GÖRÜNMEYEN

Yazar Léon Denis

İçindekiler

Giriiş

Yeni baskının önsözü [3]

Birinci bölüm

Deneysel Spiritizm: Yasalar

S ruhçu bilim

Yükselen yürüyüş : Çalışma yöntemleri

Ruhlar ve Formları

Medyumluk

Medyumların rolü ve eğitimi

Yaşayanlar ile ölüler arasındaki birlik

Spiritizm ve kadınlar

Ruhsal iletişimin yasaları

Deneysel koşullar

1. tipoloji [76] ve masa dönüşü

2. otomatik yazma

3. kuruluş 178]

4. maddeleşme

Grup oluşumu ve yönetimi

Spiritizmin ahlaki uygulamaları ve sonuçları

Bölüm iki

Deneysel Spiritizm:Olaylar

İnsanların dışsallaştırılması , Telepati , Obe , [88] Yaşayanların hayaletleri Öngörülü rüyalar , Durugörü , Uyarılar

Uyanık haldeyken ruhsal görme ve işitme

Fiziksel kuvvet , Sıvılar , Manyetizma

Spontan olaylar , Perili evler

Fiziksel olaylar , Tablolar

Doğrudan yazım veya psikografi , [1941 medyumsal yazım
Trans ve Katılımlar [225]
Ruhsal görünümler ve Maddeleşmeler
Ruhların kimliği

Üçüncü bölüm

Medyumluğun inişleri ve çıkışları

Medyumluk uygulamaları ve tehlikeleri
Hipotezler ve itirazlar
Aracılık suistimali
Medyumluk şehitliktir
Medyumluk ihtişamıyla
Bir sonsöz

İÇİNE
GÖRÜNMEYEN

© Telif Hakkı 2017 Amerika Birleşik Devletleri Spiritist Konseyi

Kutsal Kitap alıntıları ESVBible'dan (Kutsal Kitap, İngilizce Standart Versiyon) alınmıştır, telif hakkı © 2001 Good News Publishers'ın bir yayın bakanlığı olan Crossway Bibles'a aittir. İzin alınarak kullanılmıştır. Tüm hakları saklıdır.

ISBN 978-0-9986481-7-0
LCCN2017954168
Düzeltme: Jussara Korngold
Kitap tasarımı: Helton Mattar Monteiro
Kapak tasarımı: Mauro de Souza Rodrigues

Yayında kataloglama için uluslararası veriler (CIP)

D395i Denis, Leon, 1846-1927

Görünmeyenlere doğru: spiritizm ve medyumluk/ Léon Denis. Çevirmen: Helton Mattar Monteiro. - New York: Amerika Birleşik Devletleri Spiritist Konseyi, 2017.

528 sayfa; 21,59 cm.

Orijinal başlık: Dans l'invisible: Spiritisme et médiumnité (ed. y. 1922).

ISBN: 978-0-9986481-7-0

Sonsöz içerir.

1. Medyumluk. 2. Spiritizm. 3. Yeni Spiritüalizm. I. Başlık. II. Başlık.

LCCN: 2017954168 DDC 133.93 UDC 133.7

1. ciltli baskı ve 1. dijital Kindle® *baskısı* - Ekim 2017

Tüm hakları saklıdır

Amerika Birleşik Devletleri Spiritist Konseyi

http://www.spiritist.us - info@spiritist.us

Amerika Birleşik Devletleri'nde üretilmiştir

Bu kitabın hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir biçimde veya hiçbir araçla çoğaltılamaz veya iletilemez.

"United States Spiritist Federation" ismi, United States Spiritist Council'in tescilli ticari markasıdır

.

LEON DENİS

İÇİNE GÖRÜNMEYEN

SPİRİTİZM VE MEDYUMLUK

HM MONTEİRO TARAFINDAN TERCÜME EDİLDİ

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ SPİRİTİST FEDERASYONU
NEW YORK
2017

İçindekiler

Giriş 1

Yeni baskının önsözü 9

Birinci Bölüm

Deneysel Spiritizm:

Yasalar

I. Ruhçu bilim 23

II. Yükselen yürüyüş : Çalışma yöntemleri 39

III. Ruhlar ve Formları 4 9

IV. Ortaöğretim 5 7

V. Medyumların rolü ve eğitimi 6 7

VI. Yaşayanlar ile ölüler arasındaki birlik 8 1

VII. Ruhçuluk ve kadınlar 8 7

VIII. Ruhsal iletişimin yasaları 93

IX. Deneysel koşullar 105

1. Tipoloji ve masa tornacılığı 123
2. Otomatik yazma 123
3. Şirketleşme 123
4. Maddeleşme 124

X. Grup oluşumu ve yönetimi 129

XI. Spiritizmin ahlaki uygulamaları ve sonuçları 143

Bölüm iki

Deneysel Spiritizm:

Olaylar

XII. İnsanların dışsallaştırılması , Telepati , OBE , yaşayanların hayaletleri 155

XIII. Öngörülü rüyalar , Durugörü , Ön uyarılar 1 85

XIV. Uyanık haldeyken ruhsal görme ve işitme 197

XV. Fiziksel kuvvet , Sıvılar , Mıknatıslanma 209

XVI. Spontan olaylar , Perili evler 221

XVII. Fiziksel olaylar , Tablolar 243
X VIII. Doğrudan yazma veya psikografi , medyumsal yazma ...263
XIX. Trans ve Şirketleşmeler 30 1
XX. Ruhsal görünümler ve Maddeleşmeler 339
XXI. Ruhların kimliği 38 1

Üçüncü Bölüm
Medyumluğun inişleri ve çıkışları

XXII. Medyumluk uygulamalari ve tehlikeleri 413
X XIII. Hipotezler ve itirazlar 431
XXIV. Aracilik suistimali 447
XXV. Medyumluk şehitliktir 461
XXVI. Medyumluk ihtişamiyla 469

Sonsöz 509

Feveya elli yıl yaşayanların dünyası ile ruhların dünyası arasında yakın ve sık bir iletişim kuruldu. Ölüm perdeleri yarı yarıya kalktı, kasvetli, çirkin bir baş yerine nazik, gülümseyen bir yüz ortaya çıktı. Ruhlar birçok üzüntüyü teselli eden, birçok acıyı dindiren ve çok sayıda bireyin tükenen cesaretini güçlendiren bir dilde konuştu. İnsan kaderi artık eski inançların tasvir ettiği gibi sert ve acımasız olarak görülmedi, aksine ilgi çekici, adil ve tarafsız olarak görüldü, ilahi merhametin ışınlarıyla herkes için aydınlatıldı.

Spiritizm o zamandan beri yayılmış ve dünyayı ele geçirmiştir. İlk başta hor görülüp hor görülen spiritizm, sonunda ilgi çekmiş ve ilgi uyandırmıştır. Kendi önyargıları ve rutinleriyle kendilerini hareketsizleştirmemiş, bunun yerine ona açık ve net bir şekilde yaklaşan herkes, onun tarafından kazanılmıştır. Şimdi her yere nüfuz etmiş, her masada tartışılmakta ve her evde bulunmaktadır. Yakın zamana kadar hermetik olarak kapalı olan o iki eski laik kale, bilim ve kilise, onun çağrısı üzerine duvarlarını indirip kapılarını açmaktadır. Yakında kendisini egemen bir efendi olarak bile dayatabilir.

Aslında beraberinde ne getirir? Her zaman her yerde umut, ışık ve gerçek midir? Bir çiçeğin üzerine düşen çiğ gibi ruhun üzerine düşen tesellilerin yanı sıra, ve yolu aydınlatırken arayan kişinin acısını dağıtan ışıklı ışının yanı sıra, kendi payına düşen hatalar ve hayal kırıklıkları da yok mudur?

Spiritizm, biz insanların onu nasıl yorumladığına bağlı olacaktır. *Similia similibus! [1* İnsanlıkla temas halinde, en yüce gerçekler bazen çarpıtılır ve örtülür. Kötüye kullanımın kaynağı olabilirler. Bir yağmur damlası, düştüğü yere bağlı olarak inci olarak kalır veya çamura dönüşür.

Bizim için endişe verici olan bir konu, bazı taraftarların, saf öğretilerin ve yüksek ilhamların kaynağını tutarak, yalnızca fiziksel olayları araştırarak, kendilerini yalnızca dünyevi deneylerle sınırlamak amacıyla, Spiritizmin yüce tarafını ihmal etme eğilimidir.

Bazıları Spiritizmi resmi bilimin aynı dar bakış açısına yerleştirmek ister; ancak bu sonuncusu, tamamen materyalist teorilerle dolu

olduğundan, böyle bir ittifakı reddeder. Zaten kendi içinde zor ve derin olan ruhun incelenmesi, bilim için kapalı bir kitap olarak kalmıştır. Yöntemleri, eksiklikleri nedeniyle, ruh dünyasının derinlemesine, daha geniş bir şekilde incelenmesi için tamamen uygunsuzdur. Görünmeyenlerin bilimi her zaman insan yöntemlerinin ötesinde kalacaktır. Spiritizmin, kontrol ve analiz için en az bir tane olmayan bir yanı vardır, yani, özgür bir ruhun ruhsal düzlemdeki eylemi ve bir ruhun emrindeki güçlerin doğası.

Yavaş yavaş, Spiritist çalışmalardan yeni bir bilim ortaya çıkıyor. Ancak bilimsel araştırmanın havasına, düşüncenin, duygunun ve kalbin dürtülerinin yüceltilmesi eklenmelidir. Aksi takdirde, daha yüksek ruhsal varlıklarla iletişim kurmak uygulanamaz hale gelecektir; onlardan herhangi bir yardım, herhangi bir etkili koruma eksik kalacaktır. Şimdi, deneyler yaparken her şey budur. Yukarıdan gelen yardım ve koruma olmadan hiçbir başarı elde edilemez, hiçbir garantili sonuç elde edilemez. Bunlar yalnızca zihinsel eğitimle, saf ve onurlu bir hayat sürerek elde edilebilir.

Her taraftar, görünmeyenle iyi bir ilişki kurmanın en mükemmel kuralının yakınlık ve çekim yasası olduğunu bilmelidir. Bu bakımdan, daha düşük uçlar arayanlar onları bulacak ve onlarla birlikte kendilerini alçaltacaklardır; oysa daha yüksek zirvelere ulaşmayı hedefleyenler er ya da geç onlara ulaşacak ve onları yeni bir yükseliş yoluna dönüştüreceklerdir. Çok yüksek tezahürler istiyorsanız, kendinizi yükseltmek için çaba göstererek başlayın. Deney, güzelliği ve büyüklüğü olduğu sürece -ki bu daha yüksek ruhsal alemle birliktir- en bilgili olanlar tarafından değil, en onurlu, en iyi, en büyük sabra, vicdana ve ahlaki bilgeliğe sahip olanlar tarafından başarılabilir!

Bazıları, Spiritizmi yalnızca deneysel bir karakterde olarak küçümseyerek, günümüzde yaygın olan pozitivizme hizmet ettiklerine inanıyor ve böylece bilim adamlarını sözde psişizme çekmeyi umuyorlar. -[2] Bu şekilde, her şeyden önce, çok sayıda geri kalmış ruhtan oluşan Ahiret'in alt unsurlarıyla temas kurmayı başarıyor; bu unsurların ölümcül etkisi daha sonra medyumları sarıyor ve baskı altına alıyor, onları dolandırıcılığa başvurmaya itiyor, aynı zamanda deneyciler arasında kötü

yayılımlar yayıyor ve çoğu zaman onlarla hatalar ve aldatmacalar ekerek işbirliği yapıyor.

Hevesli bir misyonerlik, aşırı ve sonuçları bakımından tehlikeli olmasına rağmen övgüye değer duygulardan ilham alan bazı insanlar, her ne pahasına olursa olsun gerçekleri elde etmek isterler. Fenomenleri takip ettikleri sinirsel ajitasyon içinde, aslında kurgusal veya şüpheli olanı aceleyle gerçek olarak ilan ederler. Bazılarının deneylere getirdiği zihniyet nedeniyle, etrafımızda uçuşan sorumsuz ruhlar çekilir. Bu nedenle kötü (kötü) zevk ve ruh saplantılarının tezahürleri çoğalır. Birçok deneyci, ustalaştıklarına inandıkları enerjilerin kurbanı olur. Birçok Spiritist ve medyum, yöntem ve ahlaki yücelmeden yoksun oldukları için bilinçsiz güçlerin veya kötü ruhların aracı haline gelirler.

Suistimaller yaygın olduğundan, Spiritizm karşıtları, hain bir kampanyayı desteklemek ve Spiritizm'e karşı aşağılayıcı eleştiriler yaymak için ihtiyaç duydukları tüm kanıtları kolayca bulabilirler.

Bununla birlikte, Spiritist davanın çıkarı ve onuru, bizi bu tür önemsiz deneylere ve fikrin zirvelerini sular altında bırakma tehdidinde bulunan yaygın olguların yükselen dalgasına karşı tepki göstermeye mecbur eder.

Spiritizm, insan evriminin yeni bir aşamasını temsil eder. Zamanla, insanlığın çeşitli kesimlerinin uzun bir süre ayrı kaldıktan sonra yavaş yavaş birbirlerine yaklaşmalarına neden olan aynı yasa, şimdi Ahirette etkilerini hissettirmeye başlıyor. Dünya'da yaşayan insanları birbirine bağlayan iletişim araçları, yavaş yavaş görünmeyen dünyanın sakinlerine doğru genişliyor.

Ancak, eylem alanının ardışık genişlemesinde insanlık birçok zorlukla karşılaştı. Bir kez çoğaldığında, ilişkiler her zaman olumlu sonuçlar vermez. Ayrıca, özellikle de bizimkinden daha zor nüfuz edilebilen ve incelenebilen gizli dünya söz konusu olduğunda, tehlikeler de oluştururlar. Orada olduğu gibi burada da bilgi ve cehalet, gerçek ve hata, erdem ve ahlaksızlık birbirine karışmıştır ve etkilerini hissettirirken gözlerimizden gizli kalmaları gibi ağırlaştırıcı bir durumla birlikte. Bu nedenle, deney alanına girerken aşırı dikkatli olma zorunluluğu vardır; ve

yine de, ancak uzun ve sabırlı çalışmalardan sonra.

Spiritizmde iyiyi kötüden, doğruyu yanlıştan ve gerçeği yanılsamadan ayırt edebilmek için teorik bilgiyi ve kontrol duygusunu ahlaki yücelikle birleştirmeliyiz. Ayrıca medyumluğun gerçek doğasını, gerektirdiği sorumlulukları ve bize bahşedildiği amaçları da fark etmeliyiz.

Spiritizm yalnızca gerçekler aracılığıyla hayatta kalmamızın gösterilmesi değildir. Aynı zamanda yüksek dünyadan gelen ilhamların insanlığa indiği yoldur. Bu nedenle, bir bilimden daha fazlasıdır, geçmişten gelen gizli geleneklerin genişletilmiş ve popülerleştirilmiş bir yeniden inşası olarak gökten yeryüzüne öğretidir, Doğu'daki en ünlü medyumların ortaya çıkmasına neden olan o peygamberlik okulunun uyanışıyla. Spiritizmle birlikte, eskiden birkaç kişinin ayrıcalığı olan bu yetenekler artık birçok bireye yayılmıştır. Medyumluk o zamandan beri çoğalmıştır; ancak sağladığı avantajların yanı sıra, tuzakları ve tehlikeleri asla gizlenmemeli veya gizlenmemelidir.

Aslında, iki tür Spiritizm vardır. Biri bizi daha yüksek düzeydeki ruhlara ve ayrıca Dünya'da tanıdığımız ve varoluşumuzun neşesi olan en yakın ve sevgili ruhlara bağlar. Onun aracılığıyla, kalıcı bir vahiy gerçekleştirilir, insanların yüce yasalara başlatılması. Kutsal etki altında, bize yaşam ve ışık sözcüklerini duyurabilen bir medyumun organizması aracılığıyla ruhların bir insan zarfına inişi ile güçlü bir ilham kaynağıdır, doğası şüphe götürmezdir, çünkü bunlar kişinin ruhuna nüfuz eder ve onu ısıtır. Kaderin belirsiz sorunlarını aydınlatırlar. Bu tezahürlerin yarattığı ihtişam izlenimi, dinleyicilerin kalplerinde ve zihinlerinde her zaman derin bir iz bırakır. Bunu hiç deneyimlememiş olanlar, Spiritizmin gerçek anlamını gerçekten anlayamaz.

Sonra, bizi görünmeyen dünyadaki en aşağı unsurlarla temasa sokan, anlamsız ve dünyevi olan diğer deney türü vardır; bu, Ahiret'e olan saygıyı azaltma eğiliminde olan bir gerçektir. Bu, bedensel giysilerinden kurtulmuş olanların ciddi tezahürlerini hafife almak, ölüm dininin bir tür saygısızlığıdır.

Ancak, bu tür düşük seviyeli Spiritizmin bile kendi kullanımları olabileceğini kabul etmeliyiz. En azından insanların gizli dünyanın bütün bir tarafıyla tanışmasına hizmet etmiştir. Bu yaygın fenomenler ve

önemsiz tezahürler bazen kimliğin çarpıcı kanıtlarını sağlayabilir. Araştırmacıları bunların doğruluğunu kabul etmeye zorlayan karakteristik özellikler ortaya çıkar. Ancak, bunlara yalnızca çalışmaları bizim için karlı olduğu ve eylemlerimizin onları üreten geri kalmış ruhlar üzerinde etkili bir şekilde uygulanabileceği ölçüde dikkat etmeliyiz. Medyumlar üzerindeki etkileri aksi takdirde sağlıksız ve iç karartıcıdır. Daha yükseğe, daha saf bölgelere, ruhun yüksek konaklarına doğru düşüncede yükselerek özlem duymalıyız. İnsan ancak bu şekilde gerçek teselliyi, yardımı ve ruhsal güçleri bulabilir.

Bu alanda elde edebileceğimiz etkilerin her zaman kendi karakterimizle orantılı olduğu yeterince vurgulanamaz. Görünmeyen dünyayla istekler ve çağrılar yoluyla ilişkiye giren her insan, kaçınılmaz olarak kendi zihinsel ve ahlaki durumlarına yakın olan ruhsal varlıkları kendine çekecektir. Ruhların uçsuz bucaksız alemi hem iyi niyetli hem de kötü ruhlarla doludur. Bunlar, sonsuz merdivenin çeşitli basamaklarına, hayvansallığın sınırlarında olan en düşük ve en kaba ruhlardan, evrenin her köşesine ilahi düşünce radyasyonları getiren ışık habercileri olan asil ve saf ruhlara kadar yerleştirilir. İsteklerimizi ve akışkan titreşimlerimizi daha yüksek düzeydeki varlıklara nasıl yönlendirmek istediğimizi bilmediğimizde veya yardımlarını almak için onlara yönlendirmek istemediğimizde, etrafımızdaki kötü etkilerin insafına kalırız ve bu etkiler çoğu zaman birçok tedbirsiz deneycinin en korkunç hayal kırıklıklarını yaşamasına yol açmıştır.

Eğer, tam tersine, tüm irade gücümüzü kullanarak, çocukça, bencil veya maddi kaygılardan uzak durarak ve bunun yerine Spiritizmi bir yükselme ve ahlaki iyileşme aracı olarak arayarak kendimizi aşağılık telkinlerden kurtarırsak, gerçeğin habercileri olan büyük ruhlarla birliğe girebiliriz. Sonra canlandırıcı ve yenileyici sıvılar üzerimize inmeye başlar ve güçlü esintiler bizi, ruhlarımızın evrensel yaşamın muhteşem yasa ve dünyalar uyumundaki gösterisini tefekkür edebileceği dingin bölgelere taşır.

Yeni baskının önsözü

[3]

BEN Bu kitabın ilk kez yayınlanmasından bu yana yirmi yıl geçti, Spiritizm en değerli deneyler ve tanıklıklarla zenginleştirilmiş bir şekilde yükselen yürüyüşüne devam etti. Lodge, Myers ve Lombroso'nun yanı sıra diğerleri tarafından yürütülen çalışmalar, bir zamanlar yoksun olduğu bilimsel otoriteyle prestijini artırmaya hizmet etti ve tabiri caizse, nihai kutsanmasına yol açtı. Öte yandan, daha önce bahsedilen suistimaller ve sahtekarlıklar da çoğaldı. Öyleyse, daha fazla dolaşıma girmek için bir fikrin nitelik, güç ve içgörü kaybetmesi gerektiği doğru mudur ve bir tarih yasası mıdır?

Toplanan tanıklıklar ve kaydedilen ilerleme açısından bakıldığında, Spiritizm'in durumu Fransa'da diğer bazı ülkelerdekiyle aynı değildir. İngiltere ve İtalya'da akademik çevrelerde beğeni kazanmış olsa da, çoğu Fransız bilim insanı, tartışılmaz gerçeklere dayanmasına ve zamanımızın buyurgan ihtiyaçlarını karşılamasına rağmen, onu doğru olarak kabul etmekte hala tereddüt etmektedir.

Tarafsız her zihin, ne resmi bilimin ne de dinin insanlığın büyük bir kısmının entelektüel ihtiyaçlarını ve isteklerini karşılamadığını kabul etmelidir. O halde, pek çok insanın, psikolojik kaynaklar açısından çok zengin olsalar da, bu eski kurumların sağlamaktan aciz olduğu, pek de keşfedilmemiş alanlarda, başka yerlerde çözüm ve aydınlanma araması pek de şaşırtıcı değildir. Bu tür çalışmalar, onları boş sözlerle kınayıp eleştirebilecek bazı ürkek zihinleri rahatsız edebilir ve rüzgar onları alıp götürebilir! Bu tür taleplere, azarlamalara ve lanetlemelere rağmen, zeki varlıklar her zaman kendilerine daha adil, daha açık ve daha iyi görünen şeye doğru gidecektir.

Bazılarının hor görmesi ve diğerlerinin kınaması, ikinciler üzerinde hiçbir etki yaratmayacak ve onlar da şöyle karşılık verecekler: daha iyisini ve daha fazlasını yapın. Öyleyse, dışarıdaki tüm din adamları ve bilim adamları, kendinizi düşüncenin boş zamanına adayabilirken, neden bazı ağır maddi sıkıntıların ağırlığı altında eğilmiş diğer insanları rahatlatmayı ve rahatlatmayı öğrenmiyorsunuz, onlara kötülüklerinin nedenini

açıklayıp, gelecekte telafi edeceklerine dair kanıtlar sunmuyorsunuz, boş yere alay etmek veya öfkelenmek yerine? Üstünlüğünüzü koruyabileceğiniz tek yol bu olurdu!

Dahası, gerçekleri yargılama ve gerçeği ayırt etme konusunda kimin daha yetenekli olduğu sorulabilir: önyargılarla ve önceden edinilmiş fikirlerle dolu bir beyin mi, yoksa tüm bilimsel ve dini rutinlerden kurtulmuş özgür bir ruh mu? Tarih bu soruyu bizim için çoktan cevaplamıştır.

Elbette, bilimin resmi temsilcileri düşünceye önemli hizmetler sunmuşlardır. Böylece birçok sapmayı önlemişlerdir; ancak birçok durumda gerçek ve bütünsel bilginin yayılmasına karşı çıkarak ne kadar çok engel koymuşlardır!

Konunun yetkin bir yargıcı olan Profesör Charles Richet, *The Annals of Psychical Science* (Londra, 1905) dergisinin Ocak sayısında resmi bilimin hatalarını ve zayıflıklarını güçlü bir şekilde vurguladı.

Bu açıdan demokrasi, düşmüş monarşilerden daha az mutlakçı veya tiran olmadığını kanıtladı. Şimdi zihinleri dengelemeye çalışıyor ve kendilerini maddi bayağılıklardan kurtarmaya çalışanları yasaklıyor. Eğitim standartlarının düşürülmesi akademik düşünceyi yoksullaştırdı, karakterleri zayıflattı ve girişimleri dondurdu.

İngiltere'de William Crookes, Alfred Russell Wallace, Oliver Lodge ve diğerlerinin yanı sıra İtalya'da Lombroso ve diğerlerinin sergilediği ahlaki cesarete benzer bir örneği Fransız bilim adamları ve bilginleri arasında aramaya çalışmak boşunadır.

Psişikliğe gelince, çoğu araştırmacıda sıradan sağduyu eksik görünüyor. Prof. Théodore Flournoy bunu şu sözlerle kabul ediyor: “Antik çağlardaki tüm insanlık için ve bugün bile onu oluşturan büyük insan kitleleri için, yalnızca Spiritist hipotez en temel sağduyuyla gerçekten uyumlu görünüyor; oysa, okul günlerimizden beri doğal mekanizmalarla doldurulmuş, bilimin çocuğu olan bizler için, bu aynı hipotez, aynı zamanda en temel olan sağduyumuzu en derinden bile tamamen iğrenç görünüyor.”

Daha sonra, iddiasını desteklemek için, her ikisi de artık evrensel olarak kabul görmüş bir gerçeği içeren şu iki örneği zikrediyor:

Büyük Helmholtz [4] bir keresinde Profesör William Barrett'a "Buna inanamıyorum. Ne Kraliyet Cemiyeti'nin tüm Üyelerinin tanıklığı, ne de kendi duyularımın kanıtı, bunların bir kişiden diğerine aktarıldığına inanmamı sağlamaz. Bu açıkça imkansızdır." demişti.

Profesör William James, tanınmış bir biyoloğun kendisine, telepati kanıtlarının doğru çıkması durumunda bile bilim insanlarının bunları bastırmak veya gizlemek için bir araya gelmeleri gerektiğini söylediğini aktarmıştır; çünkü bu tür gerçekler, doğanın tekdüzeliği ilkesini ve bilim insanlarının araştırmalarını sürdürebilmek için vazgeçemeyecekleri her türlü şeyi altüst edecektir.

Yine de, Spiritist gerçekler çoğalmayı hiç bırakmadı ve bilim insanlarının bunları açıklamaya çalışmasına neden olacak kadar güçlü bir şekilde kendilerini dayattılar. Ancak, ne Pierre Janet'in psiko-fizyolojik gevezelikleri, ne Dr. Grasset'in çokgen teorileri, ne de T. Flournoy'un kriptomnezi [5] bağımsız araştırmacıları tatmin edemedi. Psişik fenomenler hakkında biraz deneyim kazandığınızda, Spiritizm'in bilimsel eleştirilerinde sunulan akıl yürütmelerin yoksulluğu karşısında dehşete düşersiniz. Onlar her zaman, çok sayıda gerçek arasından, yalnızca teorilerini görünüşte doğrulayabilecek olanları seçerken, onları çeliştiren diğer sayısız vakayı sessizce dikkatlice göz ardı ederler. Bu prosedür gerçekten gerçek bilim insanlarına layık mı?

Tarafsız ve ısrarlı çalışmalar oldukça farklı sonuçlara yol açmıştır. Spiritizmden bahsederken, Birmingham Üniversitesi rektörü ve Kraliyet Bilimler Akademisi üyesi Sir Oliver Lodge, tamamen bilimsel kanıtlara dayanarak gelecekteki yaşama kesin olarak inanmaya başladığını belirtmiştir. (Bkz. *The Annals of Psychical Sciences,* yıl 1897, s. 158)

New York'taki Columbia Üniversitesi'nden Profesör James H. Hyslop, ihtiyat ve temkinli olmanın, Spiritist açıklamanın şimdiye kadarki en mantıklı hipotez olduğu görüşüyle çelişmediğini yazmıştı.

O halde, bilim çevrelerinde Spiritistlere karşı alaycı tavırlar hiç eksik olmasa da, bazı bilim insanlarının onlara adaletli davrandığı görülebilir. Dublin Üniversitesi'nden Profesör William Barrett, 29 Ocak 1904'te Psişik Araştırmalar Derneği'nin Başkanı olarak göreve başlarken kendini şu ifadelerle ifade etti:

“Uzun zamandır, bazıları Spiritistleri ne kadar alaya almaya çalışırsa çalışsın, bu onları insan bilgisinin ilerlemesine giden yoldan alıkoymuyor, çünkü onlar, yolların bakir ormanlardan açılması gereken eski zamanların ruhu ve yöntemi ile aşılanmış durumdalar; şimdi bu yollarda rahatlıkla ilerleyebiliyoruz.” [6]

Raymond or Life and Death (Raymond ya da Yaşam ve Ölüm) adlı kitabında , 1915 yılında savaş sırasında Fransız cephesinde öldürülen oğlunun ruhsal tezahürlerini anlatırken şöyle yazar:

"Kendi üzüntüsünü ve onun hafifletilmesini olası alaycılara ifşa etmenin neden olduğu acı, bu şekilde yas tutanlara sunulabileceğini ummanın meşru olduğu hizmet göz önüne alındığında neredeyse ihmal edilebilir hale gelir, eğer uçurumun ötesinde iletişimin mümkün olduğunu öğrenerek teselli bulabilirlerse. ... Belki de birkaç kişi daha, diğer taraftan kendilerine ulaşabilecek sürekli, mutlu ve yararlı bir varoluş güvencesine eleştirel bir şekilde dikkat etmeye yönlendirilebilir."

Daha sonra Raymond'un artık diğer bölgelerde görev yaptığına, "daha barışçıl bir ortamda asil kariyerine devam ettiğine" ve dolayısıyla boş durmadığına inandığını belirtiyor.

8 Ekim 1920 tarihli bir Fransız gazetesi, Camille Flammarion'un şu açıklamasını editörlerine ulaştırıyor:

“Ölülerle diyaloglar vardır. Belirli sesleri, nesnelerin belirli yer değiştirmelerini ve özellikle tüm yardımcıların bilmediği belirli kesin vahiyleri açıklayabilecek kolektif bir halüsinasyon yoktur... Ölüler hayatta kalır. Bizi görebilir ve duyabilirler. Bazı durumlarda hala dünyevi işleriyle ilgilenirler, yaşayanlara yalnızca kendilerinin bildiği ve önemsedikleri, ızdırap çektikleri ayrıntıları ifşa ederler. Görünüşe göre ölüm onları çok az değiştiriyor.”

Spiritistlere saygılarını sunarken, tarafsız bir yargıç olarak Profesör Barrett, onların gayretlerinin eleştiriden uzak olmadığını kabul etti. Bugün de o zaman da bu görüş doğrulanabilir. Bazı taraftarların yüceltilmesi, hayali veya şüpheli gerçekleri ilan etme hevesleri ve deneyler üzerindeki kontrol eksikliği, çoğu zaman hizmet ettiklerine inandıkları davadan uzaklaştırmıştır. Belki de bu, belirli bilim insanlarının Spiritizme karşı meydan okuyan, bazen düşmanca tutumunu bir dereceye

kadar haklı çıkaran şeydir.

The Annals of Psychical Science'ın Londra baskısında (Ocak 1905, s. 25) şöyle yazmıştır:

“Spiritistler çok cesur olsalar da, ne yazık ki, çalışmalarında çok az doğruluk gösterdiler ve sapmalarının tarihi çok içler acısı. Ancak bizim görevimiz, şimdilik, çalışmalarını eleştirmek değil... Mevcut amacımız için, onların cüretinin haklı olduğunu göstermiş olmamız ve yanılabilir, eksik, embriyonik bilimimiz adına, onların cüretinden şikayet edememememiz yeterlidir. Aksine, gösterdikleri cüret için onlara minnettar olmalıyız.”

Bay Richet'nin çekinceleri övgülerinden daha az yerinde değildir. Birçok deneyci çalışmalarına gerekli dikkati ve çekingenliği getirmez. Bunun yerine, medyumluğun bu doğadaki gerçekleri yalnızca istisnai olarak ve uzun aralıklarla üretebildiğini fark etmeden, gürültülü tezahürleri, sayısız ve tekrarlanan maddeleşmeleri ve gürültülü fenomenleri tercih ederler. Bir ruh bu türden profesyonel bir medyuma sahip olduğunda, onu takıntı haline getirir, aşırı çalıştırır ve sık sık oturumlar yapması için onu zorlar. Ölümcül bir şekilde, bu hileye doğru kayar. Bu yüzden birçok kamu gazetesinin işaret ettiği sahtekarlıklar ve aldatmacalar.

Bana göre çok daha iyisi, daha mütevazı ve samimi bir ölçekte, uyum ve düşünce birliğinin hüküm sürdüğü ve cennetsel şeylerin sabah çiyi gibi değişmiş ruhun üzerine düşerek aydınlattığı, rahatlattığı ve daha iyi hale getirdiği düzenli oturumlarla elde edilen medyumsal gerçeklere sahip olmaktır. Fiziksel fenomen oturumları, hatta gerçek olanlar bile, içlerinde hakim olan etkiler nedeniyle bende her zaman bir boşluk, rahatsızlık ve tedirginlik izlenimi bırakmıştır.

Crookes, Hyslop ve Lombroso gibi araştırmacıların elde ettikleri güzel sonuçları profesyonel medyumlara borçlu olduklarına şüphe yok. Ancak deneylerinde , Spiritistler arasında alışılmış olmayan önlemlerle kendilerini çevrelediler. 1906 ve 1907'de bir Amerikalı medyum tarafından Paris'te verilen ve feci sonuçlar doğuran somutlaştırma oturumları sırasında, Spiritistler, oturanların saygı göstermeyi ve uymayı üstlendiği bir kural koymuşlardı. [18]] , öngörülemeyen bir sonuç olarak

medyumun etkili bir şekilde kontrolden çıkmasıyla sonuçlandı. Görüntüler sırasında karanlık neredeyse tamamen çökmüştü. Katılan oturanların yüksek sesle konuşmaları, şarkı söylemeleri, manyetik bir zincir oluşturan el ele tutuşmaları ve her şeyden önemlisi somutlaştırılmış formlara dokunmaktan kaçınmaları sağlanıyordu. Bu şekilde görme, duyma ve dokunma neredeyse tamamen yok olmuştu.

Bu koşulların övgüye değer bir niyetle dikte edildiği doğrudur, çünkü genel anlamda, bu kitabın seyrinde görüleceği gibi, fenomenlerin üretimini desteklerler. Yine de, koşullar altında, hileyi gizlemeye de yardımcı oldular. Ancak, o ortamın yetenekleri gerçekti ve daha sonra anlatacağımız ilk oturumda otantik fenomenler gerçekleşti. Sonra gerçek ve sahte fenomenlerin bir karışımı haline geldi. Sonunda, aldatmaca belirgin ve sürekli hale geldi. İlk önce otantiklik belirtileri gösteren fenomenleri özel bir makalede belirttikten sonra, daha sonra sahte olduğu kanıtlanan uzlaşmacı olanları kınamak için ahlaki olarak kendimi zorunlu hissettim.

Şimdi, Spiritizm hakkında, büyük ruhların ilhamıyla dünyanın dört bir yanından elde edilen uyumlu medyumsal vahiylerin bir sentezini içeren bir düşünce gövdesi olarak birkaç söz. Spiritizm giderek daha fazla öne sürülmüş ve popülerleştirilmiştir. Kendi muhalifleri arasında bile, sıkıntılı ruhlara getirdiği tüm faydaları ve tarifsiz tesellileri kabul ederek, ona adaletli davranmakla ahlaki olarak yükümlü hissedenler vardır.

Temyiz Mahkemesi'nde Fransız Başsavcı Yardımcısı olan J. Maxwell ise kendini şu şekilde ifade etti: "Bu doktrinin yayılma derecesi günümüzün en ilginç şeylerinden biridir... Bana büyük bir kadere çağrılan dini bir hareketin doğuşuna yardım ettiğim izlenimini veriyor." [9]

Ayrıca, Profesör Théodore Flournoy, konu hakkında yapılan bir soruşturmanın ardından şu açıklamaları yapmıştır: [[10]]

"İşte Spiritist felsefenin güzelliği ve mükemmelliği için genel bir övgü konseri geliyor, takipçilerinin entelektüel, ahlaki ve dini yaşamları üzerindeki yararlı etkisine dair neredeyse oybirliğiyle bir tanıklık. Bu tür olgulardan tamamen şüphelenen ve geride bıraktıkları hayal kırıklıkları ve

şüpheler için sanki onlara içerleyenler bile, bu felsefeden elde ettikleri faydaları kabul ediyorlar."

Ve devamında:

“Hiçbir deneye tanık olmamış ve hatta böyle bir arzu bile beslemeyen Spiritistler vardır, ancak Spiritist öğretilerin (ardışık varoluşlar, ruhun sınırsız ilerlemesi, vb.) sadeliği, güzelliği ve ahlaki ve dini kanıtları tarafından ikna edildiklerini iddia ederler. Değeri inkar edilemez olan bu inançları karalamamak gerekir, çünkü birçok ruh, artık kabul edemedikleri sonsuz ceza gibi bazı iğrenç dogmalar ve ateist materyalizmin umutsuz inkarları nedeniyle, bunlarda hem hayat hem de hem dini ortodoksiye bir alternatif bulduklarını beyan eder.” [11

Yine de, Bay Flournoy'un söylediklerine bakılmaksızın, Spiritist kampında bile çok sayıda itiraz var. Spiritizmin bilimsel tarafının ilgi duyduğu kişiler arasında, felsefesine pek önem vermeyenler de var. Bunun nedeni, Spiritist felsefenin büyüklüğünü tam olarak takdir edebilmek için, kişinin acı çekmiş olması gerektiğidir. Mutlu insanlar her zaman az ya da çok bencildir ve bu felsefede yatan tesellinin kaynağını anlayamaz. Fenomenler onları ilgilendirebilir, ancak içlerindeki ateşi canlandırmak için, sıkıntının soğuk nefesleri gerekli hale gelir. Derin gerçekler, yalnızca deneme ve acıyla olgunlaşanlara bollukla görünür.

Bu tür konularda her şey kişinin önceki eğilimlerine bağlıdır. Bazıları, fenomenler tarafından büyülenerek deney yapmayı tercih eder. Diğerleri, geçmiş yüzyılların deneyimiyle veya şimdiki yaşamın dersleriyle aydınlanmış olarak, eğitimi her şeyin üstünde tutar. Bilgelik, Spiritizmin iki tarafını uyumlu bir bütün halinde birleştirmektir.

Bu kitapta görüleceği üzere, deneyler nadir nitelikler gerektirir. Azim eksikliği çeken birçok kişi, birkaç başarısız denemeden sonra geri çekilir ve çok aranan kanıtları istedikleri kadar çabuk elde edemeyince ilgisizliğe düşer.

Azimle devam edenler er ya da geç sarsılmaz bir inanç oluşturacakları sağlam ve ikna edici unsurlarla karşılaşacaklardır. Benim için durum böyleydi. Spiritizme erken yaşlardan itibaren ilgi duymama rağmen deneysel kanıtlar yavaş yavaş ortaya çıktı. Bunlar ancak on veya on beş yıllık bir araştırmadan sonra bol miktarda ve bastırılamaz bir şekilde

ortaya çıkmaya başladı. Şimdi birçok deneyin tutarsız ve sıklıkla çelişkili sonuçlara yol açtığı bu uzun bekleyişi açıklayacağım. İlk başta, daha yüksek gerçeklerin tam olarak ifşası için henüz olgun değildim. Ancak yolumda daha da ilerledikçe, görünmeyen koruyucularımla olan iletişimim daha yakın ve derin hale geldi. Görevimin sunduğu tuzaklar ve zorluklar arasında yönlendirildiğimi hissettim. Deneme saatleri boyunca, en şefkatli teselliler bana indi. Zamanla, ruhların sürekli varlığını hissedebildim ve kesin bir içsel duyunun yardımıyla etki ve ilham kaynağım olmaya devam edenlerin doğasını ve kişiliğini ayırt edebildim. Açıkçası, kendim deneyimlediğim yoğun hisleri başkaları için sağlayamıyorum. Bunlar, bu hayatın ötesinde bir hayat hakkındaki kesinliğimi ve görünmeyen bir dünyanın varlığına dair mutlak inancımı açıklıyor. Bu yüzden beni yolumdan saptırmaya yönelik tüm girişimler sonuçsuz kaldı ve sonuçsuz kalacak. Güvenim ve inancım günlük tezahürlerle desteklendi; varoluşum kısmen, diğer insanlar ve ruhlar arasında paylaşılan ikili bir hayat haline geldi. Bu nedenle, Dünya insanlığını ruhlar alemininkine bağlayan yasaların bilgisini yaymak ve herkese erişilebilir kılmak için çabalamayı ve tüm ruhlar için sonsuz evrim yolunu belirlemeyi kutsal görevim olarak görüyorum.

Birinci bölüm
Deneysel Spiritizm:
Yasalar

Spiritist bilim

Biz insanlar bilgi yolunda yavaşça ilerledikçe, ufkumuz genişler ve önümüzde yeni perspektifler açılır. Bilimimiz sınırlıdır, ancak doğa sınırsızdır. Bilim, bir sonraki yüzyılın biliminin aştığı ve aştığı bir yüzyılın kavramlarının toplamıdır. İçinde her şey geçici ve eksiktir. Hareket yasalarını, kuvvet ve yaşamın tezahürlerini inceler; ancak bunların etkin nedenleri, kuvvet ve hareketin temelleri hakkında henüz hiçbir şey bilmez. Yaşam sorunu hala bilimden kaçmaktadır ve şeylerin özü onun için anlaşılmaz bir gizem olarak kalmaktadır.

Bazı bilim insanlarının inatçı inkarlarına ve körlüklerine rağmen, her gün bazı görüşleri çelişmektedir. Materyalist ve pozitivist düşünce okullarının temsilcilerinin başına sıklıkla gelen şey budur. Psişik fenomenlerin incelenmesi ve gözlemlenmesi, onların varlıkların doğası ve kaderi hakkındaki teorilerini altüst etmiştir.

İnsan ruhu, iddia ettikleri gibi, bedenin ölümüyle yok olan fiziksel organizmanın bir ürünü veya sonucu değildir; aksine bedenden önce var olan ve bedenden sonra da varlığını sürdüren bir sebeptir.

Kişisel deneyim, ruhun, ayrılmaz olduğu içsel, ince bir organizma olarak işlev gören akışkan bir formla donatıldığını düzenli olarak göstermiştir. Bedensel olanlardan farklı kendi duyularına sahip olan bu ölçülemez organizma, ruh daha yüksek güçlerini kullandığında tek başına devreye girer. Ruh, yaşam boyunca ve uyku sırasında, onun aracılığıyla fiziksel zarfından ayrılabilir, maddeden geçebilir, uzayları aşabilir ve görünmeyen dünyanın gerçekliklerini algılayabilir. Bu akışkan formdan, dışsallaştırılabilen, insan vücudu etrafında eşmerkezli katmanlar oluşturabilen [12] ve bazı durumlarda, fotoğraf plakalarını, sensörleri ve kayıt cihazlarını etkileyecek noktaya kadar maddeleşebilen yayılımlar ve radyasyonlar ortaya çıkar. ^ [3]]

Bir ruhun diğerine uzaktan etkisi telepatik ve manyetik fenomenler, düşünce aktarımı (düşünce iletimi) ve duyuların ve yeteneklerin dışsallaştırılması yoluyla gerçekleşir. Düşünce titreşimleri, tıpkı ışık ve ses gibi uzayda yayılabilir ve tezahür eden bireyinkine benzer şekilde

başka bir akışkan organizmayı etkileyebilir. Psişik dalgalar uzak mesafelere yayılır ve daha sonra dinamik durumlarına bağlı olarak hassas bir kişinin fiziksel zarfında çeşitli doğadaki izlenimleri uyandırır : vizyonlar, işitsel deneyimler veya nesne yer değiştirmeleri.

Bazen ruhun kendisi uyku sırasında maddi zarfını terk eder ve akışkan formunda kendini uzaktan görünür hale getirir. Bazı hayaletler aynı anda birkaç kişi tarafından görülmüştür; diğerleri madde üzerinde bir etki uygulamış, kapıları açmış, nesneleri hareket ettirmiş, geçişlerinin izlerini bırakmıştır. Bazıları hayvanlar üzerinde bile izlenimler üretmiştir. ^ [4]

Ölmekte olan insanların hayaletleri binlerce kez gözlemlenmiştir. Londra'daki Psişik Araştırmalar Derneği ve Paris'teki *Annales des Sciences Psychiques'in raporları* bu vakaların birçoğunu listeler. Camille Flammarion, güzel kitabı *L'Inconnu et les Problèmes Psychiques'te ^15* Ölümün tesadüfen gerçekleştiği yüzlerce vakayı anlatır, bu da bunların sadece halüsinasyonlara atfedilmesini engeller, çünkü bunlar sebep-sonuç ilişkisi olan gerçek olgulardır.

Bu tür olgular o kadar sık gözlemlendi ve o kadar çok önemli tanıklıkla desteklendi ki, Paris Tıp Akademisi'nden Bay Charles Richet gibi son derece dikkatli bir bilim insanı bile şunu söylemeye yöneltildi: "Telepati dışında açıklanması imkansız olan o kadar çok olguyla karşılaşıyoruz ki, uzaktan bir eylemin gerçekleştiğini kabul etmeliyiz... Bu olgu artık şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlanmış görünüyor." [16]

Bu olgularda ruhun bağımsızlığına dair olumlu bir kanıt bulabiliriz. Eğer zeka gerçekten de maddenin bir özelliğiyse ve ölümde yok olacaksa, beden çökene ve organizma işlevini yitirene kadar zekanın bazen iki kat yoğunlukla, bir aktivite dalgasıyla kendini nasıl gösterdiğini açıklamak mümkün olmazdı.

Ölmekte olanlarda berraklık, basiret ve geleceği önceden görme vakaları sık görülür. Bu vakalarda, fiziksel zarftan kurtulmak zihne yeni bir algı alanı açar. Ruh, ölüm anında normal hayatta sahip olduğundan daha üstün yetenekler ve niteliklerle kendini gösterir. Bu, ruhsal kişiliğimizin ona sıkı sıkıya bağlı organizmanın bir sonucu olmadığının, aksine, kendisi için geçici bir hapishane ve engel olan bedenden farklı, daha derin bir yaşamın tadını çıkardığının bir kanıtı olarak görülmelidir.

Bu durum, ölümden sonra bedensiz ruhların, maddeleşmek ve duyular alanına girebilmek için gerekli tüm unsurları medyumların fiziksel zarflarında bulabildiklerinde daha da açık bir şekilde ortaya çıkar.

Kaydedici bir ölçü aletiyle donatılmış teraziler vasıtasıyla, medyumun bedeninin ağırlığından bir kısmını kaybettiği ve bu eksik ağırlığın maddeleşmiş zuhurda bulunduğu görülebilir. ^ [2]]

Gerçekler her geçen yıl çoğalıyor, tanıklıklar birikiyor, ruh dünyasının varlığı giderek artan bir otorite ve güçle kendini gösteriyor. Yarım yüzyıldır ruh çalışması metafizik ve saf kavramların alanından deneyler ve gözlemler alanına kaymıştır.

Yaşamın iki yönü olduğu ortaya çıkar: biri fiziksel, diğeri süperfiziksel. İnsanlar iki varoluş biçimine katılırlar. Fiziksel bedenimizle görünen dünyaya aitiz; akışkan bedenimizle görünmeyen dünyaya. Bu iki beden hayatımız boyunca içimizde bir arada bulunur. Ölüm onların ayrılmasıdır.

Bu maddi insanlığın üstünde, Dünya'da yaşamış ve bedensel giysilerinden soyulmuş varlıklardan oluşan, görünmeyen bir başkası vardır. Ölümlü bir bedende enkarne olmuş yaşayanların üstünde, bu kurtulanlar ruhsal düzlemde ruhun özgür yaşamını sürdürürler.

Bu iki insanlık, doğum ve ölüm yoluyla birbirleri tarafından yenilenir. Birbirlerine nüfuz ederler, birbirlerini karşılıklı olarak etkilerler ve özel yeteneklerle donatılmış belirli bireylerle, sözde medyumlarla temas kurabilirler. Her ruh, ister enkarne olsun ister enkarne olmasın, fenomenleri tetikleyebilen bir güç yayar, buna psişik güç denir.

Böyle bir kuvvetin varlığı birçok deneyle doğrulanmıştır. Etkileri masaların yükseltilmesinde, nesnelerin temas olmaksızın yer değiştirmesinde, levitasyon durumlarında vb. görülebilir. Görünmeyenlerin eylemine gelince, doğrudan yazma fenomenlerinde; sözde ruh dahil etme durumlarında; [18] maddeleşmelerde ve geçici hayaletlerde; ruh fotoğraflarında ve kalıplarda gösterilmiştir.

Somutlaşmış görünümler çok sayıda tanığın huzurunda fotoğraflandı: bazı örnekler Katie King'in ruhu W. Crookes'un huzurunda, Yolande ve Leila'nın ruhları Madame d'Espérance'ın huzurunda; ve Abdullah'ın ruhu Aksakof tarafından hassas tabağa basıldı. ^ [9]]

Alman astrofizikçi Johann Karl Friedrich Zollner (veya Zoellner),

Profesörler Wagner ve William Denton, Doktorlar Wolff, Friese ve diğerleri tarafından, maddeleşmiş ruh formları tarafından yumuşak veya esnek maddelerde bırakılan ayak izleri, eller, ayaklar ve yüzlerin döküm kalıpları toplandı. Hepsi tek parça halinde olan bu kalıplar, uzuvların kıvrımlarını, yapının ayrıntılarını ve cildin herhangi bir tesadüfi değişimini sadakatle yeniden üretti. [120]]

Bu eylem, Dr. Richard Hodgson'ın Bayan Leonore E. Piper'ın fakültesi üzerine yaptığı çalışmada bildirdiği gibi, ruh "dahil etme" (psikofoni) fenomenleri aracılığıyla da kendini gösterir. [121]] Her türlü medyumluğun açıkça muhalifi olan yazar, bir sahtekarlık olarak gördüğü şeyi ortaya çıkarmak amacıyla araştırmasına başlamıştı. Gözlemlerini on iki yıldan uzun bir süre boyunca sayısız oturumda genişlettiğini ve bu oturumlar sırasında yüz yirmi görünmez kişiliğin ortaya çıktığını, bunların arasında çocukluk arkadaşı ve kendisi gibi Psişik Araştırmalar Derneği üyesi olan ve yıllar önce ölmüş olan George Pellew'in de bulunduğunu bildirdi. Bu kişilikler ona Dünya'daki her canlı varlığın bilmediği gerçekleri açıkladı. Böylece, sonunda insan kişiliğinin varlığının şüpheye yer bırakmayacak şekilde gösterildiği sonucuna vardı. [22]

Harvard Üniversitesi Rektörü Dr. CW Elliott, aynı üniversitede psikoloji profesörü olan W. James, Pennsylvania Üniversitesi'nde psikoloji profesörü olan WR Newbold ve diğer akademisyenler ve bilim insanları bu deneylere katılmış ve bu ifadelere imza atmışlardır.

Daha yakın tarihli bir çalışmada, [123]] New York'taki Columbia Üniversitesi'nden Profesör JH Hyslop, birçok oturumda gözlemlediği Bayan Piper hakkında aynı nefeste konuştu. Bunlar son derece gizlilik içinde gerçekleştirildi. Profesör, sahte bir Smith ismiyle tanıtıldı. Yüzünü kapatan bir maske takmıştı, bu da en yakın arkadaşının bile onu tanımasını engelleyecekti ve ayrıca tek bir kelime söylemekten kaçındı, böylece Bayan Piper veya başka herhangi birinin sesinden kimliğini tespit etmesini imkansız hale getirdi.

Profesör Hyslop, bu koşullar altında, büyülenmiş Bayan Piper'ın organizması aracılığıyla, ölmüş akrabalarından, kendisinin bile unuttuğu, onların mahrem hayatlarının doğru ayrıntıları ve tuhaflıklarıyla dolu anlatılar elde etti. Şöyle sonlandırıyor:

“Bu kayıttaki kişisel kimliğe dair kanıtlar o kadar ezici ki, sahtekarlığı göz ardı edip, zorluklar ve itirazlar yerine hataları ve karışıklıkları Spiritizm lehine değerlendirdiğimizde, bu durumda telepatiyi en olası hipotez olarak doğal olarak şüphelenmemeliyiz.” [24]

1900 yılı boyunca, bu bilgili meclislerin tam kalbinden Spiritizm lehine etkileyici tanıklıklar geldi. Paris'teki 4. Uluslararası Psikoloji Kongresi'nin tutanaklarında ve tartışmalarında resmi bilimin temsilcileri tarafından önemli ölçüde ilgi gördü.

22 Ağustos'ta, tüm bölümlerin katıldığı bir genel oturum düzenlendi ve bu oturum psişik fenomenlerin incelenmesine adandı. Kongrenin fahri başkanlarından biri olan, Cambridge'de öğretim görevlisi olan ve yalnızca bir deneyci olarak değil aynı zamanda bir filozof ve ahlakçı olarak da haklı olarak ünlenen FWH Myers, "Bayan Thompson'ın trans fenomenleri üzerine" adlı bir bildiri sundu. [25]

“Bayan Thompson’ın büyülenmiş bir şekilde kendilerine normal bir şekilde öğrenemeyeceği gerçeklerin kendilerine söylendiğini iddia eden, yetenekli tanıkların oluşturduğu büyük bir gruptan gelen bir dizi tanıklığı sıraladıktan sonra... ancak verilen bilgilerin çoğu, mesajların aslında onlardan geldiğini iddia ettiği belirli ölmüş kişilerin karakterini ve anısını ima ediyor” diyerek şu sonuca varıyor: “ *Kişiliğin, ruh kontrolünün, ele geçirilmenin veya pnömaturjinin bu şekilde ikame edilmesinin , ırkımızın evriminde* normal bir *ileri* adım olduğunu iddia ediyorum. İnsanda bir ruhun var olduğunu ve bu ruhun organizmadan kısmen ve geçici olarak ayrılabilmesinin sağlıklı ve arzu edilir olduğunu; daha sonra kendisinin daha fazla görüş özgürlüğüne sahip olduğunu ve ayrıca bu sayede ayrılmış bir ruhun, yeryüzünde hala enkarne olan diğer ruhlarla iletişim kurmak için kısmen boşalan organizmayı kullanmasına izin verdiğini iddia ediyorum. Bu şekilde çok fazla bilgi edinildiğini ve çok daha fazlasının geleceğini iddia ediyorum.”

Bu Kongrenin beşinci bölümünde, üç oturum aynı çalışmalara ayrılmıştı. New York Pasteur Enstitüsü müdürü Dr. Paul Gibier, *Les Annales des Sciences Psychiques dergisinin müdürü Dariex (ayrıca Londra'da The Annals of Psychical Science* adıyla İngilizce olarak yayınlanmıştır), Misters Encausse, Joire, Pascal ve diğerleri, psişik

fenomenlerin gerçekliğini ve ölenlerle olası iletişimi ortaya koyan çok iyi belgelenmiş makaleleri ya gönderdiler ya da kişisel olarak sundular.

Bu Psikoloji Kongresi'nin sonunda, medyumluk da dahil olmak üzere, psişik fenomenlerin incelenmesi için uluslararası bir enstitü kuruldu. Yürütme Komitesi üyeleri arasında, Dr. C. Richet (Paris Tıp Fakültesi profesörü ve *Revue Scientifique dergisinin direktörü),* Albay Rochas d'Aiglun, C. Flammarion, Duclaux (Institut Pasteur direktörü), Sully-Prudhomme, Fouillée, Bergson, Séailles ve Fransa'yı temsil eden diğerlerinin adlarını buluyoruz. Diğer ülkelere gelince, W. Crookes, Lodge, Aksakof, Lombroso ve Ochorowicz gibi Avrupa'daki psişik bilim alanındaki en seçkin isimlerden bazıları da buna katıldı.

Spiritizm lehine diğer önemli tanıklıklar 1900 yılında gerçekleşti. Dahomey'in eski valisi Dr. Bayol, [126]] Eylül ayında Paris'te toplanan Uluslararası Spiritüalist ve Spiritist Kongresi ile ilgili olarak, ışıklı bir formun ortaya çıkmasından, Arles, Fransa'da Antoninler döneminde (MS 2. YÜZYIL) ölen genç bir Romalı kız olan Acella'nınki olduğunu iddia ettiği bir ruhun yüzünün parafine dökülmesine kadar uzanan bir dizi maddeleşme deneyi . Hepsi Paris Tıp Fakültesi'nden olan Doktorlar Bonnet, Chazarain ve Dusart, aynı nitelikte tanıklıklar ve ruhların özdeşliğine dair kanıtlar getirdiler. [127]]

Paris Tıp Akademisi'nden Prof. Charles Richet, *The Annals of Psychical Science'da* (Londra, Ocak 1905) yayınlanan "Spiritizm ciddi bir şekilde incelenmeli mi?" başlıklı uzun bir makalede, "Klasik bilim ile Spiritizmin en sıra dışı fenomeni olan maddeleşme arasında hiçbir çelişki yoktur . Maddeleşme garip, bilinmeyen, alışılmadık bir fenomendir; ancak hiçbir şeyle çelişmeyen bir fenomendir. Ve tarih [28] bize günümüz biliminin bir zamanlar garip, bilinmeyen ve alışılmadık görünen gerçeklerden oluştuğunu gösteriyor... Bilim, gerçekleri ortaya koyduğunda saldırılamaz olduğu kadar, olumsuzlukları ortaya koyduğunu iddia ettiğinde de hataya açıktır."

Daha sonra Bay Richet şu şekilde sonuca varıyor:

"1. Spiritizm'in gerçekleri ve teorileri ile bilimin ortaya koyduğu olumlu gerçekler arasında hiçbir çelişki yoktur.
2. Yazıların -kitaplar, anılar, beyanlar, notlar, deneyimler- sayısı o

kadar çoktur ve bu tür otoriteler tarafından desteklenmektedir ki, tarafsız ve ciddi bir ön çalışma yapılmadan bu sayısız belgenin reddedilmesi caiz değildir.

3- Çağdaş bilim, insanlığın bir gün sahip olacağı bilgiyle karşılaştırıldığında şu anda o kadar ilkeldir ki, her şey mümkündür, hatta bize en sıra dışı görünenler bile...

Spiritizmi görmezden gelmek yerine, bilim insanları onu incelemelidir. Doktorlar, kimyagerler, fizyologlar, filozoflar, Spiritistler tarafından doğrulanan gerçekleri bilme ve anlama zahmetine girmelidir. Konunun uzun ve titiz bir şekilde incelenmesi gereklidir. Kesinlikle verimli olacaktır..."

Charles Richet'in bu makalesinden kısa bir süre sonra, dünya çapında büyük yankı uyandıran önemli bir kitap ortaya çıktı: *İnsan Kişiliği [29* Cambridge'de öğretim görevlisi olan Frederic WH Myers tarafından yazılmıştır. Spiritist fenomenlerin metodik ve kapsamlı bir incelemesidir, zengin belgelerle desteklenmiştir ve felsefi bir sentezle taçlandırılmıştır, bu çalışmada psişik bilimin engin sonuçları ustalıkla açıklanmıştır.

Myers şu gibi resmi sonuçlara varıyor:

"Gözlem, deney, çıkarım, benim de aralarında bulunduğum birçok araştırmacıyı, yalnızca yeryüzünde hâlâ yaşayan insanların zihinleri arasında değil, aynı zamanda yeryüzünde hâlâ yaşayan zihinler veya ruhlar ile göçüp gitmiş ruhlar arasında da doğrudan veya telepatik bir iletişim olduğuna inanmaya yöneltmiştir." [30]

Esprits et Médiums adlı kitabında ^ [31] Cenevre Üniversitesi'nden Prof. Flournoy, FWH Myers'ın çalışmalarını şu şekilde anlatıyor:

"Hiçbir şey, geleceğin Myers'ın Spiritist doktrinine ayırdığı sonu önceden görmemize izin vermez. Eğer gelecekteki keşifler, onun fiziksel veya psikolojik olarak fenomenal dünyamızın çerçevesine bedensizin müdahalesinin deneysel olarak doğrulandığı tezini doğrulayacaksa, o zaman onun adı büyük öncülerin altın kitabına yazılacak ve Kopernik ve Darwin'in öncülerine katılacak; kozmolojik, biyolojik ve psikolojik düzende bilimsel düşünceyi en derinden devrimcileştiren dahilerin üçlüsünü tamamlayacak." [32]

1905, 1906, 1907 ve 1908 yıllarında, Paris Genel Psikoloji Enstitüsü,

medyum Eusapia Paladino'nun (veya Palladino) yardımıyla ve Baylar Curie, Richet, d'Arsonval, Dubierne ve diğerlerinin gözetiminde büyük bir dizi deneysel oturum düzenleme inisiyatifi aldı. Enstitü sekreteri Bay Courtier tarafından hazırlanan rapor, kuşku ve çekincelerle dolu olmasına rağmen, bu oturumlar sırasında temas olmaksızın levitasyon ve nesnelerin yer değiştirmesi olaylarının meydana geldiğini doğrulamaktadır. Herhangi bir hata veya sahtekarlık olasılığını önlemek için her türlü önlem alındı. Olayları mekanik olarak kaydetmek için özel aletler tasarlandı ve kullanıldı. Her zaman kararlı bir kontrol sağlandı. Dahası, fotoğrafik ekipmanların kullanımı, herhangi bir kolektif halüsinasyon hipotezini ortadan kaldırdı.

Bay Dubierne bir oturum sırasında "John"un (Eusapia'nın ruh rehberi) masayı kırabildiğini söylediği anda, masanın ayağının kırıldığını duydular.

Eusapia hem kendi ağırlığını hem de masanın ağırlığını istediği gibi artırabilir veya azaltabilirdi. 45 santimetre veya 18 inç mesafeden bir lastik borunun ve bir kalemin yırtılmasına neden olabilirdi. Sandalyesinin arkasına koyduğu küçük bir tahta masayı üç parçaya böldü ve parça sayısını önceden duyurdu, ki bu kendi başına yeterince anlaşılmazdı çünkü karanlıktaydı ve sırtı masaya dönük oturuyordu. —

La Matin'de Spiritistlere ve medyumlara şu meydan okumayı yöneltti : "Profesör Morselli, temas olmadan bir masanın kaldırılmasının Spiritist fenomenlerin ABC'si olduğunu beyan etmesine rağmen, bunun hiç gerçekleştiğinden çok şüpheliyim. Bu fenomeni bana gün ışığında gösterecek olana 500 Fransız frangı [34] teklif ediyorum."

“Masaların temas etmeden havaya kaldırılması fenomenini gören yüzlerce kişi var. Ancak bize bunun telkin, büyü ve hile içerdiği söyleniyor. Bay Lebon'u taklit ederek, *L'Éclair'in* haber odasına gelip aynı fenomeni yeniden üreterek bizi sözde hilelerle aldatacak olan sihirbaza 500 frank teklif ediyorum.”

Le Matin'de Bay Lebon'a şu cevabı verdi : " *Bilinmeyen Doğal Kuvvetler* kitabımda, bunlarda tek bir hile bulan kişiye 500 frank ödül vermeye kesinlikle hazırım, doğrudan ve rötuşlanmamış fotoğraflar bulacaksınız."

Devamında şunları ekledi: “Masa dönüşlerinin temas olmadan

gerçekleştiğini, üzerine körükle un serpildiğini ve hiçbir parmağın dokunmadığını görüyoruz. Bu deneyler sırasında, 300 kilogram ağırlığında bir piyanonun yankılandığını ve yerden kaldırıldığını gördük, yanında ise kendi medyumluğunun farkında olmayan sadece on bir yaşında bir çocuk duruyordu."

Son olarak, Varşova Üniversitesi'nde profesör olan Dr. Ochorowicz, 1910 yılı boyunca *The Annals of Psychical Science'da* , Bayan Tomczyk adlı medyumla yaptığı deneylerin raporunu, nesnelerin temassız levitasyonunun birçok örneğinin fotoğrafik reprodüksiyonlarıyla birlikte yayınladı. Bu tür gerçekler, en şüphecileri bile ikna edebilecek bir dizi nesnel kanıt oluşturur.

Torino Üniversitesi'nden, suç antropoloğu olarak yaptığı çalışmalarla tüm dünyada ünlenen Profesör Cesare Lombroso, 1909'da, ölümünden kısa bir süre önce, *Ricerche sui Fenomeni Ipnotici e Spiritici [35] adlı bir kitap yayınladı* [Hipnotik ve Spiritist Olaylar Üzerine Araştırma] adlı eserinde, uzun yıllar boyunca gerçekleştirdiği tüm deneyimlerini, Spiritist bakış açısını en olumlu şekilde doğrulayan bir sonuçla açıklamıştır. Bu eser, çoğu Fransız bilginin önyargılarına ve rutin görüşlerine karşı bilimsel dürüstlüğün güzel bir örneğidir. Lombroso'nun bunu yazmasına yol açan düşünceleri burada yeniden üretmenin gerekli olduğuna inanıyoruz:

"Psikiyatri ve suç antropolojisinde insan düşüncesinin yeni eğiliminin şampiyonu olarak yer aldığım bir kariyerimin sonunda, Spiritizm fenomenlerini araştırmaya başladığımda ve daha sonra bu konu hakkında bir kitap yayınlamaya karar verdiğimde, en yakın arkadaşlarım her taraftan bana karşı ayaklandılar ve şöyle haykırdılar: 'Şerefli bir itibarı mahvedeceksin... ve tüm bunlar, tüm dünyanın yalnızca reddettiği değil, daha da kötüsü, saçma olduğunu düşündüğü bir teori uğruna." [36]

Bu nedenle, gün geçtikçe deneyler tekrarlanıyor ve tanıklıklar daha da çoğalıyor. Bütün bu gerçekler, pozitif yönteme dayalı yeni bir bilim oluşturuyor. Modern Spiritüalizm ilkelerini oluşturmak için [13] [3] metafizik spekülasyona başvurmaya gerek yoktu; gözlem ve deneye dayanması

yeterliydi. Çalışmanın konusu olan olgular bilinen yasalarla açıklanamaz, bu yüzden dikkatlice incelendi ve incelendi ve sonra onları rasyonel bir şekilde birbirine bağlayarak Spiritüalizm etkilerden nedenlere geri döndü. Ruhların müdahalesi, akışkan bedenin varlığı ve canlıların dışsallaştırılması, gerçekliklerini kanıtlamak için binlerce olgu toplandıktan sonra ileri sürüldü.

Yeni Spiritüalist bilim bu nedenle bir hayal ürünü değil, uzun ve sabırlı bir araştırmanın, sayısız araştırmanın meyvesidir. Bu girişimi üstlenen kişiler tüm bilimsel çevrelerde iyi bilinmektedir. Ünlü ve saygın isimlere sahiptirler.

Yıllardır profesyonel akademisyenler ve bilim insanlarından oluşan komiteler tarafından araştırmalar yürütülüyor. Bunlardan en bilinenleri Londra Diyalektik Derneği; yirmi yıldır varlığını sürdüren ve önemli sonuçlar üreten Psişik Araştırma Derneği; ve daha yakın zamanda Bay Flammarion tarafından sürdürülen. Hepsi binlerce gözlem toplamış, ciddi incelemelere ve en katı kontrollere tabi tutulmuşlardır.

Bunda abartılar, sahtekarlıklar ve hileler ne kadar rol oynamış olursa olsun, bütün bu çalışmalardan ortaya çıkan o kadar çok gerçek ve kanıt var ki, gerçeğin herhangi bir dostu artık kayıtsız veya sessiz kalamaz. Kolay ironilerin zamanı geçti. Alaycılık bir çözüm değil. Bilim bu konuda bir karar vermeli; çünkü fenomenler orada, o kadar çok farklı görünüm alıyor ve o kadar hızlı çoğalıyor ki, kendilerini onun dikkatini çekmeye zorluyorlar. Özgür ve ölümsüz ruh, artık belirsiz ve ideal bir varlık olarak değil, bir formla ilişkilendirilen gerçek bir varlık ve sürekli tezahürü araştırmacıların dikkatini çeken ince bir kuvvetin üreticisi olarak kendini öne sürüyor.

Tipolojinin basit gerçekleriyle masalara vurmaktan [38] maddileşmiş hayaletlere kadar, Spiritist fenomenler giderek daha güçlü biçimlerde gerçekleşmiş ve en şüpheci ve en önyargılı olanlara bile inanç kazandırmıştır.

Doğaüstü ve mucizevi olan gitti; bunun yerine, insanlık kadar eski olan ve o zamana kadar yanlış anlaşılmış ve yeterince gözlemlenmemiş aynı gerçeklerden ortaya çıkan, artık daha yüksek bir yaşam ve evren anlayışı ve tüm varlıkları Sonsuzluğun ihtişamları arasında İyiliğe, Mükemmelliğe

doğru yükselişlerinde yönlendiren yüce bir yasanın bilgisi geldi!

II

Yükselen yürüyüş:
Çalışma yöntemleri

T1900 yılında Paris'te düzenlenen Uluslararası Spiritüalist ve Spiritist Kongresi toplantısı, Spiritizmin giderek artan canlılığını gösterdi . Dünyanın her yerinden, en çeşitli ulusları temsil eden delegeler, kendi ülkelerinde fikrin ilerlemesini, engellere rağmen yükselişini, hem din adamları hem de materyalist bilim insanları arasında gerçekleşen çarpıcı dönüşümleri anlattılar. Aynı şey 1910'daki Brüksel Kongresi için de geçerliydi. Uluslararası bir büro kuruldu. Amacı, farklı ülkelerdeki gruplar arasında kalıcı ilişkiler kurmak ve dünya çapında Spiritist hareket hakkında bilgi toplamaktır.

Birçok alaycı inkarlara rağmen, Spiritist inanç sadece daha da büyür ve güçlenir. Ancak yayıldıkça, müritler ve inkarcılar arasındaki mücadele daha da yoğunlaşır. Eski dünya endişelidir; tehdit altında hisseder. Yaşam mücadelesi, fikirler arasındaki mücadeleden daha şiddetli değildir. Eski, eksik fikir, güneşin altında yerini almak isteyen yeni fikrin çabalarına direnerek umutsuz pozisyonlara tutunur. Direnç, kendini paramparça bulan bir şeylerin bütün düzeninin çıkarlarıyla açıklanır. Böyle bir muhalefet yine de faydalıdır, çünkü yenilikçileri akıllandırır ve insan zihninin ilerlemesini daha istikrarlı hale getirir.

İkincisinin kaderinde sürekli yıkmak ve yeniden inşa etmek vardır. Yetersiz hale gelene ve daha sonra sürekli gelişimine uygun daha geniş yapılara ve kavramlara yer açmak zorunda kalana kadar kendisine konut olarak hizmet edecek görkemli anıtlar inşa etmek için sürekli çabalamaktadır.

Her gün, bireysellikler yok oluyor ve sistemler bu mücadelede çöküyor. Fakat dünyevi dalgalanmaların ortasında, Tanrı'nın eliyle çizilen hakikat yolu açılıyor ve insanlık kaçınılmaz kaderlerine doğru ilerlemeye devam ediyor.

Dünün ütopyası olan Spiritizm, yarının gerçeği haline gelecektir. Bir kez alıştıklarında, haleflerimiz dünyada kendilerine bir yer sağlayanların

mücadelelerini ve acılarını unutacaklardır. Yine de, daha da yüksek bir idealin zaferi için savaşmak ve acı çekmek zorunda kalacaklardır. Bu, ilerlemenin ebedi yasasıdır, insan ruhunda adım adım, başarıdan başarıya, giderek daha büyük bir bilim, bilgelik ve aydınlanma toplamına doğru mevcut olan yükseliş yasasıdır. Yaşamın kendisi için asıl sebep, ruhların ve dünyaların evrimini yönlendiren öncü düşünce burada yatar.

Spiritizm yayıldıkça, çalışma ve deney için kesin kurallar ve ciddi koşullar belirleme ihtiyacı daha da buyurgan hale gelir. Taraftarlar talihsiz hayal kırıklıklarından korunmalı ve görünmeyen dünyayla iletişimin tüm pratik yolları herkesin erişebileceği bir yere getirilmelidir.

Mezar ötesinin bilimini edinmenin iki yolu vardır: bir yandan deneysel çalışma, diğer yandan sezgi ve akıl yürütme yoluyla, ki bunları yalnızca iyi eğitilmiş zekalar başarıyla uygulamaya koyabilir. Deneysellik, çağdaşlarımızın büyük çoğunluğu tarafından tercih edilir. Ruhun derin kaynakları hakkında henüz yeterince bilgi sahibi olmayan Batı dünyasının olağan uygulamalarına daha uygundur.

İyi bilinen fiziksel olgular bilim adamlarımız ve bilginlerimiz için eşsiz bir öneme sahiptir. Birçok bireyde şüphe sona ermeyecek ve düşünce, bir gerçek olmadığı sürece uyuşuk bir durumdan çıkmayacaktır. Herhangi bir acımasız gerçek, herhangi bir kanıtlayıcı gerçek, önceden edinilmiş fikirleri bozacaktır. En kayıtsız olanları bile Ahiret meselesini incelemeye zorlar.

Deneysel araştırma ve fiziksel fenomenlerin incelenmesini kolaylaştırmak gerekli olsa da, bunlar yalnızca daha az sıradan tezahürlere elverişli olarak görülmelidir. Aynı zamanda ruhsal ve entelektüel olan bu sonuncular, Spiritizmin en önemli yönünü oluşturur. Çeşitli biçimlerinde, gelecekteki yaşam kavramının inşa edildiği, geçmiş kavramlardan daha geniş ve daha yüce olan öğretim yollarını ve vahiy yöntemlerini temsil ederler.

Yine de ölüm tarafından kendilerinden ayrılan sevdikleri için yas tutanlar, her şeyden önce, danışanlara duydukları sevgiyle çekilen en yakın ve en sevdiklerinin ruhlarının tezahüründe bir hayatta kalma kanıtı ararlar. Sevgi dolu bir söz, hatta bu ruhlardan gelen herhangi bir ahlaki

kanıt, onları tüm maddi olguların bir araya gelmesinden daha fazla ikna edecektir.

Şimdiye kadar, çoğu insanın ahiret inancı sadece belirsiz bir hipotezdi, eleştiri yağmuru altında sallanan bir inançtı. Onların gözünde, bedenlerinden ayrıldıktan sonra ruhlar, insanlıkla olası hiçbir bağları olmayan, kısıtlı, boş, amaçsız alanlara hapsedilmiş, iyi tanımlanmamış varlıklardan başka bir şey değildi.

Günümüzde ölülerin ruhlarının bizi çevrelediğini ve hayatlarımıza müdahale ettiğini kesin bir şekilde biliyoruz. Bize gerçek insanlar olarak görünüyorlar, ince bedenlerle donatılmışlar ve Dünya'da sahip oldukları tüm duyguları koruyorlar, ancak aynı zamanda evrensel ilerleme için çalışmaya giderek artan bir katılım ölçüsüne sahip olarak, önceki yaşam koşullarında sahip olduklarından daha üstün bir şekilde yükselmeye de müsaitler.

Şimdi biliyoruz ki ölüm, insanın en içteki varlığında esaslı bir değişikliğe yol açmaz; o, her alanda kendini nasıl yaptıysa öyle kalır, eğilimlerini, sevgilerini ve nefretlerini, büyüklüklerini ve zayıflıklarını mezardan öteye taşır; hâlâ yeryüzündeki sevdiklerine duygularla bağlıdır ve her zaman onlara yaklaşmak için can atar.

Derin sezgi, görünmeyen dostlarımızın varlığını ortaya çıkardı ve bir dereceye kadar onlarla temas halinde kalmamızı sağladı. Deneyler bir adım öteye gider. Bize olumlu ve doğru bir iletişim aracı sağlar, görünür dünya ile gizli dünya arasında birlik kurar ve bu, medyumluk yetenekleri çoğaldıkça ve rafine edildikçe kademeli olarak genişler. İki beşeri bilimleri birleştiren bağları güçlendirir, böylece sürekli ilişkiler ve sürekli görüş alışverişi yoluyla güçlerini ve özlemlerini bir araya getirmelerine olanak tanır. Onları tek bir görkemli hedefe yoğunlaştırarak, daha fazla aydınlanma, ahlaki yükselme ve sonuç olarak insanların ve ruhların üyesi olduğu büyük ruh ailesi için daha fazla mutluluk elde etmek için birlikte çalışırlar.

Ancak, Spiritizm'in deneysel uygulamasının zorluklarla dolu olduğu kabul edilmelidir. Metodik beceriler, azim, ayırt etme yeteneği ve düşünce ve duygunun yüceltilmesi gibi birçok bireyde eksik olan nitelikleri gerektirir. Bazıları, amaçları olan kesinliğe ancak sayısız

başarısızlıktan sonra ulaşırlar. Diğerleri, sevgi yoluyla kalbin tek bir dürtüsüyle ulaşırlar. Gerçeği çaba harcamadan algılarlar ve bundan sonra hiçbir şey onları bundan alıkoyamaz.

Gerçekten de bilim güzeldir. Azimli araştırmacılar onda sonsuz bir tatmin bulurlar. Er ya da geç sağlam inançların inşa edildiği temeli sağlar. Ancak yalnızca bedenleri inceleyen bu tamamen entelektüel bilimi dengelemek için, ruh ve onun duygusal yetenekleriyle ilgilenen bir başkasını eklemek gerekir. Spiritizm bunu yapar, yalnızca bir gözlem bilimi değil, aynı zamanda bir duygu ve sevgi bilimidir, çünkü hem zekaya hem de duyguya hitap eder.

Bu yüzden, pozitif deneylere alışkın olan resmi bilim insanları, hassas aletlerle çalışırken ve matematiksel hesaplamalara dayanırken, bu fenomenlerin geçici doğasıyla karşılaştıklarında daha az kolay başarılı oluyorlar ve çok çabuk yoruluyorlar. Bu alandaki birden fazla nedenin ortak etkisi, belirsizlikleri ve hayal kırıklıkları ve gerçekleri istenildiği gibi tekrarlamanın imkansızlığı, bilim insanlarını şaşırtıyor ve cesaretlerini kırıyor.

Uzun zamandır Fransız resmi çevrelerinde klasik rutinlerden kurtulmuş ve bu konuda yetkilendirilmiş bazı deneyciler bulunmaktadır.
Bu tür hassas gözlemleri başarıyla gerçekleştirmek için gerekli nitelikler. Tarafsız bir yaklaşım kullanan ve çabalarında sebat eden herkes, ölenlerin ruhlarının tezahürlerinin gerçekliğini gözlemleyebildi. Ancak, araştırma bulguları yayınlandıktan sonra, sıklıkla şüphe, kayıtsızlık veya alayla karşılandılar. Manevi gerçekleri açıklamak için bilim insanları sistem üstüne sistem yığdılar ve en olası olmayan hipotezlere başvurdular, fenomenleri kendi kavramlarının Procrustes yatağına [40] uydurmak için işkence ettiler .

Jobert de Lamballe'nin "gıcırdayan sinir"inden ve sözde çıngıraklı eklemlerden, psikolojik otomatizmden ve kolektif halüsinasyonlardan bilinçaltı teorilere kadar pek çok garip teorinin ortaya çıktığını gördük. Bu teoriler binlerce kez çürütülmüş olsa da, tekrar tekrar ortaya çıkmaya devam ediyorlar. Görünüşe göre resmi bilimin temsilcileri, ruhların

hayatta kalmasını ve müdahalelerini kabul etmeye zorlanmaktan en çok korktukları şey.

Spiritist teoriye başvurmadan önce, tüm karşıt argümanları incelemek, tüm hipotezleri ve diğer tüm olası açıklamaları tüketmek şüphesiz ihtiyatlı ve akıllıcadır. İlk başta, çoğu deneyci onsuz yapabileceklerini düşündü, ancak fenomenleri daha yakından inceledikçe, diğer teorilerin yetersiz olduğunu ve daha önce küçümsedikleri açıklamaya başvurmanın gerekli olduğunu fark ettiler. — Diğer tüm sistemler, gerçeklerin baskısı altında birer birer çöktü.

Tüm zorluklara rağmen, vicdanlı araştırmacıların sayısı giderek artmıştır, zihinleri oldukça özgürdür ve ruhları gerçeği tüm akademik düşüncelerin ve özel çıkarların üstünde tutacak kadar yüksektir. Her geçen gün, cesur akademisyenlerin ve bilim insanlarının geleneksel yöntemleri kırdığını ve fenomenlerin incelenmesine kararlı bir şekilde yaklaştığını görüyoruz. Telepatiyi, basireti, önseziyi ve kuvvetlerin dışsallaştırılmasını araştırma biliminin alanına getirmeyi çoktan başardılar.

Albay Rochas d'Aiglun ile Fransa, duyarlılığın dışsallaştırılması çalışmasında önemli bir konuma sahiptir. Her yerde ruhsal çalışmalar toplulukları kurulmuştur. Geçmişin şüpheciliği azalmaktadır. Bazı zamanlarda, yeni bir soluk eski bilimsel organizmayı canlandırıyor gibi görünmektedir.

Yine de hiçbir şeyi hafife almamalıyız. Resmi akademisyenler ve bilim insanları henüz bu alana kısıtlamalar olmadan girmediler. Pasteur'ün büyük öğrencisi Bay Duclaux, 30 Ocak 1901'de Uluslararası Psikoloji Enstitüsü'nün açılış konuşmasında şunları söyledi:

"Bu enstitü karşılıklı eleştiri uygulayacak ve temelinde deneyim olacak. Bir keşfi ancak istenildiği zaman tekrarlanabiliyorsa bilimsel olarak kabul edecek."

Bu kelimeler ne anlama geliyor? Astronomik ve meteorolojik olaylar istenildiği gibi yeniden üretilebilir mi? Yine de bunlar bilimsel gerçekler olarak kabul edilir.

Peki bu çekinceler ve engeller neden?

Birçok durumda, bir Spiritist fenomen tüm öngörüleri altüst eden bir

kendiliğindenlikle meydana gelir. Biz buna yalnızca tanık olabiliriz. Kendini dayatır ve kontrolümüzden çıkar. Onu çağırın ve o kendini gizler; daha fazla düşünmeyin ve o tekrar belirir. Yaşayan kişilerin neredeyse tüm uzak hayaletleri ve perili ev fenomenleri böyledir. Hayaletler gelir ve gider, taleplerimize ve iddialarımıza aldırmadan. Saatlerce bekleyebilirsiniz ve hiçbir şey olmaz. Ayrılmayı teklif edin ve tezahürler başlar.

Öngörülemeyen olaylarla ilgili olarak, Büyük Britanya Posta Telgraf Dairesi'nin baş mühendisi Cromwell F. Varley'in söylediklerini hatırlayalım: [42]

“Bayan Varley çok sık ruhları görüyor ve tanıyor; özellikle büyülendiğinde durum böyle oluyor. Çok iyi bir trans medyumu, ancak bu transların oluşumu üzerinde çok az gücüm var; dolayısıyla onun medyumluğu aracılığıyla araştırma yapmak, o sıra dışı, açıklanamayan doğal fenomeni araştırmak kadar zor...”

Bu nedenle Spiritizmi, gerçeklerin her zaman aynı olduğu ve deney unsurlarının bizim emrimizde ve takdirimizde olduğu bir alan olarak görmek yanlış ve ölümcül bir bakış açısıdır. Bu zihniyet yalnızca anlamsız araştırmalara veya tutarsız sonuçlara yol açar.

Yüksek eğitimli bireyleri ruhsal olguların incelenmesine yönelten hareketi alkışlarken, tipik kaygılarından kurtulamazlarsa çabalarının kısır kalacağına dair belli bir korku beslemekten kaçınamayız. Bunun bir örneği, akıllı ve açık fikirli bir bilim insanı olan Bay Charles Richet'dir. Medyum Eusapia Paladino'nun ürettiği olguları bu kadar sık gözlemledikten ve bunların gerçekliğini doğrulayan tutanakları imzaladıktan sonra, ilk başta derin olan kendi inancının, aşina olduğu ortamda edindiği zihinsel alışkanlıkların etkisi altında bir süre sonra zayıfladığını ve sarsıldığını kendisi de kabul etmiyor mu?

Halk, yeni enstitüden ve onu oluşturan bilim insanlarından çok şey bekliyor. Artık temel psikolojinin bir sorunu değil, insan düşüncesine emanet edilmiş en yüksek mesele: kader sorunu. Dini dogmatizmden bıkmış ve bilme ihtiyacıyla eziyet çeken insanlar, gözlerini bilime çeviriyor. Eylemlerini odaklamalarına, görüşlerini oluşturmalarına ve inançlarını temellendirmelerine olanak verecek nihai kararı bilimden

duymayı bekliyorlar.

Bilim insanlarının ağır sorumlulukları vardır. Yüksek öğrenim kürsülerini işgal edenler tüm ağırlıklarını hissedebilir ve kapsamlarının tamamen farkında olabilirler mi? Kendi küçük bencilliklerini feda etmeye ve erken iddialarını geri çekmeye istekli olacaklar mı? Yoksa kariyerlerinin düşüşünde, bilmeye ve öğretmeye değer en temel şeyleri küçümseyerek hedefi ıskaladıklarını fark etmenin üzüntüsüne ve pişmanlığına mı hazırlanacaklardır?

Daha önce görüldüğü gibi, psişik hareket esas olarak yurtdışından geliyor ve her geçen gün daha da yoğunlaşıyor. Fransız bilimi buna katılmayı reddederse, dünyada geride kalacak ve geride kalacak ve iyi itibarı da bununla karşılaştırıldığında sönük kalacaktır. Yabancı bilim insanlarına yanıt olarak önyargılarından vazgeçerek ve yöntemlerini ihtiyatlı bir dengede tutarak, keşiflerle dolu daha geniş ve daha incelikli alanlara yükselmeyi öğrenmelidir. Bunların reddedilmektense gerektiği gibi keşfedilmesi kendi çıkarınadır!

Spiritizm, diğer bilimleri taçlandırarak tamamlayan yeni bir bilim olsun. Bunlar doğanın belirli alanlarını kapsar. Bazen yanlış sistemlere yol açarlar ve bunlarla sınırlı olanlar genellikle büyük ufukları, genel gerçekleri gözden kaçırırlar. Psişik bilim, kendimizi tanımamızı, ruhun güçlerini ölçmemizi ve geliştirmemizi ve bunları uygulamamızı öğreten, aynı zamanda ebedi ve ilahi ruha doğru yükselişimizde bize yardımcı olan en üstün bilim olmalıdır.

III

Ruhlar ve Onların Formları

BEN Her insanın bir ruhu vardır.

Ruh derken, akışkan zarfına bürünmüş ruhu kastediyoruz. Bu ikincisi fiziksel bedenin biçimine sahiptir ve ruhun ölümsüzlüğünden pay alır, ondan ayrılamaz.

Ruhun özü hakkında yalnızca bir şey biliyoruz - bölünemez olduğu için, yok edilemezdir. Ruh, düşünceleri ve eylemleriyle açığa çıkar; ancak hareket edebilmesi ve fiziksel duyularımıza ulaşabilmesi için yarı-maddi bir ara forma ihtiyacı vardır, aksi takdirde eylemi bize anlaşılmaz görünürdü. Bu aracı, ruhun görünmez ve ölçülemez akışkan zarfı olan perispirit dediğimiz şeydir. Spiritist fenomenlerin sırrı, perispiritin eyleminde yatar.

Her insanda bulunan bu akışkan beden, izlenimlerimizin, hislerimizin ve anılarımızın ileticisidir. Bu mevcut hayattan önce var olan ve ölümden sonra da varlığını sürdüren, ruhun zaman içinde inşa ettiği ve şekillendirdiği hayranlık uyandıran araçtır, uzun geçmişinin sonucudur. İçinde içgüdüler korunur, kuvvetler biriktirilir ve çoklu varoluşlarımızın edinimleri bir araya getirilerek yavaş ve acı dolu evrimimizin meyveleri toplanır.

Perispirit'i oluşturan madde son derece inceliklidir. En eterikleşmiş halindeki maddedir, eterden daha seyreltiktir. Titreşimleri ve hareketleri, en aktif maddelerinkinden daha hızlı ve nüfuz edicidir. Bu nedenle ruhlar opak cisimleri veya maddi engelleri kolayca aşabilir; ve düşüncenin hızıyla önemli mesafeleri aşabilir. [1431]

Fiziksel bedeni etkileyen tüm parçalanma ve yıkım nedenlerine karşı bağışık olan perispirit, sürekli hücre yenilenmesinin ortasında yaşamın istikrarlı kalmasını sağlar. Tüm organik parçacıkların birbiri ardına geçmesi gereken görünmez şablondur, bu tasarımı oluşturan kuvvet çizgilerini takip eder, bu değişmez plan fizyolog Claude Bernard tarafından insan formunu sürekli değişiklikler ve atomların yenilenmesi yoluyla güvence altına almak için gerekli olarak kabul edilir.

Uyku sırasında ruh, ölümden sonra olduğu gibi, bedensel kılıfından

ayrılabilir. [1441] Akışkan formu daha sonra, ölenlerin veya dışsallaştırılmış yaşayan kişilerin hayaletleri durumunda, görme ortamları tarafından algılanabilir. Normal yaşam sırasında, bu form, duyarlılığının ve hareket kabiliyetinin uzaktan uygulandığı fenomenlerde, radyasyonları tarafından ortaya çıkar. Uyku sırasındaki bağlantısızlık durumunda, zihin bazen madde üzerinde hareket edebilir, sesler ve hareket eden nesneler üretebilir. Son olarak, ölümden sonra, çeşitli yoğunlaşma derecelerinde, kısmen veya tamamen maddeleşmiş olarak veya fotoğraflarda ve döküm kalıplarında, belirli deformiteleri yeniden üretme noktasına kadar kendini gösterebilir. [145]]

Tüm bu gerçekler, perispiritin kapsamlı bir akışkan organizma olduğunu göstermektedir. Hücreleri gruplandırarak veya medyumlardan ödünç alınan psişik kuvvetin yardımıyla Ahiretteki dünyasal varoluşumuz sırasında, perispirit herhangi bir düzlemde geçici veya kalıcı yaşam formlarını oluşturur. İnsan formunun ilkel ve kalıcı tipini sağlayan, maddi bedenden ziyade odur. [146]]

Fransa Manyetik Derneği genel sekreteri Hector Durville, bir dizi çok gösterici deney yaptı. Bunlar, dışsallaştırma fenomenlerinde, manyetik etkiyle maddi bedenden kurtulan çiftin, [147]] tüm izlenimleri algıladığını, onları duyumlara dönüştürdüğünü ve onları ölüme kadar birbirine bağlayan akışkan bir kordon aracılığıyla fiziksel bedene ilettiğini ortaya koydu. [148]]

Uyuyan bir öznenin dışsallaştırılmış ikizi maddi bedenden ayrılıp başka bir odaya gönderilerek görme, işitme, koku alma, dokunma ve tat alma duyuları üzerinde şu deneyler yapılmıştır:

Bir gazete makalesi ikiz tarafından okunur ve yan odadaki uyuyan özne tarafından tekrarlanır. Benzer şekilde, nesneler ve kişiler ikiz tarafından uzaktan algılanır ve özne tarafından tanımlanır.

Çift, bir saatin tik taklarını ve kendisine yakın bir yerde alçak sesle konuşulan kelimeleri duyar. Çift, diğer kokular veya parfümlerden sonra bir şişe amonyak koklar. Çift, aloe, şeker, kinin sülfatı, portakal vb. tadına bakar ve tat duyularını vücuda iletir.

Son olarak, dokunma konusuyla ilgili olarak M. Durville kendini şöyle ifade ediyor: [49]

“Manyetik uykudaki neredeyse tüm deneklerin duyarsız olduğunu biliyoruz; ancak duyarlılığın nereye aktarıldığını bilmiyoruz. Özne dışsallaştırıldığında, duyarlılık her zaman vücudun etrafında, ondan biraz uzakta yayılır; ve hassas bölgeleri sıkıştırırsak, yakarsak veya delersek, özne keskin bir acı hisseder, ancak bedeni deldiğimizde hiçbir şey hissetmez. Çiftin projeksiyonunda da durum aynıdır. Özne fiziksel bedeninde ne bir batma ne de bir çimdiklenme hisseder; ancak çifte veya bağlantı kordonuna dokunduğumuz anda hoş olmayan ve hatta acı verici bir his yaşar. Bu olgu tüm oturumlarda doğrulandı — ve istisnasız tüm deneklerde.”

Görünmeyen tarafından anlatılan insan formu, evrende yaşayan tüm enkarne veya enkarne olmayan ruhların formudur. Yine de bu form, fiziksel bedende katı ve sıkıştırılmışken, perispiritte esnek ve istenildiği zaman sıkıştırılabilir. Belli bir ölçüde zihnin taleplerine uygundur ve ona, ruhsal düzlemde ve güçlerinin derecesine göre, geçmişte kendisine ait olan görünümleri ve giysileri giymesini, ayrıca onları tanınabilir kılan diğer niteliklerini sağlar. Bu, genellikle hayalet vakalarında gözlemlenir. Birinin iradesi belirlendikten sonra, ruhsal sıvılar üzerindeki etkisi önemlidir. Gelişmiş bir ruh, ince maddeyi sayısız başkalaşıma tabi tutabilir.

Perispirit güçlerin veya kuvvetlerin merkezidir. Bazı bireylerin bol miktarda yayabildiği ve yakın veya uzaktan etkileyebilen, rahatlatabilen veya iyileştirebilen manyetik kuvvet, onun özelliklerinden biridir. Ruhsal fenomenlerin üretimi için vazgeçilmez olan psişik kuvvetin de burada bir yeri vardır.

Akışkan beden yalnızca kuvvetlerin bir kabı değildir. Aynı zamanda imgelerin ve anıların kaydedildiği canlı bir arşivdir: tüm duyumlar, izlenimler ve olaylar, her şey orada saklanır ve kazınır. Yoğunluk ve süre koşulları çok zayıf olduğunda, izlenimler bilincimize ulaşamaz; yine de perispiritimize kaydedilir ve orada gizli kalırlar. Aynı şey geçmiş yaşamlarımızla ilgili gerçekler için de geçerlidir. Uyurgezerlik durumuna yerleştirildiğinde ruhsal varlık, [151]] bedenden kısmen ayrılmış, dizilerini

geri alabilmektedir. Bu, hafıza olgusunu açıklar.

Perispirit'in titreşimleri et yoluyla zayıflatılır. Ruh maddeden kurtulup özgürlüğüne kavuştuğu anda genliklerini yeniden kazanırlar. Bu titreşimlerin yoğunluğu altında, kişinin perispirit'inde depolanan izlenimler yeniden ortaya çıkar. Maddeden ne kadar tam olarak kurtulursa, hafızanın kapsamı o kadar geniş olur. Kişinin en uzak anıları bile uyanır. Daha sonra denek, kendi deneylerimde birçok kez tanık olduğum gibi, geçmiş yaşamlarını yeniden yaşayabilir. Gizli bir etki tarafından uyurgezerlik durumuna düşürülen bazı insanlar, erken gençliklerinden kalma, şimdiki yaşamlarının duygularını, fikirlerini ve uzun zamandır unutulmuş eylemlerini yeniden üretebildiler. Hatta, ilgili zamanın ve ortamın tipik dili, tutumları ve görüşlerini kullanarak, önceki yaşamlarından sahneleri bile yeniden yaşayabildiler.

Bu durumlarda sanki başka bir kişilik sergileniyormuş, farklı bir birey ortaya konuluyormuş izlenimi oluşuyor.

Bazı deneyciler tarafından zayıf bir şekilde gözlemlenen bu olgular, aynı zarf içinde bir arada var olan, her birinin kendine özgü karakteri ve anıları olan çoklu kişilikler teorisinin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bazıları bu teoriye bilinçaltı bilinç ve üstün bilinçaltı kavramlarını aşılamıştır. Aslında, yüzyıllar boyunca üstlendiği ve daha güçlü bir manyetik etki ve bedensel bağların daha fazla gevşemesi nedeniyle daha da canlı bir şekilde yeniden tesis ettiği çeşitli kılıklarda iletişim kuran her zaman aynı bireyselliktir. Bazı deneyler bunu göstermektedir: örneğin, Profesör Flournoy'un, trans halindeyken, on ikinci yüzyılda Hindistan'da gerçekleşen önceki varoluşlarından birine geri dönen medyum Hélène Smith ile yaptığı deneyler. [52] Sonra Jacinto Esteva Marata ve büyülenmiş medyumlarla diğer İspanyol deneyciler tarafından geliştirilenler var. [153]] Bunlara, Albay Rochas d'Aiglun tarafından yürütülen daha yeni ve kapsamlı çalışmalar eklenmelidir. [154]]

Akışkan formunun saflık derecesi, ruhun zenginliğine veya yoksulluğuna tanıklık eder. Eterleşmiş ve ışıldayan, en yüce armonilere

katılarak ilahi kürelere yükselebilir. Opak ve karanlık, mücadele ve acı dünyalarına perçinlenerek aşağı bölgelere geri düşer.

İnsanlar perispiritleri aracılığıyla doğanın en temel derinliklerine dalarlar ve kökleri hayvansallıktadır. İnsanlar perispiritleri aracılığıyla ayrıca melek ruhların, saf ruhların yaşadığı ışık dünyalarına yönelirler.

Ruhsal durumumuz veya koşulumuz emeğimizdir; algı ve anlayış derecemiz uzun çabalarımızın meyvesidir. Biz, hayatlarımızın muazzam döngüsü boyunca elde ettiğimiz şeyiz. Kaba veya ince, karanlık veya parlak olsun akışkan zarfımız, tam değerimizi ve edinimlerimizin toplamını temsil eder. Eylemlerimiz, ısrarcı düşüncelerimiz, bir hedefe yönelik irademizin sıkılığı, zihnimizin her isteği, perispirit üzerinde yankılara sahip olacak ve doğasına bağlı olarak, ister temel ister yüce, cömert veya aşağılık olsun, onu genişletecek ve rafine edecek veya özünü daha yoğun ve daha ağır hale getirecektir. Sonuç olarak, fikirlerimizi, zevklerimizi, eylemlerimizi ve özlemlerimizi sürekli olarak bir yöne veya diğerine yönlendirerek, yavaş yavaş güzel ve asil imgelerle dolu ve en hassas hislere açık ince bir zarf inşa ederiz; veya aksi takdirde, ruhun ölümden sonra algılarında sınırlı olduğu, sanki bir mezarda gömülü gibi yattığı karanlık bir mesken, belirsiz bir hapishane. Böylece insanlar kendi iyilerini veya kötülerini, sevinçlerini ve acılarını yaratırlar. Yavaş yavaş, gün be gün, kaderimizi inşa ediyoruz. Eylemlerimiz içimize kazınıyor, Ahirette herkes tarafından görülebiliyor. Bu hayranlık uyandıran, hem basit hem de görkemli içsel işleyişlerin içinde, nedensellik yasası veya eylemlerin sonuçları, hem dünya hem de onun varlıkları için eyleme geçiriliyor, ki bu da adaletin gerçekleştirilmesinden başka bir şey değil.

Aynı nedenler, insanların bir ömür boyunca kendilerine yukarıdan gelen etkileri ve eterik radyasyonları veya tutku ve düzensizlik ruhlarından gelen kaba yayılımları çekmelerine neden olur. İşte burada, çekim ve yakınlıkların yasasından başka bir şey olmayan Spiritist tezahürlerin kuralı yatar. Akışkan zarfımızın incelik derecesine ve radyasyonlarının yoğunluğuna bağlı olarak, bağımız kopmuşken, vecit halindeyken veya hatta bazıları için inziva ve meditasyondayken, görünmeyen dünyayla temas kurabilir ve yankılar algılayabilir, ilham alabilir ve göksel kürelerin ihtişamlarını görebilir; veya karanlığın

ruhlarının etkisine maruz kalabiliriz.

Ben V
Medyumluk

A Doğanın ve yaşamın tüm tezahürleri, onları üreten nedenlere göre hız ve aralık bakımından değişen titreşimlerde özetlenebilir. Evrende her şey titreşir: ses, ışık, ısı, elektrik, manyetizma, kimyasal ışınlar, [55] katot ışınları, radyo dalgaları, vb., bunlar evrensel kuvvet ve maddenin çeşitli dalgalanma ve titreşim türlerinden sadece birkaçıdır. Bir bütün olarak, bunların ardışık dereceleri, enerji tezahürlerinin yükselen ölçeğini oluşturur.

Bu dereceler birbirinden oldukça uzaktır. Ses saniyede 340 metre yol alırken, ışık aynı zaman aralığında 300.000 kilometre yol kat eder. Elektrik görünüşte hesaplanamaz bir hızda yayılır. Ancak fiziksel duyularımız her türlü titreşimi algılamamıza izin vermez. Doğanın kuvvetlerinin bize tam bir resmini veremeyecekleri yeterince iyi bilindiğinden, burada daha fazla ayrıntıdan vazgeçeceğim.

Sadece optik alanında, ışık dalgalarının retinamıza yalnızca spektrumun yedi renginin aralığında, kırmızıdan mora kadar etki ettiğini biliyoruz. Bu renklerin ötesinde veya altında, güneş radyasyonu tamamen görüş alanımızdan kaçar; bu yüzden bunlara karanlık ışınlar denir.

Ses frekanslarına gelince, sınırlar 24 ile 60.000 hertz (yani saniyede bir döngü) arasında değişir; ve trilyonlarca titreşimle ölçülen ısı duyumları için hiçbir şey algılamayız. Aynı şey, saniyede ortalama 500 trilyon titreşime karşılık gelen ısı ve ışık duyumu için de geçerlidir. [5 [61]

Bu muazzam tırmanışta, duyularımız birbirinden oldukça uzak mesafelerde bulunan aşamaları, sonsuz bir yolda önemli mesafelerde yerleştirilmiş istasyonları temsil eder. Bizim için, bu çeşitli aşamalar arasında -örneğin, tiz sesler ile ısı ve ışık fenomenleri arasında ve sonra bu sonuncular ile katot ışınlarından etkilenen titreşim bölgeleri arasında- uçurum gibi görünen boşluklar vardır. Fakat görünüşte boş ve belirsiz olan bu uçurumlar, aslında bizimkinden daha incelikli veya daha çok sayıda duyuya sahip varlıklarla dolu olmaz mıydı? İşitme yoluyla algılanan titreşimler ile görme duyusunu etkileyen titreşimler arasında, kuvvetler ve evrensel yaşam alanında bulunabilecek başka hiçbir şey yok mudur?

Buna inanmak pek mantıklı olmazdı, çünkü doğada olan her şey birbiriyle bağlantılıdır ve kademeli geçişlerle bir bağlantıdan diğerine açılır. Hiçbir yerde ani bir sıçrama, bir boşluk, bir duraklama yoktur. Bu düşüncelerden ortaya çıkan şey, tüm enerji türlerini algılayamayacak kadar fakir olan organizmamızın yetersizliğidir.

Evrende hareket halindeki kuvvetler için söylenenler, çeşitli biçimlerdeki ve farklı yoğunlaşma veya seyrelme derecelerindeki tüm varlıklara ve şeylere de uygulanabilir.

Evren hakkındaki bilgimizin kapsamı duyularımızın sayısına ve inceliğine göre kısıtlanır veya genişletilir. Mevcut organizmamız, şeylerin aleminde yalnızca çok sınırlı bir alanı kapsamamıza izin verir. Çoğu yaşam formu duyularımızdan kaçar. Ancak var olanlara yeni bir duyu eklendiğinde, görünmeyen hemen ortaya çıkar, boşluk kalabalıklaşır, donuk duyarsızlığımız canlanır.

Hatta anatomik yapıları gereği, mevcut duyularımızın doğasını tamamen değiştirecek farklı duyulara sahip olabiliriz, böylece renkleri duyabilir ve sesleri tadabiliriz. Bu, retinanın yerine gözlerin tabanını kulaklara bağlayan bir sinir demeti olmasıyla başarılabilir.

O zaman gördüğümüz şeyi duyabilirdik. Yıldızlı gökyüzünü seyretmek yerine, kürelerin uyumunu algılardık ve astronomik bilgimiz bundan dolayı daha az kesin olmazdı. Duyularımız birbirinden ayrılmak yerine birleşmiş olsaydı, çeşitli fenomen türlerini aynı anda algılayacak tek bir genel duyumuz olurdu.

En titiz bilimsel gözlemlerden türetilen bu düşünceler, materyalist teorilerin yetersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Doğa yasalarının yapısını, mevcut organizmamız aracılığıyla kazanılan deneyime dayandırmak istiyorlar, oysa daha iyi donanımlı, daha mükemmel bir organizma sağlansaydı, bu deneyim oldukça farklı olurdu.

Gerçekten de, organlarımızın sadece modifikasyonuyla, bildiğimiz dünya, tüm nesnel gerçeklik en ufak bir şekilde etkilenmeden dönüştürülebilir ve değiştirilebilir. Farklı şekilde oluşturulmuş varlıklar, birbirlerini hiç görmeden veya birbirlerini tanımadan aynı ortamda yaşayabilirler.

Ve eğer bu varlıklardan bazılarının çeşitli uygun ortamlarda organik

gelişimi nedeniyle, algılama araçları onların organizmaları farklı şekilde düzenlenmiş olan diğerleriyle temasa geçmelerine olanak verirse, bu eylemde doğaüstü veya mucizevi hiçbir şey olmazdı, sadece iki gruptan daha az bilgili olanların henüz bilmediği yasalara tabi bir dizi doğal olgu olurdu.

Bu, tam olarak, bir medyumun iki insanlık, görünen ve görünmeyen arasında bir aracı olarak hizmet verebileceği her durumda, ölenlerin ruhlarıyla olan ilişkilerimizde olan şeydir. Spiritist fenomenlerde, organizmaları ve tanınan yasaları farklı olan iki dünya temasa geçer; ve bu eşikte, onları ayıran ama şimdi ortadan kaybolan bu sınırda, hevesli bir düşünür sonsuz perspektiflerin ortaya çıktığını görür. O, evrenin biliminin unsurlarını, geçmişte sahip olduğumuzdan çok daha büyük ve kapsamlı olarak görür, ancak mantıksal bir uzantısı olarak kalır. Bu yeni bilim, halihazırda bilinen yasalara ilişkin kavramları yok etmez, ancak ufuklarını büyük ölçüde genişletir, çünkü insan zihnine, mevcut görevlerini ve gelecekteki tasarımlarını yerine getirmek için gerekli bilgiyi edinmesini ve güçleri edinmesini sağlayacak kesin yolu çizer.

Az önce medyumların rolünden bahsettim. Medyum, görünmeyen dünyanın tezahürlerinin meydana geldiği vazgeçilmez bir araçtır.

Ayrıca, duyularımızın yaşam fenomenlerinin incelenmesinde yetersiz kaldığı da belirtildi. Deneysel bilimler, insanın organik duyularının zayıflığını telafi etmek ve gözlem alanımızı genişletmek için hızla araçlara başvurmak zorunda kaldı. Teleskop ve mikroskop, sonsuz derecede büyük ve sonsuz derecede küçük şeylerin varlığını bize bu şekilde gösterdi.

Gaz halinde ve üstünde, madde duyularımızın ötesindedir. Yine de Crookes'un tüpleri ve hassas plakaları, uzun zamandır keşfedilmemiş olan radyant madde alanındaki çalışmalarımızı sürdürmemize olanak tanır.

İşte bilimsel araştırma araçlarının en azından şimdilik sona erdiği yer burasıdır. Yine de, bunun ötesinde, er ya da geç, gelişmiş ekipmanların kullanımıyla bize tanıdık gelecek olan madde ve kuvvet durumlarını görebiliriz.

Yapay araçların henüz yetersiz olduğu yerlerde, bazı insanlar değerli yeteneklerini yaşamsal olayların incelenmesine katmışlardır.

Bu nedenle hipnotik özneler, insan egosunun hâlâ gizemli derinliklerini araştırmamızı ve tüm duyarlılık biçimlerinin, hafızanın ve iradenin tüm yönlerinin ayrıntılı bir analizini yapmamızı sağlamada etkili olmuştur. Medyumlar, kendi adlarına, ruhsal fenomenlerin incelenmesinde temel bir rol oynamaya başlamıştır. Aynı anda hem akışkan zarfları aracılığıyla ruhsal hayata, hem de fiziksel bedenleri aracılığıyla dünyevi hayata katılarak, iki dünya arasında gerekli aracılardır.

Medyumluk çalışması bu nedenle Spiritizm'i ilgilendiren tüm konularla yakından bağlantılıdır ve aslında onun en önemli noktasıdır. Bu tür fenomenlerin incelenmesinde önemli olan şey, medyumun kendi organizmasından ve kişiliğinden gelen kısım ile dışarıdan gelen bir müdahaleden gelen kısım arasında ayrım yapmak ve sonra bu müdahalenin doğasını belirleyebilmektir.

Bir kez ölümle kaba maddeden ayrılan bir ruh artık onun üzerinde hareket edemez veya bir canlının organizmasından ödünç aldığı bir enerji olan bir kuvvetin yardımı olmadan insan çevresinde kendini gösteremez. Bu kuvveti sağlayabilen veya dışsallaştırabilen herhangi bir kişi, temas olmaksızın nesnelerin yer değiştirmesi, apports, [57] vurmalar, masa dönüşleri, levitasyonlar ve maddeleşmeler gibi fiziksel tezahürlere katılabilir. Şu anda, bu en yaygın ve yaygın medyumluk biçimidir. Hiçbir entelektüel gelişim veya ahlaki ilerleme gerektirmez. Her durumdaki insanda bulunan yalnızca fizyolojik bir özelliktir. Tüm alt düzey medyumluk biçimlerinde, özne ya bir enerji akümülatörüne ya da operatörün düşüncelerini ileten bir telgraf veya telefon cihazına benzetilebilir.

Bu karşılaştırma, psişik güç tükendiğinde tüm güçler gibi tükendiği için daha da kesindir. Tezahürlerin yoğunluğu, medyumun fiziksel ve zihinsel durumuyla doğru orantılıdır. Onu histeriden etkilenen veya hasta bir kişi olarak görmek bir hata olur. Bir medyum, yalnızca daha kapsamlı güçlerle veya diğerlerinden daha rafine algılarla donatılmış bir bireydir.

Bir medyumun sağlığı bu fakültenin şartlarından biri gibi görünüyor. Mükemmel sağlığa sahip çok sayıda medyum tanıyorum. Hatta çok önemli

bir gerçeği fark ettim: sağlık kötüleştiğinde, fenomenler zayıflar veya hatta meydana gelmez.

Medyumluk, en yaygın biçimlerden en yüce tezahürlere kadar neredeyse sonsuz çeşitlilikler sunar. İki bireyde asla aynı değildir ve karaktere ve mizaca göre çeşitlenir. Daha yüksek bir seviyede, insan üzüntüsünü aydınlatan, bizi çevreleyen belirsizlikleri dağıtan cennetten gelen bir ışık huzmesi gibidir.

Fiziksel etkiler medyumluğu genellikle kaba bir düzenin ruhları tarafından kullanılır. Dikkatli ve sürekli kontrol gerektirir. Genellikle yazma ve ilham gibi akıllı etkiler medyumluğu aracılığıyla daha yüksek düzen ruhlarının öğretilerini elde ederiz. İyi etkiler üretmek için medyumluk oldukça kapsamlı bir bilgi gerektirir. Medyum ne kadar eğitimli ve ahlaki niteliklerle donatılmışsa, ruhlara o kadar fazla kaynak sunabilir. Her durumda, özneler yalnızca bir araç olarak işlev görse de, kendilerine verilen role uygun olmalıdırlar. Ne kadar yetenekli olursa olsun bir sanatçı eksik bir araçtan en iyi şekilde yararlanamaz. Aynı şey, sağlam yargı, net zeka ve hatta bilgeliğin temel koşullar olması gereken sezgisel bir medyum için de geçerlidir.

Bilinmeyen dillerde yazabilen veya erişemeyecekleri bilimsel ve soyut sorularla başa çıkabilen öznelerin olduğu doğrudur. Bunlar ruhların büyük çabalar sarf etmesini gerektiren nadir durumlardır. Bunlar daha esnek, çalışmayla mükemmelleştirilmiş, onları anlayabilen ve düşüncelerini sadakatle yorumlayabilen aracılara başvurmayı tercih ederler.

Bu tezahürler düzeninde, görünmeyenler öznenin zekası üzerinde hareket eder ve fikirlerini onun anlayışına yansıtır. Bazen bu düşünceler öznenin kendi düşünceleriyle karışır. Bu ruhlar, medyumun olağan dili ve stilinin yeniden üretildiği bir üslup ve biçim ifadesi benimseyebilir. Yine, titiz bir inceleme gerekir. Ancak, bir gözlemcinin, sayısız mesajın önemsizliğinden ve öznelerin kişisel katkılarından, iletişimleri medyumun olanaklarının ötesinde büyüklük damgası taşıyan gerçekten gelişmiş ruhların işini ayırt etmesi kolay olacaktır.

Transın çeşitli derecelerinde, ruhsal duyuların yavaş yavaş maddi duyuların yerini aldığını görürüz. Algılama ve aktivite araçları daha sonra

uyuşukluk derinleştikçe ve perispiritin bağlantısı daha da tamlaştıkça daha da önemli oranlarda artar.

Bu durumda fiziksel beden artık hiçbir şeyi algılayamaz; medyum hala onun duyumlarını tercüme edebildiğinde sadece bir verici olarak hizmet eder. Bu fenomen kısmi dışsallaştırma sırasında gerçekleşir. Uyanık durumda, gizli etki altında, öznenin akışkan zarfı ortaya çıkar ve öyle bir şekilde yayılır ki, bedene sıkıca bağlı kalırken, dışsal duyularımızdan kaçan şeyleri algılamaya başlar. Bu, durugörü veya ikinci görüş, opak bedenler aracılığıyla uzaktan görme, ruhsal duyma, psikometri, [158]] vb.'nin gerçekleştiği durumdur.

Daha yüksek seviyelerde, hipnoz halinde, dışsallaştırma, bağlantının kesilmesi tamamlanana kadar vurgulanır. Bedensel hapishanesinden kurtulan ruh, doğanın üzerinde dolaşır. Aniden geri kazanılan algı biçimleri, muazzam bir alanı kapsamasını ve düşünce hızında hareket etmesini sağlar. Bu fenomenler düzenine, geçici olarak, ıssız bir mesken yerine giren bir gezgin gibi, medyumun zarfına bedensiz ruhların "dahil edilmesini" (psikofoni) mümkün kılan trans hali aittir.

Çoğu insanda uyanıklık halindeyken etkin olmayan ruhsal duyular yine de kullanılabilir. Bunun için kişinin kendisini maddi şeylerden uzaklaştırması, duyularından herhangi bir gürültüyü, herhangi bir dış görüntüyü dışlaması ve iradenin bir çabasıyla tüm yüksek yeteneklerimizin toplandığı bu derin duyuyu sorgulaması yeterlidir; bu duyuya genellikle altıncı his, sezgi veya ruhsal algı denir. Onun aracılığıyla, diğer herhangi bir araçtan daha kolay bir şekilde ruh dünyasıyla doğrudan temasa geçebiliriz; çünkü bu duyu, ruhun bir niteliğidir, doğasının temelidir ve kesinlikle farklı olduğu maddi duyuların kapsamının dışında yer alır.

En çarpıcı olan bu duygu, şimdiye kadar bilim tarafından yanlış anlaşılmıştır; ve bu yüzden bilim, görünmeyen dünyayla ilgili her şeyden habersiz kalmıştır. Fiziksel dünyaya uyguladığı kurallar, onları ruh dünyasına genişletmeye çalıştığınızda her zaman yetersiz kalacaktır. Bunu kavramak için, önce kendimizin ruhlar olduğunu ve ruhsal evrenle yalnızca ruhun duyuları aracılığıyla ilişki kurabileceğimizi anlamamız gerekir.

V

Medyumların rolü ve eğitimi

Hiçbir büyük şey çaba sarf etmeden başarılamaz. Daha yüksek ruhsal iyilikleri arayanlara yavaş ve zahmetli bir inisiyasyon empoze edilir. Her şey gibi, medyumluğun oluşumu ve uygulaması da zorluklarla karşılaşır, daha önce birçok kez belirtildiği gibi. Medyumları yanlış yorumlara ve hata ve cesaret kırıklığının nedenlerine karşı uyarmak ve bu noktada ısrarcı olmak gerektiğini düşünüyoruz.

Bir öznenin hazırlık çalışmalarıyla esnek hale getirilen yetenekleri sonuç vermeye başlar başlamaz, bu hemen hemen her zaman, görünmeyen âlemin alt düzey ruhlarıyla kurulan temaslar vasıtasıyla gerçekleşir.

Sürekli olarak insanlarla iletişim kurmaya hevesli bir ruh kalabalığıyla çevriliyiz. Bu kalabalık çoğunlukla daha az gelişmiş ruhlardan, sorumsuz ve anlamsız ruhlardan, bazen de kötü ruhlardan oluşur ve akışkan yoğunlukları onları dünyamıza zincirler. Daha yüksek zeki varlıklar, ince akışkanlar ve saf özlemler, dezenkarnasyondan sonra atmosferimizle sınırlı kalmazlar. Daha yükseğe, ilerleme derecelerinin kendilerine atadığı bölgelere doğru yükselirler. Sevdiklerimizi korumak için sık sık inip bizimle kaynaştıkları doğrudur, ancak yalnızca yararlı bir amaç için ve önemli durumlarda.

Sonuç olarak, yeni başlayanlar, bazen onları caydıran ve vazgeçiren yakışıksız cevaplar içeren, hoşlarına gitmeyen ve önemsiz iletişimlerden başka bir şey almazlar.

Diğer durumlarda, deneyimsiz medyumlar, kağıt ve kalem veya benzeri yöntemlerle, [59] ünlü isimler tarafından imzalanmış, güvenlerini yakalayan ve onları coşkuyla dolduran apokrif vahiyler içeren mesajlar alacaklardır. Görünmez ilham veren, zayıflıklarını bilerek, öz saygılarını ve görüşlerini pohpohlayarak, onları övgülerle boğarak ve onlara harikalar vaat ederek kibirlerini tahrik eder. Bu tür ruhlar, onları yavaş yavaş, diğer tüm etkilerden, tüm aydınlanmış kontrolden uzaklaştırır ve kendilerini emeklerinde izole etmeye yönlendirir. Bu, medyumu acınası sonuçlara götürebilecek bir saplantının, bir tekelleşmenin başlangıcıdır.

Bu tuzaklar, Allan Kardec tarafından Spiritizm'in en başından beri vurgulanmıştır; ancak hâlâ her gün medyumların aldatıcı ruhların telkinlerine kanıp, mistifikasyonlara kurban gittiklerini görüyoruz; bu da onları gülünç duruma düşürüyor ve hizmet ettiklerini düşündükleri davaya kötü bir şekilde gölge düşürüyor.

Medyumluğun ardışık evrelerden geçtiği ve gelişiminin ilk evresinde medyuma çoğunlukla, sıvıları hâlâ maddeyle dolu ve medyumunkine daha iyi uyum sağlamış olan ve bu nedenle herhangi bir yeteneğin başına uzun veya kısa süreler boyunca gelen deneme-yanılma evresinin başlangıcına uygun olan alt düzey ruhlar tarafından yardım edildiği anlaşılsaydı, çok sayıda hayal kırıklığı ve aksilik önlenebilirdi.

Ancak daha sonra, medyumluk yeteneği yeterince geliştiğinde ve esnekleştiğinde ve araç daha yönetilebilir hale geldiğinde, oldukça gelişmiş ruhlar onunla iletişim kurabilir ve onu entelektüel ve ahlaki amaçlar için kullanabilirler.

Bu egzersiz, hazırlık çalışması dönemi, bazen kaba tezahürler ve gizemler açısından çok verimlidir, bu nedenle medyumsal gelişimde normal bir aşamadır. Sabrımızın ve yargımızın sınandığı, Ahiret sakinlerinin çalışma biçimlerine aşina olmayı öğrendiğimiz bir okuldur.

Bu deneme-yanılma ve temel çalışma zamanında, medyumlar dikkatli olmalı, asla ihtiyatlı bir çekingenliği terk etmemelidir. Boş veya bencil sorulardan, şakalardan, hafif bir karaktere sahip olabilecek ve anlamsız ve sorumsuz ruhları çekebilecek her şeyden dikkatlice kaçınmalıdırlar.

İlk sonuçların vasatlığı veya ruh dünyasındaki dostlarımızın görünürdeki ilgisizliği ve çekimserliği yüzünden cesaretimizin kırılmasına izin vermemeliyiz. Başlangıç seviyesindeki medyumlar, birinin sizi izlediğinden, azminizin sınandığından emin olun. İstediğiniz noktaya ulaştığınızda, daha yüksek etkiler üzerinize inecek ve ruhsal eğitiminize devam edecektir.

Sadece merak veya saf eğlence için medyumluk aramayın, bunun yerine onu cennetten gelen bir hediye, diğer insanların iyiliği için saygıyla kullanmanız gereken kutsal bir şey olarak düşünün. Düşüncelerinizi insanlığın ilerlemesi için çalışan o cömert ruhlara yükseltin. Onlar size gelecek, sizi destekleyecek ve koruyacaklardır. Onlar sayesinde,

başlangıçtaki zorluklar, hepinizin yaşadığı kaçınılmaz hayal kırıklıkları, olumsuz sonuçlara yol açmayacaktır. Aklınızı aydınlatacak ve akışkan güçlerinizi geliştireceklerdir.

İyi bir medyumluk, dünyevi zevklerden ve insan tutkularından uzakta, sessiz, sakin ve dingin bir çalışmayla yavaşça oluşur. Bir hazırlık ve bekleme döneminden sonra, medyumlar, ruhlarının kutsal alanında olgunlaşmış ve gurur imalarından uzak olan yeteneklerinin kutsanmasını daha yüksek düzeydeki ruhlardan alarak, azimli çabalarının meyvesini toplayabilirler. Kalplerinde niyet ve eylem saflığını korurlarsa, sonunda, ruh rehberlerinin yardımıyla, son derece gelişmiş ruhlar tarafından yürütülen yenilenme çalışmasında yararlı işbirlikçiler haline geleceklerdir.

Medyumluk yeteneklerinin ilk gelişim aşaması tamamlanır tamamlanmaz, her medyum için önemli olan, kendilerine ilham verebilecek ve onları her türlü tehlikeden koruyabilecek iyi ve gelişmiş bir ruhsal rehberin korumasını aldıklarından emin olmaktır.

Çoğu zaman, medyumun yanında bu rolü üstlenen kişi ölmüş bir akraba veya arkadaştır. Gerekli ilerlemeyi ve deneyimi kazanmışlarsa, bir ebeveyn, eş veya çocuk, medyumluğun hassas uygulamasında kişiye rehberlik edebilir. Yine de güçleri, yükselme derecelerine göre ölçülür; ve onların özeni ve şefkati, medyumu alt düzey ruhların eylemlerinden korumak için her zaman yeterli değildir.

Derin inançları ve tam özverililikleri nedeniyle kendilerini daha yüksek derecedeki ruhlara bağlayabilen ve onların misyonuna katılabilen medyumları övmeliyiz. Bu ruhları neşeli bölgelerinden çekip çıkarmak ve onları yoğun atmosferimize dalmaya ikna etmek için, onlara olağanüstü nitelikler ve yetenekler sunmak gerekir.

Dahası, insan ırkını yeniden şekillendirme görevinde çalışmaya yönelik ateşli arzuları, müdahalelerini varsayıldığından çok daha sık hale getirir. Yüzlerce yüksek düzeyli ruh, medyumlara ilham vererek ve onları kontrol ederek, iradelerinin titreşimlerini ve dehalarının ışıltısını medyum grupları ve eylem insanları üzerinde yayarak, üzerimizde dolaşır ve spiritüalist hareketi yönlendirir.

Ben kendim bu tür yardımlar alan birkaç grup biliyorum. Rehber

Ruhlar kalem ve medyumların dudakları aracılığıyla talimatlarını dikte eder ve öğütlerini duyururlar. Ve çevrenin kusurlarına rağmen, düşüncelerinin yayılımını zayıflatan ve örten gölgelere rağmen, yazılı öğretilerinin güzelliğinin tadını çıkarabilmek ve seslerinin vurgularını duymak, göksel kürelerin uzak yankıları gibi bize ulaşan, her zaman hassas bir zevk, kişinin kalbinin neşesi ve kişinin ruhuna bir rahatlıktır.

Dünyevi dünyamıza inişleri bir fedakarlık eylemi ve son derece gelişmiş ruhlar için bir acı çekme nedenidir. Kaba sıvılarla temastan kaçınmayan bu ruhların cömertliğini yeterince takdir edemeyiz veya tam olarak tanıyamayız, bu konuda hassas olmalarına rağmen rahatlama ve teselli getirmek için iğrenç ortamlara giren bazı asil, hayırsever kadınlara benzer şekilde.

Sayısız kez ruhsal rehberlerimizin çalışma oturumları sırasında şunu söylediklerini duydum: "Ruhsal alemden Dünya'daki size kadar indiğimizde, her şey kısıtlanır ve daralır ve giderek küçülür. Orada sizin kavrayışınızın ötesinde eylem araçlarımız var. Bu araçlar, insan ortamıyla temas ettiğimiz anda zayıflar."

Bu büyük ruhlardan biri bizim seviyemize iner inmez, karanlık bölgelerimize yerleşir yerleşmez, bir hüzün izlenimi onu istila eder. Bu, güçlerinin ve algılarının zayıflaması, azalması gibi hissedilir. İradesinin sürekli egzersizi ve ruhsal düzlemden çekilen manyetik kuvvetlerin yardımıyla, dünyamıza alışır ve kendisine verilen görevleri yerine getirmeye çalışır.

Çünkü her şey, insanlığı kademeli olarak aydınlatma ve ilerletme tedbirli çalışmasında düzenlenir. Bu misyoner ruhlar ve eğitmenler, mevcut evrim seviyemizde kavrayabildiğimiz ve anlayabildiğimiz gerçekleri ortaya çıkarmak için medyumluk yeteneklerimiz aracılığıyla gelirler. Karasal ortamda yüksek ve saf ilahiyat anlayışları geliştirirler. Bizi adım adım insan varoluşunun amacı ve kaderi hakkında daha geniş bir anlayışa götürürler. Bu ruhlardan, birçok deneycinin talep ettiği kimlik gösterileri gibi önemsiz kanıtlar beklememeliyiz. Ancak onlarla yaptığımız sohbetler, zihnimizde herhangi bir maddi kanıtı çok aşan ve en yüksek ahlaki kanıta denk gelen ihtişam ve ahlaki yücelik, ışıldayan saflık ve hayırsever sevgi izlenimi bırakır.

Yüksek mertebeli ruhlar bizim içimizden okuyabilirler. Niyetlerimizi bilirler ve kaprislerimize ve fantezilerimize pek dikkat etmezler. Çağrılarımıza cevap vermek ve yardım sağlamak için sağlam, sürekli bir iradeye, yüksek bir inanca ve kendimizi faydalı kılmak için ateşli bir arzuya ihtiyaç duyarlar. Tüm bu koşullar karşılandığında, bize yaklaşırlar. Daha sonra, genellikle bizim bilgimiz olmadan, onların sıvılarını bizimkilere uyarlamak için uzun bir çalışma başlar. Bunlar, herhangi bir bilinçli etkileşimin gerekli ön hazırlıklarıdır. Titreşimler uyumlu hale getirildikçe, ruhsal iletişimler öznenin yeteneklerine uygun biçimlerde gelişir: görme, duyma, yazma veya medyumluk konuşması.

Maddi ve bencil görüşlere boyun eğmek istemeyen yüksek düzeyli ruhlar, çalışmalarında kendilerini geliştirmenin bir yolunu arayan insanlardan hoşlanırlar. Duygularımızın saflığı, onların etkisini artıracak ve eylemlerini kolaylaştıracaktır.

Daha düşük rütbeli ruhlar, kalplerinin bağlılığıyla, kendilerini bize bağlarlar ve dünyevi hac yolculuğumuzun sonuna kadar bizi takip ederler. Bunlar bizim yakın veya koruyucu ruhlarımızdır. Her insanın bir tane vardır. Bizi, asla yorulmadan, hayranlık uyandıran bir sabır ve nezaketle, denemelerin ortasında yönlendirirler. Medyumlar, bir zamanlar bu dünyada birlikte yaşadığımız bu görünmez dostların -neredeyse her zaman ruhsal ailemizin ileri üyeleri- korumasına başvurmalıdır. Bizi gözetmek gibi bazen nankör bir görevi kabul etmişlerdir. Sevinçlerimiz ve üzüntülerimiz, düşüşlerimiz ve iyileşmelerimiz aracılığıyla, yeniden bir araya geleceğimiz ve aynı sevgiyi takip ederek aynı hedef için çabalayacağımız daha iyi bir hayata götürürler.

Her insanın medyumluğun temelleri, pratik yoluyla geliştirilebilen yeteneklerin tohumu vardır. Bireylerin büyük çoğunluğu için bu uzun ve azimli bir çalışma gerektirir. Yine de, bazıları için bu yetenekler çocukluktan itibaren ortaya çıkar ve çaba sarf etmeden edinilir, yıllar geçtikçe yüksek bir mükemmellik derecesine ulaşır. Bu durumda, bunlar

önceki başarıların sonucudur, Dünya'daki veya ruhsal düzlemdeki geçmiş çalışmalarının meyvesidir ve yeniden doğduklarında yanlarında getirmişlerdir.

Hassas kişiler arasında, fiziksel Dünya'nın ötesinde, sanki saklı tutulan güçlerin bulunduğu, içsel iletişim ve yüce özlemler yoluyla edinilebilecek, daha sonra bunları doğalarına göre geleceği bilme, öğretme, şifa verme gibi çeşitli biçimlerde tezahür ettirebilecekleri, üstün bir düzlemin sezgisine sahip olan birçok kişi vardır.

Bu anlamda medyumluk, büyük yardımların yapılabileceği, büyük işlerin yapılabileceği değerli bir yetenek haline gelir.

Herkes, üstümüzde tükenmez bir besleyici güç ve ruhsal yaşam kaynağının bulunduğunu ve bunun, düşüncelerimizi ve irademizi sürekli odaklayarak onların dalgalarını ve radyasyonlarını yakalamak ve onların yardımıyla gizli yeteneklerimizi geliştirmek suretiyle, kademeli pratik yoluyla elde edilebileceğini anlasaydı, bu insanlık için güçlü bir yenilenme aracı olurdu.

Bu güçlerin edinilmesi bizi kötülüğe karşı korur. Bizi maddi çatışmaların üstüne çıkarır ve görevimize daha sıkı bağlanmamızı sağlar. Hiçbir dünyevi iyilik bu armağanlara sahip olmakla kıyaslanamaz. En üst derecelerine taşındıklarında, büyük misyonerler, reformcular ve büyük ilham almış bireyler olurlar.

Bu güçleri, bu üstün yetenekleri nasıl elde edebiliriz? Ruhumuzu irade ve dua yoluyla yukarıdan gelen etkilere açarak. Her şey bize ve zihin durumumuza bağlıdır. Güneş ışınlarının içeri girmesine izin vermek için evimizin kapılarını açtığımız gibi, içsel varlığımızı da, dürtülerimiz ve özlemlerimiz aracılığıyla, göksel yayılımlara açmalıyız.

Duanın hayırlı eyleminin ortaya çıktığı yer burasıdır. Dua yoluyla, ister kısa, ister mütevazı, ister hararetli olsun, ruh genişleyebilir ve kendini ilahi ocağın radyasyonlarına açabilir. Etkili olmak için, bir dua sıradan bir okuma veya öğrenilmiş bir formül değil, daha ziyade kalpten gelen bir çağrı, ilahi dinamizmin evrensel akışkanını ve titreşimlerini çekebilen bir irade eylemi olmalıdır. Ya da, yine, kişi ruhunu yansıtmalı, kendini güçlü bir ivmeyle dışa vurmalı ve kendisine verilen ivmeyi izleyerek, eterik dünyalarla iletişime girmelidir.

Böylece dua, insan ruhlarının yükselebileceği ve daha yüksek ruhların inebileceği akışkan bir yol oluşturur; böylece ikisi arasında bir iletişim kurulur ve insan ruhu göksel kürelerden gelen ışınlar ve güçlerle aydınlanır ve gübrelenir.

Spiritizmde medyumları eğitme ve yetiştirme meselesi hayati önem taşır. İyi medyumların nadir olduğu ve eylem araçlarından yoksun olan görünmeyenlerin biliminin ancak yavaş ilerleyebileceği sıklıkla söylenir.

Oysa, dikkatsizlik ve araştırma eksikliği yüzünden ne kadar değerli yetenekler yitirilmiştir; ne kadar medyum boş deneylerde heba edilmiştir veya danışmanların kaprislerine boyun eğerek sadece zararlı etkilere maruz kalmış ve sadece kötü meyveler üretmiştir! Ne kadar medyum, kendi rolünün ve kendilerine verilen yeteneğin değerinin farkında olmadan, insan yenilenmesine katkıda bulunabilecek güçleri kullanılmadan bırakmıştır!

Medyumluk, çiçek açmak için dikkatli önlemler ve sürekli ilgi gerektiren narin bir çiçek gibidir. Ayrıca yöntem, sabır, yüksek istekler ve asil duygular gerektirir. Her şeyden önce, medyumu sevgi ve canlandırıcı sıvılarla çevreleyebilen iyi bir ruhun şefkatli ilgisini gerektirir. Ancak, çoğu zaman gördüğümüz şey, aşırı aceleci meyvelerin verilmesi ve bundan sonra, geri kalmış ruhların nefesi altında medyumluğun aşınması ve kurumasıdır.

Antik çağda, özel yetenekler gösteren genç tebaalar dünyadan uzaklaştırılır ve aşağılayıcı etkilerin ulaşamayacağı yerlere, ibadete adanmış yerlere yerleştirilir ve düşüncelerini ve kalplerini yükseltebilecek ve onlarda güzellik duygusunu geliştirebilecek her şeyle çevrili hale getirilirdi. Bakire vestallar, sibiller, druidesler ve diğerleri için durum böyleydi.

Şehir hayatının gürültüsünden uzakta bulunan Yahudiye'deki peygamberler ve medyumlar okullarında da durum aynıydı. Çölün sessizliğinde, dağ zirvelerinin huzurunda, inisiyeler kendilerine daha yüksek etkileri nasıl çekeceklerini ve görünmeyeni nasıl sorgulayacaklarını biliyorlardı. Bu eğitim sayesinde, bizi hala şaşırtan

sonuçlara ulaştılar.

Bu tür yöntemler bugün uygulanamaz. Sosyal gereklilikler medyumların yeteneklerinin geliştirilmesine kendilerini gerektiği kadar adamalarına her zaman izin vermeyecektir. Dikkatleri aile hayatının binlerce zorunluluğu tarafından dağıtılır ve özlemleri az çok anlamsız veya yozlaşmış bir toplumla temasları tarafından engellenir.

Çoğu zaman yeteneklerini, kirli sıvılarla yoğun bir şekilde emilmiş ve uyumsuz titreşimlerle dolu ortamlarda kullanmaya çağrılırlar; bu da etkilenebilir organizmalarına zarar ve düzensizlik vererek tepki verir.

En azından, hizmet ve rollerinin ihtişamı fikriyle dolu olan tüm medyumlar kendilerini çalışmaya adamalı ve böylece bilgilerini genişletirken, kendilerini en üst düzeyde maneviyata kavuşturmaya çalışmalıdırlar. Meditasyon için birkaç saat ayırsınlar ve sonra içsel vizyonla ilahi şeylere, hatta ebedi ve mükemmel güzelliğe ulaşmaya çalışsınlar. Zekalarını, bilgilerini ve ahlaki niteliklerini ne kadar çok geliştirirlerse, manevi düzlemin yüce ruhlarına aracılık etme yetenekleri de o kadar artacaktır.

Spiritizmin pratik bir örgütlenmesi gelecekte, medyumların maddi varoluş araçlarının yanı sıra, gönül ve zihin tatminleri, sanat ve doğa ilhamları, kısacası, yeteneklerine bir saflık ve yücelik karakteri kazandırabilecek her şeyi bulabilecekleri, etraflarına bir huzur ve güven atmosferi yayabilecekleri özel inzivaların yaratılmasını gerektirebilir.

Bu tür ortamlarda yapılan deneysel çalışmalar, bugüne kadar kusurlu koşullar altında elde edilenlerden çok daha iyi sonuçlar üretecektir. Hafif ve sorumsuz ruhların müdahaleleri, dolandırıcılık eğilimleri, bencil düşünceler ve kötü niyetli hisler yavaş yavaş azalacak ve sonunda tamamen sona erecektir. Medyumluk daha istikrarlı, uygulamalarında daha doğru hale gelecektir. Deneklerin deneyimlediği huzursuzluk hisleri, ruhsal yeteneklerinin askıya alındığı dönemler, hatta bunların kötüye kullanımı nedeniyle tamamen kaybolmasına neden olan durumlar artık çok sık gerçekleşmeyecektir.

Bazı denizaşırı spiritüalistler, çeşitli büyük Amerikan merkezlerinde, farklı tezahür türlerine uyarlanmış ve deneyler ve kontrol prosedürleri yürütmek için aygıtlarla donatılmış belirli sayıda odaya sahip inzivalar

veya binalar oluşturmayı düşünüyorlar. Her bir oda, her bir deney türüne uygun belirli bir manyetizma ile emprenye edilerek, özel bir fenomen düzenine atanacaktır: maddeleşme, "dahil etme", [160]] medyumsal yazı, tipoloji, vb. Binanın merkezine yerleştirilen bir org, seans zamanlarında, harekete geçirilen sıvılar ile oturanların zihinleri arasında gerekli birliği ve uyumu sağlamak için, tüm mahallelerine güçlü titreşimlerle müzik gönderecektir. Aslında müzik, birçok deneyci tarafından kabul edildiği gibi, onları kolaylaştırarak ve yoğunlaştırarak, ruh tezahürleri üzerinde egemen bir etki uygular.

Bu görüşleri onaylamaktan başka bir şey yapamayız ve bunların her ülkede uygulanmasını dileriz. Bunlar ruhsal çalışmaların gelişimi için güçlü bir itici güç sağlayacak ve yaşayanlar ile ölüler arasındaki iletişimi büyük ölçüde kolaylaştıracaktır, bu sayede bilim ve inancı yenileyebilen ve dünyaya yayılabilen, paha biçilmez değerdeki birçok hakikat doğrulanmıştır.

Yukarıda da söylendiği gibi, medyum için önemli olan, kendisi için etkili bir koruma sağlamaktır. Yukarıdan gelen yardım her zaman kendimiz için koyduğumuz amaca ve onu hak etmek için gösterdiğimiz çabaya orantılı olacaktır. Genel çıkar için bize emanet edilen görevlerin önemine göre yardım edilir ve desteklenir iz. Bu görevler denemeler ve kaçınılmaz zorluklar içerir, ancak her zaman güçlü yanlarımız ve yeteneklerimizin sınırları içindedir.

Görevlerimiz adanmışlık ve özveriyle gerçekleştirilirse, bizi ruhlar hiyerarşisinde yukarılara taşıyabilir. İhmal edilir, tanınmaz veya gerçekleştirilmezse, ilerleme ölçeğinde aşağılara düşmemize neden olurlar. Her şey sorumluluk gerektirir. Küçük çocuklarına iyiliğin temel kavramlarını aşılayan babadan, gençlerin eğitimcisine, ahlakçı yazara, hatta kalabalıkları düşüncenin zirvelerine çekmeye çalışan hatibe kadar, hepsinin yerine getirmesi gereken bir misyonu vardır.

Görünmeyen güçlerin ilhamı altında, dünyaya gerçeği yaymak için çağrılmaktan daha asil veya daha büyük bir onur yoktur; diğer canlılara ilahi çağrının soluk yankısını duyurmak, hepsini ışığa ve mükemmelliğe

doğru yükselmeye davet etmek. Yüksek medyumluğun rolü budur.

Hesap verebilirlik yukarıda belirtildi. Bu noktada ısrar etmek gerekir. Birçok medyum, yeteneklerinin uygulanmasında öz sevgilerinin veya çıkarlarının tatminini arar. Başarının koşullarından biri olan bu ciddi, düşünceli, neredeyse dini duyguyu emeklerine aktarmayı ihmal ederler. Çoğu zaman medyumluğun ilahi tasarımın gerçekleştirilebileceği eylem araçlarından biri olduğunu ve bunu kendi hayallerine göre kullanma hakkına sahip olmadıklarını unuturlar.

Medyumlar rollerinin önemini ve görevlerinin kapsamını görmezden gelmeye devam ettikleri sürece, yeteneklerinin kullanımında bir suistimal ve kötülük kaynağı olacaktır. Bir kez ana amaçlarından saptırıldıklarında, vasat, kişisel ve boş çıkarlar için kullanılan psişik yetenekler, kendi taşıyıcılarına karşı dönecek ve koruyucu ruhlar yerine, Ahiret'in kötü güçlerini kendilerine çekecektir.

Düşüncenin, ahlakın ve özverinin yüceltilmesi olmadığında, medyumluk tehlikeli olabilir. Ancak iyilik yapmaya yönelik istikrarlı bir istek ve ilahi olana yönelik özlemlerle, medyumlar etraflarında koruyucu bir atmosfer oluşturan arıtılmış sıvılarla doldurulabilir. Onları görünmeyenin hatalarından ve tuzaklarından sarar ve korur.

Ve eğer, şevkleri ve inançları ve hiçbir çıkarcı güdünün içeri sızamayacağı ruhlarının saflığı sayesinde, her medyum, ruh düzleminin sırlarını tutan, üstümüzde süzülen ve zayıflıklarımızın üzerine ışık saçan Işık Ruhlarından birinin yardımını elde ederse ve bu ruh medyumun koruyucusu, dostu ve rehberi olursa, o zaman bu medyum, bilinmeyen bir gücün tüm varlığına nüfuz ettiğini, alınlarını aydınlatan bir alevin olduğunu hissedecektir. Bu çalışmaya katılan ve meyvelerini toplayan herkes, zekalarının ve kalplerinin daha yüksek bir ruhun radyasyonları altında ısındığını hissedecektir. Bir yaşam nefesi, düşüncelerini sonsuzluğun daha yüksek bölgelerine iletecektir.

V I

Yaşayanlar ve
ölüler arasındaki birlik

Bazı insanlar medyumluğu yanlışlıkla modern zamanlara özgü bir olgu olarak görürler. Gerçekte medyumluk her çağda ve her ülkede vardır. Antik çağlardan beri yaşayanlar dünyası ile ruhlar dünyası arasında ilişkiler vardır.

Hindistan'ın Vedalarını, Mısır'ın tapınaklarını, Yunanistan'ın gizemlerini, Galya'nın taş duvarlarını, her yerdeki tüm halkların kutsal kitaplarını, yazılı belgelerde, anıtlarda ve yerel geleneklerde kontrol edersek, zamanın iniş çıkışlarına rağmen varlığını sürdüren bir gerçeğin onayını buluruz. Bu gerçek, dünyevi bedenlerinden kurtulanların ruhlarının tezahürlerine olan evrensel inançtır. Bu tür tezahürleri insan ırklarının evrimiyle sıkı ve sürekli bir şekilde iç içe görüyoruz; öyle ki insanlık tarihinden ayrılamazlar.

Atalara tapınmayla başladı, kahramanların ve lares'lerin yelelerine , Roma hane halkının koruyucu dehalarına gösterilen saygı. Onlara sunaklar dikildi, onlara yakarışlar yapıldı. Sonra tapınma en yakın ve en sevilenlerin ruhlarına uzandı: bir eş, bir çocuk, ölmüş bir arkadaş. Lucan'a göre, [161]] ölülerin gölgeleri yaşayanlarla karışır. Sokaklarımıza ve evlerimize sızarlar. Uyanıkken veya uyurken belirirler, konuşurlar ve geleceği açığa çıkarırlar. Telepati, önsezi, doğrudan yazma, hayaletlerin maddeleşmesi her zaman ve her yerde bol miktarda bulunur.

Delphi'de, Eleusis'te, bir ruh titreyen Pythia'ya ilham verir ve onun kehanetlerini dikte eder. İyonya kıyılarında, mermer heykellerin ve sütunların beyazlığı altında, etrafta mavi dalgalar mırıldanırken, Pythagoras inisiyelere ilahi gizemleri öğretti ve büyülenmiş rahibe Theoclea'nın ağzından görünmez cinlerle sohbet etti.

Endor'da Samuel'in gölgesi Saul'un çağrısına yanıt verdi. Bir dahi, Sezar'ı ölümünün arifesinde Senato'ya gitmemesi konusunda uyardı; ve daha sonra, Domitian komplocuların kılıçları altında düştüğünde, Tyana'lı Apollonius, imparatorluğun diğer ucunda bir vizyonda kanlı dramayı izledi.

Galya'nın taş çemberlerinde, meşe ağaçlarının kasvetli tonozunun altında, okyanusun kükrediği ve köpürdüğü kutsal adalarda, hatta Orta Amerika'nın tapınaklarında bile ruhların birliği uygulanıyordu. Her yerde yaşayanlar ölülere danışıyor ve ölüler de cevap veriyordu.

İstismarların, çocukça hurafelerin ve gereksiz fedakarlıkların Görünmeyen'e tapınmayla karıştığı konusunda şüphe yoktur. Yine de, bu yakın ilişkiden, insanlar yeni güçler türetebildiler. Ölen sevdiklerinin varlığına ve desteğine güvenebileceklerini biliyorlardı. Bu kesinlik, onlara artık ölümden korkmamayı öğrettiği için, denemelerinde onları güçlendirdi.

Aile bağları bu şekilde sıkı sıkıya bağlıdır. Çin'de, Hindistan'da, Kelt ulusunda, insanlar belirli bir günde "ataların odasında" buluşurlardı. Medyumlar çoktu, inançları canlıydı, yetenekleri çeşitli ve güçlüydü ve elde edilen fenomenler yoğunluk bakımından bugün gördüğümüz her şeyi aştı.

Roma'da ölülerin onuruna kamu törenleri başlatıldı. Kalabalıklar halinde bir mağaranın girişine gittiler. Daha sonra kahinler büyülerini yapmaya devam ettiler, ta ki o zamanın yazarlarının anlattığına göre, [162]] tıpkı günümüzün maddeleşme dolaplarında olduğu gibi, mağaranın karanlığından ruh gölgeleri aydınlığa çıkana kadar. Bazen yoldaşlar, geçmişten dostlar bile, ortak masadaki ve ocaktaki yerlerini kısa süreliğine geri alırlardı.

Porphyry ve Proclus'a göre, [163]] Orfik Gizemler sırasında, ölenlerin ruhları insan formunda belirir ve orada bulunanlarla sohbet ederdi. Onlara varoluşların ardışıklığını ve ruhun ilahi ışıkta saf ve çalışkan yaşamlar aracılığıyla nihai yükselişini öğrettiler. Bu sohbetler, inisiyelere geleceğe dair derin bir inanç aşıladı. Onlara eşsiz bir ahlaki güç ve dinginlik sağladı. Düşüncelerini, eski Yunan dehasının çok memnun olduğu yüce bölgelere doğru çektiler.

Ama sonra eğitimin yozlaşması, din adamlarının entrikaları, güçlülerin rekabetleri ve en sonunda tanrıların yıkımına ve çöküşüne yol açan büyük istilalarla birlikte çöküş dönemi geldi.

Kutsal gizemler barbar rüzgarlar tarafından süpürüldü. Ruhlar, koruyucu cinleri, kaçtılar. Sunaklarından kovulan ilahi Psyche, göksel

uzaylara geri yükseldi. Tapınakların ışıkları birer birer söndü. Uzun gece, on asırlık bir gece, insan düşüncesinin üzerine çöktü.

Ancak Hıristiyanlık gelmişti. O da mezarın ötesindeki tezahürlere güveniyordu. Mesih yaşamı boyunca görünmeyen bir kalabalığın etrafını sararak yürüdü ve bu kalabalığın varlığı tüm eylemlerinde ortaya çıktı. Kendisi ölümünden sonra, öğrencilerinin dehşetine rağmen göründü ve varlığı onların cesaretini yeniledi. İlk Hıristiyanlar iki yüzyıl boyunca ölülerin ruhlarıyla açıkça iletişim kuracak ve onlardan talimatlar alacaktı. [164]] Ancak daha sonra Kilise, genellikle kendi görüşlerine aykırı olan bu gizli müdahalelerden endişelenerek bunları engellemeye çalıştı. Yakında sadıkların ruhlarla iletişim kurmasını yasaklayacak ve fenomenleri uyarma ve yorumlama hakkını kendine saklı tutacaktı.

Ancak Mesih dini beraberinde yeni bir kavram getirir, yani acının yararlılığı, pagan dünyasının rolünü tam olarak anlamadığı iyiliksever ve arındırıcı bir "tanrı". Ruh, bu sayede maddeye karşı daha başarılı bir şekilde mücadele edebilir ve duyusallığı yenebilir. Bu mücadele kişinin hayatı boyunca sürer, hedefleri zihnin beden üzerindeki zaferi ve erdemin fethidir. Birkaç din adamı ve laik, duyulara hükmeden ve ruhu dünyevi bölgelerin üzerine, düşüncenin genişlediği ve kendini yücelttiği kürelere doğru yükselten inancın gücünü elde edebildi.

Bu, görünmeyene nüfuz etmenin bir başka yoludur. İnsani şeylerden kopan ruh, tefekkür ve vecit halinde, daha yüksek güçlerle iletişim kurar ve onlara inancına aşina meleksel veya ilahi formlar verir. Basit bir doğa yasasından kaynaklanan bu fenomenler, onları mucize olarak gören Kilise tarafından sahiplenilirdi. Ölülerin diğer tezahürleri şeytani olarak kabul edilir ve gören medyumları cezaya götürürdü. Onu yanan ateşlerin külleri altına gömerek, yeniden doğan fikri söndürmeye çalışırlardı.

Fakat ruh "istediği yerde eser." Kilisenin dışında, sapkınlar arasında tezahürler devam etti. Jeanne d'Arc ile birlikte, öyle bir ihtişam karakterine bürünürlerdi ki, onların önünde en kötü niyetli eleştiri bile tereddüt eder, sonra silahsızlandırılır ve susturulurdu.

Zaman değişti. Geçmişte, ruhların birliği her şeyden önce kutsal alanların ayrıcalığıydı, birkaç inisiye grubunun endişesiydi. Bu aydınlanmış çevrelerin, kadim bilgeliğin sığınaklarının dışında, mezarın ötesinden gelen tezahürler çok sık doğaüstü olarak kabul ediliyor ve anlamlarını çarpıtan batıl inançlı uygulamalarla karıştırılıyordu. Doğanın ve yaşamın yasalarından habersiz olan insanlar, fenomenlerin altında saklı öğretiyi henüz kavrayamıyorlardı.

Mevcut fikir hareketini ve bu gerçeklerin anlaşılmasını hazırlamak için yüzyıllar süren muazzam bir çalışma ve bilimin keşifleri gerekti. Bu sonuncusu işini yaptı. Hala eksik olsa da, en azından toprağın derin katmanlarından uzayın uçsuz bucaksızlığına kadar madde alanını araştırdı. Bize Dünya'nın tarihini, oluşumunu, evrimini anlattı. Sideral uzayda çekim yapan dünyaları saydı ve ağırlıklarını, boyutlarını, hareketlerini hesapladı. İnsanlar evrende ne kadar az yer kapladıklarını fark ettiler. Bir yandan zekamızın büyüklüğünü anladık, diğer yandan duyularımızın zayıflığını ölçebildik.

Yaşam, mikroskobik varlıkların alanından uzayın genişliğinde dönen kürelerin yüzeyine kadar her yerde kendini göstermiştir. Görünmeyen dünyanın incelenmesi, bilimin bu yükselişini tamamlamıştır. Zihne yeni ufuklar, sonsuz bakış açıları açmaktadır. Bundan böyle, ruhların ve kaderlerinin bilgisi artık bilgelerin ve inisiyelerin ayrıcalığı olmayacaktır. İnsanlık bir bütün olarak mirasını oluşturan manevi mallara katılmaya çağrılmıştır. Tıpkı güneşin tüm gözler için doğması gibi, öbür dünyanın ışığı da tüm zeki varlıkların üzerine yayılmalı ve kalplerini ısıtmalıdır.

VII .

Spiritizm ve kadınlar

Ther iki cinsiyetten de mükemmel medyumlar var; ancak, en güzel psişik yeteneklerin kadınlara devredildiği görülüyor. Bu nedenle yeni Spiritüalizmin yayılmasında onların büyük rolü var.

Her insanda bulunan kusurlara rağmen, kadınlar, onları tarafsızca inceleyenler için, sadece hayrete ve bazen de hayrete neden olabilir. Güzellik, şefkat ve hayırsever sevgi biçimlerinin doğada ve sanatta gerçekleşmesi sadece kişisel özelliklerinde değildir. İçsel güçler, sezgi ve kehanet söz konusu olduğunda, kadınlar her zaman erkeklerden üstün olmuştur. Antik çağın ünlü medyumlarını ve falcılarını bulduğu yer de kadınlardır. Bu harikulade güçler ve yukarıdan gelen armağanlar, Orta Çağ'da Kilise tarafından büyücülük ve sihir davaları yoluyla bastırılmış ve bastırılmıştır. [165]] Bu tür yetenekler son zamanlarda yararlılıklarını yeniden kazanmışlardır, çünkü özellikle görünmeyen yaşamla iletişimin teyit edildiği kadın medyumlarıdır.

Kadınlar bir kez daha yüce rolleriyle aracı olarak kendilerini ortaya koyuyorlar. Aracılar, tüm doğada oldukları şey budur. Yaşam onlardan gelir, onlar yaşamın kaynağıdır; ayrıca insan ırkının yenileyicileri olarak, ki bu ırk yalnızca onların sevgisi ve şefkatli bakımıyla varlığını sürdürür ve yenilenir. Ve yaşam aleminde oynadıkları bu baskın rol, ölüm aleminde de onlar tarafından benzer şekilde yerine getirilir. Yine de ölüm ve yaşamın bir olduğunu, yani iki dönüşümlü biçim, varoluşun iki sürekli yönü olduğunu biliyoruz.

Kadınlar, aracılar olarak inançlar alanına da katılırlar. Yükselen yeni inanç ile gerileyen ve yoksullaşan eski inanç arasında her zaman aracı olarak hizmet etmişlerdir. Bu, geçmişte, Hıristiyanlığın ilk zamanlarında onların rolüydü; bu, bugün de onların rolüdür.

Katoliklik, kendisine çok şey borçlu olan kadınları anlamakta başarısız oldu. Aileden uzakta, bekar bir şekilde yaşayan rahipleri ve rahipleri, bu hassas varlığın çekiciliğini ve gücünü takdir edemediler, bu varlığı daha çok bir tehdit olarak gördüler.

Pagan antik çağının, kadınsı ruhu bilmesi ve beslemesi bakımından

bize üstünlüğü vardı. Onların yetenekleri gizemlerde özgürce gelişti. Vedik zamanlarda bir rahibe, ev sunağında, Mısır, Yunanistan ve Galya'da da ibadet törenleriyle yakından iç içeydi. Kadın her yerde bir inisiyasyonun, özel bir öğretinin, neredeyse ilahi bir varlığın, koruyucu perinin, evin dehasının, yaşam kaynaklarının koruyucusunun nesnesiydi. Kadınların rolüne dair bu anlayışa, doğalarında ve derin sezgileri, ince duyumları ve gizemli kehanetleriyle kişileştirilmiş olmalarına, Yunan ve Kelt halklarının güzelliği, gücü ve destansı ihtişamı borçludur.

Çünkü, anne nasılsa, çocuk da öyledir ve yetişkin de daha sonra aynı olacaktır. Beşikten itibaren nesillerin ruhlarını şekillendiren kadındır. Bütün bu kahramanları, eylemleri ve eserleri yüzyıllar boyunca parlayan bu şairleri ve sanatçıları yaratan oydu. Yedi yaşına kadar çocuk, jinekyumda (bir evdeki kadınlar bölümü) annenin gözetimi altında kalırdı. Ve Yunan, Roma ve Galyalı annelerin neyi temsil ettiğini biliyoruz. Ancak eğitimin kutsal misyonunu yerine getirmek için, onların yaşam ve kaderin büyük gizemine inisiye edilmeleri ve varoluş öncesi ve reenkarnasyon yasasını bilmeleri gerekiyordu. Çünkü tek başına bu yasa, anne kanatlarının altında yumurtadan çıkmak üzere olan ruhun gelişine çok dokunaklı ve güzel bir anlam verebilir.

İnisiye kadınların uyguladığı ve antik dünyaya nazik bir ışık gibi parlayan bu hayırlı etki, İncil'deki orijinal günah efsanesiyle bir şekilde yok edildi.

Kutsal Yazılara göre, bir kadın erkeğin aşağılanmasından sorumludur. Adem'in ve onunla birlikte tüm insanlığın düşüşüne neden olur; Samson'a ihanet eder. Vaiz kitabından bir pasaj, onun "ölümden daha acı bir şey" olduğunu ilan eder (Vaiz 7:26 *ESV).* Evlilik başlı başına bir kötülük gibi görünür: "Karıları olanlar, hiç karıları yokmuş gibi yaşasınlar," diye haykırır Pavlus (1Kor 7:29).

Bu konuda, diğer pek çok konuda olduğu gibi, Kilise'de Yahudi geleneği ve zihniyeti, kadınlara karşı her zaman iyiliksever, yardımsever ve şefkatli olan İsa Mesih'in görüşlerine üstün geldi. Her koşulda, onları koruması altına aldı ve en dokunaklı benzetmelerini onlara yöneltti. Solgun ve düşmüş olsalar bile, her zaman onlara elini uzatmıştı. Bu yüzden, minnettarlıklarını göstermek için, kadınlar onun etrafında bir tür

maiyet oluşturdular; ve birçoğu ölüm gününe kadar ona eşlik etti.

Böylece, yüzyıllar boyunca kadın cinsi arka plana itildi, alçaltıldı ve rahiplikten dışlandı. Çocukça, dar görüşlü ve batıl inançlı bir eğitimle kadınlar kısıtlamalarla çevriliydi; en iyi yetenekleri sıkıştırıldı ve gizlendi, dehaları bastırıldı. [166]]

Medeniyetimizde kadınların durumu zordur, hatta bazen acı vericidir. Bir kadın her zaman onu savunacak yasalara ve geleneklere sahip değildir; binlerce tuzakla çevrilidir ve eğer zayıflarsa ve yenik düşerse, onu kurtarmaya gelen nadiren bir yardım eli vardır. Görgü kurallarının gevşekliği kadınları zamanın kurbanları haline getirmiştir. Yoksulluk, gözyaşları, fahişelik ve intihar, bunlar zengin toplumlarımızdaki birçok talihsiz kadın insanın kaderidir.

Bir tepki oluştu. Feminizm adı altında, ilkelerinde meşru, amaçlarında abartılı bir hareket kendini dayattı; çünkü adil taleplerinin yanı sıra, kadını artık bir kadın olmaktan çıkarıp bir kopya, erkeğin bir parodisi haline getirecek görüşleri de savunuyor. Feminist hareket gerçek kadın rolünü görmezden geliyor ve kadınları normal ve doğal davranışlarından uzaklaştırmaya yöneliyor. Hem erkekler hem de kadınlar farklı ama birbirini tamamlayan roller için doğmuşlardır. Toplumsal eylem açısından bakıldığında, ikisi de eşit ve ayrılmazdır.

Prensipleri, uygulamaları ve felsefeleri itibariyle ideallerden, sevgiden ve eşitlikten oluşan Modern Spiritüalizm, bu konuyu farklı bir şekilde ele alır ve zahmetsizce ve sessizce çözer. Kadına ailede ve sosyal çalışmada gerçek yerini verir, ona insanlığın eğitimi ve ilerlemesinde oynaması gereken yüce rolü gösterir. Bundan daha fazlasını da yapar. Bu sayede, kadın tekrar önceden belirlenmiş arabulucu, Dünya toplumları ile ruhlar aleminin toplumları arasındaki bağlantı halkası olur.

Kadınların büyük hassasiyeti onları mükemmel medyumlar yapar, ruhların düşüncelerini, duygularını ve üzüntülerini ve göksel ruhların ilahi öğretilerini ifade etme ve tercüme etme yeteneğine sahiptirler. Yeteneklerini uygularken derin bir sevinç, yaşayan bir teselli kaynağı bulur. Spiritüalizmin dini tarafı, kalbinin özlemlerini, mezardan ayrılan sevdiklerine kadar uzanan şefkat ihtiyaçlarını çeker ve yerine getirir.

Onun için tuzak, erkekler için olduğu gibi, edinilmiş güçlerden kaynaklanan gurur ve aşırı hassasiyetidir. Kıskançlık, medyumlar arasında rekabeti kışkırtarak, genellikle medyum gruplarının dağılmasına neden olur.

Bu nedenle kadınların sezgisel güçlerinin yanı sıra, hayranlık uyandıran ahlaki niteliklerini, öz benliklerini unutmayı, fedakarlık sevincini, kısacası aracılık görevine bağlı yüksek bir görev ve sorumluluk duygusunu da geliştirmeleri gerekir.

İçimizde sadece fiziksel bir organizma gören maddecilik, kadınları zayıflıkları aracılığıyla daha aşağı varlıklara dönüştürür ve onları şehvete yöneltir. Bu sayede, bu gerçek şiir çiçeği aşağılayıcı etkilerin ağırlığı altında eğilir, depresyona girer ve alçalmaya başlar. Saf halesiyle arabuluculuk rolünden mahrum bırakıldığında, duyuların kölesi olur ve sağlıksız aşkın her türlü önerisine açık, içgüdüsel, dürtüsel bir varlıktan başka bir şey olmaz. Karşılıklı saygı ve güçlü ev içi erdemler kaybolur; yanlış anlama ve zina birinin evine sızar. Aile dağılır, mutluluk kaybolur. Şüpheci ve hayal kırıklığına uğramış genç bir nesil, çökmekte olan bir toplumun koynundan çıkar.

Ancak, Spiritüalizm ile kadınlar ilham alan alınlarını kaldırabilirler. Toplumsal uyum çalışması ve fikirlerin genel hareketiyle yakından ilişkilidirler. Kişinin bedeni sadece ödünç alınmış bir formdur; yaşamın özü ruhtur ve bu bakış açısından, erkekler ve kadınlar eşit paylara sahiptir. Bu nedenle, modern Spiritüalizm babalarımız Keltlerin görüşlerini benimser [67] ve cinsiyetlerin eşitliğini, ruhsal doğanın özdeşliği ve insanın yok edilemez karakteri üzerine kurar. Onlara medyum gruplarında eşit statü verir.

Spiritüalizm yoluyla, kadınların durumu duyuların uçurumundan çıkar ve daha yüksek hayata yükselir. Ruhu daha saf bir ışınla aydınlanır; kalbi şefkatli duyguların ve asil tutkuların merkezi olur. Evdeki misyonuna, zarafet, şefkat ve bağlılıkla dolu olarak devam eder; ve anne, kız kardeş, eğitimci ve tatlı danışman olarak büyük ve ilahi rolünü üstlenir.

O andan itibaren, her iki cinsiyetin mücadelesi sona erer. İnsanlığın iki

yarısı birleşir, birbirlerini sevgiyle dengeler, böylece Tanrı'nın tedbirli planına ve İlahi Bilgeliğin işlerine birlikte katkıda bulunurlar.

VIII .

Ruhsal iletişimin yasaları

^ [Biz] evrendeki her şeyin titreştiğini ve yayıldığını bilin, çünkü her şey yaşam, kuvvet ve ışıktır. Doğa, en küçük atomlarında bile, tüm fenomenlerin kaynağı olan sonsuz enerji tarafından nüfuz edilmiştir. Aynı şekilde, özgür veya enkarne olsun, her ruh, ruhun ilerleme ve saflık seviyesine bağlı olarak giderek daha yoğun, hızlı ve aydınlık bir ışıltıya sahiptir.

Çekim ve uyum yasası her şeyi yönetir. Benzer titreşimleri çeken titreşimler, kalpleri, düşünceleri ve ruhları bir araya getirir ve birleştirir.

Açgözlülüğümüz, kötü arzularımız, hepsi etrafımızda sağlıksız bir akışkan atmosfer yaratır ve böylece aynı düzendeki etkilerin eylemini davet eder, yüksek beklentiler ise üst kürelerin güçlü titreşimlerini ve radyasyonlarını çeker.

Bu evrimin ilkesidir. Her canlı varlığın doğanın gizemli güçlerini özümsemesi, böylece onların yardımıyla kendini yükseltmesi ve seviyeden seviyeye yükselerek nedenlerin nedenine, tüm yaşamın aktığı tükenmez kaynağa doğru ilerlemesi gücü dahilindedir.

Yükselen ölçek ardışık ve üst üste binmiş düzlemleri içerir. Her birinde, canlı varlıklar aynı titreşimsel durumla, birbirlerini tanımalarına olanak tanıyan benzer algılama araçlarıyla donatılmışken, daha yüksek düzlemlere ait varlıklar görünmez ve genellikle onlar için bilinemez kalır. Daha hızlı titreşimsel durumları ve daha incelikli ve mükemmel yaşam koşulları.

Bu, ruhların kendi aralarında, farklı arınma derecelerine göre ve bizim de onlara göre olan şeydir. Fakat tıpkı insan görüşünün kapsamının optik aletler vasıtasıyla genişletilebilmesi gibi, titreşimlerin toplamı da artırılabilir veya azaltılabilir, böylece iki ayrı düzlemin varoluş biçimlerinin birleşebileceği ve uyum içinde olabileceği bir ara duruma ulaşılabilir.

Bizimle iletişim kurmak için her ruh kendi titreşimlerinin yoğunluğunu azaltırken aynı zamanda bizimkileri aktive etmelidir. Enkarne insanlar iradelerini kullanarak yardımcı olabilirler; onlar için ulaşılacak nokta medyumsal durumu oluşturur.

Medyumluğun, çoğu uygulamasında, belirli bireylerin sahip olduğu ve onların dışsallaştırmalarını sağlayan bir yetenek olduğunu biliyoruz. kendilerini çeşitli derecelerde, bedensel zarflarından kurtarmak ve ruhsal titreşimlerine daha fazla genlik kazandırmak için. Sırası geldiğinde, ölümle özgürleşen ruh artık süptil maddeyle sarılmıştır ve kendisini ortamla uyum içinde kılmak için kendi radyasyonlarını azaltmak zorundadır.

Burada bazı açıklayıcı rakamlara ihtiyaç vardır. Birkaç bilim adamının örneğiyle, insan beyninin normal titreşimlerinin saniyede 1.000'e ulaştığını kabul edelim. Trans veya bağlantısızlık halinde, medyumun akışkan zarfı daha güçlü bir şekilde titreşir ve radyasyonları saniyede 1.500 işaretine ulaşır. Ruh, ruhsal planda özgür olarak, aynı anda 2.000 titreşimin etkisi altında titreşirse, kısmi maddeleşme yoluyla bu sayıyı 1.500'e düşürmesi mümkün olacaktır. O andan itibaren, iki organizma sempatik olarak titreşir, ilişkiler kurulabilir ve ruhun mesajı büyülenmiş medyum tarafından algılanıp iletilecektir.

[168]] hem kesinlik hem de keskinlik kazandıran, birbirinin titreşimsel dalgalarına uyum sağlamasıdır . Diğer medyumluk hallerinde veya türlerinde, ruhun düşüncesi, ilk titreşimlerden daha az yoğun olsa da, karşılık gelen titreşimlerle de iletilebilir; tıpkı bir müzik notasının, armonik gamın en yüksek tonundan en düşüğüne doğru titreşerek oktavdan oktava kendini tekrarlaması gibi.

İnsanlarda zeka ve beyin gelişimi sıkı sıkıya ilişkilidir. Biri olmadan diğeri ortaya çıkamaz. Varlık insan ölçeğinde en vahşiden en medeniye doğru yükseldikçe, alnı büyür, kafatası genişler ve zeka çiçek açar. Dışsal gelişim doruk noktasına ulaştığında, düşünce beynin iç gücünü, bazal çizgilerini çoğaltarak ve oluklarını derinleştirerek artırır. Çizgiler ve sayısız kıvrımlar çizerek çıkıntılar oluşturur. Beyni harika ve karmaşık bir alem haline getirir; öyle ki, bu organın, henüz kaçıp gitmiş bir yaşamın izlenimleriyle titreşirken incelenmesi, fizyolog için en büyüleyici manzaralardan birini sunar.

Yukarıda daha önce söylendiği gibi, bu düşüncenin beyin üzerinde

çalıştığının ve onu şekillendirdiğinin kanıtıdır; ikisi arasında yakın bir ilişki vardır. Bu hayranlık uyandıran enstrümanın klavyesini çalarak, kişinin düşüncesi zekanın ve hissin tüm armonilerini türetebilir. Peki beyin maddesi üzerinde nasıl çalışır? Hareket yoluyla. Düşünce, beyin moleküllerine çeşitli yoğunluklarda titreşimli hareketler aktarır.

Gördüğümüz gibi, doğadaki her şey, kendi organizmamıza uyum sağladıkları sürece bizim için algılanabilir olan, ancak çok hızlı veya çok yavaş olduklarında bizden kaçan titreşimlerde özetlenebilir. Görme ve duyma duyularımız çok sınırlıdır; ancak, bu belirlenmiş sınırların ötesinde, doğanın güçleri, bizim hiçbir şey fark etmemize gerek kalmadan baş döndürücü hızlarda titreşmeye devam eder.

İşte böyle. Tıpkı ses ve ışık gibi, hisler ve düşünceler de çeşitli yoğunluk derecelerinde uzaktan yayılan titreşimlerle kendilerini ifade ederler. Nefret ve öfke düşünceleri, şefkatli aşk çağrıları, talihsizlerin şikayetleri, tutku çığlıkları, coşku dürtüleri, hepsi uzayda dolaşarak her yerde herkese her birinin hikayesini ve insanlığın tarihini anlatır. Düşünen beyinlerin titreşimleri, ister insanların ister ruhların olsun, asla karışmadan birbirini tekrar tekrar keser ve geçer. Etrafımızda, her yerde, atmosferde, duyuları etkileyen ve sıklıkla tezahürlerde sorun ve hataya neden olan sonsuz nehirler, fikir akıntıları, düşünce selleri gibi yuvarlanır ve geçerler.

Dedim ki: insanlar ve ruhlar. Gerçekten de, insan beyninin titreşimler olarak gönderdiği şeyi, bir ruhun akışkan beyni daha geniş dalgalar veya radyasyonlar şeklinde yayar, bunlar daha geniş ve daha güçlü bir ritimde titreşir, çünkü akışkan molekülleri, fiziksel beynin atomlarından daha esnek ve bükülebilir olduğundan, kişinin iradesinin eylemine daha itaatkardır.

Ruhsal ya da insan olmalarına bakılmaksızın tüm beyinler aynı güçlere sahiptir. Ancak ölümlü beyinlerimizde bu güçler ya uykudadır ya da zayıf bir şekilde titreşir, oysa ruhlarda maksimum enerjilerine ulaşırlar. Aşağıdaki karşılaştırma bu fenomeni daha iyi anlamamıza yardımcı olacaktır.

Charles Dawbarn [69] bu karşılaştırmayı, onu oluşturan kristalleri bir arada tutan tüm potansiyellerin gizli hallerinde içinde bulunduğu bir buz

bloğunda buldu. Bu bloğu ısının etkisine tabi tutarak, buhar halinde iyileşip içindeki tüm enerjileri ortaya çıkarana kadar artacak kuvvetleri serbest bırakırsınız. Beynimiz, ısının kısıtlı etkisi altında hafifçe titreşen bu buz bloğuna benzetilebilirdi, oysa ruhun beyni, duyularımız tarafından algılanamayacak kadar yüksek bir frekansta titreştiği ve yaydığı için görünmez hale gelen buhara benzerdi.

Durumların farklılığı, izlenimlerimizin çeşitliliğiyle karmaşıklaşır. Çalışmanın sakinliğinden tutku fırtınalarına kadar, onları canlandıran duyguların etkisi altında, ruhlarımız ve beyinlerimiz farklı derecelerde ve farklı hızlarda titreşir, bu nedenle aralarındaki uyum ancak titreşim dalgaları eşit olduğunda, aynı diyapozonlarda veya telefon plakalarından akım alındığında olduğu gibi sağlanır. Zayıf ve yavaş titreşimler gönderen bir beyin, atomları baş döndürücü bir hareketle canlandırılan bir başkasına uyum sağlayamaz.

Bu nedenle, ruhsal iletişimlerde zorluk, farklı titreşimlere ve düşüncelere uyum sağlamaktır. Bir yandan medyumlar ve deneyciler arasındaki, diğer yandan da bunlar ve ruhlar arasındaki psişik güçlerin ve düşüncelerin birleşiminde, tezahürlerin tüm yasası yatmaktadır.

Ortam ve grubun diğer üyeleri uyumlu bir grup oluşturduklarında, yani birlikte düşünüp titreştiklerinde koşullar elverişlidir. Aksi takdirde, yayılan düşünceler ve yayılan kuvvetler farklı olduğunda, birbirlerine karışırlar ve birbirlerini yok ederler. Ortam, bu zıt akımların ortasında, rahatsızlık, tarif edilemez bir huzursuzluk yaşar. Bazen ortam sanki felç olmuş, yok olmuş gibi hisseder. O zaman en ufak bir fenomeni bile üretmek için güçlü bir gizli müdahale gerekecektir.

Grup üyelerinden yayılan güçler arasında tam bir uyum olduğunda, düşünceleri aynı hedefe doğru yöneldiğinde, farklı bir zorluk ortaya çıkabilir. Güçlerin ve iradelerin bu birleşimi, görünmeyen kişiliklerin müdahalesine çok aceleyle atfedilen fiziksel etkilere ve hatta entelektüel fenomenlere yol açmaya yeter. Bu nedenle, bu müdahaleyi yalnızca belirli gerçeklerle kanıtlandığında kabul etmek daha ihtiyatlı ve akıllıcadır.

Pek çok insan ruhlarla iletişim kurma girişimlerinde ilk kez zorluklarla

karşılaştıklarında şaşırır ve tereddüt eder. Müdahalelerinin neden bu kadar seyrek, bu kadar kesin olmayan bir şekilde gerçekleştiğini; ve insanlığın bir bütün olarak neden henüz bu büyüklükteki bir olguyla tanışmadığını merak ederler.

Diğer insanlar, araştırmalarını sürdürürken tatmin edici kanıtlar elde eder ve ikna olmuş taraftarlar haline gelirler. Ancak, ateşli arzularına ve tekrarlanan çağrılarına rağmen, ruhsal düzlemdeki sevdiklerinin, ölmüş akrabalarının ve arkadaşlarının, varlıklarına dair en ufak bir işaret vermemiş olmalarına hâlâ itiraz ederler; ve bu başarısızlık onları şüphe ve acı verici belirsizlik içinde bırakır. Bu, Camille Flammarion'un yakın zamanda yayınladığı bir yayında ifade ettiği bir duygudur.

Şimdi, aydınlanmış herhangi bir deneyci bu tür hayal kırıklıklarının nedenini kolayca açıklayabilir. Bir ruhla iletişim kurma arzunuz ve onun buna karşılık gelen arzusu yeterli değildir. Titreşim yasası tarafından belirlenen diğer koşullar da mevcut olmalıdır.

Görünmez dostunuz çağrılarınızı duyar ve size cevap vermeye çalışır. Ruh, sizinle iletişim kurmak için fiziksel beyninizin ve onun akışkan beyninin uyum içinde titreşmesi gerektiğini bilir. İlk zorluk burada yatar. Düşünceleri sizin onları algılayabilmeniz için çok hızlı işlenir. Bu nedenle ilk endişesi titreşimlerini daha yavaş bir tempoya düşürmek olacaktır. Bunu yapmak için az ya da çok uzun süreli bir çalışma gerekecektir ve başarı şansı operatörün yeteneklerine ve deneyimine bağlı olacaktır. İkincisi başarısız olursa, tüm doğrudan iletişim imkansız hale gelecek ve ruh mesajlarının iletimini daha güçlü veya daha yetenekli bir zihne emanet etmek zorunda kalacaktır. Ruh tezahürlerinde sıklıkla olan şey budur. Arkadaşınızın doğrudan düşüncesine sahip olduğunuzu düşünürsünüz, ancak bu size yalnızca ruhsal bir aracı aracılığıyla ulaşır. Bu nedenle, ileticiye makul bir şekilde atfedilebilecek ve iletişimin bir bütün olarak tüm özgünlük özelliklerine sahip olsa bile sizi şaşkına çevirebilecek belirli yanlışlıklar veya belirsizlikler vardır.

Başka bir dünyadan gelen arkadaşınızın zaten gerekli tüm güçlere sahip olduğunu varsaysak bile, titreşimli hareketleriyle beyninin kendi beynine uyum sağlaması muhtemel bir medyum aramak zorunda kalacaktır. Yine de beyinler arasındaki çeşitlilik, sesler veya yüzler

arasındaki çeşitlilik kadar büyüktür. Mutlak bir özdeşlik yoktur. Ruh, amaçladığı sonuç için en az uygunsuz enstrümanla yetinmeye indirgenebilir. Bu enstrüman bulunduğunda, alıcı yeteneklerini geliştirmeye çalışmalıdır. Ruh kısa sürede başarılı olabilir; ancak bazen bir medyumun istenen duyarlılık derecesine ulaşması aylar, hatta yıllar alabilir.

Ya da siz kendiniz bu medyum, bu hassas olabilirsiniz. O zaman, yeteneklerinizin bilincindeyseniz, bir ruhun eylemine kendinizi ödünç verdiğinizde, onun ulaşmak istediği hedefe kesinlikle ulaşabilirsiniz. Bu, sabır, azim, süreklilik ve çabaların düzenliliğini gerektirecektir. Bu niteliklere sahip misiniz? İrade gücünüz her zaman gergin ve tutarlı olacak mı? Eğer tutarsız davranırsanız - bugün şevkle, yarın zayıfça - beyninizin titreşimlerinin aralıkları önemli ölçüde değişecek şekilde, sonuçların farkına ve hatta hiçliğine şaşırmamalısınız.

Ayrıca uyanıkken beyninizin titreşimlerini yeterince harekete geçirecek kadar güçsüz hissettiğinizde, görünmez arkadaşınız transa geçebilir ve uyku yoluyla sizi bilinçsiz hale getirmeye çalışabilir. O zaman perispiritiniz kendini ifade edecek, radyasyonlarını artıracak ve genişletecek, aynı zamanda bunların iletilmesini mümkün kılacak ve siz de ruhun düşüncesini ileteceksiniz. Ancak uyanıkken, ağzınızdan çıkanları hatırlamayacaksınız, ağzınızdan çıkanları öğrenebilmek için başkalarına güvenmek zorunda kalacaksınız.

Tüm bu olgular katı yasalarla yönetilir. Yetenekleriniz ve istekleriniz ne olursa olsun, eğer bunlara uygun yaşayamazsanız, ölmüş akrabalarınız ve arkadaşlarınız ve tüm görünmeyen ruh lejyonları size boşuna davranacaktır. Ama bakın, sanki şans eseriymiş gibi yolunuza çıkan bilinmeyen erkekler ve kadınlar geliyor. Bu şeylerden hiçbir şey bilmiyorlar. Onlar için, Ahiret bilimi tam bir bilmece olabilir. Yine de, en yakınlarınızın ve en sevdiklerinizin, kardeşlerinizin, ebeveynlerinizin düşüncelerine uyumlu bir şekilde titreşen veya uyum sağlayan bir organizmaya sahipler ve onlar aracılığıyla sizinle canlı sohbetler yürütebilirler.

Örnek olarak şu olayı aktarabilirim: Yirmi yıl önce ölen babam, uzun zamandır yönettiğim grubun hiçbir medyumuyla iletişim kuramamıştı.

İçlerinden biri onu belirsiz, belirsiz bir gölge olarak bile algılayamamıştı. Onunla konuşma umudumu tamamen yitirmiştim ki, bir akşam, Fransa'nın Marsilya kentinde, dost canlısı bir aileye veda ziyareti sırasında, bir yıldan fazla süredir görünmeyen bir hanım gelip yanımıza katıldı. Sohbet ediyorduk ki, kendiliğinden uykuya daldı; ve sonra, onun aracılığıyla, benim büyük şaşkınlığıma, daha önce hiç tanışmadığı babamın ruhu, kimliğinin en inkar edilemez kanıtlarıyla kendini gösterdi. Bir sevgi seli içinde, ruhu bana ayrılık zamanından beri hissettiği hisleri, canlı duyguları ifade etti.

Beyinlerin harmonik titreşimleri üzerine yapılan çalışmalardan bir gözlem ortaya çıkıyor, yani düşüncelerimizin odaklanması ve ısrarı sayesinde etrafımızı saran etkileri değiştirebiliyor ve kendimizi benzer güçlerle ve zeki varlıklarla temasa geçirebiliyoruz. Bu gerçek sadece hassaslar ve medyumlar için geçerli değil; aynı zamanda her düşünen varlık için de geçerlidir. Ahiretten gelen etkiler, onu dolduran varlıklarla bilinçli bir iletişim olmadan üzerimize yayılabilir. Etkilerini hissetmek için bir ruh dünyasının varlığına inanmak veya onu bilmek istemek gerekli değildir. Çekim yasası kaçınılmazdır; insana ait her şey buna tabidir. Bu nedenle, Spiritistlere sıklıkla yöneltilen, uygulamalarıyla evrenin kötü güçlerini yalnızca kendilerine çektikleri yönündeki eleştiri, gerçekler karşısında çöker.

En yücesinden en kabasına kadar en çeşitli ilhamları almak insanlara aittir. Zihinsel durumumuz, dostların veya düşmanların içimize nüfuz edebileceği bir yarık gibidir. Duyusal olanlar, kendilerini arzuları ve eylemleriyle ilişkilendiren ve yoğunluklarını artıran duyusal ruhları kendilerine çekecektir. Suçlular, onları kötülüğün yoluna daha da itecek olan cinayet ruhlarını çağıracaktır. Mucit, öte dünyadaki araştırmacılar tarafından desteklenecektir. Konuşmacı, kalabalıkları harekete geçiren dil biçimlerine sabitlenecek izlenimler alacaktır. Düşünür, müzisyen ve şair, güzelliğin ve gerçeğin tapınma nesnesi olduğu alanlardan titreşimler alacaktır. Güçlü ruhlar, onlara ilham hazineleri, düşsel alınlara üflenen

nefes, onlara yetenek ve deha verecektir.

Böylece, bir düzlemden diğerine, ruh ruhun çağrısına cevap verir. Tüm ruhsal düzlemler birbirleriyle etkileşim halindedir. Nefret, zalimlik ve sefahat içgüdüleri uçurumun ruhlarını çeker. Hafiflik sığ ve sorumsuz ruhları çeker. Bu arada, iyi insanların duaları, cennet ruhlarına yaptıkları çağrıyla, notadan notaya, yükselen bir ölçekte, en yüksek kürelere kadar yükselir ve yankılanır, aynı zamanda, sonsuzluğun en derin bölgelerinden, titreşimli dalgalar ve ebedi düşünceden gelen yayılımlar üzerlerine iner, onları bir yaşam ve güç akımıyla doldurur. Tüm evren Tanrı düşüncesi altında titreşir.

incelenmesi son derece önemlidir; Spiritizm bütünüyle buna dayanır. Yine de, çoğu zaman, bu deneylerdeki metodoloji eksikliği ve takip ve yönlendirmenin olmaması, medyumların iyi niyetli çabalarını ve araştırmacıların meşru isteklerini kısırlaştırır. Bu tür nedenlere, bu kadar çok durumda elde edilen kesin olmayan sonuçları atfetmeliyiz. Deneyler rastgele, telaşlı bir tempoda, gerekli koşullara dair hiçbir kaygı olmadan gerçekleştirilir. Herkes aşkın olayları elde etmek için endişeli görünür. Deneye getirilen bu zihin durumunun doğrudan bir sonucu olarak, zorluklar birikir. Ve eğer birkaç oturumdan sonra, yalnızca önemsiz olaylar, sıradan önemsiz şeyler veya mistifikasyonlar elde edilirse, grup cesaretini kaybedecek ve sonunda pes edecektir.

Öte yandan, sonuçlar tatmin edici çıkarsa, bu genellikle karşı konulamaz bir coşkuyla ileri sürülen talihsiz bir safdillik eğilimini tetikleyebilir, yani elde edilen tüm olguları ölenlerin ruhlarına atfetme eğilimi. Bu gibi durumlarda, hayal kırıklıkları gelmekte gecikmez. Bu hayal kırıklıkları, şüpheyi ve zihinsel dengeyi, özellikle de ruhsal araştırma alanında, her adımda telkinlerin, bilinçdışının ve aldatmacaların görünmez dünyanın tezahürleriyle karışabileceği herhangi bir araştırma çalışmasını yürütmek için vazgeçilmez olan eleştirel duyuyla geri getirmek için gerekli olabilir.

Diğer çevrelerde, bazı grupları kötü yönetimle, medyumları yetersizlikle, katılımcıları cehalet veya mistisizmle suçlayan keyfi eleştiriler vardır. Şikayetler yalnızca bilimsel ilgiden yoksun olan ve çoğunlukla tekrarlanan ahlaki öğütlerden oluşan iletişimlere yöneliktir.

Bu tür eleştiriler her zaman asılsız değildir. Ancak hiçbir iyiliğin emek olmadan elde edilemeyeceği ve olgunlaşmadan meyveleri koparmaya çalışılmaması gerektiği genellikle unutulur. Her şey sabır ve zamanlama gerektirir. Medyumluk yetenekleri, tüm şeyler gibi, ilerleme ve gelişme yasasına tabidir. Kısır eleştirilere başvurmak yerine, toplanan katılımcıların iyi niyetinin de katılımıyla, onlara aynı zamanda destek, cesaretlendirme ve koruma görevi görecek bir empati atmosferi sağlayarak medyumların görevlerini kolaylaştırmalıyız.

Medyumsal üretimleri ciddi bir denetime tabi tutmak ve araştırma çalışmalarına analitik yetenekleri de katmak, bunu yaparken de sürekli tetikte olmak şarttır.

Ancak, iyilikseverlik eksikliği, aşırı eleştiri ve sistematik karalama, medyumları vazgeçirebilir, onları vazgeçmeye veya en azından çok sayıda toplantıdan uzak durmaya itebilir, kendilerini şüphesiz daha iyi bir atmosfer bulacakları aile grupları ve kısıtlı çevrelerle sınırlayarak. Ancak bu şekilde çalışmaları yalnızca seçilmiş az sayıda bireye fayda sağlayacaktır.

Her şeyden önce, kaçınılması gereken bir çift tuzak vardır. Çok fazla şüphecilik zararlı olsa da, aşırı saflık da daha az tehdit değildir. Kişi her iki uçtan da eşit derecede dikkatle kaçınmalı ve orta yolu akıllıca seçmelidir.

Görüldüğü gibi, Spiritist olgu ve olaylara karşı en inatçı önyargı ve tarafgirlikler bilim adamları arasında bulunmaktadır.

Kesinliğin yegâne temeli olarak gördükleri bu araştırmalara, Ortodoks pozitif bilimin yöntemlerini dayatmak istiyorlar ve bu yöntemler benimsenmediği ve takip edilmediği takdirde elde edilen bütün sonuçları acımasızca reddediyorlar.

Ancak deneyim, her bilimin kendine özgü yöntemleri olduğunu göstermiştir. Çok farklı bir düzenin olgularını yöneten yasalar ve koşullar tarafından yönlendirilen yeni bir fenomen düzenini başarıyla incelemek mümkün değildir. Gizli fenomenleri yöneten yasaları belirlemek, ancak kişisel araştırma veya vicdanlı araştırmacılar tarafından bu şekilde edinilen deneyim yoluyla ve a priori teorilerle değil, mümkündür. Bu yasalar son derece incelikli ve karmaşıktır. Bunların incelenmesi dikkatli ve tarafsız bir zihin gerektirir. Ancak, çıkarları, itibarı ve öz saygısı Spiritüalizm tarafından sarsılabilecek sistemler veya inançlarla yakından bağlantılı olan kişilerden nasıl tarafsızlık bekleyebiliriz?

"Basit bir kalple gerçeği aramalısın." — bir zamanlar ünlü bir düşünür yazmıştı. Bu nedenle, önyargılı teorilerle dolu ve alışkanlıkla rutin yöntemlerin titizliğine eğilimli bazı bilim insanları ve akademisyenler, bu

araştırmalarda şüphesiz, yalnızca zeki bireyler olan, ancak pratik bir anlayışa ve bağımsız bir zihne sahip olanlardan daha az başarılı olacaklardır. Bunlar kendilerini, olguları kendi içlerinde gözlemlemek ve mantıksal sonuçlarını çıkarmakla sınırlarken, bilim insanları, verimsiz olsa bile, esas olarak yönteme bağlı kalacaklardır. Bu alanda her şeyden önce önemli olan sonuçlardır; ve bana göre, ne kadar kusurlu görünürse görünsün, iyi sayılacak tek yöntem, bunların üretimini sağlayan yöntemdir.

Spiritizm üzerine başarılı olma şansı olan araştırmalar yapmak için bir matematikçi, bir astronom veya yetenekli bir doktor olmak gerekmez. Bu amaç için yerine getirilmesi gereken koşulları bilmek ve onlara boyun eğmek yeterli olacaktır. Bu koşulları bize başka hiçbir bilim öğretemez. Sadece ruh rehberleri aracılığıyla yapılan vahiylerle birlikte gayretli deneyler, istenen bir dizi koşulu kesin bir şekilde belirlememizi sağlayabilir.

Bilim insanları ve akademisyenler, Spiritist meselede önemli bir faktör oluşturan psişik yakınlıkları ve düşüncelerin yönelimini pek hesaba katmazlar. Medyumları laboratuvar aygıtları, istedikleri zaman etki üretmesi gereken makineler olarak görmeye meyillidirler ve ayrıca onlara karşı aşırı derecede duyarsızdırlar. Medyumları yönlendiren görünmeyen zeki varlıklar, onlar tarafından mekanik güçlerle ilişkilendirilir. Genel olarak, onları, iradeleri tezahürlerde büyük bir rol oynayan, kendi fikirleri, kendi tasarımları ve bizim bilmediğimiz amaçları olan özgür ve bilinçli varlıklar olarak görmeyi reddederler. Ruhlar her zaman iletişim kurmayı uygun bulmazlar; bazıları deneycilerin ilgisiz ve aşırı maddi görüşleri nedeniyle uzak dururlar; diğerleri ise belirgin şekilde aşağı oldukları için, insanlara hayatta kalma gerçeklerini gösterme ihtiyacı hissetmezler.

Bununla birlikte, bilim insanları ve akademisyenlerin talep ve süreçlerinin, olguların çoğu kez taklit edildiği veya yanlış gösterildiği sahtekarlık örnekleriyle bir ölçüde haklı çıkarılabileceğinin kabul edilmesi gerekir.

Bu tür uygulamalara yalnızca yetenekli sihirbazlar dahil olmuyordu, aynı zamanda gerçek medyumlar da sıklıkla hile yaparken yakalanıyordu.

Bu nedenle, deneylerinden şüpheli bir karaktere sahip olabilecek her şeyi, her türlü şüphe unsurunu, her türlü illüzyon olasılığını ortadan kaldırmaya niyetli bazı araştırmacıların haklı çekinceleri vardı.

[1 2 1] gibi bir olayda , katı nesnelerin duvarlardan geçerek tekrar tekrar maddi olmaktan çıkıp yeniden inşa edildiğine inanmak için, bunların katılımcılardan biri tarafından gizlice getirildiğini varsaymaktan ziyade, tartışılmaz kanıt olarak çok sayıda kanıta ihtiyaç duyulacaktır.

Ancak şüphe, Dr. Ferroul ve Fransa'nın Montpellier kentindeki profesörlerin cam levhalar üzerinden uzaktan okuma yapmaları örneğinde olduğu gibi, olgulara gerçekleşmesi imkânsız koşullar dayatacak noktaya kadar götürülmemelidir.

Bu opak gövdenin araya girmesi, medyumun eylemine aşılmaz bir engel oluşturarak, bu deneyimi, bir fotoğrafçının kontrol bahanesiyle karanlık odasına göz kamaştırıcı bir ışık tutmaktan ibaret olan deneyime benzetiyordu.

Eylemdeki nedenler ve bunların hangi şartlar altında ortaya çıktığı konusundaki cehalet, başkalarına ders verdiklerini sanan ve bu tür araştırmalara kendi bilimlerinin kural ve yöntemlerini uyguladıklarında yalnızca bunların yetersizliğini ortaya koyanların sık sık başarısızlığa uğramalarını açıklar.

Dahası, medyumu çevreleyen şüphe ve kötü niyetli güvensizlik ortamı, rahatsızlıklardan zevk alan ve öznenin dolandırıcılık yapmasına neden olan alt düzey ruhları çeker. Bu varlıklar bir gruba girdiğinde, en iyi eylem yolu toplantıyı ertelemektir. Bu gibi durumlarda, bir ruh rehberinin varlığı ve görüşleri her şeyden önce büyük bir yardımdır; ve bu tür yardımlardan mahrum kalanlar, bu tür deneylere giriştiklerinde, büyük talihsizliklere açık kalırlar.

Bir medyum hassas bir araçtır, sonsuza kadar yenilenmeyen ve idareli kullanılması gereken bir güç deposudur. Aydınlanmış zihinler, deneklerinin sağlığıyla ilgilenen ciddi deneyciler, yorgunluğun ilk belirtilerinde ne zaman duracaklarını bilirler. Ne uyumun ne de düşüncelerin yüceltilmesinin hüküm sürdüğü, kötü yönetilen toplantılara akın eden anlamsız ve aldatıcı ruhlar daha az titizliğe sahiptir. Deneyimsiz araştırmacıların görüşlerine girerek, ilginç olmayan fenomenler üretmek

ve hatta toplanan katılımcıları şaşırtmak için medyumun güçlerinin sınırlarını aşmaktan çekinmeyeceklerdir.

Çoğu zaman, bu deneylerde farklı nedenler, kuvvetler ve etkiler devreye sokulur. Bazen birbirleriyle çelişir ve savaşırlar. Bu nedenle belli bir karışıklık, gerçeğin ve yanlışın, her zaman birbirinden ayırt edilmesi kolay olmayan apaçık ve şüpheli olanın bir karışımı vardır.

Bilim insanları ve akademisyenler, telkinin çoğu durumda büyük bir rol oynayabileceğini kabul ederler. Bundan, gerçekten otantik ve kendiliğinden oluşan Spiritist fenomenler elde etmek için, medyumu etkileyebilecek ve ruhların hareketini bozabilecek her şeyden dikkatlice uzak durulması gerektiği sonucu çıkar. Yine de bazı bilim insanlarının [72] en az önemsediği şey budur. Konuyu zamansız, çocukça, sinsi sorularla rahatsız etmekten geri kalamazlar. Seansları özel sohbetler ve grup tartışmalarıyla rahatsız ederler. Huzur, sessizlik ve dikkat vazgeçilmez olsa da, bazı bireyler ruhların emirlerine rağmen yer değiştirmeye, hareket etmeye, devam eden tezahürleri kesintiye uğratmaya devam ederler. Diğerleri, tanıdığımız belirli bir doktor gibi, deneyler sırasında sigara ve bira içerler.

Böylesine güvenilmez, böylesine dürüstlükten uzak şartlar altında, nasıl olur da bir sonuca varmaya cesaret edilebilir?

Bazen deney normal, tatmin edici bir yol izler. Vaatlerle dolu bir fenomen gelişir. Sonra aniden yeni bir neden araya girer, kasıtlı bir irade devreye girer, karşıt fikirler akışı devreye girer. Medyumsal eylem bozulur ve sapar, daha önceki vaatkar işaretlerle uyuşmayan etkilerden başka bir şey üretmez. Gerçek gerçekler sahte olanlarla omuz omuza gibi görünür; etkileyici seanslar yaygın tezahürlerle takip edilir. Sizi şaşkına çeviren bu karmaşayı nasıl çözersiniz? Tekrar olmasını nasıl önlersiniz?

Burada, oturumlarda disipline duyulan ihtiyaç ve daha da önemlisi, her türlü karşıt akımı kontrol altında tutabilecek güçlü bir iradeye sahip daha yüksek bir ruhun yardımına duyulan ihtiyaç güçlü bir şekilde hissedilir.

Uyumlu koşullar sağlandığında ve yukarıdan gelen üstün güç yeterli olduğunda, katılımcıların kendi zihin durumlarından değilse, bilinçsiz güçlerden veya geri kalmış ruhlardan kaynaklanabilecek çelişkileri ve tutarsızlıkları görmeyiz. O zaman fenomen görkemli ihtişamıyla ortaya

çıkar ve kanıtlayıcı kanıtlar ortaya çıkar.

Fakat yukarıdan bu yardımı alabilmek için, toplanan topluluğun birleşip, düşüncelerini ve kalplerini yükseltmeleri gerekir. İçsel bir inzivaya girip dua etmek gerekir.

Yüksek mertebedeki ruhlar, içten bir öğrenme arzusu, derin bir hakikat ve iyilik sevgisiyle canlanmayan deneycilerin hizmetine gönüllü olarak girmezler.

Spiritizmi bir eğlence, sadece anlamsız bir eğlence haline getirenler, sadece tutarsızlık ve gizemlerle karşılaşabilirler.

Bazen bu tehlikeli olabilir. Bazı insanlar kötü ve aşağılanmış ruhlara sahip alt düzey ruhlarla medyumsal sohbetler yapmaktan zevk alırlar; ve bunu hiçbir hayırsever niyet olmadan, hiçbir yenileyici amaç olmadan, sadece bir merak duygusu ve eğlence arzusuyla hareket ederek yaparlar. Dünyevi yaşamları boyunca evlerinin bu varlıklar tarafından ziyaret edilmesine tahammül etmezlerken, şimdi, ölümden sonra, kendilerini tehlikeli manyetik etkilere maruz bıraktıklarının farkında olmadan, onları kötü zevkli sohbetler için davet etmekten korkmazlar.

Sapkın ruhlarla, onları ahlaki olarak eğitmek veya kurtuluşları için temas kurarsanız, güvenilir bir ruh rehberinin koruması altında olduğunuzdan emin olun, aksi takdirde kendinizi sağlıksız sefahat ve korkunç saplantı süreçlerine maruz bırakmış olursunuz. Bu Ahiret bölgelerine, sizin için kötülüğe karşı bir silah görevi görecek güçlü bir kararlılık ve yüce bir amaç dışında yaklaşmayın.

Böylesine harika bir yetenek olan medyumluk, insanlara asil bir kullanım için verilmiştir. Onu aşağılayarak, kendinizi kirletmiş ve saf yayılımlardan zehirli bir koku üretmiş olursunuz!

Günümüzde olduğu gibi, Doğulular gibi kadim inisiyeler, ancak perhiz, meditasyon ve dua ile arındıktan sonra kendilerini çağrışımlara teslim ettiler. Görünmeyenle iletişim, ölülere karşı bir saygı ve hürmet duygusuyla gerçekleştirilen dini bir eylemdi.

Hiçbir şey, bazı modern deneycilerin kullandığı prosedürlerden daha fazla bununla çelişemez. Doyurucu bir akşam yemeğinden sonra, hala tütün kokarak ve gürültülü tezahürler veya acil maddi çıkarlarına faydalı olabilecek bazı bilgiler elde etme konusunda yoğun bir arzuyla seanslara

giderler. Ancak, bu koşullar altında, yalnızca yalancı ve hileli ruhların kendilerine geldiğini, ayrıca onları kötüye kullandıklarını ve birçok hayal kırıklığına neden olmaktan büyük zevk aldıklarını görünce şaşırırlar!

Günümüz bilim adamları ve bilginlerinin ruhlar arasında yüksek bir birlik sağlamak için kullanılan araçlara karşı gösterdikleri iğrenmeye rağmen, Spiritizm'in yeni bir suistimal ve kötülük kaynağı olmasını önlemek için bu araçlara başvurmak zorunludur.

Oturanların zihin durumları, akışkan ve zihinsel eylemleri bu nedenle seansların başarısı veya başarısızlığında önemli bir unsurdur. Medyum ne kadar hassassa, deneycilerin manyetik etkisini o kadar fazla hissedecektir. Çoğunlukla inanmayanlardan oluşan ve düşmanca düşünceleri özne üzerinde yoğunlaşan bir grupta, fenomenler zorlukla meydana gelecektir. İlk koşul, ruhun hareket etmesini sağlamak için tüm önceden edinilmiş fikirleri ortadan kaldırmaktır. Bazı durumlarda, güçlü ve ısrarcı bir iradenin, eğer zayıfsa özneyi felç edebileceğini ve böylece herhangi bir tezahürü engelleyebileceğini fark edebildim.

Ayrı düşünceler çarpışır ve görünmeyenin iradesinin her zaman bastırmayı başaramadığı bir tür akışkan kaos yaratır. Bu, örneğin akşamları tiyatroda düzenlenenler gibi heterojen bir yapıya sahip büyük toplantılarda sonuçları bu kadar sorunlu hale getiren şeydir, deneyimin defalarca gösterdiği gibi. Tanıtım için can atan ve gerekli önlemleri hiç dikkate almadan kendilerini bu şekilde riske atanlar çok ciddi başarısızlıklara maruz kalırlar. Bu medyumlar gerçek bir tehlike altındadır. Sadece kalabalıklardan hoşlanan geri kalmış ruhların insafına kalmakla kalmazlar, aynı zamanda kendilerini bilim insanı ve bilgin olarak tanıtan ve onlardan Spiritizm'in gerçek yasalarına aykırı deneyler talep edecek kötü niyetli kişilerin takdirine de bırakırlar. Ve medyumun güçlerini pratik bir sonuç almadan kullanıp kötüye kullandıklarında, seyircileri bu tür fikirlerde sadece yanılgı veya aldatmaca olduğuna ikna edeceklerdir.

Bundan, bir çemberin üyeleri ile hareket eden ruh varlıkları arasında neredeyse her zaman bir yakınlık olduğu sonucuna varılabilir. İnsan

etkileri benzer zeki varlıkları çekme eğilimindedir, bu nedenle ortaya çıkan tezahürler grubun eğilimleri, zevkleri ve yetenekleriyle uyumlu bir karaktere bürünür.

Bazı eleştirmenler Spiritist iletişimlerin yalnızca orada bulunanların düşüncelerinin bir yansıması olduğu sonucuna varmak isterler. Bu görüş kolayca çürütülebilir. Çok sayıda olayda meydana gelen ve kontrolden sonra keskin bir şekilde doğru olduğu bulunan, herkesin bilmediği isimlerin, gerçeklerin ve tarihlerin vahiylerini hatırlamak yeterlidir.

Oturanların tamamen bilmediği dillerde verilen kelimeler ve mesajlar elde edildi. Medyumlar, hiç tanışmadıkları ölmüş kişilerin imzalarını, stillerini ve el yazısı biçimlerini mekanik olarak yeniden üretebildiler. Bazen eğitimli deneyciler bile yalnızca sıradan mesajlar elde edebildiler, oysa okuma yazma bilmeyenler arasında hem stil hem de yüceltme açısından dikkate değer iletişimler oldu.

Bir grubun üyeleri ile onları yönlendiren ruhlar arasında gözlemlenen benzerlikler, yalnızca aralarında kazanılmış sempatilerden ve görüş benzerliklerinden değil, aynı zamanda akışkan iletimde yer alan gerekliliklerden de kaynaklanmaktadır.

Zihinsel tezahürler için, ruhun görüşlerini ifade etmek ve anlaşılır kılmak için gerekli kaynakları sağlayan bir etkene ve bir ortama ihtiyacı vardır. Bu nedenle, fikir veya duygu birliği bulabileceği insanlara yakınlaşma eğilimi vardır.

Ruh yazısı, “dahil etme” (psikofoni) ve hatta zaman zaman tipoloji fenomenlerinde, ruhun düşüncesinin medyumun beyninden geçtiği ve medyumun yalnızca belli sayıda titreşime, medyumun kendi ruhsal durumuyla uyum içinde olanlara izin verdiği bilinen bir gerçektir. — Tıpkı renkli bir vitray pencereden geçen bir ışık huzmesinin bu şekilde ayrışması ve bu süreçte yalnızca az miktarda titreşim yansıtması gibi, bir ruhun mesajı, onu oluşturan sözcükler ve imgeler ne kadar zengin olursa olsun, medyumun aşina olduğu ve onun beyninde bulunan biçim ve ifadelerin sınırlı sınırları içinde iletilecektir.

Bu genel bir kuraldır. Ancak, güçlü bir güce ve güçlü bir iradeye sahip olan ruhların, medyumları kendi bilgilerinden çok daha üstün öğretileri aktarmaya ve medyumların hafızalarının kaydetmediği gerçekleri

göstermeye zorladıkları görülmüştür.

Ruhsal iletişimlerin kendi aralarında ortaya çıkarabileceği eksiklikler ve çelişkiler -ki bunlar sıklıkla Spiritizme karşı bir argümana dönüşür- konusunda, ruhların da insanlar gibi evrimin her aşamasında var olduklarını unutmamak gerekir.

Ölüm tam bir bilgi getirmez ve algıları bizimkinden daha geniş olmasına rağmen, ancak azar azar ve ilerledikleri ölçüde uçsuz bucaksız evrenin sırlarına nüfuz edebilirler.

Dünya atmosferi, zekaları ve ahlakları açısından daha düşük seviyedeki ruhlarla doludur ve bunların özgül yoğunlukları onları daha yükseğe çıkmaktan alıkoyar. Çağrılarımıza yanıt veren ve bizimle daha sık iletişim kuran onlardır. Daha yüksek bir aleme yükselmiş ruhlar bize yalnızca görevle geri dönerler. Tezahürleri daha nadir gerçekleşir. Bunlar, başka hiçbir iletişimle karıştırılmalarına izin vermeyen bir büyüklük karakterine sahiptir.

Grup üyelerinden gelen farklı düşünceler sorun ve başarısızlığa sebep oluyorsa, aksine, ortak bir hedefe yönelik düşünceler, özellikle yükseltildiklerinde, uyumlu titreşimler üretir ve çevreye medyumları dolduran ve ruhların hareketini kolaylaştıran bir sakinlik ve dinginlik hissi verir. O zaman, ikinciler irade güçlerini kullanarak mücadele etmek yerine, sadece çabalarını oturanların niyetleriyle birleştirmek zorunda kalacaklardır. O andan itibaren, elde edilen sonuçlardaki fark önemli olmalıdır.

İşte bu yüzden medyum grubumuzun toplantılarında sürekli olarak sessizlik, içsel inziva, düşüncelerin birleşmesi için dua ediyoruz ve bunlara ulaşmayı kolaylaştırmak ve aynı zamanda katılımcıların zihinlerini yüce hedeflere odaklamalarına yardımcı olmak için toplantılara her zaman ortak bir çağrıyla, sonsuz güce ve onun görünmeyen etkenlerine yapılan doğaçlama bir yakarışla başlıyoruz. Aynı zamanda bunu tüm zihinsel kaynaklarımızla ve kalbimizin kendiliğinden ifadesiyle de donatıyoruz.

Ayrıca, fiziksel etkiler toplantılarında, uygulama fenomenlerinin, doğrudan yazının ve maddeleştirmelerin talep edildiği yerlerde,

oturanların düşüncelerini tek bir noktaya yerleştirmek için yapay bir araç kullanmak iyidir. Bir işaret canlandırılabilir ve onu ortamın üstüne hayal gücüne yerleştirilebilir (örneğin, bir haç, bir üçgen, bir çiçek) ve zaman zaman, oturma sırasında, uzlaşım işaretini hatırlayarak, kolayca yolunu kaybedebilecek ve gevşemeye meyilli olan mevcutların dikkatini ona geri getirebilirsiniz.

Bu prosedür, belirli toplantılarda kullanılan ve hassas zevklere ve kültürlü zihinlere sahip insanlarda kötü bir izlenim bırakan bazı popüler, öğretici olmayan şarkıları avantajlı bir şekilde değiştirir. Sadece loş ışıklı bir odada uygulanabilir. Genel bir kural olarak, ışık sıvılar üzerinde çözücü bir etki uygular. Yarı mekanik yazıda olduğu gibi vazgeçilmez olmadığı tüm durumlarda, örneğin gören veya konuşan medyumlar mevcut olduğunda, yoğunluğunu azaltmak ve hatta tamamen kapatmak iyidir.

Müzik, ciddi ve dini şarkılar kullanıldığında, akışkanların ve düşüncelerin uyumuna da güçlü bir şekilde katkıda bulunabilir. Ancak, bu yeterli değildir. Toplantılar sırasında, düşüncelerin birliğine kalplerin birliğini de eklemeliyiz. Bir grubun üyeleri arasında kişisel nefret hüküm sürdüğünde, yüce ruhların eylemi zayıflayacak veya tamamen yok olacaktır. Onların gayretli müdahalesini elde etmek için, akışkan uyumun ebeveyni olan ahlaki uyumun her kalpte mevcut olması gerekir; ve tüm taraftarların ortak bir hedefin peşinde samimi ve hayırsever bir samimiyet duygusuyla birleşmiş hissetmeleri gerekir.

Düşüncenin en gizemli yasaları bu tür deneylerde ortaya çıkar. Bazen, bir grubun üyeleri derinden endişelendiğinde, medyumun dili bundan zarar görür. Aynı şey ruhların medyumlar üzerindeki eyleminde de olur ve tersi de geçerlidir. Bir ruh bir özne üzerinde ne tür bir kontrol uygularsa uygulasın, eğer ikincisi huzursuz, endişeli veya tedirginse, iletişimler bu sıkıntılı durumu yansıtacaktır. Ve eğer çok gelişmiş değillerse, iletişim kuran zeki varlıklar da grup üyeleri tarafından etkilenebilir.

Genel olarak konuşursak, dünyevi çevre ile görünmeyen ruhsal varlıklar arasında karşılıklı bir etkileşim vardır ve bu, fenomenleri analiz ederken hesaba katılmalıdır. Ancak, yüce ruhlar kendi üstünlükleri ve emrindeki güçler sayesinde bu etkilerden kaçacak, onları alt edecek ve

yönetecek ve aynı zamanda şüphe götürmez bir otoriteyle kendilerini öne süreceklerdir. Bu yüzden her şeyden önce daha yüksek düzeydeki ruhların işbirliğini aramalı ve kendimizi onların gerektirdiği uygun koşullara yerleştirerek bunu kolaylaştırmalıyız, aksi takdirde rehberlerimiz olarak hizmet etme veya ruhsal düzlemin yüksek öğretilerini sadakatle tercüme etme kapasitesi düşük olan vasat ruhları çekebiliriz.

Homojen bir dizilime sahip küçük grupların başarılı olma olasılığı en yüksektir. Beş veya altı kişinin titreşimlerini birbirleriyle ve ruhların sıvılarıyla uyumlu hale getirmek zaten zorsa, daha da güçlü bir nedenden dolayı zorlukların oturanların sayısıyla artacağı açıktır. Bu nedenle, özellikle deneylere başlarken mümkünse her zaman aynı sayıda olmak üzere on ila on iki üyeyi geçmemek akıllıca olacaktır.

Yardımın sürekli yenilenmesi, ruhların sürekli kaynaşma ve asimilasyon çalışması gerektirmesi, sonuçları tehlikeye atabilir veya en azından geciktirebilir. Yeni taraftarlara çevreler açmak bir yayılma açısından iyiyse, en azından deneyimli üyelerden oluşan bir çekirdek kompakt kalmalı ve değişmez bir çoğunluk oluşturmalıdır.

Belirli zamanlarda, aynı yerde buluşmak tavsiye edilir. Ruhlar böylece kendileri için gerekli olan akışkan elementleri güvence altına alabilirler, buluşma yeri bu akışkanlarla emprenye edilir ve böylece ruh tezahürleri için giderek daha elverişli hale gelir.

Azim, deneyci için vazgeçilmez niteliklerden biridir. Fenomenlerin gerçekleşmesini bekleyerek başarısız bir akşam geçirmek çok cesaret kırıcı olabilir. Görünmeyen bir eylemin oturumlar sırasında yavaş ve kademeli olarak gerçekleştirildiğini biliyoruz. Bazen, gerekli kuvvet konsantrasyonu ancak birçok deneme, yanılma ve çaba akşamından sonra elde edilir.

Aşağıdaki örnekler sabrın çoğu zaman başarının bir koşulu olduğunu gösterecektir.

1855 yılında New Yorklu Profesör Mapes, çoğunluğu yetenekli ve şüpheci kişilerden oluşan on iki kişilik bir grup oluşturdu ve bu kişiler, art

arda yirmi kez bir medyumla birlikte oturumlara katılmayı taahhüt ettiler.

İlk on sekiz akşam boyunca, gösterilen olgular o kadar yetersiz ve önemsizdi ki katılımcıların çoğu değerli zamanın israfından yakındı. Ancak aniden, son iki oturumda, o kadar dikkat çekici bir dizi olgu meydana geldi ki aynı grup dört yıl boyunca çalışmaya devam etti. Tüm üyeleri ikna olmuş taraftarlar haline geldi. [174]]

1861'de New York'lu bir bankacı olan Bay Livermore, karısı Estelle'in ruhunun maddeleşmelerini elde etmek için medyum Kate Fox ile deneyler yaparken, onun formunun ancak yirmi dördüncü seansta belirdiğini gördü. Daha sonra, sadece karısının ruhuyla konuşabilmekle kalmadı, aynı zamanda doğrudan yazılı mesajlar da elde edebildi. [1] [2] [5]] Azmi olmasaydı, bu sonuçların hiçbiri elde edilemezdi.

Bu gerçeklerden, bu grupların oluşumuna ve deney koşullarına neden titiz bir dikkat gösterilmesi gerektiği anlaşılacaktır. Ortamın doğasına bağlı olarak, onun yetenekleri çok farklı etkiler üretecektir. Bazen belirsiz nitelikteki fenomenler aracılığıyla kendilerini gösterecek, şüphe ve güvensizliğe yol açacak ve tanımlanamaz bir huzursuzluk izlenimi üretecektir. Ancak, diğer zamanlarda, medyumsal yetenekler tüm belirsizliği ortadan kaldıracak kadar güçlü etkiler yoluyla ortaya çıkacaktır.

Ben, kendi adıma, birçok boş veya önemsiz oturuma tanık oldum. Yine de, vecit ve manyetik uyku saatlerinde hayranlık uyandırıcı bir şekilde ilham alan medyumlar gördüğümü söyleyebilirim. Başkalarının tek bir hamlede, bazen karanlıkta bile, stil dolu muhteşem sayfalarda, güçleri ve yücelikleri hayranlık uyandırıcı bir şekilde yazdıklarını gördüm. Ayrıca, binlercesi, ruhsal düzlemin sakinlerinin bir medyumun organlarını birkaç saatliğine ele geçirmelerine ve o kadar etkileyici sözler söylemelerine ve konuşmalar yapmalarına izin veren "dahil etme" (psikofoni) fenomenini gördüm ki, onları dinleyen herkes bu toplantıların silinmez bir hatırasıyla kaldı.

Bu fenomenlerin tüm yönlerini incelemiş dikkatli bir gözlemci için, ruh vuruşlarından ve masaları çevirmekten en yüksek düşünce üretimlerine kadar giden, yükselen bir ölçek gibi bir derecelendirme vardır. Bu, tarafsız bir deneyciyi ele geçiren bir döngüdür ve gerçekle ilgilenen tüm

bireyler er ya da geç onun gücünü hissedecektir.

Tüm tereddütlere, küçümsemelere ve düşmanlıklara rağmen, bu fiziksel olguları daha geniş bir düzeyde incelemek gerekecek bir gün gelecek. İkincisi, titiz bir zincirle psikografiye, sonra ikinci görüşe ve duymaya ve "birleştirmeye" (psikofoni) yol açacak. Ve kişi bu olguların gerçek nedenlerini araştırmak istediği anda, ölümden sonra hayatta kalma gibi büyük bir sorunla karşı karşıya kalacaktır.

Gözlemciler bu alanda ilerledikçe, kendilerini yavaş yavaş maddi düzlemin üstüne çıkaracaklardır. Fiziksel olguların yalnızca daha seçkin olgulara giden bir araç olduğunu kabul etmeye yönlendirileceklerdir; ve hepsi bir bütün olarak bu gerçeğin, yani insan ruhunun yok edilemez olduğu, kaderinin sonsuzluk olduğu gerçeğinin tezahüründe hemfikir olacaklardır. Bundan böyle evrenin yasalarını, şeylerin düzenini ve uyumunu, büyüyen bir fikir olarak, yaşamın amacı ve onun bağlı görevleri hakkında giderek daha derin bir anlayışla formüle edeceklerdir.

Dolayısıyla olgularda eylem halindeki üç etkeni ayırt etmemiz gerekir: deneycilerin iradesi, medyumun ve diğer grup üyelerinin dışa vurmuş güçleri ve ruhların müdahalesi.

Olayların kendisi iki ana kategoriye ayrılabilir: manyetik ve medyumsal olaylar. Yine de her biri birbirine sıkı sıkıya karışır ve sıklıkla birleşir.

Manyetik uyku halindeki bir medyumun, her biri kendine özgü fenomen düzenine sahip olan, birbirini izleyen üç farklı halde olduğu görülür:

1. HİPNOZ HALİ . Ancak, bu halde meydana gelen gerçekler genellikle kesin değildir. Medyumun akışkan bedeninin fiziksel bedenden ayrılması sadece kısmidir, bu nedenle medyumun kendi eylemleri ruhun telkinleriyle karışabilir.

2. Ortamın akışkan gövdesinin TAM MANYETİK UYKUYA DALMASINA İZİN VEREN

Dışsallaştırmak ve uzaktan hareket etmek.

3. DERİN UYKU , ruh görünümlerinin ve maddeleşmelerinin

gerçekleşebileceği, medyumun havaya kaldırılması ve ruh "dahil edilmesi" (psikofoniler) aracılığıyla. Medyumsal uyku, çeşitli evrelerinde, bazen deneycilerden biri tarafından, bazen de doğrudan bir ruh tarafından başlatılabilir. Bence gizli etkilerin yeterli olduğunda kendi başlarına hareket etmelerine izin vermek en iyisidir. Bu, telkini tetikleyen şeyin mıknatıslayıcının eylemi olduğu yönündeki olağan itirazı önleyecektir.

Spiritüel olaylar dört sınıfa ayrılır:

1. TİPTOLOJİ [76] VE MASA DÖNDÜRME

Bu deneylerde, oturanlardan gelen herhangi bir fiziksel neden, istemsiz hareket, manyetizma veya zihinsel telkin dikkatlice ortadan kaldırılmalıdır. Yukarıda belirtilen nedenlerle açıklanabilecek gerçekler ortadan kaldırıldığında, mevcut olanlardan başka zeki varlıkların müdahalesini gerçekten gösterebilecek önemli sayıda olgu kalır.

2. OTOMATİK YAZMA

Bu süreçle elde edilen birçok mesaj bilinçsiz telkine atfedilebilir. Gördüğümüz gibi, düşünce dışsallaştırılabildiğinden, bazen medyumun düşüncesi kendi sorularını yanıtlar. Bu, istemsiz ototelkine bir örnek olurdu. Tersine, bir ruhun eylemi, tanımlama için bol miktarda öğe sağlayabilecek ayrıntılar, gerçekler ve vahiyler içeren bilinmeyen metinler bu deney moduyla elde edildiğinde ortaya çıkar. [17 3]

3. DAHİL ETME [78]

Bu tür olgularda, medyumun bilinçdışı belli bir rol oynayabilir. Her insanın zihinsel becerileri, yetenekleri, hafızaları, kısacası, bilincimizin derinliklerinde gömülü olan ve uyanıklık halimizde bizim için bilinmeyen önceki varoluşların meyvesi olarak entelektüel zenginliğin bütün bir birikimi vardır. Bilinçdışını veya daha doğrusu bilinçaltını oluşturan şey budur.

Uyurgezerlik [79] kopuşu ve dışsallaştırma meydana geldiğinde, bu güçler uyanır. Ortamın akışkan bedeninin etrafında titreşir ve yayılırlar. Ruh, gizli kaynaklarını geri kazanır ve harekete geçer. Yine de, gizli kişiliklerin ortamın organizmasını ele geçirdiği ve kendilerini ortamın

kendi ruhu yerine koyduğu sayısız vakayı ayırt etmek kolaydır. Bu kişilikler, ortamın bilinçdışıyla karıştırılmalarına izin vermeyen karakteristik özellikler, ses, jestler ve psikolojik özelliklerde ortaya çıkar. [180]]

4. MADDELEŞME

Karanlıkta meydana geldiğinde, bu fenomenler sıkı bir kontrol gerektirir. Bu amaçla, Armstrong ve Reimers tarafından yürütülen deneylerde olduğu gibi, ortamda herhangi bir ağırlık kaybını tespit etmek için denge göstergeleriyle donatılmış teraziler kullanabiliriz; [8[1]] veya W. Crookes ve mühendis CF Varley'in [82] örneğini izleyerek, ortamın galvanik akımla bağlandığı elektrik pilleri, böylece onun tarafında herhangi bir belirsiz hareket önlenir.

Spiritist tezahürler açısından katı anlamda, kesinliğin ölçütü ne olacaktır? Ruh müdahalesinin kanıtı nerede bulunacaktır?

Daha önce de söylendiği gibi, bu kanıt, doğru bir kimliğin kurulmasını mümkün kılan tüm ayrıntılardan oluşur. Burada yalnızca deneyci yargıç olabilir ve onun kanaati, medyumun ve hatta bazen grup üyelerinin bilmediği, görünmez varlığın kişiliğinin kendisini ortaya çıkarabileceği bu karakteristik özelliklerin keşfine dayanabilir. [883]]

Kesinlik kazanmak ve kontrol araçlarını çoğaltmak için, deneyleri çeşitlendirmek ve çeşitli medyumluk türlerine başvurarak onları birbirleriyle tamamlamak iyidir. Elde edilen tüm tanıklıklar ve sonuçlardan, bu alanda bir deneycinin sahip olabileceği en yüksek kanıt miktarını, birkaç nedenin etki ettiği ve sıklıkla birleştiği durumlarda, böylece belirleyebileceğiz.

Bazen, sevilen varlıkların yanımızda olduğunu bilmek ve hissetmek, bu hayattan ayrılmış birileri olduğunu bilmek ve onlarla konuşamamak acımasız ve hayal kırıklığı yaratıcıdır. Ve eğer medyumlukla donatılmışsak ve bir mesaj almaya çalışırsak, kalem kağıt üzerinde hızla hareket ederken, kendi düşüncelerimizin onlarınkilerle o kadar iç içe geçtiğini fark ederiz ki, bunları diğerlerinden ayırt edemez ve neyin bizden, neyin onlardan geldiğini belirleyemeyiz.

Sonra başka bir medyum kullanırız. Fakat bu kişi yazsın ya da büyülenmiş bir haldeyken ruhun sesle konuşmasına izin versin, her yere

sızan bu talihsiz telkinin etkisiyle, medyumun kişiliğinin sevgili vefat etmiş olanımızın kişiliğiyle karıştığını yine de fark ederiz. Sonra şüphe bizi istila eder ve beraberinde acı verici bir belirsizlik getirir. Yine de, aniden, bir ışık parıltısı gibi bir kimlik kanıtı ortaya çıkar, o kadar canlı, o kadar parlak, o kadar tartışılmaz ki, tüm tereddütler kaybolur, tüm şüpheler söndürülür. Şimdi, inanç ve sevginin bir dürtüsüyle, aklımızın çıkarları tamamen tatmin olmuş ve kalplerimiz hareketlenmiş halde, sonunda çağrımıza çok açık bir şekilde yanıt veren ve bize sonsuz varlığı ve koruması konusunda güvence veren sevgili ruhla iletişim kurarız.

Genel ilgiye sahip mesajlar ve felsefi talimatlar sağlayanlar yakından incelenmeli, tartışılmalı ve son derece ihtiyatlı bir şekilde bilinçli bir şekilde yargılanmalıdır. Görünmeyen insanlık, bu dünyada yaşamış ruhlardan oluşur ve bildiğimiz gibi birçoğu çok ileri düzeyde değildir. Ancak ruhsal düzlemde, Ahiret ışığıyla aydınlatılmış parlak zeki varlıklar da vardır. Bize gelmeyi kabul ettiklerinde, onları düşüncelerinin yüceliğinden ve yargılarının doğruluğundan tanıyabiliriz.

Bu bakımdan ayırt etme yeteneği vazgeçilmezdir. Araştırmacı, doğru ile yanlışı ayırt edebilmesini ve her şeyi inceledikten sonra yalnızca gerçek değeri olanı elinde tutabilmesini sağlayacak kesin bir yargıya sahip olmalıdır.

Bazı taraftarların aşırı safdilliğinin yanı sıra, Spiritizm davasına yanlış yönlendirilmiş deneylerden daha zararlı hiçbir şey yoktur. Bunlar yakın tarihli araştırmacılar üzerinde içler acısı bir izlenim yaratmıştır: eleştiri ve alay konusu olurlar, ruh dünyası hakkında çok yanlış bir fikir verirler. Sonuç olarak, birçok kişi bu oturumlarından daha önce olduklarından daha fazla şüpheyle çıkarlar.

İnançlı kişiler iyi niyetle doludur. Kendilerini bilinçsizce aldatırlar ve kendi hayal güçlerinin kurbanı olurlar. En olası olmayan şeylere inanmaya ikna edilirler ve bunları genellikle abartılı bir coşkuyla ileri sürer ve yayarlar. Bu, Spiritizmin en büyük tuzaklarından biridir ve birçok aklı başında bireyin ve iyi niyetli araştırmacının kendilerini ondan uzaklaştırmasının nedenlerinden biridir. Gerçekler bu kadar kötü sunulduğunda, bir düşünce ve ilkeler bütününü ciddiye almaları mümkün değildir.

Hiçbir şeyi körü körüne kabul etmemeliyiz. Her fenomen kapsamlı, derinlemesine bir incelemeden geçmelidir. Spiritizm, yalnızca bu koşullar altında, kültürlü akıl yürütme güçlerine sahip bilgili bireylere kendini dayatacaktır. Sebep bilgisi olmadan, hafiflikle yürütülen deneyler ve yetersiz koşullarda sunulan fenomenler, yalnızca şüpheci muhaliflere argümanlar sağlar ve Spiritist nedene hizmet etmek yerine ona müdahale eder.

Özetle, deneysel psişikteki hataların ve başarısızlıkların ana nedeninin hazırlık eksikliği olduğunu söyleyebiliriz. Batılı uluslar, kendileri için yeni, bilinmeyen veya unutulmuş bir alana yaklaşıyorlar - ve bu tehlikelerden uzak değil. Batı'da, büyük inisiyelerin sahip olduğu ve bizi görünmeyenin tuzaklarından ve tuzaklarından koruyabilen tek şey olan o yüce hissi, o içsel ışığı, o derin ruh duygusunu ancak istisnai olarak ortaya çıkarabiliyoruz.

Bu nedenle ilk koşul, hem zihinsel hem de ahlaki olarak kendinizi silahlandırmaktır. Temel Spiritist kitaplarını yavaş ve sabırlı bir şekilde inceleyerek, çokça düşünerek, iradenizi geliştirerek ve net ve kesin yargı pratiği yaparak, onları anlayıp onlara hükmedebilene kadar fenomenleri aramayın. Bu gereklilikleri karşılamıyorsanız, sizi inisiyatifinizde destekleyecek ve yönlendirecek deneyimli ve bilgili bir bireyin gözetimi altında olmadığınız sürece, bu tür tüm faaliyetlerden uzak durmanız daha akıllıca olacaktır.

Fiziksel dünyaya uygulanan araştırma süreçleri ruhsal düzleme uyarlanamaz. Burada devreye giren düşüncelerdir. Düşünceler güçlerdir. İçsel varlığımızı yavaş yavaş şekillendiren ve biçimlendirenlerdir. Hatta dışsal formumuzu etkileyerek kendimizi yüz hatlarından ve ifadelerden kolayca tanınır hale getirirler, böylece erdemli bir bilge kişiyi kötü bir kişiden ayırt edebiliriz. Ancak düşüncenin bu etkileri fiziksel varlığımızın sınırları içinde sınırlandırılmamıştır. Etrafımıza yayılırlar ve benzer düşüncelere sahip diğer varlıklarla aramızda bir bağ görevi gören bir atmosfer oluştururlar.

İlhamın sırrı, ruhun ruh tarafından döllenmesi burada yatar. Bu

yasadan bir gerçek çıkar, yani çağrıları ve çağrıları aracılığıyla görünmeyen dünyayla temas kuran kişi, kendi zihinsel durumuyla uyumlu varlıkları kendine çeker. Ruh dünyası iyiliksever ve kötü varlıklarla doludur ve eğer kendimizi arındıramaz ve düşüncelerimizi ve güçlerimizi daha yüksek hayata yönlendiremezsek, etrafımızda uçuşan kötü güçlerin kurbanı olabiliriz. Bazı durumlarda, bunlar tedbirsiz bireyleri hataya, körlüğe ve deliliğe varan saplantılara sürüklemiştir.

Ancak, duyularınızı nasıl kontrol edeceğinizi ve ruhunuzu boş merakların ve maddi kaygıların üzerine nasıl çıkaracağınızı bilirseniz, Spiritizmi bir eğitim ve ahlaki eğitim aracı haline getirirseniz, gerçek bilgi alanına girersiniz. O zaman yenileyici etkiler üzerinize inecek ve yumuşak ve nüfuz eden bir ışık yolunuzun üzerine parlayacak, sizi düşüşlerden, başarısızlıklardan ve çok sayıda tehlikeden koruyacaktır.

Grup oluşumu ve yönetimi

BEN İLK DENEYLER

Daha önce de söylendiği gibi, grupların oluşumu kuralları ve koşulları içerir ve bunların gözetilmesi sonucu büyük ölçüde etkiler. Oturanlar, psikolojik durumlarına bağlı olarak ruhların eylemlerine yardımcı olabilir veya engel olabilir. Bazıları, sadece varlıklarıyla tezahürleri kolaylaştırırken, diğerleri neredeyse aşılmaz bir engel teşkil eder.

Bu nedenle, özellikle deneylerin başında bir seçim yapmak gerekir. Bu seçim ancak elde edilen sonuçlar veya bir ruh rehberinin önerileriyle ilham alabilir ve onaylanabilir. Belirli sayıda oturumdan sonra tatmin edici bir etki oluşmamışsa, grubun dizilimi görünmeyenlere eylemleri için gerekli akışkan kaynakları sağlamayı başarana kadar, eleme ve değiştirme yoluyla seçim yapılabilir.

Aynı şekilde grubun yönetimi de sadece psişik çekim gücüne sahip olan değil, aynı zamanda güvenilir ve sempatik olan birine emanet edilmelidir.

Bu çalışma alanında, utangaç araştırmacıları caydırabilecek, uyulması gereken bir dizi kural ve alınması gereken önlemler vardır. Ancak, bu tür gerekliliklerin her hassas deneyde, her psikolojik çalışmada ve hatta

kendi yeteneklerimizin günlük uygulamasında mevcut olduğu gözlemlenmelidir. İyi veya kötü, kendi diğer canlıların etkisini hissetmiyor muyuz? Bazı insanların varlığında canlı ve desteklenmiş hissederiz ve düşüncelerimiz uçar, kelimelerimiz daha kolay akar, imgelerimiz daha canlı ve renkli hale gelir. Tersine, diğer insanlar bizi felç edebilir ve dondurabilir. Bu nedenle, ruhların karmaşık tezahürlerinde aynı zorluklarla daha da yüksek bir derecede karşılaşmaları ve deneyler sırasında oturanların zihin durumlarını ve eğilimlerini titizlikle hesaba katmamız şaşırtıcı değildir.

Daha sonra çekirdek grup sağlam bir şekilde oluşturulduktan ve çalışmaları başarılı olduktan sonra, başlangıçtaki o katı kurallar gevşetilebilir ve sınırlı sayıda yeni üye kabul edilebilir.

Bir grubu yönetmek çok hassas bir iştir. Nadir nitelikler, kapsamlı bilgi ve her şeyden önce görünmeyen dünyayla ilgili uzun bir pratik deneyim gerektirir.

Hiçbir grup belli bir disipline tabi olmadan işlev göremez. Bu sadece deneycilerin kendileri için değil, aynı zamanda ruhlar için de geçerlidir. Grup liderinin, tıpkı enkarne yönetmenin dünyevi insan düzleminde düzeni güvence altına alacağı gibi, gizli düzlemde düzeni kurarak yardımcı olacak bir ruh rehberi, bir muadili olmalıdır. Bu iki liderlik, ortak bir hedefin peşinde koşmak için bir araya gelme gibi eşit derecede yüce bir düşünceden ilham alarak birbirini tamamlamalıdır.

Böyle gizli bir koruma eksik olduğunda, grup yöneticisinin görevi daha da zorlaşır. İletişim kuran ruhların doğasını ayırt edebilecek, sahtekarları ifşa edebilecek, geri kalmış ruhlara öğüt verebilecek, anlamsız ve rahatsız edici olanlara kesin bir şekilde karşı çıkabilecek ve alınan iletişimlerin aydınlanmış bir şekilde değerlendirilmesini sağlayabilecek kadar deneyime sahip olmalıdır.

Grup üyelerine gelince, onlar da bir endişe kaynağı olacaklardır. Bazılarının çok kişisel taleplerini ve görüşlerini sınırlamaya çalışın, diğerlerinin olası kıskançlığını yatıştırın ve özellikle medyumlar arasında, Öteki Dünya'nın kötü varlıklarını çeken ve olaylara garip, düzensiz bir görünüm kazandıran bencil duyguların müdahalesinden kaçının. Kısacası, grup yöneticisi olmak zorlu bir iştir.

Uzun zamandır yönettiğim grupta, görünmeyenden etkili yardım en başından beri alındı ve bu türde çok az zorluk yaşadık. Düşüncelerimizin ve kalplerimizin genişlemesiyle kendimizi rehberlerimizle uyumlu hale getirmeye çalıştık ve çabalarımız ve onların yardımları sayesinde etrafımızda zihinsel bir ışıltı, bir huzur ve dinginlik atmosferi yaratmayı başardık, çoğu tezahüre ahlaki yücelik, samimiyet ve açık sözlülük karakteri kazandırdık, bu da orada bulunanları etkiledi ve aldatıcı ruhları uzak tuttu.

Daha sonra, fiziksel fenomenlerin hevesli bir deneycisinin, alt düzey ruhların bir alayı tarafından desteklenerek grubumuza dahil edilmesinin bir sonucu olarak, yüce tezahürlere sıradan fenomenler eklendi. Önemsiz şeylere yatkın, hafif ruhlar bize müdahale etmeye başladı ve grubumuzu istila eden kötü etkilere karşı tepki vermek için tüm irade gücümüzün bir araya gelmesi gerekti.

Fakat bu sıkıntılı dönemden önce, bizim ısrarımız ve birliğimiz sayesinde, tezahürler yavaş yavaş bizi büyüleyen bir açıklık ve ihtişam karakteri kazanmıştı. Kanıtlar çoğaldı, inançlarımızı güçlendirdi ve onları kalıcı hale getirdi. Özel tahminler yapıldı. Birkaç yazılı cildi dolduracak kadar danışmanlık, talimat, bilimsel ve felsefi içgörüler elde edildi.

Oturumlarımızda toplumun her kesiminden, farklı geçmişlerden değerli insanları çekmeyi ve tutmayı başardık: materyalistler, kayıtsız kişiler, dindarlar ve hatta geniş ve araştırmacı yapıları bu deneylere itiraz etmeyen rahipler.

Pek çok girişim başarısızlıkla sonuçlanıyor; pek çok grup ancak kısa bir süre varlığını sürdürebiliyor ve daha sonra sabır, özveri ve uyum eksikliği nedeniyle dağılıyor.

Aşkın fenomenler hevesle aranır; ancak insanlar, bunları elde etmek için birkaç ay veya hatta yıl süren kademeli bir eğitimden geçmeleri, en azından her hafta sabit tarihlerde buluşmaları ve tekrarlanan başarısızlıklar yüzünden cesaretlerinin kırılmaması gerektiğini öğrendiklerinde, tereddüt eder ve vazgeçerler. Bu nedenle, hala

oluşmakta olan gruplara, engellere ve uzun süreçlere rağmen kesinlikle devam etmeye kararlı üyeleri kabul etmek gerekir. Hem medyumların hem de deneycilerin organizmaları, fenomenlerin üretimi için vazgeçilmez olan güçleri dışsallaştırmalarını mümkün kılan derin değişiklikleri ancak zamanla ve sürekli çabalarla geçirebilirler.

Grup üyelerinizi dikkatli seçmeniz iyi olsa da, işleri aşırıya kaçmamalı ve çok dışlayıcı olmamalısınız. Yukarıdan gelen yardım ve ruh rehberlerinin desteğiyle, belirli çevrelerde ilk başta yaygın olabilecek tüm tutarsızlıklar azaltılabilir ve homojenlikle değiştirilebilir. Ruh varlıklarının bize öğrettiği şey budur.

“Her gün sayısız insanla temas halindesiniz ve onlar da kaçınılmaz olarak sizin onlara etki ettiğiniz gibi size etki ediyorlar. Bu eylemler ve tepkiler gereklidir, çünkü onlarsız ilerleme sağlanamaz. Sürekli yardımımıza, yanınızdaki şefkatli varlığımıza inanın. Biz, sadık rehberler ve koruyucular, değer verdiğimiz kişilerin yanında kalma gücünü sevgimizde buluruz. Bizi taklit etmelisiniz. Kıskanç veya kötü niyetli düşüncelerden kurtulun. Kendinizi feda etmeyi, birlikte yaşamayı ve çalışmayı öğrenin. Kendinizi esirgemeyin, yani diğer insanlarla olan bazı ilişkilerinizden kaynaklanabilecek sıkıntılardan korkmayın. Bunlar şüphesiz ki haz ve eğlencede bir azalma getirir; ancak bu tür ilişkiler insanlığın bir yasasını oluşturur. Bencilce yaşamamalı, başkalarını kendi refahınıza dahil etmelisiniz.” *(Anonim medyumluk iletişimi)*

Bu talimatlar, medyumluk toplantılarına katılımla ilgili davranış biçimimizi ana hatlarıyla belirtir. İnsanlar arasında sosyal koşulları ve entelektüel kültürü yaratan zevk ve yakınlıkların benzerliği, grupların dizilimini belli bir ölçüde etkileyecektir. Yine de, sosyal merdivende ne kadar yükseğe yerleştirilirse yerleştirilsin, bir taraftar asla popüler seansları küçümsememeli veya bunlara katılanların eğitim veya öğretim eksikliği üzerinde durmamalıdır. Entelektüeller, daha ziyade mütevazı üyelerden oluşan grupların çalışmalarıyla ilişki kurmaya çalışarak mükemmelliklerini kanıtlamalı ve aynı zamanda bilgi ve çıkarımlarını daha az tercih edilen diğer varlıklara sunmaya çalışmalıdır. İnsanların sosyal sınıf ayrımı yapmadan bir araya gelmeleri her şeyden önce Spiritist gruplardadır. [84]

Spiritizm bize toplumsal avantajlarımızın geçici olduğunu gösterir. İlerlemek ve kendini eğitmek için her ruhun en çeşitli yaşam yürüyüşlerinde art arda doğması ve yeniden doğması gerekir, böylece bu koşulların her birinde bulunan erdemleri elde edebilir. Spiritizm, hiçbir felsefenin veya düşünce topluluğunun sahip olmadığı bir mantık gücüyle, ortak kökenlerinden ve amaçlarından kaynaklanan ruhların kardeşliğini ve dayanışmasını vurgular. Gerçek üstünlük, edindiğimiz niteliklerde yatar. Bu, esas olarak bu dünyanın alçakgönüllülerine ve yoksullarına karşı görevlerimize dair derin bir duyguyla ifade edilir.

Ancak, bir ilkeyi uygulamasından önemli bir mesafe ayırır. Eğer spiritüel fikrin ilerlemesi Fransa'da bazı yabancı ülkelerdekinden daha az vurgulanıyorsa, bu her şeyden önce varlıklı Spiritistlerin ilgisizliği ve ilgisizliğinden kaynaklanmaktadır. Bunlardan sadece küçük bir kısmı kendilerine yüklenen sorumluluklarla ilgileniyor gibi görünüyor. Kabul edilmelidir ki, kendilerini daha kolay örgütleyen ve daha uzun süre ayakta kalanlar mütevazı işçi sınıfı gruplarıdır. Üyeleri inançlarını nasıl yaşayacaklarını bilirler. Bir anlayışa varırlar, büyük çaba ve mali zorluklarla sürdürülen ve aralarından zorluklarla karşılaşanları kurtarmaya adanmış topluluk fonları aracılığıyla birbirlerine yardım ederler.

Bu gruplardan bazıları on ila yirmi yıldır faaliyet göstermektedir. Her pazar, üyeleri ruhların talimatlarını dinlemek için belirli saatlerde bir araya gelirler. Katılımları dikkate değerdir ve Spiritizm uygulaması onlarda elle tutulur sonuçlar üretir. Bunda, zahmet ve sefalet dolu yaşamlarından bir kaçış, bir aydınlanma ve rahatlık kaynağı bulurlar. Ölen kişinin deneyimlediği hislerin, ölümden sonra çektikleri durumların, dünyevi varoluşları sırasında edindikleri kötü alışkanlıkların sonuçlarının bu diyaloglardan ortaya çıkan tasvirleri, kalplerinde ve zihinlerinde bir izlenim bırakır ve karakterleri ve eylemleri üzerinde derin bir etkiye sahiptir. Yavaş yavaş Ahiretle ilgili olanın bir algısını oluştururlar; onlar için yaşamın amacına dair kesin bir kavram ortaya çıkar, bu da kabullenmeyi kolaylaştırır ve günlük görevleri daha katlanılabilir hale getirir.

Bunlar artık bir vaizin hazırladığı öğütler, bir felsefe profesörünün

spekülasyonları veya bir kitabın soğuk öğretileri değil. Katılımcıların tanıdığı, yakınlarında yaşamış ve şimdi Ahirette bir ömür boyu meyvelerini biçen kişiler tarafından verilen canlı, dramatik, bazen korkutucu örneklerdir. Bunlar, basit ve acımasız belagatleriyle mezarın ötesinden gelen seslerdir, ahlaki acının canlı, kendiliğinden çekiciliğiyle, dünyevi hayallerinin sonsuza dek yok olduğunu gören suçlu ruhların ızdırabının ifadesiyle, hatalarını ve utançlarını ortaya koyarak onları aldatmaktan kurtarmak için, vicdanlarının derinliklerine erimiş lav gibi inen pişmanlıkla, tüm bedensel maddelerden kopukluklarıyla keskinleşmiştir.

Bu uygulamalar tüm dünyaya yayıldığında ve yaşayanlar ile ölüler arasındaki iletişim insanlara kader ve onun yasaları hakkında önceden bilgi sağlayabildiğinde, yeni bir eğitim ve yeniden doğuş ilkesi ortaya çıkmış olacak. Bunun, kitleler üzerinde materyalizm ve hurafelerin yarattığı hastalıklı etkilere karşı tepki göstermenin eşsiz bir aracı olduğunu göreceğiz.

Herhangi bir cinsiyetten dört ila sekiz kişiden oluşan bir grupta ne tür medyumsal deneyler yapılmalıdır?

Eğer henüz görünürde hiçbir medyumluk tezahür etmemişse, masa çevirme deneyiyle başlamak iyi olacaktır. Bu en basit, en ilkel yöntemdir ve tam da bu nedenle çoğu insanın erişebileceği bir şeydir.

Işıklı bir masanın etrafında dönüşümlü olarak oturan erkekler ve kadınlar, ellerini çıplak tahtaya yaslayarak ruhsal düzeydeki dostlarını çağıracaklar, sonra sessizce bekleyecekler, alma arzusunu besleyecekler, ancak herhangi bir parmak baskısı veya zihinsel gerginlik olmadan.

Otuz dakikadan fazla denemeyi uzatmanın bir anlamı yoktur. İlk oturuştan itibaren, oturanlar neredeyse her zaman akışkan izlenimler hissederler. Akımlar ellerinden çıkar ve yoğunluklarıyla her birinin sahip olduğu yetenek derecesini ortaya koyarlar. Masanın çatırtısı duyulur, bu da sallanmaya, sarsılmaya ve sonra yerden yükselmeye başlar, bir yana eğilir ve bir ayağı yerden hafifçe kaldırılmış şekilde durur.

Bu nedenle bir dizi sinyal üzerinde anlaşmak tavsiye edilir. Zeki

kuvvetten, masanın üzerinde veya zeminde, ikincisinin kaldırdığı ayağıyla alfabenin harflerine karşılık gelen sayıda vuruş yaparak kendini göstermesi istenir. Böylece kelimeler ve ifadeler dikte edilebilir, sorular sorulabilir, cevaplar alınabilir. Grup lideri ile görünmez zeki varlık arasında bir diyalog gelişir. Geleneksel sinyalleri benimseyerek bunu kısaltabilir ve basitleştirebilirsiniz. Örneğin, "evet" için tek bir vuruş ve "hayır" için iki vuruş. İlk başta yavaş ve sıkıcı olan bu iletişim biçimi, pratik yaparak oldukça hızlı hale gelebilir.

Gruptaki medyumlar belirlendikten sonra, hareketi ve iletişimi kolaylaştırmak için onları grubun ortasına, küçük bir sehpanın etrafına yerleştirmek yeterli olacaktır. Diğer üyeler ise onların etrafında oturacaktır.

Yakınlarına kağıt ve kalemler yerleştirilerek, sorular ve cevaplar titizlikle yazılmalıdır. Zeki bir varlık kesin, mantıklı ve karakteristik cevaplarla ortaya çıkar çıkmaz, grup dizilimi, oturanların medyumluk yetenekleri ve çalışmada izlenecek prosedür hakkında ona danışmak mümkün olacaktır. Ancak, etrafımızda toplanıp bizi şaşırtmak için ünlü isimleri kullanmaktan çekinmeyen boş ve anlamsız ruhlara karşı dikkatli olmalıyız.

Grup aynı anda masa ve medyumsal yazıyla da deney yapabilir. Bu düzendeki fenomenler genellikle trans veya manyetik uyku ve ruh "dahil etme" (psikofoni) gibi diğer, daha yüksek tezahürlere yol açacaktır. Başlangıçta, seansın her yarısını bu aktivitelerden birine sırayla ayırmak tavsiye edilir.

Oturanların yanında, neredeyse her zaman iletişim kurmaya ve Dünya'da bıraktıkları kişilere dostça bir mesaj göndermeye istekli ruhlar vardır. Grubum tarafından düzenlenen tüm toplantılarda, ikinci görüş medyumları, kıyafetlerindeki belirli detaylar ve belirgin özellikleri nedeniyle, yardım alan kişi tarafından genellikle medyumlar tarafından tamamen bilinmeyen ölmüş bir akraba veya arkadaş olarak tanınabilen bu tür ruhları tarif ettiler.

Otomatik yazma ile deney yapma prosedürü çok basittir. Deneyci, ucu hafifçe kağıda dayalı bir kalem tutarak, zihinsel olarak ölmüş sevdiklerinden bazılarını hatırlar ve bekler. Vakadan vakaya ve kişiden

kişiye önemli ölçüde değişen belirli bir süreden sonra, yazar kolunun ve elinin ateşli bir ajitasyonla tutulduğunu hisseder ve bu giderek artar. Sonra yabancı bir dürtü, medyuma şekiller, çizgiler, anlamsız çizimler çizdirir. Bu dürtüye itaat edilmeli ve medyomun organizmasını esnek hale getirmek ve ruhsal sıvıların emisyonunu düzenlemek için gerekli olan tuhaf görünümlü egzersizlere sabırla tabi tutulmalıdır.

Yavaş yavaş, birkaç oturumdan sonra, alfabe harfleri tutarsız işaretlerin arasında belirecek, sonra kelimeler ve ifadeler. Ortam, ilk başta kısa ve birkaç satırdan oluşan, sonra medyumsal yetenek ilerledikçe daha da uzayan metinler almaya başlayacak. Son olarak, daha doğru ve kapsamlı mesajlar iletilecek.

Eğitim dönemi boyunca medyum, kendi yeteneğinin gelişimini teşvik etmek için her gün belirli bir saatte toplantıların dışında çalışabilir. Ancak, bu dönem biter bitmez, tezahürler zeki bir görünüme bürünür bürünmez, medyum izolasyondan kaçınmalı, sadece seanslarda çalışmalı ve medyumsal yazının çıktısını grubun yöneticisinin ve ruh rehberlerinin kontrolüne sunmalıdır.

Alfabetik iletişimi kolaylaştırmanın çeşitli yolları vardır. Harfler, yüzeyinde hareketli bir üçgenin kaydığı bir kadrana yazılır. Gerekli akışkan kuvvetini bu küçük mobilya parçasına iletmek için yalnızca bir medyumun parmaklarının teması gerekir. Etkisi altında, üçgen hızla hareket eder ve Ruh tarafından seçilen harfleri belirtir. Bazı gruplarda, harfler tablonun içindeki rap'lerle gösterilir. Diğerleri gagalı bir sepet veya Amerikan planşeti başarıyla benimsemiştir. [185]] Bu yöntemler çok sayıda ve çeşitlidir. Deneycilerin akışkan kaynaklarına ve tercihlerine en uygun olanı bulunana kadar denenebilirler.

Hala oluşum halindeki bir grubun seanslarına veya izole bir medyumun girişimlerine kötü ruhların girmesinin oluşturduğu tehlikeleri yeterince vurgulayamayız. Çoğu zaman, onları çeken şey kendi düşüncelerimizdir.

Bu nedenle, tüm ciddi araştırmacılara medyumluk toplantılarından herhangi bir iş veya eğlence kaygısını ortadan kaldırmalarını şiddetle tavsiye ediyorum. Düşüncelerinizin uzaklaşmasına izin vermeyin, bunun

yerine onları yüce bir amaca odaklayın. Kendinizi daha yüksek ruhların görüşlerine ve hislerine ayarlayın. Bu zihin durumunu koruyarak, yavaş yavaş üzerinize inen ve size nüfuz eden güçlü akımlar hissedeceksiniz, akışkan organizmanızın duyarlılığını artıracaksınız. Başlangıçta anlık ve aralıklı olan bu duyarlılık kısa sürede artacak ve kalıcı hale gelecektir. Perispiritiniz genişleyecek ve kendini arındıracak, ruh rehberleriyle daha fazla yakınlık geliştirecek ve daha önce bilinmeyen yetenekler sizde uyanacak: ikinci görüş, ruh duyma, medyumluk konuşma, şifa verme, vb. Kendinizi mükemmelleştirerek ve ahlaki durumunuzu yükselterek, en yüksek tezahürleri, en ikna edici kanıtları ve ruhların en doğru tanımlamasını elde etmenizi mümkün kılan o derin duyarlılığı, o psişik duyarlılığı edinirsiniz.

Siz ve grubunuz her oturumun başında ve sonunda dua etmelisiniz. Başlangıçta, ruhlarınızı yükseltmek ve toplantıya bilge ve aydınlanmış ruhları çekmek için; sonunda, aldıkları öğretiler ve faydalı yardımlar için onlara teşekkür etmek için. Duanız kısa ve hararetli olsun, daha az belirlenmiş formüller ve daha çok kalbinizin doluluğundan olsun.

Dua, insan ruhunu onu hapseden maddeden ayırır ve onu ilahi kaynağa yakınlaştırır. Yukarıdan gelen düşüncenin, aşağıdan gelen çağrıya yanıt vererek, karanlık bölgelerimize indiği bir tür ruhsal telgraf kurar. Görünmeyen uçurumları keşfetmemiz, eğer üstümüzde bize rehberlik edecek ve yolumuzu aydınlatacak daha güçlü ve mükemmel varlıklar olmasaydı tehlikelerle dolu olurdu.

Çağrışımlar yapmak gerekli değildir. Grubumda nadiren uygularız. Her zamanki ruh rehberlerimize ve koruyucularımıza başvurmayı tercih ederiz, tüm ruhlara kendi takdirlerine göre kendilerini gösterme özgürlüğü tanırız. Aynı şey bildiğim birçok grupta da olur. Dolayısıyla, Spiritizm'in bazı muhaliflerinin, çağrışımlara girmenin ve ruhları Dünya'ya inmeye zorlamanın kötü olduğunu iddia ettiklerinde, büyük argümanı kendiliğinden çöker. Ruhlar, insanlar gibi özgürdür ve yalnızca isterlerse kendilerine yöneltilen çağrılara yanıt verirler. Tüm emirler boşunadır; herhangi bir büyü gereksizdir. Bunlar, basit zihinleri etkilemek ve onlara dayatmak için yaratılmış yöntemlerdir.

Seansa, seçilmiş Spiritist kitaplarından veya dergilerinden alınmış

ciddi ve hoş bir pasaj okuyarak başlamak faydalıdır. Bu okuma, grup yöneticisinin gözetimi altında, oturanlar arasında yorum ve görüş alışverişinin konusu olmalıdır. Bu okumalar sonucunda ruhlar tarafından daha sonra verilen iletişimlerin genellikle konularıyla ilgili olması ve böylece tamamlanması ve daha da geliştirilmesi sıklıkla gerçekleşir. Bu, fazlaca şiddetle tavsiye edilemeyecek bir karşılıklı öğretim biçimidir.

Felsefe ve toplum hayatıyla ilgili her türlü meseleyi, bütün varlıkların ahiretteki durumunu, ölümden sonra hissedilen izlenimleri, ruhun tekâmülünü vb. ruhlara sorabiliriz.

Tüm bu sorular grup yöneticisi tarafından sorulmalıdır. Basit ve açık, her zaman özverili ve yüksek ahlaki nitelikte olmalıdırlar. Görünmeyeni sorgulayan, kişisel çıkarlar ve gizli hazineler arayan, gelecekteki olaylar hakkında vahiy isteyen ve semboller, tılsımlar ve tuhaf formüller kullanarak gizli anlaşmalar yapanlar, yalnızca eleştiri ve alay konusu olmakla kalmaz, aynı zamanda kendilerine çekilecek ve onları her zamanki tuzaklarına ve hilelerine maruz bırakacak alaycı ruhların da hedefi olurlar.

Tersine, Spiritizmin yüce açılarını ele alarak, ilerlememizde ve eğitimimizde işbirliği yapmayı görev edinen ciddi zihinlerin işbirliğinden emin oluruz. Bu çalışma alanına girerek, Spiritist öğretilerin zenginliğini ve çeşitliliğini ve onun yardımıyla bugüne kadar belirsiz veya çözülemeyen çok sayıda sorunu çözmenin ne kadar kolay olduğunu kısa sürede fark ederiz.

Daha yüksek düzeydeki ruhların desteği sadece arzu edilir olmakla kalmayıp her zaman aranmalıdır, ancak daha düşük ve geri kalmış ruhların desteği de bazen yararlı olabilir. Güçlü bir şekilde oluşturulmuş ve yeterli korumadan zaten emin olunan grupların planlanmış çalışmasında onlar için bir yer ayırmak yararlıdır. Tam da aşağılık olmaları nedeniyle tipik bir çalışma konusu sunarlar: kimlikleri bazen inancı zorlayan özellikler ve nitelikler aracılığıyla doğrulanır. Spiritüel düzlemde işgal ettikleri konum ve geçmiş eylemlerinden kaynaklanan sonuçlar, evrensel yasaları anlamamıza değerli girdiler sağlar.

Bazı gruplar alt düzey ruhları çağırma gibi özel bir görevi üstlenir ve danışmanlık yoluyla onlara talimat verir, onları ahlaklandırmaya çalışır ve

onları hala maddeye bağlayan bağlardan kurtarmalarına yardımcı olur. Bu en övgüye değer görevlerden biridir; iradelerin mükemmel bir birliğini, görünmeyenin gerçekliklerinin derin bir deneyimini gerektirir ki bu da yalnızca Spiritizm'de uzun süredir hizmet veren köklü gruplarda bulunur.

Ortamların eksik olduğu veya verimsiz göründüğü durumda, grubun eylemsizliğe indirgenmesi gerekmez. Tüm bilimsel gruplar ve topluluklar gibi, o da kendi eğiliminin nesnesiyle ilgili tüm konularda bir ilgi noktası aramalıdır. Bu tür konular gündemde yer almalı ve yukarıda belirtilen ortak öğretici okumaların yanı sıra, oturanların büyük yararına yorumlanmalı ve tartışılmalıdır. Zaman zaman, belirli toplantılar konferanslara veya konuşmalara ayrılabilir, ardından hazır bulunanlar argümanlarını ve görüşlerini ifade edebilirler. Bu sayede, bir grubun çalışması sadece mükemmel bir öğretim aracı olmakla kalmayacak, aynı zamanda grup üyelerini kamuya açık yayma görevi için hazırlayacak olan kamusal konuşma egzersizi de sağlayacaktır. Kendilerini tartışmalar ve münazaralar için gerekli becerilerle donatarak, Spiritist fikrin değerli savunucuları ve yayıcıları olabilirler.

Konuşmacılar ve konuşmacılar her zaman bu tür tartışmalar yoluyla oluşur. Böylece, ruhları harekete geçirme, onları yakalama, onları bir hedefe yönlendirme armağanı olan belagat yeteneğini kazanırlar. Spiritüalizmin taraftarları, kendilerini gelecekteki mücadelelere hazırlamanın, bu dünyada bir düşünce ve ilkeler bütününün kendini göstermesini sağlayacak olan bu çifte konuşma ve bilgi gücünü benimsemenin hiçbir yolunu ihmal etmemelidirler.

X ben

Spiritizmin ahlaki uygulamaları ve sonuçları

BEN Kitabın ilk bölümünü tamamlarken, Spiritizm olgusunun çağımızın zihin yapısı üzerinde ne tür bir etki yarattığını sorgulamak önemli olabilir.

İlk bakışta sonuçlar pek önemli görünmüyor. Ama zamanın geçmesini

beklememeli miyiz ki, bir fikir yüzyıllar süren bir kuluçka döneminden sonra yavaş yavaş bütün meyvelerini versin?

Bununla birlikte, konu yakından ele alındığında, Spiritüalizmin çağdaşlarımızın zihin çerçevesi üzerinde muazzam bir etki yarattığı kısa sürede fark edilecektir. Bilime tamamen bilinmeyen bir araştırma alanı açmakla kalmamış, aynı zamanda bilim insanlarını uzun zamandır inkar ettikleri veya reddettikleri gerçeklerin gerçekliğiyle yüzleşmeye zorlamıştır: telkin, dışsallaştırma ve telepati. Ayrıca, düşünceleri Ahiret'e çevirmiş, zamanımızın sisli ve uykulu bilinçlerinde ölümsüzlük duygusunu uyandırmıştır. Ölenlerin hayatta kalmasına olan inancı daha canlı, daha gerçek ve daha elle tutulur hale getirmiştir. Bir zamanlar sadece umutlar ve inançlar varken, şimdi kesinlikler getirmiştir.

Olayın yüzeyinin altında, bütün bir vahiy saklıydı. Ruhların birleşmesinden bir düşünce ve ilkeler topluluğu doğdu. Ve bunun aracılığıyla, insanlığı sonsuza dek rahatsız eden kader sorunu yeni bir görünüm kazandı. Kesin bir çözüm için unsurlarla birlikte, şimdiye kadar tamamen kavrayışımızın dışında olan doğrulama ve kontrol araçlarını getirdi.

Mezarın ötesinden gelen tüm vahiyler, tek bir önemli noktada hemfikirdir. Ölümün ötesinde, varoluşlarımızın geniş zincirinde olduğu gibi, her şey yüce bir yasa tarafından düzenlenir. Mutlu ya da mutsuz olmamız fark etmeksizin kaderimiz, kendi eylemlerimizin sonucudur. Ruh kendi geleceğini yaratır. Kendi çabalarıyla, şeylerin alt maddiliğinden ortaya çıkar, ilahi ışığa doğru ilerler ve yükselir, ruhsal düzlemin parlak toplumlarıyla daha yakın bir şekilde birleşir ve giderek daha fazla evrensel çalışmaya dahil olur.

Spiritizm, hem aklı hem de duyguyu tatmin etme gibi paha biçilmez bir avantaja sahiptir. Şimdiye kadar ruhun bu iki gücü sürekli mücadele içindeydi, sürekli çatışma içindeydi ve bu nedenle insan toplumlarında derin bir acı ve düzensizliğe neden oldular. Duygulara hitap ederek ve aklı reddederek din, sıklıkla fanatizme ve hataya düştü. Ters yönde ilerleyen bilim, kuru ve soğuk kaldı ve ahlakı yönetmede güçsüz kaldı.

Yani, bu iki gücü birleştirerek ve her ikisine de iyiye doğru bir itici güç vererek denge ve uyumu yeniden sağlayabilen bir düşünce ve ilkeler

bütününün üstünlüğünü hayal edebiliriz. Bu, göreceğimiz gibi, muazzam bir devrimin başlangıcıdır. Duygu ve aklı uzlaştırarak, Spiritizm geleceğin bilimsel dini haline gelmiştir. Kısıtlayıcı dogmalardan ve baskıcı yanılmazlıklardan kurtulan insanlar böylece bağımsızlıklarını ve yeteneklerinin kullanımını geri kazanırlar. Artık inceler, özgürce yargılar ve yalnızca kendilerine iyi görüneni kabul ederler.

Spiritizm kardeşlik kavramını genişletir. Kardeşliğin yalnızca soyut bir kavram olmadığını, aynı zamanda temel bir doğa yasası olduğunu gerçeklerle ortaya koyar; eylemi hem fiziksel hem de ruhsal olarak insan evriminin tüm seviyelerinde, hem görülen hem de görülmeyen şeylerde uygulanan bir yasadır. Kökenleri ve kendilerine atfedilen amaçlar nedeniyle, tüm ruhlar kardeştir.

Böylece, tarihin tüm büyük dönemlerinde farklı mesihler tarafından ilan edilen insan kardeşliği, ruhların öğretilerinde yeni bir temel ve bir onay bulmuştur. Anıtlarımızın alınlıklarına kazınmış soğuk ve sıradan onaylamalar artık yok: bunun yerine, birlikte uçurumun karanlıklarından çıkan, acı dolu varoluşların siperlerine tırmanan ruhların yaşayan bir kardeşliği ve kızkardeşliği var: acı çekerek ortak başlangıcımız; ışıktaki nihai birleşmemiz.

Spiritizmde hem kalp hem de akıl paylarına düşeni alır. Sevgi çemberimiz genişler. Yaşamımız boyunca bizi sevenler bizi mezardan sonra da sevdikleri ve dünyevi kaygıların yükünü taşımamıza yardım ettikleri için, sıkıntılarımızda daha iyi desteklendiğimizi hissederiz. Sadece görünüşte onlardan ayrıyız. Gerçekte, insanlar ve görünmeyenler genellikle sevinçler ve gözyaşları, başarılar ve aksilikler boyunca yan yana yürürler. Sevdiklerimizin sevgisi bizi sarar, rahatlatır, ısıtır. Ölümün dehşeti üzerimize çökmeyi bıraktı.

Akıllıca uygulanırsa, Spiritizm yalnızca bir eğitim kaynağı olmakla kalmaz; aynı zamanda ahlaki eğitimin bir aracı haline gelir. Ruhların görüşleri ve öğütleri, Ahiret hayatına dair tanımları, düşüncelerimiz ve eylemlerimiz üzerinde bir etkiye sahiptir. Karakterimizde ve yaşam biçimimizde kademeli bir değişime neden olurlar.

Çağrışımlar sırasında, dünyevi yaşamlarını kötüye kullanan ruhların deneyimlediği ızdırapların anlatılarını ve itiraflarını duymaktan daha etkileyici bir şey yoktur. Şimdi sadece ilgisizlikle karşılaşan bencil olanlar ve etraflarındaki boşluk. Biriktirdikleri kötü düşünceler ve kötü niyetli sözlerle oluşan bir tür karanlık geceye dalmış kıskançlar.

Sayısız bu tür vakalar arasında, çalışma grubumuzda gerçekleşen bir tanesini aktaracağım. Fransa'nın Amiens kentindeki yaşlı bir manavın ruhu, öldükten sonra, Dünya'da yaşarken sürekli maruz kaldığı iftiralar ve sitemler sonucu oluşan yoğun karanlığın ortasında bulduğunda, kaygısını ve sıkıntısını bize anlatmaya karar verdi. Uzun ve acı dolu bir şekilde bekledi ve bekledi. Sonunda, yıllar süren belirsizlik ve kasvetli izolasyondan sonra, ona "Dua et, Sophie. Dua et ve tövbe et," diyen sesler duydu. Sophie dua etti. Ve onun ateşli duası, soluk bir parıltı gibi, onu saran akışkan geceyi aydınlattı. Kendi sözlerine göre, "siyah griye döndü," bu gri yavaş yavaş azaldı, ta ki ruhu daha az gelişmiş ruhların göreceli özgürlüğünü yeniden kazanana kadar.

Bu hatırlanması gereken bir ders değil midir? Özellikle şunu belirtelim ki, ruhun kötülüğe doğru inişi kaçınılmaz olarak özgürlüğün orantılı bir şekilde azalmasına yol açar. Düşünceler ve eylemler suçlu ruhun etrafında kasvetli, akışkan bir atmosfer yaratır ve sonra yoğunlaşır ve yavaş yavaş kapanır, onu bir hapishanedeymiş gibi sarar.

Yeryüzünde, bu ahlaki denge ve adalet yasasının uygulamasını, çoğu kez kişinin geçmişinin sonuçları, işlenen hataların uzak yansımaları olan zalimce zaafların, duyuların yoksunluğunun ve uzun süreli felçlerin ortaya çıkmasında görebiliriz.

Sophie'ye geri dönelim. Beş yıl boyunca bu ruh medyumluk çalışmalarımıza katıldı ve çok gelişmiş olmasa da iletişimleri ve yargıları ilgi çekiciydi. Çok önceden, bir zamanlar yaşadığı kasabada reenkarnasyonunu duyurdu. Bugün, fakir zanaatkarların ilk çocuğu olarak yeni bir dünyevi bedeni ele geçirdi. Doğumlarını önceden tahmin ettiği bir dizi küçük varlığın en büyüğüdür, böylece ilerlemesini kolaylaştıracak ve iniş çıkışları güzel bir medyumluk yeteneğine sahip olmasıyla yumuşatılacak olan belirsiz ve zahmetli bir varoluşa kendini hazırlar.

Çok sık olarak, seanslarımız sırasında, gururlu varlıklar, kendilerini,

ruhsal düzlemde, Dünya'da hor gördükleri kişilerin altında bulmanın üzüntülerini, aşağılanmalarını ifade etmek için geldiler. Ayrıca, cimriler mallarının ve mülklerinin dağılmasından umutsuzluğa kapıldılar ve duyusal ruhlar, düzlemimizde tadını çıkardıkları tüm fiziksel zevklerden mahrum bırakıldıkları için acı bir şekilde pişman oldular.

İntihar edenler işkencelerini anlattılar. Uzun zamandır seçtikleri ölüm türünün tüm hislerini hissetmişlerdi. İçlerinden biri defalarca tabanca patlamasının keskin patlamasını duydu. Bir diğeri boğulma sancıları çekti. Hepsi derin bir üzüntüye dalmıştı. Kaçındıklarını sandıkları çilenin aslında hak ettikleri bir telafi, geçmişteki haksızlıklardan bir kurtuluş olduğunu ve şimdi daha da sert koşullar altında ete kemiğe bürünerek bununla tekrar yüzleşmeleri gerektiğini ancak geç de olsa fark ettiler.

Daha da ıssız olanı, varlıklarını cinayetler ve yağmalarla lekeleyen, başkalarının mülkü, şerefi ve onuruyla yaşayan, geçici şan ve servetlerinin ayak dayanağı olanların koşullarıdır. Kendilerini sürekli olarak bu suçlayıcı sahnelerin huzurunda bulurlar ve şimdi eylemlerinin sonuçlarını, onları onarmak için ardışık kendini yok etme ve acı dolu varoluşlarda, gelecek sayısız yaşamda deneyimleme olasılığıyla karşı karşıyadırlar.

Fakat bu şikayetlerin ve rahatsız edici itirafların üstünde, her oturumun sonunda ruh rehberimiz Jérôme'un sesi yükseldi, bu tür vahiylerin imalarını açığa çıkardı, kaderin büyük yasalarını gün yüzüne çıkardı ve tüm varlıklara açık olan tövbe ve telafi yollarını gösterdi. Çünkü herkes, hatalarından ve düşüşlerinden sonra, sonunda vicdan huzuru ve denemeler ve çalışmalar yoluyla rehabilitasyon bulacaktır.

Uzun vadede, bu öğretiler, bu ödül ve ceza açıklamaları, deneycilerin zihinleri üzerinde önemli bir etki yarattı. Onları yaşamı ve sorumluluklarını daha ciddi bir şekilde düşünmeye ve eylemlerini katı görev kuralına daha sıkı bir şekilde tabi tutmaya yöneltti.

Çoğu zaman, bizi yönlendirmek, rahatlatmak, doğamızın kusurlarına dikkatimizi çekmek, kendimizi yenilememiz gerektiğini hissettirmek için Ahiretten gelen akrabalarımız, bir ebeveynimiz, bir büyük kardeşimizdir. Ölmüş en yakınlarımızın ve en sevdiklerimizin bu dokunaklı öğütlerinin yanında, insan bilgeliğinin öğretileri nispeten oldukça soğuk görünüyor!

Grubumuz iki yüce ruhun koruması altına alındı; biri yukarıda bahsedilen her zamanki rehberimiz Jérôme'du; diğeri ise kimliği belirsiz bir takma adla, "Mavi Ruh", [1861 altında gizlenen] ve harika bir şekilde nüfuz eden bir duyuya sahip, kadınsı görünümlü bir ruhtu. Bu ruh, herhangi birinin kalbinin derinliklerine bakabilir, en gizli girintilerini inceleyebilir ve sonra, mükemmel bir incelikle ve yumuşak ama nüfuz eden bir sesle, büyülenmiş bir medyum aracılığıyla, kendimizi daha iyi tanımamızı öğretebilir, kendimizi mükemmelleştirmenin yollarını gösterebilirdi.

Grubun her üyesi, sırayla, oturumlarımız sırasında bu ruhun dikkatinin ve ilgisinin nesnesiydi ve onun annelik tavsiyelerini alıyordu. "Mavi Ruh" kendini gösterdiğinde, onu sesinin tatlı tonlamalarından, söylenen ilk sözcüklerde tanıyorduk. Sözleri ve yargıları, orada bulunan herkes tarafından büyük bir hevesle bekleniyordu. Ayrılışı, sanki meleksi bir ruh üzerimizde dolaşmış ve yayılımlarıyla bize nüfuz etmiş gibi, bizde her zaman derin bir izlenim bırakıyordu. Bu eğitici ve öğretici eylem yıllarca sürdü ve sonuçları çok önemliydi.

Çoğu insanın hatalarının farkında olmadığını belirtmek gerekir. Hatalarının ne olduğunu bile bilmezler ve farkında olmadan hata üstüne hata biriktirirler. Bu bağlamda, ruh rehberlerimizin verdiği talimatlar kıymetlidir. Mavi Ruh'un verdiği talimatlar çoğumuzda ciddi değişimlere yol açtı; ve ben de kendim bunlardan büyük ölçüde faydalandığımı söyleyebilirim.

Diğer birçok insan gibi ben de karakterimin bazı nahoş yönlerinin farkında değildim. Bazen düşüncelerimin gücü içimde aniden ortaya çıkıyor, ani patlamalar ve hızlı coşkular halinde, canlı ve abartılı ifadelerle taşınıyor ve bu da bana büyük rahatsızlık veriyordu. Ruh rehberlerim dikkatimi bu konuya çekti. Onların danışmanlığı bana kendimi kontrol etmeyi ve doğamın taşkın coşkusuna sessizliği dayatmayı öğretti.

Böylece, Spiritizm uygulaması ve yüksek mertebedeki ruhların talimatlarıyla, insanlar hayatın bu değerli bilgisini edineceklerdir: duygular ve hisler üzerinde ustalık, kendi üzerinde kontrol, derin bir öz-gözlemleme becerisi ve sonra kendi kör dürtüleri üzerinde komuta.

Yeni Spiritüalizm [18] [3] zaten her kesimden ve ülkeden taraftarları birbirine bağladı. Bir gün tüm dinleri ve insan topluluklarını birbirine bağlayacak.

Şimdiye kadar, ırkların ve inançların çeşitliliği insanlığın gelişiminde temel bir faktör olmuştur. Muhteşem çeşitlilikte biçimler ve gruplaşmalar yaratmak için ayrışmalar ve karşıtlıklar gerekliydi. Her insan bireyi, her farklı halk gibi, kendileri olmak, ayrı benliklerini inşa etmek ve özgür ve bilinçli özerklik kazanmak için ilk önce kendilerini izole etmek zorundaydı. Zamanla, bireysellik ilkesi uygulamalarında, tüm hayati unsurların karıştırılıp etkisizleştirileceği herhangi bir kolektif ve dayanışmacı yaşamdan önce gelmeliydi.

Toplu yaşam çemberi yavaş yavaş genişledi; gruplar oluştu ve daha sonra birbirleriyle çatışmaya girdiler. Bir dizi savaş çıktı. Bu acı dolu yürüyüş, ırkların, dinlerin ve fikirlerin sürekli çekişmeleri ve mücadeleleri aracılığıyla devam ediyor ve insanlığın vicdanı uyanıyor.

Her din, her toplum, her millet, kendi fikir birliğini getirir. Her biri özel biçimlere, belirli sanat ve düşünce tezahürlerine yol açar. Tarihin büyük konserinde, her medeniyet kendi kişisel notasını, dehasının katkısını sunar. Öykünme, mücadeleden, kritik rekabetten doğmuştur. Güçlü eserler şoklardan ve çatışmalardan ortaya çıkmıştır.

Ve bugün harika bir fikir ana hatlarıyla belirtiliyor. Yüzyılların gölgesinden yavaşça ortaya çıkan, evrensel yaşamın başka bir kavramı ön plana çıkıyor. Görünürdeki karmaşanın içinden, olayların kaosu ortasında, yeni sosyal ve dini biçimler geliştiriliyor. Çeşitlilik ve ayrılık durumundan, dayanışma ve uyuma doğru bir hareket var.

Tutkulara ve nefretlere rağmen, uluslar arasındaki engeller giderek alçalmaktadır. İlişkiler kolaylaşarak çoğalmakta, fikirler değiş tokuş edilmekte, medeniyetler birbirine nüfuz etmekte ve birbirlerini çaprazlamaktadır. Birleşik bir insanlık fikri inşa edilmektedir. Evrensel barış, dil ve din hakkında konuşuyor ve hayal kuruyoruz.

Fakat bu henüz belirsiz istekleri tatmin etmek, hayalleri gerçeğe dönüştürmek, farklı inançları ortak bir imana dönüştürmek için güçlü bir vahiy, akıllı varlıkları aydınlatmalı, kalplerini birbirine yakınlaştırmalı, tüm canlı güçleri, tüm insan ruhlarını aynı hedefe, aynı yaşam ve kader

kavramına doğru bir araya getirmelidir.

Bilime dayalı Yeni Spiritüalizm, bize bu anlayışı, bu vahyi getiriyor; burada geçmişin büyük anlayışları, Cennet'in Dünya'ya gönderdiği mesihlerin öğretileri bir araya getiriliyor ve daha basit ve daha yüksek biçimlerde canlandırılıyor. Bu, nihayetinde dünyadaki tüm dinlere yeni bir yaşam ve yenilenme nefesi olacak.

Herhangi bir inanç gerçeklere dayanmalıdır. Gelecekteki yaşamı ve tüm varlıkların yükselişini yöneten yasaların sırlarını, belirsiz ve eski metinlerden değil, bedenden kurtulmuş ruhların tezahürlerinden sormalıyız.

Geleceğin dinleri, yaşayanlar ve ölüler arasındaki birliğe, iki insanlığın karşılıklı öğretisine dayanacaktır. Görünmeyenle iletişimin hala yarattığı zorluklara rağmen - bunlar büyük ihtimalle deneyim ve zamanla çözülecek olsa da - şimdiden, bunun dini fikirleri destekleyen mevcut olanlardan çok daha geniş bir temel oluşturduğunu görebiliyoruz. Bu, Spiritizmin en büyük erdemlerinden biri olacak, onu dünya için sağlamış olacak. Bu şekilde, dini ve ahlaki birliği hazırlamış ve kolaylaştırmış olacak. Dünyadaki yaşayanlar ile Cennettekiler arasındaki dayanışma, yavaş yavaş dünyamızın tüm sakinlerine yayılacak; ve her birimiz bir gün aynı inançta, aynı tamamlanmış idealde iletişim kuracağız.

İnsan ruhu, ölümsüz doğasında, sonsuz geleceğinde kendini tanımayı öğrenecektir. Dünya üzerinde geçiş yapan ruhlar olarak, kaderimizin uzay ve zamanın sonsuzluğunda yaşamaya ve durmadan ilerlemeye devam etmek, evrenin harikalarına giderek daha fazla inisiye olmak ve ilahi çalışmada daha da yakın bir şekilde işbirliği yapmak olduğunu anlayacağız.

Bu görüşlere bir kez nüfuz ettiğimizde, kendimizi maddi şeylerden ayırabilir ve özlemlerimizi yükseklere taşıyabilir hale geliriz. Büyük ebedi yolculuktaki yol arkadaşlarımıza ve tüm ruhlara, sırayla Tanrı'ya bağlanan ve hepimizi evrensel yaşam bağında bir arada tutan bir sevgi ve çekim akımıyla bağlı hissederiz.

Bundan sonra dar görüşlü önyargılar, küçük rekabetler olmayacak. Tüm reformlar, tüm insan dayanışması çalışmaları güçlü bir ivme kazanacak. Küçük dünyevi vatanlarımızın üstünde, büyük ortak vatanın

açıldığını göreceğiz: sınırsız gökyüzü.

Oradan, daha yüksek mertebeli ruhlar kollarını uzatırlar. Hepimiz, denemeler ve gözyaşlarıyla, karanlık bölgelerden ilahi ışığa doğru yükseliyoruz. Merhamet ve bağışlama yolu her zaman suçlulara açıktır. En düşmüş ruhlar bile çalışma ve tövbe yoluyla yükselebilirler, çünkü Tanrı doğruluktur, Tanrı sevgidir!

Böylece ruhların vahyedilmesi, bizi çevreleyen nefret, belirsizlik ve hataların sislerini dağıtır. Onun aracılığıyla iyiliğin, uyumun ve gerçeğin büyük güneşi dünyaya doğmuştur!

Bölüm iki

Deneysel Spiritizm:
Olaylar

XII .

İnsanların
dışsallaştırılması ,
Telepati, OBE, ™
Yaşayanların hayaletleri

İnsanlar hala kendileri için yaşayan bir gizemdir. Varlıklarımızın sadece yüzeyini bilir ve kullanırız. Kişiliklerimiz, güçlerin uykuda yattığı bilinmeyen derinliklere sahiptir - edinilmiş bilgi, geçmiş varoluşlardan biriktirilen anılar, bedensel zarfımızın gizlediği ve iptal ettiği bir fikir, yetenek ve güçler dünyası - ancak normal uyku veya manyetik uyku sırasında uyanır ve harekete geçer.

İşte Psyche'nin sırrı budur, yani ruhun, hazineleriyle birlikte etten bir krizalit içinde saklı olduğu, belli saatlerde fiziksel yasalardan, zaman ve mekan kısıtlamalarından kurtulmuş olarak oradan çıkıp ruhsal gücüyle kendini gösterdiği sırdır bu.

Doğada her şey ritim ve dönüşümdür. Tıpkı gündüzün geceyi takip etmesi ve yazın kıştan sonra gelmesi gibi, ruhun özgür yaşamı da bedensel hapishanede kalışının ardından gelir. Ancak, kişinin ruhu uyku sırasında da serbest bırakılır. Kişinin genişlemiş bilincinde, çağlar boyunca yavaş yavaş inşa ettiği bilinçte bulunur. Kendini yakalar, görür, kendi benliği için bir hayret konusu haline gelir. Bakışları daha sonra geçmişinin karanlık katmanlarına dalar, tüm zihinsel deneyimlerini ve becerilerini, evrimi sırasında biriktirdiği ve reenkarnasyonla gömülen tüm zenginlikleri orada bulur. Fiziksel beynin ifade edemediği şeyi, akışkan beyni şimdi daha da canlı bir yoğunlukla ortaya koyabilir ve yayabilir, bağlantısızlığı daha da tamamlandıkça.

Uyku, gerçekte, ruhun bedenden çıkışından başka bir şey değildir. Sıradan uykuda ruhsal varlık uzaklaşır, sadece kısmen bağımsızlığını geri kazanır ve neredeyse her zaman bedene sıkı sıkıya bağlı kalır. Tetiklenen uykuda bu kopuş her bakımdan vurgulanır. Bu manyetik etki altında, ruhu

bedene bağlayan bağlar yavaş yavaş gevşer. Hipnotik durum ne kadar güçlüyse, trans o kadar derin olur, ruh bedenden o kadar çok ayrılır ve yükselir. Berraklığı artar, düşünceleri daha derinlere nüfuz eder, algısı genişler. Aynı zamanda, karanlık katmanları, benliğin o gizli bölgeleri genişler, aydınlanır ve titreşmeye başlar. Tüm geçmiş edinimler yeniden uyandırılır. Uzaktan görme, ruhsal duyma ve durugörü gibi ruhsal yetenekler devreye girer. Transın daha yüksek hallerinde, kişi fiziksel yaşamın en uç sınırlarına, en uç sınırlarına ulaşabilir. Benlik, ruhsal yaşamla aynı seviyededir ve güçlerini kullanır. Bir derece daha ileri giderse, ruhu bedene bağlayan akışkan bağ kopacaktır. Bu, ölüm olarak bilinen mutlak, kesin kopuş olacaktır.

Aşağıda ruhun bedenden bağımsız olarak kendi varlığını sürdürdüğünü ve fiziksel duyuların yardımı olmadan da kullanılabilen bir dizi yetiyle donatıldığını kanıtlayabilecek bazı olgular sıralanmıştır.

Öncelikle, normal uyku sırasında, beden dinlenirken ve duyular boştayken, varlığımızın uyanık olduğunu ve içimizde hareket ettiğini görebiliriz. Duvarlar ve kapılar gibi maddi engellerin arasından ve tüm mesafelerden görebilir ve duyabilir. Rüya halinde, imgeler birbirini izler, sahneler açılır, sesler duyulur ve çeşitli karakterlerle sohbetler yapılır. Akışkan varlığımız hareket edebilir, seyahat edebilir, doğanın üzerinde gezinebilir, çok sayıda sahneye tanık olabilir - bazen tutarsız, bazen açık ve kesin sahneler - ve tüm bunlar fiziksel duyuların eş zamanlılığı olmadan gerçekleştirilir, çünkü gözlerimiz kapalıdır ve kulaklarımız artık aktif değildir.

Bazı durumlarda, uyku sırasındaki psişik görüş uyanıkkenki fiziksel görüş kadar keskinlik ve doğruluğa sahiptir. Bu, bilinçli ve bilgili deneycilerin ifadeleriyle gösterilmiştir.

Büyük Britanya Posta Telgraf Dairesi'nin baş mühendisi Bay CF Varley, Londra Diyalektik Derneği tarafından açılan soruşturmada verdiği ifadede, kendisiyle ilgili şu kişisel gerçeği aktarmıştır: [89]

Seyahat ederken, gecenin bir vakti bir otele yerleşti, yatağa girdi ve uykuya daldı. Uykusunda, rüyasında otel bahçesini gördü ve orada çalışan

iki adam fark etti. Sonra, düşünceyi kendi beynine önerdikten ve hemen ardından uyandıktan sonra, rüyasının gerçekliğini hemen kontrol edebildi. Bahçe alanının düzeni ve iki işçinin hala meşgul olduğu yer, onları ruhen gördüğüyle tam olarak aynıydı. Yine de, orayı ilk kez görmüş veya oraya gitmişti.

L'Inconnu et les Problèmes Psychiques adlı kitabında , — uyku sırasında uzaktan görüntülemenin çok sayıda örneğini aktarır. İşte birkaçı:

Fransa'nın Wiège-Faty belediye başkanı Bay G. Parent, rüyasında yakınlardaki Chevennes kasabasında arkadaşlarından birinin çiftlik evinin yandığını görür.

Fransa'nın Toulon liman kentinden Karayolları Dairesi mühendisi Bay Palmero, karısının bir rüyasından, denizde bir vapurda gördüğü annesi ve babasının beklenmedik bir şekilde gelişini öğrenir.

Philippeville'de (Belçika) hukuk doktoru olan Bay P., hanım arkadaşlarından birinin rüyasını anlatır. Rüyasında, yüzlerce kişinin boğulduğu bir gemi enkazı görmüştür; bu gerçek, ertesi gün tüm ayrıntılarıyla doğrulanmıştır.

Iowa'nın (ABD) Protestan piskoposunun oğlu olan Bay HM Lee, rüyasında yaklaşık üç mil uzakta yaşayan babasının bir merdivenden düştüğünü görür. Bu gerçek, Algoma piskoposu Bay Sullivan da dahil olmak üzere birkaç tanık tarafından doğrulanmıştır.

Angers'li (Fransa) Bay Carrau, kardeşinin St. Petersburg'da (Rusya) yatağında ölü yattığını ve çocuklarının da etrafında diz çöktüklerini gördü.

Fou-Chou'da (Çin) makine operatörü olarak çalışan bir Fransız, bir gece Fransa'da bıraktığı çocuğunun kruptan öldüğünü ve kırmızı bir yorganın üzerinde yattığını gördü. Rüyasını arkadaşlarından biriyle paylaştı ve o da onun saflığına güldü. Bundan sonra Fransa'dan aldığı ilk mektup karısındandı ve çocuğunun rüyasında gördüğü koşullar altında öldüğünü bildiriyordu.

Fransa'nın Aşağı Loire ilinin genel müdürü Bay E. Orieux, İspanya'nın Kartagena kentinde kaldığı sırada, Nantes'ta (Fransa) yaşayan en yakın arkadaşının cenazesine katıldığını gördü; ancak arkadaşının yeni öldüğünden haberi yoktu.

Paris'te bulunan Bay Jean Drenilhe, rüyasında aile dostu General de Cossigny'nin merdivenlerden düşerek ölümcül şekilde ölmesini görmüştü.

Mareşal Serrano, Madrid'de, Prado'da rüyasında gördüğü İspanya Kralı XII. Alfonso'nun zamansız ölümünü duyurdu.

Londra'daki *Psişik Araştırmalar Derneği'nin Tutanaklarından* alınmıştır : [9 [11]

“Annemin kuzeni Bayan Elizabeth Broughton'ın yanında kalıyordum... ve bana şu garip hikayeyi anlattı:

Bir gece uyandı ve kocasını uyandırdı, ona Fransa'da korkunç bir şey olduğunu söyledi. Kocası ona tekrar uyuması ve onu rahatsız etmemesi için yalvardı. Ona, ısrarla söylediği şeyi gördüğünde uyumadığına dair güvence verdi - aslında gördüğü şey. Önce bir araba kazası, ki aslında görmemişti ama gördüğü şey sonuçtu, kırık bir araba, toplanmış bir kalabalık, nazikçe kaldırılıp en yakın eve taşınan bir figür ve sonra yatakta yatan ve sonra Orleans Dükü olduğunu tanıdığı bir figür. Yavaş yavaş yatağın etrafında toplanan arkadaşlar, aralarında Fransız Kraliyet ailesinin birkaç üyesi - Kraliçe, sonra Kral - hepsi sessizce, gözyaşları içinde, ölmekte olan Dük'ü izliyorlardı... Gün doğar doğmaz günlüğüne gördüklerini yazdı... Elektrikli telgrafın olmadığı günlerdi ve Times'ın ' Orleans Dükü'nün ölümü'nü duyurmasından önce iki veya daha fazla gün geçti. Kısa bir süre sonra Paris'i ziyaret ettiğinde, kazanın yerini gördü ve tanıdı."

Benzer olaylar manyetik uykuda da meydana gelir. C. Flammarion birkaç örnek verir. Bunlar arasında, manyetik durumdayken bir subayın intiharını üç mil uzaklıktan gören bir süvari albayının karısının durumu da vardır. [192]]

Bazı insanların ruhları uyku sırasında da çalışmaya devam eder ve geçmiş yaşamlarında edindikleri bilgilerin yardımıyla önemli sonuçlar elde etmeyi başarırlar.

İşte bunlardan bazı ünlü örnekler:

Voltaire, Henriade'ın bir şarkısını bir gecede, bir düşte tasarladığını söyler .

İki Güvercin masalını uykuda rüya görürken yazdığını iddia eder .

Coleridge bir gün okurken uyuyakalmış ve uyandığında uykuda iki yüz

beyit yazdığını hatırlamış, geriye sadece bunları kağıda yazmak kalmış.

Besteciler JS Bach ve Tartini, uykularında, istedikleri zaman bitiremedikleri sonatların çalındığını duyarlardı. Uyanır uyanmaz, bunları hafızalarından yazarlardı.

Tüm bu vakalarda, entelektüel faaliyet ve çalışma kapasitesinin uyku sırasında uyanık saatlere göre daha fazla olduğu görülmektedir.

Bazen bedensel bağlarından kurtulan ruh, rüyalar aracılığıyla diğer canlı veya ölü kişilerle iletişim kurabilir ve onlardan talimatlar ve uyarılar alabilir.

Messina'dan (Sicilya), Napoli (İtalya) gazetesi *Matinno'nun özel temsilcisi Bay Scarfoglio,* 9 Ocak 1909'da yayınlanan şu haberi telgrafla gönderdi: [93]

“Napoli'de görev yapan bir asker olan Francesco Gatto, Messina'daki emekli bir kaptanın evindeki Facciola adında bir hizmetçiye aşıktı ve Mayıs ayında evleneceklerdi. Napoli'deki asker, Messina'daki felaketi bir süre duymadı. 'Haberi torpido botu *Spaga getirdiğinde* yola çıktı ve kırk saatlik yolculuğun ardından Messina'ya ulaştı.”

“Soruşturma yaptığında, Yüzbaşı Facciola'nın Piazza Scotto'daki evinin yıkıldığını, sakinlerinin öldüğünü ve nişanlısının kaybolduğunu öğrendi. Birkaç saat boyunca onun geçtiğini görmek umuduyla rıhtımlarda bekledi. Kampları araştırdı ve gecenin karanlığında rastgele seslendi. Bir gece yorgunluk ve kederden bitkin bir halde uyuyakaldı; ve nişanlısını yanan evin bir penceresinde yalnız gördüğünü rüyasında gördü; hayran olduğu bir cübbe giymişti, siyah saçları alnından dimdikti ve elbisesine değen alevleri görünce dehşet içinde nişanlısına seslendi: 'Yardım et, Francesco! Yardım et! Kurtar beni!'”

“Francesco uyandı, hemen giyindi, çadırdan çıktı, harç ve düşmüş taş dağlarına tırmandı, San Martino meydanındaki kampa ulaştı; teğmenin çadırına gitti, nöbetçileri iterek geçti, Teğmen Vittorio Gatto'yu uyandırdı ve seslendi: 'Hâlâ yaşıyor, eminim.' Sonra rüyasını anlattı, cümleler hıçkırıklarla bölündü. Subay ona sordu: 'Yeraltında mıydın?' Asker cevap verdi: 'Hiçbir ses duymadım, ama genç kadın aşağıda, Teğmen, eminim. Neden, onun sesini duydum. Nişanlınıza olan sevginiz için, eğer varsa, çocuklarınız için, eğer bir babaysanız, yalvarıyorum gelmenizi.' Ve baygın

düştü. Çok etkilenen subay, yol verdi; Francesco Gatto'yu uyandırdı ve bir grup yardımcı, sevgilinin yönlendirmesiyle yola koyuldu. Yıkılmış evin yanına vardıklarında genç asker bağırdı: 'Menichella, aşkımız adına bana cevap ver!'

“Harabelerin ortasından, şüphesiz bir ses duyuldu: ‘Yaşıyorum, beni serbest bırakın!’”

“Birkaç saat süren yoğun bir çalışmanın ardından, genellikle hayatlarını riske atarak, ona ulaştılar. Menichella Spadaro tam öğle vakti mezarından çıktı. Ağlayarak, nişanlısına sarıldı ve depremi mükemmel bir şekilde hatırladığını, ancak depremden hemen sonra bilincini kaybettiğini söyledi. O sabah uyandığında, uyandığında ağladığını ve nişanlısını aradığını hatırladı.”

“Bu telepati örneği, genç kadınla ilgilenen Doktorlar Spinelli, Bonini ve Calligaris tarafından incelendi.”

Fransız dergisi *Annales de Sciences Psychiques* , 18 Nisan 1908'de Fribourg (İsviçre) kantonundaki Domdidier rahibinin, o sırada bölgede bir konferans veren Bay M. Rollinet'e anlattığı ve daha sonra onun tarafından Bay Camille Flammarion'a iletilen bir rüyanın anlatımını yayınladı. Kısa özeti şöyledir:

“1859'da, on sekiz yaşındaki Bay Doutaz, ertesi gün için bir felsefe ödevi hazırladıktan sonra yatağa girmişti. Uyurken, art arda iki kez tekrarlanan garip bir vizyon gördü. Kendisinden on beş mil uzakta yaşayan babasını gördü ve ona ilk seferinde şöyle dedi: 'Sevgili Joseph ... zavallı kız kardeşin Joséphine Paris'te ölüyor'; ve ikinci seferinde: 'Sevgili Joseph ... vb., ancak annen hala acı haberden habersiz.' Ertesi gün, okula giderken, Bay Doutaz babasından, gece rüyasında duyduğu şeyleri tam olarak doğrulayan bir mektup aldı.”

Alman gazetesi *Zeitschrift für Spiritismus,* Kont Henrik Stezkij'in anlattığı şu rüyayı aktarıyor:

“Polonya'nın Tarnow bölgesinden zengin bir toprak sahibi, yürüyüş sırasında 600 florin kaybetti. Bir handa dururken, can sıkıcı kaybını hancı Bay Kunsteiner'a anlatırken, içeri yeni giren Kosminter adında fakir bir katırcı ona bu parayı hangi koşullar altında kaybettiğini sordu. Cevap vermedi ve hancıyla sohbetine devam etti. Sonra Kosminter kendiliğinden

ona kayıp keseyi uzattı. Dürüstlüğü karşısında şaşkına dönen ev sahibi ona ödül olarak 300 florin verdi. İki hafta sonra, baştan ayağa kanlar içinde olan Kosminter, ona bir rüya gördü ve hancıyı ölümünden sorumlu tuttu. İki hafta sonra, aynı rüya daha ayrıntılı bir şekilde tekrarlandı; ancak ancak üçüncü seferde, ifşaların olağanüstü kesinliği nedeniyle polisi aradı. Hancı tutuklandı, cinayetten suçlu bulundu ve ölüme mahkûm edildi."

düşünce aktarımı ve telepati fenomenlerinde ortaya çıkar .

[94] Her insanın belirli bir dinamizme, bireylere göre sonsuz şekilde değişen bir titreşim durumuna sahip olduğunu ve bunun onları başkalarında üretme ve kendilerinde çok çeşitli ruhsal duyumlar algılama yeteneğine sahip kıldığını biliyoruz .

Düşüncelerimizin titreşimleri, irade yoğunluğuyla yansıtıldığında, uzaklara ve genişlere yayılır ve bizimkiyle yakınlık içinde olan diğer organizmaları etkileyebilir. Sonra, bir tür geri tepmeye neden olarak, emisyon noktasına geri dönerler. Böylece, aynı psişik ritmin dalgalanmalarıyla birbirine bağlanan iki ruh, birbirleriyle uyum içinde hissedebilir ve titreşebilir. Bazen gizemli bir diyalog başlar: Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar ince düşünceler değiş tokuş edilir; bu ruhlar arasındaki akışkan atmosferde imgeler, mesajlar, çağrılar yüzer veya uçar, mesafeye rağmen birleşmiş hissederler, aynı hisle nüfuz ederler ve birinden diğerine psişik kişiliklerinin yayılımlarını yayarlar.

Birbirini sevenler sıklıkla bu şekilde yazışırlar, sevinçlerini ve üzüntülerini paylaşırlar. Ancak kalp sırlarını kolayca vermez. Bir anne, mutsuz çocuğunun çağrılarını uzaydan duyabilir. Binlerce izlenim bizi kuşatır, bunlar bize yakın olanların uzak düşüncelerinden kaynaklanır. [95]

Bu teori tartışılmaz delillere dayanmaktadır.

Psişik Araştırmalar Derneği'nin Bildirileri'nde anlatılan deneyleri hatırlayalım . Operatör ve denek, aynı odaya ancak bir perdeyle ayrılmış olarak, hiçbir jest yapmadan veya tek bir kelime etmeden, sessizce düşüncelerini ilettiler. Aynı deney daha sonra operatör ve algılayıcıyı önce

iki farklı odaya, sonra da iki farklı eve koyarak başarıyla gerçekleştirildi. Herhangi bir hileden kaçınmak için, iletilecek düşünceler önceden yazıldı ve sonra rastgele çizildi.

The Daily Express'in Eylül 1907 tarihli bir sayısında , Bay ve Bayan Zancig [96] tarafından Kral Edward VII ve sarayının diğer yüksek rütbeli kişilerinin huzurunda birkaç düşünce aktarım seansı gerçekleştirildiği bildirildi . Kral elde edilen sonuçları duyurdu ve özellikle o zamandan beri İngiltere'de kamuoyunun dikkati bu tür olgulara yöneldi.

Kral, iki tebaayı her zaman tam bir başarıyla en zor testlere tabi tuttu. Düşüncelerin birliğinin zaman zaman değil, sürekli ve doğal bir şekilde, karı koca arasında var olduğu bulunmuştur. Örneğin, birincisi bir mektubu okuduğunda, ikincisi, çok uzaktan ve gözleri bağlı olarak, aynı anda bu mektubun içeriğini algılıyordu. Kocaya iletilen her şey kadına hemen ulaşıyordu. İki tebaa uyum içinde titreşiyordu. Ayrıca, Bayan Zancig, krala, kendisinden başka kimsenin kesinlikle bilmediği şeylerden bahsederek uzaktan görme yeteneğini kanıtlıyordu.

Psişikçiler ve manyetizörler tarafından yapılan deneyler sayısızdır ve bunlara o kadar doğru ayrıntılar eşlik eder ki, bunları yalnızca halüsinasyon olarak açıklamak imkansızdır. [97]

Birkaç örnek daha verilebilir, bunlardan birçoğu şimdiye kadar yayınlanmamıştır:

“Nancy'li Dr. Balme, hazımsızlık çeken L— Kontesi'ne bakıyordu. Kontes konsültasyon için ona geldi ve Kontes kasabanın dışında bulunan evine hiç gitmedi. Ziyaretlerinden birinden üç gün sonra, 19 Mayıs 1899'da eve döndükten sonra antresinden geçerken şu sözleri duydu: 'Kendimi ne kadar kötü hissediyorum ve bana yardım edecek kimse yok!' Sonra düşen bir bedenin sesini duydu. Ses, Madam de L—'nin sesiydi. İzlenimini doğrulamaya çalıştığında, evdeki hiç kimsenin bu hanımı görmediğini veya duymadığını gördü. Çalışma odasına çekildi, düşüncelerini topladı ve kendini hafif bir hipnoz durumuna soktuktan sonra hanımın huzuruna ışınlandı. Bütün hareketlerini ve jestlerini gördü ve bunları en ince ayrıntısına kadar not etti.”

“Madam de L— onu görmeye geldi ve doktorun izlenimleriyle her noktada uyuşan izlenimlerini anlattı. 'Odanıza çekildikten sonra,' diye

sordu, 'çevrenizde ne arıyormuş gibi görünüyordunuz?' - 'Bana sanki biri bana bakıyormuş gibi geldi,' diye cevapladı.” [98]

Benzer şekilde, Dr. Gibert ve Bay Pierre Janet'in, konusu Lénie'nin yarım mil ötede onun önerisine uymasıyla, [99] Dr. Balme iradesini zihinsel olarak Lunéville'den bir hanıma iletme gücüne sahipti. Böylece onu Nancy'deki ofisine gelip bakımını talep etmeye zorladı. Bir gün, odaklanıp düşüncelerini ona yönelttikten sonra, şu sözleri söyledi: "Gel, öğlen treninde seni bekliyorum." Belirlenen saatte, genç kadın ofisine girerek, "İşte buradayım." dedi. [100]

'Inconnu - The Unknown (Londra, 1900, s. 293) adlı kitabında , beş yaşındayken çok karmaşık matematik problemlerini çözen ve annesinin zihninde bir kitaptan çıkardığı kelime ve ifadeleri tekrarlayan Ludovic X. adlı bir çocuğun durumunu aktarır. Çocuk hiçbir şey hesaplamamış, sadece annesinin aklından geçen problemlerin çözümünü okumuştur. Annesi uzakta olduğunda, en basit çözümü bile formüle edemez hale gelmiştir.

Gabriel Delanne'e göre, [1101]] bireysel titreşim durumları sırasıyla görsel, işitsel ve motor olarak adlandırılan üç genel kategoriye ayrılabilir. Bu, hassas ve medyumlardaki algı çeşitliliğini açıklar. Bu çeşitli tiplere ait hassaslarda, aynı nedenin ürettiği izlenimler farklı biçimler alacaktır. Uzaktaki canlı bir varlığın veya bir ruhun psişik eylemi, bazılarında bir figürün veya hayaletin görülmesine; bazılarında ise seslerin, gürültülerin ve sözcüklerin duyulmasına; hatta bazı hassasların etrafındaki nesnelerin yer değiştirmesine neden olacaktır. [1102]]

İzlenimler aynı duyusal kategoriye ait hassaslar arasında da değişebilir. Başlangıçtaki düşünce daha sonra onlar tarafından farklı biçimlerde algılanacaktır, ancak tezahürün anlamı özde aynı kalacaktır. Bunu kendi deneylerimizde birçok kez fark ettim. Birkaç işiten medyum ruhun düşüncesini algıladı ancak farklı terimlerle tercüme etti.

Bu bize, çok sayıda telepatik olgunun öznel bir düzende düzenlenmesi gerektiğini gösterir, çünkü bunlar yalnızca algılayanın beyninde gerçekleşir. İçsel olsalar da, daha az gerçek değildirler. Yabancı bir düşünceden yayılan titreşim dalgası, öznenin beynine çarpar ve ona, dinamik durumuna bağlı olarak görsel, işitsel veya dokunsal görünecek

olan dışsal bir olgu yanılsaması verir.

Duyuların izlenimlerinin hepsinin beyinde merkezileştiğini biliyoruz. Beyin, duyumları depolayan ve bunları bilince ileten gerçek alıcıdır. Şimdi, titreşimsel duruma bağlı olarak, duyumlarımızı yukarıda belirtilen üç duyusal durumdan birine bağlamaya meyilliyiz. Bu nedenle duyular tarafından algılanan çeşitli telkin edici izlenimler.

Aşağıda telepatik eylemin sesler ve görüntülerle kendini gösterdiği, henüz yayınlanmamış birkaç vaka yer almaktadır:

Ünlü Fransız romancının akrabası olan Bayan Troussel, Cezayir'deki Daguerre Caddesi'nde (Cezayir) yaşıyor ve düzenli aralıklarla telepatik olarak birkaç arkadaşıyla iletişim kuruyor, her biri hem verici hem de alıcı olarak görev yapıyor. Yayılan düşüncelerin ve hissedilen izlenimlerin karşılıklı olarak kopyalarını oluşturuyorlar ve daha sonra bunları karşılaştırıyorlar. Uzaktan sorulan zihinsel sorular kesin cevaplar alıyor; böylece karmaşık bir sorun bile çözülmüş oluyor. Ortalama olarak, on deneyden yedisi başarılı oluyor. Bazen yoğun bir şekilde yayılan düşünceler mobilyalar üzerinde fiziksel etkiler üreterek mobilyaların güçlü bir şekilde titreşmesine neden olabiliyor.

Bayan Troussel aynı deneyi Marsilya'dan (Fransa) bir arkadaşıyla denedi. Bir Perşembe günü, akşam sekiz buçukta birbirleriyle iletişim kurmayı kararlaştırmışlardı. Ancak saat dilimleri farklı olduğu ve Marsilya Cezayir'den birkaç saat ileride olduğu için, Bayan Troussel izolasyon aramak için odasına çıktığında, bir üzüntü duygusuyla ezildi. Bir an sonra, kendine geldiğinde, Marsilya'dan genç arkadaşının belirdiğini gördü. Yanında kollarını uzatıp ona gülümseyen ve ona gökten iniyormuş gibi görünen bir ışık huzmesi gösteren küçük bir çocuk vardı. Bayan Troussel, arkadaşına bu deneyimin yazılı bir kaydını göndermek için acele etti. Mektupları birbirini kesiyordu. Marsilya'dan gelen mektupta şu satırlar vardı:

“Sevgili dostum, Maundy Perşembe’yi seçtim çünkü sevgili çocuğumun ölüm yıldönümüydü. Belirlenen zamanda, beni rahatlatmak için geldin. O anda, bu sevgili küçük varlığı düşündüm; çocuğumu da düşündün mü? Seni alt kattan yukarı çıkarken gördüm. Daha önce hiç görmediğim bir elbise giymiştin (tam detaylar). Garip bir şekilde, tüm bunları

düşünürken, aynı anda hem denizin enginliğini hem de gökyüzünden gelip bana ulaşıyormuş gibi görünen deniz fenerinin ışık huzmesini gördüm.”

Yazılı mesajlar, dışsallaştırılmış insanlar tarafından büyük mesafelerde verilmiştir. Aksakof şu durumları anlatır: [103]

Londra'daki Bay Thomas Everitt, karısı aracılığıyla, Yeni Zelanda'ya giden bir arkadaşının, kendisi de bir medyumun mesajını ele geçirdi.

New Yorklu Yargıç John W. Edmonds, Boston ve New York'ta aynı anda bir araya gelen iki medyum grubunun, kendi medyumları aracılığıyla birbirleriyle sohbet ettiğini bildiriyor.

Benzer şekilde, sırasıyla Madrid ve Barselona'da bir araya gelen iki deneyci grubu aynı yöntemle birbirleriyle iletişim kurdu. Her oturumdan sonra, her iki tarafça tutanaklar yazıldı ve bunlar hemen postalandı. Her iki mesaj da her zaman tutarlıydı. [1 [04]]

Fransız dergisi *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme* (Paris, Ocak 1908, s. 441), medyum Barones Adelma von Vay'ın anılarından alınmış ilginç bir hikayeyi aktarıyor:

“Lady von Vay, 1866 seferi sırasında kuzeni Kont von Wurmbrand’ın Avusturya ordusunda olduğunu anlattı.” 25 Mayıs’ta ondan uzun bir mesaj aldı: “Benim, arkadaşınız ve kuzeniniz Ludwig Wurmbrand. İyiyim; ruhum sizinle, ama bedenim kampta, askerlerin arasında…” 15 Haziran’da yeni bir mesaj: “Bir savaşın başlamasını bekliyoruz... bedenim tamamen uyuyor… Seni çok düşünüyorum…” 4 Temmuz’da bir mesaj daha: “Ruhumun varlığından şüphe etmeyin… az önce büyük bir savaş geçirdik… Bana gelince, iyiyim.”

“5 Temmuz’da Wurmbrand’ın adı ölüm listesindeydi; ancak 9 Temmuz’da Leydi von Vay şu mesajı aldı: ‘... Neyse ki Koniggratz savaşından sağ kurtuldum... Üç gün içinde size mektupla onay göndereceğim.’ Gerçekten de Leydi von Vay, kuzeninden savaşın ayrıntılarını anlatan ve askerlerinin verdiği çok ağır kayıpları sıralayan bir mektup aldı; bu da onun öldüğü söylentisini açıklıyordu.”

Bütün bu olgular, ruhtan ruha zihinsel ve karşılıklı etkinin varlığını, bunun da bu hayatta başladığını kesin olarak göstermektedir; ve dışsallaştırılmış yaşayan insanların ruhsal olgulara müdahale etme imkânı vardır.

Telepati uygulamak için iki koşul gereklidir. Bir yandan, operatörün odaklanması ve düşüncenin dışsallaştırılması gerekir. Zihinsel olarak uzaktan hareket etmek için, kişi kendini toplamalı ve düşüncelerini ısrarla seçilmiş bir hedefe yönlendirmelidir. Bu, psişik varlığın bedenden kısmen kopmasına neden olur ve operatörü algılayana bağlayan bir titreşim akımı yaratırız. Öte yandan, ikincisinde yeterli derecede duyarlılık gerekir.

Bu koşullar, birinin varsaydığı kadar sık meydana gelmez. Bunlar, kişinin iradesinin uzun süreli bir eylemiyle yaratılmalı ve sonra edinilen yeteneklerin günlük egzersiziyle iyileştirilmelidir.

Arkadaşlarından biriyle deney yaparken, Dr. Balme ilk başta hiçbir sonuç elde edemedi. ^ [05]] Her gün, aynı saatte ve uzun bir süre boyunca, denemelerine devam ettiler. Önceleri birbirleriyle çelişen düşünceler alışverişinde bulundular. Ancak bir gün, bir kelimenin tam olduğu algılandı. Daha sonra, dört veya beş kelimelik cümleler iletildi. İki yılın sonunda, günün herhangi bir anında, önce bir işaret olarak birkaç kez alkışlayarak uzaktan iletişim kurdular.

Bu deneylerde, azimliliği başarı için olmazsa olmaz bir unsur olarak görüyoruz. Her şeyden önce, kişinin düşüncelerini istikrarlı bir şekilde odaklamayı öğrenmesi gerekir. Kural olarak, düşünceler dengesiz ve dalgalıdır. Çok sık bir nesneden diğerine uçarlar. Onları irademizin kontrolü altında tutmalı ve onlara kesin bir hedef koymalıyız. Bu egzersiz, bizi zihinsel disipline alıştırması anlamında en faydalıdır.

Düşüncemiz istikrarlı bir şekilde odaklandığında ve titreşim akımı kurulduğunda, iletişim mümkün hale gelir. Sadece dünyevi dostlarımızla değil, aynı zamanda ruhsal düzlemdeki dostlarımızla da telepatik olarak iletişim kurabiliriz, çünkü iletişim yasası her iki durumda da aynıdır. Ölmüş sevdiklerimizle zihinsel olarak konuşmak, hala Dünya'da olan ancak hayatın görevleri ve sorumlulukları nedeniyle uzaklara dağılmış olanlarla konuşmaktan daha zor değildir. Çağrıcının bilmediği bir bölgede, uçsuz bucaksız bir yerden ruhsal varlığa ulaşan çağrıştırma gücü, düşüncenin gücünün en belirgin göstergesidir.

Bazen ruh, uykuda veya uyanık haldeyken, akışkan formunda

nesnelleşerek kendini dışsallaştırır ve uzaktan görünür. Bu yüzden *yaşayanların hayalet fenomenleri ortaya çıkar.*

En dikkat çekici vakalardan biri, Wolmar'da (bugün Letonya'nın Valmiera kenti) öğretmenlik yapan Emilie Sagée'nin, yatılı okulunda yaşayan kırk iki kişi tarafından defalarca tanıklık edilen beden dışı durumudur. ^ [06]]

Banner of Light'ta anlattığı Rev. T. Benning'in hikayesi de eklenebilir . Görevini yerine getirmesi engellenmesin diye, eşi ertesi gün vaaz vermek üzere Troy (NY, ABD) kasabasına gitti. Üç kişi tarafından görüldü ve duyuldu, bunlardan biri onun tarafından itildi bile. Bu arada, bedeni New York'tan hiç ayrılmamıştı. ^ [071]

Boston'dan (ABD) genç bir Alman hizmetçi, vatan hasreti çeken ve ateşi olan, Avrupa'daki ailesini rüyalarında görmeye devam etti. Orada, on beş gece boyunca, tüm akrabaları onun ebeveynlerinin evinin kapısını çaldığını duydu ve hayaletinin içeri girdiğini gördü. Herkes onun öldüğünü varsaydı, ancak sonunda sağlığına kavuştu. ^ [08]]

The Times gazetesi , 1 Ocak 1909 tarihli sayısında, East Rudham Vicarage'da (Norfolk, İngiltere) tanık olunan yaşayan bir kişinin hayaletinin görüldüğü bir vakaya uzun bir makale ayırdı. Rahip Dr. Hugh Astley, Biskra'ya (Cezayir) giderken geçirdiği bir tren kazasının ardından Cezayir'deki İngiliz hastanesine kaldırıldı. Tedavisi sırasında hayaletinin tekrar tekrar görüldüğü ve East Rudham'daki üç kişi tarafından, özellikle Dr. Astley'nin yokluğunda cemaatte onun yerini almakla görevli bir rahip olan Rahip R. Brock tarafından açıkça tanındığı görüldü.

Çoğu tanıklık Londra Psişik Araştırmalar Derneği'nden gelmektedir. Önde gelen araştırmacılardan oluşan bu dernek, *Yaşayanların Hayaletleri* [109] adlı kitabın ve yirmi yıllık bir çalışma dönemini kapsayan yirmi iki ciltlik bir koleksiyon olan *Tutanaklarının yayınlanmasıyla gerçek bir bilimsel* anıt inşa etmiştir. Bu çalışmalar, titizlikle ve metodik bir şekilde gözlemlenen binlerce hayalet vakasını, hem koşullarını hem de kanıtlarını bildirerek ve her birine, sıkı bir şekilde kontrol edilen tanıklıklarla desteklenen bir gerçeklik atfederek anlatmaktadır.

Bu olgular, ikizin görüntüsü ile temsil ettiği yaşayan kişi arasındaki ilişkileri tartışmasız bir biçimde ortaya koymaktadır.

Tüm bu olgulara öznel bir karakter atfedilmesi mümkün değildir. Gördüğümüz gibi, belirli durumlarda yalnızca algılayanın beyni, uzak bir düşüncenin titreşimlerinden etkilenir, bu titreşimler kişinin görsel odağına iletilir ve tezahür eden bireyin bir görüntüsünün ortaya çıkmasına neden olur. Ancak burada, çoğu durumda, gözlemlenen olgular bu yoruma uygun değildir. Nesnellik, hayaletlerin aynı anda veya art arda birkaç kişi tarafından görülmesiyle gösterilir; örneğin, hayalet kendini bir evin farklı katlarına taşıdığında.

Yaşayanların hayaletleri madde üzerinde etkide bulunabilirler: Kapıları açıp kapatabilirler, zilleri çalabilirler, [1110] kapalı piyanolarda akor çalabilirler. [0 1] Evcil hayvanlar üzerinde izlenimler bırakabilirler, tozlu mobilyalar üzerinde parmak izleri ve el izleri bırakabilirler ve hatta bazen yazılı iletişimler bile bırakabilirler ki bunlar onların geçişinin tartışılmaz bir kanıtı olarak kalır. [1112]

Yaşayanların hayaletleri insanlığın her döneminde görülmüştür. Tarih, önemli tanıklıklarla desteklenen birçok vakadan bahseder.

, Basilides'in Vespasian'a, günlerce süren bir yolculuktan sonra, İskenderiye'deki bir tapınakta hastalık nedeniyle alıkonulduğu sırada göründüğünü bildirir [1 [13]] .

Hıristiyan mistisizmi [1114] dışsallaştırma olgusunun kolayca tanındığı bilokasyon veya iki bedenliliğin mucizevi vakalarını kaydeder.

Aziz Alphonsus de Liguori, aynı anda iki farklı yerde kendini gösterdiği için aziz ilan edildi. Arienzo'da uyurken, Roma'da Papa XIV. Clement'in ölümüne tanıklık edebildi ve uyanır uyanmaz, bu olaya tanıklık ettiğini duyurdu. Padua'lı Aziz Anthony'nin durumu ünlüdür. İspanya'da iken ve orada vaaz verirken, vaazının ortasında aniden durdu ve uyuyakaldı. Tam o anda, Padua'da (İtalya), haksız yere cinayetle suçlanan babası idama götürüldü. Aziz Anthony onlara göründü, babasının masumiyetini kanıtladı ve gerçek suçlu ortaya çıktı.

Katolik azizlerin hayatlarında da buna benzer pek çok olay vardır, özellikle Aziz Ambrose, Aziz Francis Xavier, Cupertino'lu Aziz Joseph, Agreda'lı Aziz Mary, Schiedam'lı Aziz Lydwine ve diğerlerinin hayatlarında.

Dua, yüce istekler ve ölçülü ve saf bir hayatla bedensel bağlardan

kurtulan insanlar, kendilerini dışsallaştırmaya daha yatkın hale gelirler.

Bu tezahürlerin olasılığı, Du Potet, Deleuze, Billot gibi manyetizörlerin deneyleriyle; ayrıca Kerner, Perty ve d'Assier gibilerinin deneyleriyle de gösterilmiştir.

Bu fenomenlerin sadece uyku sırasında gerçekleşmediğini belirtmek gerekir. Şiddetli bir duygu, bazı hastalıklar, acı, ölüm, hepsi beden dışı deneyimlere neden olabilir.

Flammarion, *Inconnu - The Unknown* (Bölüm VII) adlı eserinde, ölmekte olan kişilerin uzaktan duyulabildiği veya görülebildiği yüz seksen altı vakadan bahseder. [1 [15]] *Revue des Revues'un* bir sayısında (Saint-Saëns'e yanıt olarak), ünlü astronom şu gerçeği anlatır:

“Yedi yıllık hassas bir ilişkinin ardından genç bir kadın, sevdiği adamdan ayrılmıştı. Adam evlendi ve ondan bir daha haber alamadı. Birkaç yıl geçti ve sonra, 1893 yılının Nisan ayında bir gece, odasına giren bir insan silueti gördü, yaklaşıp üzerine eğildi. Dudaklarında buz gibi soğuk bir ağzın uzun öpücüğünü dehşetle hissetti. Ertesi gün öğlen civarı, bir gazete okurken sevdiği adamın ölümünü ve cenazesini öğrendi.”

Fransız gazetesi *L'Éclair* 24 Kasım 1908'de şu haberi yayınladı: [116]

“İngiliz donanmasının bir kaptanı Güney Denizleri’ni geçiyordu. Bir akşam, kamarasında kapalıyken, tahtaya cebirsel hesaplamalar yaptı. Bir ara masasına oturdu ve sonuçları defterine geçirdi. Tahtadaki son denklemi okumak için döndüğünde, aniden belirsiz bir bileğe sahip bir el belirdi, tebeşir çıkıntısından silgiyi kaptı ve formülleri sildi. Şaşkın, hareketsiz kaldı. Belirsiz, ilk başta belirsiz bir şekil belirdi. Üniformalı bir adamdı, üzerinde eski okul arkadaşlarından birini, kendisi gibi bir deniz subayını, uzun yıllardır görmediği birini tanıdı. Yaşlandığını fark etti. Bu şekil bir tebeşir parçası aldı, bir enlem, sonra bir boylam yazdı ve kayboldu. Şaşkınlığından kurtulan yüzbaşı kamarasından fırladı, teğmenlerini çağırdı, onlara az önce gördüğü hayaletten bahsetti ve tahtadaki yazıyı gösterdi, ancak daha önce hiç bu şekilde şekiller çizmediğini belirtti.”

“Tarihi ve saati not ettiler ve oybirliğiyle tahtada işaretlenen deniz noktasına tam gaz gitmeye karar verdiler. Beş günde oraya ulaştılar ve kıyıdan binlerce mil uzakta ve nakliye rotalarından uzakta, açık okyanusta

bulunan o yerin yakınlarında uzun saatler boyunca yelken açtılar. Sonunda, altıncı günün sabahı, uzakta yüzen bir şey gördüler, berrak ve sisli ufukta koyu siyah bir nokta. Oraya ulaştılar. Tahtalardan oluşan, tehlikeli bir şekilde birleştirilmiş bir saldı ve yiyecek veya su olmadan ve en ufak bir fırtınaya insafına kalmış, üç ölmekte olan kazazede, kırk sekiz saat sonra tekrar konuşabildiklerinde anlattıkları gibi, yanmış ve hızla batmış büyük bir geminin enkazından kurtulan tek kişilerdi. Bu gemi, tahtanın önünde beliren subay tarafından komuta ediliyordu. Yangın, hayaletin çizdiği noktada, tam da hayaletin kendini gösterdiği anda meydana gelmişti."

"Kaptan bu gerçeği seyir defterine not etti. Hiç şüphesiz, tahtaya rakamları bilinçsizce kendisinin yazdığını düşünebilir. Ama yine de, alevler içinde ölmekte olan ve ona felaketin meydana geldiği yerin enlem ve boylamını ileten eski yoldaşının ruhunun etkisi altında hareket ettiği kabul edilmelidir."

Bu vakalar o kadar çoktur ki bunları halüsinasyon teorisiyle açıklamaya çalışmak boşuna bir çaba olacaktır. Burada açıkça nedensel bir ilişki vardır. Ölüm, bu tesadüflerin bir şans sonucu olarak kabul edilebilmesi için çok fazla vakada hayaletlerle çakışır. Duyulan sesler uzaktaki insanlara aittir; vizyonlar, bilinen kişilere aittir; giysileri, doğruluğu doğrulanmıştır. Dikkat çekici bir ayrıntı: köpekler, atlar, vb. bu fenomenlerin yaklaşmasıyla tedirgin olurlar ve huzursuzluklarını dile getirirler. İnsanlar onları algılayabilmelerinden çok önce vizyona veya önsezisine sahipmiş gibi görünürler.

İnsan ruhunun dışsallaştırılması veya beden dışı eyleminden kaynaklanan fenomenler, Aksakof tarafından dikkatlice incelenmiş ve *animizm genel adı altında kategorize edilmiştir.* Bu bilgili gözlemci, bu tür fenomenler ile ölenlerin tezahürleri arasında net bir ayrım yapmak istemiştir. Gerçekte, bu ayrım yoktur, çünkü bu olgular, aşağıda daha ayrıntılı olarak göreceğimiz gibi, ölümden önce veya sonra her zaman aynıdır. Dışsallaştırılmış bir insanın ruhu, tıpkı bedensiz bir ruh gibi, medyumları etkileyebilir, yazıyla veya masayı döndürerek iletişimleri veya mesajları dikte edebilir, maddi nesnelerin yer değiştirmesine neden olabilir, bedeninden çok uzakta görünebilir ve fotoğraf plakalarını

etkileyebilir.

, Medyumların Kitabı'nın [117] bir bölümünü buna ayırdı yaşayanların hayaletlerinin incelenmesine. Bu fenomenler bu nedenle iddia edildiği gibi Spiritistler tarafından göz ardı edilmedi ve Aksakof *Animizm ve Spiritizm adlı kitabında* kendisinden çok önce fark edilmiş olanı doğruladı.

Daha yakın zamanda yapılan deneyler, bazı insanların bedenlerinden kısmen ayrılıp, akışkan formlarının belli kısımlarını maddeleştirerek çeşitli fenomenler üretebilmelerinin mümkün olduğunu göstermiştir.

Eusapia Paladino ve Eglinton gibi medyumlar, birkaç metre mesafeden ve hiçbir fiziksel temas olmaksızın, tam ışık altında nesnelerin yer değiştirmesine neden olmuş ve akışkan uzuvlarının izlerini kil, parafin ve is gibi yumuşak maddelerde bırakmışlardır. ^ [181]

Yaşayanların ruhlarının uyuyan medyumlara "dahil edilmesi" (psikofoni) vakalarını sessizce geçemeyiz. Bu tür bir tezahür neredeyse her zaman trans fenomenlerinde bir düzensizlik ve hata unsuru getirir, bunları ölenlerin tezahürleriyle karıştırmamak için tam bir deneyim gereklidir. Aslında, yaşayanlar, yabancı bir organizmaya "dahil edildiğinde" ^ [191] , gerçek durumlarının her zaman farkına varmazlar

İşte bu deneyler sırasında sürekli tetikte olmamızın neden gerekli olduğuna dair bir örnek:

Üç yıl boyunca, Tours'da (Fransa) yönettiğim grupta, yaşayan bir kişinin ruhu, genellikle oturumlarımızda iletişim kuran ölenlerin ruhlarından ayırt edilmeden, "dahil olma" (psikofoni) yoluyla kendini gösterdi. Ancak, bu kişi bize kimliği hakkında en belirgin ayrıntıları verdi. Adı B— idi, Sarthe bölgesindeki (Fransa) D— köyünde sakristandı. Ağzından çıkan kelimeler, ağır ve yorgun jestleri, çökmüş tavrı, hepsi medyumun kendi yolları ve davranışlarıyla ve diğer tanıdık ruhlarınkiyle tezat oluşturuyordu. Onu, söylediği ilk sözcüklerden tanıyabiliyorduk. Bize hayatının en küçük olaylarını, mahalle rahibinin tembelliği ve sarhoşluğu nedeniyle kendisine yönelttiği itirazları, kilisesinin kötü durumunu ve bakımına emanet edilen materyalleri ve hatta kendisine öğretilenlerin teyidi için ruhsal düzlemde yaptığı sonuçsuz aramaları anlattı! Onun her şeyi, sözleri, anıları, pişmanlıkları, sanki ölmüş bir bireyle karşı karşıya olduğumuz izlenimini veriyordu.

Grubumuzdan bir üye, davayı araştırmak için bir komisyonla o bölgeyi ziyaret ettiğinde, B—'nin hâlâ bizimle, burada, yaşayanların dünyasında olduğunu söylediğinde ne kadar şaşırdık! Bize anlattığı her şey doğruydu. Diğer üye onunla tanışıp konuşabilmişti. Yaşlanıp giderek tembelliğe ve içkiye meyilli hale gelince, görevlerinden istifa etmek zorunda kalmıştı. Her akşam erkenden yatağa giriyor ve derin bir uyku çekiyordu. Böylece seans gecelerinde kendini dışarı çıkarıp buluşma yerimize taşıyabiliyor ve yakınlık yoluyla bağlı olduğu medyumlarımızdan birine dahil olabiliyordu; bu medyumun sebebi her zaman aklımızdan kaçmıştı.

İnsan, yaşayanların ruhunun uyku sırasında nasıl bu kadar şaşırtıcı ve karmaşık fenomenler üretebildiğini merak ediyor. Bazı durumlarda, hayaletler ve maddeleşmeler büyük bir güç ve ruhsal kimya dediğimiz şey hakkında derin bir bilgi gerektiriyor. Bu nedenle, bedensel kılıfından çıktığı anda, kişinin ruhunun bu tür yasaları kavrayabilmesi şaşırtıcıdır.

Bu fenomenleri üretmek için gerekli olan kuvvet, kişinin hayalet formunun bir tür akışkan kordonla bağlı olduğu fiziksel bedenden çekiliyor gibi görünüyor, mesafe ne olursa olsun. Bu bağın varlığı gören medyumlar tarafından algılanır ve ruhların kendileri tarafından doğrulanır. O kadar inceliklidir ki, fiziksel beden tarafından algılanan herhangi bir hafif daha güçlü duyumda, ruh aniden geri getirilir ve ikincisindeki yerini alır. Bu eylem, kişinin transtan veya uykudan uyanmasını oluşturur.

Unutulmamalıdır ki zihin maddeyi yönetir. Ruh, doğanın ölçülemez unsurlarını istediği gibi kullanır. Bu araçlar aracılığıyla önce akışkan bedenini, fiziksel bedenin iskeletini oluşturur ve sonra birleştirdiği ve özümsediği dünyevi unsurların yardımıyla fiziksel bedeni oluşturur.

Normal uykuda ve manyetik uykuda, bu iki bedeni birleştiren bağ kopmadan gevşer. İki zarf ayrılır. Eğer, uzaklaşırken, akışkan beden yeterli enerji toplarsa, yoğunlaşabilir ve kendini maddeleştirebilir, madde üzerinde etki edebilir, sesler üretebilir, gürültüler çıkarabilir ve kendini görünür hale getirebilir.

Bütün bunlarda itici güç iradedir. Bu yaratıcı bir yetenektir. Bunun kanıtını telkin fenomeninde görüyoruz, bu sayede kişinin aktif iradesi insan vücudunda derin değişiklikler üretebilir. Böylece zihin, zihinsel güç

aracılığıyla, formların ve şekillerin ince maddesine, niteliklerine, giysilerin görünümüne, başkalarının onu tanımasını mümkün kılacak giysilere ödünç verebilir.

Ayrıca, çoğu durumda, tezahür eden medyum görünmez dostlar tarafından desteklenir. Eusapia'nın seanslarında "John King" ruhunun ve Eglinton'ın seanslarında "Abdullah"ın müdahaleleri, diğerlerinin yanı sıra, bu gerçeğin açık kanıtlarıdır. Genel olarak, spiritüel düzlemin sakinleri, düzlemleriyle ilgili şeyler hakkında geniş bir deneyime ve kapsamlı bilgiye sahiptirler. İrade güçleri güçlüdür ve medyumun onların yardımı olmadan gerçekleştiremeyeceği belirli telepatik fenomenlerin üretiminde etkili bir şekilde yardımcı olabilirler.

Az önce açıklanan tüm olgular gözlem alanına aittir. Bunlara, bir kişinin fiziksel bedeninin ve akışkan ikizinin varlığını aynı anda iki farklı yerde izlememize olanak tanıyan, gönüllü olarak uyarılmış deneysel gerçekler eklenebilir.

Bu durumda, hiçbir şey şansa veya tesadüfi tesadüflere bağlı değildir. Deneycinin önceden belirlediği hedef, eleştiriye meydan okuyan yöntemler ve koşullar kullanılarak takip edilir ve elde edilir. Bu tür fenomenler sayısızdır. Aşağıda bunlardan birkaçı belirtilmiştir:

“Bay Desmond FitzGerald, Lewis ile yaşadığı deneyimi kaydeder... Lewis, etkisi altındaki bir kızdan, uzaktan birine dokunmasını ister ve kız, o kişiyi çok korkutacak şekilde bunu yapar.” - [220]] Bu, beden dışı durumun olumlu bir örneğiydi.

From Matter to Spirit (Londra: Longman, 1863) adlı kitabın ortak yazarı olan Bayan De Morgan , bir keresinde küçük bir kızı hipnoz altına aldı ve dışsallaştırılmış ikizine gidip belirli bir evin kapısını çalmasını emretti. Darbeler oradaki birkaç kişi tarafından duyuldu, hemen kapıyı açtılar ve sokağın ıssız olduğunu gördüler. [-121]]

[-122]] yaşayan kişilerin uykularında çağrıldıkları ve medyumlar aracılığıyla kimliklerini kanıtlayan iletişimler yaptıklarına dair çok sayıda vaka bulmak mümkündür .

Yukarıdakilerin hepsine, dışsallaştırılmış canlı varlıkların ikizlerinin

veya hayaletlerinin fotoğrafik reprodüksiyonlarını da eklemeliyiz. Burada tanıklık, yanılsama olasılığı olmaksızın çürütülemezdir. Sonuçta, fotoğrafik plakanın halüsinasyonlara maruz kaldığından şüphelenilemez.

Rumen Bakanlar Kurulu üyesi Dr. Istrati, uykuya dalmadan önce iradesini yoğunlaştırarak kendini dışarı çıkarabildi, sonra ortaya çıktı ve yaklaşık 100 mil uzaklıktan Rumen senatör Bay Hasdeu tarafından ruhsal olarak fotoğraflandı. Fotoğraf plakasında, Dr. Istrati'nin doğrudan fotoğraf aparatına baktığı akışkan görüntüsünü ayırt edebiliyoruz. [-123]

Bu olgular dizisinden bir kesinlik ortaya çıkıyor: İnsan ruhu, materyalistlerin inanmak istediği gibi, organizmanın bir ürünü ve geçici değildir; beynin bir işlevi de değildir, ölümle yok olmaz; aksine bedenin organlarından bağımsız, kendi başına bir varlıktır.

Eylemi bedenin sınırlarının dışında gerçekleştirilebilir, düşüncelerini ve hislerini diğer varlıklara iletebilir ve hatta kendini devre dışı bırakıp akışkan formunda görünebilir. Uzay ve zaman yasalarından bağımsız olarak, uzakları görebilir ve kendini çok uzaklara taşıyabilir. Geçmişi okuyabilir ve geleceğe nüfuz edebilir.

Ruhun varlığı böylece gerçeklerle ortaya çıkar. Beden, yaşamı için vazgeçilmez bir koşul değildir ve Dünya'da kaldığı süre boyunca ona bağlı kalırsa, bu bağlantı yalnızca geçicidir. Fiziksel organizmadan ayrıldıktan sonra, bir Spiritist düzenin fenomenleri aracılığıyla kendini göstermeye devam eder, bunun incelenmesi sonraki bölümlerin konusu olacaktır.

Yaşam boyunca gerçekleşen ruh dışsallaşmasını incelemek bizi ölümden sonraki tezahürlerini incelemeye götürür. Her iki fenomeni yöneten yasalar aynıdır. Dışsallaşma, yalnızca ruhun bir özgürlük durumuna, kendisini maddenin engellerinden kurtulmuş bulduğu diğer varoluş biçimine taşınmasıdır.

Uzun zamandır hor görülen Spiritizm, şanına yakışır meziyetleri arasında, insan ruhuna kendini en derinlerine kadar incelemeyi ve gerçek doğasının ve büyüklüğünün sırrını gizleyen kalın perdeyi aralamayı öğretmiş olmasıyla öne çıkar.

XIII .

Öngörülü rüyalar, Durugörü,
Ön uyarılar

BEN Önceki sayfalarda yalnızca rüyalar konusuna değindik. Bu konu kesinlikle daha fazla açıklamaya ihtiyaç duyuyor.

Rüyalar, çeşitli biçimlerinde, yalnızca bir nedene sahiptir: ruhun özgürleşmesi. Uyku sırasında kendini bedensel bedenden ayırır ve evrende az çok yüksek bir düzeye taşınır, burada kendi duyuları aracılığıyla bu düzeyin varlıklarını ve şeylerini algılar.

Rüyalar üç ana kategoriye ayrılabilir:

İlk olarak, sıradan rüya vardır, tamamen beyinsel, kişinin fiziksel eğilimlerinin veya ahlaki kaygılarının bir yankısıdır. Bu aynı zamanda uyanıklık halinde beyinde depolanan izlenimleri ve imgeleri de yansıtabilir. İradenin bilinçli bir yönlendirmesi veya kontrolü olmadığında, bunlar otomatik olarak gelişir veya yine de kişinin hafızasına kazınmış belirsiz, anlamsız ve bağlantısız sahnelere dönüşür.

Genel olarak herhangi bir acı ve özellikle belirli hastalıklar, ruhun serbest bırakılmasını kolaylaştırabilirken, aynı zamanda rüyaların tutarsızlığını ve yoğunluğunu daha da artırır. Kaçışı engellenen ve her an bedene geri getirilen ruh yükselemez. Bu nedenle, birbirini etkileyen madde ve ruhsal ilke arasındaki çatışma. İzlenimler ve imgeler böylece çarpışacak ve karışacaktır.

Birinci dereceden kopuşta, ruh bedeninden çok da uzakta olmayan atmosferde yüzer. Bir bakıma, ruhsal düzlemde her yöne doğru yuvarlanan düşünce ve imge okyanusuna dalar. Oraya vardığında, kafa karıştırıcı izlenimler, garip vizyonlar, açıklanamayan rüyalar toplar ve bunlarla dolar. Bazen bunlar, ruhun kopuşu daha da tamamlandıkça giderek daha canlı hale gelen daha önceki varoluşların anılarıyla karışır ve hafızanın derin katmanlarının harekete geçmesine izin verir. Ruhun özgürleşme derecesine bağlı olarak sonsuz çeşitlilikte değişen rüyalar, genellikle maddi beyni etkileyebilir ve bu da uyandığımızda onları hatırlayabilmemizi açıklar.

Son olarak, derin rüyalar veya eterik rüyalar vardır. Ruh fiziksel hayattan kaçar, maddeden ayrılır, Dünya'nın yüzeyini uçsuz bucaksızlığa doğru kat eder. Sevdiklerini, ebeveynlerini, arkadaşlarını, ruhsal rehberlerini arar. Bazen uyku sırasında etten ayrılmış diğer insan ruhlarıyla buluşmaya gider. Aralarında düşünce ve görüş alışverişi gerçekleşir. Bu konuşmalardan, ruh fiziksel beyni nadiren etkileyen izlenimler elde eder, çünkü ikincisinin titreşimsel güçsüzlüğü vardır. Bunun yerine, sezgiler ve ön uyarılar şeklinde bilincimizde izlerini bırakırlar ve hayatlarımızın yönü üzerinde inanıldığından daha büyük bir etkiye sahiptirler, kararlarımıza ve eylemlerimize ilham verirler. Bu nedenle atasözü: "Gece öğüt getirir."

Revue Spirite'in Temmuz 1865 sayısında (8. yıl, sayı 7, s. 208-209), Allan Kardec, annesinin de hazır bulunduğu bir Spiritist toplantısı sırasında Lyon'dan (Fransa) Paris'e kadar gelen genç bir kadının uykusu sırasında ruhunun dağıldığını anlatır.

“Genç bir kadının annesi tarafından Lyon'da olan kızıyla ilgili haber vermesi istendiğinde, [medyum] onun yattığını ve uyuduğunu gördü ve dinlendiği daireyi doğru bir şekilde tarif etti. Lyon'daki Spiritist topluluğunda ve hatta Avrupa'nın geri kalanında iyi bilinen bir ruh tarafından buraya getirildi (uyurgezer medyum, Spirit Carita'yı tasvir etti). Bu ruh onu, kesin bir anı olmasa bile, sağlam, saf ve kutsal bir inançtan türetilebilecek iyiye dair en azından bir sezgiyi korumasını sağlamak amacıyla getirdi...”

“Annesine, uyanıkken eski enkarnasyonlarını şimdi hatırlayabildiği kadar iyi hatırlayabiliyorsa, şu anda içinde bulunduğu durağan halde daha fazla oyalanmayacağını, çünkü artık açıkça görebildiğini ve tereddüt etmeden ilerleyebildiğini, oysa sıradan halde hepimizin gözlerinin bağlı olduğunu söyledi. Orada bulunanlara, 'Benimle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim,' dedi. Sonra annesini öptü. Ne kadar mutluydu, diye ekledi medyum, sonuç olarak, hiçbir şey hatırlamayacağı ama yine de üzerinde yararlı bir izlenim bırakacak olan bu rüya hakkında mutluydu!” [24]

Bazen ruh, yeterince arındıktan ve melek ruhlarının rehberliğiyle, tüm nedenlerin ortaya çıktığı ilahi kürelere, dünyaya ulaşabilir. Oradan zamanın üzerinde gezinebilir ve geçmişin, hatta geleceğin bile ortaya

çıktığını görebilir. Eğer insan zarfına bu şekilde toplanan izlenimlerin bir yansımasını geri getirirse, bunlar sözde peygamberlik rüyasını oluşturabilir.

Önemli durumlarda, beyin ruhun algıladığı güçlü veya ince izlenimleri kaydedemeyecek kadar zayıf bir şekilde titreştiğinde ve bu ruh uyanışta alınan talimatların hafızasını tutmak istediğinde, iradesiyle fiziksel beynin titreşim kapasitelerine uyarlanmış resimler, figüratif sahneler ve akışkan imgeler yaratır ve telkin edici eylem yoluyla bunları bu organa kuvvetlice yansıtır. Gerekirse, ruh bunu yapamazsa, daha gelişmiş ruhlar yardıma gelir ve rüya alegorik bir biçim alır.

Bu tür rüyalar arasında, örneğin Yusuf'un yorumladığı Firavun rüyası gibi bazıları meşhur olmuştur. ^ 2 51

Birçok insan alegorik rüyalar görür. Bunlar her zaman uyuyan kişinin ruhu tarafından doğrudan toplanan izlenimleri değil, bizi korumakla görevli ruhlardan gelen vahiyleri yansıtır.

Çok hasta olduğum ve iyileşme umudum neredeyse hiç olmadığı için, bir keresinde mecazi anlamda, iyileştiğimin haberini aldım. Rüyamda, molozlarla kaplı bir yolda acı içinde yürüyordum. İlerledikçe, adımlarım altında engeller birikmeye devam etti. Aniden geniş ve derin bir dere görüş alanıma girdi ve yürüyüşümü durdurmamı sağladı. Kaygılı hissederek kenara oturdum; ama sonra, diğer kıyıdan, görünmez bir el bana doğru, ucu ayaklarımın dibine düşen bir tahtayı yönlendirdi. Tek yapmam gereken onu güvenli bir şekilde sabitlemek ve sonra dereyi geçmek için kullanmaktı. Bunun ötesinde, yol engellerden arınmıştı ve gülümseyen bir kırsalın ortasında daha sağlam adımlarla ilerleyebiliyordum.

İşte bu rüyanın anlamı. Bir süre sonra, manyetik uykuya dalmış bir kadından, hastalığımın nedenini -hiçbir doktorun tespit edemediği yaygın bir neden- ve uygulanabilir tedavileri öğrendikten sonra, yavaş yavaş sağlığıma kavuştum ve normal tempomda işe dönebildim.

Rüyalarda sıklıkla önsezi fenomenleri meydana gelir, yani belirli duyarlıların uykularında gelecekteki olayları algılama yeteneği. Tarihsel örnekler bol miktardadır:

Plutarch *(Sezar'ın Hayatı)* Julius Sezar'ın karısı Calpurnia'nın uyarıcı

rüyasından bahseder. Gece Brutus ve Cassius'un Sezar'ı öldürmeyi planladığını gördü, sonra da onu Senato'ya gitmekten alıkoymak için elinden gelen her şeyi yaptı.

De Divinatione, I, 27) Simonides'in rüyasını; Valerius Maximus'ta (VII, bölüm I, 8) Aterius Rufus'un ve Kral Kroisos'un (VII, bölüm II, 4) oğlu Athys'in ölümünü haber veren uyarıcı rüyalarını da görebiliriz .

, Yorumlar (çev. C. Cotton, Londra, 1674) adlı eserinde , olayın arifesinde gördüğü bir rüyanın kendisine, Montgomery'nin bir mızrak dövüşünde mızrak darbesiyle hayatını kaybeden Kral II. Henry'nin ölümünü haber verdiğini aktarır.

Sully Dükü, Anılarında *(* Çev. C. Lennox, Londra, 1761, cilt III, Kitap XXVII, s. 207), Fransa Kralı IV. Henry'nin bir arabada suikasta uğrayacağı önsezisine kapıldığını iddia eder.

Destekleyici olarak, çok sayıda gözlemlenen daha yakın tarihli gerçeklere atıfta bulunulabilir:

ABD Başkanı Abraham Lincoln, aksi takdirde ölümcül derecede sakin bir yerde ağlama ve hıçkırık sesleri duyduğunu gördü. Ayağa kalktı ve odadan odaya baktı, ta ki odanın ortasında, siyaha sarılı bir cesedin bulunduğu bir sehpanın üzerinde duran bir tabut görene kadar, askerler tarafından korunuyordu ve gözyaşları içindeki bir kalabalık tarafından çevrelenmişti. Lincoln, "Beyaz Saray'da kim öldü?" diye sordu. "Başkan," diye cevapladı bir asker; "bir suikastçı tarafından öldürüldü!" ^ [2 61]

O anda kalabalıktan gelen yüksek bir keder patlaması onu uyandırdı. Üç gün sonra Lincoln suikasta uğradı.

, L'Inconnu - The Unknown adlı kitabında yetmiş altı uyarıcı rüyadan bahseder, bunlardan ikisi annesi tarafından görülmüştür (bölüm IX, s. 424). Bunların çoğu mutlak gerçeklik damgasını taşır.

En dikkat çekici vakalardan biri eski yargıç ve yardımcı Bay Bérard'ın vakasıdır *(ibid.,* s. 429):

Yorgunluktan ormanlık dağların ortasındaki sefil bir handa uyumak zorunda kalan Bérard, bir gezi sırasında, üç yıl sonra kaldığı odada gerçekleşecek olan bir cinayetin tüm ayrıntılarını rüyasında gördü; ve kurbanı avukat Bay Victor Arnaud'ydu. Bay Bérard'ın daha sonra katilleri teşhis etmesini sağlayan bu rüyanın hatırlanmasıydı.

Bu durum, Paris Polis Teşkilatı'nın eski şefi Bay MF Goron tarafından da Anılar (Paris, 1897, Bölüm II, Bölüm X, s. 338) adlı *eserinde dile getirilmiştir.*

Aşağıdakiler de örnek olarak gösterilebilir:

Bir kömür madencisinin karısının, madencileri çukurlara taşımak için kullanılan kovanın veya kafesin iplerini kesen birini gördüğü rüya. Gerçek, hemen ertesi gün doğrulandı ve birkaç madenci hayatını bu rüya uyarısına borçluydu *(L'Inconnu - The Unknown,* s. 426).

La Charité-sur-Loire'daki (Nièvre, Fransa) küçük bir kasabada yaşayan genç bir kız, rüyasında o zamanlar tanımadığı genç bir adam gördü ve daha sonra onunla evlendi. Bu rüya sayesinde Bayan Émile de la Bédollière oldu (*ibid.* , s. 427).

Başka bir kişi ise rüyasında ertesi gün veya birkaç gün sonra çekilecek piyango numaralarını görebiliyordu (*ibid* ., s. 447).

Pek çok insan, ancak daha sonradan tanıdıkları ve ziyaret ettikleri şehirleri, yerleri ve manzaraları rüyalarında gördüler (*ibid* ., s. 424-462).

Bir gece, Strazburg'da (Fransa) müzik profesörü olan Bay Henri Horet, rüyasında evinden beş tabutun çıktığını gördü. Kısa bir süre sonra, evde bir gaz sızıntısı meydana geldi ve beş kişi boğularak öldü (*ibid.* , s. 343).

Eterik rüyalara gelince, kişi bunlara vecit veya coşku fenomenini bağlayabilir. Psişik konularda yeterli olmayan bazı bilginler ve bilim adamları tarafından hastalıklı bir durum olarak kabul edilen vecit, aslında sevgi dolu ve inançlı bir ruhun en güzel ayrıcalıklarından biridir; bu ruh, inancının yüceltilmesiyle tüm enerjilerini toplar, bir anlığına bedenin zincirlerinden kurtulur ve Güzelliğin sonsuz tezahürlerle kendini gösterdiği bölgelere sıçrar.

Vecd sırasında beden duyarsızlaşır. Hapishanesinden kurtulan ruh, tüm yaşam gücünü, tüm görme yeteneğini tek bir noktaya odaklar. Artık bu dünyadan değildir, ancak cennetsel hayata katılmaktadır.

Vecd halindekilerin yaşadıkları mutluluk, ahiretin azametini tefekkür etmekten duydukları sevinç, ağır kavrayışlarımızın bizi çoğu zaman anlamamıza ve öngörmemize engel olmadığı durumlarda, manevi alemlerin bize ne kadar büyük zevkler sakladığını bize göstermeye yeter.

Durugörü veya kehanet, ruhun uyanık haldeyken hem fiziksel hem de entelektüel dünyadaki geçmiş ve gelecek olayları algılama yeteneğidir. Bu yetenek, tüm insan bilgi kaynaklarından bağımsız olarak zaman ve mesafeler aracılığıyla kullanılır.

Kehanet, insanlığın her döneminde uygulanmıştır. Antik dünyadaki rolü önemliydi ve halüsinasyon, hata ve aldatma vakalarına izin verilse bile, aşkın psikolojinin son keşiflerinden sonra peygamberlere, kahinlere ve falcılara atfedilen tüm olguları topluca reddetmek artık mümkün değildir.

Bu tuhaf tezahürler Ortaçağ'da yeniden canlandı:

Dini reformcu Jean Huss, kazıkta yakılarak öldürülürken Luther'in gelişini ilan etti.

Domremy-sur-Meuse'den, [32] [3] Joan of Arc, Orleans'ın kurtuluşunu ve Fransa'nın VII. Charles'ının taç giyme törenini önceden tahmin etmişti. Orleans dışında yaralanacağını duyurdu.

Brabant Kontları Meclisi Katibi tarafından 22 Nisan 1429 tarihinde, yani olaydan on beş gün önce yazılmış ve Brüksel arşivlerinde saklanan bir mektuba göre, “Orleans önündeki bir savaşta kendisinin bir okla yaralanacağını ancak bundan ölmeyeceğini ve Kral’ın önümüzdeki yaz Reims’de taç giyeceğini” öngörmüştü. [32] [81] Daha sonra esaretini ve ölümünü kehanet etti.

Melun siperlerinde, "sesleri" ona St. John Günü'nden önce İngilizlere teslim edileceğini söylemişti. Yargılanması sırasında, yedi yıl önceden İngilizlerin Fransa'dan tamamen kovulacağını duyurmuştu. Sonra, olağanüstü hayatı boyunca, daha ikincil düzeyde kehanetler vardı: Chinon'da, onunla alay eden ve akşam Vienne nehrinde kendini boğan bir askerin ölümü; Orleans'ta, Kaptan Glasdale'in ölümü; Compiegne'in St. Martin'in kış ziyafetinden önce kurtarılması, vb. [32] [9]]

Çağımızda pek çok medyumluk olayı yaşanmış olup, aşağıda bunlardan birkaçına değinilecektir.

Fransız dergisi *Annales des Sciences Psychiques* (Paris, 1896, s. 205-211), Paris'te bir hırsızlığın kurbanı olan Lady A—'nın, bir medyumun yardımıyla, asla şüphelenmeyeceği bir hırsızlığı yapan kişiyi ve hırsızlığın tüm karmaşık ayrıntılarını bulabildiğini bildirmiştir. Suçlunun, iyi tavırları

sayesinde onun gözüne girmiş ve güvenini kazanmış olan hizmetçilerinden biri olan Marchandon'dan başkası olmadığı ortaya çıkmıştır. Daha sonra, başka bir işveren olan Bayan Cornet'nin katili olmuştur.

Önceden uyarı, genellikle belirsiz ve karışık, ama bazen de çok açık olan, olacaklara dair bir sezgidir.

Filozof J. de Maistre, “İnsanlar doğal olarak tüm yararlı gerçeklerle donatılmıştır.” demiştir.

Bir savaş sabahı, hem askerler hem de subaylar yaklaşan ölümlerini açıkça hissederler. Bir soruşturma, Saint-Vincent-de-Paul'den (Paris, Fransa) bir rahibenin, 4 Mayıs 1897'de Bazar de la Charité'deki (Yardım Çarşısı) trajik yangının arifesinde, orada yakılarak öldürüleceğini duyurduğunu tespit etti.

Bu yeteneğe belirli bölgelerde ve ülkelerde, örneğin İskoç Yaylaları, Bretanya, Almanya ve İtalya'da sıkça rastlanır. Ancak etrafımızda, kesin tanıklıklarla desteklenen önceden uyarma vakaları toplayabiliriz. Bunlar o kadar çoktur ki, bunlar üzerinde ısrar etmek gereksiz görünür. Bu yüzden sadece aşağıdaki üç vakadan bahsetmeme izin verin:

Albay Collet, Bulletin *de la Société des Études Psychiques de Nancy'de* (Şubat 1902, s. 6), deneyimli bir avcı ve balıkçı olan kayınpederi Bay Vigneron'un, karısına hiçbir endişe vermeden, neredeyse her gün en sevdiği eğlencelerle meşgul olmak için dışarı çıktığını bildiriyor. Ancak bir gün, boğulacağı önsezisine kapılan kadın, onu balık tutmaktan alıkoymaya çalışmış. Ancak kocası buna aldırmamış ve akşam eve döndüğünde, onun çocukça korkularıyla ilgili şakalar yapmış.

Ertesi gün damadına gizlice, teknesi alabora olduğu için sudan çıkabildiğini ve battığı yerdeki çamurun ancak asılı bir söğüt dalının zamanında sıkışması sayesinde kurtulabildiğini itiraf etti. Sonra eve dönmeden önce elbiselerini kuruladı ve temizledi.

Dr. Paul Max Simon, *Le Monde de Rêves'de* (Paris, Baillière, 1882, s. 93), aynı nitelikteki bir gerçeği hatırlatıyor:

“Bir gün anne ve babasını ziyarete gelen genç bir doktor, iki memurla tanıştı. Onlarla posta arabasına binmeyi kabul etti. Arabaya binme zamanı geldiğinde, doktorumuz doğaüstü bir güç tarafından durduruldu. İki

memur, yüz hatlarında bir değişiklik fark ettiler, nedenini sordular: onlara anlattı. Ona yardım etmeyi teklif ettiler, ancak o reddetti, ayrılmaya karar veremeyeceğini söyledi. Engelin hissedilmesi sona erdiğinde, arabalarıyla daha yeni ayrılmışlardı. Bu yüzden genç doktor yolculuğuna devam etmek için bir sonraki fırsatı değerlendirdi. Elbe kıyısına ulaştığında küçük bir kalabalık fark etti. O zaman kendisine iki subayın arabalarının ve atlarının düştüğü nehirde boğulduğu söylendi."

The Annals of Psychical Science'da (cilt 2, no. 3, 1905, s. 195) Roma'daki *Il Messaggero* gazetesinde yayımlanan bir vakanın anlatımını okuyabiliriz :

"27 yaşındaki Marino Tonelli bir yumurta tüccarıdır... 13 Haziran akşamı... küçük arabasıyla evine döndü... Genç adamın neredeyse uykuya daldığı anlaşılıyor, çünkü Costa di Borgo olarak bilinen bir noktaya ulaştığında, [130] Yolun kıvrımlı ve çok dik olduğu yerde, keskin bir sarsıntı hissetti ve gözlerini açtığında kendini yolun kenarındaki bir tarlada, yuvarlandığı küçük bir vadinin dibinde yatarken buldu... Genç adam yaralanmadığından emin olduktan sonra hayvanın yardımına gitti ve gelen bazı kişilerin yardımıyla arabayı, bu arada içine düştüğü vadiden çıkardı."

"Bu kurtarma çalışması sürerken Bay Tonelli'nin gözlerinin önünde annesi gibi görünen bir kadının figürü belirdi. Genç adam çok şaşırdı, ancak onun çok iyi bildiği sesini duyduğunda ve yaşlı kadın tarafından kucaklandığını hissettiğinde artık onun olduğundan şüphe edemedi. Yaşlı kadın, sempati için ağlayarak, kendisine zarar verip vermediğini sordu ve ekledi:"

"Biliyor musun, seni gördüm! Uyuyamadım; karın ve iki küçük çocuk epeydir uyuyorlardı, ama ben yeni ve anlayamadığım bir şekilde tedirgin ve olağanüstü bir şekilde huzursuz hissediyordum. Birdenbire önümde bu yolun, tam bu noktanın, yanında uçurumun belirdiğini gördüm; arabanı devrildiğini ve tarlaya fırlatıldığını gördüm; bana seslendin ve yardım diledin... Sonunda, karşı konulmaz bir şekilde buraya gelmek zorunda hissettim ve kimseyi uyandırmadan, yalnızlık, karanlık ve fırtınalı hava korkusuna karşı kendimi güçlendirerek, dört kilometrelik bir yürüyüşün ardından buradayım..."

Messaggero muhabiri yazısını şöyle bitiriyor: 'Gerçek bu, bu iyi

insanların hâlâ heyecandan titreyen dudaklarından duyduğum hikaye tam olarak bu.”

Prof. A. Francisci'nin yaptığı bir araştırmaya göre, "Annenin kaygısı, kazayı görmesinden birkaç saat önce, görme de kazadan yaklaşık üç çeyrek saat önce gerçekleşmişti; yani Tonelli'lerin evi ile Costa di Borgo denen yer arasındaki dört veya beş kilometrelik mesafeyi yürüyerek kat etmek için gereken zamandı."

Ön uyarılar, önseziler veya sunumlar bilimsel bir bakış açısından analiz edilmesi zor olanlardır. Bunlar yalnızca belirli durumlarda, olayın öznel veya nesnel emsalleri olduğunda açıklanabilir. Ancak çoğu durumda, duyurulan olgularda ardışıklık veya bağlantılı bir dizi fikrine hiçbir şey katkıda bulunmaz.

Bazı ruhların geleceği okuma gücü nereden geliyor? Bu, bir uçurum gibi baş dönmesine neden olan belirsiz ve derin bir sorudur ve sorunsuzca sorulmaz, çünkü içgüdüsel olarak bu sorunun zayıf bilimimiz tarafından neredeyse çözülemez olduğunu hissederiz.

Tıpkı gece boyunca uzayda dönen her kürenin, evrensel manyetizma yasaları aracılığıyla büyük yıldız ailesiyle iletişim kurması gibi, ilahi kaynaktan yayılan bir kıvılcım olan insan ruhu da büyük ebedi Ruh ile iletişim kurabilir ve ondan talimatlar, ilhamlar ve ani aydınlanmalar alabilir.

Şüpheciler bu açıklamaya gülebilirler. Fakat Tanrı'ya yükselişimizden, yaşayan güçleri, ruhsal yardımı ve bizi daha büyük ve daha iyi yapan her şeyi elde etmiyor muyuz? Her birimizin, varlığımızın derinliklerinde, sonsuza açılan bir çıkışı vardır. Psişik bir kopuş halindeyken, rüyalarımız, vecitlerimiz, translarımız, algılarımızın tüm yelpazesi hesaplanamaz bir şekilde genişleyebilir. Ruhların ve göksel güçlerin muazzam hiyerarşisiyle temasa geçeriz. Ruh, adım adım, nedenlerin nedenine, geçmişin, şimdinin ve geleceğin bir bütün halinde birleştiği ilahi zekaya kadar geri gidebilir; ve bilinen gerçeklerin topluluğundan tüm sonuçları çıkarabilir.

X IV

Uyanık haldeyken ruhsal görme ve duyma

Puyanıklık halindeki fiziksel görme ve duyma, algılayanın kısmi bir beden dışı deneyimini gerektirdiği ölçüde dışsallaştırma fenomenleriyle ilişkilidir . Burada artık fizyolojik fenomenler veya uzaktaki canlı bir varlığın tezahürleri değil, daha ziyade bir medyumluk biçimi söz konusudur.

Spiritist bakış açısından, hassas birinin ruhu zaten kısmen dışsallaştırılmıştır, yani maddi organizmasının dışındadır. Önceki kişinin kendi görme yeteneği fiziksel görme duyusuna eklenir. Bazen fiziksel duyunun yerine psişik duyunun ikamesi tamamlanır. Bu, bazı durumlarda bir medyumun gözleri kapalıyken görebildiğini kanıtlar. Ben kendim bu olguya sık sık tanık oldum.

Durugörü ve medyumsal görüş dikkatlice ayırt edilmelidir. Öyle olur ki, bu dünyadaki şeyler ve varlıklar konusunda çok açık görüşlü olan uyurgezer medyumlar, ruhlar dünyasını ilgilendiren her şeyde körlüğe kapılırlar. Bu, dışsallaştırılmış zarflarının akışkan radyasyonlarının doğasından ve manyetizörün onlara uyguladığı eğitim türünden kaynaklanır. Basit açık görüşlülük durumunu medyumluk durumundan ayıran şey budur. İkinci durumda artık araya giren insan manyetizması değildir. Gören medyum, eldeki tezahür amacıyla kendisi üzerinde etki eden bir ruhun etkisi altındadır. Ruh, medyumda bedenden kısmi bir kopuş durumu oluşturarak, algılayan kişiye ruhsal görüş sağlar.

Gördüğümüz gibi, ruhsal duyu fiziksel duyudan çok daha inceliklidir. Normal görüşten kaçan radyasyonları, formları ve madde kombinasyonlarını algılayabilir. Görünüşünü daha belirgin kılmak için, ruh genellikle kısmi maddeleşmeye başvurur. Kendini, enkarne katılımcılardan ödünç alınan kuvvetler aracılığıyla görünür veya elle tutulur hale getirir. Bu koşullar altında, akışkan formu ortamın görsel alanına girebilir ve bazı durumlarda bir fotoğrafik plakayı bile

etkileyebilir.

Medyumları görenler, hepsi kontrol öğeleri olarak hizmet edebilecek ayrıntılarla ruhları tarif eder. Daha sonra, hem tarifin doğruluğunu hem de kendilerini gösteren ruhların kimliğini doğrulamak için fotoğrafçılık kullanılabilir. Bunlar genellikle medyumlar tarafından bilinmez. Psişik çalışmalar grubumuzda
Tours (Fransa), [1131]] 1897'den 1900'e kadar üç görme, duyma ve "dahil etme" (psikofonik) medyumumuz vardı. Uykuya dalmadan önce, oda karardıktan sonra, oturanların her birinin yanında, onlar tarafından çağrıştırılan akraba veya arkadaşlarının ruhlarını algılarlardı ve daha önce tanıyor olmalarına veya ilk kez görmelerine bakılmaksızın, onları ayrıntılı bir şekilde tarif edebilirlerdi. Bu durumda, tarifler, tavır veya giyime göre, grubun üyelerinin ruhun kimliğini kolayca belirleyebilmelerini sağlayacak şekildeydi. Dahası, medyumlar ruhların sözlerini ve ifade etmek istediklerini duyabiliyor ve iletebiliyorlardı. Görme medyumları üzerinde üretilen izlenim, ilgili medyumluk yeteneklerinin gelişimine veya ruhların yükselme derecelerine göre çok belirgin bir şekilde değişiyordu. Bir medyum yalnızca parlak bir nokta veya bir alev ayırt ederken, bir diğeri parlak bir form görebiliyordu. Aynısı işitme için de geçerlidir. Hassasiyet ve yoğunlukta hassastan hassasa değişiyordu. Birinin sadece belirsiz bir ses, sadece bir titreşim duyduğu yerde, bir başkası, ortamı gözyaşlarına boğan yumuşak ve nüfuz edici bir uyum duyabilirdi. [1132]]

Tarih, görüntü ve hayalet fenomenleriyle doludur. Yahudiye'de Samuel'in gölgesi Saul'u ikaz eder. Antik Roma dünyasında, Numa, Brutus ve Pompey'e hayaletler göründü. Hristiyanlık tarihi de bu tür gerçeklerle doludur. [1133]]

Orta Çağ'da, görme ve duymanın en dikkat çekici örnekleri Joan of Arc'ınkilerdi. Batı'nın ürettiği en hayranlık uyandırıcı ortam olan bu eşsiz bakireye, tarihimize görünmeyen dünyanın müdahalesinin çarpıcı kanıtlarını aktarmak istediğimizde her zaman başvurmalıyız.

Bu kahraman kadının tüm hayatı, her zaman tutarlı ve kendilerine

sadık ruhani görüntüler ve seslerle doludur. Domremy vadilerinde, savaş meydanlarında, Poitiers'deki sınav görevlilerinin veya Rouen'deki yargıçlarının önünde dururken, her yerde ruhlar ona yardım ediyor ve ilham veriyordu. Sesleri kulaklarında yankılanıyor, günlük görevlerini belirliyor, hayatına kesin bir yön ve görkemli bir hedef veriyordu. Hepsi gerçekleşen gelecekteki olayları duyuruyorlardı. Acı dolu esaretinde, bu sesler onu rahatlatıyor ve cesaretlendiriyordu: "Her şeyi olduğu gibi kabul et; şehitliğini umursama; sonunda cennet krallığına geleceksin." [1134]] Ve bu ifadeleri yaptığı yargıçlar, anlamını anladıkları bu kehanet konusunda endişeli görünüyorlardı.

Kendisine sorulan bütün hain ve sinsi sorulara, sesler cevapları dikte ediyordu; ve eğer gecikirse, diyordu ki, “Kendisine sorulan bütün hain ve sinsi sorulara, sesler cevapları dikte ediyordu; ve eğer gecikirse, diyordu ki, “Tavsiyeleri için onlara havale edeceğim.”

Sesler sustuğunda ve kendi başına bırakıldığında, bir kızdan fazlası değildi. Sonra zayıflıyor, geri çekiliyor, teslim oluyordu. Fakat gece boyunca ses tekrar duyuldu. Ve yargıçlarına tekrarladı: "Ses bana, yemini reddetmenin günah olacağını söyledi; yaptığım şey iyi yapılmıştı."

Bazı hassaslarda, vizyonlar yalnızca bir ruhun düşüncelerinin görüntü veya sahneler biçiminde odaklandığı nesneler aracılığıyla üretilir - örneğin, bir bardak su, bir ayna veya bir cam levha. Ruh, medyumun beynini titreştirme veya yeterli dışsallaştırmayı sağlama konusunda güçsüz olduğunda, az önce bahsettiğimiz nesneleri sıvılarla emprenye eder. Daha sonra, iradesiyle, medyumun en küçük ayrıntılarıyla tanımlayabileceği ve diğer oturanların da görebildiği görüntüler ve çok net sahneler üretir. - [135]]

Aşağıdaki, 16 Şubat 1901 tarihli İngiliz dergisi *Light'ın* (cilt XXI, no. 1049, s. 79-81) vurguladığı en dikkat çekici vakadır. Öldürülen bir adamın ruhu, önce kristaldeki görüntü aracılığıyla, sonra da doğrudan bir medyumun ruhsal duyuları aracılığıyla bedenini geri alır:

Londra yakınlarındaki Thames Ditton'da ikamet eden borsacı Bay Percy Foxwell, 20 Aralık 1900 sabahı City'deki ofisine gitmek üzere evden

ayrıldı. Bir daha asla canlı olarak ortaya çıkmadı. Kaybolduğu doğrulandığında, polis uzun ve titiz bir soruşturma başlattı ancak sonuçsuz kaldı.

Çaresiz hisseden Bayan Foxwell, bir medyum olan Bay von Bourg'a başvurdu ve Bay von Bourg kristalinde borsacının hayattaki görüntüsünü, ardından da onun suya batırılmış cansız bedeninin görüntüsünü elde etti.

Başka bir oturumda, medyum Bayan Foxwell'in yanında duran ve üzerinde bir isim kazınmış tuhaf şeyler asılı olan bir zincire bağlı saati ısrarla tutan bir ruh gördü. Bayan Foxwell bu tariften kocasını ve daha sonra cesedi tanımlamaya yardımcı olacak saati tanıdı. Ruh, cesedi aramaya gitmelerini istedi ve medyumu suya atıldığı yere götürmeye söz verdi.

Tekrar belirli bir günde buluştular ve bu sefer ruh, Bay von Bourg'un eliyle bir plan çizdi ve gitmeleri gereken yolu ve yönleri yazılı olarak gösterdi. Merhumun birkaç arkadaşı eşliğinde medyumlar, dolambaçlı rotasını kat ederek bu yolda yürüdüler. Artık merhumun yaşadığı darbelerin etkisini çok güçlü bir şekilde hissediyorlardı. Kurbanın vurulduğu noktaya ulaştıklarında, bir medyum neredeyse bayılacaktı. Tıpkı katillerin yaptığı gibi, birkaç yolu takip etmek, evleri atlatmak, tarlaları geçmek ve çitlerin arasından geçmek zorundaydılar. Hangi yolu izleyecekleri konusunda tereddüt ettiklerinde, medyumlar Bay von Bourg ve Bay Knowles, "tam önlerinde, yönü gösteren ruhu açıkça görebiliyorlardı." Sonunda, oldukça sakin derin bir su akıntısının olduğu bir tarlanın kenarına geldiler. Medyumlar haykırdı: "Gördüğümüz şey bu!" Fakat gece olmuştu ve hareket noktalarına geri dönmeleri gerekiyordu.

Ertesi gün bir arama yapıldı. Sırıklarla donatılmış adamlar derenin dibini yokladılar. Kısa bir süre sonra, belirttikleri noktanın biraz aşağısında ve derenin Thames'e katıldığı yere yakın bir yerde, suda yüzen bir ceset görüldü. Üzgün cesedin üzerinde bulunan bir saat, cesedin Bay Foxwell'in cesedi olduğunun tespit edilmesini sağladı. Suda altı hafta kalması eti çürütmüştü. Ceset, medyumların tarif ettiği şekilde giydirilmişti. Kimliğini sadece üzerindeki biblolarla kazınmış saatten değil, aynı zamanda dişlerindeki bazı tuhaf izlerden de tespit etmek mümkündü.

Prof. Pyrrhus Bessi, Fransız dergisi *Revue des Études Psychiques'te* (2. Seri, Yıl 1, no. IV ve V, Nisan-Mayıs 1901, s. 99-102 ve 108) yayınlandığı gibi, Umbria'daki (İtalya) perili bir evde tanık olduğu başka bir kendiliğinden görme fenomenini anlatır. Vaka, profesörün kendisinin de kabul ettiği gibi, her türlü Spiritist fikre kesinlikle karşı çıkması nedeniyle daha da dikkat çekicidir:

Gece geç saatlerde yalnızdı, yayınlamak üzere olduğu bir broşürün son sayfalarını yazıyordu ki lambası aniden söndü. Ancak oda soluk gri bir ışıkla aydınlatılmıştı. Önündeki buz, daha da canlı bir ışığı yansıtıyordu ve onunla birlikte, kendisinin bilmediği bir oda ve mobilyalar. Bir masada oturan yaşlı bir kadın, yavaşça, çok dalgın bir havayla yazdı ve sonra yazdığı kağıdı bir zarfa koyup çekmeceye koydu. Son olarak, başını koltuğun arkasına yasladı ve uykuya dalmış gibi göründü. Işık kayboldu ve görüntü kayboldu.

Birkaç saat sonra profesör, karısının teyzesinin bir koltukta ölü bulunduğunu ve masanın çekmecesinde onun el yazısıyla yazılmış vasiyetinin bulunduğunu öğrendi.

“Bay Bessi’nin sorularıma verdiği cevaplardan,” dedi *Revue des Études Psychiques’in yönetmeni Bay César de Vesme,* “görümünü gece yarısından bir süre önce gördüğü ve kadının sabahın erken saatlerinde ölü bulunduğu anlaşılıyor.” Dolayısıyla, ajan, gizli bir yardımla desteklenen ölen kadının kendisi olmalıydı; ve Bay Bessi, tezahür sırasında evde uyanık olduğundan, buna tanık olan da oydu.

Görme olayına benzer koşullar altında işitme organı da ruhlar tarafından etkilenebilir. FWH Myers şu gerçeği bildiriyor: [1136]]

Lady Caidly, banyo yaparken, kilitli ve soyunmuş haldeyken, garip ve belirgin bir sesin, "Kapıyı aç!" dediğini duydu. Şaşırdı ve boşuna her tarafa baktı. Banyoya girdiğinde, sesin art arda üç kez, giderek artan bir ısrarla tekrar ettiğini duydu: "Kapıyı aç!" Sonra küvetinden çıktı ve sürgüyü çekti. Ama tekrar banyoya girdiğinde, bilincini kaybetti ve başı suyun altına düştü. Neyse ki, düşüşü sırasında bir zil ipini çekebildi. Hizmetçisi koşarak geldi. Kapı hala kilitli olsaydı, kesinlikle boğulacaktı.

L'Au-delà et les Forces Inconnues [Bilinmeyen Kuvvetler ve Ötesindeki Dünya] (Paris, Ollendorff, 1902, s. 56-58) başlıklı araştırmasında bize

anlattığı şey budur .

Şair, "Her zaman yatakta olduğumda," diye yazar, "ve ışığı söndürdükten kısa bir süre sonra, bu fenomen ortaya çıkar. ... beni soyadımla çağıran bir sesin açıkça duyabiliyorum: 'Coppée!'"

“O anda kesinlikle uyumuyorum; ve bunun kanıtı, o zaman hissettiğim güçlü duyguya ve hızlanan kalp atışına rağmen, her zaman ... hemen şu cevabı vermemdir: 'Kim var orada? Kim benimle konuşuyor?' Ama ses hiçbir zaman çağrısına bir şey eklemedi.”

“Bu ses bana yabancı. Bana babamın sesini, annemin sesini veya özellikle değer verdiğim veya sevdiğim ve artık olmayan herhangi bir başkasının sesini hatırlatmıyor. Ama tekrar ediyorum, açık ve net; ve - oldukça dikkat çekici ve sizi temin ederim ki korkutucu - her zaman o kelimeye verdiği tonlamadan - saf ve basit soyadımdan - dikkat edin, tam o anda içimde hareket eden hisse karşılık veriyor gibi görünüyor.”

“Bu sesi hayatımda çok nadiren ve çok ciddi ahlaki durumlarda, kendimi üzgün veya hoşnutsuz hissettiğimde duydum. Ve yine de, ses her zaman şikayet veya sitem tonu aldı, üzüntümle sempati duyuyor veya kötü hislerimi suçluyor gibi göründü. Ve işte bu sesi bir rüyada duymadığıma dair bir başka kesinlik: endişelerim tarafından uyanık tutulduğum zamanlar dışında benimle hiç konuşmadı.”

Bazı medyumlarda, psişik duyu ruhların en ince titreşimlerini kavrayabilir ve hatta ruhsal düzlemlerden ve dünyalardan gelen nüfuz edici armonileri, göksel ruhların gerçek konserlerini algılayabilir. Bazen bu duyma yeteneği orada bulunan herkese yayılabilir.

Modern American Spiritualism (New York, yazarın kendi baskısı, 1870, bölüm V, s. 57) adlı kitabında Bayan Emma Hardinge Britten, Bayan Tamlin'in, "gitar ve diğer enstrümanların, melodileri tanıyacak şekilde, görünür bir temas olmadan" çalındığı ilk Amerikan medyumu olduğunu ve bunu en üst düzeyde mükemmellikle yaptığını bildirir. Sesler en güçlüden en yumuşak olana kadar değişiyordu. Zaman zaman, bir üflemeli arpın akorlarını hatırlatıyordu. Sanki sesler, enfes bir tatlılıktaki insan sesine dönüşecekmiş gibi görünüyordu.

O zamandan bu yana buna benzer olaylar çok farklı ortamlarda meydana geldi.

Jesse Shepard'ın bütün büyük başkentlerde ve birçok kraliyet sarayında verdiği meşhur seanslar sırasında; ayrıca Dr. Sant'Angelo'nun Roma'daki seanslarında, göksel korolar ve birçok görünmez enstrümanın akorları duyuluyordu ve solo sesler, orada bulunanların çoktan ölmüş olan birçok şarkıcıyı tanımalarını sağlıyordu. [1137]]

Büyük bestecilerin hemen hemen hepsi duyarlı, işiten veya ilham alan medyumlardır; bunu kendi tanıklıkları da kanıtlamaktadır.

(Goethe'nin Bir Çocukla Yazışmaları, çev. Bettina von Arnim, Boston, Ticknor & Fields, 1861, s. 285) eserinde Beethoven hakkında şu ayrıntılara rastlanmaktadır :

Beethoven, başyapıtlarının nereden kaynaklandığını anlatırken bir gün Bettina'ya şöyle demişti:

“Kendimi melodinin her yandan akmasına izin vermeye zorlanmış hissediyorum - onu takip ediyorum - tutkuyla tekrar yakalıyorum - benden kaçtığını, çeşitli heyecanların kalabalığı arasında kaybolduğunu görüyorum - kısa süre sonra yenilenen bir tutkuyla tekrar yakalıyorum onu; ondan ayrılamam - hızlı bir coşkuyla onu her türlü modülasyon biçiminde çoğaltıyorum - ve son anda ilk müziksel düşünceyi yeniyorum - şimdi görün - bu bir Senfoni...”

“Hiçbir dostum yok: Kendimle baş başa yaşamak zorundayım, ama Tanrı’nın sanatımla bana, başkalarına olduğundan daha yakın olduğunu çok iyi biliyorum... Müzik, daha yüksek bir bilgi alanına açılan tek bedensiz giriş.”

En tatlı melodilerini besteledikten sonra şöyle haykırırdı: “Ben bir coşkuya kapıldım!”

Mozart ise yakın bir dostuna yazdığı mektupta bizi müzikal ilhamın gizemleriyle tanıştırıyor: [1 1 38]]

"Benim besteleme yöntemimi ve bir dereceye kadar eserler yazarken hangi yöntemi izlediğimi bilmek istediğinizi söylüyorsunuz. Bu konu hakkında gerçekten de şundan daha fazlasını söyleyemem, çünkü ben kendim bu konuda daha fazlasını bilmiyorum ve bunu açıklayamıyorum."

"Sanki tamamen kendim olduğumda, tamamen yalnız olduğumda ve neşeli olduğumda... düşüncelerim en iyi ve en bol şekilde böyle zamanlarda akıyor.

Nereden ve nasıl geldiklerini bilmiyorum, onları zorlayamam da.”

Hayatının sonlarına doğru, ölümün gölgesi çoktan üzerine çökmüşken, sakin ve mükemmel bir dinginlik anında, odasında bulunan arkadaşlarından birini aradı: [1139]] “Dinle,” dedi, “müzik duyabiliyorum.” Arkadaşı, “Hiçbir şey duymuyorum,” diye cevap verdi. Fakat hâlâ coşkulu olan Mozart, göksel armonileri algılamaya devam etti. Sonra solgun yüzü aydınlandı ve Aziz John’un tanıklığını aktardı: “ve cennette müzik duydum.”

Bu, Requiem'ini bestelerken oldu . Bitirdiğinde kızını çağırdı ve "Gel canım, görevim bitti, Requiem'im *bitti* !" dedi. Kızı daha sonra birkaç kıta söyledi ve parçanın melankolik, derin notalarında durarak babasının onaylayan gülümsemesini aramak için yumuşakça döndü, ancak bunun yerine sadece ölümün sakin ve dinlenmiş gülümsemesini buldu. Mozart artık bu dünyadan değildi. [1140]]

Massenet, 1898 yılında Leeds'te (İngiltere) sahnelenen senfonik şiiri *Visions hakkında konuşurken, Light* dergisinde (cilt XV, s. 538, Londra, 9 Kasım 1895) yayımlanan şu dizeleri yazmıştır:

"Bu eserde az çok deneysel bir şeyler var ve ilk dinleyicilerin eser hakkında hiçbir önyargıya sahip olmamasını istiyorum."

“Çok kısa bir süre önce Simplon'u geçiyordum ve geçidin tam ortasındaki o küçük otele vardığımda, orada birkaç gün sessizlik içinde kalmayı düşündüm.”

“Biraz dinlenmek için yerleştim, ama ilk sabah, o harikulade dağ sessizliğinde tek başıma otururken bir ses duydum! Gerçek miydi? Anlayamıyorum. Ne söylüyordu? Anlayamıyorum. Ama her zaman bu garip, ruhsal ses kulaklarımda şarkı söyledi ve sesten ve dağ yalnızlığından doğan bir rüya beni ele geçirdi.” Mozart gibi Massenet de ilhamını kendi iradesinden bağımsız olarak dışarıdan aldı.

Yukarıdan bir müdahalenin, Cennet ve Dünya'nın birliğinin, güzelliğin zaferi, ilahi idealin gerçekleşmesi için düşünce ve dehanın yaratımları aracılığıyla binlerce şekilde kendini gösterdiği söylenebilir.

Bu, tüm zamanların bir gerçeğidir. Şimdiye kadar pek anlaşılmadı, ancak konu hakkında biraz ışık tutuldu. Yakında insanlık bu verimli yolda daha fazla güvenle ilerleyecek. Ölümlüler ve ilham veren ruhlar

arasındaki iletişim daha etkili ve bilinçli hale gelecek ve insan işi güç ve büyüklük kazanacak.

XV'de

Psişik kuvvet,

Akışkanlar,

Manyetizma

Ruhsal olguların incelenmesi, bilimin uzun süredir görmezden geldiği madde hallerini ve yaşam koşullarını bize duyurdu. Gaz halinin ve hatta W. Crookes tarafından keşfedilen ışın halinin ötesinde, görülmeyen ve ölçülemez hale gelen maddenin, *akışkanlar olarak adlandırdığımız giderek daha incelikli biçimlerde bulunduğunu öğrendik.* Seyreldikçe, yeni özellikler, artan radyasyon gücü kazanır ve enerji biçimlerinden biri haline gelir. Sonraki bölümlerde tartışılacak deneylerin çoğunda kendini bu yönüyle gösterir.

Bir ruh insan ortamında kendini gösterdiğinde bunu ancak medyumlardan ve orada toplanmış olan topluluktan ödünç aldığı bir kuvvetin yardımıyla yapabilir.

Bu kuvvet insanların akışkan bedenleri tarafından üretilir. Zaman zaman odik, manyetik, sinirsel (veya nevritik) ve eterik kuvvet adlarıyla adlandırılmıştır. Buna *psişik kuvvet diyorum* çünkü bireyin iradesine itaat eder. Bunun arkasındaki itici güç budur; kişinin uzuvları ve uzuvları itici etkenlerdir; özellikle parmaklardan ve beyinden ortaya çıkar.

Her birimizin içinde, zihinsel eğilimlerimize göre genlik ve yoğunluk bakımından değişecek olan görünmez bir odak noktası vardır. İrade onlara özel nitelikler verebilir; ve mıknatıslayıcıların şifa gücünün sırrı burada yatar.

Aslında, bu kuvvet ilk olarak terapötik uygulamalarında kendini bu sonunculara gösterdi. Doğası, ona *od* veya *odik kuvvet adını veren Baron Karl von Reichenbach tarafından incelendi,* oysa W. Crookes, kendi adına, yoğunluğunu ölçen ilk kişiydi. [4 41]

Fiziksel etki ortamları bu kuvvetin bol miktarda dışsallaştırabilir; ancak hepimiz ona çeşitli derecelerde sahibiz. Masaların yerden kalkması, görünür temas olmadan nesnelerin yer değiştirmesi, apport [4 42]

fenomenleri, doğrudan tahtalara yazı yazılması vb. bu kuvvet aracılığıyla mümkün kılınmıştır. Etkisi tüm ruhsal tezahürlerde mevcuttur.

İnsan vücudunun yayılımları, karanlık odada görüşlerini etkiledikleri hassas kişiler tarafından bildirildiği gibi, ışıklı, çeşitli tonlarda renklidir. Bazı medyumlar, manyetizörlerin ellerinden kaçarak, tam ışıkta bile onları görebilir. Bunlar spektroskop kullanılarak analiz edildi ve her renge göre dalga boyları belirlendi.

Bu yayılımlar bireyin etrafında eşmerkezli katmanlar oluşturur ve bunlar bir tür akışkan atmosfer oluşturur. Bu, Okültistlerin sözde aurası veya insan fotosferidir. Albay Rochas d'Aiglun, Dr. Luys, Dr. Paul Joire, vb. tarafından yapılan sayısız deneyle belirlenen duyarlılığın dışsallaştırılması olgusunu açıklar. ^ [43]

, ruhsal gücü ölçebilen *, biyometre* adı verilen bir cihaz geliştirdi .

Bu cihaz, şifreli bir kadranın üzerinde ipek bir iplikle asılı duran bir bakır iğneden oluşuyordu. Bütün bunlar, havadan ve dış etkenlerden korunan bir cam kürenin altında düzenlenmiştir. Bu koşullar altında, iğne, cam duvardan, uzaktan yerleştirilmiş bir deneycinin elinden kaçan radyasyonlar tarafından temas olmaksızın etkilenebilir. Bu işlem, iğnenin her iki yönde 40 ila 75 derece arasında değişen sapmalarına neden olur, iğne, kişinin sağlık durumuna veya zihinsel eğilimine göre çekilir veya itilir. Genellikle sağ el çeker ve sol el iter.

Bu görünmez kuvvet, 4 inç kalınlığındaki bir buz bloğunun içinden, mika, alümina, kolodyum yalıtkan levhalar vb. içinden iğneye etki edebilir.

On yıllık bir zaman diliminde, Dr. Baradu d [44]] iki binden fazla deneye kendini adadı ve bu da ona bu kuvvetin varlığını ve her bireyin doğasının zenginliğine veya yoksulluğuna bağlı olarak ne ölçüde yayıldığını veya çekildiğini en titiz kesinlikle belirleme olanağı verdi. [145]

, stenometre adı altında benzer sonuçlar veren bir cihaz icat etti.

W. Crookes tarafından yapılan deneyler daha da göstericidir. Kendi laboratuvarında medyum Daniel Dunglas Home ile çalışan bu önemli bilim insanı, büyük bir doğruluk oranına sahip bir tartı makinesi kullanmıştır. Medyumun eli, temas etmeden, plakalardan birinden sapmalar elde edecek ve ağırlığı 8 pound'a kadar artıracak şekilde cihazı etkileyebilmiştir. Bu deneyler, son derece hassas bir şekilde son derece

dikkatli bir şekilde inşa edilmiş bir cihaz aracılığıyla, farklı tanıkların huzurunda, en sıkı kontrol altında birkaç kez tekrarlanmıştır. Herhangi bir sahtekarlık olasılığını ortadan kaldırmak için tüm önlemler alınmıştır. ^ [46]]

Psişik kuvvetin radyasyonları fotoğraflanabilir. Tamamen karanlıkta, el geliştirici banyosuna batırılmış hassas bir plakanın üzerine yerleştirilirse, birkaç dakikalık pozlamadan sonra plakanın iz bıraktığı görülebilir. Parmaklar ona yapışmışsa, her birinin oluşturduğu lekeden ve birçok odak noktasından, her yöne doğru ayrılmış ve ışınlanmış spiral dalgalanmalar görürüz. Bu, psişik kuvvetin, ultraviyole ışınları veya Röntgen ışınları gibi, gümüş tuzları üzerinde etki edebileceğini gösterir.

[1] [4] [47]] ve Taylor, Dr. Thompson, Prof. Wagner vb. tarafından gerçekleştirilen deneylerle gösterildi . Albay Rochas d'Aiglun bunu Bayan Lux ile yaptığı deneyler sırasında elde etti. ^ [48]]

Alnına, kalbine veya eline kuru bir şekilde yerleştirilen plaka, kişinin düşüncelerinin, duygularının veya hislerinin yoğunluğuna göre radyasyonları yeniden üretir. Öfke, acı, coşku, dua, aşk, hepsinin kendine özgü radyasyonları vardır. [149]

Böylece fotoğraf plakası, “görünmeyene bakış”, insan ruhunun yayılımının tartışılmaz tanığı haline gelir.

Uzun yıllar boyunca bilimsel ve akademik çevrelerce açıkça reddedilen, tıpkı kan dolaşımı, aşılama, antiseptik uygulamalar ve daha pek çok buluşun daha önce reddedildiği gibi, manyetizma da dünyanın kendisi kadar eski olmasına rağmen, ancak daha sonra hipnoz adı altında bilimsel alana girebilmiştir.

Süreçlerinin birbirinden farklı olduğu kabul edilir. Hipnozda, önce onu uykuya daldırmak, sonra da fenomenleri başlatmak için telkin yoluyla özne üzerinde hareket edilir. Telkin, yalnızca birinin iradesinin başka bir kişinin iradesine tabi kılınmasıdır. Özne, kendisini deneyciye bırakır ve onun söz ve jestlerle veya sadece düşünceyle ifade ettiği emirlerini yerine getirir. Aynı sonuç, manyetizma uygulamaları kullanılarak da elde

edilebilir. Tek fark, kullanılan araçlardadır. Hipnozcuların kullandıkları oldukça istilacıdır. Eğer belirli rahatsızlıkları tedavi edebiliyorlarsa - ve bunların terapötik olarak uygulanmasının kayda değer sonuçlar verdiği inkar edilemez - çoğu zaman sinir sistemine düzensizlik verirler ve zamanla öznenin dengesini bozabilirler; oysa manyetik yayılımlar, uyanıkken veya uykudayken iyi yönlendirildiğinde, sıklıkla sorunlu organizmalara uyumu geri getirir.

Telkin, gördüğümüz gibi, insan operatörler veya gizli ajanlar tarafından, görünür ve görünmez düzlemde yakından veya uzaktan uygulanabilir. Bir insanın duyuların yardımı olmadan bir başkası üzerinde zihinsel olarak hareket etmesine izin vererek, zihnin bir ortamdaki hareketini daha iyi anlamamızı sağlar. Gerçekten de, gücü ve hareketi sınırlı, engellenmiş ve azalmış olan insanların elde edebileceği şey, kaba maddenin engellerinden kurtulmuş zeki bir varlık, daha iyisini yapacak ve hassas birini etkilemeyi, ona ilham vermeyi ve kendi görüşlerini gerçekleştirmek için onu kullanmayı başaracaktır.

Genel anlamıyla manyetizma, ruhsal kuvvetin, bu kuvvetle bolca donatılmış olanlar tarafından, *sıvılar adı altında kullanılmasıdır.*

Manyetik sıvıların etkisi o kadar çok ve ikna edici örnekle gösterilmiştir ki, bugün yalnızca cehalet veya kötü niyet onların varlığını inkar edebilir. Aşağıdaki örnek binlerce örnek arasından gösterilebilir: [1 1 50]

Grenoble Akademisi'nin (Fransa) rektörü Bay E. Boirac, Paris'teki Hipnoz Hipnoz Derneği'nin başkan yardımcısıydı ve aşağıdaki deney sonucunda hipnozu bırakıp manyetizma lehine karar verdi: Bir gün öğleden sonra eve geldiğinde, hizmetçisinin uyuduğunu gördü. Bay Boirac onu bulunduğu yerden gördü ve aklına manyetik bir deney yapma fikri geldi. Bulunduğu yerden, sağ elini uyuyan kişinin ayaklarının hizasına ve yönüne doğru uzattı. Bir iki dakika sonra elini kaldırdığında, hizmetçinin ayaklarının yükseldiğini ve elinin yukarı doğru hareketini takip ettiğini hayretle gördü. Deneyi birkaç kez tekrarladı ve her seferinde sonuçlar aynıydı.

Daha önce de belirtildiği gibi, rahatlatma ve iyileştirme isteği manyetik sıvılara iyileştirici özellikler kazandırır. Hastalıklarımızın çaresi kendi

içimizdedir. İyi, sağlıklı bireyler zayıf ve acı çeken varlıklar üzerinde etkide bulunabilir, nefes üfleme, el koyma ve hatta enerjisiyle emprenye edilmiş nesneler aracılığıyla onları canlandırabilir. En yaygın eylem, hastanın sakinleştirici veya uyarıcı etkisine bağlı olarak hızlı veya yavaş, uzunlamasına veya enine olabilen *geçişler adı verilen jestler aracılığıyla yapılır* . Bu tedavi, tedavi tamamlanana kadar düzenli olarak devam etmeli ve seanslar her gün yenilenmelidir.

Kendi kendine mıknatıslanma yoluyla, fiziksel bedeninizden kısmen ayrılmışken, zayıflamış organlarınızı ovarsanız veya geçişler yardımıyla, kendi ellerinizden çıkan kuvvet akımlarını onlara emdirerek de kendi kendinize tedavi olabilirsiniz.

Ateşli inanç, irade gücü, dua ve daha yüksek güçlerin çağrılması, hem uygulayıcıya hem de özneye destek sağlayabilir. İkisi de düşünce ve kalpte birleştiğinde, şifa eylemi daha yoğun hale gelir.

İnancın yüceltilmesi, ruhsal varlığın bir tür genişlemesine neden olur ve onu yukarıdan gelen akışa daha erişilebilir hale getirir, bu da bizi hac yerlerinde ve dini mabetlerde gerçekleştirilen bazı olağanüstü tedavileri kabul etmeye ve açıklamamıza götürür. Şüpheli olarak reddedilemeyecek kadar önemli olan tanıklıklarla desteklenen çok sayıda tedavi vakası vardır. Bunlar şu veya bu dine özgü değildir; bunları en çeşitli çevrelerde belirsiz bir şekilde buluruz: Katolikler, Ortodokslar, Müslümanlar, Hindular ve diğerleri.

Herhangi bir tiyatroculuktan ve tüm gizli amaçlardan arındırılıp yalnızca hayırsever sevgi uğruna uygulandığında, manyetizma alçakgönüllülerin ve inananların, aile babasının ve çocuklarının annesinin, kısacası, sevmeyi bilen herkesin ilacı haline gelir. Uygulaması kolayca erişilebilir. Sadece her yere güç ve yaşam yayan sonsuz güce olan öz güven ve inanç gerektirir. Mesih ve havariler gibi, azizler, peygamberler ve bilgeler gibi, her birimiz ellerimizi koyup şifa verebiliriz, eğer insan kardeşlerimize sevgimiz varsa ve onlara rahatlama getirmek için ateşli bir isteğimiz varsa.

Hasta manyetik etki altında uykuya daldığında ve telkine açık göründüğünde, ikincisini yalnızca nazik ve kibar sözlerle kullanın. Kaba bir şekilde talep etmek yerine ikna edin. Her koşulda, hastayla yalnız

başınıza, sessizce bir araya gelin. İnsan ızdırabının olduğu her yerde dolaşan iyiliksever ruhlara seslenin. Sonra, yukarıdan, içinizde bir akışın indiğini ve sonra özneye ulaştığını hissedeceksiniz. Yenileyici bir dalga kendiliğinden kötülüğün nedenine nüfuz edecek ve eyleminizi uzatarak ve yenileyerek, dünyevi sefaletlerin yükünü hafifletmeye katkıda bulunmuş olacaksınız.

İyileştirici manyetizmanın tüm gücü ve insanlığa sağladığı hizmetler düşünüldüğünde, bazı ülkelerdeki kamu otoritelerinin onun özgürce uygulanmasını engelleme eğilimine karşı yeterince güçlü bir şekilde itiraz edilemez. Bunu yaparken en saygın ilkeleri ihlal ediyorlar ve acı çekmenin kutsal haklarını ayaklar altına alıyorlar. Manyetizma doğanın ve Tanrı'nın bir armağanıdır. Kullanımını düzenlemek ve suistimalleri engellemek iyi bir şeydir. Uygulamasını yasaklamak, ilahi eyleme tecavüz etmek, özgürlüğe ve bilimin ilerlemesine saldırmak ve aynı zamanda bir karanlıkçılık politikası izlemektir.

Manyetizma yalnızca terapötik eylemle sınırlı değildir. Çok daha geniş bir kapsamı vardır. Ruhun bağlarını çözen ve görünmeyen dünyanın kapılarını ikincisine açan bir güçtür; içimizde uyuyan ve düzgün bir şekilde kullanılırsa ve kademeli eğitimle, sağlam ve ısrarcı bir iradeyle geliştirilirse bizi bedenin yükünden kurtarabilir, bizi zaman ve mekanın yasalarından kurtarabilir ve bize doğa ve diğer varlıklar üzerinde güç verebilir.

Manyetik uykunun hafif uykudan vecde ve transa kadar yükselebilen ve değişebilen dereceleri vardır. Albay Rochas d'Aiglun ilk üç derecenin yüzeysel olduğunu ve hipnoz durumunu oluşturduğunu düşünür. Öneri bu aşamalarda uygulanabilir. Ancak, hipnozunkilere manyetize edici süreçler eklendiği anda, üstün fenomenler ortaya çıkar: katalepsi, uyurgezerlik ve trans. İlk durumda, ruh tezahürlerine elverişli durumdur, örneğin ruhların maddeleşmesi, parlayan ışıkların, ellerin, hayaletlerin, vb. görünmesi. İkinci durumda, medyumun manyetizörü şifa eyleminde yönlendirmesine, hastalıkların doğasını tanımlamasına, çareleri göstermesine, vb. izin

veren ikinci görüş durumu olan açık görüşlülüktür. [1 1 51]]

Uyurgezerliğin daha yüksek hallerinde, özne mıknatıslayıcının etkisinden kurtulur ve kendi özgürlüğünü, kendi ruhsal yaşamını yeniden kazanır. Akışkan bedenin bağlantısı ne kadar fazla koparsa, fiziksel beden o kadar hareketsiz hale gelir ve ölüme benzer bir duruma girer. Aynı zamanda, düşünceler ve duyumlar rafine edilir, dünyevi yaşamdan iğrenme ortaya çıkar. Sonra fiziksel organizmaya dönüş acı dolu sahnelere, gözyaşı nöbetlerine, acı pişmanlıklara neden olur.

Sıvıların dünyası, diğerlerinden daha fazla çekim yasalarına tabidir. İrademizi kullanarak, düşüncelerimize ve hislerimize uyumlu iyi veya kötü güçleri kendimize çekeriz. Bu, müthiş bir şekilde kullanılabilir; ancak manyetik gücü kötü amaçlar için kullananlar, er ya da geç bunun kendilerine karşı döndüğünü göreceklerdir. Başkaları üzerinde büyü, büyüleme ve nazara maruz kalma biçiminde uygulanan herhangi bir zararlı etki, kaçınılmaz olarak onları üretenlere geri dönecektir.

Hipnozda da, manyetizmadan farklı olarak, eğer uygulayıcı saf niyetlerden ve bütünlükten yoksunsa, deney hem uygulayıcı hem de denek için tehlikeler yaratacaktır.

Bu nedenle bu alana saf bir kalp ve hayırsever sevgi olmadan yaklaşmaktan kaçının. İçsel dua dürtüsünü ve diğer insanlara karşı samimi bir sevgi düşüncesini eklemeden asla manyetik kuvvetleri harekete geçirmeyin. Böylece sıvılarınızı ilahi dinamizmle uyumlu hale getirecek, eyleminizi daha etkili ve derin hale getireceksiniz.

Yükseltilmiş manyetizma -büyük terapistlerin ve inisiyelerin- sayesinde, düşünce yukarıdan gelen akış altında aydınlanır ve asil duygular yücelir. Sakinlik, güç ve dinginlik hissi içimize işler. Ruh, insan benliğinin tüm önemsizliğinin yavaş yavaş kaybolduğunu hisseder ve doğasının daha yüksek yönlerinde yeniden belirir. Başkalarının iyiliği ve kurtuluşu için kendini unutmayı öğrendiği sırada, kendisinde daha önce bilinmeyen kaynakların uyandığını hisseder.

Dünya'da iyilik manyetizması cömert istekler ve ruhların yükselmesiyle gelişsin! Her fikrin kendi içinde başarısının tohumunu taşıdığını hatırlayalım; ayrıca akışkan titreşimlerimize yüce ve asil düşüncelerin ışıltısını aktaralım. Tüm dünyevi ruhlar, onları ruhsal düzlemdeki büyük

kardeşleriyle birleştiren güçlü bir akımla birbirlerine bağlansın! O zaman insanlığın ilerlemeye doğru yürüyüşünü geciktiren kötü etkiler, özveri ve sevginin radyasyonları altında yok olacaktır.

XVI .

Spontan olaylar,

Perili evler

Tipoloji [152]

Spiritist tezahürlerin incelenmesine yaklaşıldığında, metodik ve titiz bir sınıflandırma ilk gereklilik olarak kendini dayatmaktadır. İlk bakışta, biraz karışıklığa neden olabilecek sayısız bir gerçek yığını var gibi görünmektedir. Ancak, modern Spiritüalizmin gelişimini yarım yüzyıl boyunca yakından incelediğimizde, bu gerçeklerin, onları üreten nedeni vurgulamak için belirli bir taslağı, kesin bir yöntemi izleyerek derecelendirildiğini ve sıralandığını fark ederiz. Perili evlerin fenomenlerinde başlangıçta belirsiz ve bulanık olan gizli kişilikler, tipoloji ve daha sonra yazı yoluyla kendilerini göstermeye başladılar. Medyumsal "dahil etme" (psikofoni) yoluyla daha da belirgin hale geldiler ve maddeleşme yoluyla görünür ve elle tutulur hale geldiler. Fenomenlerin ortaya çıkışı bu düzendedir, giderek çoğalarak kayıtsızların dikkatini çekmek, şüphecileri onları kabul etmeye zorlamak ve her birimize insan ruhunun hayatta kaldığını göstermek için.

Bu bölümde, tarihi olarak adlandırılabilecek bu düzen, ruhsal olguların incelenmesine ayrılmış olarak benimsenecektir. Bunlar da iki kategoriye ayrılabilir, yani fiziksel ve entelektüel olgular. İlkinde, medyum pasif bir rol oynar: o, sıvıların ve enerjilerin yayıldığı, görünmeyenin madde üzerinde etki edeceği ve varlıklarını göstereceği yayılımın odak noktasıdır. İkincisinde, medyum daha önemli bir rol oynar: o, ruhun düşüncelerinin iletici aracıdır ve bazen, daha önce gördüğümüz gibi, medyumun ruhsal durumu, yetenekleri ve bilgisi elde edilen iletişimleri önemli ölçüde etkileyebilir.

Modern Spiritüalizmin tarihi bir hayalet olayıyla başladı. 1848'de Hydesville'de (ABD) bir perili evde gerçekleşen tezahürler ve orada yaşayan Fox ailesinin sıkıntıları iyi bilinmektedir, bu yüzden burada sadece kısa bir özet yeterli olacaktır.

Her gece, şiddetli ve sürekli sesler, kapıları açıp kapama, mobilyaları

sallama ve yataklardan örtüleri çekme yoluyla görünmez bir zeki varlık ortaya çıkıyordu. Soğuk ve kaba eller genç Fox kız kardeşleri yakaladı ve zemin bilinmeyen bir hareketle altlarında sallandı.

Duvarlara vurarak - alfabenin her harfi belirli sayıda vuruşa karşılık geliyor - bu zeki varlık Dünya'da yaşadığını iddia etti. Adını Charles Rosna olarak yazdı. Gezici bir seyyar satıcı olduğunu iddia etti ve trajik ölümü hakkında kimsenin hiçbir şey bilmediği birçok ayrıntıya girdi ve anlatısının doğruluğu, ruhunun kendisini öldürdükten sonra gömüldüğü yer olarak belirlediği bodrumda insan kemiklerinin keşfedilmesiyle doğrulandı. ^ [531]

Bu kemiklerin kömür ve kireç artıklarıyla karışmış olması, bu uğursuz olayın tüm izlerini ortadan kaldırma niyetinin açık bir göstergesiydi.

Meraklı bir kalabalık akın etti; kulübe kısa sürede her yerden gelen kalabalığı barındıramayacak kadar küçüldü. Vuruşları duymak için beş yüz kişiye kadar insan toplandı.

New York eyaletindeki yoksul bir köydeki bir kulübede, mütevazı durumdaki kişilerin huzurunda, buna tanık olanlara bu yeni ve garip tezahür aracılığıyla, ölümün sırrı, gecenin sessizliğinde, görünmez bir varlık tarafından açığa çıkarıldı. Modern tarihte ilk kez, yaşayanların dünyasını ölenlerin dünyasından ayıran kapıdan küçük bir ışık sızdı. ^ [54]]

Kendiliğinden ve beklenmedik doğası ve onu çevreleyen hareketli koşullar nedeniyle, bu tezahür Spiritizme karşı ileri sürülen tüm açıklamalardan ve argümanlardan kaçmaktadır. Telkin ve halüsinasyon veya hatta bilinçaltı bile bunu açıklamakta güçsüzdür. Fox ailesi, düzenli olarak ayinlerine katıldıkları Metodist Episkopal Kilisesi'nin iyi bilinen üyeleriydi. En katı dini pratiklerle yetiştirilen tüm aile üyeleri, bu tür olayların olasılığından tamamen habersizdi ve hiçbir şey onları bu olaylara hazırlamamıştı.

Bunlardan herhangi bir avantaj elde etmekten uzak, bu ruhsal tezahürler yüzünden bir dizi sıkıntı ve zulüm gördüler. Huzur ve sağlıklarını kaybettiler. Kişisel itibarları ve mali durumları mahvoldu. Onları uzaklaştırmak için gösterdikleri tüm çabalara, ani ayrılışlarına ve ikametgah değişikliklerine rağmen, fenomenler onları amansızca takip etti ve ruhların eyleminden kaçamadılar. Görünmeyenlerin tekrarlanan

emirleri, onlara tezahürleri kamuya duyurmaları, Rochester'daki (NY) Corinthian Salonu'ndaki arenaya bakmaları ve görünen ve görünmeyen dünyalar arasında iletişim olasılığını kanıtlamak için çeşitli sınav komitelerinin aşırı sertliğine ve düşmanca bir halkın hakaretlerine katlanmaları gerektiğini öğretti.

Hydesville'deki perili kulübeye geri dönelim. Charles Rosna orada görünen tek kişi değildi. Her durumdan çok sayıda ruh, orada bulunanların ölmüş akrabaları veya arkadaşları, sorulan sorulara vurarak yanıt vererek, isimlerini heceleye heceleye, kendi kimlikleri hakkında doğru ve beklenmedik ipuçları vererek, üretilen fenomenler ve bunların nasıl elde edileceği hakkında açıklamalar yaparak araya girmişti ve bu da bu gerçeklerin incelendiği ve tablolar, planşetlerin 1 [1 55] ve diğer maddi nesneler aracılığıyla çıkarıldığı ilk çevrelerin veya grupların oluşmasına yol açtı.

Rap yapan ruhlar kendi inisiyatifleriyle hareket etmediklerini beyan ettiler. Bu tezahürlerin, yukarıdan gelen emirlerin uygulayıcıları olan üst düzey ruhlar, filozoflar ve bilginler tarafından istendiğini ve yönlendirildiğini, yakında tüm dünyaya yayılacak olan geniş ve önemli bir vahiy amacıyla yapıldığını söylediler.

Gerçekten de, bu ruhların ve diğerlerinin yanı sıra Dr. Benjamin Franklin'in ruhunun müdahalesi birkaç kez kaydedildi. Daha sonra, Estelle Livermore'un [1156] New York Şehri'ndeki maddeleşmeleri sırasında, Benjamin Franklin'in ruhu da görüldü ve birkaç kişi tarafından hemen tanındı.

Kısa sürede, ruhsal tezahürler daha da çoğaldı ve daha uzaklara yayıldı. Amerika Birleşik Devletleri'nin tamamını şehirden şehre, eyaletten eyalete fethettiler. Medyumluk gücü, zengin ve nüfuzlu aileler arasında bile, her kesimden çok sayıda insana, hiçbir dolandırıcılık şüphesi olmadan kendini gösterdi.

İlk başta, çok fazla deneme yanılma ve karışıklık vardı. Görünmez ajanlar her zaman ciddi değildi; anlamsız ve geri kalmış ruhlar seanslara karışıyor, çocukça, saçma iletişimler dikte ediyor, her türlü gevezelik ve eksantrikliğe girişiyorlardı, ancak Rochester'daki (NY) Metodist bir rahip olan Rahip Ashahel H. Jervis, Dr. Langworthy, Bay Robert T. Shannon ve

diğerleri tarafından da doğrulandığı gibi, gerçek değeri olan önemli olgular ve mesajlar da elde ediliyordu. [1157]] Tüm bu gerçekler, görünmeyen dünyayla ilgili çeşitli yönler hakkında farkındalık yaratmaya yardımcı olmaları anlamında yararlıydı. Bu hatalar ve hayal kırıklıkları sayesinde, gizli şeylerde deneyim kazanılabiliyordu ve Ahiret'teki yaşam koşulları hakkında yavaş yavaş ışık tutuluyordu.

Yeni Spiritüalist hareket kalıcı ve her yerde mevcut hale geldi. Spiritizmin sabit bir noktadan başlamadığı söylenebilir; daha ziyade tüm Batı ülkelerinden, insan inisiyatifinden bağımsız olarak kendiliğinden ortaya çıktı ve cehalet ve kötü niyetli önyargıların oluşturduğu her türlü engele rağmen yoluna devam etti. Başladığı andan itibaren, tüm yerleşik güçlerin, tüm kamusal etkilerin ve dünyevi otoritelerin muhalefetiyle karşılaştı. Bu arada, yalnızca çoğunluğu belirsiz kişilerden oluşan birkaç mütevazı hakikat hizmetkarı tarafından desteklendi ve onlar da görünmez bir lejyon tarafından desteklendi. Fox kardeşlere koruyucu ruhları tarafından verilen öğütlerden ve tavsiyelerden daha dokunaklı hiçbir şey olamazdı; bu tavsiyeler olmadan, o utangaç ve titrek genç kadınlar asla tehdit edici izleyici kitlesiyle yüzleşmeye cesaret edemez veya kendi hayatlarını tehlikeye atarak Corinthian Salonu'nda meydana gelen kargaşalı sahnelere katlanamazdı.

Basının ortaya attığı tüm hakaretler, iftiralar ve çılgın saldırılar, her şeyden önce kamuoyunun dikkatini bu garip olaylara çekmeye hizmet etti ve bu da sonunda ciddi gözlemcilere insan iradesini aşan nedenlerin oyunda olduğunu gösterdi. Güçlü ve kaçamak eller tarafından çizilen, hiçbir şeyin engelleyemeyeceği bir plan ortaya çıktı.

Bilgi, karakter ve konumları bakımından seçkin olan birkaç kişi kısa sürede yeni Spiritualist harekete dahil oldu. Rahip SB Brittain, Dr. R. Hallock, Dr. Griswold, Profesörler Robert Hare ve Mapes, Yargıç John W. Edmonds, Vali NP Tallmadge, Kongre Üyesi ve Diplomat R. Dale Owen ve diğerleri, hepsi fenomenleri yakından ve uzun uzadıya incelediler ve ruhların müdahalesini alenen onayladılar. Tüm deneylerini listelemek

veya tanıklıklarını aktarmak bu çalışmanın kapsamı dışında kalacaktır. Bunlar Bayan Emma Hardinge tarafından yayınlanan dikkate değer kitapta bulunabilir. Aşağıda bazı sıra dışı fiziksel fenomenlerle ilgili sadece birkaç tanıklık alıntılanmıştır.

Wisconsin'in eski valisi Sayın NP Tallmadge, Washington'daki bir levitasyon olayını şu şekilde anlatıyor: [1 1 58]

“Gereken kare masa kiraz ağacındandı, dört ayaklıydı - büyük boy bir çay masası. Dışarı çıkarılıp yapraklar kaldırılınca, ben ortada oturdum, üç hanım ellerini ve kollarını masanın üzerine dayamış bir şekilde yanlarda oturuyorlardı ve böylece zaten üzerinde olan iki yüz poundluk ağırlığa bir de ağırlık eklemiş oldular. Önce iki ayak yerden kaldırıldı, sonra diğer ikisi birincisiyle aynı seviyeye getirildi, ta ki tüm masa yerden yaklaşık altı inç yukarıda havada asılı kalana kadar. Bu şekilde otururken, havada süzülüyormuş gibi hafif bir titreşim hareketi hissedebiliyordum. Birkaç dakika böyle asılı kaldıktan sonra masa yavaşça tekrar yere indirildi.”

Yakında Avrupa'nın farklı yerlerinde ve özellikle Napolili medyum Eusapia Paladino'nun oturumlarında benzer olayların gerçekleştiğini göreceğiz. Bunlar, oturanlardan yayılan akışkan kuvvetlerin etkisiyle açıklanabilirdi, ancak bu kadar ağır nesneleri hareket ettirmek için tek başına dış kuvvetlerin yeterli olması pek olası görünmüyor. Ancak görünmez zeki varlıkların müdahalesini gösteren başka gerçekler de var.

Konuşan kişi hala Bay Tallmadge:

“Bayan Fox ile bir sonraki görüşmemde, General Hamilton, Güney Carolina'dan General Waddy Thompson ve ben oradayken aşağıdaki olay gerçekleşti. İncil'i kapalı bir şekilde masanın altındaki bir çekmeceye koymamız istendi. Çok ince puntolarla yazılmış küçük bir cep İnciliydi.”

“Bir süre, önerilen bir marşa tempo tutan sayısız vuruş duyuldu. Bu vuruşlar, ses tamamen kesilene kadar, diğer yüksek sesli vuruşlar alfabeye işaret verene kadar, uzaklaşan ayaklar gibi kayboldu, alfabeyle tek kelime olan 'Bak' yazıldı. Kitabı büyük bir dikkatle elime aldım, açık olduğunu ve yeri korumak istediğini gördüm. Sonra 'Oku' yazıldı; ve okumam istenen açık bölümün dizeleri de yazıldı. Okuma sırasında yüksek sesli ve şiddetli vuruşlar, prova edilen duyguları, görünmez bir kaynaktan geliyormuş gibi korkutucu derecede ürkütücü bir güçle destekliyor

gibiydi.”

“Kitap, Yuhanna İncili’nin üçüncü bölümünde açılmıştı ve okunması belirtilen ayetler 8, 11, 19, 34’tü ve şunlardı:”

“'8. Rüzgâr dilediği yerde eser, sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilmezsin. Ruh'tan doğan herkes böyledir'”

“'11. Doğrusu, doğrusu sana derim ki, biz bildiğimizi söyleriz, gördüğümüze tanıklık ederiz, ama sen bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsun.'”

“'19. Ve kınama şudur ki, dünyaya ışık geldi ve insanlar, işleri kötü olduğu için ışığı değil karanlığı sevdiler'”

“'34. Çünkü Allah'ın gönderdiği kimse Allah'ın sözlerini söyler; çünkü Allah ruhu ölçüyle vermez.'”

“Bundan sonra, masanın altındaki çekmeceye bir kalemle birlikte birkaç mektup kağıdı koymam söylendi. Kısa süre sonra kalemin kağıt üzerindeki sesini duyduk... Daha sonra çekmecenin *altına bakmam söylendi* . Kalemimi çekmecenin dışında buldum ve üstüne koyduğum tüm kağıtları şimdi onun altında buldum; dağınıklardı ve dıştaki kağıda 'Hâlâ seninleyim. [John C. Calhoun]' yazıyordu.”

"Bu cümleyi Güney Carolina'nın eski valisi General Hamilton'a, Meksika'nın eski bakanı General Waddy Thompson'a, Havana'dan General Robert Campbell'a ve Bay Calhoun'un diğer birçok yakın arkadaşına gösterdim. Ayrıca oğullarından birine de gösterdim ve o da diğerleri gibi bunun *John C. Calhoun'un el yazısının mükemmel bir kopyası olduğunu söyledi.* General Hamilton ve Bayan General Macomb -ikisi de Calhoun'dan birçok özel mektuba sahip- özel bir öneme sahip bir gerçek olarak, sürekli olarak 'Ben'i 'Ben'e kısaltma alışkanlığında olduğunu söylüyorlar, dolayısıyla bu cümle, ne kadar kısa olursa olsun - hala sizinleyim - onun ifadesinin, en az onun tekil ve özlü tarzı kadar, kendine özgü bir karakteristiğidir.

Indiana'da büyük bir eğitime ve yüksek bir sosyal statüye sahip eski Kongre Üyesi Charles Cathcart'ın tanık olduğu olgudur : [1 1 591]

“Ancak, çevrelerinde ısrar ederek, kısa sürede artık sevilen ruhların hoş karşılanan varlığını ve tezahürlerini fark ettiler ve sonra en güçlü medyumlarının Bay Cathcart'ın yedi yaşında bile olmayan küçük oğlu

Henry olduğunu keşfettiler. Aile yeni medyumsal güce uyum sağlar sağlamaz, şimdiye kadar tanık oldukları en harika gösterilerde sergilendi. Küçük Henry odada bir tüy gibi savruldu. Ruhların kollarında kaldırılarak, tavana, kornişlere, pencerelere taşınır, odalardaki en yüksek köşelere tüneklenir veya insan kollarının onu yerleştirmek için erişemeyeceği her yere ve her yere taşınırdı..."

"Bazen çocuk büyülenir ve o durumda harika bilgelik ve güzellik dolu sözler söylerdi; ancak aile artık ruh arkadaşlarının şefkatli bakımı ve mükemmel derecede yardımsever karakterinden emin olduğu için, endişeli anne küçük çocuğunu bu anormal etki altında görmeye dayanamadı ve ruhlardan onu büyülemekten kaçınmalarını rica etti. Trompet aracılığıyla ona defalarca bu etkinin çocuğa faydalı olacağını ve aksi takdirde başarabileceklerinden çok daha güçlü işler başarmalarını sağlayacağını söylediler; ancak Bayan Cathcart gücün bu aşamasına uyum sağlayamadığı için ruhlar büyülenmekten nazikçe kaçındılar."

New York Yüksek Mahkemesi Baş Yargıcı Yargıç Edmonds, Spiritüalist araştırmaları sonucu kendisine yöneltilen kötü niyetli suçlamaları çürüttüğü "Kamuoyuna Çağrı" adlı yazısında, fenomenler sorununu ve bunların nedenlerini şöyle özetlemiştir: [11601]

"Altı veya sekiz kişilik bir dairenin ortasında, yerden dört ayaklı bir çam masa gördüm, ters çevrildi ve tepesi ayaklarımızın dibine yatırıldı, sonra başlarımızın üzerine kaldırıldı ve oturduğumuz kanepenin arkasına yaslandı, aynı masanın iki ayak üzerinde kaldırıldığını, tepesinin zeminle kırk beş derecelik bir açıda olduğunu, ne kendiliğinden devrildiğini ne de orada bulunan herhangi birinin onu dört ayağı üzerine geri koyabildiğini gördüm. Sadece bir orta ayağı olan ve üzerinde bir lamba yanan bir maun masa gördüm, orada bulunanların çabalarına rağmen yerden en az bir ayak kaldırıldı ve elindeki kadehi sallar gibi ileri geri sallandı ve lamba cam sarkıtları tekrar çınlasa da yerinde kaldı

"Sık sık, insanların karşı koyamayacakları bir güçle çekildiklerini gördüm ve bir keresinde, kendi gücümün, bu şekilde etkilenen kişinin gücüne boşuna eklendiğini gördüm."

"Bu bir ondalık değil, hatta tanık olduğum aynı nitelikteki şeylerin yüzde biri bile değil, ancak önümde olanların genel doğasını göstermeye

yeter."

“Bunlar yaşanırken gazetelerde çeşitli açıklamalar ve 'sahtekarlığın ifşaları' diye adlandırılan şeyler çıktı. Bunları, araştırmalarımda bana yardımcı olunacağı beklentisiyle dikkatle okudum ve açıklamaların aceleciliğine ve anlamsızlığına hemen gülümsemekten kendimi alamadım. Örneğin, Buffalo'daki bazı bilgili profesörler bunu ayak parmaklarında ve diz eklemlerinde tespit ettikleri için kendilerini tebrik ederken, bu şehirdeki tezahürler masanın altına konmuş bir zilin çalmasına dönüştü…”

“Medyumların Yunanca, Latince, İspanyolca ve Fransızca kelimeler kullandıklarını duydum, oysa onların kendi dillerinden başka hiçbir dil bilmediklerini biliyordum; ve birçok kişi tarafından doğrulanabilecek bir gerçektir ki, bu dillerden herhangi birini bilmeyen kişiler tarafından sık sık yabancı dillerde ve bilinmeyen dillerde konuşulup yazılmaktadır.”

“Yine de şu soru akla geliyordu: Bütün bunlar, gizemli bir işlemle, orada bulunan birinin zihninin basit bir yansıması olamaz mıydı? Cevap, o zamanlar bilinmeyen ancak daha sonra doğru olduğu bulunan gerçeklerin iletildiğiydi…” Yazar birkaç vakayı aktarıyor ve ekliyor: “Böylece, o zamanlar aklımda olmayan ve kendi düşüncelerim ile tamamen çelişen konular hakkında düşünceler dile getirildi. Bu, bana ve başkalarına sık sık öyle bir şekilde oldu ki, iletişimi doğuran veya gerçekleştiren şeyin zihinlerimiz olmadığı gerçeğini tam olarak ortaya koydu… Ancak bütün bunlar ve çok, çok daha fazla benzer nitelikteki şeyler, bana bu yeni olguda yüksek düzeyde bir zekanın söz konusu olduğunu gösterdi - ölümlü faaliyetin dışında ve ötesinde bir zeka; çünkü bunu açıklayabilecek başka bir hipotez tasarlayamadım veya duyamadım, bunun gerçekliği on binlerce kişinin tanıklığıyla belirlenmiştir ve sorgulama zahmetine girecek herkes tarafından kolayca doğrulanabilir.”

"Bu görünmeyen zekanın bizimle iletişim kurmasının, vurma ve masa devirme dışında birçok yolu olduğunu ve bu diğer yöntemler aracılığıyla, belagatleri, yüksek düzeydeki zekaları ve saf ve yüce ahlaki tonlarıyla öne çıkan birçok iletişimin geldiğini keşfettim. Aynı zamanda, yanıltmak için hesaplanmış birçok tutarsızlık ve çelişki keşfettim."

Perili evler [1161]] en sık görülen ve yaygın olarak bilinen olaylar arasındadır. Her yerde bulunurlar. Birçok perili yer vardır, duvarların,

zeminlerin ve mobilyaların her yerinde rap ve titreşimlerin duyulduğu evler. Bazı yerlerde nesneler temas olmadan hareket eder; taşlar bilinmeyen bir güç tarafından dışarıdan fırlatılır; tabakların kırıldığını, çığlıklar ve haykırışlar ve etkilenebilir insanları rahatsız eden ve korkutan çeşitli diğer sesler duyulabilir.

Uzun süre kaldığım bu meskenlerden bazılarını ziyaret ettim ve neredeyse her zaman, masa yöntemi veya medyumsal yazılar aracılığıyla temas kurmanın mümkün olduğu görünmez varlıkların varlığını tespit ettim. Bu gibi durumlarda, tezahürlerin etkenlerinin, bu yerlerde yaşamış kişilerin ruhları olduğunu kabul etmeye yönlendirildim; dikkat çekmeye çalışan acı çeken ruhlar. Çoğu zaman, destekleyici düşünceler ve dualar onları tatmin etmeye yeterli olurdu. Bazı ruhlar bu meskenlere uzaklardaki kötülüklerin anısıyla çekilir; diğerleri intikam arzusuyla veya dünyevi mallara olan bağlılıklarıyla.

Polis aramaları neredeyse hiç faili ortaya çıkarmaz. Düşen taşlar durumunda bile, mermilerin görünmez zekalar tarafından atıldığı fark edilir.

Pastör Hennisch'in anlattığı Groben cemaati (Almanya) [162]] ve Prof. J. von Arschauer tarafından yürütülen bir soruşturmanın konusu olan Münchhof çiftliği durumunda, taşların bir daire yayı, ardından bir açı çizdiğini görebiliyordunuz. Münchhof'ta altmıştan fazla kişi taşların bir pencereden dışarı çıktığını, ardından içeri girip bir eğri çizdiğini gördü. Bu mermiler hiç kimseye isabet etmedi. Bu sahnelere tanık olanlara ulaştıklarında, onlara çarpmadan vücutlarından aşağı kaydılar. Prof. Arschauer'in akrabalarını altı ay boyunca rahatsız eden bu olaylardan onları korumak için başarısız bir girişimde bulunularak nesneler alındı. Tanık oldukları bilgili kişilere -bazıları büyük bilgi birikimine sahipti- tüm bunların nedenini boşuna sordular:

“Bütün bilimsel teorileri,” diye anlatıyor, “kanıtların ağırlığı altında çöktü. Bunu kendiniz deneyimlemiş olmalısınız; bunu görmüş ve duymuş olmanız, uykusuz geceler geçirmiş olmanız, tamamen bitkin düşene kadar ahlaki ve fiziksel işkenceler deneyimlemiş olmanız, sonunda bilim insanlarının şüphelenmediği şeyler olduğuna dair sarsılmaz bir kanaate varmış olmanız gerekir.”

Başka yerlerde, gece gündüz rap sesleri duyuluyordu. Dolaplara ve sandıklara dikkatlice kapatılmış nesneler odalara dağılmıştı. Gizli zeka, şarkılara, sözcüklere ve hatta düşüncelere ritmik rap sesleriyle eşlik ederek kendini gösteriyordu. Rap ve tırmalama yoluyla yapılan sohbetler Bay Akutin, [1 4 631] Orenburg'da (Rusya) hükümet işlerinde çalışan bir inşaat mühendisi ve çiftlik sakinlerinin bilgisinin ötesindeki konulardaki görünmez ajanlar. Yatakların ve oda köşelerinin altından ışıklı küreler çıktı ve boşluğa doğru ilerledi. Bir çocuğun eli belirdi. Daha da ciddisi, birkaç yerde ve hatta neredeyse yanmış olan sahibinin karısının giysilerinde bile kendiliğinden yangın çıkmaya başladı. İçinde yaşamak tehlikeli hale gelen evi aceleyle terk etmek gerekiyordu.

Allan Kardec, *The Spiritist Review'da* , [1 1 641,] sekiz yıl süren şakaları (Mayıs, Haziran ve Temmuz 1858 sayıları) Bergzabern'in rap yapan ruhu vakası gibi diğer rahatsız edici fenomenlere; Dieppe yakınlarındaki Grandes-Ventes'ten bir fırıncının (Mart 1860) ve Paris'teki Noyers Caddesi'nde gerçekleşen vakaya (Ağustos 1860) dikkat çekiyor. Sonra, "Yaramaz Bir Ruhun Hikayesi" başlıklı bir makalede Castelnaudary'nin rap yapan ruhu (Şubat 1860); ve daha sonra St. Petersburg'dan bir üretici (Nisan 1860) ve diğerleri var.

Daily Express'in 24 Ağustos 1903 tarihli sayısından alıntı yapan *The Society For Psychical Research Dergisi* (cilt XI, 1903-1904, s. 171 *vd.)* , o dönemde Webster ailesinin yaşadığı Beverley'deki (İngiltere) Raikes Çiftliği'nde yaşanan ilginç olayları aktarıyor:

“Sabahtan sabaha ekmek tavasına koydukları somunları bulmak için aşağı iniyorlardı; bazıları küçülmüştü, bazılarının kabukları soyulmuştu, bazılarının üzerinde delikler vardı ve hala ne kırıntıların, ne farelerin, ne de insan elinin izi vardı...”

"Ben, Bishop Burton'da ikamet eden eski polis memuru Richard Berridge, 11 Ağustos 1903'te Raikes Çiftliği'nden Bay Webster tarafından, Mart ayının ilk haftasından beri ekmek israfı devam ettiği için, kimin ekmek israf ettiğini bulmaya çalışmak amacıyla mandıranın sorumluluğunu üstlenmek üzere işe alındığımı beyan ederim. 11'inde [1165] Raikes Çiftliği'ne gittim, bir önceki gece Beverley'den aldığım iki somun ekmeği de yanıma aldım. Bunları mandıraya koydum ve iyi durumda

görünüyorlardı, ancak evin başka bir yerinde erimiş ekmek olduğunu söyleyebilirim. 13'ünde yanımda götürdüğüm somunlardan birinin üstünü kestim ve şaşkınlıkla somunun ortasından dibe doğru bir delik gördüm ve delik giderek büyüdü."

Bay Webster, ilk başta bunun kötü bir şaka olduğunu düşünerek, kilerdeki taze ekmeği kilitledi, kuru parke zemini unla serpti, kapıyı kilitledi ve üstüne iki şerit perkalle kapattı. Ertesi gün her şey sağlamdı, sadece iki somun ekmek hariç; bunlardan biri kaybolmuş, diğeri de yarı yarıya inmişti. Her türlü gözetime rağmen durum giderek daha da rahatsız edici hale geliyordu; ayrıca oldukça büyük bir maddi kayba da yol açmıştı. Bu yüzden Bay Webster taşınmaya karar verdi.

Bu çiftlikte başka olaylar da yaşandı. Karanlık çöktükten sonra merdivenlerde garip ayak sesleri, hareket eden sandalyeler ve şömine altlıkları duyuldu ve sakinler uyandı. Çiftçi ve polis memuru birçok tur attı ve hiçbir şey bulamadı. Bir gece Bayan Webster ve on dört yaşındaki oğlu çok hafif bir müzikle uyandırıldı. Ertesi gün Bayan Webster, bunun bir "koro" gibi geldiğini söyledi.

Annals of Psychical Science , Nisan-Haziran 1909 sayısında (s. 187-188), Napoli'den seçkin bir İtalyan avukat olan Bay Francisco Zingaropoli'nin, Castelpoto Düşesi adına Barones Laura Englen'e karşı hazırladığı, bir evin ruhlar tarafından ele geçirildiği ortaya çıktığında kiracının kira sözleşmesini feshetme hakkıyla ilgili bir muhtıra yayınladı. Bu yasal sürecin başlamasına yol açan gerçekler şunlardır:

“Barones Laura Englen’e ait, Napoli’de Largo S. Carlo, 7 numarada bulunan ve Castelpoto Düşesi ve ailesinin yaşadığı bir evde, yoğunluğu artan ve daha sonra azalan garip periyodik belirtiler meydana geldi. İlk başta, akşam ve gece daha da yükselen vurma sesleri ve garip sesler duyuldu. Sonra, bazen alt katlardaki kiracıların dikkatini çekecek kadar gürültü yapan mobilyaların yer değiştirmesi geldi. Bir keresinde ayak sesleri duyuldu ve odanın kapısında anahtar fırlatan bir hayalet görüldü. Kiracılar gece evden ayrıldılar ve geri döndüklerinde kapıların mobilyalarla tamamen bloke edildiğini gördüler. Bunun sonucunda, kira sözleşmesinin iptalini talep ettiler ve yasal süreçle elde ettiler. (F. Zingaropoli, *Una casa infestata dagli spiriti,* Napoli, 1907.)”

Bay Zingaropoli anılarında, mühendis Profesör Enrico Passaro tarafından yayımlanan bir başka hayalet vakasından bahsediyor: [1] [1] [661]

“Aralık 1867’nin sonlarına doğru, Floransa’daki Via Ghibellina 14’te, ailenin etrafında toplandığı masaya yeraltı sesleri ve ani darbeler duyulmaya başlandı; ev eşyaları dolaplardan yuvarlandı; taşlar düştü; görünmez bir el, bazıları Merhamet Kardeşleri’ninki gibi büyük şapkalar takan hayaletler gören sakinlerin kollarını kavradı. Kiracı, ev sahibine zararların tazmini için dava açtı ve Mahkeme, gerçeklerin kanıtlanması üzerine şikayeti kabul etti.”

Son olarak, yine *The Annals of Psychical Science* dergisinin Nisan-Haziran 1909 sayısında (s. 189-192), Prof. Cesare Lombroso okuyucuları için özel olarak şunları yazmıştır:

“16 Kasım’da, Torino’da, Via Bava, 6 numarada, Fumero adlı bir adamın işlettiği küçük bir handa, gündüzleri ve özellikle geceleri, bir dizi garip ses duyulmaya başlandı. Nedeni araştırıldığında, raflardan yere atıldıktan sonra, boş ve dolu şişelerin mahzende kırıldığı görüldü; sık sık yere inip, kapalı kapıya çarparak açılmasını zorlaştırıyordu. Tavernanın salonuna girişe bir merdivenle bağlanan üst kattaki yatak odasında, giysiler buruşmuştu ve bazıları merdivenlerden aşağıdaki odaya inmişti; iki sandalye düşerek kırılmıştı; duvara asılı bakır nesneler yere düşmüş ve zeminde uzun bir yol kat etmişti; bazen kırılmışlardı. Bir yoldan geçen şapkasını üst odadaki yatağın üzerine koymuştu; şapka kaybolmuş ve aşağıdaki bahçedeki toprağın içinde bulunmuştu.”

“Bir kalabalık toplandı ve polis, meseleyi fark ederek, Fumero’ya hile yaptığından şüphelendiklerini bildirdi, bu yüzden zavallı adam sessizce acı çekmeye karar verdi ve hatta meseleyi örtbas etmek için benden gelen hayali bir ziyaretten sonra her şeyin sona erdiğini bile söyledi. Davayı büyük bir dikkatle inceledim.”

“Yeri ayrıntılı bir şekilde inceledim. Odalar küçüktü, üstte bir yatak odasına çıkan bir merdiven vardı ve altta uzun bir merdiven ve geçitle ulaşılan derin bir mahzen vardı. Mahzene giren herkesin şişelerin kırıldığını fark ettiği konusunda uyarıldım. Önce karanlıkta içeri girdim ve camların kırıldığını ve şişelerin ayaklarımın etrafında yuvarlandığını duydum; sonra yeri aydınlattım. Şişeler üst üste beş rafa dizilmişti; ortada

kaba bir masa vardı, üzerine altı tane yanan mum yerleştirmiştim, spiritüel fenomenlerin tam ışıkta sona ereceğini varsayıyordum. Bunun yerine, yerde duran, sanki bir el tarafından itiliyormuş gibi yuvarlanan ve masamın yakınında kırılan üç boş şişe gördüm. Olası bir sahtekarlığı önlemek için bir mumla ayrıntılı bir şekilde inceledim ve raflarda duran tüm dolu şişeleri yokladım, hareketlerini açıklayabilecek ne tel ne de kordonlar olduğundan emin olmak için."

"Mayıs 1903'te [16Z] Torino'daki başka bir evde, dizgici Mignotti'nin evinde, 30, Via Massena'da gerçekleşen olayları bizzat inceleme fırsatım oldu. Daha sonra olgular hakkında kısa bir rapor hazırlayan Dr. Henry Imoda bana eşlik etti... Geçtiğimiz üç ay boyunca her akşam, 8 yaşındaki çocuklardan biri yatağa girdiğinde, yatağın yerleştirildiği duvarda çok güçlü darbeler duymaya başladılar... Seslerin bilinmeyen nedenine sözlü bir soru yöneltildiğinde, geleneksel bir koda göre darbelerle yanıt veriyordu; bu şekilde, darbelerle alfabenin harflerinin gösterilmesiyle bir sohbeti sürdürmek mümkündü."

O zamandan beri, hemen hemen her yerde aynı tezahürler meydana geldi. Bu fenomenler bir yerde sona erer ermez başka bir yerde yeniden ortaya çıkıyorlar. Tekrarlanan ve kasıtlı olayların bu ardışıklığının dikkat çekmek ve tutmak için meydana gelmesi ve dolayısıyla araştırma ve inceleme gerektirmesi olası görünmüyor mu? Yüzeysel yargıya sahip bireyler bu tezahürleri kaba, grotesk veya ilgilerine değmez olarak görüyorlar. Gerçekte, bunlar zamanımızın pozitivist ve materyalist taleplerine mükemmel şekilde uyarlanmıştır. Çağdaşlarımızın kayıtsızlığını ve eylemsizliğini silkelemek için gürültülü ve tekrarlanan fenomenler gerekiyordu.

Böyle bir kayıtsızlığın üstesinden gelmek çok zordur. Her şeyden önce, Fransız bilginler ve bilim insanları bu fenomenlerin incelenmesinden sistematik olarak kaçınmış ve küçümsemişlerdir. Vakalar boşuna yenilenmiş ve uzatılmıştır. Bazı mahallelerde, örneğin Paris kapılarındaki Valence-en-Brie'de, tezahürler aylarca sürmüş ve hiçbir resmi bilim insanı bunlara dikkat bile verme zahmetine bile girmemiştir. Bu, bu beyefendilerin, ünlü bir kimyacının yakın zamanda yaptığı gibi, ara sıra Spiritizm konusuyla ilgili açıklamalarda bulunmalarını engellemiyor gibi

görünüyor; "hiçbir şey görmediklerini ve bu yüzden inkar etmek zorunda kaldıklarını" söylüyorlar. ^ [168]]

Seine Nehri Temyiz Mahkemesi'nin Başsavcısı olan Bay Maxwell, MD için bir istisna yapılmalıdır. Temmuz 1905 sayısında (s. 21), *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme,* aynı yılın 19 Haziran'ında Bordeaux'da (Fransa) verdiği hayalet fenomeni üzerine bir konferansın özetini yayınladı.

Bilgisine göre, polis on altı hayalet vakasında faili aradı (taş atma, nesnelerin yerinden oynatılması, vb.) ve sadece iki kez suçluyu bulabildi. "Bu vakalardan birini yakından biliyordum. Objat (Corrèze) köyündeki *La Constantinie adlı bir eve gönüllü olarak bir soruşturma yaptım. " dedi.*

Psişik Araştırmalar Derneği'nin Tutanakları'nda, Bay Maxwell, tezahürlerinin herkes tarafından görülebildiği 235 perili ev vakası bildirdi. Ayrıca, Guyenne'deki eski Parlamento'nun arşivlerinde, on sekizinci yüzyıla dayanan kira sözleşmesinin feshedilmesi süreçleri şeklinde birkaç vaka buldu.

Perili evlerle ilgili olarak, yukarıda sayılanlara ek olarak şimdi kişisel tanıklığımı da sunacağım.

Tours'da (Fransa) iken, ayak sesleri ve duvarlara ve mobilyalara vurulan tıkırtıların duyulduğu bir evde uzun süre yaşadım. Kapılar, görünmez bir el kapı kolunu açıp çevirdikten sonra açılıyordu. Zil, dokunulmadan çalıyordu. Bazen, bir ziyaretçinin dokunacağı anda, kendi kendine çaldığı duyuluyordu.

1870 savaşı sırasında, Indre-et-Loire'da seferber edilen birliklerde bir subay olarak, taburumuzun konuşlandığı Dompierre kampının eteklerinde, geniş ve eski bir meskene birkaç gün boyunca yerleştirildim. Akşamları, merdivenlerden ve uzun koridorlardan odama döndüğümde, beni etkileyen tekil hisler, nefesler, tarifsiz temaslar hissettim. Bütün gece boyunca, yatağı ve zemini titreten gizemli sesler, titreşimler tarafından rahatsız edildim.

Bölüğümdeki bir çavuş medyumdu, bu yüzden onu bir kış gecesi bu eve götürdüm ve ikimiz de bu tezahürlerin ardındaki gizemi çözme niyetiyle bir masaya oturduk. Masa kısa sürede çalkalandı ve sonra karşı

konulamaz bir güç tarafından devrildi. Kalemler kırıldı; kağıtlar yırtıldı. Duvarlar sallandı; yerin altından geliyormuş gibi sağır edici sesler duyuldu. Aniden ışık söndü. Önceki tüm seslerden daha güçlü bir gümbürtü evi titretti, sonra gecenin sessizliğinde uzakta kayboldu. Bu perili evden ayrılmadan önce, eskiden kanlı olayların sahnesi olduğunu öğrendik.

Kayıp ruhlar da saraylara sık sık gelirdi. Zekâsı ve çekiciliği, yüksek özlemleri ve görkemli misafirperverliğinin zarafeti nedeniyle arkadaşları tarafından ölümü her zaman ağıt olarak anılan Pomar Düşesi, Wagram Caddesi'nde, Paris'te ruhsal araştırma alanında kendine bir isim yapmış olan herkese açık görkemli bir otele sahipti. Burada, bir tür şapel şeklinde bir oratoryum düzenlenmişti. Boyalı vitray pencerelerin gölgelediği puslu bir ışıkta, bir armoninin ciddi seslerinin uyandırdığı tefekküre dalmış ve çeşitli medyumlarla çevrili olarak, sık sık görünmeyen zekâlardan ve özellikle de sürekli bir ilham kaynağı olarak gördüğü Mary Stuart'ın ruhundan talimatlar alırdı.

Bir akşam, bir seans sırasında, oratoryumun duvarları şiddetli akışkan akımları altında titredi; Mary Stuart'ın bir tür kutsal alana yerleştirilmiş tam boy portresinde vuruşlar yankılandı. Bronz bir heykelcik sallandı; etrafında oturduğumuz masa sallanmaya ve inlemeye başladı. İnleme dedim çünkü gerçekten de feryatlar küçük mobilya parçasından geliyor gibiydi. Sonra General de B— onu sorguladı ve hıçkırığa benzer feryatlarla kesilmiş vuruşlar aracılığıyla, yakın zamanda Ixelles'te intihar edenin General Boulanger olduğunu söyleyen bir ruh, acısını ve ahlaki ızdırabını ortaya koydu. İki generali birleştiren dostluk bağlarına rağmen, iletişim kuran ruhun kimliğini kesin olarak belirleyecek hiçbir şey elde edemedik; ancak duyduğumuz, taklit edilmesi imkansız olan inlemeler üzerimizde acı verici bir izlenim bıraktı.

X VII

Fiziksel olaylar, Tablolar

Fiziksel olaylar en çeşitli biçimlerde meydana gelir. Bunları üretmeye yarayan kuvvet her türlü kombinasyona uygundur. Tüm cisimlere nüfuz edebilir, her türlü engeli aşabilir, her türlü mesafeyi

aşabilir. Güçlü bir iradenin etkisi altında katı maddeyi parçalayabilir ve yeniden birleştirebilir. Bu, kapalı odalarda duvarlardan çiçeklerin, meyvelerin ve diğer nesnelerin dağıtılması veya ışınlanması olgusuyla gösterilmiştir. [1169]] Alman astrofizikçi JKF Zollner, bir nesne ile diğeri arasında herhangi bir süreklilik çözümü ayırt etme olasılığı olmaksızın maddenin maddeden geçtiği olgusunu gözlemlemiştir. [1170]]

Bu tezahürlerde hareket eden ruhsal varlıklar, psişik güçlerini kullanarak en tuhaf sesleri taklit etmeyi başarırlar.

W. Crookes, daha önce alıntılanan kitabında bu tür olguların bir açıklamasını veriyor: [1 2 711]

“Raps”in popüler ismi bu fenomen sınıfı hakkında çok yanlış bir izlenim veriyor. Farklı zamanlarda, deneylerim sırasında, bir iğnenin ucu gibi hassas tikler; tam çalışan bir indüksiyon bobininden gelen keskin sesler dizisi; havadaki patlamalar; keskin metalik tıkırtılar; sürtünmeli bir makine çalışırken duyulana benzer bir çatlama; tırmalama gibi sesler; bir kuşun cıvıltısı gibi sesler vb. duydum.”

Ünlü kimyager ve fizikçi, kendi omuzunda ve ellerinin altında hissettiğini iddia ettiği bu vuruşların, çoğu durumda görünmez zekâlara atfedilmesi gerektiğini, çünkü üzerinde anlaşılan işaretler aracılığıyla bu varlıklarla saatlerce sohbet edilebileceğini düşünmektedir (*age.,* s. 87).

Medyum Daniel Dunglas Home'un huzurunda, bir kafesin içinde bulunan veya havada asılı duran bir akordeon kendi kendine tatlı melodiler çalıyordu. [1172]] Vücudun ağırlığı isteğe göre artıp azalıyordu. Bir masa dönüşümlü olarak ağırlaşıyor, kaldırılamıyor ya da en ufak bir çabayla kaldırılabilecek kadar hafif oluyordu.

Bay Home birkaç hükümdar tarafından kabul edildi. Rus İmparatoru II. Aleksandr, onun huzurunda alışılmadık bir tezahürat elde etti:

“Bir *seans sırasında* ve tam ışık altında, bir ruh-el, İmparator'un giydiği üniformanın düğmelerinden birinde tasarlanmış ve tahtın ölmüş varisinin portresini içeren bir madalyonu açtı. Bu tezahürün ardından, Majestelerinin yazarına olan inancını doğrulayan bir iletişimi belirten, düğmenin kendisine vurulan küçük vuruşlar geldi.” [1173]]

16 Aralık 1868'de Londra'daki Ashley House'da Lord Lindsay, Lord Adare ve kuzeni Yüzbaşı Wynne'in katıldığı unutulmaz bir seansta Bay

Home havaya yükseldi ve bir pencereden dışarı çıkarıldı, sonra sokak zemininin üzerinde havada asılı kaldı ve başka bir pencereden tekrar içeri girdi.

Lord Lindsay, Diyalektik Topluluğu önünde ifade vermeye çağrıldı ve şunları bildirdi: [1 1 74]]

“Home'u penceremizin dışında havada süzülürken gördük... Pencere pervazının duvarındaki gölgeyi ve Home'un ayaklarını yaklaşık altı inç yukarıda gördüm. Birkaç saniye bu pozisyonda kaldı, sonra pencereyi kaldırdı ve ayakları önde olacak şekilde odaya süzüldü ve oturdu... Pencereler arasındaki mesafe yaklaşık yedi fit altı inçti.”

Bu olaylar, Home'un daha önce hiç ayak basmadığı, herhangi bir hazırlık yapmasının, hatta özel aletler kullanmasının bile mümkün olmadığı evlerde gerçekleşiyordu.

27 Mayıs 1886'da Paris'te, Doğa Tarihi Müzesi'nde yardımcı doçent olan Dr. Paul Gibier, havaya yükselen bir masanın, dönüp dört ayak yüksekliğindeki bir tavana değdiği ve "bunu söylemekten daha kısa bir sürede" gerçekleştiği bir vakaya tanık oldu. [1175]]

O zamandan beri, psişik deneyler amacıyla, C. Richet, C. Lombroso, A. de Rochas d'Aiglun, C. Flammarion ve diğerleri gibi önde gelen akademisyen ve bilim insanlarının, bu çok alay konusu olan masalara, Napolili medyum Eusapia Paladino eşliğinde ellerini koyarak bu fenomeni incelediklerini gördük. Bu oturumlar sırasında çekilen birçok fotoğrafta, masanın zeminden tamamen kopmuş olduğu, medyumun ise ellerinin ve ayaklarının operatörler tarafından tutulduğu görülmektedir.

Bu seanslar 1891'de Napoli'de, Bay Chiaia'nın Prof. Lombroso'ya yaptığı bir meydan okumaya yanıt olarak başladı. [1176]] 1892'de Milano'da tekrarlandı; sonra 1893'te Napoli'de; 1894'te Roma ve Varşova'da; 1895'te Bay C. Richet'nin evinde, Carqueiranne'deki bir şatoda ve Provence kıyısındaki (Fransa) Roubaud Adası'nda. Sonra 1896'da Agnélas'ta, Albay de Rochas d'Aiglun'un ikametgahında; 1897'de Montfort-l'Amaury'de, Bay Flammarion'un huzurunda; ve 1901'de, her zamanki deneycilere Bay Sully-Prudhomme'un katıldığı Auteuil'de. [1177]]

1901 yılında Cenova'daki Minerva Kulübü'nde başka oturumlar da yapıldı ve bu oturumların İtalya'da büyük yankıları oldu.

II Secolo XIX gazetesinin müdürü Bay Luigi Arnaldo Vassallo , tek ciltte toplandı [1178]] titizlikle gözlemlediği bu seansların tüm raporları. 5 Nisan 1902'de, Roma'daki İtalyan Basın Birliği'nin merkezinde, aynı konu hakkında "Medyumluk ve Spiritizm Teorisi" başlıklı bir konuşma yaptı. eski bakan Luzzatti'nin başkanlığında, o zamanlar derneğin başkanı olan ve tüm İtalyan gazetelerinin övgüyle bahsettiği bir konferans . Aşağıda özeti sunulmuştur:

İLK SEANS . Tam ışıkta, dört ayaklı, on üç ayak uzunluğunda, köknar ağacından yapılmış bir masa yerden çok sayıda kez yükseldi ve insan eli değmeden yerden dört inç yukarıda asılı kaldı. Bu arada, Eusapia'nın elleri yanında oturan kişiler tarafından güvence altına alınıyordu, ayrıca ayaklarını ve bacaklarını da tutuyorlardı, böylece vücudunun hiçbir parçası en ufak bir çaba gösteremiyordu.

İKİNCİ SEANS . Masaya şiddetli vuruşlar gürledi, onu parçalayacak kadar güçlüydü. Eller belirdi, orada bulunanlara dokundu ve okşadı; erkeklerin güçlü ve geniş elleri, kadınların daha küçük elleri, bebeklerin minik elleri. Görünmez dudaklar oturanların alınlarına dokundu ve öpücükler duyuldu. Görünmez ellerin döküm kalıpları plastilinadan elde edildi. ^ [2 91]

BEŞİNCİ SEANS . Elleri her zaman güvenli bir şekilde tutulan medyum, gizli bir güçle kaldırılan sandalyesiyle birlikte, düzgünce, yavaşça ve sarsılmadan havaya kalktı; ve iki ayağı ve sandalyenin ön ayakları, zaten darbelerle hasar görmüş olan masanın yüzeyinde durarak havada asılı kaldı. Böylece kaldırılan ağırlık yaklaşık 155 pounddu ve bu da hatırı sayılır bir güç gerektiriyordu.

Daha da olağanüstü olanı, Eusapia'nın masanın yüzeyinden sandalyesinin üzerinde daha da fazla yükselmesiydi; öyle ki, gökbilimci Prof. Francesco Porro ve bir başkası, önceden planlamamış olsalar bile, ellerini onun ayaklarının ve sandalyenin ayaklarının altından geçirebiliyorlardı - ve her ikisinin de edindiği izlenimler tamamen tutarlıydı.

Sandalyesini masadan ayırması, yerden ayrılmasından daha çok, bir zamanlar zeki ve ileri görüşlü olan, Eusapia'nın ağırlığı, yarı kırık bir masanın sağladığı güvenilmez destek ve sandalyenin arkadaki iki ayağının havada asılı kalması göz önüne alındığında, her zaman meydana gelmesi

mümkün olan talihsizliklerden kaçınan sonuçlar doğuran eylemler üretmeyi başaran, ortama dışsal bir gücün müdahalesini gösterir.

ALTINCI SEANS . Temassız nesnelerin yer değiştirmeleri: çiçekler, mücevher yüzükler, müzik aletleri, levhalar, bir pusula ve hepsinden önemlisi bir elin bir yayı ne kadar sıkabileceğini ölçmek için kullanılan bu dinamometrelerden biri. Bu dinamometre, sanki bir oyundaymış gibi dört veya beş kez sahibinden alındı, sahibi onu sıfırladı ve sonra her seferinde bir Herkül gücüne karşılık gelen maksimum okumadan küçük bir çocuğun gücüne benzer minimuma kadar değişen göstergelerle sunuldu.

"Herkes," dedi Prof. Porro, "böylesine karmaşık bir kasıtlı ve bilinçli eylem sürecini, dinamik etkilerin böylesine akıllıca bir derecelendirmesiyle birlikte, bedeninden kopma durumuna nasıl bağlayabilir? Eusapia nasıl dönüşümlü olarak çeşitli ruh varlıklarını simüle edebilir ve her seferinde, kendi karşılık gelen güçlerini geliştirebilir?"

Daha sonraki oturumlar sırasında maddeleşmeler gerçekleşti; bunlardan daha sonra bu tür tezahürlere ayrılmış özel bir bölümde bahsedeceğim.

Başka bir yerde, Varşova'da (Polonya) bulunan Dr. Ochorowicz, Bayan Tomczyck medyumunun yardımıyla, gün ışığında ve çoğu zaman istediği zaman, temas olmaksızın nesnelerin yer değiştirmelerini elde etti: kalemler, iğneler, test tüpleri, vb. Bunların havada asılı dururken fotoğraflarını çekebildi. ^ [80]]

Levitasyon olgusunun yerçekimi yasasının ihlali olarak yorumlanması bir hatadır. Bu sadece görünmez bir kuvvetin ve zekanın eylemini gösterir. Medyumlar kendilerinde herhangi bir destek olmadan havaya yükselmek ve havada asılı kalmak için gereken kuvveti veya gücü bulamazlar. Ortamın veya havada asılı kalan nesnelerin ağırlığını dengelemek ve onları yerden ayırmak için yeterli miktarda akışkan kuvveti oluşturan harici bir etkenin müdahalesini kabul etmek gerekir. Bu akışkanlar kısmen bu durumda bir pil rolü oynayan ortamdan, sonra orada bulunan diğer kişilerden ve yetersiz kalırsa operatöre yardım eden diğer görünmez ruh varlıklarından ödünç alınır.

Rap veya vuruşlarda da durum aynıdır. Bu sesler, sıvı kümelerinin sert

cisimler üzerinde yoğunlaşması ve projeksiyonuyla üretilir. Bu kümeler bazen ışıklı olabilir. Bay Livermore'un notlarında şu açıklamayı okuruz: ^ 811

“Daha sonra vuruşların nasıl yapılacağı gösterildi: Ucu körelmiş, turuncu renkli ışıklı bir topun masanın üzerinde yukarı aşağı zıplaması ve her vuruşun sesinin topun masa üstüne yaklaşmasıyla aynı zamana denk gelmesi.”

Tüm bu olguların bilinen fiziksel yasalarla ilişkili olduğu açıktır. Kişinin yapması gereken tek şey, bu yasaların görünür dünyaya uygulandığı gibi görünmeyen dünyaya da uygulanmasını genişletmektir. O andan itibaren her şey netleşir ve açıklanabilir hale gelir. Tüm bunlarda doğaüstü hiçbir şey yoktur. Spiritizm, mekaniğin hareket yasalarını ve optiğin ışık yasalarını bize öğrettiği gibi, bize gizli kuvvetlerin doğasını ve eylemini bilmeyi öğreten bir bilimdir. Onun olguları, hepsini yöneten yerleşik düzeni değiştirmeden veya yok etmeden, bilinen fiziksel olgulara eklenmelidir. Sadece kapsamını genişletmiş, aynı zamanda bizi doğanın ve yaşamın nihai derinliklerine nüfuz etmeye zorlamıştır.

Masalar sadece kendiliğinden gerçekleşen fiziksel olaylarda önemli rol oynamakla kalmaz, aynı zamanda düşünsel olaylarda da rol oynarlar.

Dönen ve konuşan masalar çok eleştiri ve alay konusu olmuştur; ancak Victor Hugo'nun dediği gibi: "Bu alaycılık yersizdir." - [182]] Kısır ve boş alayları bir kenara bırakıp, sadece olgunun kendisini ele alırsak, bu masaların tezahürlerinde ne göreceğiz? Neredeyse her zaman, bilinçli, zeki bir varlığın bir eylem biçimi.

Masa, taşınması en kolay mobilya parçalarından biridir. Her yerde, her yerde bulunur. Bu yüzden daha çok tercih edilir şekilde kullanılır. Her şeyden önce, fenomeni üretmeye yarayan nesne değil, elde edilen sonuçlar dikkate alınmalıdır. Güzel bir sayfa okuduğumuzda veya bir resme baktığımızda, onu yazan kalemi mi yoksa boyamak için kullanılan fırçayı mı düşünürüz? Masanın önemi yoktur; o, ruhların düşüncelerini iletmek için kullanılan sıradan bir araçtır. İletişim kuran ruhun doğasına bağlı olarak, bu düşünceler dönüşümlü olarak sıradan, kaba, nüktedan, kötü niyetli, şiirsel veya yüce olabilir. Bu yolla sevdiklerinden sevgi gösterileri alan araştırmacılar, kullanılan sürecin önemsizliğini kolayca

unutacaklardır.

Belirli masa hareketlerinin oturanlar tarafından dışa vurulan ve elleri aracılığıyla mobilyalara iletilen kuvvetlerin etkisine atfedilebileceği doğrudur. Bu tür deneylerde, operatörler tarafından yapılan istemsiz hareketler ve bir olgunun fiziksel, bir öneri veya bir zekanın gerçek bir tezahürü olup olmadığı her zaman hesaba katılmalıdır.

Ancak çoğu durumda, bu iki neden olguyu açıklamak için yetersizdir. Öncelikle, masanın hareket etmesi için ellerin teması her zaman gerekli değildir. Bu sorunu çözmek için Faraday, Babinet, Chevreul ve diğer bilim insanları bir zamanlar bilinçsiz kas hareketleri teorisini benimsemişlerdi. Ancak şimdi masalar tüm insan temaslarından bağımsız olarak hareket ediyordu. Bu, fizik laboratuvarlarında kullanılan ölçüm ve kayıt ekipmanları aracılığıyla mobilya hareketlerini izleyen Robert Hare ve W. Crookes'un deneyleriyle ortaya konmuştur.

1869'da Londra Diyalektik Derneği tarafından atanan Soruşturma Komitesi'nin bir raporu [-183] onların çıkarımlarını doğruladı. İşte raporun vardığı sonucun bir kısmı: [-184]

1. Operatörlerden kaynaklanan bir kuvvet, maddi nesneler üzerinde temas olmaksızın veya herhangi bir temas olasılığı olmaksızın etki edebilir.
2. Bu tür bir güç çoğu zaman akıllıca yönetilir.

En ünlü örneklerden biri, nüktedan yazar Eugène Nus'un Paris'teki Beaune Caddesi 2 numarada birkaç yıl boyunca gerçekleştirdiği deneylerdir.

ressam Charles Brunier, besteci Allyre Bureau ve mühendis Louis Franchot da katılmıştır; aşağıda kısaca bunlardan bahsedilecektir. ^ [851]

Başlangıçta, yerden iki fit yükselen ve mükemmel bir dengede hareketsiz duran bu ağır, devasa yemek masası vardı. Onu kuvvetlice aşağı indirmek onu normal pozisyonuna geri getirmek için yeterli değildi.

Sonra yuvarlak bir kaide masasıyla deneyler yaptılar, bu masa daha hafif olduğu için zıplıyor, ellerinin altında yükseliyor ve bir beşiğin sallanma hareketlerini ve deniz dalgalarının yuvarlanmasını taklit ediyordu. "Çünkü bu masa akıllı hale geliyor... Bizi anlamak için hiçbir söze, jeste veya işarete ihtiyacı yok. Zihinsel olarak bir dilek tutmamız

yeterli oluyor ve düşünce kadar hızlı bir şekilde gelip gidiyor, duruyor, iki ayağı üzerinde duruyor ve itaat ediyor."

Rap'ler, dikte cümleleri, öğretileri, hassas veya derin cümleler aracılığıyla "konuşur". Örneğin: *"Yalnız deneyler hataların, halüsinasyonların ve çılgınlıkların kaynağıdır. Yararlı deneyler yapmak için, kişi Tanrı ile meşgul olmalıdır. Ruhunuzu Tanrı'ya yükseltin ki şüphenin düşüşlerine karşı güçlenin."*

İngilizce konuşması istendiğinde bunu çok şiirsel bir şekilde yaptı. Fransız bakıcıların bilmediği birkaç ifadeyi ancak bir sözlüğe bakarak çevirebildi.

Sonra on iki kelimede verilen tanımlar vardı. Eugène Nus şöyle dedi: "Tüm edebiyat ve akademik akademileri, aniden, anında, hazırlıksız ve düşünmeden, masamızın doğaçlama yaptığı kadar açık, eksiksiz ve çoğu zaman zarif, on iki kelimeyle sınırlı tanımlar formüle etmeye davet ediyorum."

İşte bunlardan bazıları:

" UYUM : *Bütünün ve parçalarının kendi aralarındaki mükemmel dengesi."*

" AŞK : *Ölümcül tutkunun ekseni; duyuların çekiciliği; sürekliliğin öğesi. "*

" GELECEĞİN DİNİ : *İlerici idealler dogma olarak, sanatlar ibadet olarak, doğa kilise olarak. "*

"Bazen... bize yeterince açık veya yeterince yazılı görünmeyen bir tanımı kabul etmeyi reddettik. Sonra her şey hemen yeniden başladı ve yepyeni, on iki kelimelik bir tanım dikte etti."

"Bazen fenomeni keserdik, bir cümlenin sonunu kendimiz arardık ve asla bulamazdık. Örneğin, bir keresinde masa bize İNANCIN TANIMINI VERDİ : *İnanç, duygunun açığa çıkardığı şeyi tanrılaştırır ve* ... - Peki ya? diye sordum aniden, masanın diktesini tamamlamasını engellemek için elimi masaya bastırırken. Hala birkaç kelime eksikti, hadi tahmin edelim! Birbirimize baktık, çok düşündük ve sonra şaşkın bir şekilde durduk. Sonunda, cümlesini kolayca bitiren masaya hareket özgürlüğünü geri verdik: *ve akıl açıklar."*

"Ne kadar deneyci rolüyle kendimizi sınırlamaya çalışsak da, bu

esrarengiz muhatabın yaptığı açıklamalara kayıtsız kalmamız imkânsızdı. Bu muhatap, tuhaf kişiliğini böylesine keskin ve bağımsız bir şekilde ortaya koyuyor ve dayatıyordu. Ayrıca, en azından fikirlerin ifade edilmesi ve yoğunlaştırılması bakımından hepimizden üstündü; ve zaman zaman hiçbirimizin iyi niyetle bilinçli olarak çıkaramayacağı içgörüleri ortaya çıkarıyordu."

Aynı masa melodiler de bestelemiştir. Fransız besteci Félicien David bunların icra edildiğini duyduğunda çok sevinmiştir. Bunlar arasında şunlar da vardı: Uzaydaki Dünya'nın Şarkısı, Denizin Şarkısı, Rüzgarın Melodisi, Ay Uydusunun Şarkısı, Satürn, Jüpiter ve Vesta'nın Şarkıları, Tapınma Şarkısı, vb. ^ [86]]

Artık mesajlar, ayaklarıyla yere değil, masanın kendisine vurulan vuruşlarla dikte ediliyordu. Sonra, o zamandan beri bir yazı aracı haline gelen C. Brunier'in kalemi, görünmez ziyaretçinin düşüncelerini yorumluyordu. Eugène Nus'un "Görev nedir?" sorusuna kalem şu cevabı verdi: *"Görev, zeki bir varlığın kaderini özgür iradeyle yerine getirmesidir. Görev, varlığın büyük, zorunlu, ilahi hiyerarşideki derecesine orantılı olacaktır. Zorunlu terimini kullanıyorum çünkü zorunluluk her zaman Tanrı'yı ima eder."*

"Bize duanın anlamı hakkında gerçek bir fikir veren şu karşılaştırmayla bitirelim: *Bir varlığın bir daire olarak temsil edildiğini varsayalım. Bu varlığın bir iç yaşamı ve bir dış yaşamı vardır. Bu dışsal veya ışıltılı yaşam veya ilahi genişleme, merkezde bulunan bir noktadan başlar ve sonluya karşılık gelen dairenin ötesine geçerek sonsuza ulaşır. Bu nedenle bu, yaşamdaki yükseliştir. Modern dinde, basit dua bakış açısından buna 'Tanrı'ya yükseliş' denir. Bu üç kelimeyi araştırın ve bilimi kullanarak sonuca varabileceksiniz."*

Eugène Nus'un gizemli muhatabı kendini belli etmedi. ^ [87] Ancak bazı durumlarda deneycilerin kesinlikle tanımadığı görünmeyen kişilikler masa aracılığıyla kendilerini tanıtmış ve kimlikleri kesin olarak tespit edilmiştir.

Bu, özellikle Kasım 1887'de Tambov'da (Rusya) ölen ve ölümünden sonraki gün Bay Nartzeff'in evinde, varlığından haberdar olmayan bir grup insana masanın başında kendini gösteren Anastasia Perelygin'in durumuydu. ^ [88]]

Sonra, 5 Ağustos 1874'te Brooklyn'de (ABD) ölen ve aynı ay Shanklin, Wight Adası'nda (İngiltere) bir mesaj veren ve yaşını, adresini ve geçmiş yaşamıyla ilgili birçok ayrıntıyı çok açık bir şekilde veren Amerikalı asker Abraham Florentine'in durumu vardı. Daha sonra yapılan kapsamlı bir araştırma, tüm ayrıntıların doğru olduğunu kanıtladı. [1189]]

Tablo aracılığıyla elde edilen sayısız kimlik kanıtı vardır, ancak bunların çoğu, bu tezahürlerin mahrem karakteri nedeniyle basın ve bilim tarafından gözden kaçırılmıştır. Birçok aklı başında ruh, bağlılıklarının ve üzüntülerinin sırrını kamunun incelemesine açma fikrinden korkar.

Dr. Chazarain, 1900 yılında Paris Spiritüalist ve Spiritist Kongresi'nde bu türden iki bildiri sunmuştur: [1 1 90]]

“On yıl boyunca, yönettiğim ve medyumumuz seanslarımız başladığında henüz on üç yaşında olan ailevi bir medyumluk grubunda, öte dünyadaki dostlarımızla çok mutlu bir şekilde iletişim kurduk. Bu, bize masa aracılığıyla elde edilen iletişimlerde nadiren bulunan bir nitelikte, ruhsal düzlemdeki yaşam hakkında öğretiler sağladı.”

"Bana göre ilki, iki buçuk ay önce birkaç gün arayla ölen iki en iyi arkadaşımın ölümü nedeniyle yaşadığım derin üzüntüye bir yanıt gibiydi." İşte ilk mesaj:

ruhlar alemine yeniden girdiğinde orada gerçekleşen neşeli konseri dinlemek ister misiniz ? Onu tekrar karşılamanın sevincini düşünmek ister misiniz?”

“Ah, bu sevinçleri deneyimlemiş olan bizler bunları sizinle paylaşabilmeyi isterdik, ama ne yazık ki, mutluluğumuz neden sizin üzüntüleriniz tarafından bu kadar sık bozulsun ki? ... İçinizden biri ruhlar diyarına dönmeye hazır olduğunda, tüm dünyevi acıların üzerine çıkıp sizi Dünya'ya bağlayan tüm bağları koparmanız gerekir. Artık hiçbir şey sizi sınırlayamaz veya zincirleyemez. Özgürlüğüne kavuşmuş bir tutsak gibi, ruhunuz ona açılan yeni ufuklara uçar. Ah, uçup giden en sevdiğiniz için çok fazla ağlamayın, çünkü ayrılığın acısını tattıktan sonra, kavuşmanın tatlılığını da tanıyacaksınız.”

Tablolar yüksek zeka ve kültüre sahip kişiler tarafından danışılmıştır. Onlar sayesinde, Mme. de Girardin (Delphine de Girardin, 1804-1855) seçkin ruhlarla sohbet etmiştir. *Les Miettes de l'Histoire'da* (Paris,

Pagnerre, 1863), Fransız gazeteci ve yazar Auguste Vacquerie, Jersey adasında (İngiltere ve Fransa arasında, Guernsey yakınlarında) Victor Hugo'nun ailesini bu uygulamalara başlattığını söyler. Bu dokunaklı anlatı kitabından alınmıştır:

Bir akşam, “Masa, orada bulunan herkes tarafından hâlâ hayatta olduğu düşünülen ölü bir kadının adıyla cevap verdi, ama bu güvensizliğe yol açmadı: hiç kimse bizim yanımızda birinin mezarını çiğneyecek kadar yürekli veya cüretkar olmazdı. Bir aldatmacanın, hele ki bir rezaletin kurbanı olduğumuzu kabul etmek zaten çok zor olurdu! Şüphenin kendisi bile küçümsemeyle karşılanırdı. Sonra kardeş, sürgün edilenleri teselli etmek için ölülerden çıkan kız kardeşi sorguladı. Anne ağladı, herkesin göğsü tarif edilemez bir duyguyla sıkıştı; ve ben rüzgar fırtınasının kaptığı kişinin varlığını açıkça hissedebiliyordum. Şimdi neredeydi? Bizi hâlâ seviyor muydu? Mutlu muydu? Tüm soruları yanıtladı veya bazılarını yanıtlamasının yasak olduğunu söyledi. Bu arada, ruhlarımız görünmez hayalet tarafından büyülenmiş bir şekilde orada kaldık, ta ki ruh sonunda 'Elveda' diyene ve masa hareket etmeyi bırakana kadar.”

Bayan de Girardin Fransa'ya döndükten sonra, büyük sürgün [1191]] bu gizemli konuşmaları sürdürdü ve bunları Bay Camille Flammarion'un inceleyebildiği birkaç not defterine bıraktı ve daha sonra 7 Mayıs 1899 tarihli *Les Annales Politiques et Littéraires'de parçalar yayınladı* . İşte bunlardan bazıları: [1 9 92]

“Bayan Victor Hugo ve oğlu François neredeyse her zaman masadaydı. Vacquerie ve birkaç kişi daha sadece dönüşümlü olarak yaklaşıyordu. Hugo asla öyle yapmadı. Kenardan, masanın dikte ettiklerini kağıtlara not ederek sekreter rolünü oynadı... Genel olarak, bu koşullarda danışıldığında, masa hemen Molière, Shakespeare, Camões gibi şairlerin; tiyatro yazarlarının ve Galileo, Büyük İskender ve diğerleri gibi diğer seçkin şahsiyetlerin varlığını duyururdu. Ancak çoğu zaman, bu ruhlara danışılıp tek tek sorulduğunda, beklenen isim yerine ahır rap'lerle 'Fikir' veya 'Mezarın Gölgesi' gibi hayali bir varlığın adını hecelerdi...”

“Şimdi, bir gün, kendilerine yöneltilen sorulara genellikle şiirle cevap veren ruhlar, kendilerine de şiirle soru sorulmasını istediler.” Victor Hugo iki soru hazırladı ve ertesi gün, Molière'in ruhu çağrıya cevap verdikten

sonra, *La Légende des Siècles [Çağların Efsanesi*] yazarı bunları yüksek sesle okudu. İkinci soru şu şekilde soruldu:

Victor Hugo'dan Molière'e

"Ey sen, eski Shakespeare'den savaşçının kemerini alan,
Ey Othello'nun yanında senin suratsız Alceste'ini yapan büyük Molière!
Şimdi çift ufukta parlayan yıldız,
Louvre'daki şair, cennetteki baş melek,
Muhteşem ziyaretiniz yuvamı onurlandırdı.
Bana orada hoş geldin elini uzatır mısın?

Burada, çimenlerin altında, önü açık bir mezarda yattığımda?
Mezarın ebedi gölgelerinden korkmayacağım;
Çünkü biliyorum ki, beden orada bir zindan bulurken,
Ruh özgürleşir ve kanat bulur!”

“Bekledik. Molière cevap vermedi. Bunun yerine cevap bir kez daha Mezarın Gölgesi’nden geldi; ve hiç kimse bu cevabı ironik ihtişamından etkilenmeden okuyamazdı:”

Molière'den Victor Hugo'ya

“Ey karanlığın sırlarını bilmek isteyen sen!
Ve elinde dünyevi bir meşale tutan,
Gizlice gelir, cenaze gölgelerimize doğru el yordamıyla ilerler,
Bu muazzam mezarın kilidini açmaya çalışıyorlar!
Sessizliğe geri dönün ve mumlarınızı üfleyin!
Bazen içinden çıktığın geceye geri dön.
Yaşayan göz ebedi şeyleri okuyamaz
Ölülerin omuzları üzerinden!”

"Bu zor bir dersti. Victor Hugo'nun öfkeyle defterini yere attığı, ayağa kalktığı ve odadan çıktığı, ruhların kendisine karşı davranışlarına çok öfkelendiği anlaşılıyor."

"Hiç şüphesiz," diye sonuca varıyor Bay Flammarion, "Jersey masasının dikte ettiği bu iletişimler büyük bir düşünce yüceliği ve güzel bir dil hakimiyeti sergiliyor. *Les Contemplations'ın yazarı* her zaman kendisinden bağımsız, bazen düşmanca ve tartışmacı olan ve onu kesin

bir şekilde doğru yere koyan dışsal bir varlığın olduğuna inanmıştır. Ancak, bu üç not defterini incelerken, bunun 'Victor Hugo' olduğundan şüphelenmekten kaçınamazsınız. İnsanın duyduğu ses Victor Hugo'nun kendi sesidir, hatta bazen yüce bir Victor Hugo'nun sesi bile."

"Victor Hugo, Vacquerie veya toplanan gruptan herhangi birini hile yapmakla veya masanın hareketleriyle yeniden üretilecek cümleleri bilinçli olarak oluşturmakla suçlayamayız. Bu konuda bir tartışma yok. Sadece iki hipotez kaldı: ya Victor Hugo, Vacquerie ve oturanlardan bir veya daha fazlasının ruhlarının bilinçsiz bir beden dışı deneyimi vardı; ya da bağımsız bir ruh gerçekten mevcuttu."

Bay Flammarion'un bu sorunla ilgili tereddütlerini paylaşamam. Mezarın Gölgesi'nin dizeleri açıkça Victor Hugo'nun eseri değildi, zira kendisi önceden "bu şekilde doğaçlama yapmayı bilmediğini" beyan etmiş ve ruhun kibirli ve kendiliğinden tepkisinden rahatsız olmuştu. Kendisine bir ders vermeye çalışması kabul edilemez olduğundan, etrafındaki saygı, çevresindeki birinin bu düşüncelere sahip olma ihtimalini daha da düşürüyor. Ayrıca bize onun asla masada olmadığı söylendi. Dil konusuna gelince, ruhların bunu kendi aralarında kullanmadıklarını, bunun yerine düşünce yoluyla iletişim kurduklarını unutmayalım. Onlar sadece insanlara hitap ederken ve her zaman bizim için alışıldık biçimde anlaşılır bir dil kullanırlar. Victor Hugo'nun muhatabının durumunda olduğu gibi, büyük bir yüceliğe sahip bir ruhun şairle kendi dilinde konuşmak istemesi neden şaşırtıcı olsun ki? Başka bir üslup, duruma ve koşullara uygun olmazdı.

Masa fenomenleri nedeniyle çok sayıda Spiritizme geçiş olmuştur. Temasla veya temassız yükselen, zıplayan ve eğilen masa, şüphecileri etkileyen ve inanmayanları şaşırtan öngörülemeyen sözcükleri dikte eder. Ancak, inançlar yalnızca bu fenomenler akıllı bir karaktere sahip olduğunda ve kimlik kanıtı sağladığında sabitlenir ve güvence altına alınır. Bunlar olmadan, ilk izlenim kısa sürede dağılır ve kişi gerçeği, bir ruh müdahalesinden oldukça farklı, tamamen fiziksel bir nedene dayandırabilir.

Tamamen fiziksel gerçekler kalıcı inançları desteklemek için güçsüzdür. Prof. Charles Richet bunu kendisi fark etmiştir. Milano, Roma ve Paris'te çok önemli tezahürlere tanık olmuş ve oturumların kesin tutanaklarını imzalamıştır; ancak kısa bir süre sonra, alışkanlıkla, eski isteksizliğine geri dönmüştür.

1899'da Londra'daki Ruhsal Araştırmalar Derneği'nde yaptığı bir konuşmada [193] , "Kendi kanaatimiz -görmüş olan insanların kanaati- diğer insanları da ikna etmelidir; ancak rollerin tuhaf bir şekilde tersine çevrilmesiyle, görmemiş olan ve bu konuda konuşmaması gerektiğini düşündüğümüz insanların olumsuz kanaati, bizim kanaatimizi zayıflatır ve eninde sonunda yok eder." demiştir.

Yukarıda anlatılan vakalarda gördüğümüz gibi, masa seçkin ruhların iletişimi için bir araç haline gelebilir. Yine de bu vakalar oldukça nadirdir. Kural olarak, bu süreçle kendilerini gösterenler daha düşük zekaya sahip ruhlardır. İletişimleri genellikle sıradan veya hatta kaba ve değersizdir. Ruh ne kadar düşükse, maddi nesneler üzerinde hareket etmesi o kadar kolaydır. Gelişmiş ruhlar masayı yalnızca istisnai olarak ve başka bir araç olmadığında kullanırlar. Bu tür tezahürler için gerekli olan sıvıların teması ve manipülasyonu, ince ve narin doğaya sahip ruhlara belirli bir rahatsızlık verir. Yine de, onların sevgisi, bize olan ilgileri, genellikle bu tür zorlukların üstesinden gelmelerini sağlar.

Tablo tezahürleri yalnızca Spiritizmin ön odasını, daha asil ve daha öğretici fenomenlere bir girişi temsil eder. Fiziksel deneyler üzerinde durmamalısınız, ancak kesinliğinizi güçlendirmek için ihtiyaç duyabileceğiniz her şeyi onlardan aldıktan sonra, sizi varlıkların ve kaderlerinin gerçek bilgisine götürebilecek daha mükemmel iletişim yollarını arayın.

XVIII .

Doğrudan yazım veya psikografi, [4] medyumsal yazım

Bu yazma, aynı zamanda Dünya'da sevdiklerimizin bizimle iletişim kurmasını ve düşüncelerini iletmesini sağlayan araçlardan biridir. İki biçimde sunulur: doğrudan yazı veya psikografi ve medyumsal yazı.

Bu iki tezahür biçiminden doğrudan yazma kesinlikle en güvenlisi, kontrol edilmesi en kolay olanıdır. Tam ışıkta meydana gelebilir. Ortam, fenomeni üretmede hiçbir rol oynamıyormuş gibi görünene kadar, eylemlerinden uzak, normal halinde kalır. Kilitli kutulara veya çekmecelere veya bağlanmış ve mühürlenmiş çift levhalar arasına yerleştirilen kağıtlar, yazıyla kaplı ve ölmüş kişilerin isimleriyle imzalanmış halde bulunur.

, Positive Pneumatologie: die Realitat der Geisterwelt, sowie das Phanomen der direkten Schrift der Geister adlı kitabıyla kamuoyunun dikkatini bu fenomenler dizisine çeken ilk kişi oldu . ^ [95]

Başka bir kişinin yardımı olmadan ve şüphesiz kendisi de bir medyum olarak, çok çeşitli koşullar altında çok sayıda yazılı mesaj elde etti. En dikkat çekici deneyleri Louvre, Versay Müzesi, Saint Denis Katedrali, Westminster Abbey, British Museum ve Fransa, Almanya, Avusturya ve İngiltere'deki çeşitli kiliseler ve antik kalıntılarda gerçekleşti.

La Patrie'nin baş editörü Bay Delamarre, *L'Univers'in* editörü Croisselat , R. Dale Owen, büyük hatibin kardeşi Lacordaire, tarihçi Bay Émile de Bonnechose, Prens Leonid Galitzin ve bu konudaki tanıklıkları 21 Aralık 1877'de İngiliz dergisi *Spiritualist'te yayımlanan Rahip William Mountford'u sayar* .

Baron, kalem veya yazacak bir şey olmadan kendi defterinin sayfalarını gizli yerlere koyardı. Sonra, deneyin nesnesini tek bir an bile gözden kaybetmeden birkaç adım geri çekilir ve daha sonra üzerinde artık anlaşılır mesajların bulunduğu kağıdı kaldırırdı.

Ciltte yirmi farklı dildeki iki yüzden fazla örnek arasından seçilen ve elde edilen psikografilerin otuz faksimilesi yer almaktadır.

Bazı durumlarda, deneycilerin gözleri önünde, kağıt ve kalemler

masalara veya yere konduktan sonra, kalem sanki görünmez bir el tarafından tutuluyormuş gibi duruyor ve karakterler çiziyordu. Diğer zamanlarda, bu elin kalemin hareketlerini yönlendirdiği ve yönlendirdiği görülüyor. Diğer durumlarda ise, yazının bir kimyasal eylemin sonucu olduğu görülüyor.

, Researches in the Phenomena of Spiritualism (Londra, 1874, s. 93) adlı kitabında doğrudan yazının birkaç örneğini aktarır:

“Medyum Bayan Fox'un yanında oturuyordum, orada bulunan diğer tek kişiler eşim ve bir bayan akrabamdı ve medyumun iki elini bir elimde tutuyordum, ayakları da ayaklarımın üzerinde duruyordu. Önümüzdeki masada kağıt vardı ve serbest kalan elim bir kalem tutuyordu.”

“Odanın üst tarafından aşağıya doğru ışıklı bir el indi ve birkaç saniye yanımda durduktan sonra kalemi elimden aldı, hızla bir kağıda yazdı, kalemi yere fırlattı ve sonra başımızın üzerine doğru yükselerek yavaş yavaş karanlığa gömüldü.”

Animisme et Spiritisme (Paris, 1895, s. 112-113) adlı eserinde , maddeleşmiş ruhların ellerinin, orada bulunan herkesin gözleri önünde yazdığına dair birçok örnek aktarır.

Aşağıdakiler, Douchy köyünde (Fransa) elde edilen ve 1900 yılında Dr. Dusart tarafından Paris'te Spiritüalist ve Spiritist Kongresi'nde sunulan daha yeni fenomenlerdir: [196]

4 Mart 1898'de, medyum Maria D—, beş kişiyle çevrili halde, üzerinde birkaç yıl önce ölmüş olan kuzeni Agnès'in ruhunu görebildiğini söylediği boş bir sandalye gösterdi; kalp şeklinde kesilmiş kağıt parçalarına yazı yazmakla meşguldü. Bir an sonra, orada bulunan herkes masanın üzerinde bir el ve beş kağıt kalp içeren bir paket gördü, bunlardan birinin üzerinde kısa bir dua yazılıydı. Agnès'in anne ve babası Bay ve Bayan N—, kızlarının el yazısını tanıdılar ve gözyaşlarına boğuldular.

Başka bir seansta hepsi iki kez, “Masaya konulan bir kalem, mürekkep hokkasına batırılmadan mürekkeple ıslanır, iki satır yazar ve eski pozisyonuna döner.” görebildiler.

Diğer durumlarda ise doğrudan yazı tahtalar üzerine yazılır.

Bu noktada bir yoruma ihtiyaç vardır. Bazı radyasyonların sıvılar üzerinde çözücü bir etkiye sahip olduğunu biliyoruz. Keskin bir ışık veya birinin bakışını deneyin yapılacağı noktaya sabitlemesi, psişik gücü felç edebilir ve tezahürleri engelleyebilir, buna karşın, ortam karanlığı onları destekleyebilir. Ancak ikincisi, deney kontrolünü daha da zorlaştırır ve elde edilen sonuçların değerini azaltır. Bu nedenle, karanlık olmadan indüklenemeyen ışıklı fenomenler hariç, karanlığa mümkün olduğunca az başvurmak gerekir.

Kayraklar üzerine doğrudan yazma deneyleri, tam ışıkta ve sıkı kontrole tabi tutulmanın paha biçilmez avantajını sunar, ayrıca fenomenlerin hazırlanması için en uygun koşulları sağlar. Gerçekten de, birbirine uygulanan kayraklar, iç yüzeyleri itibariyle fotoğrafçının camera obscura'sına benzer şekilde tamamen karanlık bir oda oluşturur ve tam da bu nedenle akışkan eylem için oldukça uygundur.

Alıntılayacağımız tüm deneylerde, levhalar yeniydi, üzerinde herhangi bir yazı yoktu, deneyciler tarafından satın alınmış ve katkıda bulunulmuştu. Sahtekarca değiştirmeleri önlemek için, genellikle gizli bir işaret taşıyorlardı. Ya sıkıca birbirine bağlanıyorlardı ya da mühürlenip çift mühürleniyorlardı ve hatta Bayan L. Andrews ve Bay W. Petty'nin durumunda olduğu gibi, sıkıca birbirine vidalanıyorlardı. Bu koşullar altında, tek bir an bile gözden kaybolmamış olan bu levhaların içinde mesajlar beliriyordu. Bazen deneycilerin elleri bile onları bırakmıyordu. Diğer durumlarda, ne ortam ne de oturanlardan hiçbiri levhalara dokunmuyordu. Levhalar arasındaki boşluğa bırakılan bir parça boya, fenomenin tüm süresi boyunca, şist üzerinde gıcırdıyor ve noktalama işaretlerini noktalamak ve T'leri geçmek için ortaya çıkan karakteristik sesleri üretiyordu.

Psychography (2. basım, Londra, 1882) adlı bir kitapta , Oxon takma adıyla William Stainton Moses, levhalar üzerine doğrudan yazma fenomeni hakkında oldukça belgelenmiş bir inceleme sunar ve on yıllık bir süre boyunca kendisi tarafından gözlemlenen sayısız örneği aktarır. Bu gerçeklere, aynı derecede ciddi araştırmacılar tarafından görülen ve onaylanan aynı nitelikteki diğerlerini de ekler.

Önemli şahsiyetlerden veya şüpheci gözlemcilerden gelen toplu

tanıklıklar da dahil edilmiştir. Yazar bunların arasında sık sık Portekiz Mahkemesi'nde eski Amerikan Bakanı JL O'Sullivan, Danışman Thiersch, Ceza Hukuku Profesörü Wach; Alman Gottingen ve Leipzig üniversitelerinden Profesörler Zollner, Fechner, Weber ve Scheibner; Londra'daki *The Spiritualist'in Editörü Harrison* ; Napoli Mahkemesi'nde eski Amerikan Bakanı Robert Dale Owen ve diğerlerinin isimlerini zikreder.

Bu olguların çoğu daha önce çeşitli dergi ve gazetelerde bildirildiği için, [1 7 971] Aşağıda bunlardan yalnızca birkaçı zikredilmiştir:

O zamanlar Büyük Britanya Psikoloji Derneği Başkanı olan Çavuş Cox, medyum Dr. Slade aracılığıyla levhalar üzerinde birkaç mesaj aldığını söyledi. Aşağıda onun tanıklığından bir alıntı bulunmaktadır:

“Dr. Slade'in elleri masanın üzerinde, ellerimin üzerindeydi ve tüm vücudu ayaklarına kadar gözlerimin önündeydi... Sonra, üzerinde hiçbir yazı olmadığından emin olmak için dikkatlice inceledikten sonra yazı tahtasını aldı ve oraya küçük bir buğday tanesi büyüklüğünde bir yazı tahtası kalemi yerleştirdi, yazı tahtasını sıkıca masanın altına ama levhaya bastırdı. Hemen ardından bir yazı tahtasına yazılmış gibi bir ses duydum.”

"Yazının bittiğini belirten bazı hızlı vuruşlar, tahta kaldırıldı ve net ve mükemmel bir şekilde belirgin bir yazıyla aşağıdakiler okundu. Tahtanın tüm kenarını doldurdu:"

“Sevgili Çavuş. Şu anda siz veya aklı başında herhangi bir adamın araştırmasına ayırabileceği tüm zamana değecek bir konuyu araştırıyorsunuz. İnsan bu gerçeğe inanabildiğinde, çoğu durumda bu onu daha iyi bir insan yapacaktır. Dünyaya gelmemizin amacı, erkek ve kadını daha iyi, daha bilge ve daha saf kılmaktır.” [198]

Başka bir yerde, ünlü vaiz Rahip Minot J. Savage, diğer dünyayla iletişim kurma olasılığına şüpheyle yaklaşan bir Yahudi haham olan arkadaşlarından birinin tanıklığını aktarıyor:

“Chicago'da bir yazı tahtası medyumuna gitti... Yıllar önce Almanya'da ölmüş olan babasına kısa bir not yazdı. Notu Almanca yazdı ve İbranice karakterlerle heceledi. Bunu, medyumun notun ne olduğunu bilme olasılığını ortadan kaldırmak için yaptı, gizlice okumanın bir yolunu bulmuş olsa bile. Daha sonra bu notu kendi iki tahtasının arasına

koyduğunu, birbirine bağladığını ve medyumun talimatıyla oturdukları masanın üzerindeki avizeye astığını söyledi. Kısa bir süre sonra notları indirip açması söylendi. İçeride, tahtanın üzerine yazılmış, notuna babasının adıyla imzalanmış ve tam olarak kendi notunu yazdığı şekilde yazılmış bir cevap buldu - yani Almanca dilinde, ancak İbranice karakterlerle yazılmış.” [199]

Bazen levhaya çizilen karakterler o kadar küçüktür ki güçlü bir büyüteç yardımı olmadan okunamazlar. Bu karakterler iletişim kuran ruhlara göre farklılık gösterir ve her yazının türü deneylerin süresi boyunca, ne kadar uzun sürerse sürsün, değişmeden kalır. Sadece yazının özellikleri sabit kalmakla kalmaz, aynı zamanda mesajlar Dünya'da insan durumunda yaşadığını ilan eden bilinçli bir bireyselliğin varlığını da ortaya koyar. Metinler hem içerik hem de biçim açısından özgünlük gösterir; akıllı varlıklar iletişimleri ve ortamdan farklı olmaları sayesinde birbirlerinden açıkça ayırt edilirler.

Slade, Monck veya Watkins medyumlarının huzurunda elde edilen belirli mesajlar, antik veya modern Yunanca, İspanyolca, Portekizce, Rusça, İsveççe, Felemenkçe, Almanca, Arapça veya Çince olarak yazılmıştır. Şimdi, tüm tanıklar bu medyumların hiçbirinin bu dillerden hiçbirini bilmediğine tanıklık ediyor. Tam da bu nedenle, onların tarafında herhangi bir sahtekarlıktan şüphelenmek imkansızdı.

Robert Dale Owen, Slade üzerinde deneyler yaparken, bir keresinde kendi dizlerinin üzerine, tam ışıkta, bir kağıt parçasıyla kaplı bir levha koymuştu. Sonra, W. Crookes'un bahsettiğine benzer ve masanın altından çıkan akışkan bir el belirdi ve levhaya bir iletişim yazdı.

“Bu el, nokta nokta, beyaz mermerden bir kadın heykeline benziyordu, boyut, renk ve biçim olarak aynıydı; parmaklar incecikti ve tamamı çok narin bir şekilde şekillendirilmişti. *Ayrılmıştı ve bilekte gölgelenmişti. Not kağıdının ortasından yazmaya başladı ve iki üç dakika boyunca gözlerimin önünde yazmaya devam etti* ... Sonra yavaşça masanın altına geri kaydı... Yine bir ara, belki beş dakika. Sonra ilkinden biraz daha küçük ikinci bir el belirdi... Bu el kağıt kağıdının üstüne hareket etti, ilkinin yaptığı gibi yazdı... İlk yazılanın İngilizce olduğunu gördüm, Dr. Slade'in ölen eşinin imzasıyla, yaygın bir iletişim biçimiydi. Son yazılan, ancak not kağıdında

ilk yazılan..., Yunancaydı.' ™

Bu olguların hiçbiri halüsinasyon olarak kabul edilemez, çünkü her defasında yazı, ruhların faaliyetinin inkâr edilemez bir delili olarak kalmıştır.

Tahta levhalar hakkında şimdiye kadar alınmış en kapsamlı iletişim, Amerikan dergisi *Golden Gate'in editörü Bay JJ Owen'ın* medyum Fred Evans'ın yardımıyla 24 Aralık 1892'de elde ettiği iletişimdir. Hepsi bağlanmış ve mühürlenmiş on dört çift tahta levhaya yayılmıştı ve bunlar bir çeyrek saatte yazıyla kaplanmıştı ve bin kelime içeriyordu. ™

İngiliz dergisi Light'ın editörü olan başka bir gazeteci , aynı işlemle ölen babasından on farklı renkte bir mesaj elde etti. Levhalar elinde kapalı kaldı. Deney boyunca medyumla konuştu ve dikkatini çeşitli konulara yöneltti. Her iletişim hattı belirgin bir renktedir, yazılı veya boyalı değildir, ancak analizden kaçan araçlarla kimyasal olarak çökeltilmiş gibidir. ™

Fransa'da, Paris Müzesi Patoloji Kürsüsü'nün Fazladan Görevlisi Dr. Paul Gibier de doğrudan yazma fenomenini inceledi. 1886'da, otuz üç seansta, medyum Slade'in yardımıyla, birçoğu medyum tarafından bilinmeyen çeşitli dillerde, kapalı çift levhalar üzerine mesajlar elde etti. Bu mesajların fotoğrafik kopyaları Dr. Gibier'in *Le Spiritisme (Fakirisme Occidental) adlı kitabında bulunabilir* . [1203]]

Bu deneylerde, medyum psişik gücü iletmek için sadece parmak uçlarını levhaların üzerine koydu. Bir keresinde, levhalar orada bulunanların gözü önünde, başının üzerine konuldu.

1900 yılında Paris'te düzenlenen Uluslararası Spiritüalist ve Spiritist Kongresi'nde Prof. Moutonnier, ölen kızından gelen mesajların yazıldığı levhaları sundu. Bu tezahür, Bangs kardeşlerin yardımıyla Amerika Birleşik Devletleri'nde gerçekleşmişti. Profesör ABD'de tamamen bilinmiyordu ve medyumlar onunla ilk kez o zaman karşılaştı. Hiçbir teması olmayan levhaları gözden kaybetmedi. Yazı, Bayan Moutonnier'in Dünya'da yaşarken sahip olduğu yazıyla aynıydı. [1204]]

Doğrudan yazma fenomenleri, sık görülmekle birlikte, medyumsal

yazma fenomenleri tarafından sayıca geride bırakılmıştır. Medyum yazarların fakültesi en yaygın olanlardan biridir ve en çeşitli yönleri sunar.

Rap mesajları süreci bazı deneyciler tarafından çok yavaş olarak görüldüğünden, ruh iletişimini kolaylaştırmak için kadran ve planşet gibi özel cihazlar tasarladılar, [1205]] . Bunlar daha da basitleştirildi. Bazı kişiler kendilerini herhangi bir aparatın yerine koyma fikrini ortaya attılar. Bir kalem alıp, ellerinin dışsal bir dürtü tarafından yönlendirilmesine izin verdiler, böylece farkında olmadıkları ve ölenlerin ruhlarından yayılıyor gibi görünen mesajları aldılar.

Ancak kısa süre sonra birçok zorlukla karşılaştılar. Her şeyden önce, yazan elin otomatizminin kendi başına bir ruhsal fenomen olmadığını kabul etmek gerekir. İngiltere'de, Gurney ve Myers'ın uyanan uyurgezerlerin yazıları üzerine yaptığı deneyler; ve Fransa'da Baylar Pierre Janet, Ferré, Dr. Binet ve diğerlerinin yaptığı deneyler, bu fenomene medyumluk görünümü verirken, bir öznede telkin yoluyla otomatik yazının oluşturulabileceğini göstermiştir.

Hipnoz edilen deneklere, uyandıklarında bu veya şu karakteri oynamaları ve kendilerine yüklenen rol ile ilgili emirler ve mesajlar yazmaları söylendi. Hipnotik telkinler en küçük ayrıntısına kadar yerine getirildiğinde, Bay Pierre Janet ve onunla birlikte diğer akademisyenler ve bilim insanları, posthipnotik eylemde, medyumsal yazının tüm fenomenlerinin açıklamasını keşfettiklerine inandılar. Medyumların ya kendiliğinden telkin edildiğini ya da dış telkinlere boyun eğdiğini iddia ettiler.

Hippolyte Taine ve Prof. Flournoy gibi diğerleri ise iletişimleri ikinci benliğin, yani ikinci bir bilinçaltının veya "bilinçaltı" egonun etkisine bağladılar; onlara göre bu ego içimizde var oluyor ve medyumluk durumunda bu ego, hassas olanın düşüncesi ve eli üzerinde etkide bulunmak için normal kişiliğin yerini alacaktı.

Bu zorluklara, yaşayanların uzaktan telepatik hareketini ve düşünce iletimini de eklemek gerekir.

Görüldüğü gibi medyumsal yazı olgusu, kişiliğin ve bilincin en hassas sorunlarıyla, ruhun anormal durumlarının çok çeşitli tezahürleriyle

bağlantılıdır.

Bu karmaşık sorunları inceleyen akademisyenlere ve bilim insanlarına minnettarız. Araştırmaları, bize ruhsal araştırma alanından belirli hata nedenlerini ortadan kaldırmak için değerli göstergeler sağladı. Ancak, inananların savunduğu ve her bir olguda ölenin bir müdahalesini görmeye meyilli olan mezhepçilik açısından aşırı şüpheci sonuçlarını kabul edemeyiz. *In medio stat veritas* (Gerçek ortada durur). Hata nedenleri, bunlara yakından ilişkili gerçeklerle birlikte, belirlendiği şekilde dikkatlice ortadan kaldırıldığında, şüpheci muhaliflerimizin teorileriyle kesinlikle açıklanamayan çok sayıda tezahür hala kalır.

Göreceğimiz gibi, ikincisi, oturanların fikirlerine bile zıt, oldukça öngörülemeyen fikirleri ifade eden mesajlardır; ve medyumların bilmediği yabancı dillerdeki mesajlardır. Ayrıca, okuma yazma bilmeyen veya küçük yaştaki kişiler tarafından yapılan iletişimler ve bu konularda bilgili olmayan kişilere verilen bilimsel ve edebi cevaplar da belirtilmelidir. Sonra, ölen kişilerin el yazısı stilleri ve kişisel imzaları, onlarla hiç tanışmamış veya ellerinden hiçbir yazı görmemiş medyumlar tarafından mekanik olarak yeniden üretilmiştir. Dürüst toplantılarda elde edilen önemsiz ve kaba iletişimler bile, medyumunkinden başka bir zekanın müdahalesini göstermediği için suçlanamaz. Örneğin, geri kalmış ruhların masa veya kalem aracılığıyla dikte ederek eğlendikleri "tarihsel" kelimeleri telkine atfedemeyiz.

Hipnoz altındaki öznelerin otomatizmi ile gerçek yazma medyumlarının eylemleri arasında gerçek bir ilişki olmadığı belirtilmelidir. İkincisi daha önce herhangi bir hipnotik etkiye maruz kalmamıştır. Uykuya dalmazlar ve duyularının ve özgür iradelerinin tam hakimiyetinde kalırlar. İsterlerse aldıkları ilhamları reddedebilir ve işbirliği yapmayı reddedebilirler; oysa hipnoz altındaki özneler, uyandıktan sonra bile, hala hipnozcunun etkisi altındadır ve ikincisinin iradesine boyun eğerler. Hipnoz altındaki özneler hipnozcunun eyleminden kaçamazlar, oysa medyumlar kendi özgür iradeleriyle hareket edecek ve elde edilmek istenen sonuçları elde etmek için beyinlerini ve ellerini gönüllü olarak ödünç vereceklerdir.

Bir diğer husus da hipnotize edilmiş bir öznenin yalnızca normal bilgi ve becerilerinin kısıtlı sınırları içinde bir telkinde bulunabilmesidir. Bu

nedenle dilleri ve yazıları her zaman umutsuzca sıradandır, kimliğin kanıtlarından ve Spiritist mesajların tüm değerini oluşturan kendiliğinden ortaya çıkan vahiylerden tamamen yoksundur. Kötü eğitimli bir özneye yazar veya şair olduğunu telkin etmek boşunadır: bu kişi orijinal hiçbir şey, dikkate değer hiçbir şey üretmeyecektir. Mesajları genellikle zekalarını ve bilgilerini aşan medyumlar için durum böyle değildir. Ben kendim bile çocuklar tarafından yazılmış büyük öneme sahip iletişimler gördüm.

Bu olgular sırasındaki ölçüt şudur: Hipnotik telkin yoluyla elde edilen üretimler her zaman öznenin normal yetenekleriyle aynı seviyededir; oysa medyumlukta, neredeyse her zaman yazarın durumundan ve bilgisinden üstündürler. Tersine, Bay Pierre Janet'in histerik hastalarının otomatik ve bilinçsiz yazıları asla kendiliğinden olmamıştır; bunlar ancak uzun bir eğitim ve özel eğitimden sonra gerçekleşmiştir. Dahası, bunlar kadınlarla sınırlıydı.

Bay Flournoy'un çok sevdiği bilinçaltı teorisine gelince, her birimizin derin bilincinde, geçmiş varoluşlarımızdan ve hatta şimdiki yaşamdan kaynaklanan anılar, izlenimler ve bilgi olduğu ve bunların belirli koşullar altında uyandırılabileceği doğrudur, bunu "içermeler" (psikofoniler) hakkındaki bölümde göreceğiz. Ancak böyle bir uyanış yalnızca uyurgezerlik durumunda mümkündür; ve az önce gördüğümüz gibi, bu durum yazma ortamlarınınkiyle aynı değildir.

Bilinçaltı veya bilinçdışı, başlı başına bir varlık değil, sadece bir varoluş halidir. İncelediğimiz çeşitli tezahürleri kendi başına üretemez: ister rap olsun ister yazılı, ister kalemle ister kalemsiz, ister kimyasal olarak çökeltilmiş renklerle olsun akıllı iletişimler, artı bu çalışmaların nesnesi olan tüm fenomenler. Ayrıca, içimizde saklı olan bu bilinçdışı parçaların, oybirliğiyle, kendilerinin ölülerin ruhları olduğunu iddia etmelerinin nedeni akıl almazdır. Bir medyumun geçici olarak serbest bırakılan kendi ruhunun, kendi bilinçdışını farklı, ölmüş bir kişinin ruhuyla özdeşleşmeye zorlamasının nedenini göremiyoruz. Eğer içimizde normal benliğimizden üstün becerilere ve bilgiye sahip ikinci bir kişilik varsa, o zaman en azından ahlaki eğilimler açısından eşit derecede yetenekli olmalı ve yalandan nefret etmelidir. O halde, ne zaman kendini

gösterse, başkalarını aldatmaktan kötü niyetli bir zevk aldığını nasıl kabul edebiliriz?

Deneylere katılan kişilerin zekaları tarafından yaratılan bilinçli kolektif bir varlık teorisi de fenomenlerin gerçekliğini açıklayamaz. Bu teori, ifade edilen karşıt görüşler ve tezahürlerde sıklıkla ortaya çıkan özdeşlik vakaları tarafından yıkılır.

Her konuda çok dikkatli olan W. Crookes, bu konuda kesin bir dille şöyle demiştir: [1206]]

“Olayları yöneten zeka bazen açıkça medyanınkinden aşağıdadır. Sıklıkla medyanın isteklerine doğrudan zıttır: Pek de doğru sayılmayabilecek bir şey yapma kararlılığı ifade edildiğinde, yeniden değerlendirmeyi teşvik etmek için acil mesajlar verildiğini biliyorum. Zeka bazen öyle bir karakterdedir ki, mevcut herhangi bir kişiden kaynaklanmadığı inancına yol açar.”

Ruhların müdahalesini dışlayan tüm sözde fenomen açıklamaları, artan kanıtların gücüne veya titiz eleştirel inceleme süreçlerine karşı koyamadı. Sonunda, yalnızca yazarlarının yetersiz araştırma ve gözlemlerini göstermeyi başardılar. Tek başına Spiritist teori, fenomenlerin büyük çoğunluğuna uyabilir. İki tartışmasız avantaj sunar: birincisi, her şeyi basit, açık ve kolay anlaşılan ilkeler kullanarak bildirme; ve diğeri, daha az önemli olmayan, gönüllü deneyciler tarafından tasarlanmadığı, bunun yerine tezahürlerin akıllı nedenleri tarafından sürekli ve değişmez bir şekilde formüle edilmiş olması.

Bunları söyledikten sonra şimdi olgulara dönelim.

Medyumsal yazının fenomenleri insanlık tarihi kadar eskidir. Antik çağlardan ve Orta Çağlardan beri birçok örneği vardır.

Bir mağaranın derinliklerine çekilen Muhammed, rastgele attığı parşömenleri ateşli bir hızla yazıyla kaplamıştı. Daha sonra, insanlar bu dağınık parşömenleri topladı, onları koordine etti ve elimizde ne kaldı? Kuran! Mesih'in kendisi Yüce Zeka'ya sordu ve bazen cevabı kumun üzerine yazdı, tıpkı zina eden kadın örneğinde olduğu gibi. İtalyan bilgin Jerome Cardan (Girolamo Cardano) [207] eserlerinin bir ruhun yardımıyla

yazıldığını doğruladı.

Dünyaya ilerleme, adalet ve hakikat tohumlarını atanların büyük çoğunluğu, daha yüksek düşüncenin ışıltısının yansıdığı aynalar gibi, Ahiret için aracılar olmuşlardır. Eğer durumumuzun aşağılığı bu daha yüksek tezahürlerin maddi dünyamızda gerçekleştirilmesini zorlaştırmasaydı, sayıları daha da fazla olurdu. Bu alanda her medyumluğa tahsis edilecek pay belirtilemez, çünkü bu durumda sezgi otomatizmle sıkı bir şekilde iç içedir.

Modern zamanlarda, gizli bir dürtünün etkisi altında yazma yeteneği bazı bireylerde daha açık bir şekilde kanıtlanmıştır. En ünlü vakalardan bazıları şunlardır:

Ohio, Cleveland'lı Hudson Tuttle, on sekiz yaşındayken hiçbir eğitimi veya öğrenimi olmayan, çiftlikte her gün, bütün gün zor işler yaparak meşgul olan basit bir çiftlik işçisiydi. Geceleri, ruhların ilhamıyla, *Arcana of Nature* (Boston, W. White & Co, 1864) adlı, zamanın bilimsel bilgisini çok aşan hayranlık uyandırıcı bir kitap yazdı. Ebeveynleri ormanda yaşadığı ve kendilerini yalnızca tarımla meşgul ettikleri için elinde kitap veya kütüphane yoktu. Eser, kaynağını belirten bir ek ile 1860'larda yayınlandı. ABD'de üç baskısı yapıldı ve daha sonra İngiltere'de yeniden düzenlendi ve Dr. Aschenbrenner tarafından imzalanan bir Almanca çevirisiyle Leipzig'de yayınlandı.

İlginçtir ki, Alman bilimsel materyalizminin savunucularından Dr. Ludwig Büchner, eklerine dikkat etmeden eseri okuyunca, bunun bir bilim adamına ait olduğunu düşünmüş ve eserden birçok alıntı yapmıştır; bu alıntılar, ünlü eseri *Kuvvet ve Madde'de yer almıştır* .] [2 08] orijinal yazara herhangi bir atıf yapılmadan.

Dr. Cyriex buna değindi ve Büchner bir dizi konferans vermek üzere ABD'ye gittiğinde Cleveland'a gitti ve Hudson Tuttle'ı görmek istedi, "çalışmamda bana çok yardımcı olan adamla tanışmayı umuyordu" dedi.

Medyum ona bir ziyafette tanıtıldı, ancak Büchner genç adamı gördüğünde büyük bir hayal kırıklığına uğradı; ve Arcana'nın *yazıldığı şekli öğrendiğinde* , bir saçmalığın kurbanı olduğunu düşündü. Bay Teime (?) ve Cleveland'ın (ABD) Alman gazetesi *Neue Spiritualistische Blatter'in editörü Dr. Bernard Cyriax,* onu caydırmakta büyük zorluk çektiler. [1209]]

Büyük Rumen yazar ve filolog Bogdan Petriceicu Hasdeu, aynı zamanda bir senatör ve tarihçiydi, 16 yaşında veremden ölen tek kızını kaybettiğinde elli üç yaşındaydı. Bu kayıp Hasdeu'nun zihniyetini değiştirdi, hatta bu tarzda yazılmış tek eseri olan *Sic Cogito [Ben Böyle Düşünüyorum]* (Bükreş, 1892) adlı eserinin önsözünde Spiritizme inisiyasyonunu bile açıkladı.

“Kızım öldükten altı ay sonra oldu. Mart [1889]’du: kış bitmişti; bahar henüz gelmemişti. Islak ve bunaltıcı bir akşamda, çalışma masamın yanında odada tek başıma oturuyordum. Her zamanki gibi önümde bir deste kağıt ve birkaç kalem vardı. Nasıl? Bilmiyorum; ama bilmeden elim bir kalem aldı ve ucunu parlak kağıda bastırdı. Sol şakağımda, sanki oraya bir telgraf cihazı yerleştirilmiş gibi, kısa ve derin çizgiler hissetmeye başladım. Birdenbire elim durmadan harekete geçti. En fazla beş saniye kadar. Kolum durduğunda ve kalem parmaklarımın arasından düştüğünde, uyumadığımdan emin olmama rağmen uykudan uyandığımı hissettim. Çok net bir şekilde yazılmış yazıyı okuyabildiğim kağıda bir göz attım:”

“Je suis heureuse; je t'aime, nous nous reverrons; cela doit te yeterli. [20] [*Mutluyum; seni seviyorum, görüşeceğiz; bu sana yeterli olmalı.] Julie Hasdeu”*

"Kızımın kendi el yazısıyla yazılmış ve imzalanmış."

Tüm *Sic Cogito* , Julie (Iulia) Hasdeu'nun -ya da babasının ona seslendiği gibi "Lilica"nın- ruhu ile son derece keskin ve telkine açık olan arasında gerçekleşen bir dizi Spiritist iletişimin ilki olan bu olayı açıklamak için kurulmuştu. Bogdan Hasdeu'nun istihbaratı.

O zamandan beri medyumsal iletişimler Hasdeu'nun edebi eserlerinde bile etkili olmaya başladı. 16 Kasım 1907 tarihli *Mercure de France gazetesinde onun hakkında yayınlanan bir makalede,* Bay Craiovan, 13 Kasım 1890'da Hasdeu'nun evinde gerçekleşen ve Dr. S. Steiner, Prof. Bonifatiu Floresen T. Sperantia, Avusturya-Macaristan Başkonsolosu Chevalier de Suzzara ve medyum Vasile Cosmovici'nin katıldığı bir Spiritist seansında Hasdeu tarafından elde edilen birkaç satırlık otomatik yazının faksını yeniden üretiyor. Hasdeu aniden, iddiaya göre babasından gelen Rusça bir mesaj aldı; mesajda şunlar yazıyordu: "Ailenin varisi

olarak Moldova dilinin hazinesini sürdürmelisin: *Etymologicum magnum Romanicum."*

“Bu otomatik belge Hasdeu için her zaman gerçek bir vahiy önemini taşımıştır: ona zihinsel yaşamının ilhamlarının gerçekliğini kanıtlamıştır. Kendisini bu iletişimin spiritüel karakterine inanmaya yönelten nedeni, uzun uzun ve biraz eleştirel zekâyla anlatmıştır. Dahası, bir sanatçı, yazar ve düşünür olan ve sevilen bir varlığın ölümünden sonra yeteneklerinin, ilhamlarının ve güçlerinin arttığını hisseden Louis Figuier'in ifade ettiği fikirden zaten etkilenmiştir. Ölen kişinin entelektüel yeteneklerinin yaşayanların dehasıyla birleştiği ve onu zenginleştirdiği anlaşılıyor. Her halükarda, bu medyumsal iletişim Romanya'yı, eksik olsa da, kesinlikle Rumen dilinin en iyi hazinelerinden biri olan filolojik bir eserle zenginleştirmenin aracıydı.”

“Bir keresinde Spiritizmi ('mümkün olduğunu düşündüğü tek deneysel din') alay konusu olduğunda, Hasdeu samimiyetini göstermek zorunda hissetti. 'Tarihte,' diye yazdı, 'filolojide, bilginin tüm alanlarında, her zaman şüpheci oldum , otoriteyi reddettim, popülerliğe kayıtsız kaldım ve her şeyde bilgi kaynaklarına giderek, anlayışıma göre kendime bir yol (iyi veya kötü) çizerek, ancak saf bir kalple, insan korkusu olmadan, kişisel amaçlar olmadan, dalkavukluk yapmadan, kendini yüceltmeden .' (*Sic Cogito.* Bölüm 1.)” [12111]

Anglikan Kilisesi'nin bilgili bir bilgini, düşünürü ve din adamı olan ve Protestan teolojisinin dogmalarıyla tamamen dolu olan Rahip William Stainton Moses da mekanik bir yazı aracı oldu. *Spirit Teachings adlı kitabında,* görünmeyen dünyanın iletişimlerini aldığı zihin durumunu anlatıyor. Bu tür mesajlarda yer alan yeni fikirler onun tarafında itirazlara yol açtı ve ancak çok fazla içsel mücadeleden sonra bunları Tanrı'nın adaleti ve iyiliğiyle daha uyumlu olarak benimsemeye karar verdi.

Konuyu ele alırken kendi düşüncelerinin konu üzerinde herhangi bir etki yaratmaması için her zaman büyük çaba harcardı; hatta elini hareket ettirdiği anda Yunanca kitap okumaya bile girişirdi.

Kendisiyle Imperator, Rektör ve Prudens adlarıyla bilinen ruh eğitmenleri arasında öylesine büyük bir görüş ayrılığı vardı ki, bu farklı kişilikleri medyumun bilinçsiz kopyalarına atfetmek gerçekten imkânsızdı.

Stainton Moses, bu ruhların kendisine sıklıkla oturumlara katılan tüm kişiler tarafından kesinlikle bilinmeyen gerçekleri ifşa ettiğini ileri sürmüştür; bu gerçeklerin daha sonra doğru olduğu kanıtlanmıştır. İşte yukarıda bahsi geçen kitaptan alınmış bu vakalardan biri: [1212]]

“29 Mart 1874'te, ilk başta hiçbir şey anlayamadığım bir iletişim defterime yazıldı. El yazısı daha önce gördüklerimin hiçbirine benzemiyordu, çok titrek ve titrekti, son derece yaşlı ve güçsüz bir kişinin el yazısı gibiydi. Görünüşe göre bir isim imzalanmış olsa da, ruh katibi tarafından benim için çözülene kadar hiç okuyamadım. [1213]] Mesaj, daha önce hiç duymadığım, 90 yaşın üzerindeyken, çemberimizin buluştuğu yerden çok da uzak olmayan bir evde ölen çok yaşlı bir kadından geliyordu... isim, ikamet yeri, hem önceki yıllarda hem de ölüm anında, yaş ve ölüm tarihi tam bir doğrulukla verilmişti. (Görünüşe göre) mesajın verildiği dikkate değer gerçek, yeryüzünden ayrılış zamanının Aralık 1872 ayı olmasıydı; o zamandan beri, söylendiği gibi, 'ruh yeryüzü hayatında yıllarla dolu olduğundan, yeryüzündeki emeğinden dinlenmişti.' Uyandığında eski evine ve oradan da yakın çevresindeki çevreye çekilmişti.”

Aynı olguyu Fransa'da da görüyoruz. Bir dizi kitap ruhlar tarafından yazılmış veya yazdırılmıştır.

Bunlar arasında şunlar sayılabilir: *La Clef de la Vie [Yaşamın Anahtarı*], [1214]] , 1856'da Var bölgesinden 22 yaşında bir köylü olan Louis-Michel de Figanières tarafından yazılan iki büyük cilt; *Le Siècle gazetesinde* Louis Jourdan imzalı güzel bir makale yayınlandığı bildiriliyor; ve *Les vies Mystérieuses et Successives de l'Être Humain et de l'Être Terre [İnsanların ve Dünya Varlıklarının Gizemli ve Ardışık Yaşamları* b ^ ve *Les Origines et les Fins [Kökenler ve Amaçlar]* ^ [216] Lyon şehrinden üç hanımın medyumluk çalışmasıyla, ellerini birbirinin üzerine koyarak elde ettiği bir kitap.

[1217'de] yayınlanan ve ruhlar tarafından dikte edilen dikkate değer iletişimlerin bir koleksiyonunu içeren *La Survie, Échos de l'Au-delà [Hayatta Kalma, Ahiretin Yankıları]* adlı kitaptan da bahsetmeliyim . Camille Flammarion'un önsözüyle.

Nancy (Fransa) Société des Études Psychiques Bulletin'i , 19G1, [2 [18]] ,

29 Mart'ta bu Derneğin bir seansı sırasında, *L'Étoile de l'Est'in baş editörü Bay Fouquet tarafından,* aynı zamanda katkıda bulunanı olan inatçı bir materyalist olan Bay P— tarafından huzurunda elde edilen medyumsal yazılar hakkında yazılan bir raporu yayınladı. Aşağıdaki pasajlar onun makalesinden alınmıştır:

"Yazı, onu dikte eden ruha göre sonsuz bir şekilde değişiyordu. Her yazı kolayca tanınabiliyordu ve ilk kelimelerden kiminle uğraştığımızı biliyorduk. Bu farklı yazılarda P—'nin yazısını asla tanıyamadım ve onu bu kadar çok biçime sokmak için olağanüstü bir sahtecilik yeteneği gerekirdi."

“P— yazdıklarından tamamen habersiz kaldı. Eli karakterleri takip ederken bakışları hafifçe sabitlendi ve asla kağıt sayfasına yönelmedi. Ama tüm bunlar boyunca hiç uyuyamadı.”

“Bir gün yeni bir kişilik kendini Alphantis olarak tanıttı ve bize yedinci yüzyılda Ermenistan'da yaşadığını ve orada papalık yaptığını söyledi. Bunun bir aldatmaca olduğuna inandık ve ona, 'O zaman bize ismini Ermenice yazıyla ver' dedik.”

"Medyumun yazısı anında değişti ve bilinmeyen karakterlerle bir tür imzanın belirdiğini, ardından benzer karakterlerle bütün bir cümlenin ve ardından bir çevirinin geldiğini görebiliyorduk."

“Hiçbirimiz Ermenice bilmiyorduk, bu yüzden kontrol edemedik. İletişim ruhundan Ermeni alfabesini istemeyi düşündüm, böylece bir kontrol aracına sahip olabildim. Alfabe, karşılık gelen Latin harfleriyle birlikte geldi. Bu alfabeyi daha önce yazılmış ifadelerle ve Alphantis ismiyle karşılaştırdığımızda, aralarında bir uyum olduğunu fark ettik.”

“Alphantis bize antik Ermenistan'ın tarihi ve coğrafyası hakkında kısmen doğrulayabildiğimiz ayrıntılar sağladı. Medyumun bu ayrıntılardan hiçbirine dair önceden bilgisi yoktu.”

Deneyciler yedinci yüzyıla ait Ermeni yazısının hiçbir parçasını elde edemediler, bunun yerine sadece modern Ermenicede bir cümle vardı. Modern Fransızca, yedinci yüzyılla karşılaştırıldığında çok farklı olacağı için, ruh yine de onu tercüme edebildi ve biraz Ermenice bilen bir Bulgar öğrenci tercümeyi doğruladı.

Aşağıdaki paragraflar Dr. Dusart'ın Paris Spiritüalist ve Spiritist

Kongresi'nde, IDGG,-219'da yaptığı sunumdan alınmıştır ve deneylerinde kullandığı yazı araçları hakkındadır:

"Otomatik Yazım. Maria ilk günden itibaren yazdı. Yazının karakteri ve yazım şekli, her ruh kontrolünde farklıydı... Kontrolün kimliği genellikle imzayı görmeden önce tanınır. Birçok durumda, medyumsal yazıyla yaşayanlarınki arasındaki karşılaştırma çarpıcı benzerlikler ortaya çıkardı."

"Dokuz aylık bir bebeğin, babası tarafından bir kağıt parçasının üzerinde tutularak birkaç iletişim kelimesi çizdiği anlatıldı bana... Üç başka çocuğun yazdığı iletişimler: 23 aylık Élise, 3 yaşındaki Céline ve 4 yaşındaki Louise, ... tek başlarına veya aynı masada birlikte yazıyorlar. Bu şekilde elde edilen iletişimler her zaman o anın olayları veya meşguliyetleriyle ilgiliydi ve aynı masada aynı anda yazdıklarında, aynı düşünceyi üç farklı biçimde sunuyorlardı... Céline, sanki bir kucaklaşmadan kaçmak ister gibi sağ elini sıkıyordu."

"Bayan B—, tarlada çalışan bir işçi... [o kadar] tamamen cahil idi ki bir aydan fazla süren dersler ve çabalar ona noterlik işlemleri için gerekli olan imzasını atmayı öğretemedi. Bir ruh kontrolünün etkisi altında... çok kaba eli yarım sayfayı şekilsiz karalamalarla kapladı, sonra az çok uzun bir cümle geldi... öğüt içeriyordu."

Milano'dan (İtalya), *Luce e Ombra dergisinin* 19 Temmuz 5 tarihli sayısında şu bilgi yer alıyor: [22G]

"Genel Postane'nin mütevazı bir hademesi olan Peziardi, biraz İtalyanca biliyordu ama yine de bilmediği dillerde şiirler yazabiliyordu. Bir akşam büyük bir resmi kağıt sayfasını, kimsenin çözemediği bir dizi işaretle doldurdu. Bu garip el yazısı, o zamanlar Üniversite Kütüphanesi müdürü olan ünlü bir paleograf olan Profesör Gorresio'ya sunuldu. Derinden şaşkına dönen Profesör, böyle bir sayfayı kimin yazdığını sordu ve tüm hikaye kendisine bildirildi. Bilim insanının şaşkınlığını ve ziyaretçisinin şaşkınlığını tarif etmek imkansızdı, bu yazının Arkeoloji Müzesi'nde yıllarca açıklanamayan ve Gorresio'nun birçok işareti zaman içinde sildiği için birkaç kez çözmeye çalıştığı ancak hiçbir işe yaramayan bir runik yazıtın tam kopyası olduğunu öğrendiğinde daha da çok. Ayrıca, taş levha kırıldığı için yazıtın eksik ucunu tahmin etmek imkansızdı. Artık

runik metnin tamamına sahip olan adam, eski bir İskandinav şefinin kabilesi üzerinde tanrısallığın korumasını istediğini vb. okuyabiliyordu.
O günden sonra Gorresio, Spiritizme geçti. Sonraki bir oturumda İskandinav şefinin ruhu kendini gösterdi, paleografın çevirisinin doğru olduğunu ilan etti ve yazıtının bir yıldırım tarafından kırıldığını ekledi."

Çapraz yazışma adı altında , İngiliz deneyciler, iletişim kuran ruhların kimliğini daha kesin bir şekilde belirleyebilecek medyumsal yazı yoluyla yeni bir iletişim yöntemi geliştirdiler. Birmingham Üniversitesi Rektörü Sir Oliver Lodge, 30 Ocak 1908'de Psişik Araştırmalar Derneği'ne yaptığı konuşmada bu deneyimleri şöyle aktardı: [221]

"Merhum Edmund Gurney, merhum Richard Hodgson ve merhum FWH Myers'ı, daha az bilinen diğer isimlerle birlikte, kimliklerini sabırla kanıtlamak amacıyla sürekli olarak bizimle iletişim kurmaya çalışırken buluyoruz. Ayrıca, bilinen kişiliklerine özgü bir şekilde belirli soruları yanıtladıklarını ve kendilerine uygun bilgi kanıtı sunduklarını görüyoruz..."

"Görünürdeki iletişimciler, bu tür bir kanıta olan ihtiyacın bizim kadar farkındadır ve rasyonel talebi karşılamak için ellerinden geleni yapmışlardır. Bazılarımız zaten başardıklarını düşünüyor; diğerleri ise hala şüpheci."

"Ben, daha ileri, daha güçlü ve daha sürekli kanıtlar görmek istesem de, iyi bir davanın ortaya konulduğu ve şu anda en iyi çalışma hipotezi olarak, ölen kişilerle [karşılıklı etkileşimin] berrak anlarının en iyi durumlarda bir yığın ek materyalin ortasında ortaya çıkabileceğini kabul etmenin meşru olduğu görüşünde olanlardanım..."

Sir Oliver şöyle devam ediyor: "Çapraz yazışmalar, yani bir mesajın bir kısmının bir ortam aracılığıyla, bir kısmının da başka bir ortam aracılığıyla alınması, hiçbir kısmın her ikisi tarafından ayrı ayrı anlaşılmaması, her iki otomatistin de tek bir zekaya sahip olduğunun iyi bir kanıtıdır. Ve eğer mesaj belirli bir ölmüş kişinin karakteristiğiyse ve onu yakından tanımayan kişiler tarafından bu şekilde alınıyorsa, o zaman o kişinin devam eden entelektüel faaliyetinin adil bir kanıtıdır. Dahası, ondan, onun damarında olan ve sıradan insanların aklına gelmeyen bir edebi eleştiri parçası alırsak, o zaman zaten çarpıcı olan kanıtın önemli

hale gelme eğiliminde olduğunu söylerim. Bunlar, Derneğe iletilen kanıt türleridir. İki durum arasındaki sınır -şimdiki zaman ve gelecek- hala önemlidir, ancak yer yer inceliyor. Karşı uçlardan tünel açmaya çalışan ekskavatörler gibi, suyun kükremesi ve diğer sesler arasında, ara sıra, diğer taraftaki yoldaşlarımızın kazma darbelerini duymaya başlıyoruz."

İngiliz inisiyatif ruhu burada durmadı. Dünyayla düzenli bir iletişim ofisi kurdular. Londra'da, cesur editör ve yazar William Thomas Stead tarafından, ölen bir arkadaşı olan Amerikalı gazeteci Julia Ames'in ısrarıyla kuruldu; bu nedenle adı *Julia'nın Bürosu'dur.* Onun ruhu, geride kalan yaşayanlarla ve en yakın ve sevgili akrabalarını kaybetmenin acısını çeken enkarne varlıklarla temas kurmak isteyen tüm bedensizlerin yardımına gelmek istiyordu. Oturumları kendisi yöneten Ruh Julia'nın bir iletişim talebinde bulunmasına izin verilmesi için sadece iki şeye ihtiyacı vardır: yaşayanlar ve ölüler arasında samimi ve sağlıklı bir sevgi ve eldeki Spiritist meselenin önceden değerlendirilmesi. Julia her ne olursa olsun herhangi bir ödülü reddeder. Danışan, talebi dikkate alındıktan sonra üç farklı medyuma yönlendirilir ve tüm sonuçlar kaydedilir.

Julia'nın Bürosu, kuruluşundan bu yana görünmez düzlemle birçok bağlantı kurmayı başardı. WT Stead'in haklı olarak söylediği gibi, "Ölüm nehrini köprülemek". [1222]]

Julia'nın Bürosu'nun (veya Köprü Bürosu'nun) müşterileri çoğunlukla eğitimli ve aydın kişilerden oluşuyordu: doktorlar, profesörler, avukatlar vb. Bir İngiliz gazetesi olan *The Daily News'in muhabiri,* bir gün orada, isminin bu tür bir faaliyetle bağlantılı olarak açıklanması durumunda büyük bir şaşkınlık yaratacak olan tanınmış bir yazara eşlik ettiğini yazıyor. Söz konusu yazar, ölmüş bir arkadaşının tezahürünü elde etmek istiyordu. Julia'nın izni verildi ve geleneklere göre, bir stenografın yardımıyla üç medyumla ardı ardına temasa geçirildi ve her oturumun ayrıntılı bir raporu oluşturuldu. Bu oturumların birinde, evi tüm çevresiyle birlikte tam olarak tarif edildi. Başka bir seansta, ölmüş arkadaşından geldiğine kesin olarak inandığı bir mesaj aldı.

Bay Stead, Londra gazetesi *Light tarafından yayımlanan bir rapor hazırladı.* Ona göre, iki yıl içinde dünyanın dört bir yanından beş yüz talep geldi. Bu sayının yüz yirmi altısı elde ettikleri sonuçları hiçbir zaman

açıklamadı. Yüz yetmiş biri, ölen yakınlarıyla iletişime geçtiklerine ikna olduklarını yazdı. Seksen kişi sonucun bir nebze tatmin edici olduğunu ancak bunu iddia edecek kadar ileri gitmeyeceklerini söyledi. Son olarak, elli üç kişi en yakın ve en sevdiklerinden bir iletişim almadıklarını söyledi. Başarılar beklenenden daha fazlaydı ve telepatinin elde edilen mesajları açıklamak için önerilebileceği hipotezini çürütme olasılığı yüksekti. Danışmanlar ayrıca bir konuya odaklandıklarında, iletişimlerde asla ele alınan konu olmadığını ve elde edilen kanıtların sorularıyla aranan kanıt olmadığını belirttiler. Dolayısıyla telepati bu tür gerçekleri açıklayamaz.

Bu olguların incelenmesi, yazma araçlarının yeteneklerinin doğasına göre üç kategoriye ayrılması gerektiğini göstermektedir:

1. *Otomatik yazarlar.* Bu tamamen mekanik medyumlar ne yazdıklarının farkında değildir; sadece kolları etkilenir; hareketleri ani ve sarsıntılıdır ve bazen elde ettiklerini okumakta zorluk çekerler. Bu yetenek, medyum sadece bir araç veya daha doğrusu iradesi ve düşünceleri elin hareketlerinden bağımsız kalan pasif bir etken olduğundan, en büyük kesinlik derecesini sunan yetenektir.

2. *Yarı mekanik yazarlar,* beyin ve elin eşit derecede etkilendiği yazarlardır. Yazdıklarının bilincindedirler ve kelimeler kağıt üzerinde şekillendiği anda akıllarına gelir.

3. *Sezgisel veya ilham verici yazarlar,* sadece beyinleri etkilenmiştir. Bu yetenek belirsizdir ve bazen yanıltıcıdır, çünkü öznenin düşünceleri sıklıkla gizli ilhamın düşünceleriyle karışır ve bunları birbirinden ayırt etmek zordur. Bu nedenle bu türden bazı medyumların tereddütü. Ancak, uygulama yoluyla mükemmelleştirilen ve zamanla değerli bir iletişim yöntemi haline gelebilecek bu çalışma biçimini ihmal etmemelidirler.

Sezgisel medyumlukta bu gerçeği sıklıkla fark ettim. Mesajlarda ilk başta önemli olan medyumun entelektüel kısmı -kişinin bu yeteneğin doğası konusunda tereddüt edebileceği ölçüde- giderek azalır ve ruhun

kısmı giderek artar, baskın hale gelir. Bu şekilde elde edilen iletişimlerde, her zaman medyumun tipik olarak kullandığı terimleri, ifade biçimlerini ve ifade biçimlerini bulacağız; ancak ifade edilen fikirlerin ve görüşlerin özgünlüğü, farklılığı ve hassas olanlarınkine üstünlükleri giderek daha fazla kendini gösterecektir.

Elde edilen iletişimlerin münhasır değerini kendilerine atfetme eğiliminde olan medyumlara, Kaptan Bloume'un 15 Nisan 1900'de Liège'den (Belçika) *Le Messager'de yayımlanan Bay Louis Gardy'ye yazdığı mektupta bildirdiği şu gerçeği belirtmek isterim:*

“57. Piyade Alayı'nın bir grup subayında, çok sıradan bir zihne ve zekaya sahip, az eğitimli ama yine de iyi bir medyum olan bir teğmen, kendi kafasından bazı aşırı güzel ahlaki mesajlar çıkarmayı daha iyi buldu ve kendisinin bir yazar olarak sonsuz yetenekli olduğunu düşünmeye başladı. Sonra güzel bir gün, haftalık bir oturum sırasında, tam güzel bir cümlenin ortasında, durdu ve devam edemedi. Zihni boşaldı ve kesinlikle hiçbir şey üretemedi. Bu noktada, başka bir medyum, kendisinden istenmemesine rağmen, ruhların küstah medyuma bir tevazu dersi verdiğini açıkladı.”

"Başka bir seansta, aynı medyum, üç farklı mesajı yan yana konmuş üç kağıt parçasına, her bir kağıda yalnızca bir satır yazarak, son derece açık bir şekilde ve her zamanki hızıyla yazmıştı."

Birçok deneysel seansta, sezgisel medyumlara sıklıkla çok yüksek düzeyde, kasıtlı olarak soyut ve kişisel kavrayışlarının çok üstünde doğaçlama sorular sorduk. Hepsi tek bir hamlede, çok geniş mesajlarla çözüldü; biçimleri, içerikleri kadar dikkat çekiciydi ve hassas kişilerin kendi başlarına bırakılsalar ve gizli bir yardım olmadan yapamayacakları düzeltmeler veya silmeler içermiyordu.

Görüş farklılıklarına ve medyumlarımızı diğerlerinden ayıran dini geçmişlere rağmen, gelecek yaşam ve ruhların evrimi konusunda aldıkları tüm öğretiler ana hatlarıyla aynıydı. Ardışık varoluşlara olan inanca tamamen karşı olan biri, reenkarnasyon ve yasaları hakkında günlük iletişimler alıyordu. Katoliklik veya Protestanlığın ortodoks fikirleriyle çok dolu olan diğerleri, cennet ve cehennem kavramlarının hatalı veya en azından alegorik olduğunu ve gerçek hiçbir şeye dayanmadığını gösteren

mesajlar alıyordu; kısacası, Ahiret hakkındaki bir dizi kavram, onlara aşina olan ve çocukluklarından itibaren derinden aşılanmış olanlardan esasen farklıydı.

Bu tezahürler, genellikle hassasların yakınında duran, onları yönlendiren ve ilham veren ruhların görüntüleri ve tasvirleriyle doğrulanıyordu. Bu koşullar altında, görme ortamı yazma ortamını tamamlıyordu. O zaman, çeşitli yetenekleri birbirleri tarafından kontrol edilebilen (yani, denetlenebilen) birkaç ortamın bir grupta olması iyidir.

Daha önce de belirtildiği gibi, sezgisel medyumluk küçümsenmemelidir, çünkü pratik yoluyla artabilir ve daha kesin hale gelebilir. Ancak - ve bu tüm medyumsal üretimler için geçerlidir - sonuçları aklımıza ve incelememize sunmayı asla ihmal etmemeliyiz.

İnançlılık, tavizsiz şüphecilikten daha az zararlı değildir. Bu tür iletişimlerin gerçek kökenini ve değerini belirlemek için ayırt etme yeteneği ve belirli miktarda bilimsel bilgi gereklidir, böylece bu fenomenler sırasında eylemdeki farklı nedenleri ayırt etmek mümkün olur.

Bu mesajların gerçekliğini tespit etmek bazen zordur. Ünlü isimlerin, insanlık tarihindeki onurlu kişiliklerin kötüye kullanımı sıklıkla gerçekleşir ve gözlemciler için bir şüphe ve belirsizlik unsuru haline gelir. Acıklı derecede sıradan ve üslup olarak yanlış olmasına rağmen saygıdeğer isimler tarafından imzalanan bazı yapımlar şüphe uyandırır ve birçok insanın Spiritizmi büyük bir mistifikasyon olarak görmesine neden olur. Soğuk ve tarafsız bir gözlemci için bu kötüye kullanımlar yalnızca bir şeyi gösterir, yani bu tür mesajların yazarı her zaman iddia ettiği gibi değildir. Görünmeyen dünyada, tıpkı bizimkinde olduğu gibi, kendilerini saf insanlara empoze etmek için hiçbir hakları olmayan unvanlar veya meziyetlerle süslemeye her zaman hazır aldatıcı ruhlar vardır.

Bu nedenle, bir iletişimin gerçek içeriğine, onu imzalayan isimden çok daha fazla önem vermek gerekir. Bir marangoz, yongalarıyla tanınır. Gerçekten yüce ruhlar, kendilerini bizim tarafımızdan tanınmak için, Dünya'dayken taşıdıkları isimler yerine, gönüllü olarak alegorik takma adlar benimserler.

Prensip olarak, isimler ve unvanlar, onlara yüklediğimiz Ahiretteki

öneme sahip değildir. Manevi düzlemdeki liyakat yargıları, Dünya'dakiyle aynı değildir ve insanlık tarihinde parlayan isimlerin çoğu, öte dünyadaki yaşamda gölgede kalmıştır. Gurur dolu işlerin bunda pek yeri yoktur. Sadece adanmışlık, hayırsever sevgi ve sevginin kendisi kalıcı unvanlar verir. Bunlarla meşgul olanlar, isimlerini her zaman insanların hafızasında bırakmamışlardır. Göze çarpmadan, neredeyse burada aşağıda bilinmeyen bir şekilde yaşamayı başardılar, ancak ilahi yasa varlıklarını kutsamıştır ve ruhları, aramızda büyük olduğu düşünülen birçok ruhun sahip olmaktan çok uzak olduğu bir ihtişamı yayar.

Ruh dünyasının alt bölgelerinde, Dünya'da olduğu gibi, kavramlarını yankılanan isimler kisvesi altında sunmaya hevesli aldatıcı ruhlar vardır. Bunlarda, hatalar görkemli veya baştan çıkarıcı biçimlerde gizlenir ve bu da bundan dolayı daha da tehlikeli hale gelen bir yanılsama yaratır. Yargılamanın her şeyden önce bu durumlarda uygulanması gerekir. Bir ruhun görüşlerini, yalnızca bir ruh olduğu için değil, daha ziyade onları doğru ve iyi bulduğumuzda benimsememeliyiz. Ahiretten gelen ürünleri, dünyevi yazarlarla uğraşırken kullandığımız aynı inceleme özgürlüğüyle tartışmalı ve kontrol etmeliyiz. Bir ruh, bedensel zarfından sıyrılmış bir insandan başka bir şey değildir. Ölüm ona yanılmazlık bahşetmez. Bizi çevreleyen alan, az gelişmiş ruhların görünmez bir kalabalığıyla doludur. Ancak, onların üstünde, öğretileri bizim için değerli olması gereken daha yüksek ve asil zekalar vardır. Onları, kendilerine ilham veren bilgelikten ve görüşlerinin açıklığından ve ihtişamından tanıyabiliriz.

Bazen, birkaç farklı grubun aynı anda aynı ruhu çağırarak onun imzaladığı mesajları elde ettiği gerçeğiyle ilgili olarak bize bir itiraz yöneltilmiştir. Bunda her zaman hile kanıtı mı görmeliyiz? Kesinlikle hayır. Düşüncenin gücünün, ruhun yükselmesiyle arttığını ve bu sayede parlaklığının çok geniş bir alanı kapsayabileceğini biliyoruz. Ruh yüksek bir ilerleme derecesine ulaştığında, güçlü bir odak noktası haline gelir ve radyasyonları bir çağrı veya çağrının yapıldığı her yere ulaşabilir. Bu, bizi belirli durumlarda her yerde bulunma armağanına inanmaya yönlendirir.

Bazı iletişimlerin eksikliği yalnızca onları dikte edenlerden kaynaklanmaz. Ayrıca onları alan medyumun yetenek, uzmanlık ve bilgi eksikliğine de atfedilebilir. Gerçek değere sahip ruhlar bazen, yalnızca

düşüncelerinin zayıf tezahürlerini ve dehalarının belirsiz yansımalarını elde ettiğimiz çok kusurlu araçlara başvurmak zorunda kalırlar.

Çoğu durumda, kusurlu medyumlar dil ve fikir zenginliği açısından yalnızca vasat iletişimler iletmeyi başarır, ancak hayranlık uyandıran medyumsal organizmaları amaçlanan ruhsal mesajları iletmek için olağanüstü bir kolaylıkla göreve uygun olanlar da vardır. Bu, Paris'teki P-Düşesi'nin ve diğer çevrelerdeki Bayan JD adlı genç bir medyumun durumuydu; neredeyse karanlıkta, çok kısa bir sürede hızlı ve öz el yazısıyla çok sayıda sayfayı kapsayabiliyordu. Bu mesajlar her zaman en yüksek felsefi ve ahlaki sorularla ilgiliydi. En asil düşünceleri ihtişam dolu bir üslupla ifade ediyorlardı. Bunların okunduğunu duymak son derece büyüleyiciydi ve hiçbir imza taşımasalar da, ruhsal dünyanın en parlak zekalarından kaynaklandıklarına şüphe yoktu.

Belirli mesajlar arasında bulunan tutarsızlıklar ve ruh kimliğine dair nadir kanıtlar da belirsizliğin başlıca nedenleri olmuştur. Örneğin, ölmüş akrabalarımız tarafından imzalanan iletişimler her zaman onlarda bulmak istediğimiz özgünlük karakterini sağlamaz. Birçok tutarsızlık, aldatma niyetinden ziyade iletişim kuran ruhların karşılaştığı engellere atfedilmelidir. Çağırdığımız kişiler yetenekten yoksunsa, iletişimi daha anlaşılır veya daha etkili hale getirmek için kendi adları altında aracı olarak hareket etmeleri için daha deneyimli ruhlara başvurmaları gerekir. Dolayısıyla, ileticilere atfedilebilen belirli yanlışlıklar veya kusurlar.

Algılama, araştırma ve kontrol araçlarımız hâlâ zayıftır ve çoğu durumda iletişimleri daha mükemmel kılacak ruhsal ve ahlaki bir eğitim yöntemini benimsemek gibi gerçekten gerekli olanı yapmayı başaramayız.

İlham verici medyumlarda, akıl sezgiyle dengelenmelidir. Sezgi, yüce ruhlardan geldiğinde her zaman güvenilir ve verimlidir; oysa hatalı fikir ve yargılarıyla alt düzey ruhlardan geldiğinde bazen hayal kırıklığı yaratıcı ve tehlikelidir.

Bunda ve gizli alemle olan ilişkimizde tek bir kural vardır: kendimizi ruhsallaştırmak.

Madde, bizimle görünmeyen arasında duran bir duvar gibidir. Elbette, onun opaklığını azaltmaya çalışalım. Bunu yapmak için, daha yüksek varlıklara başvurmalı ve ruhlarımızın radyasyonları aracılığıyla onlarla

iletişimi kolaylaştırmalıyız. Bize bahşedilen yetenekleri yalnızca saygı ve tarafsızlıkla kullanalım, yani bunları asla maddi çıkarlar veya amaçlar için değil, yalnızca ahlaki iyiliğimiz için kullanalım. Bir medyum dünyevi etkilerden ne kadar uzaklaşırsa, yetenekleri o kadar büyür ve kendilerini o kadar geliştirir.

Bazen medyumsal yazı en tuhaf biçimlere bürünür. Gizli bir etki olmadan bunu üretemeseler de, bazı medyumlar yalnızca bir ayna aracılığıyla okunabilen *, ayna yazısı olarak da bilinen ters yazıyı elde ederler* . Diğerleri geriye doğru yazarlar, böylece cümleler son harfle başlayıp ilk harfle bittiği için, üretimlerini ters yönde okumak gerekir.

SPR Tutanaklarında *Frederic* HW Myers şu davayı örnek gösteriyor:

“Kız kardeşlerimden biri, bir din adamının karısı, bir zamanlar bana sözde otomatik yazının aslında bilinçsiz bir şekilde onu oluşturan ‘aracı’nın eylemi olduğuna ikna etmeye çalıştı ve bunu kanıtlamak için, ‘Eğer bir kalemi zamanın sonuna kadar tutsaydım, elim ben istemediğim sürece hiçbir şey yazmazdı.’ dedi. Kalem ve kağıt aldı; tüm hareketsiz tutma çabalarına rağmen eli kısa sürede hareket etmeye başladı ve bir sürü anlamsız daire ve zikzak çizdikten sonra, yazıya benzeyen ama ikimizin de çözemediği bir şey üretti. Kalemi bıraktı ve başka bir işle meşgul oldu. Aniden, bir süre geçtikten sonra, aramızdan birinin, hangisi olduğunu unuttum, geriye doğru yazıyor olabileceği geldi aklına. Kağıdı aynaya tuttuğunda, oldukça okunaklı bir şekilde, ‘Kaba. Benim adım Norman.’ yazdığını gördü. Bunlar yazılmadan önce, sözde ruha ismini sormuş ve cevap veremediği için onunla alay etmişti.” [1223]]

Duygulu kişinin düşmanca iradesinin, ruhun mesajı yazmasını engelleyeceği açıktır, eğer gözleri karakterlerin oluşumunu normal doğrultuda izleyebilseydi.

Bu fenomenler düzenine, sessizce geçemeyeceğim bir dizi üretim dahildir. Bunlar, çizim hakkında hiçbir fikri olmayan kişiler tarafından kalem ve mürekkeple veya kurşun kalemle yapılmış çizimlerdir. Kağıdı bitki yaprakları, garip ve zarif çiçekler, parlak tonlar, arabeskler,

hayvanlarla kaplarlar, bazen saf fantezi, bazen uzak gezegenlerin florasını veya faunasını taklit ederler.

Victorien Sardou ideal yapıları temsil eden gravürler elde etti. Hugo d'Alési onlara benzeyen ölmüş kişilerin portrelerini çizdi. Hélène Smith, resim yapmayı tamamen göz ardı ederken etkileyici resimler çizebildi. Rosa Agullana ve Segundo Oliver rahatsız edici çizimler, süsler, çiçekler ve tuhaf figürler elde etti veya büyüleyici eserler üretti. Medyumluğun binlerce farklı esere kendini ödünç verdiği söylenebilir. İyi bir medyum, ruhların vuruşuyla titreşen bir arp gibidir.

Eylül 1900'de Atina'da toplanan Uluslararası Spiritüalist ve Spiritist Kongresi sırasında bu eserlerden bir kısmı Atina Caddesi'ndeki özel bir odada halkın incelemesine sunuldu.

Paris çevrelerinde iyi bilinen yetenekli bir ressam olan Bay Fernand Desmoulins'in otomatik olarak elde ettiği bir dizi portre özellikle ilgi çekti. Rüya ve dehşet tasvirleri vardı, bunların görüntüsü belli bir huzursuzluğa neden oluyordu; hüzünlü gülümsemelerle dolu hoş profiller; korkunç acıları ifade eden işkence görmüş kişilerin başları; sorgulayan veya yalvaran bakışlarla olağanüstü yoğunlukta ifadeye sahip yüzler.

Bu çizimler bazen yanlamasına, çoğu kez baş aşağı, bazen karanlıkta, bazen de gözler kapalı olarak, her zaman yabancı bir iradenin, onları “l’instituteur” (“eğitmen”) imzalayan görünmez bir varlığın etkisi altında yapılmıştı.

Bay Desmoulins bu çizimleri üretmek için on ila yirmi dakika harcıyor, oysa normalde kendi çizimlerinden birini yapmak beş veya altı gün sürerdi. Eli, ne yaptığının en ufak bir farkında olmadan, baş döndürücü bir hızla çiziyor. El çizimini meraklı bir ilgiyle izliyor. Kendisi şöyle dedi: [1224]]

“[Elim] Rodin'inki gibi çalışıyor. Genellikle bir yıldırım hızıyla sürükleniyor, bir tür hortum veya baş döndürücü bir dönüşle. Eğriler, kıvrımlar ve düz çizgiler; gözler, burun, ağız ve saç, her şey kısa sürede çiziliyor, çiziliyor ve gölgelendiriliyor. Ters bir portre, alnına elini koymuş, yüzü daralmış yaşlı bir kadını tasvir ediyor. Şimdi, bir kolu ters çizerek başladım ve bir kol çizdiğimi tahmin etmem doğal olarak imkansız olduğundan, tam olarak ne çizdiğimi anlamaya çalıştım.”

“Ruh benim aracılığımla belirli değişiklikler yapmak istediğinde, şu şekilde ilerler: Benim irademden habersiz, kalemim önce çizimin belirli bir kısmına, ruhun değiştirmek istediği kısma küçük bir daire çizer. Sonra kalemimin ucu çizilen kısmın dışına, kağıdın bir köşesine götürülür ve orada: 'sil' yazar. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum; silgimle dairenin çevrelediği kısmı silerim ve sonra kalemimi tekrar elime alırım.”

“Beni şaşırtmaktan özel bir zevk alıyor. Bu şekilde daha önce hiç görmediğim ve ya ölmüş akrabalarım ya da etrafımdaki insanların dostları olan kişilerin birkaç portresini yapmamı sağladı, onlar da kendileri şaşırdılar ve bana görünmeyen şeylerin anlık görüntülerini çekme yeteneği atfettiler.”

“Doğası gereği titiz ve titiz biri olduğumdan, portreyi bitmesi gereken yerden başlatan, gözleri, burnu ve ağzı nereye yerleştireceğini hiç dert etmeyen bu abartılı ‘eğitmen’ ile hiçbir üslupsal bağım yok.”

Böylece, sayısız garip, çeşitli ve beklenmedik biçimler aracılığıyla, görünenin görünmeyenle birleşmesi, insanların ve ruhların işbirliğini ortaya koyar. Ve bu nedenle gerçek bir ölüm olmadığını öğreniriz. Tüm ruhlar, ister ruh ister beden olsun, aktiftir ve çalışır. Hayatın birçok farklı yönü vardır ama sonsuzdur!

XIX . yüzyıl

Trans ve Katılımlar [1 225]

T[12261] ismidir kişinin akışkan bedeninin kendisini dışarıya çıkarmasına izin veren ve aynı zamanda bedensel bedenden kurtulmasını sağlayan manyetik uyku durumuna verilir; ve ruh bir anlığına özgürlüğünü ve bağımsızlığını geri kazanır. Ancak bu ayrılık asla tamamlanmaz; mutlak ayrılık bedensel ölümle sonuçlanır. Görünmez bir bağ, ruhu dünyevi zarfına bağlamaya devam eder. İki nokta arasındaki iletişimi sağlayan telefon teline benzer şekilde, bu akışkan kordon veya bağ, özgürleşmiş ruhun izlenimlerini uyuyan bedenin organları aracılığıyla iletmesine izin verir. Trans halinde, medyum otomatik olarak konuşur, hareket eder veya yazar; ancak, uyandığında bu eylemlerin hiçbirini hatırlamaz.

Bir trans hali, bir mıknatıslayıcının veya bir ruhun eylemiyle indüklenebilir. Manyetik dürtü altında, fiziksel bedeni akışkan bedene bağlayan bağlar gevşer. Sonra, ince bedeniyle ruh kendini yavaş yavaş özgürleştirir ve maddenin sınırlamaları tarafından kısıtlanmış gizli güçlerinin kullanımını geri kazanır. Uyku ne kadar derin olursa, kopuş o kadar büyük olur. Ruhun radyasyonları yoğunlaşır ve yayılır; yeni yeteneklere sahip farklı bir bilinç hali ön plana çıkar. Benliğin derinliklerinde gömülü olan bütün bir anı ve bilgi dünyası uyanır. Medyum, üstün bir iradenin etkisi altında, önceki varoluşlarından birinde kendini yeniden kurabilir, onu tüm ayrıntılarıyla, tutumlarla, dille, o varoluşu karakterize eden niteliklerle canlandırabilir. Aynı zamanda, ruhsal duyular devreye girer. Uzaktan görme ve duyma, medyumsal organizmanın çıktısı artık daha eksiksiz olduğundan, çok daha açık ve kesin bir şekilde gerçekleşir.

Medyumun geçici olarak boş kalan bedeninde, bir ruh değişimi gerçekleşebilir. Bunlara "dahil olmalar" (psikofoniler) adı verilir. Ölmüş bir kişinin ruhu, hatta uyuyan bir canlının ruhu bile medyumun ruhunun yerini alabilir ve onun maddi bedenini konuşma ve jest yoluyla orada bulunanlarla iletişim kurmak için kullanabilir.

Bu gerçeklerin gerçekliğine seçkin akademisyenler ve bilim adamları

tanıklık etmiştir. Birmingham Üniversitesi Rektörü Oliver Lodge, 31 Ocak 1902'de Londra'da SPR'ye yaptığı konuşmada şunları söylemiştir: [1227]

"Vücudumuz gibi karmaşık bir makine, sadece onu üreten zihin veya zeka tarafından değil, aynı zamanda onu kullanma izni verilen diğer zihinler veya zekalar tarafından geçici olarak ve zorlukla da olsa ara sıra kullanılabilir."

1900 yılında Paris'te düzenlenen 4. Uluslararası Psikoloji Kongresi'ne gönderilen bildirisinde, - [228] Cambridge'den (İngiltere) Profesör FWH Myers daha da vurguluydu. Yirmi beş yıl boyunca incelediği Bayan Piper ve Bayan Thompson'ın trans halinde elde ettiği fenomenleri sıraladıktan sonra şu sonuca vardı:

"Kaydedilen olguların çoğu, belirli ölmüş kişilerin kişiliklerini ve hafızalarını akla getiriyor... Ben, kişiliğin, ruh kontrolünün veya ele geçirilmenin bu şekilde yer değiştirmesinin, ırkımızın evriminde normal bir ileri adım olduğunu iddia ediyorum."

Trans sırasında medyumun ruhu bedenden biraz uzakta durur. Neredeyse her zaman dünyevi zarfını çevreleyen spiritüel grupla harmanlanmış halde kalır. Bazen medyumun etkisi beden üzerinde hala hissedilir, alışkanlık sayesinde ona geri çekilir. Daha sonra eylemi bir rahatsızlık, iletişim kuran ruhlar için bir engel haline gelir.

Gizli güç yetersiz ve trans sığ olduğunda, bedenden kopuş tamamlanmamış kalır ve kişilikler karışır. Medyum, organlarını ele geçirmeye çalışan iletişim kuran ruhun dışsal eylemine direnir. Medyumun psişik radyasyonları, ruhun radyasyonlarıyla karışır. Dolayısıyla, her vakaya göre değişen oranlarda, iki kısım tezahürleri paylaşır: medyumunki ve ruhunki, dahil olan kişiliklerin ve fenomenin koşullarının kapsamlı bir bilgisini gerektiren hassas bir operasyonda.

Trans hali telkini kolaylaştırır. Yazma fenomeninde ve masa aracılığıyla, medyum kendi benliğinin, iradesinin tam hakimiyetinde kalır ve hatta alınan ilhamları reddedebilir. Beden dışı bir durumda artık böyle değildir. Ruh geri çekilmiştir ve maddi beyin tüm etkilere açık bırakılmıştır. Yeterince korunmadığında, medyum sadece mıknatıslayıcıdan değil, aynı zamanda oturanlardan veya bir ruhtan da telkine maruz kalabilir. Bu bazen fenomenlerin yorumlanmasında belirli

bir karışıklığa neden olur ve deneycilerin tarafında büyük bir dikkat gerektirir. Bu gibi durumlarda, etki eden etkilerin gerçek doğasını ayırt etmek zordur. Kendisi de bir medyum olan Hudson Tuttle'ın *Arcana of Spiritualism adlı kitabında belirttiği gibi:* [12291]

“Eğer medyum, gelişimin erken evresinde olağan olan özel, hassas durumdaysa, o sadece çemberin zihnini yansıtacaktır; ve ruhsal bir iletişim olduğu iddia edilen şey, sadece üyelerin zihinlerinin bir yankısı olacaktır.”

Bu yüzden ruhların medyum üzerinde tek başlarına hareket etmelerine izin vermek ve böylece herhangi bir insan manyetik müdahalesinden kaçınmak tercih edilir. İşte sahip olduğumuz şey bu
deneysel çalışmalarımızda her zaman yaptığımız gibi. Psişik gücün aniden medyumları başarısızlığa uğrattığı nadir durumlarda, ruhsal varlıklar bizden geçişler yoluyla onlar üzerinde hareket etmemizi rica ettiler. Bu tür geçici müdahaleler, oturanların bizim tarafımızdan telkin edici bir eylemde bulunduğuna inanmaları için yeterliydi.

Çoğu zaman, mıknatıslayıcının sıvıları, özel titreşim durumları nedeniyle, ruhlara yardım etmek yerine onlarınkine karşı koyar. Fenomen üretmek için vazgeçilmez olan güçleri tüketen uyarlanabilir bir çalışmaya girmeye zorlanırlar. Sıvıları saf olmayan, karakteri doğru olmayan ve ahlakı mükemmel olmaktan uzak olan bir mıknatıslayıcı, bir medyumu en olumsuz anlamda bile istemeden etkileyebilir.

Gizli eylem güçlü ve yerleşik olsa bile, ruhun, genellikle sınırlı kaynaklara sahip, yabancı bir organizmanın yardımıyla iletişim kurması gereken engeli hesaba katmak gerekir. Ruhun yetenekleri ile medyumun yetenekleri arasında nadiren bir uyum hali vardır, çünkü beyinlerinin evrim derecesi aynı değildir ve tezahürler bundan dolayı engellenebilir. Bazı Varlıklar, "dahil etme" (psikofoni) deneylerimiz sırasında bize şunu söyledi: "Sıkı bir şekilde sınırlandırılmış durumdayız; düşüncelerimizi ifade etmek için yeterli araçlardan yoksunuz. Beynin fiziksel parçacıkları, eylemlerimiz altında titreşmek için çok kaba, bu nedenle iletişimlerimiz önemli ölçüde zayıflamış durumda."

Robert Hyslop'un ruhu da oğlu Prof. James Hyslop'a aynı şeyi söyledi. Dünyevi atmosfere ve medyumun organizmasına girdiğinde, şeylerin

kendisi için azaldığını iddia etti: "Her şey bana çok açık görünüyor ve sana anlatmaya çalıştığımda, James, yapamıyorum." [1230]]

Ancak, gerçek değerde bir ortam mevcut olduğunda, ruh tarafından kontrol tamamlanmış ve düşmanca etkilerden kaçınmak için yeterli güç olduğunda, kişi dayatmacı fenomenlere tanık olabilir. Ruh, kendi benliğinin doluluğunda, tüm özgünlüğüyle kendini gösterir; ve sonra "dahil etme" fenomeni (psikofoni) kendini diğerlerinden üstün gösterir.

Bazı deneyciler kendilerine şu soruyu soruyorlar: Ruhun "dahil edilmesi" [1231]] gerçekten bir medyumun bedenine mi gerçekleşiyor? Yoksa aslında zihinsel telkin ve düşünce iletimi yoluyla uzaktan bir eylemin sonucu mu, tıpkı bir medyumun dışsallaştırılmış ruhunun bazen yapabildiği gibi?

Bu tür olguları yakından incelediğimde, bu iki açıklamanın da duruma bağlı olarak eşit derecede kabul edilebilir olduğuna inanmaya yönlendiriliyorum. Yukarıda alıntılanan vakalar, "dahil etme"nin (psikofoni) gerçek ve tam olabileceğinin kanıtı olarak hizmet etmelidir. Bazen, örneğin, daha az gelişmiş bazı ruhlar daha yüksek bir mertebeden birinin iradesiyle bir medyumun bedenine sürülüp gerçek durumları hakkında aydınlanmak için bizimle iletişime geçtiklerinde, bilinçsiz bile olabilir.

Ölümle rahatsız olan bu ruhlar, uzun süre sonra bile hala dünyevi hayata ait olduklarına inanmaya devam ederler. Kaba sıvıları, daha yüksek mertebeden varlıklarla temas kurmalarına izin vermediğinden, yeni durumlarında kendilerine danışmanlık yapılması için medyum gruplarına getirilirler. Bazen, bedensel hayatlarını geride bıraktıklarını anlamalarını sağlamak zordur ve bir zamanlar Dünya'da yaşadıkları bedenle, anlık olarak canlandırdıkları medyumun organizmasını karşılaştırmaya davet edildiklerinde, hatalarını kabul etmek zorunda kaldıklarında şaşkınlıkları komik bir boyuta ulaşır. Bu durumda, ruhun tamamen "dahil [edildiğine] " dair hiçbir şüphe olamaz.

Diğer durumlarda, uzaktan iletim teorisi fenomenleri daha iyi açıklıyor gibi görünüyor. Öteden gelen izlenimler organlar tarafından az çok doğru bir şekilde algılanıyor ve iletiliyor. Fenomenin gerçekliği ve ruh müdahalesi konusunda tereddüte yer bırakmayan kimlik kanıtlarının yanı

sıra, büyülenmiş medyumun dilinde, ikincisine özgü ifadeler, bazı cümle dönüşleri ve telaffuzlar bulunur. Ruh, düşüncesini medyumun beynine yansıtıyor gibi görünüyor ve burada medyumun aşina olduğu dil biçimlerinden geçerken ödünç alıyor. Daha sonra iletim, medyumun eğitim derecesine göre, ya genel ifadeler ya da seçilmiş kelimelerle, duyarlının bilgi ve yeteneklerinin sınırları içinde gerçekleştirilir. Dolayısıyla, medyumluk aracının kusuruna da atfedilmesi gereken bazı tutarsızlıklar vardır.

Uyanışta, medyumun ruhu, bedenden serbest bırakıldığı sırada gerçekleşen olayların bilincini korumaz. Bu yüzden medyumlar, trans sırasında gerçekleşen olaylarda bedenlerinin oynadığı rolü hatırlamazlar. Psişik duyularını yeniden kazandıktan sonra, bunlar yoğun madde perdesi tarafından tekrar söndürülür; üzerlerine gece çöker; tüm anılar kaybolur. Dahası, medyum yavaş yavaş dağılan bir kargaşa halinde uyanır.

Bazen bedene dönüş, medyumun dışsallaştırma sırasında ruhsal düzlemde sevdikleriyle yeniden bir araya geldiği ve uyanıştan önceki anda bu tür bir buluşmanın bıraktığı izlenimi hala koruyabildiği yürek parçalayıcı sahneler ortaya çıkarır. Medyumların az önce yaşadıkları özgür ve aydınlık yaşam ile şimdi inmeleri gereken karanlık hapishane arasındaki karşıtlık, gözyaşlarına ve pişmanlıklara, tiksintinin bedene yeniden girmesine neden olabilir ve bu da şikayetlere ve dokunaklı itirazlara yol açabilir. Bu tür sahnelere sık sık tanık oldum.

Burada trans fenomeniyle ilgili her bir olguyu tek tek incelemek mümkün olmadığından, geçmiş yıllarda çeşitli bilim adamları tarafından bildirilen en önemli vakaları aktarmakla yetineceğim, daha sonra kendi gözlemlediğim birkaç vakayı ekleyeceğim.

Ön planda, Bayan Piper'ın medyumluğuyla elde edilen tezahürler yer almaktadır.

Uzun bir süre boyunca bu hanımefendi, yukarıda bahsettiğim ve Londra'da bir şubesi ve New York'ta bir şubesi bulunan Psişik Araştırma Derneği'ne (SPR) sözleşmeli olarak bağlıydı. Bayan Piper, Profesörler Lodge, Myers, Hodgson, W. James, Hyslop gibi akademisyenler ve bilim insanları tarafından bu çevrelerde yürütülen deneylerin başlıca temsilcisiydi ve bunların hepsi İngiliz veya Amerikan üniversiteleriyle

ilişkiliydi. Psişik konularda örnek gösterilebilecek en yetenekli profesyonel. Bayan Piper'ın fakültelerinin incelenmesi, sonuçları 1901'de 650 sayfalık bir cilt oluşturan *SPR Tutanakları'nda kaydedilen çok sayıda oturumun konusu oldu.* [1233]]

Deneycilerin de onayladığı gibi, Bayan Piper mükemmel bir sağlığa sahipti. Ailesinde kalıtsal bir kusur yoktu. Deneyler sırasında yalnızca iki kez, 1893 ve 1895'te hastalandı. Her seferinde medyumluk yetenekleri düştü ve hiçbir iyi iletişim elde edilemedi.

Bayan Piper sürekli ve yakından izleniyordu. Dedektifler adımlarını takip ediyor ve her hareketini izliyordu; iletişimlerinde gösterilen bilgileri nereden edinmiş olabileceğini keşfetmek için her türlü önlem alınıyordu. Profesörler Myers ve Lodge ile İngiltere'de kaldığı süre boyunca izole edildi, tüm dış temaslardan mahrum bırakıldı. Bagaj sandıkları arandı ve mektupları isteği üzerine açılıp okundu. Hiçbir zaman şüpheli bir şey bulunamadı. Aksine, gözetim ne kadar sıkı olursa, tezahürler o kadar güvenli ve kesin hale geldi.

Büyülendiğinde, acıya duyarsızlaşır ve göz küreleri yörüngelerinde geri döner. Sonra ya konuşur ya da yazar ve sesi her farklı ruhla değişir. Sorulan tüm sorular kısaydı; bunları kimin soracağını asla bilemezdi, çünkü danışmanlar ona uykusu sırasında tanıtılırdı ve her zaman "Bay Smith" takma adıyla anılırlardı. Bazıları araçlarına geri dönene kadar yüzlerini bir maskeyle kapatarak kılıklarını gizlemeye devam ettiler.

Erken bir tanıklık tüm dikkatimizi hak ediyor. SPR'nin Amerikan bölümünün başkan yardımcısı olan Dr. Richard Hodgson'dan geliyor. Kendisi Spiritist fenomenlerin çalışmasını titiz bir eleştirel incelemeyle ele aldı. Bayan Blavatsky'ye atfedilen olağanüstü fenomenleri inceleyen ve onun aldatıcı olduğu sonucuna varan oydu. Ayrıca Eusapia Paladino tarafından işlenen bilinçsiz sahtekarlıklara da dikkat çekmişti ve yıllarca medyumluğun amansız bir muhalifi olduğunu kanıtlamıştı. Tutanaklar'da şunları söylüyor *:* [234]

“On iki yıllık bir süre boyunca, Bayan Piper'ın medyumluğu aracılığıyla, bir süredir ölmüş olanların 'ruhları' ile iletişimler kurdum. İlk birkaç yıl boyunca onun gücüne kesinlikle inanmadım. Tek bir amacım vardı, dolandırıcılık ve hile keşfetmek... Bayan Piper'a gittim... onu ifşa

etme amacıyla... Eve son derece materyalist bir şekilde girdim, ölümden sonra yaşamın devam ettiğine inanmıyordum ve bugün sadece inanıyorum diyorum. Kanıt bana şüphe duyma olasılığımı ortadan kaldıracak şekilde verildi."

Dr. Hodgson gibi ihtiyatlı bir şekilde önyargılı bir adamın fikrini bu kadar radikal bir şekilde değiştirmek için çok güçlü bazı olgular gerekiyordu. Bunlardan en önemlisi, birkaç ay önce ölmüş olan ve medyumun onu tanımasının mümkün olamayacağı bir edebiyatçı olan arkadaşı George Pellew'un (diğer adıyla Pelham) kendiliğinden ortaya çıkmasıydı. Ölen kişinin kimliği çok sayıda görüşme sırasında çok kesin bir şekilde belirlendi.

Dr. Hodgson, G. Pelham'ın bulabildiği tüm eski dostlarını (yaklaşık otuz kişi) uyuyan medyuma getirdi. Ruh, onların hepsini geldiklerinde tanıyabildi ve onları şakalarla karşıladı. Ruh, onları sadece isimleriyle çağırmakla kalmadı, aynı zamanda onlarla aynı tanıdık tonda konuştu, her biriyle kullandığı olağan ifadeleri kullanarak, onları Dünya'da birbirine bağlayan yakınlık derecesine göre. Ve tüm bunlar, medyumun en ufak bir tereddütü olmadan, en spontane şekilde gerçekleşti. Ruh, her birine, kimliğin en kapsamlı kanıtlarını sağladı.

Bunlardan biri olan Profesör Newbold, Pelham'a, kendisinin iyi bildiği bir dil olan Yunancadan bir çeviri önerdi, ancak Bayan Piper bunu kesinlikle görmezden geldi. Ruh, Yunanca metni harfi harfine takip ederek mükemmel bir şekilde tercüme etti.

Deneylerin ilk aşamasında, medyum alt düzey ruhlar tarafından etkilenmiş, yönlendirilmiş ve kontrol edilmişti (Amerikan ifadesine göre). Belirli bir Phinuit sorulan sorulara tutarsız cevaplar verdi ve bu ruhun dolaşmalarının labirentinde olgunun gelişimini yıllarca takip etmek için çok fazla Anglosakson sabrı gerekti. Fransız araştırmacılar muhtemelen böyle bir azme sahip olmayacaklardı ve bunun yerine, bu kafa karıştırıcı dönemden sonra elde edilen ikna edici ve güvenilir tezahürlerin getirdiği tüm faydaları kaybetmiş olacaklardı.

G. Pelham ile iletişimler daha net hale geldi ancak uzun vadede yeterli komuta eksikliği vardı. Ruhlar olarak Phinuit ve Pelham, transı derin bir durumda tutmak ve böylece medyumun kişiliğinin fenomeni rahatsız

etmesini ve müdahale etmesini önlemek için yeterince güçlü değillerdi. Karşıt etkiler tarafından uyarılan medyum hızla yıprandı. Ruh rehberlerinin tabiriyle "makine" bozuldu. Sonra tezahürler karıştı.

Spirit Teachings (Londra, 1898) kitabının yazarı olan ve yakın zamanda spiritüel düzleme geri dönen Stainton Moses'ın ruhu çağrıldı ve kısa süre sonra doktrinel bir nokta üzerinde bir tartışma çıktı. İngiliz yazar kitabında, geri kalmış ruhların tutkularını ve dünyevi arzularını Ahirette koruduklarını ve onları tatmin etmeye çalıştıklarını ileri sürmüştü. Bu teori, Stainton Moses'ın ruhundan geri adım atmasını isteyen Profesör Newbold'u hoşnutsuz etti. İkincisi hemen kabul etti ve açıklamaları acınasıydı. Bazı yazarlar, bu bölüm hakkında yorum yaparken, bundan Spiritist felsefeye aykırı çıkarımlar yapılabileceğini düşündüler. Stainton Moses'ın ruhunun konuştuğu koşullar bana şüpheli görünüyor. Ortam iyi çalışmıyordu, ruh onun üzerinde hakimiyetini kuramadı, kimliğini kanıtlamaktan bahsetmiyorum bile. Belki de akışkan organizması ile Bayan Piper'ınki arasında yeterli yakınlık yoktu. Bu tür zorluklar çoğu eleştirmen tarafından yeterince dikkate alınmamıştır. Ayrıca, Prof. Newbold'un çok fikir sahibi olması, medyum üzerinde telkin edici bir etki yaratmış olması gerektiğini düşündürüyor.

Dahası, ölümün bizi kötü huylarımızdan kurtarmaya yeteceğini iddia eden bu fazlasıyla uygun karşı teorinin anlamsızlığını gösteren binlerce gerçek vardır. Aslında, ruhlar son enkarnasyonlarında oldukları ve kendilerini oluşturdukları şeyle aynı kalırlar. Bedensel ihtiyaçlar bedenden gelir ve onunla birlikte söner, oysa arzular ve tutkular ruha aittir ve onu takip eder. Perili evlerin neredeyse tüm fenomenleri, kötü ilişkilerden veya belirli ailelerin neden olduğu zararlardan dolayı Dünya'da doğan kinleri tatmin etmek için hayattan sonra gelen geri kalmış ruhlar tarafından meydana gelir ve bu da zararlı etkilere yol açmıştır. Bu, tüm ruh saplantısı ve belirli delilik vakalarında aynıdır. Uzun süredir deney yapanların hepsi bunun farkındadır. Şehvet ve açgözlülük, alt düzey ruhlar arasında varlığını sürdürür. Sözde "incubus ve succubus" [1235]] ruhlar tarafından üretilen fenomenler hayali değildir ve resmi tanıklıklarla belirlenir. Bunları inkar etmek kolaydır; Bunları tespit edip iyileştirmek daha iyi olacaktır.

Stainton Moses'ın ruhunun geçici tezahürü ve Ruh Öğretileri'nin tartışılması, deneycileri bunu dikte eden ruhları, o kitapta Imperator, Rector, Doctor ve Prudens varsayılan adları altında belirtilen daha yüksek mertebeli ruhları çağırmaya teşvik etti. Bu sonuncusu çağrıya yanıt verdi ve kısa sürede oturumların karakteri değişti. Daha yüksek bir zekanın rehberliğinde yeni ve koordineli bir eylemin uygulandığı hissedildi. Tutarsızlıklar sona erdi, belirsizlikler ve hatalar kayboldu; açıklamalar netleşti ve kanıtlar bollaştı. Deneycilerin son şüpheleri ortadan kalktı. Ortam, titiz akışkan bakımının nesnesi haline geldi. "Makine" tabiri caizse onarıldı ve artık hassasiyetle çalışıyordu. Rector özellikle onu korumaktan ve herhangi bir davetsiz misafiri, gevşek ve dikkatsiz ruhu ortadan kaldırmaktan sorumluydu. İletişim kuran tüm ruhlar Rector'un kontrolüne boyun eğmek zorundaydı. Bu ruh, sorulan soruların cevaplarının verildiği ilgili tüm iletişimleri iletmekten sorumlu oldu. Imperator her zaman bir dua ile başlardı. Bayan Piper'ın ağzından konuştuğunda sesi ciddi ve etkileyici, etkileyici ve dokunaklıydı. Titreşimleri içsel geri çekilmeye neden oldu ve danışmanların düşüncelerinde uyumu yeniden sağladı.

Bu aslında bir deneyci olarak uzun deneyimim boyunca sayısız kez fark ettiğim şeyi doğruluyor. Bir kişi fenomenlerin çalışmasına amatör olarak, yerine getirilmesi gereken psişik koşullara dair hiçbir kaygı duymadan yaklaştığında, nadiren net ve tatmin edici sonuçlar elde eder. Benim sıkı bir yöntem kullanarak yönettiğim seanslarda, oturanların yakın iletişiminde ve yüce düşüncelerinde bir kopukluk olduğunda ve içsel geri çekilme hali zamansız yorumlar veya tartışmalarla kesintiye uğradığında, tezahürler hemen değerlerini ve yoğunluklarını yitirirdi. Alt düzey ruhlar aramıza sızdı ve onların etkisi altında medyumların yetenekleri bozuldu, sadece çok kusurlu sonuçlar üretti. O zaman kendimizi toparlamak ve tezahürlerin düzenli seyrini geri getirmek için görünmez güçlerin müdahalesini talep etmek için güçlü bir şekilde çabalamak gerekiyordu.

Spiritist deneylerde, sonuçların ruhsal koruma elde etmeye ve özellikle de bu gizli korumanın kapsamına ve etkinliğine bağlı olduğunu asla unutmamak gerekir. Ancak, ikincisi ancak onu yaptığımız kadar etkili olacaktır, kendimizi yükseltilmiş ruhların eylemini kolaylaştıracak zihinsel ve ahlaki bir psişik uyum durumuna sokmamız şartıyla. Düşüncelerde ve

duygularda karşılıklı yakınlık olmadan ve kendi aralarında birlik olmadan, ruhlar yalnızca tesadüfen ve karışık bir şekilde iletişim kurmayı başarabilirler.

Ruhsal tezahürlerin en üstün yasası ve en üstün bilimi böyledir! Fantezi teorisyenlerinin öne sürdükleri eleştirilerin, olguların öğrettiği dersle karşı karşıya geldiklerinde ne anlamı vardır? Spiritizmde diğer bilimlere benzer başka bir bilim görenler, teoriden pratiğe geçerken çabalarının başarısızlığını veya en azından elde edilen sonuçların düşük kalitesini gördüklerinde kaçınılmaz olarak kendi anlayışlarının yetersizliğini kabul edeceklerdir.

Hem zeki hem de titiz olan ve tanıklığını sessizce geçemeyeceğim bir diğer seçkin araştırmacı, New York'taki Columbia Üniversitesi'nden Profesör Hyslop'tu. Bu bilim adamı, telepati veya zihin okuma ile açıklanamayan fenomenlerin elde edildiği Bayan Piper'ın medyumluğu hakkında derinlemesine bir araştırma yürüttü. [1236]]

Profesör, Dr. Hodgson aracılığıyla ölen babasının ruhuna iki yüz soru sordu. İkincisi konuşurken, bir maskenin altına gizlenmiş ve medyumun arkasına yerleştirilmiş olan Prof. Hyslop tek bir kelime bile söylemedi. Bu koşullar altında, Bayan Piper, sorgulayanın aklından bilmediği cevapları okuyamazdı, çünkü profesör herkesin bilmediği, mahrem nitelikteki konuları seçmeye özen göstermişti.

Uzun ve zahmetli bir araştırmanın ardından, elde edilen 205 cevaptan 152'sinin mükemmel derecede doğru, 16'sının yanlış olduğu; 37'sinin doğrulanamaması nedeniyle şüpheli kaldığı tespit edildi. Kapsamlı kontrol, bu soruların ilişkili olduğu Hyslop aile geçmişinin belirli ayrıntılarını yeniden yapılandırmak amacıyla Amerika Birleşik Devletleri'nde birçok seyahat gerektirdi.

Tüm bu cevaplar açıklıkları ve kesinlikleri açısından dikkat çekiciydi. İletişim kuran ruhların kişilikleri, fikirleri, kendilerine özgü ve karakteristik ifadeleri, öylesine büyük bir sadakatle sunulmuştu ki, kaçınılmaz olarak gözlemcileri bunların gerçek oldukları sonucuna götürüyordu. Bu aşamada fenomenlere dair tüm şüphelerini yitirmiş olan

Profesör Hyslop, Ruh Rektörünün kontrolü altında, büyülenmiş Bayan Piper'ın organları aracılığıyla, bedensiz babasıyla sohbet ediyordu, "Sanki onunla canlı olarak konuşuyormuşum gibi, telefon aracılığıyla... sıradan bir sohbetteymişim gibi." [1232]]

Prof. Hyslop, canlı ve aralıksız konuşmalar sırasında, ölen amcaları ve kuzenlerinden birkaçıyla; dört yaşındayken ölen kardeşi Charles, [1238]] ile; kız kardeşleri Anna ve Eliza ile; ve hepsinden tatmin edici cevaplar alabildi; bu cevaplar o kadar çoktu ki, raporunun yüzlerce sayfasını doldurdular; kısmen *Harper's Magazine'in* (ABD) Nisan 1900 sayısında ve daha sonra *SPR'nin Tutanakları,* cilt XVI'da (Londra, 1901) yayınlandı. Bunlar, incelemeden sonra doğru olduğu bulunan, profesörün aile hayatına dair önemli sayıda küçük gerçek, unutulmuş olaylar içeriyordu. Bazen bunları doğrulamak, gerçekliğini doğrulayabilecek uzak bir akraba olup olmadığını görmek için haftalarca araştırma yapmak gerekiyordu. Sonuçlar neredeyse her zaman ruhların söylediklerileyle uyumluydu. Profesör tarafından toplanan kanıtlara gelince, aşağıdaki gibi özetlenebilir: [1232]]

"Dışarıdan bir okuyucu için, bir oturumun raporu, çok uzun bir zaman sonra, aramızda yaşadıkları dönemde onları kesinlikle karakterize eden dil alışkanlıklarını, ifade biçimlerini, tuhaf ifadeleri ve tartışma tarzlarını yeniden kazanan ölmüş bir akrabanın veya arkadaşın sahip olduğu kanaati yaratamaz."

Sonra yeni karakterler vardı, bilinmeyen ve son derece orijinal. Örneğin:

“Bayan Piper, bilinçaltının hangi kısmında, her biri kendi müdahale biçimlerine sahip, her olaya bu kadar kesin ve uygun olan ve asla birbirine karışmayan Imperator, Rector ve G. Pelham adlı bu karakterleri bulmuş olabilir? Imperator her an onurlu karakterini ve bu takma adı çok iyi haklı çıkaran güçlü zorlayıcı eğilimlerini gösterirken, Rector diyalogları yönlendiriyor ve Pelham şüpheleri çözüyor ve gerçekler ve özellikle bireyler ve danışmanlarla ilişkileri hakkındaki hataları düzeltiyor.” [1240]]

Prof. Hyslop'a göre, telepati bu vahiyleri de açıklayamaz. Onun görüşüne göre, hatalar, böyle bir hipotezin olasılığını dışlamaya katkıda

bulunur, çünkü ruhlar, Dr. Hyslop'un gayet iyi bildiği ve dolayısıyla medyumun zihnini yoklaması durumunda kolayca geri alınabilecek belirli noktalarda birkaç kez yanılmıştı.

Konferansının sonunda, “Dinleyiciler arasında bir beyefendi ayağa kalktı ve Prof. Hyslop’a Bayan Piper ile yaşadığı deneyimin Spiritizmi kabul etmesine yol açıp açmadığını sordu. Prof. Hyslop şöyle cevap verdi: ‘Kesinlikle öyle oldu; Spiritizmden başka bir açıklama yok.’” [1241]]

Yeni Spiritüalizmin tarihi, olağanüstü yeteneklere sahip olan ve büyülenmiş bir şekilde kendilerini etkileyici bir belagatle ifade eden medyumların sayısız örneğiyle doludur.

Cora LY Richmond (o zamanlar Bayan Tappan) Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık'ta seyahat etti ve her kasabada şiir ve düzyazıda harikulade konuşmalar yaptı. Ayrıca her türlü soruyu yanıtladı ve şaşırtıcı bir bilgelik gösterdi, "Bununla övünmedi ve hiçbir iddiada bulunmadı, ancak hizmetlerine ihtiyaç duyulduğunda kendisi aracılığıyla konuşmaya hazır bir grup rehberin aracıyla yaptığı eyleme." [1242]]

Louisiana'lı bir akademisyen olan TG Forster, söylevlerinde hiç de etkileyici değildi. Üç çocuğunu ve hayran olduğu kadını kaybettikten sonra, umutsuzluk içinde, " sefaletine son verecek ve acılarını dindirecek ölümcül şişeyi" yanında taşımaya başlamıştı: [1 2 43]]

“Bay TG Forster'ı dinlemeye gittim. ... gülmek ve alay etmek için içeri girdim, ama orada dinlemek ve kendimi şaşırtmak için kaldım; ve etkilenmiş ve sarsılmış bir şekilde dışarı çıktım ve tekrar geri döndüm. O adam, daha önce hiçbir şeyin bana hiçbir fikir vermediği bir belagatle konuşuyordu. Bazı ünlü hatipleri dinledim... Cicero, Chatham, Pitt ve diğerlerini okudum - hiçbiri o uyuyan adamın tartışılmaz belagatine yaklaşmadı bile. Minber ve kürsü hatipleri, iki fikir arasındaki boşluğu kelimelerle doldurmak zorundaydı. Onun için durum böyle değildi: fikirler, gerçekler ve tarihler en ufak bir tereddüt olmadan birbirini izliyordu, [tüm medeniyetlerin tarihi ona biliniyordu] ... tüm bilimler ona tanıdık geliyordu, sanki tüm ömrünü her birini incelemeye adamış gibiydi; ve hem basit hem de yüce olan dili, bilimiyle aynı seviyedeydi. Normal

haline döndüğünde, onu iyi eğitimli bir adam olarak buldum, ancak konuşmalarının evrensel adamı değildi - aslında bundan çok da uzak değildi. Benim isteğim üzerine bir iz bıraktı ve onun aracılığıyla Profesör Drayton (ruh kontrolü) ile konuşabildim. İkna olmuştum. Şimdi başka bir adamım; neşeliyim, oh, çok mutluyum!"

Fransa'da gerçekleşen aşağıdaki davada, iletişim ruhunun kimliği tartışmasız bir şekilde ortaya konmuştur. Bu, elimde bulunan orijinal yazılı tutanaklardan doğrudan bir alıntıdır:

"13 Ocak 1899'da, on iki kişi, haftalık Spiritüalist seansları için Avignon'daki (Fransa) Place des Corps-Saints'te bulunan Bay David'in evinde buluştular."

"Bir an düşündükten sonra, büyülenmiş medyum Bayan Gallas, din adamı Peder Grimaud ile konuşmak için dönerken görüldü; onunla, konuşma engelli, derin sağır bazı bireylerin kullandığı işaret dilinde konuşuyordu. Ruhun jest becerileri öylesine güçlüydü ki, daha yavaş iletişim kurması istendi ve o da hemen bunu yaptı. Övgüye değer derecede göze batmayan bir önlemle, Bay Grimaud, medyum tarafından iletilen harfleri söylemekle yetindi. Her bir izole harfin hiçbir anlamı olmadığından, istense bile, ruhun mesajını yorumlamak imkansızdı; bu mesaj, iletişimin sonunda, alfabetik karakterleri yazmakla görevli iki grup üyesinden biri tarafından okunduğunda ortaya çıkıyordu."

"Ayrıca, bu medyum, bir kelimenin tüm harflerini telaffuz ederek yazımını belirtmekten oluşan, yalnızca gözlemcinin gözleri tarafından algılanabilen bir biçim ve telaffuz edilen kelimeleri yazılı biçimlerini hesaba katmadan ifade eden başka bir teknikten oluşan, bir zamanlar Friar Fourcade tarafından tasarlanmış ve yalnızca Avignon Konuşma Engelliler ve Çok Sağırlar Enstitüsü'nde kullanılan bir yöntem olan ikili bir yöntem kullanıyordu. Bu ayrıntılar, söz konusu kurumun yöneticisi ve kurucusu olan Peder Grimaud tarafından sağlanmıştır."

"Peder Grimaud'nun adanmış olduğu son derece hayırsever çalışmayla ilgili iletişim şu şekilde imzalanmıştır: Caen'de ölen Friar Fourcade. *Saygıdeğer Peder hariç, katılımcıların hiçbiri bu iletişimin yazarını - yaklaşık otuz yıl önce Avignon'da bir süre geçirmiş olmasına rağmen- veya yöntemini hiç bilmemiştir veya bilmesi mümkün olmamıştır* ."

Oturumda hazır bulunan grup üyeleri tarafından imzalandı; Bay Toursier, Banque de France'ın emekli müdürü; Bay Roussel, 58. Piyade'nin müzik şefi; Bay Domenach, 58. Piyade'nin teğmeni; Bay David, bir iş adamı; Baylar Brémond ve Canuel; Bayan Toursier, Roussel, David ve Brémond.

Daha sonra tutanağa şu belge eklendi:

“Ben, aşağıda imzası bulunan, rahip Grimaud, Avignon Konuşma Engelliler ve Derin Sağırlar ve Öğrenme Engelli Çocuklar Kurumu'nun kurucu müdürü, yukarıdakilerin hepsinin doğru ve kesinlikle doğru olduğunu tasdik ederim. Gerçekten belirtmeliyim ki, Spiritizm gerçeği açısından önemini tamamen kabul ettiğim ve bu konuda ateşli bir uzman olduğum ve bunu kamuoyuna ilan etmekte hiçbir zorluk çekmediğim böyle bir iletişimi beklemiyordum.”

Avignon, 17 Nisan 1899.

İmza: Grimaud, rahip.

1893'ten 1901'e kadar, üçü de orta sınıftan olan, trans medyum olan üç hanımımız vardı ve bunların yardımları tamamen çıkar gözetmiyordu.

Birkaç ciltlik stenografik raporlar, söylenen söylemleri, medyumluk yeteneklerinin yardımıyla elde edilen iletişimleri karşılaştırmayı ve iletişim kuran her bir ruhun karakter ve görüşlerinin birkaç yıl uzaktan mükemmel bir şekilde aynı olduğunu gözlemlemeyi mümkün kıldı.

Oda kararır kararmaz medyumlar Görünmeyen'in manyetik etkisini hissettiler. Transın ilk aşamasında, hala uyanıkken, deneycilerin arkasında oluşan bir ruh çemberini görebiliyorlardı; hayaletleri tarif ediyorlardı; işaretlerini, bu ruhların yaptığı talepleri duyuyor ve iletiyorlardı ve dilleri ve fizyonomilerinin belirli özellikleri veya tavırları sayesinde grup üyeleri ölmüş akrabalarını ve arkadaşlarını kolayca tanıyabiliyorlardı.

Kısa süre sonra trans vurgulandı, medyumlar uykuya daldı, "birleştirmeler" (psikofoniler) meydana geldi. Grubumuzda, ruhların akışkan gücü deneklerin kişiliklerini ortadan kaldırmak ve böylece bilinçaltlarının herhangi bir müdahalesini önlemek için yeterli olduğunu

kanıtladı. En fazla, trans yeterince derin olmadığında, hassaslardan birinde bazen bir kişilik karışımı tespit edildi.

Neredeyse her zaman, “katılımlar” (psikofoniler) birbirini izledi. Ele geçirme tamamlandığında, oda aydınlatması yeniden sağlandı. Sonra, ruh ayrılır ayrılmaz, Görünmeyen'in akışkan eylemini ve yeni bir ruh sakininin girişini kolaylaştırmak için tekrar karartıldı. Her medyum genellikle aynı seansta üç farklı ruh için iletim organı olarak görev yaptı. Medyumlardan biri ruhsal bir katılım alırken, diğerleri dinlendi; ancak bazen “katılımlar” aynı anda gerçekleşti. Daha sonra birkaç ruh ve medyum grubunun başkanı arasında diyaloglar ve tartışmalar gerçekleşti. Üçü ruh dünyasına ait olan dört kişi arasındaki bu konuşmalar gerçekten de çok etkileyiciydi.

Genel olarak, her şeyden önce, kendilerini gösteren Ruh Rehberleriydi, yaşam ve kader sorunları hakkında mantık ve ihtişamla dolu tavsiyeler ve talimatlar sunuyorlardı. Sonra, birçoğu aramızda yaşamış ve çalışmalarımızı paylaşmış olan daha düşük ruhlarla sohbetler geldi. Duygusal sahneler yaşandı. Ebeveynlerden biri oturumda bulunan çocuklarını nasihat etmek için gelirdi. Mezardan gelen dostlar çocukluk anılarımızı, yapılan hizmetleri, işlenen yanlışları canlandırdılar. Ruhsal düzlemdeki yaşam koşullarını ortaya koydular, ölümden sonra hissedilen sevinçlerden ve ahlaki acılardan, Dünya'daki yaşam biçimlerinin kaçınılmaz sonuçları olarak bahsettiler. Gerçekler ve şeyler hakkında canlı dersler olan, hareket ve renk dolu bu coşkular ve itiraflar bizi derinden etkiledi.

Birkaç kez, ruhlar arasında belirli bir şiddette tartışmalar ortaya çıktı. Medyumlarımızın ağzından, iki ünlü vefat etmiş politikacı, Dünya'da düşman ilan edilmiş, tribün ve pretorium'un argümanlarını hatiplik ateşi ve sıkı bir diyalektikle tartışmaya devam ettiler [1244]] karakteristik ve keskin kişilik özellikleri kümesini oluşturan, aynı zamanda kimliğin kanıtı olarak da hizmet eden. Ruh rehberlerimizden biri ile bir obsesör arasındaki irade mücadelesi, ikisi de dahil olmak üzere, destansı yüksekliklere ulaştı. İfade yoğunluğu ve canlılığı hiçbir tiyatro sahnesinde görülemeyecek olan bu sahneler, hafızamızda tarif edilemez bir izlenim bıraktı.

Grubun yönetimini ele geçiren ve her oturuşta kendini gösteren iki ruh

vardı. Bunlara “Mavi Ruh” deniyordu [5245]] ve Jérôme sırasıyla. Mavi Ruh çok gelişmiş bir "dişi" varlıktır. Ortamın organizmasını canlandırdığında, mütevazı bilgiye sahip çekingen bir kişi, yüz hatları bir melek ifadesine büründü, sesi yumuşadı ve melodik oldu; kullanılan dil şiirsel ve biçim olarak çok saftı. Her katılımcıya sırayla, tavsiyelerde bulunarak, özel davranışlarıyla ilgili uyarılarda bulunarak hitap etti; bu, ilk görüşmede bile, hitap edilen her birinin karakteri ve mahrem hayatı hakkında mükemmel bir bilgiye sahip olduğunun kanıtıydı.

Çoğu zaman, medyumun hiç tanımadığı, ilk kez oturumlarımıza gelen kişilere öğüt, teşvik veya ahlaki durumlarına ve en gizli düşüncelerine uygun kınamalar verilirdi. Bu tür tavsiyeler, diğer dinleyiciler için belirsiz olsa da, ilgili taraflar için her zaman açık ve kesindi. Ve Mavi ruhun bu tezahürlerinin en az ilgi çekici yanlarından biri, tüm mahrem ve gizli konulardan bahsetme sanatının, herhangi bir uygunsuzluğu önlerken, ilgili tüm kişiler için hala mükemmel bir şekilde açık kalmasıydı.

Mavi ruhun sunduğu özen ve koruma, grubun tüm üyelerine kadar uzanıyordu ve bunlar birçok kez gerçekler aleminde yüzeye çıktı. Ciddi zorluklarla mücadele eden çoğumuz, bu ruhun tedbirli eylemi sayesinde bunların üstesinden gelebildik. Bu ruh, en hassas durumlarda ve en uygun anda, nasıl rahatlama getireceğini, beklenmedik bir müdahaleyi nasıl sağlayacağını biliyordu. Talimatları genellikle aile ve çocukların eğitimiyle ilgiliydi. *La Tribune Psychique dergisi* (Paris, Mart 1900), ruh rehberimizin yöntemini yüce terimlerle özetleyen bu iletişimlerden birini yeniden üretti. Mavi ruh, çocukluk ve gençlikte derin bir eğitim reformunda, günümüzün kötü alışkanlıklarına ve modern toplumu tehdit eden tehlikelere karşı gerçek çareyi görüyor.

Jérôme kendini aynı mecra aracılığıyla iletir; ancak iki ruh arasında çarpıcı bir karşıtlık vardır. Bir havari ve şehit olan Jérôme, bir hatip ve mücadeleci olarak kalmıştır; konuşması canlı, jestleri geniş ve baskındır. Kendini seçilmiş kelimeler ve ifadelerle ifade eder. Enerjisi o kadar fazladır ki medyumun kaynaklarını hızla tüketir, bu nedenle akışkan bir kuvvet eksikliği nedeniyle söylemlerini her zaman bitiremez. Özellikle grubumuzdaki felsefi çalışmaları yönlendirir. Manastırların sessizliğinde ve kütüphanelerin tozunda geçirilen sayısız varoluş, onda bilgi hazineleri

oluşturmuş ve düşüncesini güçlendirmiştir. Yüzyıllar boyunca bu ruh araştırma, çalışma ve meditasyona dalmıştır. Daha net görüşler, ruhsal düzlemdeki yaşam izlenimleri, zaten kapsamlı olan bilimsel bilgeliğini tamamlamıştır. Öyleyse yargılarında ne kadar genişlik, çelişkileri dağıtmada, evrenin ve yaşamın en yüksek yasalarını açık ve ölçülü bir şekilde özetlemede ne kadar beceri bulduk! Ve bütün bunlar, çekingen bir yürüyüşe ve ilkel bir eğitime sahip zavallı bir medyumun ağzından!

Şimdi, bu olgularla bağlantılı olarak, onlara yöneltilen olağan itirazları inceleyeceğim; yani, bunların medyumun bilinçaltının ürünleri olduğu, Bay Pierre Janet ve Flournoy'un iddia ettiği gibi, normal bilincin anlık bir bölünmesiyle yaratıldığı varsayılan ikinci kişilikler olduğu itirazlarını.

Bu teori, gerçeklerin dikkatli bir şekilde incelenmesine dayanamaz. Ruhların kimliğinin en açık şekilde ortaya çıktığı yer, tam olarak birleştirme fenomenleridir; trans derin olduğunda ve medyumun ele geçirilmesi tamamlandığında. Ruh, tavırları, jestleri ve sözleriyle kendini Dünya'da olduğu gibi gösterir. Onu insan varoluşu sırasında tanıyanlar, onu bütünüyle bulacaktır; bireyselliği, bilindik ifadelerde ve analizden kaçan binlerce psikolojik ayrıntıda restore edilmiştir.

Aynısı uzak çağlarda yaşamış bireyler için de geçerlidir. Bizim grubumuzda Ruh Rehberleri en mütevazı ve alçakgönüllü medyumun organlarıyla iletişim kuruyordu. Şık ve zarif bir başka hanım, daha alt seviyedeki ruhlar için medyum olarak hizmet ediyordu. Bir meyve ve sebze sokak satıcısının ruhu, o hanımın hayatında hiç ayak basmadığı bir bölgenin lehçesini kullanarak ağzından duyulabiliyordu. Yaşlı bir kadının ruhu boş laflarla meşguldü veya bize hoş anekdotlar anlatıyordu. Ondan sonra, uzayıp giden konuşmaların sakristanının ruhu veya hala eski bir savcının ruhu vardı, konuştuğu medyumun kocasına emir verici bir tonda bazı sert gerçekleri anlatıyordu.

Bu ruhların her birinin ve diğer pek çoğunun karakteri [^ yedi yıllık bir süre boyunca orijinalliğinde korundu ve sürekli olarak teyit edildi. Tüm yazılı tutanaklarımız bunu gösteriyor. Aynı zamanda, sokak satıcısı Sophie adlı ruhlardan birinin, iyi niyeti ve Ruh Rehberlerimizin koruması sayesinde, reenkarnasyon zamanı gelene kadar öğrenip kendini geliştirebilen kademeli gelişimini takip edebiliyorduk. Dünyevi hayata

dönüşü önceden duyurulmuştu ve reenkarnasyonun acı dolu evrelerini takip edebiliyorduk. Bu süreci tamamladıktan sonra Sophie oturumlarımızda tekrar görünmedi.

Eğer bunlar gerçekten medyumun ikinci kişilikleriyse, bunların bu kadar çok sayıda olması ve bu kadar çeşitli yönler ve isimler alması nasıl açıklanabilir? Bizim grubumuzda, iletişim kuran ruhlar düzinelerle sayılıyordu. Her seansta altı ila sekiz tezahürümüz oluyordu ve bunlardan ikisi veya üçü her medyum aracılığıyla geliyordu. Her biri için medyumun fizyonomisi, özellikleri, ifadesi değişiyordu. Aksanı, dili ve duruşuyla, görünmez kişilik isimlendirilmeden önce bile belirlenmiş oluyordu. Bu ruhların hepsi kendilerini sürekli bir şekilde göstermiyorlardı. Bazıları ancak uzun süreli yokluklardan sonra yeniden ortaya çıkıyorlardı, ancak her zaman aynı karakter özgünlüğüyle, aynı yoğun bireysel yaşam ve eylem gerçekliğiyle.

Bilinçaltına veya ikili kişiliğe, kutsal kişiden Mavi ruha kadar, görünmeyen dünyanın hiyerarşik derecelendirmesinin tüm farklı aşamalarını temsil eden bu karakter çeşitliliğini nasıl atfedebiliriz: hayvandan meleğe, alçak ve vasat olandan yüce olana kadar tüm biçimler; bir yanda güç, bilgelik, iyilik ve şeylerin derin bilgisi, diğer yanda zayıflık, cehalet, kabalık ve ahlaki sefalet?

Bu varlıklar, birbirlerine karşı, rütbelerine uygun bir tutum sergilerler. Örneğin, hepsi Ruh Rehberlerine belirgin bir saygı gösterir ve onlar hakkında saygılı bir şekilde konuşurlar. Ayrıca, ruh Sophie, "Mavi hanım"ın korumasını her zaman derinden hissedilen, yalvaran bir tonda isterdi.

Bunlar hayali karakterler, bilinçaltının belirsiz hayaletleri değildir. Bu ruhlar insanlar gibi yaşar ve hareket eder. Görüşleri ve bakış açıları farklıdır. Bazen keskin bir şekilde zıttırlar. Aralarında canlı ve tutkulu tartışmalar başlar, dramatik olaylar ortaya çıkar ve en inatçı şüpheleri dağıtan ve her zihne inanç yükleyen binlerce kimlik kanıtı devreye girer. Eğer varsayılan ikinci bir kişilik bu tür zıtlıklara yol açabiliyor ve bu kadar çeşitli yaratımları canlandırabiliyorsa, yetenek ve deha bakımından normal düşüncenin en göz kamaştırıcı kavramlarını geride bıraktığı kabul edilmelidir. İstediği zaman ve çaba harcamadan şaheserler üretir; bu tür

fenomenler için verilebilecek en mucizevi açıklamadır; kendini doğaüstü olanla sınırlamak zorunda kalacaktır. Ve rakiplerimizin sağlam inceleme ve titiz bilimin taleplerine bu kadar aykırı bir teoriye, olası olmadığı kadar fantastik bir hipoteze başvurmak için gerçekten çok zorlanmaları gerekecektir, oysa Spiritist açıklama bu gerçekleri doğal, basit ve açık yasalarla açıklar.

Şimdi, birkaç kez değindiğimiz ve bazı psikologların trans ve bütünleşme olgularının bu teoriyle açıklanabileceğine inandıkları bilinçaltı teorisini daha yakından inceleyelim.

Baylar Pierre Janet, [1248]] Alfred Binet, Taine, Ribot, Flournoy, hepsi uyuyan öznelerin bilinçlerinde bir bölünmenin meydana geldiğini ve bunun sonucunda normal varlığın bilmediği, tüm fenomenlerin ilişkili olduğu ikinci bir kişiliğin ortaya çıktığını kabul ederler. Buna en çeşitli isimleri vermişlerdir: bilinçdışı, bilinçaltı, bilinçaltı bilinç, ikinci kişilik, vb. Bu hipotez, histeriye yakalanmış kişilerde, telkin vakalarında ve uyurgezerliğin çeşitli yönlerinde ve kişiliğin tüm varyasyonlarında gözlemlenen anormalliklerin çoğunu açıklamak için hizmet ederdi. Onlara göre, bilinçli benliğin birliği bir yanılsama olurdu. İkincisi, belirli patolojik vakalarda parçalanmaya eğilimli olurdu ve sonuç olarak birbirlerini görmezden gelen farklı, bilinçsiz kişilikler uyku sırasında ortaya çıkabilir ve birbirlerinden habersiz bir şekilde kendilerini gösterebilirlerdi. Bu, Spiritist fenomenleri açıklar. Medyumlar sadece histerikler, nevrotiklerdir ve fizyolojik durumları nedeniyle kişiliklerindeki bu bölünmelere özellikle yatkındırlar. [1242]]

Öncelikle Dr. Geley'in de belirttiği gibi histeri ve nevroz hiçbir şeyi açıklamaz. [1250]] Öte yandan medyumlar histerik değildir. Dr. Hodgson ve Bay Myers, hem Bayan Piper'ın hem de Bay Thompson'ın mükemmel sağlıkta olduğuna tanıklık ederler. Profesör Flournoy da Hélène Smith için aynı şeyi söyler. Bu üç ünlü medyumun hiçbirinde histeri izine rastlanmamıştır. Tam tersine, en ufak bir rahatsızlıklarında fenomenler zayıflamış veya meydana gelmemeye başlamıştır. Uzun zamandır grubumuzun bir parçası olan trans medyumları için de aynı ifadeyi

kullanabilirim. Bu konuda, rakiplerimizin kurmaya çalıştıkları karşılaştırmalar hatalıdır ve argümanları tamamen hatalıdır. Histerik kişilerde hipnotik sonrası telkinler yoluyla uyandırdıkları yapay kişilikler, medyum transındaki ruhsal kişiliklerin tezahürlerine yalnızca belirsiz bir benzerlik göstermektedir. Bunlar sadece taklit, soluk ve uzak taklitlerdir.

Trans sırasında, ruhsal varlık, ruh, organik işleyişten farklı bir etkinlikle, kişinin yeteneklerinin belirli bir keskinliğiyle ortaya çıkar. Dışsallaştırma tamamlandığında, medyumun zihni uyuyan beden üzerinde uyanıkken olduğundan daha etkili bir şekilde ve aynı şekilde dışarıdaki bir ruh gibi hareket edebilir. Beyin artık uyanıklık halinde olduğu gibi doğrudan ruh tarafından çalıştırılan bir araç değil, dışarıdan harekete geçirilen bir alıcıdır.

Bu gerçek birçok kez gözlemlenmiştir. Örneğin, Büyük Britanya Posta Telgrafları başmühendisi Bay Cromwell F. Varley, Londra Diyalektik Derneği tarafından medyum olan karısıyla ilgili olarak açılan soruşturmada verdiği ifadede şu olguyu bildirmiştir: [251]

“Bir keresinde trans halindeyken bana şöyle demişti: 'Artık konuşan ruhlar değil, ben konuşuyorum; tıpkı ruhların benim aracılığımla konuştukları gibi ben de bedenimi kullanıyorum.'”

Myers, 1900'de Paris'te düzenlenen Psikoloji Kongresi Raporu'na yazdığı giriş yazısında, - [252] Bayan Thompson'un transları hakkında şu açıklamayı yaptı:

“En sık görülen iletişim biçimi, *trans halindeyken konuşmaktır;* ara sıra yazıyla harmanlanmış ve belirli bir ruhtan geldiğini iddia eden ve onu 'kontrol eden' bir ruhtur... Eğer kontrol yabancı bir ruhsa, birkaç derin ilham olabilir.”

Dikkatli bir psikolog için bariz olan şey, biz insanların çok az şey bilmemizdir. İçimizde bazen açılan ve bakışları bizi rahatsız eden gizem dolu derinlikler vardır. Orada koca bir dünya yatar, kökeni bizim için bilinmeyen ve daha eski bir geçmişten gelmiş gibi görünen sezgiler, özlemler ve duyumlar dünyası, kişisel edinimlerin, ruhsal kalıtımların ve etnik atavizmlerin bir karışımı, çağlar boyunca deneyimlenen yaşamların kalıntıları - bunların hepsi benliğin gizli girintilerine kazınmıştır.

Bilinç, normal durumda dardır. Serbest bırakılmış durumda, engin ve

derindir. Fakat iki bilinç yoktur, içimizde iki varlık da yoktur. Her zaman aynı varlıktır, aynı kişiliktir, iki farklı görünüm altında görülür.

Bilinçli benliğin kalıcılığı ve birliği iyi bilinen bir gerçekle kanıtlanmıştır: Fiziksel bedenimiz sürekli yenilenirken, bilincimiz ve hafızamız maddenin dalgalanmaları yoluyla içimizde varlığını sürdürür. Normal bilincin duyular tarafından toplanan tüm izlenimleri korumadığı doğrudur. Birçok duyum ve bilgi görünüşte unutulur, ancak gerçekte hepsi derin bilinçte kayıtlı kalır. Entelektüel bir çabayla, bir duygunun etkisi altında veya uykuda yeniden yüzeye çıkabilirler; ve genel olarak uykuda olan yeteneklerimizi uyandırabilecek tüm durumlarda.

Tam dışsallaştırma (OBE) durumunda, bu uyanış tamamlanır. Ruh, gizli yeteneklerinin, anılarının, gelişmiş bir özgürlüğün ve eylem gücünün doluluğuyla bilgisini geri kazanır. Maksimum titreşim seviyesine ulaşır ve geçmişini yeniden oluşturabilir.

Bu nedenle trans halinde iki fenomen düzeni vardır ve bunları dikkatlice ayırt etmeliyiz. İlk olarak, ölenin müdahalesi vardır; sonra, medyumun, ruh rehberinin manyetik etkisi altında, önceki varoluşlarından birinde yeniden oluşturulduğu diğer durumlar vardır.

Cenevre Üniversitesi'nde psikoloji profesörü olan Bay Flournoy'un dört yıl boyunca incelediği Hélène Smith'in durumunda, büyülenmiş medyum onun hayatlarından birinin sahnelerini yeniden üretti, on ikinci yüzyılda Hindistan'da yaşadı. Bu durumda, normal halinde bilmediği bir dil olan Sanskritçe kelimeleri sık sık kullandı. Hindistan'ın tarihi şahsiyetleri hakkında, sıradan bir kitapta bulunamayacak kesin ipuçları verdi ve Profesör, çok araştırma yaptıktan sonra, medyumun kapsamının tamamen dışında olan belirsiz bir tarihçi olan Jean Lacroix de Marlès tarafından imzalanmış bir kitapta bunların doğruluğunu bulabildi. İkincisi, bu trans evrelerinde, etkileyici ve baştan çıkarıcı bir duruş sergiledi. Prof. Flournoy: [1 2 53]]

“Bütün varlığıyla ... - yüz ifadesinde (Hélène bu uyurgezerlikte neredeyse her zaman iri gözlerini açık tutar), hareketlerinde, Hinduca konuşurken veya şarkı söylerken sesinin niteliğinde - bitkin bir zarafet, bir terk ediş, melankolik bir tatlılık, bir tür uyuşukluk ve çekicilik vardır ki, bu da Doğu'nun karakteriyle harika bir şekilde örtüşür... Bütün bu

çeşitli taklit ve Doğu konuşmasında öyle bir özgünlük, rahatlık, doğallık izi vardır ki, insan şaşkınlıkla, sanatsal eğitimi veya Doğu hakkında özel bilgisi olmayan, Leman Gölü'nün [Cenevre, İsviçre] bu küçük kızının nereden geldiğini sorar — en iyi aktrisin, şüphesiz, ancak uzun süreli çalışmalar veya Ganj kıyılarında bir süre kalma bedeliyle ulaşabileceği bir oyun mükemmelliği.”

Hindu yazımı ve diliyle ilgili olarak Flournoy, bunları açıklamak için yaptığı araştırmada keşfettiğini düşündüğü tüm izlerin “yanlış olduğunu” ekler ve okuyucudan başarısızlıklarının “ayrıntılarına girmediği” için kendisini affetmesini rica eder. Ancak tüm bu deneyimlerin, tabiri caizse, onu “eğlenceye” sürüklediğini söyler. Sonunda, ruhlar teorisini reddederek Spiritist fenomenleri yalnızca “gizli” hafızanın, fantezinin veya hayal gücünün bir yaratımı olarak görür.

Sayın Flournoy'un sonuçlarının şu şekilde olduğu belirtilmelidir: gözlemlenen gerçeklerle çelişmektedir. Bayan Smith büyülendiğinde, sık sık ruh rehberi Leopold'u yanında görürdü; Leopold'un sesini duyabilirdi. Bu ruhun kendi iradesi vardı ve istediği gibi hareket ederdi; sık sık aralarında bir irade mücadelesi olurdu. Bayan Smith tartışırdı; ele geçirilmesine direnirdi, oysa tüm çabalarına rağmen, ikincisi tamamen başarılmıştı. Sonra tüm kişiliği değişti; sesi değişti - İtalyan aksanı olan bir adamın ciddi ve yavaş sesine dönüştü. Görünüşü "görkemli" oldu. Leopold, Hélène Smith'in elini tutup yazdırdığında, el yazısı oldukça belirgindi ve yazım, ruhun Dünya'da yaşadığı çağ olan on sekizinci yüzyıla aitti.

Üstelik Leopold, “ona karşılığında maddi veya manevi öğütler, yararlı bilgiler veya ihtiyaç duyduğu teşvik ve teselliyi cömertçe sunar.” [1255]]

Bir örnek alalım. Tek bir oturuşta, Leopold ruhu, oturanlardan hiçbirinin yardımı olmadan, onu destekleyen yastıkla medyumu kaldırdı. Bu, sözde "bilinçaltı"ya atfedilemeyecek, mükemmel bir şekilde karakterize edilmiş bir levitasyon fenomenidir, çünkü bir kuvvetin ve harici bir etkenin müdahalesini gerektirir.

Elbette, Bayan Smith'in odak noktası olduğu olgularda her şeyi açıklamak o kadar kolay değildir. Onun durumunda, zorlukların bol olduğu ve çeşitli farklı faktörlerin araya girdiği kabul edilmelidir.

Bilinçaltının ürünleri olan ve sorunu tek başına karmaşıklaştıran dış ve insanüstü zekaların müdahaleleriyle karışmış Spiritist ve animistik olguların bir iç içe geçmesi vardır. Yine de, bu biraz karışık karışımdan, kimlik kanıtları açıkça, iyi tanımlanmış ve kesin bir şekilde öne çıkar. Örneğin, kişiliği ikna edici ayrıntılarla ortaya çıkan taş ocağı işçisi John'un tezahürü. Ayrıca, yarım yüzyıldır ölmüş olan ve medyumun, Bayan Smith'in hiçbir zaman bulunmadığı Chessenaz Komünü arşivlerini oluşturan birçok doğum, evlilik ve ölüm belgesinde bulunanlarla aynı olduğu, bir soruşturmadan sonra tanınıp doğrulandığı üzere, şifacı Burnier ve Chessenaz (Fransa) sendikacısı Jean Chaumontet'nin el yazıları ve imzaları da.

Bu medyum söz konusu olduğunda, psişik güçlerin sıklıkla yetersiz olduğunu ve trans evrelerinin çok eşitsiz olduğunu, bunun da kendi kişiliğinin sık sık uyanmasına yol açtığını düşünmeye meyilliyim. Ancak gözlemlenen fenomenlerin, Prof. Flournoy'un istediği gibi, hafızanın yetenekleriyle hayal gücünün bilinçaltı gücünün etkileşimiyle açıklanabileceği sonucu çıkmaz.

Ayrıca, Profesörün itiraf ettiği "eğlence" eğilimi nedeniyle, alaycı ruhları, hatırladığı kadarıyla, "gülüp alay ettikleri" oturumlarına birden fazla kez çekmişti. Bu gibi durumlarda aldatıcı ruhların varlığından korkulmalıdır. Ve daha önce belirttiğim kuralların faydası burada yatar: oturanlar arasında düşüncelerin birleşmesi ve yükselmesi, dış etkenlerin eylemini kolaylaştırır. Gülmek, eğlenmek, her zaman sözünü kesmek, mantıksız ve mantıksız sorgulamak, bunların hepsi ciddi deneyler için zayıf koşullar oluşturur.

Hélène Smith izole bir vaka değil. Grubumuzdaki bir medyum, ruh kontrolünün etkisi altında, geçmiş yaşamından trans sahneleri sırasında birkaç kez yeniden üretmişti.

Ruh Rehberlerinin gizli eylemlerinden yardım alındığında, bir mıknatıslayıcı aynı zamanda bazı hassas kişilerde bu tür fenomenleri tetikleyebilir.

Barselona'daki Spiritist grup Fe (İnanç) başkanı Bay Fernandez Colavida, burada vurgulanması gerektiğini düşündüğüm sonuçlara ulaştı. Aşağıdakiler, 1900 Spiritist Kongresi'nde İspanyol delegasyonu tarafından

sunulan rapordan alınmıştır: [256]

“Medyum en üst düzeyde mıknatıslandığından [F. Colavida] ona bir önceki gece, bir hafta önce, bir ay önce, bir yıl önce yaptıklarını söylemesini emretti ve onu bu şekilde yönlendirerek çocukluğuna geri döndürdü ve çocukluğunu tüm ayrıntılarıyla anlattı.”

“Her zaman bu şekilde yönlendirilen medyum, ruhsal düzlemdeki hayatını anlattı: son enkarnasyonundaki ölümü ve sürekli olarak bu şekilde yönlendirilerek, en eskisinin gerçek bir vahşi olduğu dört enkarnasyona geri döndü. Her varoluşta medyumun yüz hatlarının tamamen değiştiği belirtilmelidir. Onu her zamanki haline geri getirmek için [F. Colavida] önce onu mevcut varoluşuna geri getirdi ve sonra onu uyandırdı.”

Kontrol (doğrulama) uğruna, deneyci daha sonra başka bir kişiden aynı ortamı mıknatıslamasını istedi ve daha önceki hesaplarının yanlış olduğunu öne sürdü. Ve yine de, bu öneriye rağmen, ortam dört varoluş serisini daha önce yaptığı şekilde yeniden üretti.

Katalonya Spiritist Birliği (İspanya) başkanı Bay J. Esteva Marata, büyülenmiş karısıyla yaptığı deneylerde aynı yöntemleri kullanarak benzer sonuçlar elde ettiğini söylüyor.

O zamandan beri, aynı türden deneyler çoğaldı ve ruhun önceki yaşamları hakkında birçok kesinlik unsuru elde edildi. [1257]] Ancak, bunlar büyük bir dikkat gerektirir: Deneyci çok duyarlı ve iyi gelişmiş hassasları seçmelidir. Ayrıca deneyciye, tüm yabancı etkileri ve sorun nedenlerini ortadan kaldırabilecek ve aynı zamanda medyumu olası herhangi bir talihsizlikten koruyabilecek kadar güçlü bir Ruh Rehberi yardımcı olmalıdır.

Özetle, bilinçaltı teorisi doğrudur, tam bilincimizin normal bilincimizden daha kapsamlı olması anlamında. Bilinçaltı uyurgezerlik hallerinde ondan ortaya çıkar, onu kontrol altına alır ve onu istila eder, ama ondan asla ayrılmaz.

Ancak, bilinçaltı teorisini ikinci bir özerk bilinç, yani ikili bir kişilik olarak ele alırsak yanlıştır. İçimizde birbirinden habersiz bir şekilde bir

arada var olan iki varlık yoktur. Birinin kişiliği, birinin bilinci sadece bir varlıktır. Sadece iki farklı görünüm altında kendini gösterir, yani bazen kişinin maddi yaşamı sırasında, fiziksel bedenin dar sınırları içinde, sınırlı hafıza ve yeteneklerle; bazen de kişinin zihinsel kaynaklarının ve genişletilmiş hafızasının doluluğunda, psişik yaşam sırasında. Bu durumda, kişinin geçmişinin tüm aşamalarını kucaklar ve onları geri getirebilir.

Diğerleri arasında Bay Pierre Janet, Binet, Taine ve Ribot tarafından önerilen tüm teoriler, yalnızca görünüşlere dayanır. Benlik *bölünmez* . Aksine, trans sırasında ortaya çıkan olağanüstü yetenekler, kişinin dışsallaştırılması (OBE) daha eksiksiz oldukça daha da güçlü olan bir birliğe doğru birleşir.

Ne yazık ki, durum her zaman net değildir ve bedenden ayrılma (OBE) yeterli değildir. Bazen, etkili nedenler arasında bir tür örtüşme, titreşimsel bir gelgit vardır ve bu da fenomeni belirsiz ve karışık hale getirir. Bu, özellikle çeşitli görünmez kişiliklerin trans sırasında kendilerini göstermeleri ve hiçbirinin hata nedenlerini ortadan kaldıracak güce veya iradeye sahip olmaması durumunda geçerlidir.

Eylemdeki nedenler kısmi, tamamlanmamış uyurgezerlik hallerinde karıştırılabilir. Ancak bu, ruhun kendisini canlı gücünde, şeylerin içsel nüfuzunda gösterdiği daha yüksek bir hal olarak kalır. O zamanlarda gerçekten yüce fenomenlere tanık olabiliriz. Ancak, bunları elde etmek için, bu "gülen ve neşeli" psikologların yaptığından daha ciddi bir şekilde ilerlemek gerekir.

Daha ciddi bir düzenin tezahürleri George Pelham, Robert Hyslop ve hepsinden önemlisi Imperator, Jérôme ve Mavi ruh tarafından verildi. Bunlarda, şüpheye yer bırakmayacak şekilde karakter özellikleri ve kimlik kanıtları bol miktarda bulunur. Aynı şey, çok çeşitli karakterler ve görüşler sunan çok sayıda kişiliğin bir medyumun gövdesinde sürekli ve doğru bir şekilde birbirini takip ettiği durumlar için de geçerlidir; ve aynı ağızdan, bazen en önemsiz dili, bazen en saf ve seçilmiş dili duymamıza izin verilir, asil ve narin duyguları ve tüm dinleyicileri memnun eden o kadar derin görüşleri ifade eder.

Acılarını, pişmanlıklarını ve ızdıraplarını açığa vurmak, teselli ve

aydınlanmış danışmanlık aramak için şefkatli kişilerin rehberliğinde seanslara gelen sıkıntılı ruhların tezahürleri de bilinçaltı sahtekarlıklar değildir.

Bu bağlamda, sıklıkla şu gerçeği gözlemledim: Alt düzey ruhların akışkan etkisi medyumları rahatsız eder, trans sırasında rahatsızlığa ve uyanırken şiddetli migrenlere neden olur, manyetik geçişler yoluyla hemen ayrılmayı gerektirecek noktaya kadar. Tersine, örneğin Mavi ruh gibi yükseltilmiş varlıklarla etkileşime girdiğinde, aynı hassaslar, etkisi yararlı ve faydalı olan hafif bir transa girer ve medyum, sanki huzur ve dinginlik atmosferinde yıkanmış gibi dinginlik izlenimiyle uyanır.

Bilinçaltı ve ikili kişilik teorileri bu tür olguları açıklamakta yetersizdir. Bilinçaltı, normal yaşamda sessiz olan derin katmanları dışsallaştırma (OBE) sırasında uyanan ve titreşen basit bir hafıza durumudur. Bu, medyumlarda önceki yaşamların yeniden yapılandırılması vakalarıyla gösterilmiştir. Bu, insan ve onun evriminin yasaları hakkında bilgi edinmemiz için muhteşem bir çalışma alanı olmaya devam etmektedir. Burada, bilinçli benliğin kendiliğinden bir yaratım olmadığına, ancak bir dizi varoluşta ardışık edinimler yoluyla bireyselliğini oluşturduğuna dair kanıtlar buluyoruz. Mevcut fiziksel organizma bu edinimlerin bazılarına katkıda bulunmadığından, zihnin böyle bir organizmanın sonucu olarak kabul edilemeyeceği, bunun yerine ondan önce var olduğu ve ondan sonra da hayatta kalacağı açıktır.

Bu nedenle, tüm gücü ve mantığıyla, Spiritist teori yalnızca kendisinin açıklayabileceği bir dizi olgudan ortaya çıkar. Ruh, kendisini bedenden bağımsız, bölünmez kişiliğiyle, kendi benliği asırlar boyunca yavaş yavaş, kendi içinde gizli halde tuttuğu ve beden dışı haldeyken, uykuda, trans halindeyken veya ölüm anında ele geçirdiği maddelerin yardımıyla ortaya koyar.

X X

Ruhsal görünümler ve maddeleşmeler

A görünümler ve maddeleşme fenomenleri deneycileri en çok etkileyenlerdir. Daha önce tartıştığımız tezahürlerde, ruh maddi nesneler veya yabancı organizmalar aracılığıyla hareket eder. Şimdi bunun yerine onu doğrudan iş başında göreceğiz. Ölümden sonra hayatta kalmanın kanıtları arasında, insan formunda yeniden ortaya çıkmasından - önceki dünyevi yaşamından - daha güçlü hiçbirinin olmadığının tamamen farkında olan bir ruh, akışkan elementler ve oturanlardan ödünç alınan yaşamsal güç aracılığıyla formunu yeniden oluşturmak için çalışacaktır.

Bazı seanslarda, önemli psişik güçlerle donatılmış medyumların huzurunda, ruhların elleri, yüzleri, gövdeleri ve hatta tüm vücutları, yaşamın tüm görünümlerine sahip olarak şekillenebilir: sıcaklık, hareket, elle tutulurluk. Bu eller size dokunabilir, sizi okşayabilir veya vurabilir; nesneleri hareket ettirir ve müzik aletleri çalarlar. Bu yüzler canlanır ve konuşur, vücutları hareket eder, oturanlar arasında dolaşır; onları yakalayabilir ve elle muayene edebilirsiniz. Sonra aniden kaybolurlar, geçici bir süre sonra katı halden akışkan hale geçerler.

Tıpkı dahil etme fenomenlerinin bizi psikolojinin derin yasalarıyla tanıştırması gibi, ruh formlarının yeniden oluşturulması da bizi maddenin daha az bilinen durumlarıyla tanıştırabilir. İradenin ölçülemez şeyler üzerinde uygulayabileceği eylemleri bize göstererek, bizi yaratılışın en mahrem sırlarına veya daha doğrusu evrenin ebedi yenilenmesine yaklaştırır.

[1258]] maddenin en basit halini temsil ettiğini biliyoruz . O kadar inceliklidir ki tüm analizlerden kaçar. Ve yine de, bu sıvıdan, kademeli yoğunlaşmalar yoluyla, dünyevi maddenin temelini oluşturan tüm katı ve ağır cisimler ilerler. Bu cisimler göründükleri kadar yoğun veya kompakt değildir. Sıvılar ve ruhların kendileri tarafından en büyük kolaylıkla geçilirler. İkincisi, iradelerini psişik güç yardımıyla odaklayarak onları parçalayabilir, unsurlarını ayırabilir, onları akışkan hale geri getirebilir ve sonra onları hareket ettirebilir ve eski hallerine geri döndürebilir. Bu, apport fenomenini açıklar. [1259]]

Ardışık seyrelme (eterleşme) dereceleri boyunca madde katıdan sıvıya, sonra gaz fazına geçer ve sonunda akışkan halde son bulur. En sert cisimler böylece görünmeyen ve eterik hale geri dönebilir. Tersine, en ince sıvı bile kademeli olarak opak ve elle tutulur bir cisme dönüşebilir. Tüm doğa bize maddeyi en saf eterik halden en kaba fiziksel hale götüren dönüşümler zincirini gösterir.

Madde eterikleştikçe ve giderek daha incelikli hale geldikçe, madde yeni özellikler ve giderek artan yoğunlukta kuvvetler kazanır. Patlayıcılar, belirli maddelerin radyasyonları, katot ışınlarının nüfuz etme gücü, radyo dalgalarının uzun menzilli etkisi sadece birkaç örnektir. Bunlar aracılığıyla, kozmik eteri madde ve enerjinin birleştiği ortam, dinamik aktivitelerin büyük bir dayanak noktası, ilahi irade tarafından yönlendirilen tükenmez kuvvetlerin kaynağı ve yaşam ve ebedi düşüncenin uyumlarının aralıksız dalgalar halinde yayıldığı yer olarak düşünmeye yönlendiririliriz.

İşte buradasınız! - ve bu noktada söz konusu konu beklenmedik bir boyut kazanıyor - Yaratıcı gücün evrensel akışkan üzerinde, bütün dünya sistemlerini doğurmak için uyguladığı eylem, daha mütevazı bir düzeyde, ancak aynı yasalara tabi olarak, bir ruhun, insanların gözünde varlığını ve kimliğini belirleyebilen geçici formlarını yeniden oluşturma eyleminde bulduğumuz eylemle aynıdır.

Teleskoplarımızın derin uzayda ortaya çıkardığı, yoğun kozmik maddenin kümeleri ve dünyaların tohumları olan aynı bulutsular, ruh maddeleşmelerinin sürecinin ilk evresinde bulunmaktadır.

Spiritist deneylerin en geniş sonuçlarına ulaşmasının yolu budur. Ruhun madde üzerindeki etkisi, yıldızların Kozmos'un devasa işini nasıl geliştirdiğini ve ortaya çıkardığını anlamamızı sağlayabilir.

Çoğu seansta, ilk önce oval biçimli, bulanık kümeleri; ardından duvarlardan, parke zeminlerden veya oturanların kendilerinden kopan parlak, akışkan izleri ayırt edebiliriz; bunlar giderek genişler ve uzar, spektral formlara dönüşür.

Çeşitliliklerinde maddeleşmeler sonsuza kadar derecelendirilir. Ruhlar, ilk başta gören medyumlar tarafından algılanabilmeleri için formlarını yoğunlaştırırlar. İkincisi, iletişim kuran ruhların fizyonomisini tanımlar -

ve tanımladıkları daha sonra hem gün ışığında hem de el feneri ışığında fotoğraflanarak doğrulanır. [12601] Fotoğrafik plakanın insan gözünden daha hassas olduğu bilinmektedir. Daha büyük bir dereceye ulaştığında, maddeleşme tamamlanır; ruh tüm oturanlara görünür hale gelir ve tartılmasına izin verir. Uzuvları yumuşak maddelerde izler ve kalıplar bırakabilir.

Tüm bunlar için kontrol çok sıkı olmalıdır. Kişi her türlü hata veya yanılgı nedenine karşı dikkatli olmalıdır. Bu nedenle kayıt ve fotoğrafik cihazlar mümkün olduğunca sık kullanılmalıdır.

Öncelikle, oturanların göremediği ruhların görüntülerinin fotoğraf plakalarına sabitlenebildiği tüm durumlara bir göz atalım. Bu tür olgularda birçok aldatmaca ve suistimal yaşanmış olsa da, aksine, ciddi deneyler ve tanıklıklar bol miktarda mevcuttur.

İngiliz bilim insanı ve araştırmacı Alfred Russell Wallace, evde kendi ailesiyle deneyler yaparken, annesinin ruhunun bir fotoğrafını elde etti ve bu fotoğrafta "alışılmadık şekilde çıkıntılı bir alt dudak" kimliğin ikna edici bir kanıtıydı. Bir görme medyumu, fotoğraf çekiminin sonundan önce hayaletin resmini tarif etmişti ve bu resmin doğru olduğu kanıtlandı. [1261]]

Kurtarıcımız İsa Mesih'in Hayatı (İngilizce basım, New York, McClure-Tissot Co., 1899) adlı kitabının çizimleriyle ünlü Fransız ressam Tissot, hiç de daha az çarpıcı olmayan bir kanıt elde etti: Beden dışı bir deneyim sırasında medyumunun hem fiziksel hem de akışkan bedenlerinden oluşan bir grubun, ayrıca bedensiz bir ruhun ve deneycinin fotoğrafı. [1262]]

Benzer bulgular Doktor Thompson ve Moroni; Profesörler Boutlerov ve Rossi-Pagnoni; ve Bristol'dan Bay Beattie tarafından da yapıldı. Hepsi kendilerini en ince önlemlerle çevrelediler. Aksakof'un *Animisme et Spiritisme* (s. 27) adlı eserinde Bay Beattie'nin deneylerinin ayrıntılı bir anlatımını okuyabiliriz.

Bu deneylerin ilk serisinde, on sekizinci seansta fotoğraf plakasında bir insan formu oluşturuldu. Daha sonra, Dr. Thompson bu araştırmalara girişti ve ilk başta belirsiz, sonra giderek daha belirgin bir şekilde görülebilen bir dizi insan başı, profil ve form elde edildi; bunların hepsi daha önce büyülenmiş bir medyum tarafından tanımlanmıştı. Bazen

karanlıkta çalışıyorlardı. Aksakof bunun hakkında şunları söyledi: [1263]]

"Bütün bunlardan, sadece 'aydınlık görüntülerin' değil, gözle görülemeyen ve kendiliğinden aydınlık olan veya retinamızın duyarsız olduğu ışık ışınlarını fotoğraf plakasına yansıtan belirli bir tür maddenin üretimlerinin varlığında olduğumuz sonucuna varabiliriz. Bunun bir tür madde olduğu, bazen o kadar az yoğun olmasıyla kanıtlanır ki, oturanların formları ve masa onun aracılığıyla görülebilir; ve diğer zamanlarda o kadar yoğundur ki oturanların görüntüsünü kaplar..." Bir durumda, "Form siyah görünüyordu."

Gördüğümüz gibi, Aksakov, benimle birlikte, bu tezahürlerin, görünmeyen zeki varlıklar tarafından şekillendirilmiş bir madde olan bir sıvı veya eterin varlığı olmadan açıklanamayacağına inanıyor. Ona göre, fenomene, kelimenin tam anlamıyla maddi ve bu görünmez maddeyi belirli bir amaç için yapay olarak şekillendiren bir iradenin müdahalesiyle entelektüel olan ikili bir karakter kazandıran şey budur.

Profesyonel bir fotoğrafçı olan William H. Mumler, plakalarında ölen kişilerin görüntülerini elde etti. Sahtecilikten dava edildi, ancak hiçbir sahtecilik ortaya çıkmadı ve fotoğrafçı davayı kazandı.

Yargısal soruşturma, fotoğraf plakasında çıplak gözle görülemeyen insan figürlerinin üretildiğini bir gerçek olarak tespit etmekle kalmadı , aynı zamanda on iki tanık da bu figürlerde ölen akrabalarının görüntülerini tanıdıklarını beyan etti. Dahası, New York'lu Yargıç John W. Edmonds da dahil olmak üzere beş tanık, bu görüntülerin gerçekten üretilip tanındığını ancak bu görüntülerde tasvir edilen kişilerin yaşamları boyunca hiç fotoğraflanmadıklarını ifade etti. [1264]] Bay Bronson Murray'in davasında, [265] ölen kişilerin görüntüleri, onları Dünya'da tanıyan hiçbir tanığın yokluğunda elde edildi.

Bir maddeleşmenin ardışık aşamalarını fotoğraflamak mümkündü. Roma'daki *II Vessillo Spiritista dergisinin müdürü* ve dürüstlüğü şüphe götürmez olan Bay Ernesto Volpi'nin nezaketine borçlu olduğum bir dizi reprodüksiyona sahibim. Bunlar, ilk fotoğraf çekiminde çok belirsiz olan, daha sonra giderek yoğunlaşan ve sonunda ortama görünür hale gelen ve aynı zamanda fotoğraf plakasını etkileyen bir ruh formunun kademeli görünümlerini temsil ediyor.

Şimdi, görüntünün tüm oturanlara, medyuma olduğu gibi aynı anda göründüğü ve bu durumun herhangi bir karışıklığı imkansız kıldığı bazı durumları hatırlayalım. Bu durumlarda, maddeleşmiş ruh bir insanın tüm görünümüne sahiptir; hareket eder ve yürür, orada bulunan insanlarla konuşur ve bu durumda birkaç an yaşadıktan sonra, yavaşça kaybolur ve tabiri caizse, gözlerinin önünde erir.

Öncelikle, daha önce başka bir yerde de bahsettiğim gibi, birkaç yıl boyunca Londra Kraliyet Cemiyeti'nden Sir W. Crookes'un huzurunda kendini gösteren kadınsı bir form olan Katie King'in meşhur vakası var. [1266]]

Sir W. Crookes'un iddialarından geri adım attığı sıklıkla öne sürülmüştür. Peki, 1898'de Bristol'da düzenlenen ve başkanı olduğu İngiliz Bilim İlerlemesi Derneği'nin önündeki konuşmasında aslında ne söylediğine bir bakalım: [6267]]

“Bilimsel bilgimizin dışında, ölümlülerin ortak zekasından farklı bir zeka tarafından uygulanan bir Güç'ün var olduğunu gösterme eğiliminde olan deneylerin bir hesabını yayınlamamın üzerinden otuz yıl geçti... Geri çekeceğim hiçbir şey yok. Zaten yayınlanmış ifadelerime sadık kalıyorum. Aslında, bunlara çok şey ekleyebilirim.”

Ünlü İngiliz yazar Bayan Florence Marryat, kitaplarından birinde Crookes'un seanslarının ayrıntılı bir anlatımını bıraktı; bu seansların en gayretli tanıklarından biri de kendisiydi. İşte bir parça: [268]

“Bay Crookes ile birlikte birkaç kez onun için oturdum ve kitabında konu hakkında bahsedilen testleri uygulandığını gördüm. Florrie'nin koyu buklelerinin perdenin dışında, seyircilerin gözü önünde *yere çivilendiğini gördüm* , 'Katie' etrafta dolaşıp bizimle konuşuyordu... Dahası, hem Florrie'yi hem de 'Katie'yi birkaç kez birlikte gördüm, bu yüzden konu hakkında iki ayrı yaratık olduklarından şüphem yok... Orada bulunan herkes... gazın maddeleşmiş form üzerindeki tam parlamasının etkisine tanık olmayı, her zamanki oturma eylemine tercih ettiğimize karar verdi... Buna göre 'Katie'ye tercihimizi söyledik ve o da teste girmeyi kabul etti, ancak daha sonra ona çok acı verdiğimizi söyledi. Oturma odasının duvarına yaslandı, kollarını sanki çarmıha gerilmiş gibi uzattı. Sonra gaz - ocakları sonuna kadar açıldı... 'Katie King' üzerindeki etki muhteşemdi.

Sadece bir saniyeliğine kendisi gibi göründü, sonra yavaş yavaş erimeye başladı. Onun formunun maddesel olmaktan çıkmasını, sıcak bir ateşin önünde eriyen bir balmumu bebeğe benzetebilirim. Önce, yüz hatları bulanıklaştı ve belirsizleşti; sanki birbirlerine çarpıyorlardı. Gözler yuvalarına gömüldü, burun kayboldu, ön kemik içeri düştü. Sonra uzuvlar altından kayıp gitti ve o, yıkılan bir yapı gibi halının üzerinde daha da alçaldı... ve biz, üç gaz ocağının ışığıyla 'Katie King'in durduğu noktaya bakmak zorunda kaldık."

Geçici akışkan yaratımlar üzerinde ışığın parçalanma gücünün ne kadar büyük olduğunu göstermek için bu tanımı burada yeniden üretmeye çalıştık; dolayısıyla, bazı durumlarda, yaratabilecekleri olumsuzluklara rağmen, karanlık veya loş ışıklı odalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Revue'de (Paris, cilt 65, s. 36) yayınlanan bir makalede şu benzetmeyi yapmıştır :

“İşte bir şişede eşit hacimlerde hidrojen ve klor karışımı var. Bu karışımın korunmasını istiyorsanız, hoşunuza gitsin ya da gitmesin, şişeyi karanlık bir yere koymalısınız. Bu yasadır. Gölgede kaldığı sürece kendini koruyacaktır. Ancak, bir okul çocuğunun hayal gücünden esinlenip bu karışımı ışığın etkisine maruz bırakırsanız, aniden şiddetli bir patlama duyulacaktır. Hidrojen ve klor kaybolacak ve şişede yeni bir madde, yani hidroklorik asit kalacaktır. O zamana kadar karanlığın iki cisme saygı duyduğunu, ışığın ise onları kırdığını anlamış olacaksınız.”

Kesinlik unsurlarını ve en kesin kanıtları bir araya getiren bir diğer ünlü vaka, [1269]] 1861-1866 yılları arasında New York'ta ölen Estelle Livermore'un, Benjamin Franklin olduğunu iddia eden başka bir ruhun yönettiği 388 seans sırasında bankacı kocası Livermore'a görünmesiydi.

Fenomen, bir dizi ısrarcı kanıtla tamamlanıyor. Estelle, kocasının önünde, onun getirdiği ve işaretlediği kartlara yaklaşık yüz mesaj yazmıştı. Hayaleti saran gizemli bir ışık sayesinde Bay Livermore, yazarın elini, yüz hatlarını, gözlerini, kaşlarını ve saçlarını tanıdı. "Estelle'in yüzü ... ışığın önünde," dedi, "bu dünyadaki varlıklarda tanık olmamız için verilmeyen bir güzelliğe düzensiz parıltılarını saçarak ... bana mutlulukla ışıldayan bir ifadeyle baktı." (*A.g.e.,* s. 488)

Bu gerçekler artık çoktan eskidir ve sıklıkla bildirilmiştir. Ancak,

önemleri ve yarattıkları büyük yankı nedeniyle, bunların üzerinde durmadan geçemezdik. İşte daha yakın tarihli bazı fenomenler. Burada, ortaya çıkan yalnızca izole edilmiş formlar değil, aynı zamanda her biri ortamdan ayrı bir bireysellik oluşturan bütün maddeleşmiş ruh gruplarıdır. Farklı şekiller, boyutlar ve ebatlar birlikte belirir, bulanık bir akışkan kütle pahasına kademeli olarak düzenlenir ve sonra deneycilerin çalışmalarında ve tartışmalarında bir an için birbirine karıştıktan sonra aniden çözülür.

New York Pasteur Enstitüsü müdürü Dr. Paul Gibier, 1900 yılında Paris'te düzenlenen 4. Uluslararası Psikoloji Kongresi'nde "hayaletlerin maddeleşmeleri" hakkında çok kapsamlı bir bildiri sundu, [1270]] ve bu bildiriler, genellikle biyoloji çalışmalarında kendisine yardımcı olan asistanların huzurunda kendi laboratuvarında elde ettiği bildirilerdi. Ailesinden birkaç kadın da bu deneylere katıldı. Onların özel görevi, medyum Bayan Salmon'ı denetlemek ve kıyafetlerini her zaman siyah olan, hayaletlerinse beyaz renkte göründüğünü kontrol etmekti.

Tüm önlemler alındı. Bir asma kilitle kilitlenmiş demir bir kapıyla dikkatlice kapatılmış metal bir kafes kullanıldı. Seanslar sırasında medyum, anahtarı her zaman Dr. Gibier'in elinde olan bu kafese kilitlendi. Ayrıca, asma kilidin ağzına bir Fransız posta pulu yapıştırıldı. Kafes, örtülü bir dolapla tamamlandı. Diğer durumlarda, kafes olmadan sadece dolap kullanıldı.

Bu koşullar altında birçok seans düzenlendi. Sadece birini anlatacağım çünkü diğerlerinin hepsini özetliyor. [1271]]

10 Aralık 1898'de [272] medyum Bayan Salmon dolaba yerleştirildi ve sandalyesine bağlandı. Ayrıca boynuna bir kurdele geçirildi ve cerrahi bir düğümle sabitlendi. Kurdelenin uçları dolabın tavanında delinmiş iki delikten geçirildi ve siyah giyinmiş medyumun erişemeyeceği kadar uzakta, çift düğümle çok sıkı bir şekilde birbirine bağlandı. Işık kısılmış olsa da nesneler seçilebiliyordu.

İlk başta, oturma sırasında kolların, gövdelerin ve yüzlerin tamamlanmamış görüntüleri ortaya çıktı. Hepsi beyaz giyinmiş, bütün formlar onları takip etti. Boyutları, küçük Maudy denen bir çocuk formundan uzun boylu hayaletlere kadar değişiyordu. Sonra, medyumun

kendisi ellili yaşlarda, hafif kilolu bir kişi olmasına rağmen ince ve zarif kadın formları geldi. Görüntüler arasında, büyük ve sakallı bir erkek formu vardı. Seyircilere kuvvetlice el sıkışan güçlü sesli bir ruh olan Ellan'dı. Dr. Gibier'in eli tarafından sıkıştırılan bu el, basınç altında yavaş yavaş eridi.

Bu tür hayaletler deneycilerin açıkça görebileceği şekilde oluştu. Önce parlayan ve hareket eden, giderek bir sütun şeklinde uzanan puslu bir noktayı ayırt ettiler. Sonra bir T şekline dönüştü ve bu da örtülü bir kadının profiline dönüştü. Son olarak, genç bir kızın ince ve narin, büyüleyici yüzü şekillendi ve yoğunlaştı. Cemaatin arasında yürüdü, onlarla el sıkışarak selamlaştı. Bundan sonra, hayalet bir iskambil kalesi gibi çöktü. Bir an için, hala zeminin üzerinde yükselen zarif bir baş görülebiliyordu, sonra her şey kayboldu. Aynı anda, Dr. Gibier hala yerinde duran, dolaba bağlı medyuma dokundu. Tam ışık geri geldi, kurdeleler kontrol edildi ve sağlam oldukları görüldü; onları çözmek epey zaman aldı.

Bu formlar hareket edebilir ve konuşabilir. Kendilerine isim verirler: Blanche, Lélia, Musiquita, vb. İçlerinden biri gitar çalabilir. Hepsi oturanlarla konuşurdu; sesleri odanın her köşesinden duyulabilirdi. Hayaletleri giydiren kumaşlara gelince, kendileri bunları kısmen medyumun maddesel olmayan giysilerinden ödünç alınan unsurların yardımıyla ürettiklerini iddia ediyorlar. Bir seansta, Lélia ruhu, toplananların gözleri önünde nefesiyle, yavaş yavaş yayılan ve mevcut tüm oturanları kaplayan hafif bir beyaz tül bez oluşturdu. Bu, bu bölümün başında söylenenleri doğrulayan, irade yoluyla yaratılışın bir örneğidir. Bu hayaletler nereden geliyor ve doğaları nedir? Dr. Gibier'e göre, sorulduğunda, tüm hayaletler kendilerini "araçları (medyum) tarafından tezahür ettirilen 'Ruhlar' ... varlıklar, belirgin kişilikler, bize öbür dünyanın varlığını göstermek olan bedensiz ruhlar" olarak ilan ettiler. [1273]]

Diğerlerinin arasında bir ayrıntı, tüm bu ruhların insan karakterine sahip olduğunu gösteriyor. Dr. Gibier, bu formların ilk başta çok utangaç olduğunu, bu nedenle "Kişinin güvenini kazanması gerektiğini" beyan ediyor. [1274]]

Bu ruhlardan birinin kimliği kesin bir şekilde belirlenebilirdi. Blanche, oturumlara katılan iki hanımın ölmüş akrabasıydı. Birinin yeğeniydi ve diğerinin kuzeniydi. İkisi de onu defalarca öpebildi ve medyumun anlayamadığı bir dil olan Fransızca ruhuyla konuşabildi.

Dr. Gibier, tezahürlerin yoğunluğunun, medyum tarafından ruhlara verilen “kuvvetlerin hacmi”ne göre değiştiğini ve vakaya bağlı olarak, medyumun oturduğu kafes veya dolaptan daha fazla veya daha az uzaklıkta üretildiğini belirtti.

Seanslardan birinde rahatsız edici bir olay yaşandı. Medyum, büyülenmiş ve kafese kilitlenmiş halde, akşamın sonunda kafesin dışında bulundu. Ruh Ellan'ın yaptığı açıklamalara göre, kafesin kapısı görünmez ajanlar tarafından maddesel olmaktan çıkarılmış ve sonra yeniden oluşturulmuştu. Bu, burada vurgulanması önemli görünen katı maddenin parçalanması ve yeniden oluşturulmasının dikkate değer bir örneğidir.

1900 yılında Paris'te düzenlenen Uluslararası Spiritüalist ve Spiritist Kongresi'nde toplanan tanıklıklar da en az bunlar kadar önemliydi.

23 Eylül'deki oturumda, Dahomey'in eski valisi, senatör ve Bouches-du-Rhône Eyaleti (Fransa) Genel Konseyi başkanı Dr. JM Bayol, 1 Ocak 1899'dan 6 Eylül 1900'e kadar Arles'daki Alyscamps nekropolünde bir çiftlikte gözlemlenen hayalet olaylarını açık bir şekilde açıkladı. [1275]]

O zamandan beri, Provence'ın berrak bulutsuz gökyüzünün altında porsuk ağaçları ve çitlembiklerin arasında hala sıra sıra antik lahitlerin bulunduğu Alyscamps (kelimenin tam anlamıyla "Elysian Tarlaları") Roma nekropolünü bizzat ziyaret ettim. Aşağıda bahsi geçen Acella'nın mezarını gördüm ve şu yazıyı okudum: "Düğününün tam gecesi, on yedi yaşında ölen kızım Acella'ya." Dr. Bayol'un deneyleri, mezar taşlarıyla inşa edilmiş komşu bir çiftlikte, Bouches-du-Rhône valisi; bir tümen generali; Mireille'in *(* Paris, 1859) yazarı büyük şair Fréderic Mistral; tıp doktorları, avukatlar vb. gibi önemli şahsiyetlerin huzurunda gerçekleşti.

Bu fenomenler, odada büyük bir gürültüyle yuvarlanan ağır bir masanın hareketleriyle başladı. Sonra ışıklı kürelerin çırpındığı ve aynalarda yansıdığı görüldü, bu da nesnel gerçekliklerini kanıtladı. Dr.

Bayol, Antonin imparatorları zamanında (MS 137-180) ölen genç Romalı kadın Acella'nın ruhunu çağırma fikrini buldu. Bir alev belirdi, ona doğru geldi ve başına kondu. Onunla yaşayan bir insana yapacağı gibi konuştu ve alev akıllıca hareket etmeye devam etti. Bazen on veya on iki kadar akıllı görünen alev oluyordu; böylece tüm oda aydınlanıyordu.

"Acaba halüsinasyon mu görüyorduk?" diye merak etti Dr. Bayol. "Bazen on dokuz kişiydik ve benim gibi eski bir sömürge yöneticisini halüsinasyona uğratmanın zor olacağını düşünüyorum."

Daha sonra Eyguières'de (Bouches-du-Rhône, Fransa) Acella'nın ruhu kendini görünür kıldı ve yüzünün parafinle bir izini bıraktı - genellikle kalıpların yapıldığı gibi içi boş değil, yüksek kabartma. Sonra apports, [1276]] ve anlatıcının ceplerini dolduran gül yaprakları, incir yaprakları ve defne yağmurları vardı. Provençal dilinde bir şiir dikte edildi ve melodiler görünür bir temas olmadan bir mandolinle çalındı.

Medyum olan cahil bireyler klasik Yunan dilinde yazı fenomeni elde ettiler. Diğer zamanlarda, büyük gücün fiziksel etkileri vardı. Medyumlardan biri on üç fit yükseklikteki boşluğa fırlatıldı ve kendisine zarar vermeden bir masanın üzerine düştü.

[1277'deki] giriş konuşmasında . “[her türlü olası önlemle] çevriliydik... Fransa'da Fransızları korkutan bu korkunç şey, bu korkunç canavar var, buna alay denir. Lütfen benim gibi eski bir sömürge yöneticisinin buna cesaret etmesine izin verin. Haklı olduğuma ve gerçeği söylemekten korkmamam gerektiğine ikna oldum.”

1901 ve 1902 yıllarında İtalyan basını, medyum Eusapia Paladino'nun Cenova'daki Minerva Kulübü'nde verdiği bir dizi seansı haber yaptı. Seanslarda Profesörler Lombroso, Morseli, F. Porro ve yarımadada iyi tanınan ve Spiritizm konusunda oldukça şüpheci olan *, II Secolo XIX gazetesinin yönetmeni, nüktedan gazeteci ve yazar Luigi Arnaldo Vassallo da bulunuyordu.*

On oturum vardı. Birçok fiziksel olay ve birkaç levitasyon vakasından sonra, [1278]] bazı hayaletler şekil aldı. Bay Vassallo bunları gazetesinde şöyle tarif etti: [279]

“Olay, bireysel veya kolektif halüsinasyon olasılığını dışlayacak kadar uzun sürdü. Medyumun başının üstünde oturan herkesi selamlayan beyaz bir el belirdi. Olayı geliştirmek için, maddeleşmeyi engelleyen ışık kapatıldı. Sonra, hemen arkamda bir kişiyle temasın belirgin dokunsal hissini hissettim; iki kol beni sardı, tutkulu bir şefkatle kucakladı; daha önce görülen elle orantılı iki küçük, ince el, başımı bastırdı ve okşadı. Gizemli bir ışık beni kamaştırdı ve herkesin duyabileceği şekilde tekrar tekrar öpücükler aldım. Bu, yalnızca ölen oğlum Naldino olabilirdi; ve şimdi küçük bir elektrik lambasını yaktıktan sonra, yanımda herkesin görebileceği ve ölen oğlumun özelliklerini tam olarak yansıtan bir silüet çizildi. Bu form birkaç saniye hareketsiz kaldı.”

“Dördüncü seansta fenomeni en yoğun haliyle gördük. Naldino tekrar belirdi. Önce, yaklaşık kendi boyumda bir insan bedeninin bana yaslandığını hissettiğim uzun bir kucaklaşma. Sonra herkesin duyduğu, Ceneviz lehçesinde konuşulan kırık ifadelerle serpiştirilmiş bir sürü öpücük aldım - medyumun yalnızca Napoliten konuşabildiğini unutmayın - ve bunlar bana çok tanıdık gelen özel bir tınıya sahipti: 'Papà mio! papà caro' ('Baba, babacığım') 'oh Dio!' ('Aman Tanrım!') gibi sevinç ifadeleriyle dönüşümlü olarak.”

“Birdenbire, görünmeyenle, ama elle tutulur olanla olan temas kaybolmak üzereymiş gibi göründü; oğlum kaybolup gidiyor gibiydi. Sonra yeni bir kucaklama. Neredeyse gürültülü üç güçlü öpücük aldım ve ses bana şöyle dedi: 'Li darai alla mamma!' (Bunlar anneme'). Elektrik lambasını tekrar yakmamız istendi ve sanki görünmeyen bize varlığının son bir kanıtını vermek istiyormuş gibi, önceki bir seansta Profesör Mirelli'nin [280] başına gelen bir fenomen yeniden canlandı. Hepimiz, daha önce belirlenmiş olana benzeyen bir insan formunun bana doğru ilerlediğini, kollarını açtığını ve beni tekrar kucakladığını algıladık. Ellerinden biri sağ elimi tutarken, sol elim medyumun elini hiç bırakmadı; medyum, oturan herkesin görebildiği gibi, sakin ve derin bir hipnoz halinde sandalyesinde duruyordu.”

Bazı akşamlar çok sayıda hayalet görüyordu. Belirsiz profiller, baş hatları, loş ışıklı bir arka plana çizilmiş gölgeler; odanın karanlık köşelerinde son derece ince, beyaz hayaletler beliriyordu. Profesör

Morselli, on bir yaşında ölen küçük kızının gölgesini tanıdı. Bay Bozzano, narin bir kadın elinin onu tuttuğunu ve okşadığını hissetti; iki kol boynunu sarmıştı. Zayıf ama belirgin bir ses, ona göre "mezarın ötesinden gelen bir vahiy" olan bir ismi telaffuz ediyordu. Bu sırada medyum uyanmıştı, inliyor, görünmez dostlarına yalvarıyor, yardım istiyordu. Çektiği acılar öyle büyüktü ki deneylere derhal ara vermek zorundaydı.

Cenova Üniversitesi'nde psikoloji profesörü olan Dr. Morselli tarafından yönetilen bir seans sırasında, medyum, kıyafetleri dikkatlice arandıktan sonra küçük bir kamp yatağına bağlandı. Beş maddeleşmiş form loş ışıkta belirdi. Sonuncusu, şeffaf gazlı beze sarılı ve kollarında bir çocuk taşıyan bir kadındı. Gölgesi parlak gaz lambası tarafından duvara yansıtılan genç bir kadının başka bir formu eğildi ve gölge, formun her hareketini takip etti. [1 81]

Bu deneyler hakkında birkaç dergi arasında sert bir tartışma çıktı. Profesör Morselli cevaplarından birinde şunları söyledi: [-282]

“Ruhsalcılık, kadim inançlarla bağlı olduğu ve dünyanın tüm büyük dinleri ve felsefeleriyle ilişkilendirildiği için, en liberal ve en önyargılı Bilim adamının dikkatini ve saygısını çekmeyi hak ediyor. Artık alayla ve neredeyse kayıtsızlıkla geçiştirilemez, çünkü en yüksek düzeydeki zekaların onayını emreden bir hipotezdir.”

LA Vassallo, Roma'da yerel Basın Derneği'nin binasında, 1910-1911 yılları arasında İtalya'nın başbakanlığını yapmış finansçı, hukukçu Bay Luigi Luzzatti başkanlığındaki seçkin bir izleyici topluluğu önünde düzenlediği bir basın toplantısında, yukarıda anlatılan tüm gerçekleri ortaya koydu ve ölen oğlunun hayaletlerini cesurca ileri sürdü.

Torino Üniversitesi'ndeki ünlü profesör Cesare Lombroso, *Ölümden Sonra - Ne?* adlı kitabının II. Bölümünün "Hayalet Görünümler ve Maddeleşmeler" başlıklı kısmında, Vassallo ve Morselli'nin Eusapia ile yaptığı görüşmeler sırasında elde edilen görüntüleri anlattıktan sonra kendini şöyle ifade etmiştir: [12831]

“Ben de 1903 yılında Cenova'da benzer bir hayalet görme fırsatı buldum. Medyum (Eusapia) yarı sarhoş bir haldeydi, bu yüzden bizim için hiçbir şey olmayacağını düşünürdüm. Seans başlamadan önce, tam ışıkta bir cam mürekkep hokkasını hareket ettirip ettiremeyeceğini

sorduğumda, o kaba konuşmasıyla, 'Ve seni bu kadar önemsiz şeylere inatla saplantılı kılan şey ne? Çok daha fazlasını yapabilirim: Anneni görmeni sağlayabilirim...'"

"Bu vaatle harekete geçen seansın yarım saati geçtikten sonra, onun vaadinin yerine getirilmesini görmek için çok canlı bir arzuya kapıldım. Masa hemen düşünceme her zamanki işaret hareketleriyle onay verdi; ve kısa bir süre sonra (... kırmızı bir ışığın yarı karanlığında) perdeden anneminkine benzer oldukça kısa bir figürün ayrıldığını gördüm, örtülüydü, ... yanıma geldi ve birçok kişi tarafından duyulabilen ama benim duyma yeteneğim biraz zayıf olan ben tarafından duyulamayan sözcükleri fısıldadı. Duygudan neredeyse kendimden geçmiştim ve sözlerini tekrarlamasını rica ettim. Tekrarladı ve 'Cesar, fio mio!' dedi. (... bu onun alışılmış ifadesi değildi, benimle karşılaştığında 'mio fiol' derdi; ama ölenlerin hayaletlerinin yaptığı ifade hataları iyi bilinir ve bunlar medyumların ve deneycilerin dilinden ödünç alınmıştır) ve yüzündeki peçeyi bir anlığına kaldırarak bana bir öpücük verdi."

"O anda Eusapia kesinlikle iki kişi tarafından elinden tutuluyordu ve boyu, görünüşü hakkında en ufak bir fikri olmayan zavallı annemden en az dört santim daha uzundu..."

"En tipik ve garip olaylardan biri, Palermo'lu Massaro'nun başına 26 Kasım 1906'da Milano'da gerçekleşen seansta gelen olaydır. Bir süre önce, yakın zamanda ölen oğlunun ruhunu bir döner tablada canlandırdıktan sonra, ondan Milano'da bir cisimleşme vaadi almıştı."

Sayısız ruhların belirmesi ve cisimleşmesi olmuştur. Ben de Tours'da (Fransa) bir tane gördüm, ki bunu *Christianity and Spiritism adlı kitabımda anlattım* . [1284]] Bu durumda, form karanlık ve belirsizdi. Yürümüyordu; zeminden kayıyordu.

Bazen hayaletler ideal bir güzelliğin tüm özelliklerini alıyordu. Bay Georg Larsen, İsveç gazetesi Eko'ya yazdığı bir *mektupta* , [1285]] 24 Mart 1899'da ölen eşi Anna'nın görünümünü anlatıyor. Olay 1901'de Berlin'de Prenses Mary Karadja, Kontes Eliza von Moltke ve diğerlerinin huzurunda gerçekleşti. Tutanaklar hazırlandı ve orada bulunan herkes tarafından imzalandı. Bay Larsen anlatıyor:

"Perdeler açıldı ve harika bir manzara ortaya çıktı. Baştan ayağa kadar

uzanan uzun beyaz bir duvakla gelin gibi giyinmiş incecik bir kadın gördük; ama ne duvaktı o! Havadan gelen ışıklarla örülmüş gibiydi. O yüzü ne kadar da çabuk tanıdım! On iki yıl önce, o zamanlar hayatta olan bu kadını sunağa götürüyordum! Ah, ne kadar da güzeldi, siyah saçlarından duvak düşmüştü ve başının üzerinde parlayan bir yıldız vardı! Etrafımda şaşkınlık ünlemleri duydum. Perdeler tekrar kapanana kadar gözlerim o sevgili yüze sabitlendi."

"Bir an sonra yeniden belirdi, tıpkı evimizde olduğu gibi görünüyordu. Bana yaklaştı ve kollarını uzattı. Siyah saçları yüzünün etrafında en güzel çerçeveyi oluşturuyordu. Kolları çıplaktı, incecik vücudu uzun, kar beyazı bir elbiseye bürünmüştü. Bana parlak siyah gözleriyle baktı; şefkatli ifadesini, tavrını görebiliyordum - o benim yeniden canlanan karımdı. Ama tüm görüntü, Dünya'daki hiçbir insanın sahip olmadığı mükemmel bir güzellik ve uyum, idealize edilmiş bir bütünlük yayıyordu. Adını fısıldadım. Sonra tarif edilemez bir mutluluk hissiyle doldum. Perdeleri kapanan dolaba sessizce geri kaydı. Oda iyi aydınlatılmıştı; oturanlar sakin ve ciddiydi; medyum, görüntü boyunca bir taraftaki sandalyesinde görünür halde kaldı."

Bay Larsen'in isteği üzerine, perdenin bir parçası geride bırakıldı. Hala onun mülkiyetinde. Bu perde, dedi, ruhun kendini görünür kılmak için kullandığı aynı malzemeyle dokunmuş hassas bir kumaştan yapılmış ve kökenini insan vücudunun radyasyonlarından alıyor.

Hayalet fenomenlerini eleştirdiklerinde, Spiritizm'in muhalifleri sıklıkla halüsinasyon teorisine başvururlar. Bu açıklama, elbette, elverişli olduğu kadar belirsizdir, çünkü kuşatılmış muhaliflerinin argüman eksikliğini gizlemek için kullanılan oldukça boş bir kelime haline gelmiştir.

Öncelikle, halüsinasyondan neyin kastedildiğini belirtmek önemlidir. Duyuların bir hatası olduğu söylenir. Ancak algılarımızın kapsamı o kadar sınırlıdır ki; doğadaki birçok şey kusurlu duyularımızdan kaçar; tartışmalı durumlarda, bunların daha ince duyularla algılanan nesneler olup olmadıklarını, insanların çoğunda bulunanlardan daha rafine duyularla algılanıp algılanmadıklarını asla kesin olarak bilemeyiz.

Gördüğümüz gibi, Spiritist tezahürlerin büyük bir kısmı fotoğraflara ve kalıplara dayanmaktadır, [1 2 86] bunlar, onların gerçekliğini doğrulayarak, herhangi bir hata olasılığını ortadan kaldırmaktadır.

Aksakof, kollarında derin bir şekilde büyülenmiş ve tamamen bitkin olan medyum Eglinton'ı destekleyen bir ruhun maddileşmiş formunun fotoğraflarını elde etti. Orada bulunan herkes hayaleti görebiliyordu: siyah sakallı ve delici bakışlı uzun boylu bir adam. [1287]

1897'de İsveç'in Göteborg kentinde Madame d'Espérance ile yapılan bir görüşmede, Bay A. Aksakof ve diğer deneycilerin huzurunda çok sayıda ruh fotoğrafı elde edildi. [1288]

Bu somutlaştırılmış uzuvların mulajları (döküm kalıpları) sıcak parafin mumunda elde edilir. Daha sonra alçı kalıba dökülerek formun tüm anatomik özelliklerini ayrıntılı bir şekilde yeniden üreten bir döküm oluşturulur.

Bu işlemle kalıplanan ellerin medyumların elleriyle hiçbir ilgisi yoktur. Jeolog William Denton, insan ellerinin boyutlarını aşan devasa ellerden küçük çocukların parmaklarına kadar farklı boyutlarda mulajlar elde etti. Bir kontrol yöntemi olarak, deneyler önceden orada bulunan herkes tarafından incelenen kilitli ve mühürlü bir kutuda yapıldı. Operasyon tam ışık altında, medyum sürekli izlenerek gerçekleştirildi ve tutanaklar Prof. W. Denton, Dr. Gardner, Albay FA Cope ve Bay Epes Sargent (Amerika Birleşik Devletleri'nde tanınmış bir edebiyatçı) gibi deneyciler tarafından imzalandı. [1289] Aynı deneyler, Manchester'dan Bay Reimers tarafından aynı sonuçlarla yapıldı. Orada, medyumun başı ve elleri kemere tutturulmuş bir tül torbaya konuldu. Gizli ajanlar medyumla aynı anda görülebiliyordu. Bir seansta, aynı anda hem ikincisini hem de dört maddeleşmiş formu görebiliyordunuz, her biri onu diğer hayaletlerden ayıran kendine özgü özelliklere sahipti. Döküm kalıplama işlemlerinden sonra kendilerini oturanlara tanıttılar ve onlardan parafin eldivenlerini maddeleşmiş ellerinden veya ayaklarından kendilerinin çıkarmalarını istediler. [1290]

Herhangi bir hile, parafin kaynadığı için hiçbir insan elinin bu kadar yüksek bir sıcaklığa dayanamayacağı basit gerçeğiyle imkansız hale geldi. Dahası, bir insan eli, kalıbı kırmadan veya en azından narin ve kolayca

parçalanan şeklini bozmadan kalıptan ayrılamazken, gizli el kalıbın içinde maddeselliğini yitiriyor gibi görünüyor.

Profesör E. Bozzano, Ocak 1910 tarihli *Annales des Sciences Psychiques'te* , 1893'te Norveç'te Madame d'Espérance ile birlikte bir grup önemli deneyci tarafından düzenlenen oturumların bir bölümünü yayınladı. Bu seanslar bir profesör olan Herr E—'nin evinde gerçekleşti. "Nepenthes" adlı bir ruhun maddeleşmiş formu neredeyse her seferinde kendini gösteriyordu; büyük bir güzelliğe sahip dişi bir formdu. Aynı anda, "uyanık olan ve kabinin dışında deneycilerle oturan" medyumla birlikte tam ışıkta belirdi. Çemberin ortasında maddeleşti; bazen Nepenthes fotoğrafının çekilmesine izin verdi, bazen oturanlardan birinin not defterine yazdı ve bazen de eritilmiş parafin mumuna daldırarak kendi eliyle bir döküm kalıbı sağladı. Bu son deney, Barones Anna Peyron'un günlüğünde şöyle anlatılır: [1291]]

“Suya daldırma ve sıçrama sesleri perdelerin (dolap) gölgesinde birkaç dakika boyunca devam etti, sonra kapların üzerine eğilmiş parlayan beyaz figürü gördük. Sonra yükseldi ve daireye geri döndü... 'Nepenthes' etrafına bakındı, ta ki başka birinin arkasında oturan Herr E.'yi görene kadar, sonra ona doğru süzüldü, bir şeyi uzattı 'Bana bir parça balmumu verdi,' dedi ve hemen ardından ekledi, 'Hayır, elinin kalıbı, elinin içinden erimesine izin veriyor.' ... konuşurken bile, sessizce dolabın sığınağına kaydı ve onu elinde kalıpla ayakta bıraktı...”

“Sonunda uzun zamandır arzulanan olgu elde edilmişti! Oturma işlemi bittiğinde kalıp incelendi. Dışarıdan bakıldığında şekilsiz, engebeli, çok sayıda üst üste bindirilmiş parafin katmanından yapılmış gibi görünüyordu; ancak içeride son derece küçük bir elin tüm parmaklarının izi görülüyordu.”

“Ertesi gün alçı işçisine götürüldü... kalıp yaptı. O ve işçileri kalıba şaşkınlıkla baktılar ve bir büyücülük yapıldığını, çünkü bunun bir insan eliyle şekillendirilip çıkarılamayacağını söylediler.”

Akışkan uzuvların maddeleşmesi bazen medyumun organizmasının kısmi bir sunumu olarak açıklanabilir. Aksakof, medyum William Eglinton'ın beden dışı ayak formunun bir döküm kalıbını elde etti. [1292]]

Medyum Eusapia Paladino'nun dışa vuran ellerinin, uzaktaki yumuşak

maddeler üzerinde izler bırakabildiği de keşfedildi.

Bu gerçeklere dayanarak, bazıları hayaletlerin görüntülerinin medyumun sadece kopyaları olduğu sonucuna vardı. Bu açıklama kabul edilemez çünkü gördüğümüz gibi, tek bir medyumun varlığında, farklı "cinsiyetlerden" beş veya altıya kadar maddeleşmiş ruh sayılabilirdi ve bunların çoğu hassas kişiler için tamamen bilinmeyen yabancı diller konuşuyordu. İzole görüntü durumlarında bile, maddeleşmiş formlar medyumdan hem fiziksel hem de entelektüel olarak tamamen farklıdır, yukarıda belirtilen vakalarda gösterildiği gibi.

Aksakof, bu formların bir zamanlar bu ruhların dünyevi varoluşlarında sahip oldukları fiziksel görünümün kopyaları olmadığına inanmaya meyilliydi. Ona göre bunlar, kendilerini bu formlara hapsetmeyecek, aksine onları dışarıdan canlandıracak görünmez etkenler tarafından hayal edilen ve yaratılan fantezi formlarıydı. Bu açıklamanın ruhların kendileri tarafından verileceğini iddia etti. [1293]]

Ancak bu teori Göteborg'da gerçekleşen olgulara uygulanabilirken, tüm maddeleşme durumlarına genişletilebilir görünmüyor; örneğin, Crookes, Wallace, Gibier ve diğerleri tarafından gözlemlenen olgulara. Gerçekten de, bir ruh yalnızca imgeler olan maddi formlar yaratabiliyorsa, aynı zamanda kendi zarfını da görünür kılmak için somutlaştırabilir. Maddeleşme olguları, perispiritin işleyiş biçimiyle rasyonel ve tatmin edici bir şekilde açıklanabilir. Ruhun bu akışkan zarfı, maddenin moleküllerin ardışık bir şekilde birikmesiyle dahil edildiği ve somutlaştırıldığı bir çerçeve, bir taslak gibidir ve tüm bir insan organizmasını yeniden oluşturma noktasına gelir.

Bu nedenle, "Katie King" durumunda, maddeleşmiş ruh dünyevi bir kadın gibidir. Nefes alır, kalbi atar, yaşayan bir varlığın tüm fizyolojik özelliklerine sahiptir. [1294]]

JKF Zollner ve Denton'ın elde ettiği parafin kalıplarında, diğerlerinin yanı sıra - el, ayak ve yüz kalıpları veya izleri - cildin, kemiklerin ve tendonların en küçük ayrıntıları en sadık şekilde yeniden üretilir. On iki tanığın huzurunda, Doktorlar TL Nichols ve Frieze, bir çocuğun elinin döküm kalıbını elde ettiler; bu kalıp, seansta bulunan bir hanımın beş yaşında ölen kızının elini tanımasını sağlayan bir tuhaflık, hafif bir

deformite sergiliyordu. [1295]]

Tüm bunlardan, ruhun dünyevi bedeninin fiziksel kusurlarını veya sakatlıklarını ruhsal düzlemde koruduğu sonucu çıkarılmamalıdır. Bu tamamen hatalı bir varsayımdır, çünkü bedensizlerin oybirliğiyle tanıklığı bize tam tersini öğretir. Ahirette, perispirit asla sakatlanmaz veya sakatlanmaz.

"Bir ruh maddeleşmek istediğinde," [1296]] der G. Delanne, "mutlaka perispiritüel 2 97] mekanizmayı harekete geçirmelidir , [bu da] bedeni ruhun Dünya'daki yolculuğu sırasında deneyimlediği tüm değişimlerle yeniden oluşturur." Rumford'lu (Rhode Island) Bay James MN Sherman tarafından Nisan 1885 tarihli *Facts dergisinde verilen ve 16 Mayıs 1885 tarihli İngiliz dergisi Light'ta yeniden üretilen aşağıdaki açıklama* (s. 235), bir canlının burada geçişi sırasında geliştirdiği formların korunması yasasının bir başka örneğidir:

"Gençken, 1835 ile 1839 yılları arasında, hobilerim beni Pasifik Okyanusu adalarına götürdü. Gemimizde bu adaların yerlilerinden bazıları görev yaptı ve onlardan dillerinin büyük bir kısmını öğrendim... [23] Şubat 1883'te, Rhode Island, Providence'dan Bayan Allen'ın bir seansındaydım, bir Pasifik adalısının ruhu kendini gösterdi ve onu, dizini yaralayan ve kalıcı bir büyümeye neden olan, halattan düşüşünü anlatmasından tanıdım; bu seansta elimi dizimin üzerine koydu ve eski haline döndü. Billy Marr'a çağrıldı."

Spiritizm bize maddeleşme unsurlarının geçici olarak medyumlardan ve orada bulunan diğer kişilerden ödünç alındığını öğretti. Radyasyonları ve yayılımları ruhların iradesiyle yoğunlaştırılır, ilk başta ışıklı kümeler halinde ve sonra kütle arttıkça form giderek daha görünür hale gelir. Bu olguya, seanslarda her zaman, güç ve ısı kaybının göstergesi olan bir soğukluk hissi eşlik eder. Bildiğimiz gibi, ısı ve ışık, aynı dinamik maddenin tekdüze bir zaman diliminde az ya da çok yoğun titreşim modlarıdır. Medyumlarda, bu kayıp önemlidir ve beden ağırlığında çok önemli farklılıklara neden olur.

W. Crookes, Katie King ruhunun maddeleşmeleri sırasında, denge

göstergeleriyle donatılmış teraziler kullanarak bu gerçeği tespit edebilirdi. Bayan Florence Marryat bu konuda şunları yazdı: [12981]

“Florrie'yi [Florence Cook] bu amaçla Bay Crookes tarafından inşa edilen bir tartı makinesinin terazisine, perdenin arkasına, terazi görünür haldeyken yerleştirildiğini gördüm. Bu koşullar altında, ortamın normal bir durumda sekiz taş ağırlığında olduğunu ve maddeleşmiş form tamamen geliştirilir geliştirilmez terazinin dört taşa ulaştığını gördüm.”

Bay Armstrong ve Bay Reimers'ın Liverpool'da (İngiltere) yürüttükleri deneylerde, medyumlar Bayan Wood ve Bayan Fairlamb'ın yardımıyla, hem medyumlar hem de maddeleşmiş ruh formları tartıldı ve duyarlıların kaybettiği ağırlığın maddeleşmiş görüntülerde bulunduğu keşfedildi ·

Bu fenomenlerin süresi boyunca medyumlar ölüme benzer derin bir transa daldırılırlar. Bedenleri küçülür; giysileri etraflarında yüzer; derileri sarkık, gevşek ve boştur, gerçek çuvallar oluştururlar. [1300]]

Diğer oturanlar da güçlerinin azaldığını ve yaşam güçlerinin bir nebze tükendiğini hissediyorlar. Bay G. Larsen karısı göründükten sonra bu gerçeği fark etti: [1301]]

“Perde böyle oluştu ve ben de onun maddeleşmesine katkıda bulundum, çünkü ertesi sabah çok yorgundum, gözlerim donuktu, saçlarım ve sakalım biraz ağarmıştı: benden çok fazla fiziksel gücün eksildiği açıktı. Birkaç gün içinde vücudum canlılığını geri kazandı, ancak bu, medyumluk güçleri olan kişilerin bazı önlemler alması gerektiğini kanıtlıyor.”

Bayan F. Marryat, 5 Eylül 1884'te Londra'daki medyum William Eglinton'ın dairesinde Albaylar Stewart ve Lean, Bay ve Bayan Russell Davies, Bay Morgan ve kendisinin huzurunda yapılan bir oturum hakkında rapor verdi; burada ruhlar deneycilere medyumun pahasına kendilerine bir beden inşa etmeyi nasıl başardıklarını gösterdiler: [1302]]

“Önce, Eglinton aramızda tam bir trans halinde belirdi. Gözleri kapalı, nefesi kesik kesik, sanki onu bize doğru iten güce karşı mücadele ediyormuş gibi geriye doğru girdi. Oraya vardığında, bir sandalyeye yaslandı ve sol yanından bir tür buhar çıktığını gördük, bir tür duman gibi bulanık bir kütle. Bacakları, her yöne yayılan ışıklarla aydınlanmıştı. Başının ve omuzlarının üzerinde beyaz bir örtü uzanıyordu. Bu buharlı

kütle artmaya devam etti ve medyumun hissettiği baskı, görünmez eller yanından bir tür hafif tül çekerek, onu üst üste bindirilmiş katmanlar halinde yere yığarken daha da yoğunlaştı. Bu çalışmanın ilerleyişini tutkulu bir dikkatle izledik. Birdenbire kütle buharlaştı ve bir göz kırpması içinde mükemmel bir şekilde oluşmuş bir ruh Eglinton'ın yanında durdu. Kimse bunun nasıl veya nereden geldiğini söyleyemedi, ama tam orada, aramızdaydı. Eglinton yere çöktü."

Sadece medyumun bedeninden önemli ödünçler alınmakla kalmıyor, aynı zamanda bazı durumlarda ikincisi neredeyse tamamen parçalanmaya maruz kalabiliyor. Aksakof'un Gothenburg'daki Madame d'Espérance'da gerçekleştirdiği deneylerde şaşırtıcı bir şey oldu. Karanlık bir dolapta izole edilmiş medyumun bedeni yarı yarıya kaybolmuştu. Böylece kısmen parçalanmış ve gizemli bir güç tarafından görünmez hale getirilmiş, unsurları Anna, Yolande ve Leila ruhlarını maddeleştirmeye hizmet etmişti. Geçici olarak hayalet formlarına geçmişler ve sonra ilkel hallerine geri dönmüşlerdi, tüm özelliklerini korumuşlardı ve medyum olan bitenden tamamen habersizdi. [1303]]

[da] gözlemlendi.

Küpeleri çıkarılmış olan medyum Bayan Compton, sağlam bir dikiş ipliği vasıtasıyla sandalyesine bağlandı, kulak memelerindeki deliklerden geçirildi ve uçları, albayın özel mührüyle damgaladığı mühür mumuyla sandalyenin arkasına mühürlendi. Ayrıca sandalye, iplik ve mumla güvenli bir şekilde zemine bağlandı. Sonra, küçük bir kızın beyaz cübbeli ruhu, "Katie Brink" belirdi ve etrafta dolaşarak birkaç kişiye dokundu. Tartıya çıkması istendiğinde, ruh bu isteğe büyük bir nezaketle uydu ve tartı 77 İngiliz pounduydu.

"Ruh tekrar dışarı çıktı," diye anlatıyor albay, "ve sonra kabine girdim... ihtiyatlı ama iyice etrafı yokladım, ama daha önce olduğu gibi, *medyumdan hiçbir iz bulamadım.* Sandalye oradaydı, ama içinde hiçbir bedensel varlık oturmuyordu. Sonra ruh-kızdan mümkünse kendini daha hafif yapmasını istedim ve tekrar tartıma çıktı... *elli dokuz pound rakamını okudum.* Tekrar belirdi ve bu sefer seyircilerden birinden diğerine geçti, birinin başını okşadı, diğerinin elini okşadı, Bay Hardy'nin dizinin üzerine oturdu, elini nazikçe başıma koydu, yanağımı okşadı ve sonra son testimi

yapmam için tartıya çıktı. Bu sefer sadece *elli iki* pound ağırlığındaydı, ancak ilkinden sonuncusuna kadar elbisesinde veya gövdesinde belirgin bir değişiklik olmamıştı.”

“Tartıdan sonra 'Katie' artık görünmüyordu... Bir lambayla içeri girdim ve medyumu, seansın başında bıraktığım gibi, her bir iplik kopmamış ve her bir mühür bozulmamış halde buldum! Oturdu. Orada, başı duvara yaslanmış, eti mermer kadar soluk ve soğuk, gözbebekleri göz kapaklarının altında yukarı kalkmış, alnı ölüm benzeri bir nemle kaplı, ciğerlerinden nefes gelmiyor ve bileğinde nabız yok... kataleptik kadın... on sekiz dakika boyunca hareketsiz bir şekilde yattı; bedenine hayat yavaş yavaş geri geldi, ta ki solunumu, nabzı ve teninin sıcaklığı normale dönene kadar... Sonra onu tartıya koydum. Yüz yirmi bir pound ağırlığındaydı!”

Stockton (Warwickshire, İngiltere) Rektörü Rahip Başdiyakoz Colley, 6 Ekim 1905'te Anglikan Kilisesi Kongresi haftasında Weymouth'da Spiritüalizm üzerine bir konferans verdi. Bu konferans Büyük Britanya'da büyük bir gürültü kopardı. O zamandan beri bir broşürde yayınlandı ve aşağıdaki pasajları yeniden üretmenin ilginç olduğunu düşünüyorum:

"İşte günlüğümden bir alıntı - 28 Aralık 1877: [[3051] Beşimiz bu gece saygıdeğer medyumumuzla birlikteydik, [13061] benim odamda - 52, Bernard Street, Russell Square, Londra. Bu vesileyle bize gelen ilk anormal form, altı veya yedi yaşındaki herhangi bir İngiliz çocuğununki gibi küçük bir çocuğunkiydi. Bu küçük figür, hepimizin gözü önünde - o sırada üç gaz jeti tam açıktı (sıcak ateş ışığıyla) - önümüzde canlandı.”

“Kaydedilen harikaların nasıl meydana geldiğini gereksiz yere sık sık tekrarlamamak için, başlangıçta şunu söyleyebilirim ki, medyum dostlarımızın gelişi neredeyse her zaman şöyleydi: Bir destek sütunu olarak, sağ tarafında durarak, sol kolumu arkaya koyarak, büyülenmiş medyumu genellikle desteklerdim; böylece olup biteni yakından gözlemlemek için istenebilecek en iyi fırsata sahip olurdum.”

“Bir maddeleşme beklentisi içindeyken (ve bazen büyük psişik doğumun tekrarlanacağına dair hiçbir beklenti yokken aniden) bir kazan ağzından çıkan buhar gibi, medyumun siyah ceketinin dokusu ve maddesinden, sol göğsün biraz altından, yana doğru, arkadaşımızın

vücuduna birkaç santim kala neredeyse görünmez olan buharlı bir iplik görülüyordu.”

"Yoğunluğu bulutlu bir şeye dönüştüğünde, (ve görünüşe göre onu hızla evrimleşen çok sayıda beyaz giysi için kullanarak) o zaman ayağa kalkar, tıpkı bu küçük kızın yaptığı gibi çekinerek öne çıkar ya da aynı şekilde cesurca ve doğal bir şekilde, sık sık gelen diğer psişik ziyaretçilerimize eşlik ederdi..."

“Artık anormal bir şekilde yanımızda bulunan, beyaz giysili ve güzel altın rengi saçlara sahip çocuk-formu, insan kızlığının tüm hareketlerini yaptı; küçük bantlarını çırptı; her birimizin ona verdiği öpücükler için ağzını büzdü; hafif bir pelteklikle çocukça bir şekilde konuştu; medyum, bir ağabey gibi, ona talimat veriyor ve küçük olanı odanın farklı yerlerinden şu veya bu şeyi getirmesi için oraya buraya gönderiyordu, gidip aldı ve bize oldukça doğal bir şekilde getirdi. Sonra, geçici varlığının erkek yaratıcısına çekici bir güvenle yaklaşarak, zarif yaratık yavaş yavaş emildi ve kayboldu, tekrar arkadaşımızın vücudunda erimek üzere...”

“Sonra ... Mısırlı dostumuz 'Mahedi' geldi. Stanhope merceğimle yakından incelememe izin verilen anormal ziyaretçimizin bronz renkli cildi, [1307]] ve et izlerini, el ve ayak tırnaklarını, küçük elleri, bilekleri, ayakları ve ayak bileklerini, esmer, kıllı kolları ve dizlere kadar olan alt uzuvları; hayat dolu hareketli hatlar, ancak zaman zaman sfenks benzeri bir ifade; kibirli, belirgin burun; yüzün genel hatları - yüz açısı iyi; siyah, delici, ancak kaba olmayan gözler; düz ve siyah saçlar, uzun ve sarkık bıyık ve sakal; tel gibi ve kaslı uzuvlar ve yaklaşık altı fit sekiz inçlik yükseklik, hepsi 'Mahedi'nin bir Doğulu olduğu, ancak Hindistan veya Uzak Doğu'dan olmadığı yönündeki ilk izlenimlerime eklendi.”

“Bu sefer garip, çok uzun boylu ziyaretçimizi yavaşça incelemem başka zamanlarda da tekrarlandı; ve gizemli arkadaşımızın, zaman zaman sağlam fiziksel-ruhsal kişiliğini oldukça zahmetli bir şekilde incelememden dolayı eğlendiğinin farkındaydım.”

“Canterbury Başpiskoposu olmak istesem, ... yıllar önce ilk kez tanık olduğum ve bildirdiğim, bütün bu yedi veya yirmi sekiz yıl boyunca sessizce üzerinde düşündüğüm şeylerden yazdıklarımın tek bir kelimesini bile çıkarmam...”

"Şimdi bile, tüm bu büyük deneyimimden sonra, tanık olduğum ve kaydettiğim şeyler o kadar bunaltıcı ki... bir din adamı olarak gerçeğin teminatı olarak verdiğim söz verip, din adamı pozisyonumu ve beklentilerimi tehlikeye atan şeyleri dikkatli ve doğru bir şekilde rapor ediyorum."

Ruhların maddeleşmelerinin yanı sıra, bazen bitkilerin ve çiçeklerin ve meyvelerin kendiliğinden yaratılmaları da meydana gelebilir .

28 Haziran 1890'da, Aksakof ve Profesör Boutlerov'un gözleri önünde, Göteborg'daki (İsveç) Madame d'Espérance'da, Yolande adlı ruh yedi fit yüksekliğinde altın bir zambak sundu. Bu ruh, oturanların yardımıyla, bir saksıda kum ve tın karıştırdı ve ardından saksıyı örtüsüyle örttü. Bu beyaz örtünün yavaşça ama istikrarlı bir şekilde yükseldiği, giderek daha da yükselerek genişlediği görüldü; ve Yolande onu kaldırdığında, güçlü ve tatlı bir koku yayan, yoğun bir çiçek kütlesiyle eğilmiş uzun bir bitki ortaya çıktı. Bu altın zambak, göründüğü kadar gizemli bir şekilde kaybolmadan önce bir hafta boyunca varlığını sürdürdü. [1309]]

Az önce gördüğümüz gibi, ruhlar nesnelerin ve çiçeklerin yaratılmasında çalışabilirler. Ayrıca, giyinmiş gibi göründükleri kıyafetlerin, kostümlerin ve niteliklerin oluşumunda da rol alabilirler. Ruhların kostümler giymiş olarak ortaya çıkması, yanıtlanması önemli olan birçok itiraza yol açmıştır.

Öncelikle, ilke olarak, hem düşüncenin hem de iradenin yaratıcı etkenler olduğunu hatırlayalım. İnce maddenin, görünümlerde en ufak dürtülerine nasıl itaat ettiğini daha önce gördük. Bir ruh, sıvılar üzerinde etkide bulunabilir ve ulaşmak istediği hedefe göre onlara şekiller ve özellikler verebilir.

Dünyevi alanda, bu eylem manyetizma uygulamalarında zaten ortaya konmuştur. İrade yoluyla, şifa güçleriyle donatılmış bir kişi, kendisinden kaynaklanan yayılımlara; ve, uzantısı olarak, suya ve kumaşlar, metaller, vb. gibi belirli maddi nesnelere şifa verici özellikler aktarabilir. Farklı olarak, hipnoz ve telkin fenomenleri bize bu aynı yasanın uygulanmasını gösterir. Telkin yoluyla, uyuyan deneklerin organizmasında derin

değişiklikler üretilir; veya yaralar, stigmatalar ve yanıklar görünür ve kaybolur; ve normal durumda iradenin etkisine tabi olmayacak olan kan akışı, salgılar, vb. gibi bedensel işlevler kontrol edilebilir.

Bir deneycinin, bir posta pulunun veya mühürlenmiş bir ekmeğin kabarcıklar olduğunu öne sürerek, düşünce yoluyla bu zararsız nesnelere bir kuvvet ilettiği ve bunun da cilt üzerinde sıvı dolu çıbanlar oluşturduğu durumlar vardı. Diğerleri ise istedikleri zaman cilt kanamalarına neden oldular. [1310]]

Her şeyden önce bir irade eylemi olan telkin yoluyla, sadece hassas kişileri etkilemek değil, aynı zamanda kötü huylu özellikler atfedilen zararsız sıvıların emiliminden sonra onlarda gerçek bozukluklar yaratmak da mümkün olmuştur. Böylece saf su ile sarhoşluk yaratılmıştır. Daha da ciddisi, bir denekten hayali bir zehir emmesi istenmiş ve bu zehir, hemen hemen anında gelen ters bir telkine rağmen, denek sağlığını uzun süre mahveden fizyolojik olarak muazzam bir hasara yol açmıştır. Bu deneyle ilgili bir rapor Paris'teki Pitié-Salpêtrière Hastanesi'nde tutulmaktadır. [1311]]

Bu örneklere, kadınların hamilelikleri sırasında hissettikleri izlenimler ve bunların doğurdukları çocukların bedenlerinde kusurlar, lekeler ve deformasyonlar olarak nasıl yansıdığı eklenmelidir. Bu tür duyguların etkisi bazen çok canlıdır. Dr. Goudard, Marsilya'daki Psişik Çalışmalar Derneği'nde yaptığı bir sunumda şu gerçeği aktarmıştır: [1312]]

“Büyük okullarımızdan birinden çıkan ve bebekliğinde ameliyat edilen kültürlü bir adam gördük... Her iki tarafında bir kabuklunun pençesini taklit eden çift başparmak vardı ve bu durum, annesinin hamileliği sırasında bir ıstakoz tarafından elinin sertçe sıkıştırılmış olmasına bağlanıyordu... [Bir gargoyle'un görüntüsüyle] derinden etkilenen bir başka anne... [daha sonra] başı o gargoyle'a tuhaf bir görünüm benzerliği gösteren bir fetüs doğurdu.”

, 4 Temmuz 1903'te Fransız *Le Matin* gazetesinde yayımlandı :

“On dokuz yaşında bir kadın olan Louise Mirbel, uzun zamandır Pierre Chauvin, namıdiğer 'Dövmeli' adlı yirmi yedi yaşında bir adamla yaşıyordu. Bu kişi, Montparnasse'ın (Paris, Fransa) özel bir köşesinde, vücudunu süsleyen muhteşem dövme serisiyle ünlüydü. Kaba ve ayyaş biri

olduğu için, misillemeden korktuğu için onu terk etmeye cesaret edemeyen metresini vahşice dövüyordu. Yaklaşık iki hafta önce, P. Chauvin bir soygundan sonra tutuklandı ve birkaç ay hapis cezasına çarptırıldı. Louise Mirbel kaçmak için fırsatı değerlendirdi. Yaşadığı utanç verici hayattan vazgeçmeye karar vererek Picpus semtine yerleşti ve burada cesur bir kürekçi olan Jean Barrau ile tanıştı ve onunla evlendi. Bir gün yakında anne olacağını hissetti. Ama aklında bir korku vardı."

"'Bak,' derdi sık sık kocasına, 'Gençliğimin verdiği deneyimsizliği suistimal eden bu kişinin bir gün gelip beni bulmasından korkuyorum. Senin ve kendim için titriyorum, çünkü 'Dövmeli' intikamında korkunç.'"

"J. Barrau boşuna onun korkularını yatıştırmaya çalıştı. Zavallı kız geceleri rüyalarında eski sevgilisini görüyor ve sonra titreyerek uyanıyordu. Bir sabah kocasına şöyle dedi:"

"'Dün gece korkunç bir rüya gördüm. Bana sanki 'Dövmeli' oradaymış gibi geldi. Çocuğumuzu yeni doğurmuştum. Onu kollarına aldı ve vücuduna kendi taşıdığı tüm dövmeleri çizdi.'"

"'Sen aklını kaçırmışsın, zavallı dostum,' diye cevapladı Barrau. 'Bu adamı unut, diyorum sana, seni bir daha asla bulamayacak' ..."

"Dün sabah, Louise Mirbel bir oğlan doğurdu. Çocuğun vücudunda büyük mavimsi lekeler gördüklerinde ona yardım edenlerin yaşadığı şoku hayal edin, bu lekelerde harflerin ve çizimlerin izleri kolayca görülebiliyordu. Bebeğin göğsünde hançerle delinmiş bir kalp açıkça görülüyordu."

La Zone-frontière adlı kitabında ^ [33] Michel Sage iki gerçeği daha anlatıyor:

"İtalya'da bir balo salonunda bir yarasa dolaşıyor, hanımlar mendilleriyle onu avlamak için koşuşturuyorlardı, ta ki talihsiz hayvan hanımlardan birinin çıplak omzuna düşene kadar, hanım hemen baygınlık geçirdi. Kısa bir süre sonra bu hanım, omzunda kanatları açılmış bir yarasanın mükemmel izini taşıyan bir kız çocuğu doğurdu. Her ayrıntı oradaydı: gri tüyleri, pençeleri ve ağzı. Artık boyu uzamış olan kız, omzunu açığa çıkaran düşük yakalı bir şey asla giyemezdi."

"Zayıf izlenimler, kalıcı olduklarında ani ve şiddetli izlenimlerle aynı sonucu üretebilir. [Dr. Ambroise-Auguste] Liébeault, bir şarap üreticisinin

kilisede bulunan köyünün koruyucu azizinin heykeline benzediğini söyler. Annesi, hamileliği sırasında çocuğunun bu azize benzeyeceği konusunda sabit bir fikre sahipti.”

Gördüğümüz gibi, insanlarda düşünce ve irade organizma ve işlevleri üzerinde derin bir etkiye sahiptir. Diğer durumlarda, düşüncemiz fotoğrafik plakaları etkileyebilecek formlar, görüntüler yaratmak için yeterli yoğunluğu kazanabilir. Çeşitli örnekler vardır.

Aksakof 1314'te Mumler's ve Doctor Child's'da 1862'de yapılan fotoğraf deneylerinde, kollarında bir gitarla görünmek isteyen bir kadının resminin elde edildiğini bildirdi · İstenen şekil ortaya çıktı. O zamandan beri bu vakalar çoğaldı. Telkin deneylerinde, nesneler genellikle düşünce tarafından yaratıldı, duyular için gerçek bir varoluşa sahipti ve optik yasalarına tabiydi.

Eylemin istenmesi bile gerekli değildir. Genellikle, yukarıda belirtilen gebelik vakalarında olduğu gibi, düşünce bilinçsizdir, ancak madde üzerinde çok önemli etkiler üretir. Aynı şekilde, uzaktan görünen dışsallaştırılmış canlı bireyler üzerinde de. Düşüncelerinin uzaktaki bir kişiye yöneltilmiş olması, biçimlerinin ikincisinin benzerliğinde çizilmesi, tanınmaları için yeterlidir.

Eğer biz insanlar zihinsel olarak böyle etkiler yaratabiliyorsak, bedensel engellerden kurtulan ve düşünceleri çok daha yüksek bir yoğunlukta titreşen ruh nasıl sonuçlar elde edebilecektir?

Ruh, sadece maddenin ince elementlerini yönetmekle kalmaz, böylece fotoğrafik plakayı ve görme medyumlarının organlarını etkiler, aynı zamanda herkesin görebileceği görünür görünümlerde, Dünya'da onu giydiren ve onu enkarne olduğunda tanımayı mümkün kılan formları ve kostümleri iradesiyle yine de kopyalayabilir. Bu, aslında, bu tür tezahürlerin temel amacıdır. Bu nedenle, görünümleri ruhlar tarafından sağlanan perdeler, giysiler, silahlar ve nitelikler.

Çoğu zaman bu aksesuarların ne fiziksel sağlamlığı ne de dayanıklılığı vardır. Ancak bir ruhun, nesnelerin somut bir şekilde maddeleşmesini, onları elle tutulur ve kalıcı hale getirecek kadar, üretecek kadar güç toplaması da mümkündür.

Bazı ruhlar, oturanların gözleri önünde, inanılmaz bir kolaylıkla

görünümlerini değiştirebilirler. Aşağıda, yukarıda belirtildiği gibi, Aksakof'un hipotezini destekler gibi görünen bir durum var.

Bay Edward A. Brackett 1315'te [bir] maddeleşme seansı sırasında uzun boylu genç bir adamın ruhunun belirdiğini ve deneycinin yanında olan bir hanımın kardeşi olduğunu iddia ettiğini bildiriyor. Kadın onu tanıyamadığını, çünkü onu çocukluğundan beri görmediğini söylüyor. Sonra figür yavaş yavaş küçülüyor ve tanıdığı çocuğa daha çok benziyor.

Bay WJ Colville'in bahsettiği Bayan Emma Hardinge Britten'ın durumunu da hatırlayalım. Gençliğinde uzun zaman önce giydiği periler kraliçesi kostümünü giymiş olarak göründü. [1316]]

Bu durumda, diğer bazı durumlarda olduğu gibi, hayalet, ruhun dışavurduğu ve duyularla algılanabilecek kadar maddi bir tutarlılık kazanan, yalnızca zihinsel bir görüntü gibi görünmektedir.

Bazen ruhlar formlarına en büyülü görünümü verirler. *The Debatable Land adlı kitabında* [3 17] Napoli Sarayı'nın eski Amerikalı bakanlarından Robert Dale Owen, dişil formun görünümünü şöyle anlatıyor:

“Parlaklığı, güneş ışığında yeni yağmış karın parlaklığına çok benziyordu; İsa’nın başkalaşımı sırasında giysilerinin ‘kar kadar beyaz’ olduğunu bildiren metni hatırlatıyordu; ya da yine, üzerinde parlak bir ışık olan en iyi ve en taze Paros mermerinden pek de farklı değildi, sadece daha da parlaktı.”

Acaba bakirelerin, meleklerin ve evliyaların sözde “mucizevi” görünümleri, gerçekte bu tür tezahürlerin tezahürleri olabilir mi?

Özetle, ruhun etki biçimlerinin, faaliyet gösterdiği ortamların sunduğu kaynaklara göre değiştiği söylenebilir. Maddeleşme olguları üç kategoriye ayrılabilir.

Birincisi, dışsallaştırılmış ortamın ikizi ruh tarafından kullanılır ve değiştirilir, bir zamanlar Dünya'da sahip olduğu görünümü ve hatta fizyonomisinin özelliklerini yeniden üretme noktasına kadar. İrade ile ruh yansıtılır, ortamın akışkan formunda "fotoğraflanır". Bu tür bir dönüşüm, iletişim kuran ruhun gücüne bağlı olarak az ya da çok tamamlanacaktır. Bu nedenle, belirli deneylerde, hayalet ortamla bir miktar benzerlik

koruyabilir.

Diğer durumlarda ruh, çevredeki sıvıların yardımıyla geçici formlar yaratır ve bunları dışarıdan, yani Aksakof'un da belirttiği gibi dahil edilmeden canlandırır ve yönlendirir.

Son olarak, ruhun kendi akışkan zarfını somut olarak maddeleştirdiği, daha önceki bir dünyevi varoluşta olduğu gibi yeniden ortaya çıktığı daha çok sayıda vaka vardır. Maddeleşme o zaman bir tür geçici reenkarnasyon olurdu.

Medyumların rolü bu durumlara göre esasen farklılık gösterir. Kendilerinden alınacak ödünçlerin miktarına göre, transın her derecesinden geçerler. Bazen, Madame d'Espérance ve Mrs. Compton'da olduğu gibi, bu ödünç alma neredeyse sınırsız olabilir. Diğer koşullar altında, ruhlar maddeleşme için gereken unsurların çoğunu yanlarında getirirler ve medyum uyanık kalır.

Bu olgularda eylem halindeki kuvvetlerin incelenmesi, müzik ve şarkı söylemenin seanslarda yardımcı olabileceğini göstermiştir. Uyumlu titreşimleri sıvıların birleşmesini kolaylaştırır. Tersine, parlak ortam ışığı elverişsiz olduğu kanıtlanmıştır, çünkü çalışma sıvıları üzerinde bir çözücü etki yaratır ve bu da daha fazla psişik kuvvetin kullanılmasını gerektirir. Bu nedenle, en azından deneylerin başlangıcında, belirsiz (loş ışıklı) oturumların nedeni budur.

Doğayı gözlemlemiş olan herkes, ışık dalgalarının bir varlığın oluşumu sırasında onun oluşumunu bozduğunu bilir. Her mikrop, her beden, ister bitki, ister hayvan veya insan olsun, gün ışığında görünmeden önce karanlıkta oluşturulmalıdır. Fotoğraf benzer koşullar altında çalışmak zorundadır. Görüntü üretimi karanlığı gerektirir. Aynı şey ruhların geçici oluşumları için de geçerlidir. Bu yüzden bu tür deneylerin yapıldığı odalarda, maddeleşmeyi kolaylaştırmak için karanlık dolaplar bulunur. Yine de bazen güç yeterli olduğunda, fenomenin tam oturanların arasında gerçekleştiğini görebiliriz.

Tüm bu gözlemler kablosuz telgraftaki deneylerle bilimsel olarak doğrulanmıştır. Guglielmo Marconi Bey'in Londra Kraliyet Cemiyeti'ne yaptığı bir bildiriye göre, [1318]] radyo dalgalarının gece gündüzden daha iyi iletildiği; gündüzün iletimde büyük bozulmalara neden olduğu tespit

edilmiştir.

Böylece Spiritizm, doğanın engin güçler ve görünmeyen unsurları imparatorluğunu açığa çıkardıktan sonra, bizi onların derin uyumunu düzenleyen yasalara başlattı. Bu fenomenlerin incelenmesiyle, madde, en seyreltilmiş haliyle, bize düşüncelerin ve eylemlerin izlendiği ince bir kalıp olarak gösterilir. Aynı zamanda, psişik enerjilerle eşleştirildiğinde, mükemmel bir güç, Evrenin sürekli değişen ve ebedi tezahürlerinde yayıldığı yaratıcı güç üreten muazzam bir enerji rezervuarı oluşturur.

X XI

Ruhların kimliği

Yukarıda sunulan Spiritist gerçeklerin açıklaması ruhun hayatta kaldığını yeterince göstermektedir. Ölenlerin müdahaleleri dışında hiçbir teori, çeşitli biçimlerdeki belirli psişik fenomenleri açıklayamaz. Dr. Alfred Russell Wallace bir keresinde şöyle demişti: "Spiritüalizmi kanıtlamak için daha fazla kanıta gerek yok çünkü bilimde kabul görmüş hiçbir gerçek, lehine daha büyük veya daha güçlü bir kanıt dizisine sahip değildir." [13191] Bunu yankılayan W. Crookes, Spiritüalizmin bilimsel olarak kanıtlandığını ilan etti.

Nesnel veya dışsal bir bakış açısından, hayaletler ve maddeleşmeler tarafından sağlanan kanıtlar hiçbir şüpheye yer bırakamaz. Ancak, öznel tarafa gelince, diğer tezahür biçimleri açısından, bir zorluk kalır, yani şüphecileri tatmin edecek kadar sayıda ruhların kimliğine dair kanıt elde etmek, oturanların bilmediği kesin göstergeler ve olaydan sonra doğrulanabilir.

Spiritistlere göre, iletişimlerin bir bütün olarak çok belirsiz olduğu, iletişim kuran ruhların kimliğini ortaya koymaya ve araştırmacıları bunların gerçekliğini kabul etmeye ikna etmeye yetecek bilgilendirici ayrıntılardan, vahiylerden ve iyi tanımlanmış gerçeklerden yoksun olduğu sıklıkla ileri sürülür.

Elbette, zorluklar kendi başlarına göz ardı edilemez. Bunlar şeylerin doğasının ve çevrenin farklılıklarının özünde vardır. İnsanlarla aynı seviyede yaşayan ve aynı duyulara sahip olan varlıklar, kesinlik unsurları kadar çok olabilecek çeşitli araçlarla birbirleriyle iletişim kurabilirler. İnsan ortamında uygulanabilir olan bu farklı gözlem ve kontrol biçimlerini görünmeyen alana genişletmek ve sonra sakinlerinden fiziksel nitelikteki olgulara olan inancımızı sağlayanlar kadar ikna edici ve kesin tezahürler talep etmek istiyoruz. Ancak bu neredeyse ulaşılamazdır. Görünmez düzlemin sakininin aşması gereken birçok engel vardır. Bizi aydınlatmak ve ikna etmek için emrindeki araçlar sınırlıdır. Bir ortam olmadan kendini gösteremez ve ortamlar, bilinçsizce de olsa, neredeyse her zaman olgulara kendilerinden, zihniyetlerinden bir parçayı sokarlar.

Kendisinin dışındaki organların yardımıyla ifade etmek isteyen bir ruh büyük bir utanç yaşayacaktır. Çok uygunsuz bir durumda bizimle konuşacak ve yeteneklerini kullanmasını engelleyecek bir kişiye benzer. Ruhlarla uğraşırken dikkatli davranmalı, net sorular sormalı ve tatmin edici sonuçlar elde etmek için sabır ve nezaket gösterilmelidir.

“Sevgili dostlarım,” dedi ruh George Pelham, Baylar Hodgson ve Hart’a, [1320]] “bana fazla eleştirel bakmayın; düşüncelerinizi bir medyumun organizması aracılığıyla iletmeye çalışmak, içi boş bir kütüğün içinde sürünmeye çalışmaya benzer.”

Robert Hyslop'un ruhu daha sonra oğluna şöyle dedi: [1321]] "Her şey bana çok açık görünüyor ve sana anlatmaya çalıştığımda, James, yapamıyorum."

Bayan Piper'ın ruhlarının söylediği şey, kendi medyum grubumun ruh rehberi tarafından şu terimlerle ifade edildi: "Ruhsal düzlemde, her şey bizim için bol, geniş ve kolaydır. Dünyaya indiğimizde, her şey sınırlıdır, her şey dardır."

Bir diğer itiraz ise bildirilen kimliklerin çoğunda, iletişim kuran ruhların kişiliğinin kesin olarak belirlenebileceği olguların ve kanıtların yaygın ve hatta bazen önemsiz nitelikte olmasıdır. Deneyim, aksi takdirde ilerlemenin neredeyse imkansız olduğunu göstermiştir. Sözde yaygın ve boş ayrıntılar, bu tür fenomenlerin yazarları hakkında bir yargı oluşturmanın en güvenilir yolu gibi görünmektedir.

Karşılaştırma ve kontrol amacıyla, Profesör James H. Hyslop, Columbia Üniversitesi'nin iki binası arasına, 500 fit arayla bir telgraf hattı çektirdi ve daha sonra, bilinmeyen muhatapların birbirleriyle iletişim kurması ve kimliklerini tespit etmesi gereken iki telgraf görevlisini uç noktalara yerleştirdi. Bu koşullar altında, medyumlukta bulunanlara yaklaşarak - burada mesafe farklı düzlemlerde gerçekleşiyor- profesör, kanıtlayıcı bir şekilde kimliği tespit etmenin ne kadar zor olduğunu görebilmişti. Sonuç genellikle yalnızca en yaygın işaretler ve önemsiz anlatılar aracılığıyla elde ediliyordu. Profesör, muhatapların kullandığı yöntemlerin, Bayan Piper vakasında ruhların benimsediği yöntemlerle kesinlikle aynı olduğunu gözlemledi.

Operatörlerin karşılaştığı zorluklara ilişkin olarak Prof. Hyslop şunları

dile getirdi: [1322]]

“Bu deneyleri takip ederken, telefonla iletişim kurmak için yalnızca sınırlı bir zaman olduğunda da fark ettiğim gerçeğiyle karşılaştım. İletişimcinin tüm dikkati, belirli bir arkadaş tarafından tanımlanabilecek karakteristik olayları seçme arzusuyla zorlanıyor. Muhatap seçim yapmak için zamanla sınırlı olduğundan, bu amaçla bir olay seçimi yaparken herkesin kendi başına fark edebileceği, zihinde ilginç bir mücadele ve karışıklık var. İletişimini vermek için yalnızca birkaç dakikası olan ve muhtemelen kavrayamayacağımız muazzam zorluklarla mücadele eden bedensiz bir ruhun durumunu hayal edebiliriz.”

Profesör Hyslop akıllı ve metodik bir gözlemciydi. Ancak, Spiritizm'de yalnızca izole vakaları incelediği belirtilmelidir. Otuz yıllık bir deney bize, Spiritist iletişimin herhangi bir biçiminde bulunan zorluklara rağmen, kimlik kanıtlarının genel olarak inanılandan çok daha fazla olduğunu göstermiştir. Bazı özel oturumlarda, sevdiklerimizin hayatta kaldığına dair kanıtlar her gün verilir; ancak bu kanıtlar neredeyse her zaman gizli tutulur, çünkü deneycilerin mahrem hayatlarına dokunurlar. Birçoğu düşmanca eleştirilerden korkar ve en kutsal duygularını ve kalplerinin en mahrem sırlarını kayıtsız, alaycı şüphecilere vermeye istekli değildir.

Genellikle, oturanların tanımadığı ruhlar yaşayan akrabalarına mesajlar vermek için gelirler, bazen orijinal özellikler, kanıtlar içeren ancak cevapsız kalan mesajlar. Bu tezahürlerin çoğu görmezden gelinir. İnsanlar, yüzeysel bilginler tarafından sıradan ayrıntılara karşı önyargılarıyla alay edilmekten korkarlar ve her zaman olağan bilgi çemberlerinin ötesine geçen gerçekleri reddetmeye hazırdırlar. Bundan, en kesin tezahürlerin nadiren halka ulaştığı sonucu çıkar.

Aynı şekilde, açık seanslarda ruhların tarafında çok fazla ihtiyat ve büyük bir kısıtlama vardır. Özellikle aile ve bazı arkadaşların yakınlığında iyi kanıtlar elde etmek için en iyi unsurlar toplanır. Sonra, sevgi ve düşüncelerin uyumu yardımıyla karşılıklı güven kurulur ve bununla birlikte samimiyet ve kısıtlamalardan özgürlük. Ruh, orada, oturanların ruhlarına inanç getirmek için gereken tüm gerekli açıklık ve ayrıntıyla düşüncesinin iletilmesini sağlayacak bir dizi akışkan koşulla karşılaşır.

Yüksek düzeyli ruhlar, taleplerimizi yerine getirmek için gönüllü

olmazlar. İletişimleri her zaman ahlaki ve kişisel olmayan bir karaktere sahiptir; düşünceleri bireysellik kürelerinin çok üzerindedir, bu yüzden tekrar bizim seviyemize inmeleri onlar için acı verici değildir. Çoğu, Dünya'da fedakarlık dolu hayatlar deneyimlemiş, yükselmelerinin bedeli olarak acı dolu hayatlar çekmiştir. İsimlerini duyurarak, kendilerini meziyetleriyle süslemekten hoşlanmazlar. Şüphecileri ikna etmek için başka kaynakları vardır. Seanslarımıza daha az gelişmiş ruhları, Dünya'da tanıdığımız ve özgünlükleri, konuşma, jest yapma ve düşünme biçimleriyle bize tatmin edici kanıtlar sunacak olan bireysellikleri tanıtmayı tercih ederler. Grubumdaki ruh rehberleri genellikle bu şekilde ilerlerdi. Onların yönetimi altında, oldukça yaygın olan ancak iyi niyetlerle canlanan ruhlar kendilerini gösterir: mütevazı bir sokak satıcısı, bir köy demircisi, geveze bir yaşlı kız. Diğerleri, grubun üyelerinin ölmüş akrabaları, trans sırasında karakteristik ve taklit edilemez özelliklerle kendilerini gösterirler. Kimlikleri çeşitli ayrıntılar ve yerel gerçekler aracılığıyla belirlendi; ancak, bunları tanıyanlar için büyük ilgi çekici olsalar da, başkaları tarafından titiz olarak kabul edilirlerdi ve yayınlanamazlardı. Varlığımızda bol miktarda bulunan bu tür küçük gerçeklerin çokluğu ve günlük tekrarı, yeniden üretilmesi ve analiz edilmesi imkansız olsa da, en inatçı zihinleri etkiler ve en inatçı şüphecileri bile alt eder.

Her gün, birçok medyum grubunda, daha sonra doğruluğu doğrulanan isimler, tarihler ve bilinmeyen gerçekler ifşa ediliyor. Ancak bunlar kamuoyuna açıklanamıyor çünkü bunlar hala hayatta olan ve bunların yayınlanmasına izin vermeyecek kişilerin ilgisini çekiyor. Bazen, Aksakof'un Newcastle'lı (İngiltere) Bay JP Barkas davasında bahsettiği gibi, medyumun zekasının çok ötesinde olan bilimsel öğretiler içeriyorlar.

Diğer zamanlarda, aynı yazarın bildirdiği gibi, [1324]] medyumun hiç görmediği kişilerin gerçek imzalarını taşıyan yazı fenomenleri vardır, örneğin, her ikisi de yarım yüzyıl önce ölmüş olan Chessenaz (Fransa) sendikası olan küratör Burnier ve Jean Chaumontet'nin imzaları, Cenevre'li medyum Hélène Smith aracılığıyla elde edilmiştir. [1323]] Profesör Flournoy bunları medyumun bilinçaltının uyanışına bağlar. Gördüğümüz gibi, bu, kişinin anlamadığı veya anlamak istemediği şeyleri kolayca açıklamayı amaçlayan özel bir teoriden başka bir şey değildir.

Spirit-Identity (Spirit-Kimlik) adlı kitabında , yazılı medyumluk yoluyla elde edilen ve resmi tanıklıklarla desteklenen bazı dikkat çekici ruh kimliği fenomenlerini anlatır. Bu türden yaklaşık yüz vakası olduğunu iddia eder ve diğer birçok deneyci de aynı şeyi söyleyebilirdi. [1326]]

Light dergisinin Londra'dan Bayan Bessie Russell-Davies aracılığıyla elde ettiği vakayı vurgulamak istiyorum :

Viyana (Avusturya) mahkemesine bağlı kişilerden kimlik kanıtı talebi Bayan Bessie Russell-Davies'e iletildi. Sorular kapalı tutulan mühürlü bir zarfın içindeydi. Birkaç günlük araştırmadan sonra, medyumun ruh rehberi bilinmeyen bir dilde bir cevap yazdıran beş yabancı ruhla geri döndü. İncelemeden sonra, danışmanlar bu dilin yalnızca birkaç bilgin tarafından bilinen eski Macarca olduğunu kabul ettiler. Bu cevap, bu tanıklığı talep eden Macar ailesinin ölen üyeleri olan iki yüzyıl önce yaşamış beş kişi tarafından imzalanmıştı. [1327]]

Spiritualism: its phenomenon (New York, Edward O. Jenkins, 1880; s. 349) adlı eserinden alınmıştır :

“Gen. Thos. Rivers'dan aldığımız ilk iletişimde ... çift baş harfi olarak W koymuştu. Bunun bir hata olduğunu biliyorduk, bunun Dr. Mansfield'ın kaleminin bir cilvesi olduğunu varsayıyorduk; ancak silmekte özgür hissetmedik. Gerçek, tüm gerçek ve yalnızca gerçek, bizim düsturumuzdur. Rivers'ı üniversite günlerinde tanıyorduk ... ancak iletişiminde W harfinin olduğunu görene veya duyana kadar, o zamanlar bilmediğimiz ancak daha sonra kişiler, isimler ve şeyler için doğru olduğunu öğrendiğimiz bir dizi gerçeği içeren iletişimine eklenene kadar bunu hiç görmedik veya duymadık. Spiritüalizmin karşıtları, Gen. Rivers'ın iletişimine özel adını eklememesiyle dalga geçtiler ...”

“Gen. Thos. Rivers'ın annesi duruyordu. Salona girer girmez özlü bir şekilde şunları söyledi: 'Kardeş Watson, oğlum Thomas geçen gece bana göründü ve dedi ki, Anne, 24 Mayıs'ta Kardeş Watson'a verdiğim bir yazışmaya imza attığımda adımın W olması sana garip geliyor... Hatırlamıyor musun anne, çocukken o kadar heyecanlıydım ki, oğlanlar bana Wasp lakabını taktılar ve çocukluğumda adımı her zaman W ile imzalardım? Eski defterlerimden herhangi birine bak, her zaman adımda bir W göreceksin.' Yirmi yıldır bunu düşünmediğini söyledi.”

Revista de Estudios Psicologicos'un (José M. Fernanândez Colavida'nın yönettiği, Barselona, İspanya) Eylül 1900 sayısında aşağıdaki kimlik vakası ve destekleyici belgeler yayınlanmıştır:

Üç kişi, bir matematik profesörü, bir tıp doktoru ve bir din adamı, tarafsız bir medyum olan Bay Segundo Oliver'dan ruhların gerçekliğine dair kanıt sunmasını rica etmişti. Bir an düşündükten sonra, eli mekanik bir şekilde şu sözcükleri çizdi: "Isidora, 50 yaşında, San Sebastian'da doğdu, 31 Mart 1870'te bağırsak kanserinden öldü; üç oğlu kaldı; isimleri ve yaşları: P., 15 yaşında; C., 19 yaşında, M., 25 yaşında."

Bu ayrıntıları okuyunca danışmanlardan biri annesinin ruhunu tanıdı. Şaşırmış ve duygulanmış bir şekilde, ona vereceği bir tavsiye olup olmadığını sordu. Sonra medyum kalemi aldı; ancak, kendi şaşkınlığına rağmen, birkaç dakika içinde tanımadığı bir kişinin portresini çizdi ve danışman onda, yaşamı boyunca fotoğrafının çekilmesine asla izin vermemiş olan Isidora'nın ruhunu tanıdı. Sırası gelen medyum çizim yapmayı hiç öğrenmemişti ve çizim yapmayı da bilmiyordu. Tüm poz verenler, yazılanlar hakkında hiçbir şey düşünmediklerini, bu yüzden bunun sadece bir telkin veya düşünce aktarımı olayı olamayacağını beyan ettiler.

The Spiritual Record'da şunları yazmıştır : [1328]]

“On iki yıl önce, yakın arkadaşlarım arasında San José'de (Kaliforniya) müreffeh bir bankanın müdürü olan Kaliforniyalı tanınmış bir senatör vardı. Dr. Knox -adı buydu- derin bir düşünür ve materyalist teorilerin kararlı bir taraftarıydı. Sonuna yaklaştığını hissettiğinde, sık sık sonsuz uykudan bahsederdi. Bir gün ona, 'Bir anlaşma yapalım, Doktor: Eğer orada yaşıyorsan, bana şu birkaç kelimeyi iletmek için elinden geleni yapacaksın: Hala hayattayım' dedim. Ölümünden sonra, iyi bir medyumun huzurunda, bir tahta parçasını silip temizledim, üzerine bir boya kalemi koydum ve tahta parçasını masanın alt yüzüne doğru yukarı doğru tuttum. Kalemin tahtaya sürtündüğünü duyduk ve çıkardığımızda şu satırları bulduk: 'Sevgili dostum Owen, gelecekteki yaşam hakkındaki eski fikirlerim tamamen altüst olmuş olsa da, itiraf etmeliyim ki hayal kırıklığım hoştu ve dostum, sana şunu söyleyebildiğim için mutluyum: Hala hayattayım. Her zaman dostun, W. Knox.' El yazısı öleninkine o

kadar benziyordu ki, hayattayken yöneticiliğini yaptığı bankadaki personel tarafından gerçek olarak kabul edildi.”

Dahil etme fenomenleri de kimliğin sayısız örneğini sağlamıştır. Bayan Piper'ın aracı olduğu tezahürlerde, iletişim kuran ruhlar arasında, özellikle ruh rehberleri veya ruh kontrolcülerinde, karakter ve bilinçte en büyük birliği görebiliriz. Hiçbiri medyumun ikinci kişiliği olarak kabul edilemez; hepsi büyük bir yaşam yoğunluğu, samimiyet ve gerçeklikle donatılmış özerk bireyler olarak görünür.

G. Pelham ve Robert Hyslop adlı ruhların kişilikleri, bazen yaşadıkları zorluklara rağmen son derece keskindir ve asla kendileriyle çelişmezler. [1329]]

SPR Tutanakları'nın XII. ve XIII. ciltlerinde , Bayan Piper'ın medyumluğunu kullanarak elde ettiği birkaç kimlik vakasından da bahseder. Yirmi yıl önce ölen amcalarından biri, ailesinin hayatta kalan tüm üyeleri tarafından tamamen unutulmuş olan gençliğine dair ayrıntılardan bahseder; bunlar ancak uzun ve titiz bir soruşturmadan sonra doğrulanabilirdi. Ölen kayınpederi, Bay Lodge'un hafızasından tamamen silinen isimler ve tarihlerle birlikte, dokunaklı koşullar altında gerçekleşen ölümü hakkında ona kesin ayrıntılar vermek için geldi. Ölen arkadaşlarından birkaçından yayılan diğer dikkat çekici kimlik özelliklerini bildirir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde ünlü bir konuşmacı olan Rahip Minot J. Savage, dokunaklı bir kimlik tespit vakasını aktarıyor: [1330]]

“Bayan Piper ile bir toplantı yapıyordum. Oğlum orada olduğunu iddia etti... Dedi ki: 'Baba, hemen odama gitmeni istiyorum. Çekmeceme bak, orada bir sürü dağınık kağıt bulacaksın. Bunların arasında hemen alıp yok etmeni istediğim bazıları da var.' Bunu yapacağıma söz verene kadar tatmin olmayacaktı.”

“... odasına gittim, çekmecesini aradım, tüm dağınık kağıtları topladım, onları karıştırdım ve hemen benden yapmamı istediği şeyin anlamını ve önemini gördüm. Orada, çekmecesinin mahremiyetine not ettiği ve dünyaya duyurmayacağı şeyler vardı. Elbette, bunların ne olduğunu ayrıntılı olarak açıklayarak mahremiyetini ihlal etmeyeceğim. Sadece, bunlarla ilgili kaygısının tamamen haklı olduğunu söyleyeceğim.”

Aşağıdaki olay, Brezilya'nın Sao Paulo şehrinde, No. 2 Rua do Triunfo adresinde ikamet eden Dr. O. Vidigal'in evinde, karısı, iki oğlu ve yaşlı babasından oluşan ailesiyle birlikte gerçekleşti. Annesi üç ay önce ölmüştü: [1331]]

Medyum, babası tarafından yetim bırakılan ve aynı gün yeni geldiği yerel göçmenlik ofisine ev hizmetçisi olarak götürülen on iki yaşında küçük bir İspanyol kızıydı. Portekizce'den tek kelime bilmiyordu, şehri hiç görmemişti ve doktoru hiç tanımamıştı. Ailenin İspanyolca konuşabilen bir dostu olan Bay Eduardo Silva, genç hizmetçiyle konuşurken, onu mıknatıslama fikrini kendiliğinden aklına getirmişti. Çocuk uykuya daldı ve birkaç dakika içinde derin bir transa geçti.

Daha sonra kendisiyle konuşan babasını gördüğünü iddia etti ve o anda orada bulunan yaşlı bir kadının Dr. Vidigal'e iletmek istediği bir mesaj olduğunu söyledi. Bu kadının tarifini o kadar net bir şekilde verdi ki aile üyeleri doktorun ölen annesini hemen tanıdılar.

Yaşlı kadının ruhu oğluna odasına gitmesini emretti - ölümünden beri kimse girmemişti - duvarda asılı siyah ipek bir elbisenin dikili cebindeki 75.000 réis [(1332]) tutarındaki parayı almasını ve bunları kocasına vermesini emretti.

Dr. Vidigal, Doktor Silva ve diğer tanıkların eşliğinde bir süre düşündükten sonra daireye girdiğinde, kilit paslı olduğu için, her şeyin kendisine gösterildiği gibi olduğunu gördü.

kimliğinin kanıtlarının kolayca belirlenebildiği “Baccala” ([1333]) adlı bir ruhun kaprisleri hakkında ayrıntılı bir açıklama yaptı .

Yaşamı boyunca bir aracı olarak çok neşeli, çok nüktedan ve çok sefahat düşkünü bir adamdı. İletişimler bundan zarar gördü, yine de deneysel bir bakış açısından gerçek bir ilgi gördüler, çünkü sundukları çeşitli kimlik kanıtları, hatta kendiliğinden gerçekleşen somutlaşmalar yoluyla bile.

Bay Vincent Fornaro, “Baccala” ile yaptığı sayısız deney arasında en etkileyici olanı şöyle sıralıyor:

“Babam ciddi şekilde hastaydı... Grip riskinden korkmamıştı ve bunun bedelini bronşların korkunç bir şekilde etkilenmesiyle ödedi. En seçkin doktorlar geldi... Bazıları en korkunç teşhislerle kalbimizi kırdı, diğerleri

ise umut dolu rahatlatıcı sözlerle bize rahatlama getirdi. Biz sadece sevgili hastamızın hayatını kurtarmak için yaşadık... Bu acı dolu anılarda Baccala'nın da payı vardı!”

“Bir akşam, ruhumuzu ve beynimizi ele geçiren, düşünülemez olanı düşünmemize ve bir umuda tutunmamıza neden olan bir umutsuzluk halindeyken, Baccala'ya bizi en ünlü doktorlardan birinin ruhuyla iletişime geçirmesi için dua ettik. Cevap, hemen tatmin olacağımızdı. Gerçekten de, kısa bir süre sonra, kaide masasına vurulan vuruşlar bir ruhun orada olduğunu duyurdu. Adını sorduk ve o da şöyle cevap verdi: Domenico Cotugno! - Baccala iyi seçmiş! Cotugno'nun ruhundan babamızı ziyaret etmesini ve bize gerçeği söylemesini istedik, ne olursa olsun.”

“Babam uyuyordu; bu sırada pişmanlık duygusuyla uyandı, onu rahatsız ettiğimiz için bizi azarladı; ve hala çok uykuluydu, yanında kimsenin olmadığını fark etmemişti, onu tekrar tekrar çevirdiğimiz için bizi azarlamaya devam etti ve göğsüne ve omuzlarına vurdu. Belli ki doktor ziyareti gerçekleşmişti ve şimdi titriyorduk: gergin bir halde tutulduğumuz için kalbimiz şiddetle çarpıyordu! Kısa bir süre sonra masa hafifçe hareket etti. Endişeyle sorduk ve tek bir korkunç kelime cevap oldu: *İstifa!* Anladık ve iki hafta sonra evimiz yas ortamına gömüldü.”

Société Française d'Étude des Phénomènes Psychiques Başkanı Dr. Moutin, Revue *Scientifique et Morale' S* *334'te aşağıdaki fenomeni bildirdi:*

“1884'te, Marsilya'daki kolera salgını sırasında, birkaç saat içinde bu korkunç veba tarafından kaçırılan akrabalarımdan birinin evindeydim. Ölmeden önce, artık konuşamaz hale geldiğinde, bana önemli olduğunu düşündüğüm bir şey söylemek istedi... yaptığı çaresiz hareketlerden. Sonunda, tüm gücünü toplayarak, iki kez 'cam' kelimesini söyledi ve sağ eliyle odasındaki şömine rafını süsleyen aynayı bana işaret etti.”

“Denizci olan kocası [Bay J. adında] o sırada denizdeydi... Ölen karısının etrafta para saklama alışkanlığı olduğunu bildiğinden, orada saklı hiçbir şey olmadığından emin olmak için söz konusu aynanın arkasını çıkarmaktan çekinmedi. Araması hiçbir sonuç vermedi.”

“Yaklaşık on beş ay sonra, Avignon'lu (Fransa) saygın bir medyum olan Bayan Décius Deo'nun evinde bir Spiritist seansındayken... büyülenmiş bir şekilde benimle konuştu, bana kesinlikle bilmediği ilk adımla seslendi:

'Lucien! Ölümümden önce açıklayamadığım şeyi sana söylemeye geldim... Ölmeden kısa bir süre önce, Compagnie Fraissinet'in 500 franklık bir tahvilini cam ile aynanın arkası arasına... mutfağa yerleştirmiştim... Kocam taşınacak [ve belki de o nesneyi satacak]... Hemen kendisine haber verilmesi gerekiyor.'"

"Bay J.'ye tekrar yazdım... [kendisi] gerekli aramaları yaptı ve teminatı belirtilen yerde buldu."

Souvenirs et Problèmes Spirites adlı kitabında , Beethoven'ı çağırdıktan sonra, ünlü bestecinin adıyla kendini gösteren ruhtan, bestecinin hayatından alınmış ve hem kendisinin hem de seansa katılan Bayan R.'nin bilmediği bir gerçeği anlatarak kimliğini kanıtlamasını istediğini anlatır.

Eroica senfonisini onun için besteledim ."

Claire G. ve Bayan R.'nin bilmediği bu iki iddia doğrudur. Beethoven evlenmese de, birkaç yıl boyunca Bayan Julie (Giullieta) Guicciardi'ye aşıktı ve daha sonra Kont von Gallenberg ile evlendi.

Beethoven'ın Napolyon Bonapart'ın dehasına hayran olduğu ve onu cumhuriyetçi bir kahraman olarak temsil ettiği, onda en büyük vatanseverlik erdemlerini bir araya getirdiği de bilinmektedir. *Sinfonia Eroica'sını* (Kahramanlık Senfonisi) bestelemeye başladığında, ona Bonaparte adını vermeye karar verdi ve onu o zamanki Fransız Cumhuriyeti Birinci Konsülü'ne adamak istedi. İthafını çoktan yazmıştı ki, bir gün, arkadaşlarından biri ona Birinci Konsülün kendisini imparator ilan ettiğini duyurdu. Beethoven haykırdı: "Demek o da diğerleri gibi!" Ve eserinin orijinal yazısı olan "Bonaparte" yerine şunu yazdı: "Sinfonia Eroica ... büyük bir adamın anısını kutlamak için bestelendi."

Bazı ruhlar trans halindeyken, medyumun görmezden geldiği özel bir dil aracılığıyla kimliklerini açığa çıkarırlar.

1899'da Avignon'da, Forcade'ın kendi yaşamı boyunca icat ettiği özel bir yöntemi izleyerek, konuşma engelli, derin sağır bazı kişiler tarafından kullanılan bir işaret dili aracılığıyla Peder Grimaud ile iletişim kuran Forcade ruhu da böyleydi. Bu tezahür, anlamını yalnızca Peder Grimaud'nun anlayabildiği bir oturum sırasında gerçekleşti. [1336]]

Aksakof [33Z] benzer bir vakayı aktarır. Yaşamı boyunca konuşma ve

işitme engelli olan ölmüş bir kadının ruhu, Syracuse'dan (ABD) Bayan Corwin adlı medyum aracılığıyla sağır-dilsizlerin el yazısı alfabesini kullanarak kocasına bir iletişim verir:

“Sahne dokunaklıydı: Koca, büyülenmiş medyumun karşısında durmuş, karısına işaretler aracılığıyla çeşitli sorular soruyordu ve karısı da onun düşüncelerine aynı şekilde, daha önce bu konuşma biçimini hiç uygulamamış bir kişinin dış bedeni aracılığıyla karşılık veriyordu.”

Kaza mağdurlarının diğer ruhları, bedenlerini bulma görevi olan kişilere rehberlik eder:

1895 yılında Cezayir limanında bir tekne battığında, bir adam boğulmuştu ve cesedi bulunamamıştı. Şehirde bir Spiritualist oturumunda bulunan donanma Komutanı DA Courmes, boğulan adamı çağırdı. İkincisi, medyum aracılığıyla tezahür eden çağrıya, sesini ve tavrını değiştirerek cevap verdi ve şu şekilde okunan bir hikaye anlattı: “Tekne battığında, merdivendeydim. Devrildim; sağ bacağım iki basamak arasından geçti ve vücut ağırlığının kaldıraç kolu bacağımda bir kırık oluşturdu ve kendimi kurtarmama izin vermedi. Tekne yeniden yüzdürüldüğünde bedenimin merdivende sıkıştığını göreceksiniz. Başka yere bakmanıza gerek yok.” [1338]]

Medyumluk masası vasıtasıyla elde edilen tezahürler, kimliğin kanıtları bakımından daha az zengin değildir.

Komutan P. Mantin (diğer adıyla L. Dauvil), *Vieilles Notları'nda [Eski Notlar]* [339] , 1860 yılında karısının ailesi arasında Reunion Adası'nda (Hint Okyanusu, Madagaskar'ın doğusu) meydana gelen şu olayı aktarıyor. Birkaç akrabasının tanıklığıyla destekleniyor:

“Bir akşam, B— ailesi büyük oturma odasında, tam ışık altında bir masanın etrafında toplandığında, bir ruh bize merhum karımın büyükbabası Bay A. B-'yi çağırmamızı istedi, ona çok önemli bir mesaj iletmek için. Bay A. B— verandada sessizce piposunu içiyordu, ruhlara inanmadığı için şeker kamışı tarlalarını, şeker bitkisini düşünüyordu. Sonra ikinci kez çağrıldı. 'Gel, sevgili baba, ruh sana adını söylemeni bekliyor.' 'Beni yalnız bırakın, çocuklarım, eğlencelerinizle beni rahatsız etmeyin.' Sonunda, kızlarından biri oturma odasına geri dönmesi için yalvarmaya geldi. 'Tamam, çocuğum, ruhunun ne istediğine bakalım,' ve

mükemmel adam tüm çocuklarıyla çevrili olarak masaya yaklaştı ve şu formülü telaffuz etti, 'Ruh, benden ne istiyorsun?' Ve görünmeyen dikte etti: "Sayın Bay B—, ben Kaptan Régnier; şeker kargonuzu iki ay önce yelkenliniz Bois Rouge'a yüklediğimi hatırlıyor musunuz, (tam tarih) günü yola çıktım, hatırlıyor musunuz?" "Evet. Ee?" "Eh, size geminiz Bois Rouge'un on gün önce Ümit Burnu'ndaki (Güney Afrika) Simon Körfezi'nin kayalık kıyılarında bir fırtınada tüm mürettebatıyla birlikte denizde kaybolduğunu söylemeye geldim. Ben ve tüm mürettebatım yok olduk ve ruhum o günden beri üzerinde dolaştığı deniz dalgalarından ayrılamadı. Gemiyi kurtarmak için elimizden gelen her şeyi yaptığımızı ancak denizin çok dalgalı olduğunu ve Tanrı'nın isteğinin böylece yerine getirildiğini size temin ettikten sonra huzura kavuşacağım." "Eğer bu gerçekten olduysa," diye cevapladı Bay B—, "en çok sizin ve cesur denizcilerinizin ölümüne üzülüyorum; ama öte yandan, böyle üzücü bir haberin doğruluğundan şüphe etmeme izin verin. Eğer boğulduysanız, bu masada nasıl bulunabiliyorsunuz?' 'Tüm gerçek bu,' diye cevapladı kaide masası, bir ayağını hızla yere vurarak, 'göreceksiniz, sevgili M. B—, Nantes'daki (Fransa) gemi sahibi dört ay içinde size haberi doğrulayacak; elveda, Bay B—, kendinize ve ailenize iyi bakın.' 'Ve öyle oldu, tam o akşamdan dört ay sonra,' dedi karımın büyükbabası, bu hikayeyi otuz beş yıl sonra bana anlatırken. O zamanlar, şimdiki gibi, bize ayda iki kez posta getiren buharlı gemilerimiz yoktu. 'Bois Rouge gemisinin, tüm mürettebatıyla ve cesur Kaptan Régnier'yle kaybı bana gerçekten doğrulandı. Ne diyeyim?' diye ekledi sevgili yaşlı adam felsefi bir şekilde."

İşte William Thomas Stead tarafından onaylanan ve Ocak 1904'te *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme'de (cilt IX, s. 439) Fransızca olarak yayınlanan bir başka kanıtlayıcı dava:* [[340]]

“Kardeşim formdan ayrılmadan haftalar ve aylar önce ruhsal birleşme ve benzeri konular hakkında serbestçe sohbet ettik ve bir sabah benden kendisine küçük bir tuğla parçası getirmemi istedi, ayrıca kalem ve mürekkep; sonra mürekkeple bir tarafına iki, diğer tarafına bir işaret yaptı, sonra tuğlayı ikiye böldü, bana bir parçayı verdi, o sırada ona iyi bakmamı söyledi ve bir gün diğer parçayı kimsenin kendisinden başka bilemeyeceği bir yere saklayacağını ve formu bıraktıktan sonra

mümkünse bir şekilde geri dönüp bana nerede olduğunu söyleyeceğini söyledi. Daha sonra bunları birbirleriyle karşılaştırabilirdim ve geri dönüp iletişim kurabildiğini test edebilirdim ve zihnim bunun üzerinde hiçbir etkide bulunamazdı, çünkü nereye koyduğunu bilmiyordum."

"Formu terk ettikten sonra ruhlarla iletişim kurmak için öğrenebileceğimiz her şeyi duymak ve öğrenmek konusunda endişemiz çok büyüktü ve aylarca tatmin edici hiçbir şey elde edemedik. Sonra evdeki masada oturmaya başladık (annem ve ben) ... sonunda devrilmeye başladı ve ... alfabeyi çağırarak heceledik: 'Tomahawk'ın altındaki dolapta o tuğla parçasını bulacaksın. — Benja.'" [1341]

"O odaya gittim ve anahtarı aldım, dolabı açtım, o kilitledikten sonra kimse ona dokunmamıştı ve anahtarı kaldırdım. Orada, tam olarak yazdığı gibi o tuğla parçasını buldum ve sakladığım parçayla uyuşuyordu, tam olarak onun kırdığı parçadan koptuğu yere uyuyordu."

"Bir küçük olaydan daha bahsedeceğim, çünkü benim için diğeri kadar değerli. Bana bir mektup yazdı (tuğla parçasını bana verdiğinde) ve mühürledi, o sırada cevaplanmayacağını, ancak mektubun içeriğinin anlatılacağını söyledi. Bunu da diğerinde olduğu gibi, alfabeyi ve masayı devirerek aldım. Şu kelimelerdi: 'Julia! Doğruyu yap ve mutlu ol, - Benja.'"

Ruh fotoğrafçılığı da kendi kanıt kümesini sağlar. Ocak 1909 tarihli *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme* (cilt XV, s. 529) aynı WT Stead'in "Comment communiquer avec l'Au-delà?" başlıklı bir makalesini yayınladı [1342]] şimdi görünmeyenlerin fotoğraflarıyla ilgili bir pasaj alıntılayacağım. Şöyle başlıyor:

"Ruh fotoğrafçılığına atıfta bulundum. Sahte ruh fotoğrafları sahtekarlığından daha kolay bir şey olmadığını ve ayrıca uzman bir sihirbazın neredeyse her zaman en dikkatli gözlemciyi bile aldatabileceğini kabul ederek şüpheci okuyucuları silahsızlandırmama izin verin. Kendim tuttuğum, sergilediğim ve geliştirdiğim işaretli plakaların kullanımı, şüphesiz dolandırıcılığa karşı bir miktar koruma sağlar. Ancak ruh fotoğraflarının gerçekliğine olan inancım, deneycinin yanılabilir uyanıklığından çok daha sağlam bir temele dayanmaktadır. Gerçek bir ruh fotoğrafının en büyük testi, ölmüş bir kişinin açıkça tanınabilir bir portresinin, böyle bir kişinin varlığından hiçbir şey bilmeyen bir fotoğrafçı

tarafından elde edilmesi ve kameranın önünde oturan kişi tarafından görünür bir formun görülmemesidir."

“Bu tür fotoğraflarım bir kez değil birçok kez oldu. Burada sadece birinden bahsedeceğim. Görünmezleri fotoğraflamasına olanak tanıyan medyumluktaki fotoğrafçı çok yaşlı ve oldukça cahil bir adamdır, bu yetenek bir zamanlar fotoğrafçılık işine ciddi bir engel teşkil ediyordu. Kendisi bir durugörü ve duruişiti yeteneğine sahip. Boer savaşının sonlarında bir arkadaşımla birlikte kimin geleceğini merak ederek onunla bir görüşmeye gitmiştik. Daha yerimi almamıştım ki yaşlı adam şöyle dedi:”

“Geçen gün çok korktum. Stüdyoya elinde silahla yaşlı bir Boer geldi. Beni epey korkuttu, çok vahşi görünüyordu, bu yüzden ona, 'Git buradan; silahlardan hoşlanmam.' dedim. Ve gitti. Şimdi geri döndü. Seninle geldi. Şimdi silahı yok ve o kadar da vahşi görünmüyor. Kalmasına izin verelim mi?”

"'Elbette,' diye cevapladım. 'Fotoğrafını alabilir misin acaba?'"

"'Bilmiyorum,' dedi yaşlı adam; 'Deneyebilirim.'"

"Bu yüzden kameranın önüne oturdum ve düzgün bir pozlama yapıldı. Ne arkadaşım ne de ben odada fotoğrafçı ve kendimizden başka kimseyi göremiyorduk. Plaka çıkarılmadan önce fotoğrafçıya sordum:"

"Geçen gün yaşlı Boer'le konuştun. Onunla tekrar konuşabilir misin?"

"'Evet,' dedi; 'o hala orada, arkanda.'"

"Ona herhangi bir soru sorsanız cevap verir miydi?"

"'Bilmiyorum,' dedi yaşlı adam; 'Deneyebilirim.'"

"Ona adının ne olduğunu sor!"

"Fotoğrafçı zihinsel bir soru sormuş ve bir cevap bekliyormuş gibi göründü. Sonra şöyle dedi:"

"'Adının Piet Botha olduğunu söylüyor.'"

“'Piet Botha,' diye itiraz ettim. 'Philip, Louis, Chris'i tanıyorum ve kaç tane daha Botha olduğunu bilmiyorum. Ama Piet'i hiç duymadım.'”

"'Adının öyle olduğunu söylüyor,' diye inatla cevap verdi yaşlı adam."

“Plakayı geliştirdiğinde arkamda kıllı, uzun boylu, iri yapılı bir adamın durduğunu gördüm, bir Boer veya Moujik olabilirdi. Hiçbir şey söylemedim, ancak savaş sona erene ve General Botha Londra'ya gelene

kadar bekledim. Fotoğrafı ona eski Orange Free State'in Başbakanı olan Bay Fischer aracılığıyla gönderdim. Ertesi gün bir diğer Free State Delegesi olan Bay Wessels beni görmeye geldi.”

"'Bay Fischer'e verdiğiniz fotoğrafı nereden buldunuz?' diye sordu."

"Ona tam olarak nasıl olduğunu anlattım."

"Başını iki yana salladı. 'Batıl inançlara inanmıyorum, o portreyi nasıl elde ettin? O adam William Stead'i tanımıyordu - o adam hiç İngiltere'de olmadı.'"

"'Peki,' diye cevapladım, 'Sana nasıl elde ettiğimi anlattım ve eğer hoşuna gitmiyorsa bana inanmak zorunda değilsin. Ama neden bu kadar heyecanlısın?'"

"'Neden?' dedi, 'Çünkü o adam benim yakın akrabamdı. Portresi evimde asılı.'"

"'Gerçekten mi?' dedim. 'Öldü mü?'"

“'Kimberly kuşatmasında öldürülen ilk Boer Komutanıydı.'”

"Peki adı neydi?"

"'Pietrus Johannes Botha' diye cevap verdi, 'ama biz ona kısaca Piet Botha derdik."

"Portre hala bende. Daha sonra Piet Botha'yı iyi tanıyan iki Özgür Devletli tarafından teşhis edildi."

"En azından bu, telepatinin açıklayabileceği bir durum değil. Sahtekarlık hipotezi de geçerli olmayacak. Fotoğrafçıya ruhun ismini verip vermeyeceğini sormam tamamen bir kazaydı. Şimdiye kadar tespit edebildiğim kadarıyla İngiltere'de hiç kimse Piet Botha'nın var olduğunu bilmiyordu."

Birçok durumda, ölen kişiler dünyevi işlerini nasıl halledeceklerine dair talimatlar ve yönlendirmeler verebilirler. Ayrıca gizli veya kayıp vasiyetnameleri bulmaya da yardımcı olurlar.

Die Lehre vom Geist [Ruh Öğretisi] adlı broşüründe (Berlin, c. 1890) [343] kendisinin de katıldığı bu türden bir olguyu aktarıyor:

“Baltimore'dan Roberts adında genç bir adam, onu evlat edinen, ona tam bir eğitim sağlayan ve onu evlendiren zengin ve bekar bir kadın olan teyzelerinden biri tarafından büyütüldü. Teyzesi aniden öldüğünde bir aile babası olmuştu. Hiçbir vasiyet bulunamadı ve ilgili akrabalar Bay

Roberts'ı evden çıkarmayı üstlendiler. Şaşkın olan ikinci adam, bazı arkadaşları tarafından, ölen teyzeyi çağıran bir test medyumu olan Bayan Morill'e danışması konusunda tavsiyede bulundu. Bu ruh, vasiyetin villanın üst katındaki bir keten dolabında kilitli olduğunu bildirdi. Ancak dolabın içindeki her şey dağıtıldıktan sonra, tarif edildiği gibi belge sonunda bir çorabın içinde bulundu. Dünyada hiç kimse, özellikle de medyumun saklandığı yer hakkında hiçbir fikre sahip olamazdı. Sadece teyzesinin ruhu bu bilgiyi verebilecek konumdaydı."

Aksakof , *SPR'nin Tutanakları,* cilt VI, Londra, 31 Ocak 1890, s. 353'te benzer bir vakayı bildiriyor: [344]

"[Prens Emile von Wittgenstein'ın] General von Korf'un dul eşine yazdığı mektupta, ölen kocasının adına kendisine spiritüel bir ileti gönderildiğini ve bu iletide vasiyetinin nerede bulunacağının belirtildiğini bildiriyordu... Prens von Wittgenstein'ın mektubu okunduğunda, orada bulunanların şaşkınlığına rağmen spiritüel iletide belirtilen yerin... Baron'un [Joseph Korf] sonunda vasiyeti bulduğu yerin tam olarak aynı olduğu ortaya çıktı." ^ 345

Annales des Sciences Psychiques'in 20. cildinde, Ocak 1910'da yayımladığı, medyumun görmezden geldiği dillerdeki yazılar veya konuşmalardan oluşan iki özdeşlik durumu eklenebilir .

İlk vaka FWH Myers tarafından "Gizli Bilinç" adlı makalesinde bildirilmiştir (*SPR'nin Bildirileri,* cilt IX, yıl 1894, s. 124) ve Bay Hugh Junor Brown'un on bir yaşındaki kızı aracılığıyla elde edilen ve bunu Kutsal Gerçek *(* Arthur Hallah, 1876) adlı bir kitapta yayınlayan bir yazı bölümüne atıfta bulunmaktadır. Myers, anlatıcıyı şahsen tanıyordu ve okuyuculara onun mükemmel samimiyeti konusunda güvence veriyor. İkincisinin anlatımı aşağıda yeniden üretilmiştir:

"Bir gün eşimle yürüyüşe çıktığımızda daha önce hiç görmediğim siyah bir adamla karşılaştım, ancak kulaklarında o ırka özgü büyük delikler olduğundan bir Kaffir olduğunu anladım. Ona anadilinde yaklaştım, bu beni oldukça şaşırttı ve ona adresimi verip beni ziyaret etmesini söyledim. Bunu tam da bu konuyu araştırmak için oturduğumuz sırada yaptı. Hizmetçiye onu odaya almasını söyledim ve ona ruh arkadaşlarından herhangi birinin orada olup olmadığını sorduğumda, kızımın eli birkaç

Kaffir ismi yazdı, bunları ona okuduğumda tanıdı ve bu da açıkça onda büyük bir şaşkınlığa neden oldu. Ona bir mesajları olup olmadığını sorduğumda, Kaffir dilinde bir cümle yazıldığını gördüm, bazı kelimeleri benim kavrayışımın ötesindeydi. Mesajı Kaffir'e okuduğumda, bir tanesi hariç her kelimesini anladı. Anlaması için bunu çeşitli şekillerde telaffuz ettim, ancak kızımın eli etkilenerek 'Ağızla tıkla' yazmaya başladığında hepsi boşunaydı. Bu bana Kaffir dilinde 'T' harfinin telaffuzuna sık sık eşlik eden tuhaf bir tıkırtıyı hatırlattı ve ben bu kelimeyi telaffuz ettiğimde, onun anlamını hemen anladı."

"Kızımın, o ülkeye son gelişimden birkaç yıl sonra doğmuş olması nedeniyle, tek bir kelime bile Kaffirce bilmediğini söyleyebilirim. Yazma sanatının Kaffir'ler tarafından bilinmemesi nedeniyle, elini kimin yazmasına ilham ettiğini sordum ve yerel adı 'Nonquambeen' olan eski dostum HS'nin, Kaffir'in ruh arkadaşlarının isteği üzerine mesajı yazdığını öğrendim. HS'nin iyi eğitimli bir adam olduğunu ekleyebilirim, anısına saygı duyuyorum ve bu hayattayken, Natal'da eski bir yerleşimci olduğu için Kaffir dilini oldukça iyi konuşabiliyordu. Kaffir ziyaretçime, arkadaşlarının ruhlarının veya Insleseea'nın orada olduğunu açıkladım ve bu onu oldukça korkutmuş gibi görünüyordu."

Light'ın müdürüne şu mektubu yazdı (cilt XXVIII, no. 1419, s. 136, 21 Mart 1908):

"Henüz bir Spiritist değilim, ancak şimdi kesin olarak bir Spiritist olma yolundayım... Bu inançta, sizinle yayınlamak için paylaşmayı neredeyse bir görev olarak gördüğüm kişisel bir deneyimle güçlendim." (Bu noktada, birkaç Macar Spiritistinin kendisine mektup yazarak, Londra'daki saygın bir medyuma gitmesini, mümkünse eski bir Sırp hükümdarının ruhuyla temasa geçmesini ve belirli bir konuda ona danışmasını istediklerini anlatır.)

"Tam o sıralarda," diye devam ediyor, "karım bir yerlerde belirli bir Bay Vango'nun bu yöndeki olağanüstü güçleri hakkında bir şeyler okumuştu, Bay Vango'ya gittim. O beyefendiyi daha önce hiç görmemiştim ve eminim o da beni o günden önce hiç görmemişti. Kendisine bilgi verildiğini veya kim olduğumu tahmin edebileceğini varsaymak için hiçbir sebep yoktu. Bana belirli bir ruhla iletişime geçip geçemeyeceğini

sorduğumda, bazen bunu başardığını ama her zaman başaramadığını, çünkü bazen sorgulayanın istemediği başka ruhların ortaya çıktığını mütevazı bir şekilde söyledi. Ancak denemeye istekliydi ve tüm düşüncelerimi konuşmak istediğim ruha yoğunlaştırmamı istedi.”

“Bay Vango transa girdikten sonra şöyle dedi: 'Evet, işte size bir şeyler söylemek için can atan genç bir adamın ruhu, ama benim tek kelimesini bile anlamadığım bir dilde konuşuyor.'”

“Düşüncelerimi yoğunlaştırdığım kral 1350 yılında orta yaşlı bir adam olarak öldü, ruhu benimle konuşmak için can atan genç adamın kim olduğunu merak ettim ve Bay Vango'dan o genç ruhun telaffuz ettiği en azından tek bir kelimeyi tekrarlamasını istedim. Bunu yapmaya çalışacağını söyledi. Duvara doğru eğildi, önünde bir koltuğa oturdu ve bir süre yoğun bir şekilde dinledi. Sonra, beni tamamen şaşkına çevirerek, Sırpça şu kelimeleri yavaşça tekrarladı, *'Molim vas pishite moyoy materi Nataliyi da ye molim da mi oprosti,'* 'Annem Natalie'ye beni affetmesi için yalvarmamı yazmanı rica ediyorum.' Elbette, bunun öldürülen Kral Alexander'ın ruhu olduğunu hemen anladım, Bay Vango'ya genç adamın nasıl göründüğünü sordum, hemen cevap verdi: 'Ah, korkunç; vücudu yaralarla kaplı.' Kral Alexander'ın ruhu olduğuna dair daha fazla kanıta ihtiyacım olsaydı, Bay Vango'nun "Ruh, size belirli bir anıt ve onunla ilgili politika konusunda tavsiyenizi takip etmediği için şimdi çok pişman olduğunu söylememi istiyor." demesiyle elde ederdim. Bu, Kral Alexander'a suikastından iki yıl önce verdiğim ve o zamanlar kabul edemeyeceğini düşündüğü ve belki de 1904 yılının başında kabul edeceğini düşündüğü gizli bir tavsiyeyle ilgiliydi. Bay Vango'nun Sırpça kelimeleri tuhaf bir şekilde yeniden ürettiğini, hece hece okuduğunu, sondan başlayıp geriye doğru birinciye gittiğini eklemeliyim..."

"Bu açıklamayı gerçeğin çıkarı için yaparken, tam adımı ve karakterimi yazmaktan çekinmiyorum."

“[İmza:] Chedo Mijatovitch, daha önce Sırbistan'ın St. James Sarayı'ndaki Olağanüstü Temsilcisi ve Elçi Yardımcısı; 39 Redcliffe Gardens, SW, [Londra], 9 Mart 1908.”

His Life and Mission (Londra, Trübner & Co., 1888, s. 19-24) adlı kitabında , görme ve duyma medyumluk fenomenleri aracılığıyla elde

edilen bir dizi kimlik kanıtını anlatır; bu, aşağıda yeniden üretilmeye değerdir: [1346]]

“Ağustos 1852'de, Springfield'da [Massachusetts] bir hafta geçirdikten sonra, ciddi bir hastalıktan bitkin bir haldeyken, Connecticut, Hartford yakınlarındaki Güney Manchester'dan, Amerikan üreticilerinin en önde gelenlerinden biri olan Bay Ward Cheney'i ziyarete gitti... Home'un Cheney'lerle tanışmasında görülen [gösteriler] oldukça dikkat çekiciydi.”

“Güney Manchester’daki evlerinin salonuna girdiğinde, ağır bir ipek elbisenin hışırtısına benzeyen bir ses dikkatini çekti. Etrafına bakındı ve kimseyi göremeyince şaşırdı. Birkaç dakika sonra, oturma odalarından birinde Bay Cheney ile konuşurken, Home yine elbisenin hışırtısını duydu ve yine böyle bir sese neden olabilecek bir şey aradı ama boşuna. Ev sahibi onun şaşkın bakışını fark etti ve doğal olarak ona bunun nedenini sordu. Konuyu fazla uzatmak istemeyen Home, sadece çok hasta olduğunu ve sinir sisteminin muhtemelen bozuk olduğunu söyledi. Daha kelimeleri ağzından yeni çıkarmıştı ki, açık kapıdan salona baktığında, orada duran ufak tefek, hareketli görünümlü yaşlı bir kadını gördü, gri ipekten ağır bir elbise giymişti. Görünen gizem çözüldü; ve bu düşünce aklından geçerken, elbise yine hışırdadı.”

“Bu sefer Bay Cheney de sesi duydu. 'Bu ne?' diye sordu, salona doğru bakarak. 'Ah,' dedi Home, figürün canlı gibi belirginliğinden, bunun et ve kandan başka bir şey olabileceğini en ufak bir şekilde düşünmemişti, 'sadece gri ipekli yaşlı hanımın hışırdayan elbisesi.' Bay Cheney hiçbir cevap vermedi; ve konuğunun düşünceleri, ailenin diğer üyelerinin içeri girmesiyle konudan uzaklaştı. Gri ipekli hanım aralarında değildi; ve şaşırtıcı bir şekilde akşam yemeğinde de görünmedi. Ev sahibinin onun hakkında bir yorum yapacağını bekliyordu, ama hiçbir şey söylenmedi; ve bu tuhaf çekingenlik, ziyaretçinin doğal olarak onun kim olabileceğini merak etmesine neden oldu. Yemek odasından ayrılırken, elbise yine hışırdadı, ona yakındı; ve bir sesin çok belirgin bir şekilde, 'Benimkinin üstüne bir tabut konulmuş olmasından rahatsızım,' dediğini duydu.”

"Anlatılmayacak kadar şaşkın olan Home, bu garip mesajı Bay ve Bayan Cheney'e tekrarladı ve daha önce görüp duyduklarını anlattı. Dinleyicileri ona ve birbirlerine sessiz bir şaşkınlıkla baktılar, ta ki Bay

Cheney sonunda sessizliğini bozana kadar."

"'Giyim tarzını,' dedi, 'hatta kendine özgü rengini ve ağır dokusunu bile gayet iyi tanıyoruz; ama tabutun onun üzerine yerleştirildiği hikayesine gelince, bu hem yanlış hem de gülünç."

“Ev ne cevap vereceğini bilmiyordu. Sözleri duyana kadar, bir an bile figürün vizyoner karakterinden şüphelenmemişti; ve şimdi bile gizemli ziyaretçiyle ev sahipleri arasında nasıl bir ilişki olduğunun farkında değildi. Sonra ne olacağını görmek için bekledi; ve olan şey, bir saat sonra, sesin tekrar kulağına gelmesi ve aynı sözcükleri söylemesiydi. Ancak bu sefer şunu ekledi: 'Dahası, Seth'in o ağacı kesmeye hakkı yoktu.'”

“Home mesajı baştan sona tekrarladı. Bay Cheney çok şaşkın görünüyordu. 'Elbette,' dedi, 'bu çok garip. Kardeşim Seth eski çiftliğin manzarasını oldukça engelleyen bir ağacı kesti; ve hepimiz o zamanlar sizinle konuştuğunu iddia eden kişinin dünyada olsaydı ağacı kesmesine izin vermeyeceğini söylemiştik. Mesajın geri kalanına gelince, bu tamamen saçmalık.'”

“Parti gece için ayrılmadan hemen önce, mesaj tekrar verildi ve yine tam bir çelişkiyle karşılandı. Home, 'Odama gittim,' diye yazıyor, 'kendimi çok depresif hissediyordum. Benim aracılığımla ilk kez gerçek olmayan bir mesaj alınmıştı; ve doğru olsa bile, özgürleşmiş bir ruhun böyle bir konuyla meşgul olması beni şaşırttı. Olayı düşünmekten uyuyamadım.'”

“Sabahleyin ev sahibine bu konunun kendisini ne kadar rahatsız ettiğini anlattı. 'Ben de aynı şekilde üzgünüm,' diye cevapladı Bay Cheney; ve devam etti, 'Şimdi size, iddia ettiği ruhsa, çok yanlış olduğunu göstereceğim. Birlikte aile mezarlığına gideceğiz ve siz de kendiniz göreceksiniz ki, bunu istesek bile, onunkinin üzerine başka bir tabut koymamız imkansız olurdu.'”

“İkisi hemen mezarlığa gittiler. Kasanın bakımını yapan kişi çağrıldı ve kasanın sahibi ondan açmasını istedi. Anahtarı kilide takarken, adam bir şey hatırlamış gibi göründü; ve dönerek yarı özür diler bir tonda, 'Bu arada, Bay Cheney, Bayan ----------(gri ipekli yaşlı kadın)'ın tabutunun hemen üstünde küçük bir yer olduğu için,
Bayan L—'nin bebeğinin tabutunu oraya koydu. Sanırım sorun yok ama

belki de önce sana sormalıydım. Dün yaptım.' Bay Cheney arkadaşına Home'un asla unutamayacağı bir bakış attı. 'O zaman hepsi doğru; hepsi doğru!' söyleyebildiği tek kelimelerdi."

“'Aynı akşam,' diye yazıyor, 'ruh bir kez daha varlığını duyurdu. Şimdi iletilen mesaj, *tabutlardan oluşan bir piramitin benimkinin üzerine yığılmasının umurunda olacağını düşünmeyin . Sizi kimliğime bir kez ve sonsuza dek ikna etmek için can atıyordum.*'”

Yukarıda alıntılanan tüm gerçekler, gerçekliğini garantilemek için gerekli garantilerle çevrilidir. Çoğunluğu en titiz eleştirel incelemeye tabi tutulmuştur. Bu kitabın çerçevesi katı alan sınırlamaları getirmeseydi, buna benzer birçok başka vakayı da eklerdim.

Kısacası, samimi bir kalple, zekâ ve sebatla arayanlar için hayatta kalma kanıtlarının bol olduğu söylenebilir. Böylece ölümsüzlük kavramı, sofizmler ve olumsuzlamalarla yığılmış gölgelerden yavaş yavaş ortaya çıkar ve insan ruhu, ölümsüz gerçekliğinde kendini doğrular.

Sonsuz evren bizim ebedi vatanımız olur. Çalışmalarımızın, çalışmalarımızın, ilerlememizin alanı olarak gözlerimizin önünde geniş bir zaman perspektifi açılır. Ve bu kesinlik ruhumuza nüfuz ettiğinde, hiçbir cesaret kırıklığı,
Hiçbir korku bize ulaşamaz, ne bu hayatta, ne de kaderin bizi geçmeye zorladığı sayısız yaşamlarda.

Üçüncü bölüm

Medyumluğun inişleri ve çıkışları

X XII

Medyumluk uygulamaları ve tehlikeleri

A Spiritist olguların gerçekliğini uzun süre inkar eden birçok muhalif, kanıtlar karşısında şaşkına dönerek artık taktik değiştiriyor ve şöyle diyor: Evet, Spiritizm doğrudur, ancak uygulanması tehlikelerle doludur.

Spiritizmin, ön çalışmalar, herhangi bir hazırlık, yöntem veya etkili koruma olmadan okültizmi araştırmaya girişen tedbirsiz bireylere tuzaklar sunduğu inkar edilemez. Deneyleri eğlenceli bir oyuna, anlamsız bir eğlenceye dönüştürerek, kaçınılmaz olarak etkilenecekleri görünmeyen dünyanın alt düzey unsurlarını kendilerine çekerler.

Ancak bu tehlikeler fazlasıyla abartılmıştır. Her şeyde alınması gereken önlemler vardır. Fizik, kimya ve tıp da uzun süreli bir çalışma gerektirir ve kimyasal maddeler, patlayıcılar veya toksik maddelerle uğraşmak isteyen cahil kişiler bu sayede sağlıklarını ve hayatlarını riske atmış olurlar. Onu nasıl kullandığımıza bağlı olarak, kendi başına iyi veya kötü olan tek bir şey yoktur. Her durumda, Spiritist uygulamaların kötü yanlarını, ondan elde edilen ve kötüye kullanımlardan ve hayal kırıklıklarından çok daha ağır basan faydaları belirtmeden vurgulamak haksızlıktır.

Hiçbir ilerleme, hiçbir keşif risk almadan elde edilemez. Eğer birisi, zamanın başlangıcından beri, navigasyon tehlikeleri nedeniyle okyanusa açılmayı reddetmiş olsaydı, sonuç olarak ne olurdu? Çeşitli ailelere bölünen insanlık, kendini kıtalarına hapseder ve seyahatlerden ve alışverişlerden elde edilen tüm faydaları kaybederdi. Görünmeyen dünya da resiflerle dolu ama zenginlik ve yaşamla dolu uçsuz bucaksız ve derin bir okyanustur. Ahiret perdesinin ardında, bilmekle ilgilendiğimiz sayısız kalabalık vardır, çünkü onlar kendi geleceğimizin sırrının depolarıdır. Dolayısıyla, bu görünmeyen dünyayı inceleme ve keşfetme, içerdiği güçleri ve tükenmez kaynakları iyi kullanma zorunluluğu vardır; Dünya'da bulunan kaynakların yanında bir gün çok sınırlı görünecek kaynaklar.

Dahası, görünmez dünyaya olan ilgimizi kaybetsek bile, görünmez dünya da bunun sonucunda bize olan ilgisini kaybetmez. İnsanlık üzerindeki etkisi süreklidir. Onun etkilerine ve telkinlerine tabiyiz. Onu

görmezden gelmek istemek, onun karşısında savunmasız kalmaktır; oysa, metodik bir çalışmayla, içinde bulunan hayırlı güçleri kendimize çekmeyi öğreniriz; kötü etkileri savuşturmayı, irade ve dua yoluyla onlara karşı tepki göstermeyi öğreniriz. Her şey zihinsel güçlerimizi kullanma biçimimize ve onları odakladığımız yöne bağlıdır. Ve bu şeyleri görmezden gelmekte ısrar ettiğimiz için, sebepleri bizden kaçan ne kadar çok kötülük vardır; ve yine de bunlar ruhlar dünyasının bilinçli ve kapsamlı bir çalışmasıyla önlenebilir!

Resmî tıp tarafından başarısızlıkla tedavi edilen nevrotik ve akıl hastalarının çoğu, ruhsal ve manyetik uygulamalarla iyileştirilebilen takıntılı bireylerden başka bir şey değildir. [134] [3]

Tanrı insanları bir yaşam okyanusunun ortasına, tükenmez bir güç ve kuvvet rezervuarına yerleştirdi. Ve bize zeka, akıl ve vicdan verdi, böylece bu güçleri tanıyabilir, onları fethetmeyi ve kullanmayı öğrenebiliriz. Bu sürekli egzersizle kendimizi geliştireceğiz ve doğa üzerinde imparatorluğumuzu, düşüncenin madde üzerindeki hakimiyetini, ruhun dünya üzerindeki saltanatını kurmayı başaracağız.

Hayatımız için koyabileceğimiz en yüksek hedeftir. Bunu insan özünden uzaklaştırmak yerine, tereddüt etmeden peşinden gitmeyi hedefleyelim. Evreni tüm yönleriyle, tüm biçimleriyle inceleyelim. Bilgi en yüce iyiliktir ve tüm kötülükler cehaletten kaynaklanır.

Deneyselliğin zorlukları, genel olarak çağdaşlarımızın psişik yasalar hakkında hiçbir fikre sahip olmamalarından ve kötü bir eğitimden kaynaklanan zihniyetleri nedeniyle bunları verimli bir şekilde inceleyememelerinden kaynaklanmaktadır. Önyargıları, varsayımları ve şüphecilikleriyle, tüm olumlu etkilerin kendilerinden uzaklaşmasına neden olurlar.

Böyle koşullar altında, Spiritizm deneyleri tuzaklarla dolu olabilir; ve medyumlar için sıradan gözlemcilerden çok daha fazla. Medyumlar sinirli, hassas, etkilenebilir varlıklardır; kendilerini huzur, sakinlik ve nezaket atmosferine sarmalanmış hissetmeleri gerekir ki bunu yalnızca gelişmiş ruhların varlığı yaratabilir. Alt düzey ruhların uzun süreli akışkan

hareketleri onlar için ölümcül olabilir, yukarıda tartışılan saplantı ve ele geçirilme fenomenlerini kışkırtarak sağlıklarını bozabilir. Bu türden çok sayıda vaka Allan Kardec tarafından incelenmiş ve bildirilmiştir. [1348]] Ondan sonra, Eugène Nus başkalarını da anlatmıştır. [1349]] Daha yakın tarihli olanlardan birkaçını aktaracağım. Bunlardan bazıları deliliğe kadar gidiyor. Bunlar Spiritizme karşı argüman olarak kullanılmıştır. Gerçekte, bu tür vakalar sadece deneycilerin hafifliğinden ve önlem eksikliğinden kaynaklanır ve ilkenin kendisine karşı hiçbir şey kanıtlamaz. Spiritizm her yerde çareyi kötülüğün yanına koyar.

Daha önce vurgulandığı gibi, medyumluk yaparken önlemlerle çevrili olmak gerekir. Spiritizmin okült dünya ile bizimki arasında izlediği yollar, eğer her zaman hazır bulunan uyanık bir muhafızla onlara nasıl karşı koyacağımızı bilmiyorsak, atmosferimizde yüzen sapkın ruhlar tarafından istila edilme aracı olarak da kullanılabilir. Dünya'da enkarne olmuş birçok hassas ve duyarlı ruh, arzularını, iştahlarını ve pişmanlıklarını sürekli olarak bize geri getirdikleri bu kötü ruhlarla etkileşimlerinden acı çekmiştir.

Yüce ruhlar, öğütleri aracılığıyla, bizi tacizlerden ve tehlikelerden nasıl koruyacaklarını ve bizi bilgelik yollarına nasıl yönlendireceklerini bilirler. Ancak kendimizi geliştirmek için çaba göstermezsek, onların koruması yeterli olmayacaktır. İnsanların kendi güçlerini geliştirmeleri, kendi zekalarını, farkındalıklarını ve vicdanlarını inşa etmeleri kaderidir. Tüm aşağılık bireysellikleri bizden uzak tutan bir ahlaki duruma nasıl ulaşacağımızı bilmeliyiz. Bu olmadan, rehberlerimizin varlığı bizi kurtarmak için yetersiz kalacaktır. Aksine, etrafımızda yaptıkları ışık, gecenin ortasında yakılan bir lambanın güveleri, gece kuşlarını ve gölgelerin tüm kanatlı sakinlerini çekmesi gibi, uçurumun ruhlarını çekecektir.

Saplantılardan bahsettim; işte birkaç örnek:

İtalyan medyum Filippo Randone, [1350]] Roma'dan, *Uomo-fui* adlı bir ruhun kötü eylemlerinin kurbanıdır. Bu ruh, onu geceleri yatağının üzerine yığdığı bir mobilya piramidinin altında boğmaya çalışır. Tam seansta, ruh Randone'u şiddetle yakalar ve onu öldürme riskine girerek yere fırlatır. Şimdiye kadar, medyumu bu tehlikeli konukçudan kurtarmak

mümkün olmamıştır.

Öte yandan, Barselona'daki *Luz y Union* (Aralık 1902) adlı İspanyol dergisi, gizli bir etkiyle kocasına ve çocuklarına karşı suç işlemeye sürüklenen ve sıradan araçların güçsüz kaldığı öfke nöbetlerine maruz kalan talihsiz bir annenin, ikna ve dua yoluyla obsesörün çağrılması ve dönüştürülmesi sonucunda iki ayda iyileştiğini bildirmektedir. Aynı süreçleri kullanarak birçok başka durumda da benzer sonuçların elde edileceği kesindir.

Musallat olaylarına müdahale eden ruhların çoğu aynı zamanda saplantılı olarak da sınıflandırılabilir.

Valence-en-Brie'nin (Fransa, 1896) hortlağı, Bay Lebègue'nin evindeki mobilyaları fırlatıyordu ve sesi bodrumdan tavan arasına kadar duyuluyordu; ev sakinlerine hakaret ediyor, bu tür alt düzey tezahürlerde tipik olduğu gibi kaba sözler ve aşağılık küfürler ediyordu.

Alman dergisi *Psychische Studien* Ağustos 1891'de benzer bir vakayı bildiriyor. Goppingen'den 50 yaşında fakir bir kadın, kocasının ruhu tarafından rahatsız ediliyordu. Kocası onu başka bir kadınla Amerika'ya gitmek için terk etmiş, metresini öldürmüş ve intihar etmişti. Kocasının ruhu dul eşinin odasında sürekli ve çeşitli sesler çıkarıyordu ve komşu kiracıların uykusunu kaçırıyordu. Kadın onu sesinden tanımıştı. Birkaç kez ikametgahını değiştirmek zorunda kalmıştı ama nafile. Ruh onu her yerde takip ediyordu. Geceleri yatağına giriyor, onu şiddetle itiyor ve saçını çekiyordu. Bir keresinde onu o kadar sert yakmıştı ki, izi iki hafta boyunca üzerinde kaldı.

Bu kötü ruhlar genelde sadece cahildir ve eğer yumuşaklık, sabır ve ikna kullanırsak iyi yola geri getirilebilirler. Yine de, irade, inanç ve ahlaki niteliklerle silahlanmadığınız sürece cezasız kalarak cesaret edilemeyecek kötü, katı ve hatta korkutucu olanlar da vardır. Tekrarlamakta hiçbir zarar yoktur: karşılıklılık yasası, görünmeyen alandaki her şeyi düzenler. Öteki dünyayla temaslarımız, düşüncelerimizin ve akışkanlarımızın doğasına bağlı olarak sonsuz bir şekilde değişir. Bunlar iyilik veya kötülük için güçlü mıknatıslardır. Onlar aracılığıyla kendimizi Ahiretteki en iyi veya en kötü şeyle ilişkilendirebilir ve etrafımızda en yüce tezahürleri veya en iğrenç fenomenleri kışkırtabiliriz.

Çeşitli yöntemlerle durdurulabilen iki ilginç saplantı vakası aşağıda anlatılmaktadır. Ocak 1911 tarihli *Les Annales des Sciences Psychiques* , Manyetizma Okulu profesörü Bay E. Magnin tarafından doğrulanan şu gerçekleri bildirmektedir: [1351]]

“28 yaşındaki Bayan G., nevrastenik kökenli bir baş rahatsızlığına yakalandı ve bu rahatsızlığa birkaç yıldır intihar takıntısı eşlik ediyordu. Organlarının bütünlüğünü tanıyan birkaç doktor tarafından tedavi edildikten sonra, bunlardan biri tarafından bana yönlendirildi.”

"Fiziksel kusurlar yoksa, ruhsal taraf tam tersine arzulananın çok altında kalıyordu, hasta duygusal, kaprisli ve çok telkine açıktı. Boyun arkasında çıldırtıcı bir ağrıdan, omuzlarında zaman zaman dayanılmaz bir ağırlık hissinden yakınıyordu; bu durumlarda kendini yok etmek için neredeyse karşı konulamaz bir arzu hissediyordu."

“Uzun bir sorgulama sırasında hasta bana evlenmeden önce sevdiği ancak ailesinin evlenmesine izin vermediği yabancı bir subay tarafından kur yapıldığını itiraf etti. O zamanlar Yabancı Lejyon'da görev almış ve o zamandan beri ölmüştü. Kısa bir süre sonra hayatına son verme takıntısı onu ele geçirmişti. Bu takıntılı düşüncenin kökeninin şüphesiz orada yattığı ve psikoterapötik bir tedavinin gerekli olduğu düşünülüyordu. Uyanık halde yapılan birkaç seans hiçbir başarı sağlamadı ve hipnotik uyku ile yapılan denemeler de daha mutlu olmadı...”

“Hastanın bilgisi olmadan, ancak kocasının izniyle, bu medyumun yardımını almaya karar verdim. Bu durumda gerekli önlemleri aldım. Medyuma durum hakkında tek bir kelime etmedim ve onu ancak hastayı uyuttuktan sonra onun huzuruna çıkardım. Ona hiçbir soru sormamam gerektiği ve bana mümkün olduğunca basit bir şekilde, psişik görüş yeteneklerinin ona görmesine izin verdiği şeyleri anlatması gerektiği konusunda uyardım.”

“Derin uykuda olan hastayla tanıştırılır tanıştırılmaz, bana hastanın sırtına 'tutulmuş' gibi görünen bir varlığı tarif etti. Şaşkınlığımı ve bu vizyonun sunduğu büyük ilgiyi algılamasına izin vermeden, medyumdan bu görünmez varlığın gözlerime tam olarak hangi pozisyonda olduğunu göstermesini istedim. 'Sağ eliyle bu kadının boynunu sıkıştırıyor ve sol eliyle kendi alnını saklıyor veya gösteriyor,' dedi bana. Sonra, duyguyla

boğularak bağırdı: 'İntihar etti ve kadının kendisine tekrar katılmasını istiyor.'"

"İsteğim üzerine, gördüğünü söylediği varlığın fizyonomisini, ifadesini ('çok tuhaf bir bakış' dedi) ve hatta karakterini bile tarif etti..."

İkisi de bu varlıkla konuşuyorlardı.

"Bu konuşma uzun ve acı vericiydi; cevaplar şiddetli, tutkulu ve inatçı bir doğaya işaret ediyordu. Ayrıca, ... medyumdan, argümanlarımın zulmedeni ikna ettiğini ve acıma duygusuna kapılarak yıkım işini bırakıp kurbanını rahat bırakmaya söz verdiğini öğrendiğimde gerçek bir teselli duygusunu ifade etmekten kendimi alamadım."

"Hastayı medyum ayrıldıktan sadece iki saat sonra uyandırdım ve bu nedenle varlığından habersiz kaldı. Bu deneyin sunduğu muazzam ilgiden ve ayrıca her zaman habersiz kalması gereken şeyden ona tek kelime etmedim. Benden ayrılırken şöyle dedi: 'Bugün kendimi çok daha iyi hissediyorum.'"

"Ertesi gün randevuma tekrar geldi. Değişmişti. İfadesi, duruşu ve kıyafeti, düşüncelerinde bir dönüş olduğunu gösteriyordu. Bana normal ruh halinin, neşesinin, sanatlara olan ilgisinin bir gün içinde geri döndüğünü söyledi. Kocasına gelince, onu neredeyse tanıyamadı, değişim çok ani olmuştu."

"Bu çok verimli sonuçlar doğuran işlemden beri, Mme. G. bir daha asla boynundaki ağrıyı, omuzdaki ağırlığın fiziksel hissini veya intiharın psişik saplantısını hissetmedi. Sağlığı her bakımdan mükemmeldi..."

"Sadece bilimsel çıkarlar doğrultusunda yürütülen gizli bir soruşturma, bu memurun bağlantılarının söylediği gibi bulaşıcı bir ateşten ölmediğini, ancak gerçekten kafasına sıktığı bir kurşunla intihar ettiğini bana bildirdi. Kurşunun hangi tarafa girdiğini kesin olarak belirleyemedim. Karakteri kesinlikle medyumun tarif ettiği gibiydi ve garip bakışı çok hafif bir şaşılıkla açıklanıyordu."

Luce e Ombra dergisinin Ocak 1905 tarihli sayısında Enrico Carreras, medyum Politi'nin verdiği oturumlar sırasında koruyucu ruh Ranuzzi ile medyum şahsiyet Spavento arasında yaşanan nüfuz mücadelelerini şöyle aktarıyor:

"Bir akşam, karanlığın ortasında, kendimi onun karşısında yalnız

bulduğumu hatırlıyorum, çünkü iki çalışma arkadaşım kaçmıştı, Spavento'nun yakaladığı medyuma karşı mücadele etmek zorunda kalmıştım; tüm gücümü toplamam gereken acımasız bir mücadeleydi bu."

"Tüm bunları, acemilere Spiritizm'in şakaya alınacak bir şey olmadığını, çünkü ciddi sonuçları olabileceğini göstermek için söylemek istedim; ayrıca, Maddeci okulun öğretmenlerine, yukarıda belirtilen fenomenleri, sokaktan duyulan tekrarlanan hayvan ulumaları, tiz düdükler, evimizin yanındaki ıssız bir evde meydana gelen şiddetli patlamalar vb. gibi daha pek çoğunu saymadan üretebilen bu medyumsal veya daha doğru bir ifadeyle Spiritist *kişiliklerin* , Binet ve P. Janet'in zararsız ikincil kişiliklerinden ne kadar uzak olduğunu göstermek istedim."

"Bu sistemi, bir yandan Spavento'yu sakinleştirmeye çalışırken, diğer yandan medyumu desteklemeye çalışan Ranuzzi'nin [bir ruh] gayretli işbirliğiyle benimsemiştik; geceleri odasında belirerek, ona cesaretlendirici sözler söyleyerek, ona öğüt vererek, ona iyi sıvılar aktararak. Bu taktiğin, iyi sonuçlar üretmesi uzun sürmedi, diyoruz."

"Spavento, hem fiziksel görünümlerinde hem de ahlakında yavaş yavaş değişti. İlk adını bırakıp Sezar'ın adını aldı ve bizim büyük memnuniyetimize göre, en yakın görünmez dostlarımızdan biri oldu. Belki de yakında sadık okuyucularıma, bize çok fazla zahmete mal olan ama bunun karşılığında büyük bir ödül aldığımız bu yavaş dönüşümün nasıl gerçekleştiğini gösterme fırsatını yakalayacağım."

Medyumları takıntının tehlikelerinden nasıl koruyabiliriz? Onları barış, içsel geri çekilme ve ahlaki güvenlik atmosferiyle çevreleyerek; ve iradelerin birleşimiyle manyetik güçler demeti oluşturarak. Medyum desteklendiğini, korunduğunu hissetmelidir. Duayı ihmal etmemeliyiz. Düşünceler güçlerdir, daha saf ve daha yüksekse daha da güçlüdürler. İradelerimizi birleştirerek desteklenen dua, alt varlıklara karşı aşılmaz bir akışkan bariyere karşı koyar. Öte yandan, medyumlar düşünce ve iradeyle herhangi bir takıntı girişimine direnmeli ve kendilerini herhangi bir şüpheli egemenlikten kurtarmalıdırlar. Önlemek, tedavi etmekten daha kolaydır. Özellikle dahil olma durumları birçok tehlike sunar. Bu nedenle medyum bedenini yalnızca aydınlanmış bir ruh rehberinin gözetimi ve

kontrolü altında diğer ruhlara terk etmelidir.

Medyumun her zaman pasif olması ve koşulsuz olarak çevresel etkilere tabi olması gerektiğine inanmak bir hata ve suistimaldir. Medyum, belirli uzmanların deneyimlerine tabi olan hassas hastalar gibi köle bir özne değildir: daha ziyade, bilinci ve iradesi asla yok edilmemesi gereken, ancak dikkatli bir incelemeden sonra, kendisine verilen okült yönlendirmeye ödünç verilmeden önce akıllıca kullanılması gereken bir misyonerdir. Hissedilen etkiler medyuma kötü göründüğünde ve saplantıya dönüştüğünde, ortamı değiştirmekten veya en azından bu tür etkileri destekliyor veya çekiyor gibi görünen kişileri ortamdan uzaklaştırmaktan çekinmemelidir.

Obsesyonun sebeplerini ortadan kaldırarak, aynı zamanda hastalığın sebepleri de ortadan kaldırılacaktır. Medyumların sağlıklarını değiştiren, en güzel yeteneklerini bozan ve azaltan şey kirli sıvılardır.

Birleştirme fenomeninde, insan manyetizması sıklıkla kötüye kullanılır. Yalnızca iyi, saf tavırlı ve yüksek düşüncelere sahip bir kişinin akışkan eylemi kabul edilebilir. Medyum, her koşulda, kendisini ruh rehberinin koruması altına koymalıdır; bu rehber, eğer yüce ve güçlüyse, medyumdan tüm rahatsız edici unsurları, tüm acı nedenlerini kaldırabilir. Sonuç olarak, kötü ruhlar yalnızca onların bizi ele geçirmesine izin verdiğimiz ölçüde üzerimizde etki edebilir. Akıl doğru olduğunda, kalp saf olduğunda, irade sağlam olduğunda, çabaları boşunadır.

Daha önce de söylendiği gibi, etkili bir gizli koruma, deney alanında başarının temel koşuludur. Hiçbir grup onsuz yapamaz. Gerçekler bunu kanıtlıyor ve izlenimlerini, anılarını yayınlayan tüm medyumlar buna tanıklık ediyor.

Gölge Ülkesi veya *Öteki Tarafın Işığı* adlı kitabını *1352'de ithaf ediyor* Ruh rehberim Hummur Stafford'a, "yol gösterici - görünmese de - eli ve bilge öğütleri, hayat yolculuğumda dayanağım ve desteğimdir..."

Bayan Piper, alt düzey ruhların temasıyla zayıflamış ve hastalanmış, iyileşmesini ve çalışmalarının doğru yönlendirilmesini Imperator, Doctor ve Rector ruhlarının kararlı ve güçlü müdahalesine borçluydu. Onlar

sayesinde, karışık olsalar da deneyler hemen net, kesin ve ikna edici hale geldi. [1353]]

Bu gibi örnekler çoğaltılabilir. Allan Kardec, yüksek mertebeli ruhlardan gelen vahiylerin yardımıyla Spiritist bilimi ve felsefesini oluşturmuştur. Bizim grubumuzda, yukarıda açıklanan güzel fenomenleri elde etmemiz, yüksek mertebeli ruhların etkisi sayesinde oldu. Doğrudur, ancak uzun bir bekleme ve sebatlı denemeler döneminden sonra, bu yardım bize bahşedildi. Bu olgular düzeninde, kişi uzun süre test edilmiş bir sabır ve mutlak bir ilgisizlikle hak ettiğini elde eder. Deneylerde, kendimizi yabancı zekaların, sıklıkla bizimkilerden önce gelen ve taleplerimizi ve kaprislerimizi pek umursamayan iradelerin huzurunda buluruz. Onlar içimizi okurlar ve asil niyetler ve cömert motiflerle onların güvenini ve desteğini nasıl kazanacağımızı bilmeliyiz.

Grubumuzun üzerinde asılı kalan ve düşünce ve niyette birlik içinde kaldığımız sürece devam eden bu korumayı, öğretim görevlisi olarak geçirdiğim kariyerim boyunca da buldum ve burada samimi ve sevgi dolu bir kalple, zor zamanlarımda bana yardım eden o asil ruhani dostlara teşekkür ederek tanıklık etmekten mutluluk duyuyorum.

Şüpheci, hatta düşmanca bir halkla karşı karşıya kaldığımda ve kalabalık odaların önünde tartışmalı konularla uğraştığımda, kendimi en elverişsiz fiziksel koşullarda buldum. Ve her seferinde, acil çağrım üzerine, görünmez rehberlerim görevimi başarmam için gereken güçleri bana geri kazandırmak için geldiler.

Seanslarda ciddi, güçlü, aydınlanmış bir rehberin koruması gereklidir. Rehber yetersiz olduğunda, zorluklar çoğalır ve gizemler çoğalır. Sorumsuz ruhlar, tezahürlerini rahatsız ettikleri ailemizin ruhlarıyla karışır. İğrenç bir müstehcenlikle izinsiz girenler, bazen oturumlara sızarlar. Profesör Falcomer, “Phénoménographie” adlı eserinde, [1354]] “Dindar tezahürlerin, masaya vurulan darbelerle dikte edilen ve üç hanıma ve bir genç kıza hitap eden çok dindar olmayan bir dil tarafından takip edildiği” bir vakadan bahseder. Bu dil, küstah ve çirkin bir varlığın diliydi ve kimse bunu yazıya dökemez. Profesörün annesi ve diğer asistanlar derin bir tiksinti duydular.”

Kötü huylu ve aşağılanmış ruhların eylemi, davamızdan titiz ve iyi

eğitimli kişileri uzaklaştırarak sadece davamızı alay konusu yapmakla ve itibarsızlaştırmakla kalmaz; aynı zamanda medyumları aldatmaya itebilir ve uzun vadede onların yargılarını ve onurlarını mahvedebilir. Bu ruhların alaycı veya saçma cevaplarıyla gülüp eğlenerek başlarız, ancak tam da bu gerçekle onlar çekilir. Sonra kapınızı açtığınız bu rahatsız edici ziyaretçiler geri dönecek, size bağlanacak ve bazen de korkutucu takıntılılara dönüşecektir.

Bazıları tarafından tehlikeli, diğerleri tarafından ise çocukça ve bayağı olarak görülen spiritizm, kitleler tarafından ancak aşağı yönleriyle bilinir. En çok dikkat çeken ve olumsuz yargılara neden olan en maddi olgulardır. Bu durum, spiritizmi tamamen deneysel bir bilim olarak gören ve bazen küçümseyerek de olsa gerçekten etkileyici tezahürler üretmek için vazgeçilmez olan eğitim ve zihinsel yükselme araçlarını ihmal eden veya sistematik olarak reddeden teorisyenler ve popülerleştiriciler yüzündendir. Deneycilerin titreşimsel psişik durumu ile geniş kapsamlı fenomenler üretebilen ruhlarınki arasındaki önemli farklar yeterince dikkate alınmaz ve bu farkları azaltmak için hiçbir şey yapılmaz. Bu nedenle, bayağı olguların bolluğuna kıyasla yüksek seviyeli tezahürlerin kıtlığı.

Sonuç olarak, konunun sadece yeryüzüne yakın tarafını bilen birçok eleştirmen, bizi önemsiz gerçeklerle büyüklük dolu bir doktrini günlük olarak öğretmekle suçluyor. Spiritizmin aşkın tarafıyla daha fazla tanışık olsalardı, hiçbir şeyi abartmadığımızı fark ederlerdi. Aksine, gerçeğin oldukça altında kaldık.

Pozitivist ve “antimistik” teorisyenlerin sürdürdüğü iğrenme ne olursa olsun, yetenekli insanların verdiği ipuçlarına gereken önem verilmelidir; bunlar olmadan Spiritizm, araştırmacılar için belirsizliklerle ve tehlikelerle dolu, yetersiz bir bilim olarak görünecektir.

Profesör Falcomer, bilim sevgisinin yeterli olmadığını; sevgi biliminin hala gerekli olduğunu söyledi. Fenomenlerde yalnızca fiziksel unsurlarla değil, bizim gibi düşünen, seven ve acı çeken ruhsal etkenlerle, ahlaki varlıklarla da uğraşırız. Görünmeyen derinliklerde, ruhların muazzam

hiyerarşisi en belirsiz olandan en parlak olana kadar uzanır. Bazılarını çekmek ve diğerlerini reddetmek bize bağlıdır.

Tek yol, düşüncelerimiz ve eylemlerimiz aracılığıyla içimizde saflık ve ışığın ışıldayan bir odak noktasını yaratmaktır. Tüm birlik bir düşünce işidir. Bu, ruhsal yaşamın özüdür; ruh alt varlığından saf ruha ve saf ruhtan Tanrı'ya yükseldikçe artan yoğunlukla titreşen bir güçtür.

Düşünce titreşimleri uzayda yayılır ve bize benzer düşünceler ve titreşimler çeker. Bu kuvvetin doğasını ve kapsamını anlasaydık, yalnızca yüce ve asil düşüncelerimiz olurdu. Fakat insanlar hala kendilerinden habersizdir, tıpkı içlerinde uyuyan ve bu dünyanın yenilenmesini sağlayan yaratıcı ve verimli yeteneklerin muazzam kaynaklarından habersiz oldukları gibi.

Farkında olmayışımız ve zayıflığımız içinde, sıklıkla önerileri bizi rahatsız eden kötü varlıkları çekeriz. Böylece ruhsal birlik değişir, aşağılığımızın gerçeğiyle karartılır; zehirli sıvılar Dünya'ya yayılır ve iyi ile kötü arasındaki mücadele, maddi dünyada olduğu gibi gizli dünyada da gerçekleşir.

Düşüncelerin ve ruhların çekiminde, psişik tezahürlerin tüm yasası yatar. Görünmezde her şey yakınlık ve benzetmedir. Karanlığın sırrını arayan araştırmacılar, ilham veren ruhları ve iyilik ve güzellik güçlerini kendinize çekebilmeniz için düşüncelerinizi yükseltin. Bunları yalnızca çalışma ve deneyim saatleri sırasında değil, sık sık, günün herhangi bir saatinde, sağlıklı ve yenileyici bir egzersiz olarak yükseltin. Varlığımızı yavaşça rafine eden ve arındıran, yeteneklerimizi genişleten, gelecekteki mutluluklarımızın kaynakları olan hassas hisleri hissetmemizi sağlayanın bu düşünceler olduğunu unutmayın.

Medyumluk sorunu, zamanımızın çoğu psikolog ve ilahiyatçısı için belirsiz ve yanlış anlaşılmış olarak kalmıştır. Geçmişte bu konu hakkında daha parlak ışıklar vardı ve Orta Çağ'da bile, kadim bilgeliğin mirasçıları olan bazı insanlar bu soruyu doğrudan gördüler. On ikinci yüzyılda, Averrhoes'in öğrencisi olan Cordova'nın bilgili Yahudi hahamı Maimonides, Kabala doktrinlerinden ilham alarak medyumluk yasasını şu

şekilde özetledi:

“Ruh, insanoğlunun üzerinde, meskeninin yerini bulana kadar dolaşır. Bütün doğa ona iyi gelmez; Onun ışığı yalnızca bilge, sağlıklı, arkadaşları arasında aydınlanmış insanlarda rahattır. Yüce ticaretin onuruna özlem duyan herkes, doğasını içten ve dıştan mükemmelleştirmeye çalışmalıdır. Yalnızlığı seven biri kutsal kitapları alıp götürecek, meditasyonlarını ve nöbetlerini uzatacak, ruhunu bilgi ve erdemle dolduracaktır. Yemekleri düzenlenir; yiyecekleri, içecekleri, sağlıklı bedeninde ve yenilenmiş etinde zamanla cömert bir kan olacak şekilde seçilir. O zaman her şey hazır olur: Güçlü, bilgili, bilge kişiler, Ruh onlarla yolda karşılaşır karşılaşmaz peygamber veya kahin olurlar.” [1355]]

Bu nedenle insanların, değerli medyumluk armağanını geliştirmek için katlanmaları gereken karmaşık hazırlıklar ve uymaları gereken bir davranış kuralı vardır. Bu, zekanın, ruhun ve bedenin eş zamanlı olarak geliştirilmesini gerektirir. Bilime, meditasyona, içsel inzivaya, insani şeylerden kopmaya ihtiyacımız var. İlham veren ruh gürültüden nefret eder: "Tanrı depremde değildir" der Kutsal Yazılar (1Krallar 19:11). Ve bir Arap atasözü tekrar eder: "Gürültü insanlara; sessizlik Tanrı'ya aittir."

Yahudi bilgini, “Kendimizi hem içten hem dıştan mükemmelleştirmeliyiz,” der. Gerçekten de, kaba ilişkiler medyumluğa zararlıdır, çünkü kötü insanlardan yayılan ve bizimkini etkisiz hale getirmek için onlara yapışan kirli sıvılar vardır. Ayrıca bedenimize de dikkat etmeliyiz: *Mens sana in corpore sano* (Sağlam bir bedende sağlam bir zihin). Şehvetli tutkular şehvet ruhlarını çeker; kendini buna adayan medyum gücünü alçaltır ve sonunda onu kaybeder. Hiçbir şey, kendimizi duyusal aşka terk etmek kadar yüksek yetenekleri zayıflatmaz; bedeni tahriş eder ve berrak ilham kaynaklarını rahatsız eder. Tıpkı en saf ve en derin gölün fırtına tarafından çalkalandığında, dibindeki çamuru hareketlendirip yüzeye çıkarması gibi, gökyüzünün masmavi rengini ve yıldızların ihtişamını yansıtmayı bırakır; böylece medyumun ruhu, kirli hareketlerle rahatsız edildiğinde, Ahiret vizyonlarını yeniden üretemez hale gelir.

Bilincin en derinlerinde, görmezden gelinen girintilerinde, her birimizin görünmez olana, ilahi olana hapsedildiği gizemli bir nokta

vardır. Keşfedilmesi, genişletilmesi, genişletilmesi gereken nokta budur. Uyuyan bir dünya gibi trans halinde uyanan ve ruhun önceki yaşamlarının sırrını ortaya çıkaran bu arka plan bilincidir. Ruhsal psikolojinin büyük yasasıdır, medyumsal fenomende ruhun eylemini ve insanların özgürlüğünü birleştirir ve uzlaştırır; bu kırılgan ve kaçak varlığımızda iki dünyanın kaynaşmasından kaynaklanan gizemli öpücüktür; doğamızın en asil ayrıcalıklarından, en gerçek ihtişamlarından biridir.

Yüksek medyumluk büyük görevler ve sorumluluklar gerektirir. “Kendisine çok şey verilen herkesten çok şey istenecektir.” (Luka 12:48) Bir medyum bunlardan biridir. Onların kesinlik payı diğer insanlardan daha fazladır, çünkü görünmezin alanında öngörüyle yaşarlar ve giderek daha yakın bir bağ onları bu alana bağlar. Yeteneklerinin akıllıca bir şekilde kullanılması onları Ahiret'in aydınlık kürelerine yükseltir ve gelecekteki yerlerine hazırlar. Fiziksel bakış açısından, bu uygulama daha az yararlı değildir. Medyumlar yeniden yumuşatılır, onlara güç ve kuvvet veren manyetik yayılımlar okyanusunda yıkanırlar.

Öte yandan, yerine getirmeleri gereken asil görevleri vardır ve güçlerinin kendilerine kendileri için değil, diğer insanların iyiliği ve hakikatin hizmetinde verildiğini unutmamalıdırlar. Bu, bu dünyada bir ruhun başına gelebilecek en asil görevlerden biridir. Bunu başarmak için, medyum tüm denemeleri kabul etmeli, tüm suçları nasıl affedeceğini bilmeli, tüm hakaretleri unutmalıdır. Kaderi belki acı verici olabilir, ancak en güzelidir, çünkü maneviyatın zirvelerine götürür. Tarihin uzun yolunda, en büyük medyumların ve peygamberlerin hayatları bize fedakarlık ve fedakarlığın bir örneğini vermiştir.

X XIII

Hipotezler ve itirazlar

BEN n Spiritizm, çelişkili teoriler ve itirazlar bol miktarda bulunur. Çoğunlukla, bu çalışmada bunları inceledik. Örneğin, halüsinasyon teorisinin, fotoğrafik hayaletler, döküm kalıpları, yazı fenomenleri ve ölenlerin imzalarının gerçek olarak kabul edilmesinden sonra artık ayakta kalamayacağını gördük. Bilinçaltı veya bilinçaltı bilinç olarak da adlandırılan bilinçaltı teorisi, medyumsal yazı ve

"dahil etmeler" (psikofoniler) ile ilgili olarak yukarıdaki XVIII ve XIX. bölümlerde çürütülmüştür. Ayrıca, özellikle Victor Hugo tarafından elde edilen ve XVII. Bölümde bildirdiğimiz tipoloji gerçekleri ile ilgili olarak, tablonun fenomenlerine de uygulandığı doğrudur. Birçok eleştirmen, tablonun dikte ettiği dizelerde büyük şairin bilinçdışı eserinden başka bir şey görmeyi reddeder. Bu dizelerin, onun kendi dizeleriyle aynı formda olduğunu; aynı güçlü nefesin onları canlandırdığını söylerler.

Gerçeklerin analizi bu açıklamanın yetersizliğini ortaya koymaktadır. Victor Hugo masaya hiç oturmadı. Ruhlar kendisinden bu şekilde sorguya çekilmesini istediklerinde şiirsel olarak doğaçlama yapamayacağını ilan etti; ve aynı şekilde hemen, aramadan veya tereddüt etmeden cevap verdi. Bir gün, onların arzusuna boyun eğerek, Molière'in ruhuna yöneltilmiş bir soruyu önceden hazırladığında, ikincisi sessiz kaldı; bunun yerine acı terimlerle cevap veren "Mezarın Gölgesi" oldu, bu şaire sert bir ders oluşturdu ve onu odadan çıkardı, ruhların kayıtsızlığına öfkelendi.

Victor Hugo aynı anda hem bilinçli hem de bilinçsiz olabilir miydi ve bilmeden ve farkında olmadan kendi dışında hareket edebilir miydi? Bilgisiz olan bilinçaltı, eylem için bir sebep olamaz. Şimdi, tüm Spiritizm fenomenleri, bilinç tarafından düzenlenen etkinlik biçimleridir. İkincisi, içinde iki karşıt ilkeyi, eylem ve eylemsizliği bir araya getiremez. Aksini iddia etmek saçmalığa düşmek olurdu!

Diğer oturanlar için de aynı şey oldu. Hiçbiri uykuya ve dolayısıyla beden dışı deneyime neden olmayı hayal etmedi. Hiç kimse masanın tepkilerini önceden göremedi. Hepsi dikte etmek üzere olduğu ifadeleri endişeyle bekledi. Victor Hugo'nun az önce sorguladığı Moliere'e güvendiler. Şairin bilinçdışı, bu beklentinin etkisi altında devreye girseydi, büyük hicvin cevabı gelirdi. Şimdi, dediğim gibi, bunun yerine, Victor Hugo'nun gururuyla, kesinlikle asla hayal etmeyeceği - en azından tanıkların önünde - küçümseyici terimlerle, o kadar acı ve ciddi bir dilde kendini gösteren "Mezarın Gölgesi"ydi.

Gizemli ruh kendini sadece şiirde ifade etmez. Nesri de muhteşem ve serttir, bu parçadan da anlaşılabileceği gibi, başka bir seansta masa tarafından dikte edilmiştir: [1356]]

“Tedbirsiz diyorsun: Mezarın gölgesi insan dilini konuşur, gerçeği

anlatmak için sözcükleri, figürleri, metaforları, yalanları kullanır. Mezarın gölgesi bir maskeli balo değildir, haklısın, ben bir gerçeğim. Senin seviyene inip senin jargonunu konuşursam, bunun nedeni senin sınırlı olmandır. Söz, zihni kavrayan zincirdir; imge, düşüncenin boyunduruğudur; dilin yalnızca bir sözlüğe bağlı bir sestir; dilim bana aittir, uçsuz bucaksızdır, okyanustur, bir kasırga gibidir. Kütüphanemde milyonlarca yıldız, milyonlarca gezegen, milyonlarca takımyıldızı vardır. Sonsuzluk en yüce kitaptır ve Tanrı onun ebedi okuyucusudur. Şimdi, eğer benim dilimde seninle konuşmamı istiyorsan, Sina'ya çık ve beni şimşeklerde duyacaksın; Calvary'ye çık ve beni ışınlarda göreceksin; mezarına in ve beni merhametimde hissedeceksin."

Üstelik bilinçaltı teorisinin Victor Hugo ile elde edilen olguları açıklamada ne kadar aciz olduğunu gösteren bir gerçek de şudur:

Le Gaulois , 10 Ocak 1906 tarihli sayısında "Journal d'un vaudevilliste" başlığı altında E. Blum'un anılarının bir bölümünü yayınladı; bu bölümde şu anekdot yer alıyordu:

"Victor Hugo, Spiritizme kesin olarak inandığını ve ölümüne kadar buna inandığını itiraf etti. İki oğlu ve iki büyük arkadaşı Auguste Vacquerie ve Paul Meurice de buna inanıyordu. Vacquerie bana sıra dışı bir şey söyledi."

"Guernsey'de (Jersey adasının yakınında, İngiliz Kanalı) bir kış akşamı, işler tersine dönmüştü. Büyük şair, iki çocuğu ve Vacquerie oradaydı. Bir medyum gibi davranan Charles Hugo'ydu, masaya sorular sordu ve masanın ne cevap verdiğini söyledi. Aniden acı dolu bir şaşkınlık çığlığı attı. 'Ah!' dedi, 'ruhlar bana çok korkunç bir haber veriyor: Madam de Girardin az önce öldü.' Saate baktık, saat on olmuştu."

"Madam de Girardin, o sabah Guernsey'de yakın arkadaşı Hugo ile birkaç gün geçirmeyi planladığını yazmıştı ve bekleniyordu. Ertesi gün, Madame de Girardin'in öldüğünü bildiren bir mektup geldi. Hala bir telgrafın olmadığı Guernsey'de bunu kimse bilemezdi."

"Charles Hugo da diğerleri gibi bundan tamamen habersizdi ve ilginçtir ki, Madame de Girardin bir gün önce saat onda ölmüştü! Bu hikaye beni her zaman ürpertirdi, çünkü böyle tanıklar varken doğruluğundan şüphe etmek zordu."

Bilinçaltı teorisi ciddiye alınmalıdır, çünkü çok sayıda ruhsal vakaya ışık tutmaya yardımcı olur. Doğamızın gizli taraflarını bilmeyi öğrenerek varlıkların bilimini ilerletmiştir. Gerçekleri sınıflandırmayı daha kolay ve daha kesin hale getirmiştir. Ancak, yalnızca animizmin belirli fenomenlerine, yani yaşayanların dışsallaştırılmasına; örneğin hafızanın yenilenmesi vakalarına uygulanabilir. Saf Spiritüalizmi oluşturan fiziksel ve entelektüel gerçekleri açıklayamaz. Ölen kişinin müdahalesi en basit, en mantıklı çözümdür, tüm bu gerçeklere en iyi uyum sağlayan çözümdür. Kendini gösteren varlıklar başka bir açıklama sunmaz ve tanıklıkları evrenseldir. Bazen yaptıkları hatalar bile kesinlik unsurlarını temsil etmemelidir, çünkü var olmayan bir şey bilinçaltında bir iz bırakamaz ve medyum veya oturanlar tarafından bilinemez.

Human Personality (Londra, 1903) adlı güzel kitabında bilinçaltının ustaca bir tanımını yaptı; ancak ondan sonra birçok akademisyen bu teoriyi, tamamen yabancı olduğu olgulara genişleterek kötüye kullandı. Spiritist fenomenleri açıklamanın imkansızlığı içinde, şeylerin gerçekliğine çok kötü uyum sağlayan hipotezlere başvurdular.

Esprits et Médiums [Ruhlar ve Medyumlar] adlı kitabı bu açıdan oldukça karakteristiktir. Yazar, bir araştırma sırasında toplanan yüzlerce olguyu bir araya getirir. Verdiği açıklamalar şaşırtıcı derecede zayıftır ve mahvetmeye çalıştığı Spiritist yorumu olduğu gibi bırakır. Özellikle bilinçdışı fenomenleri arasında kaba bir intihal vakasını listelemeye çalıştığında, önyargısı açıkça görülür. [1357]]

Buscarlet vakası (op. cit., s. 359) da aktarılabilir. Bu isimde bir hanım, 10 Aralık 1883'te Paris'te, Kasan'da (Rusya) yaşayan Bayan Nitchinof'un 17'sinde ölüm fikrini çağrıştıran bazı ayrıntılarla birlikte Enstitü'den ayrılması gerektiğini görür. Bu rüyayı paylaşmak için Kasan'da yaşayan Bayan Moratief'e mektup yazar. Bayan Moratief, bu kişinin aslında 17'sinde Enstitü'den ayrıldığını, ancak üç gün içinde difteriye yakalanıp ceset halinde olduğunu söyler. Bay Flournoy, bunda üç kişi arasında olağanüstü bir telepati vakası görür!

Bayan Moratief, birbirlerini pek tanımayan diğer iki kişiyle akraba olduğundan, 10'unda Bayan Nitchinoff'un hastalığının ilk belirtilerini bilinçaltında algılamış ve bu bilgiyi farkında olmadan Bayan Buscarlet'e

aktarmış! Bu, Bay Flournoy'un açıklamalarının bir örneğidir!

Eğer böyle bir hipotez kabul edilemezse, Bayan Sophie S.'nin, Pastör H — ile birlikte Mayens-de-Riddes'e (İsviçre) gitmesi ve onunla ve pansiyonerleriyle birlikte geziler yapması beklenen 15 numaralı vakanın telepati veya bilinçaltı yoluyla nasıl bir açıklaması olabilir? Pastör ve öğrencilerinden birinin hayatına mal olan felaketten on gün önce, "Sophie Mayens'e gitmemeli, orada hayatını riske atacak." tavsiyesini alması. Ya da 28 numaralı vakanın (birkaç hafta öncesinden bisiklet düşmesi sonucu ölüm tahmini) açıklaması.

Ayrıca, bu koleksiyonda, çok sayıda kişinin iyi niyetle deneylerinin en dikkat çekici gerçeklerini ilettiği, Bay Flournoy'un açıklama yapmaya bile çalışmadığı birçok olguyu bulmak kolaydır. Örneğin, 267 nolu dava (Sadi Carnot suikastının bilinmeden önce duyurulduğu bildiri). 190 nolu dava, bir seyahat programındaki değişikliğin duyurulmasını, tüm seyahat planlarını altüst eden beklenmedik bir hastalığı bildiren bir mektubun gelmesiyle hemen takip eder. 191 nolu dava, daha önce hiç kimsenin okumadığı bir kartpostalın metninin elde edilmesi. 367 nolu dava, ilgili kişinin huzurunun dışında, yalnızca kendisinin ve ölen kocasının bildiği yakın gerçeklere atıfta bulunulması.

322 numaralı dava da Bay Flournoy'un çok sevdiği süreçlerle açıklanamaz. Anlatıcı bir gün, Avrupa'ya dönmek üzere yola çıktığı sırada Avustralya'da ölen Bay Martinol'dan bir mesaj aldı. "Varlığını bilmediğim bu adam," dedi, "bana karısına göndermemi istediği içler acısı bir itirafta bulundu. Yazalı çok olmamıştı ki, onu tanımadığım için göndermekten kaçındım. Bunu yapmayacağımı görünce, aynı Martinol arkadaşım Bayan H. ile daha da güçlü bir şekilde iletişim kurdu. Bayan Martinol'u tanıyordu ve iki mesajla onu görmeye gitti. Her şey doğruydu ve iki itiraf, aileye o zamana kadar anlaşılmaz olan eylemlerin anahtarını verdi."

Ayrıca, Flournoy'un taktiği, teknik ve bilgiçlik taslayan terimler selinin altında deneylerden ortaya çıkan kanıtsal unsurları boğmaktan ibarettir: *kriptomnezi, altta yatan duygusal kompleks, hipnoz katmanları,* vb. Bilim, yaşamın ve kaderin ilk gerçeklerini ve büyük sorunlarını her zaman bu şekilde gizlemiştir. Bu açıdan, günümüzün talihsiz zihin durumundan ve bundan kaynaklanan korkunç sonuçlardan dini ortodoksiden daha az

sorumlu değildir. Yüzyıllar süren dini egemenlik ve bilimsel çalışmalardan sonra, insanlık hala Spiritizmin açıkça izlediği yolunu aramaktadır.

Bununla birlikte, M. Flournoy'un yargılarında mükemmel nezaket gösterdiği kabul edilmelidir. Ilımlı terimleri, her koşulda sergilediği gözlem ve analiz yeteneği onu fazlasıyla sempatik kılıyor. Hatta zaman zaman Spiritist verilere doğru meylettiği görülüyor. Bu şekilde, şu itirafı kaçırmış oldu: "Bu sayıda olguda gerçek olanlar, yani aslında spiritüel bir kökene sahip olanlar olabilir, ancak ben bunların tasnifini üstlenmiyorum." Bununla, kişisel nitelikteki düşünceler tarafından kısıtlandığını hissediyoruz. Kitabı, birçok akademisyeni çalışmalarımıza çekmenin muazzam avantajına sahip olacak, çünkü yazar sıklıkla entelektüellerin ve bilim adamlarının ruhsal deneylerin çeşitli sorunlarını araştırma görevinde ısrar ediyor.

Medyumluk uygulamasının gerçek tehlikelerini daha önce belirttim. Bunlardan bazıları hayal ürünüdür, keyfi olarak uydurulmuştur ve Spiritizm karşıtları tarafından büyük bir gürültüyle işaret edilmiştir. Bunlar, sırayla inceleyeceğimiz iki teoriye daha yol açmıştır: larvalar veya elementaller ve iblisler.

1358'de yayımlanan bilgilere göre, ruhsal tezahürler, medyumun veya ortamda bulunanların bilinçli veya bilinçsiz eylemlerinin sonucu olsun, daima şeytanın işidir.

Burada Kilise'nin, onun egemenliğinin başlıca aracı olan, her türlü yeniliğe direnmesini, müminlerin sürüsünü terör altında tutmasını ve yüzyıllar boyunca egemenliğini güvence altına almasını sağlayan olağan argümanını buluyoruz.

Ruhlar bize Tanrı'dan, duadan, erdemden, fedakarlıktan söz ettiğinde bile, orada şeytanın müdahalesini görmeliyiz, diyor ilahiyatçılar; çünkü yalanların babası Şeytan, tüm kanıtları sağlamak için tüm biçimleri nasıl alacağını, tüm dilleri nasıl konuşacağını bilir. Ve kendimizi akrabalarımızın, arkadaşlarımızın, bir eşin, ölmüş bir çocuğun ruhlarının huzurunda düşündüğümüzde, bizi istismar etmek için kendini gizleyen büyük sahtekâr yine de odur.

Kötülüğün ruhunun, inananları aldatmak için en aldatıcı görünümleri, hatta Bakire ve azizlerinkini bile aldığını gördük. Canon Brettes, Mgr. Méric'in hayaletlerin maddeleşmesi üzerine yaptığı bir çalışmadan sonra, 15 Şubat 1902 tarihli *La Revue du Monde Invisible'da bunu ileri sürüyor.*

“Sonuçlar,” diyor, “bana göre Tilly’nin (Fransa) zuhurlarında her şeyin şeytani olduğu görüşünün lehine sonuçlanıyor. Eğer bu çıkarımlar doğruysa, orada Kutsal Bakire’nin görünür biçiminde kendini gösteren ve Tanrı’nın annesine hitap edilen hürmeti alan şeytandır.”

Diğer eleştirmenler, insanların görünmez dünyayla ilişkilerinde yalnızca ölülerin ruhlarıyla değil, aynı zamanda ruhların sadece görünümleriyle, larvalarla, ölenin düşüncesinin bir tür ölme titreşimiyle canlanan akışkan formlarla da iletişim kurduğunu belirtiyorlar. Öte yandan, insanların suçlu olduğunu söylüyorlar, çünkü ölülerin ruhlarını çağırmak neredeyse bir küfür, çünkü dünyayı terk ettiklerinde daha yüksek bölgelere ulaşıyorlar ve buraya geri dönüş bir kısıtlama, onlar için acıya neden oluyor. Ünlü bir Teozof, "Spiritist yöntem," diyor, "ölülere karşı önyargılı olma gibi büyük bir sakıncaya sahip ve bu da evrimini engelliyor."

Sayısız örnek ve kimlik kanıtlarıyla larvaların hipotezinin hiçbir şekilde haklı olmadığını gördük. Gerçekler, aksine, Dünya'da yaşamış insanların ruhlarıyla uğraştığımızı gösteriyor. Bunlar esasen karakter olarak insandır. İletişim kuran ruhların eylemi insanidir; insan dilini, yazısını ve çizimini kullanırlar. Entelektüel fenomenleri, fikirler, hisler, duygular, kısacası kendi varoluşumuzun dokusunu oluşturan her şeyle doludur. İletişimleri, önemsizden yüceye kadar her derecede olabilir, ancak aynı zamanda insan ortamını karakterize eden şeydir. Maddileşmiş hayaletlerin biçimleri, fotoğraflar bize benzer varlıklara aittir ve asla iblislere, larvalara veya elementallere ait değildir. Buna, iletişim kuran ruhların insan nesilleri arasında yaşadığını gösteren tüm olumlu gerçekleri ve ayrıntıları ekleyin ve Spiritist fenomenlerde iblislere ve larvalara atfedilen rolün, düzensiz bir hayal gücünün ürünü olduğu kesinliğine varacaksınız.

İkinci itiraza gelince, bunun daha fazla bir temeli yok. İnsan ruhunun yukarıdan gelen tüm nasihatler, tüm ilhamlar tarafından aydınlanmış,

güçlenmiş, büyülenmiş olarak geldiği Cennet ve Dünya'nın bu birliği nasıl suçlu olabilir? Spiritist uygulamalar, ayrılık sınavı altında eğilmiş birçok varlığı rahatlatmış, yükseltmiştir. Onlara, kaybolduklarına inandıkları kişilerin gözlerinde sadece bir süre saklı olduklarını kanıtlayarak, sıkıntı çekenlere huzuru geri getirmiştir. Ve sevdiklerimizin, görünmez varlıkların bizi takip edip gözlemlediği, eylemlerimizi tartıp yargıladığı, sevdiklerimizin sık sık yanımızda olduğu, iyiliğe yönelik çabalarımızla kendimizi ilişkilendirdiği; sevinçlerimize, ilerlememize gülümsediği, başarısızlıklarımıza üzüldüğü, zor zamanlarda bizi desteklediği düşüncesi, tüm hayatımız üzerinde ne büyük bir ahlaki etkidir! Sevdiği bir varlığı kaybeden kim böyle bir düşünceye kayıtsız kalabilir?

Bedensiz ruhların evrimini engellemekten uzak, aksine, çağrışımlarımızın birçok durumda onu desteklediğini biliyoruz. Dahası, bunlar ima edilmek istendiği gibi buyurgan çağrışımlar değildir. Ruhlar özgürdür ve istedikleri gibi tepki verirler. Ayrıca, çağrışım kendi başına alındığında nedir? Düşüncenin yüce dilinde kekelemeye çalışan zayıf insan konuşmasıdır; evrensel ve ilahi birliğe giren ruhun kekelemesidir!

Deneyim bunu her gün kanıtlıyor: İnsanların tavsiyeleri sayesinde, birçok belirsiz ve geri kalmış ruh yeni hayatlarını tanıyıp yönlendirebildi. Çoğu materyalist, ölüm olgusunu farkında olmadan yaşar. Ölümlerinden uzun süre sonra bile hala dünyevi yaşamda yaşadıklarına inanırlar. Yükseltilmiş ruhlar, akışkan yoğunluğundaki farklılıklar nedeniyle üzerlerinde hiçbir etkide bulunmazlar; medyum gruplarından aldıkları çağrılar, uyarılar ve açıklamalar ise onları uyuşukluklarından, bilinçsizlik durumlarından koparır ve büyümelerini engellemek yerine kolaylaştırır. Bizim için, ölenler için olduğu gibi, iki insanlığın birleşmesi, ciddi koşullar altında gerçekleştirildiğinde yararlıdır. Bu, iki çemberin ileri ruhları tarafından verilen, her iki düzlemin acı çeken veya daha az gelişmiş ruhlarını aydınlatmaya, teselli etmeye ve ahlak dersi vermeye çalışan karşılıklı bir öğretidir. Karma yasası veya reenkarnasyonlar konusunda çok doğru olan Teozofistlerin ve Okültistlerin teorileri, eldeki noktada tamamen yetersizdir. Araştırmacıyı deneysel yöntemden uzaklaştırıp onu saf metafiziğin alanına hapsederek, tüm gerçek felsefenin tek olumlu temelini ortadan kaldırmış olurlar.

Ölümsüzlük; şimdiye kadar sadece bir kavram, insan zihninin belirsiz bir umudu; deneysel kanıtlar sayesinde yaşayan bir gerçeklik haline gelir. Ve bunun sayesinde, birçok şüpheci ve hayal kırıklığına uğramış ruh, kendilerine açık olan kaderleri görünce canlanır. Onları küçümsemek yerine, bu kadar çok gözyaşını kurutan, bu kadar çok üzüntüyü yatıştıran, akıllı varlıkların gecesine bu kadar çok ışın yayan o Spiritist uygulamalara nasıl adalet yapacağımızı bilelim.

Şeytan teorisine geri dönelim ve bir şeyi düşünelim. Eğer kötü ruh, ilahiyatçıların iddia ettiği gibi, tüm formları ve figürleri yeniden üretme, gizli şeyleri açığa çıkarma, en yüce söylemleri yapma olanağına sahipse; eğer bize iyiliği, hayırseverliği, sevgiyi öğretiyorsa, kutsal kitaplarda bahsedilen görünümleri de ona atfedebiliriz, Musa'ya, diğer peygamberlere ve hatta İsa'ya konuşanın o olduğuna ve tüm gizli ruhsal eylemin onun işi olduğuna inanabiliriz. Her şeyi bilen ve her şeye muktedir olan, hatta bilge ve erdemli olma noktasına kadar gelen şeytan, dini rehber rolünü üstlenmiş ve Kilise'nin örtüsü altında bizi yıkımımıza sürüklemiş olabilir. Gerçekten de tarih, karşı konulamaz bir mantıkla, Kilise'nin her zaman Tanrı tarafından ilham edilmediğini gösteriyor. Birçok durumda eylemleri, ilahiyatı düzenlemekten hoşlandığımız niteliklerle tamamen çelişiyordu. Kilise, meyveleri her zaman en iyi olmayan devasa bir ağaçtır ve şeytan, becerikli olduğu için, onun gölgesinde barınmayı gayet iyi başarmıştır.

Eğer ilahiyatçılarla birlikte, Tanrı'nın her zaman ve her yerde en iğrenç hilelere izin verdiğini kabul etseydik, dünya bize muazzam bir sahtekarlık olarak görünürdü ve hem Kilise hem de Spiritüalizm tarafından aldatılmayacağımızın garantisi olmazdı. Kilise, "şeytani veya ilahi doğaüstü" dediği şeyle ilgili olarak yalnızca bir salt ahlaki kesinlik ölçütünü tanır ve buna sahiptir. Bundan böyle, bu kadar sınırlı takdir temelleriyle, insanlığın düşmanına ödünç verdiği taklit yeteneği göz önüne alındığında, kendisine her konuda ne itibar edebiliriz? Böylece şeytanın argümanı, iki ucu keskin bir kılıç gibi, onu dövenlere karşı dönebilir!

Şeytanın rakiplerimizin iddia ettiği gibi hareket etmek için gerçekten bu kadar beceriye sahip olup olmadığını kendimize sorabiliriz. Manevi seanslarda onu materyalistleri ruhun hayatta kalması ve kişinin eylemlerinin sorumluluğu konusunda ikna ederken, şüphecilerden şüpheleri alırken, olumsuzlamadan ve tüm sonuçlarından kurtarırken, bazı zor gerçekleri söylerken, onları kendilerine dönmeye ve iyiye yönelmeye zorlarken bulurduk. Öyleyse, Şeytan'ın tüm bunlarda avantajı nerede olurdu? Karanlığın ruhunun rolü, tam tersine, materyalistleri, ateistleri, şüphecileri ve duyumcuları görüşlerinde cesaretlendirmek olmaz mıydı?

Şeytana, yüce ruhların bize yağdırdığı ahlaki öğretileri atfetmek gerçekten çocukçadır. Şeytanın insanları kötülükten uzaklaştırmaya çalıştığına inanmak, oysa onların tutkularının eğiminden aşağı kaymalarına izin vererek, kaçınılmaz olarak Şeytanın avı olacaklardır. Onun sevmeyi, dua etmeyi, Tanrı'ya hizmet etmeyi, hatta insanlara dualar dikte etmeyi öğrenebileceğine inanmak, ona çok gülünç ve garip bir rol atfetmektir.

Şeytan bu kadar zekiyse, insanların saf saçmalıklarla uğraştığı ortamlarda elde edilen saf, kaba ve akılsız cevapları ona atfedebilir miyiz? Ve müstehcen tezahürler! Bunlar bizi ona çekmekten çok, bizi Spiritüalizmden uzaklaştırmak için yapılmadı mı? En düşükten en yükseğe kadar her türden ruhun müdahalesini kabul ederken, her şey rasyonel olarak açıklanır. Kötü ruhlar şeytani bir doğaya sahip değildir, sadece insan doğasına sahiptir.

Dünyada, aramızda enkarne olmuş, şeytan olarak kabul edilebilecek sapkın ruhlar yok mu? Ruhsal düzleme döndüklerinde, bu ruhlar, denemeler yoluyla yeniden canlandırılana ve acıyla bastırılana kadar aynı rolü sürdürürler. Bu uğursuz varlıklara karşı tetikte olmak ve onların etkisine karşı tepki göstermek akıllı araştırmacılara kalmıştır.

Deneysel çevrelerin çoğunda, ihtiyatlı ve saygılı davranmak yerine, insanlar araştırma sürecinde kendilerinden önce gelenlerin tavsiyelerine olan ilgilerini kaybetmişlerdir. Kötü niyetli talepler ve uygunsuz tavırlar sayesinde, uyumlu etkiler ortadan kaldırılır, sapkın bireysellikler ve geri ruhlar deneycilere çekilir. Bu nedenle, iblislerin varlığına inanmaya yol

açan ve belirli düşük seviyeli Spiritizm'i alay konusu yapan ve itibarsızlaştıran çok sayıda hayal kırıklığı, tutarsızlık ve saplantı vardır.

Kısacası, iblis teorisi ne pozitiftir ne de bilimseldir. Tüm açıklamalara kendini ödünç veren, tüm kanıtları, tüm özdeşlik vakalarını reddetmeyi, olguların doğasıyla çelişen en yetkili ancak kesin olmayan tanıklıkların temiz bir sayfa açmayı mümkün kılan kullanışlı bir argümandır.

Cehennem ve şeytan inancına karşı çıkanlar o kadar kesin sebeplerden dolayı olmuştur ki, bugün bile aydınlanmış zekâların bu kavramlar etrafında bir araya geldiğini görmek şaşırtıcıdır. Şeytan'ı Tanrı'ya karşı sürekli olarak karşı koyarak, dünya ve ruhlar üzerinde her geçen gün büyüyen bir güç atfederek, Tanrı'nın üzerimizdeki gücünü de aynı şekilde azalttığımızı ve otoritesini mahvettiğimizi nasıl anlayamayız? Yaratıcının bilgeliğini, iyiliğini ve öngörüsünü sorgulayabilir miyiz?

Eğer Tanrı, Katolik öğretisinin iddia ettiği gibi adil ve iyiyse, tüm kötülük bilimiyle, tüm baştan çıkarma sanatıyla donatılmış bir varlık yaratıp, ona zayıf ve silahsızlanmış insanlık üzerinde mutlak bir güç vermezdi.

Ya Şeytan ebedidir ya da değildir. Eğer öyleyse, Tanrı artık tek değildir; iki tanrı vardır, iyi ve kötü. Şeytan Tanrı'nın bir yaratığı olsaydı, o zamandan itibaren Tanrı, O'nun neden olduğu tüm kötülüklerden sorumlu olurdu; çünkü onu yaratırken, işinin tüm sonuçlarını biliyordu, görüyordu. Ve ruhların büyük çoğunluğunun yaşadığı, başlangıçtaki zayıflıkları nedeniyle günaha ve lanetlenmeye adanmış cehennem, Tanrı'nın işi olurdu, O'nun tarafından istenmiş ve öngörülmüştü!

Şeytan ve Cehennem teorisinin sonuçları bunlardır. Bu kadar çok materyalist ve ateist yaratması şaşırtıcı mıdır? Ve bu doktrinler, Mesih'in, onun sevgi, hayırseverlik ve bağışlama öğretisinin adına savunulmaktadır!

Bu, Kutsal Yazıların gerçek ruhuna herhangi bir şekilde uygun mudur, ruhsal vahiy bize, kurtuluş ve hatalarımızın telafisinden sonra, denemelerle dolu yaşamlarda, ışığa yükselişlerini sürdüren ruhlar olarak gösterir? Resulün dediği gibi, "Kimsenin mahvolmasını değil, herkesin tövbeye ulaşmasını istiyoruz." [1359]]

Şeytanlar dediğimiz şeyler, gördüğümüz gibi, sadece daha düşük seviyedeki ruhlardır, hala kötülüğe eğilimlidirler, ancak tüm ruhlar gibi ilerleme yasasına tabidirler. Mutluluğa, bazıları da sonsuz talihsizliğe mahkûm birkaç ruh kategorisi yoktur. Hepsi çalışma, çalışma ve acı yoluyla yükseltilir. Evrende mükemmel birlik ve uyum hüküm sürer.

Bu nedenle, sonsuz büyüklük ve iyiliğe layık olmayan kavramlarla Tanrı fikrinin bu şekilde kirletilmesine son verelim. Ona atfedilen tüm bu sefil dünyevi tutkulardan onu nasıl soyacağımızı bilelim. Sonuç olarak din prestij kazanacaktır. İnsan zihninin ilerlemesiyle uyumlu hale getirilerek daha canlı hale getirilecektir.

Şeytan'ın hayaletini, cehennemin tüm hayaletlerini, insanlığın çocukluğunu uyutan eski mitlere artık inanmadığı bir zamanda harekete geçirmek, bir anakronizm yapmak, kendini alay konusu yapmaktır. Şeytan artık kimseyi korkutmuyor. Ve en çok konuşanlar belki de ona en az inananlardır. [1360]] Uzun zamandır kötüye kullanılmış üretken bir kimeranın çöküşüne hayıflanabilir ve hayal kırıklığını burada ve orada boşaltabilir. Ancak, başka bir çağa layık bu suçlamalar karşısında, tarafsız düşünür gülümser ve geçer.

Artık öfke ve intikam Tanrısı'na değil, adalet ve sonsuz merhamet Tanrısı'na inanıyoruz. Kanlı ve korkunç Yehova artık yok. Acımasız cehennem sonsuza dek kapalı. Cennetten yeryüzüne iniyor, yeni bir vahiy, tüm üzüntüler için teselli, tüm zayıflıklar için bağışlama, tüm suçlar için kurtuluş, kefaret ve tövbe.

X XIV

Medyumluk suistimali

BEN Belirtilmesi gereken ilk suistimal sıralamasında dolandırıcılık ve aldatmacalar yer alır. Dolandırıcılık bilinçli ve kasıtlı veya bilinçsiz olabilir.
İkinci durumda, ya kötü ruhların etkisiyle ya da deneycilerin ve deneyde bulunanların medyum üzerinde yaptığı telkinlerle harekete geçerler.

Bilinçli sahtekarlıklar, bazen sahte medyumlardan, bazen de gerçek ama sadakatsiz medyumlardan gelir ve bunlar, fakültelerini maddi kazanç kaynağı haline getirmişlerdir. Değerli bir nitelikte olması gereken misyonlarının asaletini ve önemini bilmedikleri için, bunu bir sömürü aracı haline getirirler ve fenomen kaçındığında, onu hile ve aldatma yoluyla taklit etmekten korkmazlar.

Sahte medyumlar her yerde bulunur. Bazıları sadece halkın pahasına kendilerini eğlendiren ve er ya da geç kendilerine ihanet eden şakacılardır.

Spiritizm'in yalnızca bir meta olduğu becerikli profesyoneller de vardır. Elde edilecek kazanımlar göz önünde bulundurulduğunda tezahürleri taklit etmeye çalışırlar. Birçoğu tam seansta maskeleri düşürüldü; bazıları yankılanan davalarda dava edildi.

Bu gerçekler sıralamasında, en küstahça aldatmacalar gözlemlenmiştir. [3 [61]] Bazı kişiler, kendilerine danışanların iyi niyetiyle oynayarak, en kutsal duyguları kirletmekten ve yeniden doğuşun bir aracı olabilecek bir bilim ve doktrinlere şüphe düşürmekten çekinmemişlerdir. Çoğu zaman, sorumluluk duygusu onlardan kaçar, ancak mezardan sonraki yaşam bu tipler için bazı tatsız sürprizler saklamıştır.

Bu hilelerin gerçeğe yaptığı kötülük hesaplanamaz. Manevraları birçok düşünürü Spiritizm'in ciddi çalışmasından uzaklaştırmıştır. Bu nedenle, her dürüst adamın onları ifşa etmesi ve çürütmesi görevidir. Bu dünyada aşağılama, diğerinde pişmanlık ve utanç, onları bekleyen budur. Çünkü her şeyin bedeli ödenecektir, biliyoruz; kötülük her zaman ona neden olanın üzerine düşer.

Başkalarının acısından para kazanmaktan, dostlarımız, yas tuttuğumuz

sevdiklerimiz için sahte para basmaktan, ölümün kendisini utanmaz bir spekülasyon, bir sahtecilik nesnesi haline getirmekten daha aşağılık, daha aşağılık bir şey yoktur!

Spiritizm bu tür eylemlerden sorumlu tutulamaz. Bir şeyin kötüye kullanılması veya taklidi, o şeyin kendisi hakkında önyargıda bulunmak için hiçbir şey yapamaz. Yürüyen gösterilerde sihirbazlar tarafından sık sık taklit edilen fizik fenomenlerini görmüyor muyuz ve bu gerçek bilime karşı bir şey kanıtlıyor mu? Zeki arayıcılar her zaman tetikte olmalı ve akıllarını sürekli kullanmalıdır. Gösteri bahanesiyle iğrenç bir trafiğin olduğu birkaç özel yer varsa, karakteri, konumu ve saygınlığı samimiyetin garantisi olan ve hiçbir şarlatanlık şüphesinin nüfuz edemeyeceği ciddi kişilerden oluşan birçok çevre de vardır.

Diyorum ki, bazı olağanüstü yeteneklerle donatılmış medyumlar, çıkarlarını veya itibarlarını artırmak için, oturumlarında yalanlarını gerçek olgularla karıştırmaktan çekinmemişlerdir.

Ahiret sakinlerinin bu değersiz varlıklara yardım etmeyi nasıl kabul ettiklerini merak edebilir. Cevap kolaydır. Bu ruhlar, Dünya'da sevdikleri kişilere kendilerini gösterme konusunda ateşli arzularında, bu ortamlarda maddeleşmek ve böylece hayatta kalmalarını göstermek için gerekli unsurları bulduklarında, tebaalarının aşağılanmasına rağmen, kendilerine sunulan bu araçları kullanmaktan çekinmezler.

Bu, 1906, 1907, 1908 yıllarında yabancı bir medyum tarafından Paris'te verilen seanslar sırasında yapıldı; bu seanslardan kitabımın önsözünde bahsetmiştim.

18 Haziran 1908'de, Bay David'in Boulevard des Batignolles'deki evinde, medyum maddeleşme kabininin dışında, yarı karanlıkta, oturanların çemberinde otururken, odanın bir köşesinden bir kol belirmiş gibi görünüyordu. Dairesel bir hareket çizdi ve başıma ve yanımda oturan Protestan papaz Rahip Benezech'e dokundu. Buharlı bir hayalet yerden çıktı, herkesin gözlerinin önünde yükseldi; iyi bilinen bir ismi duyuran bir ses duyuldu. Sonra battı, kayboldu ve yavaş yavaş zemine doğru

kayboldu. Çok uyanık ve tetikte olan medyum, odanın ulaşamayacağı noktalarında meydana geldikleri anda bu fenomenleri kendisine işaret etti.

12 Temmuz'da Mme. Cornély'de bir oturumda, dolabın girişine, perdelerin açıklığının önüne yerleştirildim. Bu açıklığı ihmal eden çocuksu bir ruh, solumdaki kumaşı, arkamda oturan Bay Debrus'un yanına geçti ve "Marie, Rose", sonra da "Papa, mamma!" sözcüklerini söyledi. Bay Debrus'a dokundu ve güzel yuvarlak kolunun onun ve benim başımızın üzerine uzandığını gördük. Bay ve Bayan Debrus, orada, 4 Kasım 1902'de Valence'de (Fransa) ölen ve *Life and Destiny* (New York, GH Doran Co., 1918, s. 308) adlı kitabımda bahsettiğim kendi kızlarının bir hayaletini gördüklerine ikna oldular. Bu durumda, bir simülasyon imkansız görünüyordu, çünkü medyum kızı hiç tanımamıştı.

Bu fenomenlerin gerçekliği tartışılmazdır, çünkü bunlar mükemmel kontrol koşullarında gerçekleşmiştir. Daha sonra durum böyle olmadı. Medyum perdelerin arkasına çekilir çekilmez ve karanlık oluşur oluşmaz, önemli sesler duyuldu. Katıldığım on bir seans sırasında, medyumun soyunduğuna, ayakkabılarını çıkardığına ve sonra hayaletleri taklit etmek için yüzünü boyadığına ikna oldum.

Paris'teki Milton Caddesi'ndeki Madame Rufina Noeggerath'da yapılan oturumların birinde, gözlemlemek için elverişli bir konumda olan iki hanım, ben daha uzakta otururken, gece medyumunun çıplak, çömelmiş, sonra yerde yattığını ve hayaletleri taklit etmesine yarayan yüzen tülü kaldırmak için yavaş yavaş yükseldiğini açıkça gördüler. Bunlardan biri Bayan Noeggerath olan bu hanımlar, gözlemlenen olgudan bahsetmeden önce, uyumlu olan izlenimlerini bana ayrı ayrı bildirdiler.

9 Eylül'de, dürüst ve inanmış bir Spiritist olan Bay Drubay, ertesi oturumda, maddeleşme dolabını sökerken, daha büyük bir parçadan kopmuş veya yerden koparılmış gibi görünen, çok narin bir ipek tül parçası buldu. Birkaç gün sonra, aynı koşullar altında, Paris'teki Rue du Faubourg Saint-Martin'deki Societé des Études Psychiques'in binasında, sandal ağacı ve gülün bir araya geldiği yoğun bir kokuya batırılmış uzun siyah bir bez aldı; bu koku, seansların belirli anlarında solunuyordu ve medyum, bunun ruhlardan geldiğini iddia ediyordu. Özetle, yirmiden fazla

tanık, sonraki seanslarda dolandırıcılık buldu. [1362]] Tek başına, kurallara uymaya dair verdikleri resmi söz, suçlu tarafın maskesini düşürmelerini engelledi.

Annales *des Sciences Psychiques* bu eylemleri kınadıktan sonra, sorumluluklarımızı ve bu tür ifşalarla tehlikeye atılan bir davanın sorumluluğunu ifşa etmek için sesimi yükseltmeyi görevim olarak gördüm. [1363]] Bu şekilde halk, Spiritistlerin kandırılmadığını ve doğruyu yanlıştan nasıl ayırt edeceklerini bildiklerini görebilirdi. Gerçekten de, sahtekarlıkları nerede olursa olsun bildirmek onları caydırmanın en kesin yoludur.

Çalıştığım kadarıyla, tatsız ama gerekli bir iş yaptım ve dürüst insanlar girişimimi onayladılar. Bir yandan kötü niyetli eleştirilerin hedefi oldum, diğer yandan da yüksek ve sıcak onaylar aldım. Yargıçlıkta yüksek bir mevkide bulunan seçkin bir psişik, bu konu hakkında bana şöyle yazdı:

“Paris, 8 Nisan 1910. Bay —'ın olayındaki cesaretinize hayran kaldım, çünkü itiraz etmek zorunda kalmanın ne kadar acı çektiğini tahmin ettim. İyi iş çıkardın ve bir kez daha dürüst ve samimi bir adam olduğunu gösterdin. Bazı grupların senin yaptıklarından pek memnun olmadığını biliyorum, ama sen 'tapınak tüccarlarını' kovalayarak görevini yaptın. En saygın liderlerinden biri olduğun hareketi rahatsız eden şey, tam da olayların samimiyetine karşı kayıtsızlıklarıyla dolandırıcıları ve bu dolandırıcılıklardan zevk alanları kayıran bazı grupların körlüğüdür.”

"Benim açımdan, seninle aynı fikirdeyim. Bay —'ın dolandırıcılığı bana ilk seanslardan itibaren kanıtlandı ve yağlı olan süreçlerini kolayca anladım. Bunu, ağırladığım insanlara saygımdan dolayı alenen söylemedim. Bay — da bana ciddi seanslar vaat etmişti; sözlerini tutmadı."

Bu gerçeklerin bir sonsözü vardı. Mayıs 1910'da Brüksel'de uluslararası bir kongre için toplanan Spiritistler, şu dilekleri dile getirdiler:

“Brüksel Spiritist Kongresi, profesyonel medyumlar tarafından verilen belirsiz seanslarda meydana gelen çok sayıda ve tekrarlanan sahtekarlıklardan ve bunların doktrinimize karşı oluşturduğu ahlaki önyargılardan etkilenerek, fiziksel gerçekleri, katkıları ve maddeleşme

fenomenlerini araştıran çalışma ve deney gruplarını, yalnızca sıkı kontrol koşulları altında belirsiz veya yarı ışık seanslarını kullanmaya davet ediyor.”

Özellikle medyumun el ve ayaklarının seans boyunca iki deneyimli kişi tarafından tutulmasını veya medyumun aralıksız gerilmiş bir ağ ile izole edilmesini; ya da dikkatlice kapatılmış ve anahtarı güvenilir bir kişide kalacak bir kafese konulmasını tavsiye ettiler.

Yarı aydınlatılmış seanslar, tüm katılımcıların fenomeni kontrol edebilmeleri için araçlar sağladıkları için çok daha fazla tercih edilir. Çok yetenekli bir medyum bununla yetinmelidir. Medyumlar, psişik gücü arttırsa bile, belirsizlik talep ettiklerinde şüpheli olurlar, çünkü bazı durumlarda gerçekleşen dolandırıcılık için belirsizlikten faydalanacaklarından korkulur. Biraz daha az ama daha güvenli sonuçlarla yetinmeliyiz.

Kongre ayrıca dürüst ve tarafsız medyumlara acil bir çağrıda bulunuyor. Onlardan kutsal bir gerçeğe, utanmaz simülatörler tarafından tehlikeye atılan bir gerçeğe hizmet etme şevklerini iki katına çıkarmalarını istiyor. Onlara, aldatmacanın hak edilmiş ve ağır bir kınama getirmesi durumunda, diğer yandan bağlılığın ve samimiyetin herkesin saygısını ve minnettarlığını kazanacağını ve inançlarımızın dünyadaki ilerlemesini gözeten yüksek görünmez Zekaların yardımını alacağını hatırlatıyor.

Bilinçsiz sahtekarlıklar vardır, demiştik, telkinle açıklanırlar. Medyumlar, yaşayanların veya ölülerin telkin eylemlerine karşı çok hassastırlar. [1364]] Deneylere katılan insanların zihniyeti onlara tepki verir ve farkında olmadıkları ama zaman zaman önemli olan bir etki uygular.

Tamamen dürüst ve tarafsız medyumlar, gizli bir güç tarafından belirli çevrelerde hile yapmaya zorlandıklarını kabul ederler. Çoğu direnir ve o eğimde kaymaktansa yeteneklerini kullanmayı bırakmayı tercih eder. Bazıları kendilerinin bu etkilerden etkilenmesine izin verir. Ve tek bir zayıflık anı, katıldıkları tüm deneylere şüphe düşürmek için yeterli olacaktır.

Çeşitli ortamlarda bulunan bazı sahtekarlıklar, insan veya ruhsal olsun, dışsal telkinlere atfedilebilir. Bazen bu iki etki birleşir ve birbirine eklenir. Kötü niyetli şüphecilere Ahiret yardımcıları yardım eder. Bundan sonra, eğer ortam daha etkilenebilir, daha derin uykuda ve yeterince korunmamışsa telkin gücü daha da karşı konulmaz olacaktır. Bunun ne gibi tehlikelere yol açabileceğini görüyoruz; bazı kötü düzenlenmiş, kötü yönlendirilmiş seanslarda, ortam birleşik dış güçlerin kurbanı olabilir. Bu, az önce bahsettiğimiz ve tülü ve simülasyonlar için gerekli diğer nesneleri beraberinde getiren Bay — medyum için geçerli değildi. Onda, önceden tasarlanmışlık apaçık ortadaydı. Hileler hesaplanmış, önceden hazırlanmıştı.

Medyumların, özellikle de yazma medyumlarının kendilerini önermeleri ve otomatik bir hareketle, bedensiz ruhlara küfürlü bir şekilde atfettikleri iletişimler yazmaları olabilir. Bu oto-telkin, daha önce gördüğümüz gibi ayrı bir varlık olmayan, daha çok kişiliğin genişletilmiş bir biçimi olan bilinçaltı egoya yapılan normal bir ego çağrısı gibidir. Bu durumda, dünyanın en iyi niyetiyle, medyum kendi sorularını yanıtlar; gizli düşüncelerini, kendi akıl yürütmelerini, daha derin ve daha yoğun bir psişik yaşamın ürünlerini dışa vurur. Allan Karade, Davies, Hudson Tuttle, Aksakof ve diğerleri, kitaplarında Bay G. Delanne'in otomatistler olarak adlandırdığı bu medyum kategorisinden bahsetmişlerdir *:*

“Yazının otomatizmi,” diyor, [1365]] “ifade edilen fikirlerin anında unutulması; yazara yabancı bir iradenin etkisi altında olduğu yanılsamasını veren; fikirlerin kişileştirilmesi, gizli bellekte yatan kavramlar, tüm bu olgular insan zekasının daha kapsamlı bir çalışmasından türetilen akılla anlaşılır ve açıklanır ve hiçbir şekilde ruhların müdahalesinin gerekliliğini varsaymaz.”

Sınırsız safdillik, belirli çevrelerde geçerli olan herhangi bir temel kontrol ilkesinin unutulması, bu suiistimalleri destekliyor ve sürdürüyor. Farklı ülkelerde, St. Anthony of Padua, St. Joseph ve Meryem Ana'nın sözde ilhamı altında, sözde-ortamlı otomatların muazzam gevezelikler yazdığı gönüllü Spiritist grupları var. Ya da sonra, Sokrates ve Muhammed'i canlandırıyorlar ve bunlar, kaba bir dille, şaşkın izleyicilere binlerce saçmalık anlatmaya, onları herhangi bir aydınlanmış etkiden,

herhangi bir ciddi kontrolden kurtarmak için okumayı ve öğrenmeyi yasaklamaya gelecekler.

Bu ortamlarda artık gizemler sayılmaz. Bir ruhun tavsiyesi üzerine, hayali bir hazine aramak için gece yarısı ıssız bir yerde kocaman bir çukur kazmaya giden cesur bir bahçıvan tanıyordum. Emekli bir subayın 55 yaşında, çok dindar bir hanım karısı, dünyaya getireceği ve İsa'nın reenkarnasyonu olacak bir çocuğun çeyizini hazırlama noktasına kadar saflığını zorladı, dedi görünmez öğretmenleri. Bazıları ruhların müdahalesini her yerde, hatta en maddi gerçeklerde bile görür. Diğerleri varoluşlarının en küçük ayrıntıları, ticari girişimleri ve borsa işlemleri hakkında görünmezlere danışır.

Bu sapmalar genellikle aldatıcı ruhlara atfedilir. Elbette, mezarın ötesinden gelen gizemler sık görülür. Bunlar, ruhlardan sıklıkla söyleyemedikleri veya söylemek istemedikleri şeyler istenmesiyle kolayca açıklanabilir. Spiritizm bir kehanet aracı haline getirilir ve sorumsuz ve anlamsız ruhlar buna çekilir. Ancak, sıklıkla, zihinsel telkin bu hatalarda büyük rol oynar.

İşte bu yüzden, bu zor ve bazen belirsiz deney alanında, şeyleri soğuk bir yargı ve büyük bir dikkatle incelemek, analiz etmek ve yalnızca iyi tanımlanmış bir özgünlük karakteriyle kendini göstereni kabul etmek önemlidir. Gelecekteki yaşamın koşulları ve Spiritüalizmin tamamı hakkındaki bilgimiz medyumsal fenomenlere dayanmaktadır. Bunlar ciddi bir şekilde incelenmeli ve insan dışı bir kökenin izini taşımayan her şey titizlikle kaldırılmalıdır. Sistematik kuşkuculuğu kör bir güvenle, gülünç bir safdillikle değiştirmek, yapmacık ve gerçek olanı ikame etmemelidir. Spiritüalizmin geleceği buna bağlıdır.

Şimdi son derece hassas bir soruya dönelim; profesyonel medyumlukla ilgili olana. Medyumluk ödüllendirilebilir mi? Yoksa mutlak tarafsızlık gerekliliğiyle mi uygulanmalıdır?

Öncelikle medyumluk yeteneğinin doğası gereği değişken, hareketli ve aralıklı bir şey olduğunu belirtelim. Ruhlar herhangi birinin emrinde veya

kaprisinde olmadığından, toplantıların sonucu asla garanti edilmez. Medyum rahatsız olabilir, kötü eğitilmiş olabilir; yardım, psişik bakış açısından kötü bir şekilde oluşturulmuş olabilir. Öte yandan, yüksek ruhların korunması, Spiritüalizm üzerindeki bir fiyat etiketiyle pek de bağdaşmaz. Bu nedenle, yeteneğinin ticari ürünüyle yaşamaya alışmış olan profesyonel medyum, birçok hataya maruz kalır. Bir medyum, üretimi asla kesin olmayan bir şeyden nasıl para kazanabilir? Ruhlar çağrılarına cevap vermediğinde meraklıları nasıl tatmin edebilir? Medyum, hizmetkarlar çok sayıda ve cazip kazanç olasılığı büyük olduğunda, bir gün hileli bir şekilde fenomenleri kışkırtmak için ayartılmayacak mı? Bu eğime kaydığınız anda, ondan çıkmak zordur. Kişi genellikle aldatmayı başarır ve yavaş yavaş en utanmaz şarlatanlığa düşer.

1900 yılında Paris'te yapılan Spiritüalist ve Spiritist Kongresi'ne katılan Amerikalı delegelerden Bayan Addie Ballou da aralarında olmak üzere, profesyonel medyumluğun ve bununla birlikte gelen sahtekarlıkların, son yıllarda Amerika Birleşik Devletleri'nde Spiritizmin gerilemesine ve itibarının sarsılmasına neden olduğunu ilan ettiler.

Bir medyumun sunabileceği en iyi samimiyet garantisi ilgisizliktir. Ayrıca yukarıdan yardım almanın en kesin yoludur.

Ahlaki prestijini korumak, hakikatin meyvelerini ortaya çıkarmak için medyumluk yüceltme ve kopuşla uygulanmalıdır. Bunlar olmadan, kötü niyetli varlıklar tarafından kullanılan bir suistimal kaynağı, çelişki ve düzensizlik aracı haline gelir. Satılık medyum, tapınağa bencil tutkularını ve maddi çıkarlarını sokan kötü rahip gibidir. Bu karşılaştırma uygunsuz değildir, çünkü medyumluk da bir tür rahipliktir. Bu işaretle işaretlenen her insan, dinlenmesini, çıkarlarını ve hatta dünyevi mutluluğunu feda etmeye hazırlanmalıdır. Yine de, bunu yaparken medyum vicdanının tatminini elde edecek ve ruh rehberlerine yaklaşacaktır.

Medyumlukta ticaret yapmak, kişinin efendisi olmadığı kaynakları elden çıkarmaktır; ölülerin iyi niyetini kötüye kullanmak, onları kendilerine layık olmayan bir işe köleleştirmektir. Spiritizmi ilahi amacından saptırmaktır. Medyumun geçim kaynakları için başka yerlere bakması ve seanslara yalnızca elden çıkarabileceği zamanı ayırması tercih

edilir. Böylece medyum saygınlık ve itibar kazanacaktır.

Ancak, kamusal ve ücretli medyaların bazı gerçek hizmetler sunduğu kabul edilmelidir. Yoksul insanlar, hizmet ettikleri davanın çıkarları gereği her zaman bilim insanlarının çağrılarına cevap veremez, hareket edemez, seyahatler yapamaz.

Konuyla ilgili olarak vicdanlı bir deneyci ve iyi bir yargıç olan Stainton Moses'ın söyledikleri şunlardır: [13661]

“Sıradan bir araştırmacının emrinde bulduğu araştırma olanaklarının çoğu, bu gizemli psişik güce sahip olan birini şaşırtmak amacıyla inşa edilmiş gibi görünüyor; ve korkarım ki, sadece sahip olduklarını iddia eden bazıları, küçük bir ücret karşılığında halkı ruh dünyasıyla ilişkilendireceklerini ilan ediyorlar. Bunun kendi başına geçici bir durum olduğunu umuyorum. Kamu medyumlarının yaptığı işi küçümseyen tek bir kelime bile söylemekten uzak durayım. Bunun olması gerektiği gibi değerlendirilmediğinin farkındayım; ve belki de sahtekarlıklarıyla itibarını zedeleyen bazı kişiler tarafından kendisine yöneltilen kötü sözlerden, diğer herhangi bir nedenden olduğu kadar. Gördüğüm kadarıyla, bir sorumluluk duygusu ve araştırmacıya mümkün olan tüm kanıtları getirme konusunda dürüst bir istekle yerine getirildiğinde, çok iyi sonuçlar elde ediliyor.

“Fakat çok sık olan şey şudur: Bir grup insan bir araya gelir, çoğu uyulması gereken herhangi bir koşuldan tamamen habersizdir; bazıları sadece merakla, birkaçı da kendilerine açık olan tek kaynaktan gelecek bir gelecek yaşamın kanıtı olarak ne elde edilebileceğini görme konusundaki aptalca bir arzuyla harekete geçer: hepsi, on vakadan dokuzunda, üstlendikleri ciddi iş için birçok nedenden bir veya daha fazlası nedeniyle uygun değildir.”

Bütün bunlardan ne çıkarım yapılabilir? Vicdanla donatılmış, misyonunun değeri konusunda aydınlanmış medyumun kolayca gözlemleyebileceği adil bir ölçüdür. Bazı durumlarda, bu dünyadaki onurunu ve diğer dünyadaki durumunu tehlikeye atmamak için kaybedilen zaman ve yapılan yer değiştirmeler için tazminat kabul etmek zorunda kalırsa. Medyumluk kullanımı, tüm ticari karakterden, rolünü azaltabilecek veya azaltabilecek her şeyden uzak, ciddi ve dini bir eylem

olarak kalmalıdır.

X XV

Medyumluk şehitliktir

S bazen, dediğim gibi, medyum bir kurbandır ve neredeyse her zaman bu kurban bir kadındır. Orta çağ onu bir cadı yapmış ve yakmıştır. Günümüz bilimi, daha az barbar, histerik veya şarlatan ismiyle yetinmektedir.

Modern Spiritüalizmin şafağında, Catherine ve Margaret Fox adlı iki Amerikalı kız, tezahürleri ilk algılayan, ölümsüzlük mesajını toplayan kişilerdi. Onların tanıklığı şiddetli bir zulmün sinyalini veriyordu. Vahşi sahneler yaşandı, Fox ailesinin etrafında tehdit ve hakaret fırtınaları koptu, bu da onların misyonlarını sürdürmelerini ve en düşmanca ortamlarla yüzleşmelerini engellemedi.

İnsanlığı eski haline döndürmek için büyük bir özveri ve bağlılık gerektiğinde, bu durum sıklıkla kadınlarda görülür. Fox kardeşler için söylediklerimizin, en büyük medyumlar olduğu söylenebilir. Joan of Arc, hayaletlerini ve seslerini inkar etmek istemediği için diri diri yakıldı. Onunla birlikte, kadın medyumların şehitliği sona ermedi. Maddi avantajlar tarafından baştan çıkarılmaya izin veren ve aldatmaca kullanan bazıları için, diğerleri sağlıklarını feda ettiler ve hakikat uğruna varoluşlarını tehlikeye attılar!

Medyumluk, ileri ruhlar için kullanıldığında zararsızsa da, daha sonra göreceğimiz gibi, fiziksel tezahürler ve özellikle de maddeleşmeler için aynı şey geçerli değildir; bunlar uzun vadede duyulara büyük bir güç ve yaşam kaybı getirebilir. Fox kardeşler deneyler yüzünden bitkin düşmüş ve sefalet içinde yok olmuşlardı. Nisan 1902 tarihli *Revue Spirite,* Fox ailesinin son üyelerinin Ocak ayında soğuktan ve yoksunluktan öldüğünü duyurdu. Başka bir yerde, Prevorst'un ünlü medyumu Madame Hauffe, kendi akrabaları tarafından son derece sert bir şekilde tedavi edildi ve sayısız sıkıntı sonucu yirmi sekiz yaşında öldü. Madame d'Espérance sağlığını kaybetti. DD Home'dan sonra Slade, Eglinton, La Paladino hepsi gönüllü dolandırıcılıkla suçlandı.

Bazı medyumlar, herhangi bir ön inceleme yapılmadan, ciddi bir soruşturma yapılmadan, akla gelebilecek her türlü ahlaki işkenceye

maruz bırakılmıştır. Örneğin, DD Home en hain suçlamaların hedefi olmuştur. Fakat William Crookes ona adaleti sağlayarak şunları söylemiştir: [136 3]

"DD Home gibi olağanüstü güçlerle donatılmış ve her zaman kendini bu kadar üstün bir yere koymaya istekli, hatta endişeli bir adamın bu kadar acımasızca davrandığını düşünüyorum.
araştırma için bilim adamlarının emrinde, Londra'da uzun yıllar yaşamış olmalıydı ve bir veya iki istisna dışında bilim dünyasında ağırlığı olan hiç kimse, toplumun her tarafında konuşulan şeylerin doğruluğunu veya yanlışlığını araştırmaya değer bulmamalıydı. Onu tanıyanlar için Home en sevimli adamlardan biriydi ve mükemmel samimiyeti ve dürüstlüğü şüphe götürmezdi, ancak onu tanımayanlar tarafından bir şarlatan olarak adlandırıldı ve ona inananlar delilerden biraz daha iyi olarak kabul edildi.

Daha yakın zamanda, bir Alman medyumun vahşi bir şevkle hevesle zulüm gördüğünü ve güçlü tanıklıklara rağmen, en dar ruh kastının gereksinimlerine kurban edildiğini gördüm. Söylendiğine göre, "resmi dogmalardan kurtulmuş bir Spiritüalizmin tüm tezahürlerine son vermek" istiyorlardı.

Anna Rothe tutuklandı ve hapse atıldı. Gözaltı sekiz ay sürdü. Bu arada kocası ve kızı, son anlarına tanıklık edemeden öldüler. Sadece iki jandarma arasında çukurunda diz çökmesine izin verildi. Sonunda, soruşturma sona erdiğinde, dava yeniden açıldı. [1368]] Olumlu tanıklıklar akın ediyor; Profesör Koersinger, filolog Herman Eischacker ve Dr. Langsdorff gerçekleri gördüler ve hiçbir aldatmacayı tespit edemediler. Zürih Temyiz Mahkemesi Başkanı Bay George Sulzer, Bayan Rothe'nin masumiyetine olan inancını doğruladı. Zürih Kantonu'nun yargı sistemindeki ilk hakimi, sanıkların yararına olmak için mahrem inançlarını duyurmaktan çekinmiyor. Diğer hakimler, tam ışık altında elde edilen çiçeklerin çiçek açmasının gerçekliğini doğruluyor. Bu tanıklar, çiçeklerin veya maddi olmayan meyvelerin, buz halinde, yavaş yavaş dönüşen ve katılaşan bir buhar bulutu gibi, kendi varlıklarında yeniden oluşturulduğunu, elle tutulur bir maddeye yoğunlaştığını gördüler. Bu nesneler yatay olarak hareket etti veya tavandan yavaşça indi.

Önleyici gözaltında geçirdiği zamanın hapishane müdürü,

mahkumlarına verilen ahlaki eğitimin, trans halindeki medyumun kayıp kız kardeşlerine verdiği en öğretici türden etkileyici söylevlerinin yarattığı izlenime asla yaklaşmadığını beyan eder. Ama bunun dışında o sadece Anna Rothe'dur, eğitimsiz, zihin kültürü olmayan basit bir halk kadını.

Altı gün süren tutkulu tartışmaların ardından, “çiçek medyumu” 18 ay hapis cezasına çarptırıldı. Spiritüalizmin bu tür yöntemlerle yok edildiğine inanmak yanlıştır. Aksine, ilham ettiği çekiciliğe, haksız zulmün prestijini de ekler.

9 Ekim 1861'de Barselona piskoposu, suçluların idam edildiği yerdeki kamu meydanında üç yüz Spiritist cilt ve broşürü yaktı, böylece yeni doktrini damgalayıp yok ettiklerine inanıyordu. Bu auto-da-fé [1369]] büyük bir fikir devrimine yol açtı. Bugün, Katalonya başkentinde binlerce Spiritist var. Dergileri, kütüphaneleri ve çalışma ve deney grupları var. Spiritist hareket İspanya'da giderek daha önemli ve yaygın hale geliyor.

Çoğu bilim insanı ve akademisyen, doktor ve psikolog, medyumları histerik, dengesiz ve hasta insanlar olarak görür ve bunu ilan etmekten geri kalmaz. En azından nevrasteniklerin yardımıyla hastanelerden veya akıl hastanelerinden alınan deneklerle deney yapmaya alışkındırlar ve bu kusurlu koşullar altında yapılan gözlemlerden genel sonuçlar çıkarmakta yanılıyorlar.

Bazı edebiyatçılar daha şefkatli değildir. Bay Jules Bois tereddüt etmeden tüm medyumları "şarlatanlar, sihirbazlar, kandırıcılar, psikopatlar, histerikler, vb." gibi sıfatlarla süslüyor [1370]] O halde, sonuçta medyumların çekingen davranmalarına veya önyargı dolu eleştirmenlerin ve bu kadar sert ve düşmanca yargıçların yönettiği deneylere sadece kötü gözle bakmalarına şaşırabilir miyiz? Buz gibi yayılımlarıyla bu şüphecilerin varlığı medyum için bir rahatsızlık ve acı nedenidir. Bilginler, genel olarak, iyilikten yoksundur; spiritistler, çoğunlukla medyumlar, bilimden yoksundur. Bir köprü, bir uzlaşma noktası nerede bulunabilir? Samimi, tarafsız ve tarafsız çalışmada!

Tıp bilimi yargılarında yanılmaz olmaktan uzaktır. Ünlü olduğu kadar hatalı olan teşhisler bunu her zaman kanıtlamıştır. Resmi tanıklık,

medyumluğun bir kusur türü olarak görülmesi konusunda bir kez daha yanıldığını göstermektedir.

FWH Myers, Bayan Thompson ile ilgili olarak şunları beyan ediyor: [1371]] "Gözlemcide oluşan izlenim, transın normal uyku kadar doğal olduğudur. Bayan Thompson, sağlığının bu translardan belirgin bir şekilde fayda sağladığına inanmaktadır."

Medyumlara karşı taraflı olduğu şüphesi olmayan Bay Flournoy, aynı gerçeği Hélène Smith ile ilgili olarak gözlemlemiştir. Sağlığı, ruhsal yeteneklerin kullanımıyla hiçbir şekilde değişmemiştir; aksine, günlük görevlerini yerine getirmek için güçlü bir yardımcı bulmuştur. [1372]] Aynı açıklamalar başka bir yerde Bayan Piper hakkında da yapılmıştır. [1373]]

Ünlü bir İngiliz medyum olan Bay JW Colville de buna tanıklık ediyor: [1374]]

"Ancak şimdi tam yirmi beş yıllık kamu hizmetimi yeni tamamladığıma göre, geliştirdiğim medyumluğun her açıdan üzerimde her zaman faydalı bir etkiye sahip olduğuna dair kesin bir tanıklık yapmak benim için hem ciddi bir görev hem de büyük bir ayrıcalık. Zihinsel ve fiziksel olarak, yanılan insanların zihin ve bedeni zayıflattığını düşündükleri bu yeteneklere ve deneyimlere çok şey borçluyum. Tehlikeler ve dezavantajlar olduğunu inkar etmiyorum, ancak çeyrek asırdan uzun bir süredir platformda ve dışında yaşadığım çeşitli ve uzun süreli deneyimlerim boyunca, görünmeyen yardımcılardan gelen talimatların her ayrıntıda sağlam, yüceltici ve harfiyen doğru olduğunu her zaman gördüm."

Ben kendim Fransa, Belçika ve İsviçre'nin her yerinden çok sayıda medyum tanıdım ve genel olarak sağlıklı olduklarını gördüm. Fiziksel etkilerin medyumluğu, ruhların maddeleşmesine ve dağıtımına [3Z5] kendini ödünç veren şey , tek başına büyük bir kuvvet kaybına yol açabilir. Bu kayıplar Koruyucu Ruhların yardımıyla telafi edilebilir. Yine de bazen, gördüğümüz gibi, Fox, Slade, Eglinton, vb. kardeşler, halk ve bilginler tarafından ortaya atılan talepler, medyumun hızla tükenmesine neden olur. Deneyimin kötüye kullanılması, medyumların sağlığını değiştirir ve hayatlarını tehlikeye atar.

Medyum, bir mekanizma olarak kullanılabileceği düşünülen hassas ve

narin bir araçtır. Bazıları, çocukların içinde ne saklı olduğunu görmek için kırdıkları oyuncaklarını kullandıkları gibi, bu medyumu gönüllü olarak kullanırlar. Yeni doğan yeteneklerin gerektirdiği geliştirme çalışması yeterince dikkate alınmaz. Kesin gerçekler ve kimlik kanıtları hemen gereklidir. Ortamdaki düşüncelerden etkilenen medyum acı çeker; belirli sayıda seans sırasında ahlaki olarak işkence gördükten sonra, medyum kendisini çok fazla hayal kırıklığına maruz bırakan bir yetenekten iğrenir ve kaçarak son verir.

Medyumlar gerçek için uzun süre acı çekecekler. Spiritizm'in muhalifleri onları karalamaya ve suçlamaya devam edecekler; onları dengesiz, hasta bireyler olarak göstermeye çalışacaklar, onları görevlerinden uzaklaştırmak için her türlü yolu kullanacaklar. Medyumun fenomenin *olmazsa olmazı* (vazgeçilmez ve temel unsuru) olduğunu bilerek, Spiritizm'i temellerinden yıkmayı umuyorlar. Amaçları için gerekliyse, kurgusal ve istismarcı medyumlar ortaya çıkarıyorlar. Bu taktiklerden kaçınmak, iyi medyumları teşvik ederek ve destekleyerek, yeteneklerinin kullanımı için gerekli kontrolü sağlayarak bunlara karşı koymak önemlidir. Görevleri güzel, ancak bazen acı vericidir. Yukarıdakilerden gelen ışını almak, almak ve iletmek için ne kadar çok çaba, ne kadar çok yıl bekleme, deneme, dua! Genellikle sadece adaletsizlikle ödüllendirilirler. Ancak, ilahi planın hizmetkarları olarak, geleceğin hasadının çıkacağı karığı kazmış ve tohumu bırakmış olacaklardır.

Sevgili medyumlar, tüm cesaretsizlikleri uzaklaştırın, her türlü başarısızlıktan kaçının. Gözlerinizi bu geçici dünyanın üzerine kaldırın. Tanrı'dan yardım isteyin. Nefsinizi bastırın *;* kendimize duyduğumuz aşırı güçlü sevgiden kendinizi kurtarın. Başkaları için yaşamak, her şey içindedir! Fedakarlık ruhuna sahip olun. Sahtekarlık ve ihanetle zenginleşmektense fakir kalın. İnsanların güçlerinizi bozmasına izin vermektense belirsiz kalın. Herkesin iyiliği ve kendi ilerlemeniz için nasıl acı çekeceğinizi bilin. Yoksulluk, belirsizlik ve acının kendi güzelliği,

çekiciliği ve ihtişamı vardır; bunlar aracılığıyla, sessiz nesiller boyunca, sabır, güç ve erdem hazineleri yavaşça oluşur. Bunlar aracılığıyla ruh, maddi kibirlerden ayrılır, kendini arındırır ve kutsar, ta ki zorlu zirvelere tırmanacak kadar cesur olana kadar.

Ruhsal alemde, fiziksel dünyada olduğu gibi, hiçbir şey kaybolmaz, her şey dönüştürülür. Her acı, her fedakarlık bir doğumdur. Acı, ruhumuzun derinliklerinde çalışan gizemli bir operatördür ve yükselmemiz için çalışır. Dinleyerek, neredeyse onun çalışmasının sesini duyarsınız. Bir şeyi unutmayın: Güçlerimizin, erdemlerimizin ve gelecekteki sevinçlerimizin binası acının sahasında inşa edilir!

X XVI

Medyumluk

ihtişamıyla

Günümüzün yayınları çoğu zaman yanlış anlaşılıyor, küçümseniyor, zulüm görüyor.

Fakat eğer tek bir bakışta tarihin engin perspektifini kavrayabilirseniz, medyumluk, çeşitli adları altında, size bu dünyada en büyük değere sahip olan şey olarak görünecektir. Hemen hemen tüm ayrıcalıklı olanlar: peygamberler; kahinler; misyonerler; sevgi, hakikat, adalet elçileri; pratik olarak hepsi medyum olmuştur, yani görünmeyenle, sonsuzla iletişim kurmuşlardır.

Birçok bakımdan, dehanın bir tür medyumluk olduğu söylenebilir. Deha sahibi kişiler, bu kelimenin en aşkın ve en önemli anlamıyla ilham alırlar. Onlar, daha yüksek düşüncenin aracıları ve habercileridir. Misyonları amaçlanmıştır. Tanrı, dünyayla onlar aracılığıyla konuşur; insanlığı kendisine çağırır ve çeker. Onların eserleri, yüzyılların uzun yolunda yaktığı fenerler gibidir.

Bu nedenle, onları yalnızca birer araç olarak mı görmeliyiz; ve hayranlığımıza hiç mi hakları yok? Biz öyle düşünmüyoruz. Deha, her şeyden önce, geçmişin bir başarısıdır, sabırlı, yüzyıllardır süren çalışmaların, yavaş ve acı dolu bir inisiyasyonun sonucudur. İkincisi, varlıkta bu muazzam yetenekleri ve onu yüksek etkilere açan derin bir duyarlılığı geliştirmiştir. Tanrı, ışığı yalnızca onu uzun süre arayan, arzulayan ve isteyen kişiye ayırır.

Friedrich von Schlegel, dahiler hakkında konuşurken şu sonuca varır: "İnsanlar yeryüzünün diğer oluşumları arasında neyse, sanatçılar da insanlar arasında odur." ™

Deha olduklarında hala insan mıdırlar? Gerçekten de, hala insandırlar, dünyevi olan her şeyleriyle, tutkularıyla, zayıflıklarıyla. Bedenin tüm sefaletlerini, hastalıkları, istekleri, maddi arzuları çekerler. Ama onları insanlardan daha fazlası yapan şey, düşüncenin zenginliklerinin birikimi, zekanın ve hissin sayısız yaşam boyunca yavaşça işlenmesidir, tüm bunlar

akışla, yukarıdan gelen ilhamla, daha yüksek düzen dünyalarıyla sürekli bir iletişimle beslenir. Deha, bin bir biçimiyle, görünmez olanla bir işbirliğidir, insan ruhunun Tanrı'ya doğru bir varsayımıdır.

Dahi insanlar, azizler, peygamberler, büyük şairler, bilginler, sanatçılar, mucitler, ruhun alanını genişleten herkes cennetten gönderilmiştir. Onlar, Tanrı'nın dünyadaki tasarımlarının uygulayıcılarıdır. Tarihin tüm felsefesi oradadır! Yüzyılları, büyük bir yaşam kitabının sayfaları gibi birbirine bağlayan ve tüm olayları, görünüşte en çelişkili olanları bile, görkemli ve ciddi bir birliğin uyumlu planına geri getiren bu kesintisiz medyumsal zincirden daha güzel bir gösteri var mıdır? Dahi her insanın varlığı, bu görkemli İncil'in yaşayan bir bölümü gibidir.

İlk olarak, antik dünyanın büyük inisiyeleri, düşünce babaları, Ruhun zirvelerde parladığını veya kutsal inisiyasyon tapınaklarında kendini gösterdiğini görmüş olanlar ortaya çıkar: Orfe, Hermes, Krişna, Pisagor, Zerdüşt, Platon, Musa. Büyük İbrani peygamberler: İşaya, Hezekiel, Daniel. Daha sonra, Vaftizci Yahya, İsa ve tüm apostolik pleiad; Patmos'un kahini ve Joel'in sözüne göre dünyayı aydınlatacak olan Pentekost'un medyumsal patlaması; ve yine İskenderiyeli Hypatia ve kadın druid Velleda gelecektir. Peygamber, kahin, ilham almış olanların hepsi görevlerine hazırlandıkları ormanların ve dağların görkemli sessizliğinde, duyusal şeylerden kopmalarıyla, meditasyon ve dua içindedir. Görünmeyen, yalnızca inzivadaki yalnız insanlara ifşa edilir. Platon, ilhamlarını Hymettus Dağı'nın zirvesinde alır; Muhammed, Hira Dağı'nda; Musa, Sina'da; İsa, Zeytin Dağı'nda gözyaşları ve dualarla Babasıyla iletişim kurdu.

İsrail'de yirmi yüzyıldır devam eden peygamberlik, tarihin en belirgin aşkın fenomenlerinden biridir. Çağdaş eleştiri bundan hiçbir şey anlamamış veya anlamamış gibi davranmıştır; onu inkar ederek her şeyi basitleştirebileceğini düşünmüştür. Katolik tefsiri onu çarpıtmış, her şeyi

tek bir kelimeyle açıklamayı düşünmüştür: mucize. Yine de peygamberleri "Kutsal Ruh'un yaşayan arpları" olarak adlandırarak daha adil bir kelimeye sahipti. Dolayısıyla, bu noktada ve diğer birçok noktada, bilim ve din, izole edildiklerinde yalnızca eksik kavramlar verebilir. Tek başına, birine ve diğerine bir bağlantı görevi gören Spiritizm, onları uzlaştırabilir. Spiritizm, şeylerin görünürdeki gizemine nüfuz etmiştir; tamamladığı teolojiye ve aydınlattığı deneyselciliğe Ahiret ışığını yansıtır. Gerçek şu ki İsrailli peygamberler ilham almış medyumlardı; bu mezhep onlara tek başına uygundur. Bunu daha sonra İncil'den örneklerle göreceğiz. Bize İsrail tarihinin en güzel medyumluk şiiri, mükemmel bir manevi destan olduğunu gösterecekler. Bilimsel tefsir bir gün kesinlikle bunu söyleyecektir. Ve bunun aracılığıyla kutsal kitapların belirsizlikleri ortadan kalkacaktır. Her şey açıklanacak; her şey hem basit hem de muhteşem hale gelecektir.

İsrail'de kehanetin kökeni, etkileyici bir tezahürle işaretlenmiştir. Bir gün, Musa 70 ihtiyar seçer ve onları çadırın etrafına yerleştirir, Yehova varlığını bir bulutta ortaya koyar; Musa'nın güçlü yetenekleri ihtiyarlara iletilir ve "kehanet ederler." [1377]] Çadır burada biriktirici veya akışkan yoğunlaştırıcı rolünü oynar; parlak metal aynalar gibi bir dışsallaştırma aracıdır. Kişi onu tefekkür ederken, transa girer. Yehova'nın buluttaki tezahürü, bir maddeleşme biçimidir. İkincisi, gördüğümüz gibi, her zaman ilk başta belirsiz olan, görünümün şekil aldığı ve giderek daha kesin hale geldiği belirsiz bir kümeyle başlar. Yehova, Yahudi halkının ve özellikle Musa'nın koruyucu ruhları olan Elohim'lerden biridir. Onun etkisi altında Musa'nın ruhsal güçleri 70 ihtiyara aktarılırken, Mesih'in güçleri de daha sonra Üst Oda'daki havarilere kısmen aktarılacaktır; bugün gördüğümüz gibi, bazı durumlarda bir kişiden diğerine geçişler ve dokunmalar yoluyla.

Böylece İsrail'de peygamberlik veya kutsal medyumluk başlar. Mısır'da uzun süre kalması ve özellikle kayınpederi, Heliopolis'in baş rahibi olan Yitro ile olan aile ilişkileri sayesinde İsis'in gizemlerine inisiye olan Musa, ölümsüz yasa koyucu olmadan önce halkının ruhsal başlatıcısıydı.

O zamandan beri, peygamberlik medyumluğu Yahudiler arasında kalıcı hale geldi, ancak tezahürlerinde aralıklı oldu. Görünür şekilde, bireylerde veya halklarda her zaman sabit olmayan belirli psikolojik durumlara

tabidir. Yargıçlar zamanında, peygamberlik “nadir bir şeydi.” Samuel ile yeniden ortaya çıktı, yeni bir ihtişamla parladı. O zamanlar, İbrani halkının zihin durumu bu olguya daha uygundu. Milletlerin yaşamında, Ruhu bir anlığına uzaklaşmaya zorlayan entelektüel rahatsızlık ve ahlaki çöküntü dönemleri vardır. Fransa da karanlık ve belirsizlik saatlerini yaşadı.

Samuel, aşkın medyumluğun bireylerin ve toplumların ahlaki eğilimlerine tabi olduğunu anlayınca, peygamber okulları, yani akışkan iletişimin gizemlerinin öğretildiği gruplar kurdu.

Bu okullar birkaç kasabada kurulmuştu, ama daha çok ıssız vadilerde veya dağ yamaçlarında. Çalışma, sonsuzluğun tefekkürü, gecelerin sessizliği ve güzelliğinde, yıldızların parıltısı altında; ya da gün ışığında, Doğu'nun berrak gökyüzü altında, çırak-peygamberi yukarıdan gelen akışı almaya hazırlamıştı. Yalnızlık onu cezbeder; insanlardan uzaklaşıp kendini izole ettikçe, onunla ilahi güçler dünyası arasında daha samimi bir birlik kurulur. Yahudiye dağlarının derin geçitlerinde, Moab'ın vahşi mağaralarında, onu çevreleyen o sert ve ciddi doğanın binlerce sesini hayal eder ve kulağını onlara verir.

Çünkü ilahi öz tarafından nüfuz edilen tüm doğa, bir aracı, tabiri caizse, insanlar ve daha yüksek varlıklar arasında bir aracıdır. Bu uçsuz bucaksız evrende her şey birbirine bağlıdır; manyetik bir zincir tüm varlıkları, tüm dünyaları birbirine bağlar. Parçalı bilimimiz ve sözde eleştirel ruhun çözücü fazlalığı, bu muhteşem sentezi yok etmek ve modern insanları evrenin geri kalanından ve onun uyumlu düzlemlerinden izole etmek için gerekliydi.

Müzik, peygamberlik inisiyasyonunda büyük bir rol oynamıştır. [1378]] Bu sanat, bildiğimiz gibi, akışkan emisyona ritim katar ve görünmez güçlerin eylemini kolaylaştırır. Hazırlık zahmetliydi, acemilik zordu. İlk iki yıl boyunca, istekli peygamber sadece pasif bir medyumdu; sonra aktif olmayı ve dışsallaştırma yoluyla, gelecekteki olayların normunu görünmez klişelerde okumayı öğrendi. Bu egzersiz uzun ve sıklıkla yanıltıcıydı. [1379]]

Bazen ardışık zıt etkiler peygamberleri kışkırtıyordu. Kabileleri lanetlemeye giden ve onların ihtişamını kehanet etmeye zorlanan Balaam'ın durumu da böyleydi. İlham veren ruhların ikiliği hiçbir zaman

bu İncil bölümündeki kadar belirgin olmamıştı.

Bazen, herhangi bir doğadaki medyumlukta, medyumun ve Ruhun hangi rolde olduğunu belirlemek zor olacaktır. Bu nedenle, medyum ile ona ilham veren kişi arasında görünür çelişkiler, bir tür yakın psikolojik mücadele vardır. Bu, Yakup ve meleğin sembolik mücadelesidir, ancak her zaman sonunda yenen Ruh olur ve ışığı, duyusal olan her şeyin zihniyetini ve iradesini zaferle doldurur.

Ancak, ruhun yüce bir doğaya sahip olduğunda, sahip olduğu konuya asla tecavüz etmediği gerçeğini gözden kaçırmamalıyız; onun kişiliğine ve özgürlüğüne saygı duyar ve yalnızca incelik ve ikna ile ilerler. Bu yüzden, ister Yeşaya kadar büyük ister Rahip Amos kadar mütevazı olsun, her peygamber, misyonunu yerine getirirken her zamanki dilini ve kişiliğinin damgasını korur. Dolayısıyla, günümüzde, aynı vahyi yorumlamak için iki medyum kendilerini aynı terimlerle ifade etmeyecek ve aynı ışıkta görmeyecektir.

İncil'in her sayfasında, medyumluğun her türlü biçim ve derecesini onaylayan metinler buluyoruz. Tanrılar, melekler, vb. adları altında, bireylerin veya ulusların koruyucu ruhları her olguya katılır, her olaya müdahale eder. ™]

Musa gören ve işiten medyumdur. İsrail'in koruyucu Ruhu Yehova'yı Horeb çalılığında ve Sina Dağı'nda görür. Ahit sandığının merhamet koltuğuna eğildiğinde sesler duyar (Nm 7:89). Ayrıca, Elohim'in emri altında Yasa Levhalarını çizdiğinde bir yazma medyumudur; aktif bir medyumdur; çölde isyan eden İbraniler'e alevli bir deşarj vurduğunda güçlü bir mıknatıslayıcıdır; Firavun'un yenilgisinden sonra harika şarkısını söylediğinde ilham almış bir medyumdur. Musa ayrıca bize belirli çağdaş olaylarda gözlemlenen özel bir medyumluk türü, ışıklı dönüşüm sunar. Sina'dan indiğinde alnında bir ışık halesi taşır.

Doğumu, önceden belirlenmiş birininki gibi, kehanetler ve işaretlerle önceden haber verilen Samuel, çocukluğundan itibaren bir peygamber oldu. Tapınakta uyurken, geceleri kendisini çağıran ve onunla konuşan, ona gelecekteki şeyleri (Krallar) duyuran seslerle sık sık uyanırdı.

4 Ezra 14'te, yazıcı Ezra (Esdras ile aynı) kaybolmuş olan tüm İncil'i yeniden inşa eder ve bu, farklı medyumluk türlerinin hala doğrulandığı koşullarda gerçekleşir. Ses ona şöyle dedi: [1382]]

“'Bir sürü tablet hazırla ve beş tane çabuk ve akıllı yazıcı getir. Ve yüreğine, başladığını yazmayı bitirinceye kadar sönmeyecek olan anlayış lambasını yakacağım.' Ağzım açıldı ve kapanmadı. Gece gündüz durmadan yazdırdım. Ve Yüce Olan, benimle olan beş adama akıl verdi ve onlar gecenin vahiylerini, anlamadıkları şeyleri yazdılar. Ve böylece, kırk gün boyunca, 204 kitap yazıldı.” [1383]]

Eyüp'ün bir vizyonu vardı, bu da spiritüalist maddeleşmenin mükemmel bir türüdür. Eyüp kitabının tamamı aydınlanmalar ve medyumsal ilhamlarla doludur. Kötü ruhlar tarafından işkenceye uğrayan hayatı, çok düşündürücü çalışmaların konusudur.

, Saul'un sık sık öfke ruhuna kapıldığı saplantı vakalarından bahseder: "RAB'bin Ruhu SAUL'DAN ayrıldı ve kötü bir ruh ... ona eziyet ediyordu." [1384]] Bu, dahil olma olgusunun iyi tanımlanmış bir örneğinden başka bir şey değildir.

Saul başlangıçta “Rab'bin” bir medyumuydu , ANCAK CİDDİ hatalar ve düzensiz bir yaşam sonucunda yeteneğini kaybetti veya daha doğrusu aşağı ruhların aracı oldu. Medyumluk güçlerinin bu kaybı veya zayıflaması, kendilerini tutkuların istilasına bırakanlar arasında sık görülür. Sonra medyumluk azalacak ve görünür bir neden olmadan kaybolacaktır; ancak, genellikle, medyumun mahrem eğilimleri değiştiği için.

Peygamberin görevi, çağdaş medyumların görevi gibi, tuzaklarla doluydu. İbranilere Mektup'un 11. bölümünde, bu ilham edilmiş medyumların maruz kaldığı denemeleri, aşağılanmaları ve acıları okumalıyız. Bir peygamberin hayatındaki en acı verici görevlerden biri sahtekârlarla savaşmaktı. Sahte peygamberler, yani kötü ruhlar tarafından yönlendirilen medyumlar her zaman olmuştur ve olacaktır. Amaçları, gerçek peygamberlerin eylemlerini engellemek, alışılmış çevrelerinde anlaşmazlık ekmek gibi görünüyor. Birçok Spiritist grup, alt düzey ruhların etkisi altında dağıldı. Bu nedenle Spiritualist'in büyük sanatı, barış ve hakikat misyonerlerinin ayak izlerini hevesle takip eden

bu kötü niyetli etkilere karşı çevreleri korumaktan ibarettir.

Özetle, İbrani peygamberlerin çalışmaları önemliydi. Tek tanrılı ve ahlakçı vaazları, Hristiyanlığın ortaya çıkışını ve insanlığın dini evrimini hazırladı. Meditasyonun, inzivanın, duanın bireyleri olan büyük Yahudi medyumlar, görünmez olanla ticaretin yenileyici bir ilke olduğunu biliyor ve öğretiyorlardı. Onların misyonu, tıpkı günümüz Spiritizminin de giderek çürüyen günümüz toplumunu spiritüelleştirme ve kiliseleri ilkel Hristiyanlığın saf geleneklerine geri getirme misyonuna sahip olması gibi, maddileşme eğiliminde olan Musa'nın dinini spiritüelleştirmekti.

İbrani peygamberler, İsrail krallarının danışmanları, güç suistimallerinin düzelticileri, ezilen ve sıkıntı çeken insanların teselli edicileriydi. Tüm dahi insanlar gibi, onlar da birçok hayat yaşamışlardı; bu hayatlar çalışma, acı dolu araştırmalarla doluydu ve bu da onlarda derin bir sezgi geliştirmişti. Şeylere nüfuz etmeleri, harikulade anlayışları, daha önceki enkarnasyonların meyvelerinden başka bir şey değildi. İsrail'in geçmişinde yaşamış oldukları için, ulusun ruhuna dair mükemmel bir anlayışa sahiptiler. Aynı şekilde, İlyas'ın reenkarnasyonu olan Vaftizci Yahya, kardeşlerini İsa'nın vahyine güçlü bir şekilde hazırladı.

Peygamberlik öğretisinin olağan teması “Ruhta ve Gerçekte” tapınmaydı. Peygamberler, yasanın Ferisi biçimciliğine karşı enerjik bir şekilde mücadele ettiler ve yüksek sesle kalbin sünnetinin bedenin sünnetinden daha iyi olduğunu söylediler. Bu nedenle, günümüzde ruhlar, sahte dindarların, yani din bahanesiyle İncil'in emirlerini batıl inançlı uygulamalarla değiştirenlerin maddi uygulamalarını ve dar görüşlü Ferisiliğini kınamaktadır.

İsrailli kahinlerin en çok tavsiye ettiği erdem adaletti. O zaman doğru söz erdemlerin tümünü ifade ediyordu: "Bu nedenle Sezar'ın haklarını Sezar'a, Tanrı'nın haklarını Tanrı'ya verin." (Matta 22:21) Yoksulların savunucuları her yerdeydi, kendilerine Ebionim *(* yoksullar, yoksullar) diyen toplumsal olarak mirastan mahrum bırakılmış kişilerdi. Putperestlik günahından sonra, yoksullara karşı hor görme ve en kararlı şekilde kınananlar olarak zayıfların ezilmesi vardı.

Yeşaya, her şeyden önce, yoksulların etkili bir savunucusuydu.

Kendisinin ilan ettiği Mesih, yoksulları doğrulukla yargılayacak olan kişidir (Yeşaya 11:4). Bazı modern rasyonalistlerin peygamberleri demagoglar, her hanedanın ateşli düşmanları olarak adlandırmasının nedeni tam da bu alçakgönüllülere olan bu büyük sevgidir.

Gerçekte, üç büyük medyumsal vahiy tarihe hükmeder. İsrail peygamberlerine ilahi medyum İsa geldi. Spiritizm son vahiydir, Joel tarafından duyurulan ruhsal yayılmadır (Jl, 2:28), "Ve sonra olacak ki, Ruhumu bütün insanlara dökeceğim; oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, yaşlılarınız düşler görecek ve gençleriniz vizyonlar görecek.

Protestan ilahiyatçı Eduard Wilhelm Eugen Reuss bile bu kehanete göre “ruhun dışa vurumu o kadar bol olacak ki tüm ulus peygamberlerden oluşan bir halk olacak.” demektedir. Böylece, Ahiret’in psişik eylemi gelecekteki dünyayı gören ve duyan medyumlardan oluşan bir insanlığa dönüştürecektir. Medyumluk, kaderinin sonuna doğru yürüyen insan ırkının nihai hali olacaktır.

Çağlar boyunca ilerleyelim ve medyumluğun en çeşitli çevrelerde, ilkesinde tekdüze, tezahürlerinde sonsuza kadar çeşitlilik gösteren şekilde geliştiğini görelim. İsrail peygamberlerinin hikayesi, Meryem'in oğlunun ortaya çıkmasıyla kapandı. Başka bir yerde gördüğümüz gibi, [1385]] Mesih'in hayatı, onu mükemmellikle aracı yapan tezahürlerle doludur. İsa bir gören ve ilham almış bir adamdı, ilahi nefesin Dünya'daki geçişleri sırasında canlandırdığı kişilerin en büyüğüydü. Görünmez olanın gizemi tüm kişiliğini, tüm varoluşunu sarar. Tabor'da Musa ve İlyas ile sohbet eder ve ona ruh lejyonları eşlik eder. Düşüncesi iki evreni kucaklar. Sözü melek dünyalarının tatlılığına sahiptir; gözleri kalplerin sırrını okur ve basit bir dokunuşla acıyı dışarı atar.

Bu harikulade yeteneklerin bir kısmını havarilerine iletti ve onlara şöyle dedi:

“Nasıl konuşacağınız veya ne söyleyeceğiniz konusunda kaygılanmayın, çünkü ne söyleyeceğiniz o saatte size verilecektir. Çünkü konuşan siz değilsiniz, Babanızın Ruhu sizin aracılığınızla konuşuyor.” (Matta 10:19-

20)

Yüzyıllar geçer; sahne değişir. Orada, Doğu'da, başka bir heybetli figür yükselir.

Çölün sessizliğinde, şehir sakinlerinin pek bilmediği bir huzur ve denge veren mekanların büyük sessizliğinde, İslam'ın kurucusu Hz . Muhammed, [1386'da] , dinlenmek için melek Cebrail'in adını ve görünümünü alan bir Ruh'un dikte etmesiyle Kuran'ı yazar. [1387'de]]

Bunu bizzat Müslümanların mukaddes kitabında da teyit etmektedir:

“Sizin hemşehriniz, ey Koreşiler, sapıklığa düşmedi; o aldatılmadı.” - Kuran ona indirilen bir vahiydir. “Ona öğreten Korkunç'tu.” Ve o, Allah'ın kuluna, kendisine vahyetmesi gerekeni vahyetti. - Muhammed'in kalbi yalan söylemez; o bunu gördü.' , [388]]

Garip bir benzerlik: Onun misyonu Jeanne d'Arc'ınki gibi başlar; ona sesler ve vizyonlar aracılığıyla kendini gösterir. [1389]] Jeanne gibi, uzun süre buna direnir; ancak gizemli güç iradesine üstün gelir ve mütevazı deveci, dünyanın geniş bir bölümüne yayılan bir dinin kurucusu olur; sıfırdan büyük bir halk ve büyük bir imparatorluk yaratır.

Medyumluk yetenekleri konusunda Fransız tarihçi E. Bonnemère şöyle diyor: [1390]]

“Muhammed zaman zaman etrafındakileri dehşete düşüren bir duruma düşüyordu. Kişiliğinin kendisinden kaçtığı ve kendisinden daha güçlü bir irade tarafından işgal edildiğini hissettiği anlarda, bakışlarından kaçınıyorlardı. Ölçülemeyecek kadar açık olan gözleri sabit ve kör bir şekilde bakıyordu; hareketsiz, hiçbir şeyin dağıtamayacağı bir karartıya dönüşmüş gibiydi. Sonra, yavaş yavaş ilham geldi ve gizemli seslerin ona dikte ettiklerini baş döndürücü bir hızla yazdı.”

Ortaçağ'da iki büyük tarihi figürden bahsedebiliriz: İlahi bir tutkuyla hareket eden, yeni bir dünyanın kâşifi Kristof Kolomb ve onun sesine uyan Jeanne d'Arc.

Tehlikeli görevinde Columbus görünmez bir dahi tarafından yönlendirildi. Ona vizyon sahibi deniyordu. En zor zamanlarda, kulağına bilinmeyen bir sesin fısıldadığını duydu: "Tanrı, adınızın tüm dünyada görkemli bir şekilde yankılanmasını istiyor; okyanusun şu anda güçlü zincirlerle kapalı olan tüm o bilinmeyen limanlarının anahtarları size

verilecek." [1391]]

Jeanne d'Arc'ın hayatı tüm anılardadır. Görünmeyen varlıkların her yerde Domremy'nin kahraman bakiresine ilham verdiğini ve onu yönlendirdiğini biliyoruz. [1392]] Muhteşem destanının tüm olayları önceden duyurulur. Hayaletler önünde belirir; göksel sesler kulaklarında hışırdar. İlham, hızlı bir dalganın akıntısı gibi içinde akar. Savaşların ortasında, konseylerde, yargıçlarının önünde, her yerde, on sekiz yaşındaki bu çocuk, oynadığı yüce rolün bilincinde olarak güvenle emreder veya cevap verir; inancında veya sözlerinde asla tereddüt etmez; işkencelerden önce bile, hatta ölümden önce bile sarsılmaz; başka bir dünyanın ışığıyla aydınlatılmış ve dönüştürülmüştür. Onu dinleyelim!

“Kiliseyi seviyorum ve iyi bir Hristiyanım. Fakat yaptığım işler ve gelişim konusunda, beni gönderen Cennetin kralını beklemeliyim.”

“Ben Tanrı’dan ve Cennet’in Kutsal Kutsallarından, yukarıdan gelen muzaffer Kilise’den ve onların emrinden geldim; tüm eylemlerimi ve yaptığım veya yapmakta olduğum her şeyi bu Kilise’ye teslim ediyorum.” [1393]]

Joan of Arc'ın bir medyum ve misyoner olarak yaşamı, Calvary'deki işkenceci olmasaydı tarihte eşi benzeri olmayan bir şey olurdu. En azından Hristiyanlığın ilk günlerinden beri bundan daha görkemli bir şey görülmediğini söyleyebiliriz.

Bu görkemli isimlere büyük şairlerin isimlerini de eklemeye hakkımız var. Müzikten sonra şiir, en saf ilham merkezlerinden biridir; üstün dünyalarla iletişim kurmayı mümkün kılan entelektüel coşkuyu kışkırtır. Şair, diğer insanlardan daha fazla hisseder, sever ve acı çeker. Doğanın tüm sesleri onun içinde şarkı söyler. Görünmez yaşamın ritmi, dizelerinin ritmini düzenler.

Tüm büyük destan şairleri şarkılarına tanrılara veya ilham perilerine bir yakarışla başlarlar; ve çağrılan tanrılar, yani daha doğrusu ilham veren ruhlar, çağrıya cevap verirler. Şairin kulağına binlerce yüce şey fısıldarlar, şairin insanlar arasında yalnızca duyduğu binlerce şey.

Homeros'un şarkıları bu Dünya'nın çok ötesinden gelmiştir.

Platon (*Diyaloglar: İon, Meno'da) şöyle demiştir:* "Şair ve peygamber, ilham almak için, entelektüel ufuklarının genişlediği ve daha yüksek bir

ışıkla aydınlatıldığı daha yüksek bir duruma girmelidir." - "Konuşanlar, görenler, peygamberler veya şairler değildir; ancak onların aracılığıyla konuşan Tanrı'dır."

Pisagor'a göre (Diogenes Laertius, VIII, 32), "İlham, geleceği ve gizli şeyleri ortaya çıkaran ruhların bir telkini."

Virgilius, Mesihçi Eclogue'u nedeniyle uzun süre peygamber olarak kabul edildi.

Dante Alighieri eşsiz bir medyumdu. *İlahi Komedyası* görünmez dünyalarda bir hac yolculuğudur. Bu zekice eseri analiz eden başlıca Katolik yazar olan Frédéric Ozanam, planın kadim gizemlere inisiyasyon için büyük ligler üzerine modellendiğini fark eder; bu ligin ilkesi okült ile birleşme olarak bilinir.

Dante, "yaşayan sonsuz ışığın ihtişamını" ölü Beatrice'inin gözlerinden görür ve tüm hayatı aydınlanır. Bu kasvetli Orta Çağ'ın ortasında, hayatı ve çalışmaları, günün son ışıklarıyla renklenen ve Dünya'nın geri kalanının çoktan geceye gömüldüğü Alp dağlarının zirveleri gibi parlıyordu.

Torquato Tasso, on sekiz yaşındayken Ariosto'dan esinlenerek şövalyelik şiiri *Renaud'yu* ; daha sonra 1575'te ise en önemli eseri olan ve aynı şekilde kendisine de ilham edildiğini iddia ettiği büyük destansı *Gerusalemme liberata'yı [Kurtarılan Kudüs] yazdı.*

Shakespeare, Milton ve Shelley de ilham almıştı.

Victor Hugo, büyük oyun yazarından bahsederken şöyle demiştir: "Forbes, Warburton tarafından incelenen ve Garrick tarafından kaybedilen ilginç küçük eserinde Shakespeare'in kendini büyüye adadığını, büyünün onun ailesinde olduğunu ve oyunlarında bulunan azıcık iyi şeyin bile ona bir 'Alleur', bir ruh tarafından dikte edildiğini ileri sürer" [1394]]

Her türlü parlak eser hayaletler ve görüntülerle doludur: "Orada, orada," der Aiskhylos [1395]] ölülerden bahsederken, "sen onları görmüyorsun; ama ben görebiliyorum."

Aynısı Shakespeare'in kendisinde de görülür. *Hamlet, Macbeth vb.* gibi başyapıtları ruhların göründüğü ünlü sahneleri içerir.

Geçmişlerinin ağırlığıyla maddi dünyaya bağlı kalan Hamlet ve

Banquo'nun hayaletleri kendilerini görünür kılıyor ve yaşayanları suça itiyor.

Paradise Lost şarkılarını bestelemeden önce kızlarına arp çaldırmıştı çünkü dediği gibi, uyum ilham veren dehaları cezbediyordu.

Shelley'nin biyografisini yazan Thomas Medwin onun hakkında şunları söylemiştir:

Medwin, “Tuhaf ve bazen korkutucu rüyalara maruz kalıyordu ve gerçekliğe çok benzeyen hayaletler tarafından rahatsız ediliyordu... Uyanıkken rüya görmeye meyilliydi, bu onun için alışkanlık haline gelmiş bir tür uyuşukluk ve soyutluktu ve nöbet bittikten sonra gözleri parladı, dudakları titredi, sesi duygudan titredi, bir tür coşkuya kapıldı ve bir insandan çok bir ruh veya melek gibi konuştu.” diyor. [1397]]

Goethe büyük ölçüde görünmez kaynaklardan beslendi. Lavater ve Madame de Klettenborg ile olan ilişkileri onu derin bilimlere başlatmıştı ve her eseri onların mührünü taşıyordu. Faust, *bir başyapıt seviyesine ulaşmış medyumsal, sembolik bir eserdir. Aynı şey Alman şair Klopstock ve onun* Öteki Dünya'nın nefesini hissedebileceğiniz bir şiir olan *Der Messias* eseri için de söylenebilir .

“Bazen masama koştum,” dedi Goethe, “yanlış bir kağıt parçasını düzeltme zahmetine girmeden ve şiirimi başından sonuna, açılı bir şekilde, kıpırdamadan yazdım. Bu amaçla, karakterleri çizmeye daha uygun olan bir kalem almayı tercih ettim, çünkü bazen uyurgezer şiirimden kalemimin gürültüsü veya tükürüğüyle uyandığım, dikkatimin dağıldığı ve küçük bir eserin daha doğarken boğulduğu oluyordu.” [1398]]

William Blake, şiirlerini Milton'ın ruhu doğrultusunda yazdığını ve bütün eserlerinin ilhamla yazıldığını söyler.

Bize daha yakın olan Fransız oyun yazarı ve şair Alfred de Musset'nin vizyonları, hayaletleri ve sesleri vardı. Bir akşam, Louvre'un kapılarının altında şu sözleri algıladı: "Rue de Chabanais'de öldürüldüm." Koştu ve bir cesetle karşılaştı. [1399]] "Bu görünmez el beni nereye götürüyor ki, beni alıkoymaya izin vermiyor?" dedi. [14] "]

Sırayla melekler kadar yüce ve saf ya da bir iblis kadar yozlaşmış, en çeşitli etkilere maruz kalmıştı ve kendisi de bu gerçeği belirtmişti. Yakın hayatına tanıklık eden iki kişi, George Sand ve Louise Colet, bilindiği gibi

“l'enfant du siècle” [“yüzyılın çocuğu”] varoluşunun bu gizemli yönünü sadakatle tasvir etmişlerdir:

“'Evet,' dedi Theresa'ya, 'Taumaturgistlerin *ele geçirilme adını verdiği fenomeni yaşıyorum.* İki ruh beni ele geçirdi.” ™

“Yıllardır vizyonlar görüyorum ve sesler duyuyorum. Tüm duyularım bunu doğrularken bundan nasıl şüphe edebilirim? Kaç kez, gece çöktüğünde, bana çok yakın olan genç prensi gördüm ve duydum ve arkadaşlarımdan bir diğeri benden önce düello yaptı! ... Bana öyle geliyor ki, bu birleşme gerçekleştiğinde, ruhum bedenimden ayrılıp benimle konuşan ruhların seslerine yanıt veriyor.” ™

Louise Colet, şairden, dokunaklı bir şekilde anlattığı, sevilen ölü kadınların üç görünümünün hesabını saklamıştır. ™ [3]] Çağdaş medyumlarımızınkine benzer birkaç dışsallaştırma vakası ekler. G. Sand ve L. Colet, şairin transa girmekte büyük bir beceri gösterdiğini ileri sürerler. ™ [4]] Kendisi hissettiği soğuk nefeslerden ve hayal etmesi zor olabilecek ani beden dışı deneyimlerden bahseder.

Bu gerçeklerden anlaşılıyor ki, A. de Musset çağdaşları üzerinde uyguladığı üstünlüğün en azından bir kısmını okült etkilere borçluydu. O, hem yüksek ilhamlı bir şairdi hem de tam anlamıyla gören ve duyan bir medyumdu.

Her zaman, ruhlardan ölümlülere bu ince iletişimler sanatı ve edebiyatı bereketlendirmek için gelmiştir. Elbette, edebiyata, Öbür Dünya'nın nefesini hiç hissetmemiş bu cümle dizilerine demiyoruz. Elbette, üstün yayılımların indiği yazarlar sayıca çoktur. Bilinmeyen gücün düşünürün ruhu üzerinde etki edebilmesi için önceden var olan yatkınlıklar, yavaş bir asimilasyon çalışması gerekir. Ancak bu koşulları fark edenlerde, ilham bir sel gibi akar. Düşünce, özgün veya güçlü olsun, ortaya çıkar ve uyguladığı etki egemendir.

İlhamın biçimi bireysel doğalara göre değişir. Bazılarında beyin, gizli şeyleri yansıtan ve insanlığa radyasyonlar gönderen bir ayna gibidir. Diğerleri büyük gizemli sesi, geçmişi açıklayan, şimdiyi aydınlatan, geleceği duyuran kelimelerin hışırtısını duyar. Binlerce biçim altında,

görünmez olan duyulara nüfuz eder ve kendini dayatır:

“Bazılarımız için,” diyor Flammarion, [1405]] “Goethe için olduğu gibi, tutkunun belirli saatlerinde, bu ince iletişim parlak bir netlikle belirginleşir. Diğerlerinde, [Roger] Bacon'da olduğu gibi, bu inanç yavaş yavaş insanlığın günlük çalışmasıyla ortaya çıkan çizgiler boyunca oluşur.”

İngiliz Doktor Mirabilis'in (Hayranlık Uyandıran Doktor) *Opus Majus* adlı ortaçağ kitabında , Rahip Roger Bacon, [406] Zamanımızın bütün büyük icatları önceden tahmin edilmiş ve anlatılmıştır.

De Varietate Rerum adlı eserinde (Bölüm VIII, 3), kişinin istediği zaman vecit haline gelmesini, yabancı nesneleri ruhun gözleriyle görmesini ve gelecekten haberdar olmasını sağlayan “hediyelere” sahip olduğu için kendini tebrik ediyordu.

Schiller, en iyi düşüncelerinin kendi eseri olmadığını; bunların kendisine o kadar hızlı ve güçlü bir şekilde geldiğini, onları kavrayıp yazıya geçirmekte zorluk çektiğini ileri sürmüştür.

İsveçli filozof Emmanuel Swedenborg'un medyumsal yetenekleri, Kant'ın Mademoiselle Charlotte de Knoblich'e yazdığı ünlü mektupta doğrulanmıştır. *Critique of Pure Reason'ın yazarı bu mektupta* , Stockholm'deki Alman büyükelçisinin dul eşi Bayan Harteville'in, Swedenborg baronu aracılığıyla ölen kocasından, titiz araştırmalara rağmen ulaşılamayan değerli bir belgeyle ilgili bir ileti aldığını bildirmektedir. Belge, gizli bir çekmecede saklıydı ve ölen kişi, yalnızca kendisinin bildiği varlığını ifşa etti.

Swedenborg'un üç yüz mil uzaklıktan görüp tarif ettiği Stockholm (İsveç) yangını da onun yeteneklerinin gücünün bir kanıtıdır. Dolayısıyla, görünmez yaşam hakkındaki teorilerinin kendi hayal gücünün ürünü olmadığını, gerçek vizyonlar ve vahiylerden esinlendiğini kabul edebiliriz. Bunları tarif ettiği biçime gelince, yalnızca göreceli bir önem vermeliyiz. Tüm kahinler, görünmez olana dair algılarını, eğitimleri tarafından empoze edilen ve yaşadıkları çevreye aşina olan biçimler, imgeler ve ifadelerle tercüme etme ihtiyacı içinde bulurlar. Böylece, zaman ve enlemlere göre, diğer dünyanın sakinlerine tanrıların, meleklerin, iblislerin, cinlerin veya ruhların isimlerini vereceklerdir.

Şimdi 19. yüzyılın büyük yazarlarına bir göz atalım.

Chateaubriand ve kız kardeşi Lucile'in de ilham almış kişiler olarak kabul edilme hakları aynıdır:

“Şairin ilk ilhamı, ilk ilham perisi,” deniyor, [14071] “kız kardeşi Lucile’di. Bu düş ve dua varlığının yanında geçirilen yılların, genç adamın kalbinde iz bıraktığına şüphe yok, bize (*Mémoires d'Outre-tombe’da) hatırlattığı gibi,* bu doğanın ani azalmalarından etkilenmiş, aynı anda hem coşkulu hem de ıssız. Yarı uyurgezer, neredeyse ikinci görüşe sahip, Hebrides’in (İskoçya) bir sakini gibi bu gizemli kız, Chateaubriand’ın çocukluğundan ve acı görünümünden geçti. Şiirsel sıkıntısını zaten çok eziyet çeken kardeşine iletti; böylece şairin tüm kavramlarına yarı yarıya girdi. Bu beyaz vizyonlar korosunda, onu her yerde bulacağız. Garip tahminleriyle ona ünlü Velléda *bölümü için bir örnek sağlamadı mı* ?”

Ursule Mirouët, Séraphîta, Louis Lambert, La Peau de Chagrin (Kederin Derisi veya *Yabani Eşeğin Derisi) vb.* kitaplarında , görünmez yaşamın, okültizmin ve manyetizmanın tüm sorunlarına değinmiştir. Tüm bu sorular ona tanıdıktı. Bunlara, henüz pek az bilindikleri bir zamanda gerçek bir ustalıkla yaklaşmıştı. O, yalnızca derin bir gözlemci değil, aynı zamanda kelimenin en yüksek anlamıyla bir kahindi.

Eğer çok şüpheci bir edebiyat eleştirmeni olan Bay Ledrain'e inanacak olursak, Edgar Quinet'nin de aynı parlak sezgileri vardı. Kendisi , 1903'te, doğumunun yüzüncü yılı dolayısıyla *L'Éclair'de yayınlanan bir makalede şöyle diyordu:*

“Görünen dünya onu büyülerken, gözleri aynı zamanda görünmeyen dünyaya da sabitlenmişti. Tıpkı kendi neslinin tüm insanları gibi, ateşli bir Spiritüalistti; tıpkı Lamartine gibi, tıpkı Victor Hugo gibi, tıpkı Michelet gibi. Hiçbir insanın kovulamayacağı 'ölümsüz ruhlar şehri'ne, vatanına inanıyordu. Bazı doğaüstü ülkelerin nefesi onu belirli anlarda alıp, kanatlar üzerindeymiş gibi, sonsuz uzaylara doğru taşıyordu. Annesinin mezarı üzerindeki konuşmasını okuyun; ya da damadı Georges Mourouzi'nin mezarı üzerindeki konuşmasını; yukarıdan gelen ne vurgular! O , tüm rahiplerin üstüne çıkan ve doğrudan bir misyonla donatılmış olarak Rab'bin adına konuşan bir *nebi'dir (peygamber).*

Lamartine'in Jocelyn'deki " *The Fall of an Angel*" adlı eseri; Jean

Reynaud'nun *Terre et Ciel adlı eseri* de ilham almış yazarlar arasında sayılabilir.

Lamartine, Enfantin'in yaptığı bir suçlamadan kendini savunmak için Arlès Dufour'a yazdı: "Amacım var; o bundan şüphelenmiyor; benden başka kimse kim olduğunu bilmiyor. Ona uygun bir tempoda hareket ediyorum, daha hızlı değil. Bu hedef kişisel olmayan ve yalnızca ilahi. Daha sonra ortaya çıkacak. Bu arada, et ve kemikten insanlara ruhların saf dilini nasıl konuşmamı istiyor?" [1408]]

Michelet, belli saatlerde, bilinmeyen bir gücün kontrolü altındaymış gibi görünüyor. Onu, *Devrim Tarihi kitabından bahsederken dinleyin:*

“Orleanslı Nedime’mden [Jeanne d’Arc] beri yukarıdan böyle bir ışık, cennetten böyle aydınlık bir kaçış hiç olmamıştı…”

“Unutulmaz günler; ben kimim ki onları anlatayım? Henüz bilmiyorum, onları nasıl yeniden üretebileceğimi asla bilemeyeceğim. Altmış yıl sonra onları hayatla böylesine titreşen, böylesine yakıcı bir şekilde yeniden kazanmanın inanılmaz mutluluğu, kalbimi kahramanca bir sevinçle genişletmişti.”

Görünmeyen için ilham almış bir sözcü olarak Victor Hugo da aynı derecede güzel konuşur: "Tanrı kendini bize ilk olarak evrenin yaşamı aracılığıyla, ikinci olarak da insanın düşüncesi aracılığıyla gösterir" demiştir; "Şair bir rahiptir." [[409] Ölülerle iletişim kurmaya inanır. Jersey adasında Mme. de Girardin ve Auguste Vacquerie ile yaptığı Spiritist seansları, “Le Miettes de l'Histoire” adlı eserinde anlattığı, Moliere'in ruhuna hitap ettiği dizeler ve inanılmaz derecede ironik olan, “The Shadow of the Sepulcher”ın kendisine bir masanın ayaklarının dibinde dikte ettiği dizeler. [410]]

Hiç şüphesiz, dahi adamlar söz konusu olduğunda, “İnsan beynine dışsal yardımcılar verme isteğinin her zaman bir hatası” olduğunu reddeder. Böyle bir görüş - *Antrum adjuvat vatem [411* - gururunu incitiyor. Ama birçok durumda kendisiyle çelişecek. Yoksa yazan o değil miydi:

"Ölüler, bizim işlerimize karışan yaşayan insanlardır... Bazen görünmez oklarının yanımızdan geçtiğini hissederiz."

Émilie de Putron'un mezarı başında şu meşhur sözleri söyledi:

“Ölüler görünmezdir, ama yok değildirler.”

Hauteville evinin yemek odasında görülen atalarının koltuğuna şu anlamlı sözleri yazmıştı: *Absentes adsunt* . [412] Bu, sevdiklerini sürekli anmak değil miydi? Tüm eserleri, “Gölgelerin Sesleri”ne, “uçurumun seslerine”, “uzayın seslerine” vb. muhteşem yakarışlarla serpiştirilmiştir.

Elbette, Hugo'nun dar anlamda bir medyum olduğunu iddia etmiyorum, çünkü birçok insan az değerli fenomenleri elde etme yeteneğine sahiptir. Onun güçlü zihni, başkalarının düşüncelerini yorumlamanın ikincil rolüne indirgenemezdi. Demek istediğim, Ahiret'in radyasyonlarını ve armonilerini yaydığıydı. Bunlar onun dehasını doğurdu; düşüncesinin ufuklarını sonsuza kadar genişletti.

Alman şair Heinrich Heine ile, görünmez olanla bu işbirliği mantıklı bir şekilde tercüme edilmiştir. W. Ratcliff adlı trajedisinin önsözünde şöyle demiştir *:*

“William Ratcliff’i 1821’in son günlerinde Berlin’de, Lidernallee’nin ıhlamur ağaçlarının altında, güneşin karla kaplı çatıların üzerinde oldukça donuk ışınlarıyla parladığı ve ağaçların yapraklarının döküldüğü sırada yazdım. Kesintisiz ve silintisiz yazdım. Yazarken, başımın üstünde kanat hışırtısı gibi bir şey duyduğumu hissettim. Bunu genç Berlin şairleri olan arkadaşlarıma anlattığımda, birbirlerine tuhaf bir şekilde baktılar ve oybirliğiyle yazarken böyle bir şey fark etmediklerini söylediler.” [1413]

Heine'nin trajedisinde en dikkat çekici olan şey, eserin bütünüyle ruhsal olmasıdır; olay örgüsünün gelişimi ve sonu, dünyevi dünya ile ruhlar âleminin karşılıklı etkileşimine dayanır.

Birçok ünlü yazar, farkında olmadan medyumluk yapmıştır. Diğerleri ise bunun farkındadır. Zamanımızın en ateşli yazarlarından biri olan Fransız romancı Paul Adam, tereddüt etmeden itiraf etmiştir: [1414]

“Ben güçlü bir yazma aracı oldum. Bana ilham veren Güç öyle bir fiziksel güce sahipti ki, yerçekimi yasalarına rağmen, serbest kalemi, elimle eğdiğim kağıdı yukarı doğru yuvarlamaya zorladı. Bu Güç, yalnızca geçmişte bilmediğim şeyleri görmekle kalmadı, aynı zamanda geleceği de önceden görebildi. Tahminleri gerçekleşmelerinde şaşırtıcıydı, çünkü hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey, onları önceden görmemi sağlayamazdı.”

Hepsi bu açık sözlülüğe sahip olmayıp, kendi kişisel meziyetlerine

itibar etmeyi tercih ederler; ama genelde büyük dâhiler, üstün zekâlar tarafından yönetildiklerini kolayca kabul ederler.

Zamanımızın birçok yazarında bu tür bir görünmez saplantı buluyoruz. Hoffmann, Bulwer Lytton, Barbey d'Aurevilly, Guy de Maupassant, vb. bunu biliyor ve eserlerinin bazılarında dile getiriyorlar. Çeşitli derecelerde, yaşamın ve ruhsal düzlemin muazzam gizeminin açığa çıktığı bu ruhlar birliğine katılıyorlar.

Sanatın ve düşüncenin tüm alanlarında, göklerin Dünya'yı canlandırdığını görüyoruz. Büyük müzisyenler, uyum prensleri, daha doğrudan bir şekilde medyumluğun etkisi altında görünüyorlar. Sadece bazılarının -örneğin Mozart'ın- erken gelişmişliği reenkarnasyon ilkesini doğrulamakla kalmıyor; aynı zamanda, ünlü bestecilerin hayatlarında, burada anlatılması çok uzun sürecek, kesinlikle medyumsal fenomenler de var. Tarihleri herkes tarafından iyi bilinmektedir.

Yukarıda (Bölüm XIV) Mozart ve Beethoven'ın dehalarına ilham veren öte dünya etkilerine tanıklık ettiğini gördük. Aynısı Haydn, Handel, Gluck ve diğerleri için de söylenebilir. Chopin'in bazen onu dehşete düşüren vizyonları vardı. En iyi besteleri: *Cenaze Marşı,* Noktürnleri tamamen karanlıkta yazılmıştı. Wagner'in tüm eserleri maneviyatın bir arka planına dayanır. Bu *, Lohengrin, Tannhauser* ve *Parsifal'in* sözlerinde olduğu kadar tüm müzikte de ifade edilir.

Ünlü kişiler çoğunlukla yazı araçlarıydı. Eserlerini çoğunlukla uyandıklarında besteliyorlardı. Dante sabaha “ilahi saat” adını vermişti, çünkü bu, kişinin gecenin ilhamlarını ifade ettiği saattir. Dahiler için yapılan gece vahiyleri hakkında söylenecek güzel şeyler vardır. Eskiler bu inisiyasyonun gizemini biliyorlardı; şöyle diyorlardı: “Gündüz insanlar içindir; gece tanrılara aittir.” Uyku sırasında, yüksek ruhlar yüce kürelere yükselir; ilahi düşüncenin radyasyonlarına, seslerin ve uyumlu titreşimlerin okyanusuna dalarlar; ebedi senfoninin ilkelerini ve nedenlerini keşfederler. Assisi’li Francis ve Tolentino’lu Nicholas, uzak bir yankıyı, göksel konserlerin bazı kayıp notalarını veya başka bir deyişle dünyaların sonsuz orkestrasını duydukları için coşkuya kapılmışlardı.

Mozart’ın Requiem’inin başka bir kökeni yoktur. Bedensel serbest bırakılmasından sadece birkaç saat önce, usta, dehasının son tezahürü olan cenaze ilahisini, donmuş eliyle kaleme aldı. Tüm hayatı boyunca ruhsal düzlemin melodik seslerini algılamış olan seçkin medyumun son bir armoni içinde son nefesini vermesi ve ruhunun, yalnızca büyük ilham almış olanların, görkemli dünyaların eşiğinde yapabilecekleri, tarifsiz vurgularla, insanüstü bir şikayetle nefes vermesi uygundu.

İtalyan ressam ve mimar Raffaello, en güzel eserlerinin bir tür vizyondan esinlenerek ortaya çıktığını söylemiştir.

İsa eserinin bir şaheser olması fikrinin, saatlerce süren çalışmaları sırasında boşuna aradığı bir rüya aracılığıyla kendisine ilham yoluyla iletildiğini belirtmiştir.

Bir gece Albert Dürer izliyor ve merak ediyordu. Dört evanjelisti resmetmek istiyordu ve istediği ideali yansıtmayan tabloyu rötuşladıktan sonra penceresini açtı ve yıldızları seyretti. O hüzün anında ilham geldi; ruhsal modellerini çağırdı. Ay, Nürnberg katedrallerinin anıtları ve alınlıklarında parlıyordu. Şöyle dedi: "İnsanların kayaları uyumlu ve görkemli binalara dönüştürmesine izin verdin, ruhumda taşıdığım azizleri tuvale yansıtmama izin ver."

Sonra St. Sebald kilisesinin ateşle renklendirildiğini ve dört evangelistin etkileyici figürlerinin çizildiği bir arka plan oluşturan mavi bulutlarla kaplı olduğunu gördü ve şöyle dedi: "Bunlar boşuna izlemeye çalıştığım özellikler!" Bu bir medyumluk vakası değil midir ve günümüzde aynı gerçeğin Cenevre'den medyum Hélène Smith tarafından yeniden üretildiğini görmüyor muyuz? [1415]]

Sanatta yüksek ilhamların rolü hakkında yazılacak çok şey var.

Kalabalıkları rüzgârın deniz dalgalarını yükseltmesi gibi, kaldırıp sürükleyen fiilin gücünde yukarıdan gelen etkiyi de görmemeli miyiz? Bu, özellikle yüksek bir uçuşa ulaşabilen ve belirli anlarda yerden yükselip geniş kanatlarla sürüklenen hatiplerde; veya saygın etkinliklerde, uyumlu bir dile sahip olan ve konuşmaları Cicero'nun "söylem nehri" dediği şeyde hızla akan doğaçlamacılarda belirgin görünüyor.

Birinin bakışı, dokunuşu ve el koymasıyla şifa verme gücü, aynı zamanda ruhsal eylemin dünya üzerinde uygulandığı biçimlerden biridir. Tüm yaşamın kaynağı olan Tanrı, fiziksel sağlığın ilkesi olduğu kadar ahlaki mükemmelliğin ve yüce güzelliğin de ilkesidir. Bazı bireyler, dua ve manyetik élan ile bu akışı, bu kadar çok acıya neden olan kirli sıvıları uzaklaştıran ilahi gücün bu ışıltısını kendilerine çekerler. Hayırseverlik ruhu, fedakarlığa varan bağlılık, benliği unutma, Tanrı'nın insanlara bahşettiği en harika güçlerden biri olan bu gücü elde etmek ve korumak için gerekli koşuldur.

Bu güç, zihnin madde üzerindeki bu üstünlüğü, her çağda kendini göstermiştir. Vespasian, el koyarak neredeyse kör bir adamı ve felçli bir eli olan bir başkasını iyileştirmiştir. [1416]] Tyana'lı Apollonius'un elde ettiği şifalar da aynı derecede ünlüdür. Hepsi, aynı yasalar altında hareket eden Mesih ve havarilerinin şifaları tarafından geride bırakılmıştır.

Modern zamanlarda, yaklaşık 1830'larda, kutsal bir Bavyera rahibi, Hohenlohe Prensi Alexander, bu hayranlık uyandıran yeteneğe sahipti. Her zaman dua ederek ve Tanrı'ya yakararak ilerledi ve şifalarının ünü tüm Avrupa'da yankılandı. Körleri, sağırları ve dilsizleri iyileştirdi; sürekli yenilenen bir hasta ve sakat insan kalabalığı, yaşadığı evi kuşattı.

Fransa'da diğer thaumaturgistler keder ve umutsuzlukla dolu insan kalabalıklarını kendilerine çektiler. Cahagnet, Puységur, du Potet, Deleuze ve onların öğrencileri harikalar yarattılar. Bugün bile birçok şifacı, az çok karlı bir şekilde, ruhların yardımıyla kendilerine bakıyorlar. [1417]

Bu basit insanlar, bu inananlar, resmi tıp bilimi için bulmacalar ve utanç verici noktalardır, gururlu iddialarına rağmen acı karşısında çok acizdirler. İnce bir gözlemci olan Charcot, hayatının sonunda onların gücünü fark etti. Bir İngiliz dergisinde, *Faith-Healing adlı ünlü olmuş bir çalışma yazdı.* Gerçekten de, kendisi bir yaşam kaynağı olan inanç, sağlığı geri kazandırmak için yeterli olabilir. Gerçekler bunu karşı konulmaz bir belagatle kanıtlıyor. En çeşitli çevrelerde, iyi insanlar: Ars'ın şifacısı, Cévennes'li bir Protestan olan Bay Vigne, Kronstadt'lı Rus Ortodoks Peder John; diğerleri, hem Katolik mabetlerinde hem de İslam veya Hindistan'dakilerde, dua yoluyla sayısız şifa elde ettiler.

Bunu kanıtladı: tüm insan kiliselerinin üstünde ve tüm ritüellerden, mezheplerden ve formüllerden bağımsız olarak, ruhun inancın itici gücüyle ulaşabileceği, Tanrı'yı görmezden gelen ve dua etmek istemeyenler tarafından takdir edilemeyen veya anlaşılamayan güçlerden, yardımlardan ve ışıklardan beslenen yüce bir odak vardır. Gerçekte, manyetik şifa ne geçişler ne de özel formüller gerektirir, sadece başkalarını rahatlatmak için ateşli bir arzu, ruhun tüm güçlerin kaynağı ve ilkesi olan Tanrı'ya içten ve derin çağrısı.

Bu düşüncelerden bir gerçek ortaya çıkıyor: Görünmeyen dünya, sürekli olarak, tüm çağlarda, yaşayanların dünyasıyla işbirliği yapmış, ona ilham yağdırmış, yardımına koşmuştur. Geçmişin mucizeleri, bugünün fenomenleridir; yalnızca isimler değişir, ruhsal gerçekler ebedidir.

Böylece her şey açıklanmış, netleştirilmiş ve anlaşılmış olur. Bir düşünür, elinde Yeni Spiritüalizm meşalesiyle geçmişin uçsuz bucaksız çerçevesinin üzerine eğilecektir. Ve bu ışıkta, çağların derinliklerinden, tarihin enkazının tozu, altın kıvılcımları gibi gözlerinde parlayacaktır.

Deha, dediğimiz gibi, bir medyumluktur; deha bireyleri, farklı derecelerde ve farklı düzenlerde medyumlardır. Yeteneklerinde yalnızca çok çeşitli formlar değil, aynı zamanda yaşamın ve doğanın tüm alanlarında olduğu gibi bir derecelendirme ve hiyerarşi de vardır.

Deha sahibi kişiler, isteyerek veya istemeyerek, bilinçli veya bilinçsiz olarak, Ahiret ile temas halindedirler; en güçlü emisyonları alırlar. Görünmeyen ilham vericiler onlara yardımcı olur ve çalışmalarında işbirliği yaparlar.

Dehanın acı verici bir medyumluk olduğunu ekleyebilirim. Gördüğümüz gibi, en büyük medyumlar en büyük şehitler olmuştur. Sokrates'in ölümü, İsa'nın işkencesi, Jeanne d'Arc'ın yakılması, tarihe hükmeden birçok kurtarıcı ölkeden birkaçıdır.

Bütün büyük insanlar acı çekmiştir. Ünlü bir ifadeyi kullanmak gerekirse, onlar “ünlü zulüm görenlerdi.” Ayağa kalkan her insan kendini

tecrit eder; ve tecrit edilmiş varlık acı çeker, bu yanlış anlaşılır. Yazılacak güzel bir kitap, dehaların talihsizlikleri üzerine olurdu; bu dünyadaki bütün Mesihlerin kaderinin ne kadar acı verici olduğunu görmeliyiz: Baküs rahipleri tarafından parçalanan Orfeus; belki de Nebo Dağı mağaralarına diri diri gömülen Musa; halk tarafından ikiye biçilen İşaya; [1418]] Zehirli baldıran otu ile idam edilen Sokrates; bir suçlu gibi zincire vurulan Kolomb; bir deli olarak hapsedilen Tasso; sürgünlerinin iniş çıkışlarında dolaşan Dante; Eyüp kadar fakir ve Homeros kadar kör Milton; perişan bir hastane yatağında ölen Camões. Büyük mucitler: Engizisyon tarafından hapsedilen Galileo; Süleyman Caus, Bernard Palissy, Jenner, Papin, Fulton ve daha birçokları deli olarak muamele gördü! O zaman, İsa'nınki gibi yüce bir delilik, Hirodes'in alay işareti olarak dikenlerle taçlandırdığı ve mor cübbe giydirdiği! İnsanlığın dahilerinin tarihi böyledir. Eskiden bilge insanlar tarafından bilinen, şimdi unutulmuş ve çağdaş Spiritüalist bilimin birçok çelişki içeren uzun bir çalışmayla yeniden oluşturması gereken gizemli yasalar vardır; çünkü bu, tüm bu uluslara, kendi terleri, kanları ve gözyaşları pahasına, kaybolan gerçekleri ve unutulmuş vahiyleri yeniden fethetmek için verilen bir cezadır. Ancak, dehanın ruhsal çalışmasına geri dönelim.

Deha bir medyumluktur; temel karakteri kesintililiktir. Üstün bir birey asla her zamanki halinde değildir; yüce olan, kesintisiz bir akış olarak bırakılsa beyinlerini patlatırdı. Dehaların zihinleri bazen sıradan bir dinlenmeye çekilir. Hatta hayatlarında yalnızca bir kez ilham almış olanlar bile vardır; ölümsüz bir eser yazmışlar, sonra dinlenmişlerdir.

Çok sayıda örnek bunu göstermektedir, bir dahinin medyumluğu, dahil etme medyumluğuna benzer. Öncesinde, “ilham azabı” olarak adlandırılan bir tür trans vardır. *Mens divinior* [ilahi nefes] ölümlü varlığa cezasızca nüfuz etmez; kendini, sanki şiddetle dayatır. Bir tür ateş, kutsal bir titreme, Ruh'un ziyarete geldiği kişiyi titretir. [1419]] Üçayaklı sehpasında pythia'yı çalkalayanlara benzer işaretler, esintiler, tanrının gelişini haber verir: *Ecce deus!* [İşte tanrı!] Tüm büyük ilham almış şairler, hatipler, müzisyenler, sanatçılar bu kehanetsel heyecanı deneyimlemiştir; hatta bazıları ölmüştür, Raphael yıllarının çiçeğinde tükenmiştir. Dehalarının şafağında düşen insanüstü ilhamların gücüne, ilk güneş ışığının

öldürdüğü narin çiçek gibi, dayanamayan kırılgan zarfları olan genç, önceden belirlenmiş bireyler vardır.

Kilise [1420]] bu doktrini kabul eder; kutsal yazarları arasında bazılarının peygamberler gibi doğrudan ilham aldığını, diğerlerinin ise sadece yardım aldığını öğretir . İlham ve yardım arasındaki bu ayrım, bize farklı medyumluk dereceleriyle temsil edilir. Bu konuda başka bir yerde açıkladığım şeyi hatırlatmama izin verin. [1421]] Kilise ilk üç yüzyıl boyunca Spiritistti. Aziz Paul'ün Mektupları ve Elçilerin İşleri Kitabı medyumluğun klasik ders kitaplarıdır. Skolastik teoloji, ilhamların saf kaynağını rahatsız etmeye, erken Hıristiyan çağlarının hiyeratik doktrininin muhteşem sentezine hata unsurları sokmaya başladı. Areopagite Dionysius'a atfedilen bir kitap tamamen Spiritizmle doludur. Azizlerin hayatı, ilkel Kilise'de Mesih ve havarileri tarafından yerine getirilen medyumluk yaşam kanıyla doludur. Aziz Paul'ün Korintliler'e verdiği tavsiyeler, bir grup liderinin inisiyelerine yaptığı tavsiyelerdir. Thomas Aquinas, bu mektupları bizzat elçinin dikte etmesiyle yorumladığını ve görünmez bir şahsiyetle konuştuğunu; geceleri hücresinin garip bir ışıkla dolduğunu ve müridi Reginald'ın ölmüş olmasının ardından, üç gün sonra ona "cennette" gördüklerini anlatmak için geri döndüğünü söyledi. Albertus Magnus, doğanın eşsiz bilimini bir tür medyumluk yoluyla ortaya koydu; bu bilim, kendisine iletildiği gibi aniden geri çekildi; ve kırk yaşında bir çocuk kadar cahil oldu.

Flores'li Başrahip Joachim ve öğrencisi Parma'lı John, vizyonlarla eğitildiler ve geleceğin tüm vahiylerini tohum halinde barındıran bir ruhun diktesi altında *Ebedi İncil'i yazdılar* . Rönesans edebiyatçıları, Floransa'lı Marsilio Ficino; Pico della Mirandola; Jerome Cardan; Paracelsus; Pomponazzi; ve kudretli Savonarola, bir tür ruhsal okyanus olarak medyumluğa daldılar.

On yedinci yüzyıl da bazı görkemli ilhamlara sahipti. Pascal'ın coşkuları vardı; Malebranche *Concerning the Search after Truth adlı eserini kapalı bir hücrenin karanlığında yazdı.* Descartes'ın kendisi, metodik şüphe konusundaki ustaca sisteminin, zihninden bir şimşek çakması hızıyla geçen ani bir sezgi tarafından kendisine açıklandığını söyler. [1422]] Modern düşüncenin özgürleşmesini, yüzyıllardır skolastik

kalede, manastır ve Aristoteles despotizminin gerçek bir hapishane kulesinde hapsedilmiş insan zihninin serbest bırakılmasını borçlu olduğumuz şey, bir tür ortaçağ vahiyinden doğan Kartezyen felsefedir.

On yedinci yüzyılın bu büyük aydınlanmış şahsiyetleri, Mesmer, St. Martin, Swedenborg, Saint-Simoncu okul ve hümanist doktrinin bütün havarilerinin öncüleridir; bir bakıma Allan Kardec'i ve evrenin her köşesinde sayısız odak noktası aydınlanmış olan günümüz Spiritüalist okulunu beklemektedirler.

Bu nedenle medyumluk olgusu çağları doldurmuştur. Bazen parlak bir şekilde parlayarak, bazen karanlık ve örtülü bir şekilde, insanların zihin durumlarına bağlı olarak. İnsanlığa dünyevi hac yolculuğunda rehberlik etmeyi hiç bırakmamıştır. Tüm büyük eserler Ahiret'in çocuklarıdır. Düşünce dünyasında devrim yaratan, entelektüel bir ilerleme sağlayan her şey, ilham verici bir nefesten doğmuştur.

Zekalar hiyerarşisinde muhteşem bir dayanışmayla karşılaşırız. Yüzyıllar boyunca, büyük ilham almış olanlar, ifşa edici ve görkemli medyumluk meşalesini birbirlerine devretmişlerdir. İnsanlık hala bu ifşaların alacakaranlığında, tarihin zirvelerinde önceden belirlenmiş yol göstericilerin yaktığı bu ateşlerin berraklığında ilerlemektedir.

Genel Tarihin bu görüşü görkemlidir ve teselli getirir; kutsal bir dramanın görünümünü ve karakterini alır. Tanrı, düşüncesini, sürekli olarak varlık merdiveninin derecelerinden aşağı inen ve insanlara ilahi iletişimleri iletmek için gelen haberciler aracılığıyla dünyaya gönderir, tıpkı yıldızların derin karanlıkta ince radyasyonlarını göndermesi gibi. Böylece her şey evrensel düzlemde birbirine bağlıdır. Yüksek dünyalar, düşük dünyaları eğitir. Göksel ruhlar, geri kalmış insan ruhlarının eğitmenleridir. Deneme ve kefaret dünyalarının yeniden doğuş dünyalarına yükselişi, düşünürlerin hayranlığına sunulabilecek en güzel gösteridir.

En yüksek ve en aydınlık alanlardan en karanlık ve en alçak bölgelere; en parlak ruhlardan en kaba bireylere kadar, ilahi düşünce bir ışık şelalesi ve bir sevgi taşması halinde iner.

Bu inanç sistemiyle, ya da daha doğrusu insanların entelektüel dayanışması vizyonuyla, manevi atalarımıza, dehalarının acı dolu

emekleriyle bizim biçtiğimizi ve gelecekte başkalarının daha da iyilerini toplayacağı şeyi eken bu görkemli medyumlara olan tüm borcumuzu anlıyoruz.

Bu düşünceler bizi ilhamlandırmalı ve dünyanın ilerlemesini sağlamış olan yüce ölülere karşı minnettar bir dindarlıkla doldurmalı.

Artık bu şeyleri hissetmediğimiz sıkıntılı zamanlarda yaşıyoruz. Çağdaşlarımız arasında çok azı, çağların engin okyanusunu, olayların uyumlu gelgitlerini algıladığımız bu zirvelere tırmanıyor.

Siyasi bir kurum haline gelen Kilise, görünmeyenin derin gerçeklerini ve yasalarını insanlığın ahlaki ihtiyaçlarına uygulayamadı. Rahipleri bizi yükseltmek için güçsüzdür, çünkü kadim bilgeliğin kutsal sözlerini ve “gizemlerin” sırrını unuttular. Modern bilim şimdiye kadar materyalizm ve deneysel pozitivizm içinde aşağılandı. Üniversiteler, profesörlerinin sesi aracılığıyla ruhları söndürebilecek ve onları hayatın büyük mücadelelerine hazırlayabilecek yenileyici öğretiyi nasıl dağıtacaklarını bilmiyorlar. Gizli topluluklar da varlıklarını haklı çıkaran geleneklerin anlamını kaybettiler; hala ritüellerini uyguluyorlar, ancak onlara hayat veren ruh diğer cennetlere gitti.

Tüm dünyaya yeni bir nefesin gelip bu yıpranmış formlara ve kurumuş leşlere hayat vermesinin zamanı geldi. Sadece bilim ve ruhların vahiyleri insanlığa kaderlerinin kesin kavramını verebilir.

Şu anda bu amaçla büyük bir çalışma yürütülüyor; hazırlık aşamasında olan güçlü bir çalışma. Nedenler dünyası olan görünmez dünyanın sürekli ve kapsamlı bir şekilde incelenmesi, beslenme ve yaşam için büyük bir kaynak ve tükenmez bir rezervuar olacaktır. Medyumluk anahtardır. Bunu inceleyerek, insanlar birbirini dışlamayan, ancak birbirini döllemek için birleşen gerçek bilime ve gerçek inanca ulaşacaklardır. Bu şekilde, yaşayanlar ve ölüler arasında daha samimi bir birlik de kurulacak ve ruhsal düzlemlerden bize doğru daha bol bir yardım akacaktır. Yarının insanı yaşamı anlayacak ve kutsayacaktır; insanlar artık ölümden korkmayacaktır. Çabalarımızla, Tanrı'nın saltanatını, yani Dünya'da bir barış ve adalet saltanatını gerçekleştireceğiz. Ve bu aşamanın sonunda, son akşamı, sabah şafağının ufukta parlamaya başladığı zamanda takımyıldızların batışı gibi aydınlık ve sakin olacaktır.

Sonsöz

BEN Bu olağanüstü kitabı okuduktan sonra buraya geldiyseniz, aşağıdaki notlar ilginizi çekebilir. İşte bazı alakalı ancak kısa notlar.

Öncelikle, Fransızca orijinalinde 307 olan ve bu İngilizce versiyonda 422'ye genişletilip güncellenen, biraz şaşırtıcı sayıda dipnot var; bu durumda çevirmenin notları olarak açıkça işaretlenmiş. Aksi takdirde belirsiz veya anlaşılmaz kalacak olan bir dizi terminoloji ve tarihsel konuya ışık tutuyorlar.

Söylemeye gerek yok, bu kadar çok dış referansı olan bir kitap diğer kitaplara ve yayınlara fazlasıyla güveniyor. Yazarın kullandığı kaynakların çoğunun çoğunlukla Amerikan veya İngiliz olması tesadüf değil. Bu çeviride, bu alıntılanan materyalin, nadir ve bulunması zor olsa da, İngilizce orijinallerine kesinlikle tutarlı ve sadık olmasını garantilemek için her türlü çaba ve kaynak kullanıldı.

Aynısı Almanca, İtalyanca ve diğer deyimlerden alınan pasajlar için de söylenebilir. Dikkat çekici bir istisna, A. Aksakof'un *Animisme et Spiritisme adlı kitabıydı.* Bu kitap, aslen Rusça yayınlanmış ancak 19. yüzyılda B. Sandow tarafından Fransızcaya çok serbestçe çevrilmişti. Orijinalin İngilizce bir versiyonu yok, bu yüzden ben de Fransızcadan çevirdim çünkü L. Denis'in sık sık başvurduğu bir kitabın alıntılarını tam olarak yansıtması gerekiyordu.

"dahil etme" terimini bir asır önce sürekli olarak kullanmıştı; bu nedenle, modern Spiritizm'de her türlü medyumluk konuşmasına atıfta bulunulduğunda *psikofoni kelimesinin* çok daha fazla tercih edilmesi gerektiğine dair sayısız hatırlatma yapılmıştır; çünkü ruhsal tezahürler sırasında gerçek bir bedenlenmenin gerçekleşmediği belirlenmiştir.

Sonra, günümüzde kolayca küçümseyici ve hatta tartışmalı gelebilecek olan VII. bölüm "Spiritizma ve Kadınlar" vakası vardı. Yazarın savunmasında, o satırları yazdığında, çok sayıda kadın Spiritist akranının dünyanın dört bir yanındaki polis memurları tarafından zulüm gördüğünü, hapse atıldığını ve vahşice dövüldüğünü söylemek yeterlidir - Spiritist oldukları için değil, kahraman *sufrajetler oldukları için.*

Konu o zamanlar tabuydu, bu yüzden Léon Denis yetkililerin dikkatini çekmeden bu modern şehitlere saygı göstermenin bir yolunu bulmuş gibi görünüyor. Çok zengin kadınlar ve aristokratlar, genellikle dullar, rollerini ilk ve en önemli aile bakıcıları ve itaatkar ev hanımları olarak belirleyen kuralın tek istisnasıydı. L. Denis gibi öncü Spiritistler arasında, kadınlar bağımsız, özgür bireyler olarak görülüyordu ve hızla öne çıkıyorlardı.

Son olarak, L. Denis'in bizzat görüp katlandığı I. Dünya Savaşı'nın dehşetlerine rağmen, insanlığın başarısına dair hâlâ tam bir umutla yazdığını belirtmekte fayda vardır:

“Sonsuz evren bizim ebedi vatanımız olur. Çalışmalarımızın, çalışmalarımızın, ilerlememizin alanı olarak gözlerimizin önünde geniş bir zaman perspektifi açılır. Ve bu kesinlik bir kez ruhumuza nüfuz ettiğinde, ne bu hayatta ne de kaderin bizi geçmeye zorladığı sayısız yaşamda hiçbir cesaretsizlik, hiçbir korku bize ulaşamaz.” (Yukarıdaki XXI. Bölüme bakın)

Ancak insanlık bu sözlere duyarsız görünüyordu. 1 Eylül 1939'da, L. Denis'in bu gezegeni terk etmesinden on iki yıl sonra, II. Dünya Savaşı başladı. Yine uzun zamandır nihai panzehiri sunduğu çok fazla acı.

HMM

[^ (Çev. not) Benzerler yasasını tanımlamak için kullanılan, Hahnemann tarafından homeopatik aksiyom *similia similibus curantur (benzer benzer tarafından tedavi edilir) ile ünlü hale getirilen Latince ifade.*

[2] (Çev. notu) *Ruhsal araştırma için kullanılan başka bir terim .*

[3] (Çev. notu) Yazarın *Dans l'Invisible adlı eserin son gözden geçirilmiş ve genişletilmiş baskısına yazdığı önsözden çevrilmiştir* (Paris: Librairie des Sciences Psychologiques, 1922).

[4] (Çev. notu) Hermann von Helmholtz (1821-1894), ünlü Alman hekim ve fizikçi.

[5] (Çev. notu) Gizli veya bilinçaltı hafıza.

[6] *Revue des Études Psychiques* dergisine bakın *,* Paris, Haziran 1904.

[7] Oliver LODGE , *Raymond or Life and Death* (Londra: Methuen & Co., 1916), s. viii ve 6.

[8] (Çev. not) Aşağıdaki 50. dipnota bakınız.

[9] J. M AXWELL , *Metapsychical Phenomena* (Çev. LI Finch, Londra: Duckworth & Co. 1905), s. 12.

[1°] Theodore F LOURNOY , *Ruhlar ve Medyumlar: Metapsişik ve Psikoloji Karışımları* (Paris: Fishbacher, 1911. Yeniden basım, New York: Cambridge, 2011), s. 204.

[11] *Age .,* s. 543.

[12] Bkz. ROCHAS D' AİGLUN , *The Exteriorization of Sensibility* (6. baskı, Paris: Charconac, 1909), *passim ;* ve *Motricity'nin Dışsallaştırılması* (4. baskı, Paris: Charconac, 1906), *passim .*

[13] Bkz. Hyppolite B ARADUC , *İnsan Ruhu: Hareketleri, Işıkları ve Görünmez Akışkanların İkonografisi* (Paris: Carré, 1896), *kısa not .*

[14] Bkz . *Psişik Araştırmalar Derneği Tutanakları ,* ciltler I-XVII, 1882-1902, *passim ,* Londra.

[15] (Çev. notu) İngilizce'de *L'Inconnu - The Unknown* (New York ve Londra: Harper & Bros., 1900) adıyla yayımlandı.

[16] *Annales des Sciences Psychiques ,* cilt. 10, s. 292, Paris, 1910.

[17] . W. CROOKES , *Researches in the Phenomena of Spiritualism* (Londra: J. Burns, 1874), *passim ;* A. Russel WALLACE , MİRACLES *and*

Modern Spiritualism (gözden geçirilmiş basım, Londra: George Redway, 1896), s. 231 *ve devamı ;* A. AKSAKOF (veya AKSAKOV), *Animisme et Spiritisme (Fransızca çev.* B. SANDOW, PARİS : Librairie de Sciences Psychiques, 1895), ch. I.

[18] *dahil etme* terimini kullanırken , modern Spiritizm'de tercih edilen terim *psikofonidir* (yani *konuşan medyumluk),* çünkü medyumda iletişim kuran ruhun gerçek bir somutlaşması yoktur.

[19] Bkz . W.C ROOKES , *a.g.e. Gitmek. ,* s. 108-112; E. D' E ESPÉRANCE , *Shadow Land* (Londra: George Redway, [1897]), bölüm. XXII; A. BİR KSAKOF , *a.g.e. Gitmek. ,* Ch. BEN; G. D ELANNE , *Yaşayanların ve Ölülerin Maddileştirilmiş Hayaletleri* (Paris: Leymarie, 1909).

[20] Bkz. A. Aksakof, *a.g.e. Gitmek. ,* s. 127-138.

[[[Psişik Araştırma Derneği Bildirileri , cilt. XV (1900-1901), s. 16-38. Ayrıca bkz. M. S YAŞI , *Bayan. Piper* (Çev. N. Robertson, New York: Scott-Thaw, 1904), *pasim .*

[[Psişik Araştırma Derneği Bildirileri , cilt. XIII (1897-1898), s. 284-335 *ve devamı.*

[23] *Aynı eser.* , uçuş. XVI (1901), s. 11, 344-366; ayrıca bkz. G. D ELANNE , *Recherches sur la Médiumnité* (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 355.

[[Ruhsal Araştırma Derneği Tutanakları , cilt XVI (1901), s. 242.

[25] . P. JANET (Ed.), *IV e Congrès International de Psychologie* (Paris: Felix Alcan, 1901), s. 113-121; veya Myers'ın *SPR Bildirileri'ndeki orijinal metni ,* cilt XVII (1901-1903), s. 67-74.

[26] (Çev. notu) Eski Fransız himayesi (1894-1904) şimdi Benin olarak bilinen, Batı Afrika'da bir cumhuriyet.

[27] Bkz . *Compte rendu du Congrès Spirite et Spiritualiste International,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 241 ve devamı.

[28] Tarih bize ayrıca, belirme ve cisimleşme olgularının Charles Richet'nin düşündüğü kadar bilinmeyen şeyler olmadığını da gösteriyor.

[29] FWH M YERS , *İnsan Kişiliği ,* iki cilt halinde yayınlanmıştır (Londra, New York ve Bombay: Longmans, Green & Co., 1903).

[3°] *Op. alıntı. ,* cilt. II, s. 287.

[31] *Spiritism and Psychology (Çev. H. Carrington, New York ve Londra:*

Harper & Bros., 1911) adıyla yayınlanmıştır , s. 66-67.

[32] (Çev. notu) Alıntı çev. *apud* M. BORCH - JACOBSEN , S. SHAMDASANİ , *The Freud Files (New* YORK : CAMBRİDGE, 2012), "GİRİŞ: BİR yanılsamanın geçmişi," s. 9.

[33] C. L OMBROSO , *Hypnotisme et Spiritisme* (Fransızca çev. C. Rossigneux. Paris: E. Flammarion, 1910). (Çeviri notu: İngilizce olarak C. L OMBROSO , *After Death - What?* [Çev. WS Kennedy. Boston: Small, Maynard & Co., 1909] adıyla yayınlandı).

[34] (Çev. notu) Bu miktar, bugünün parasıyla beş bin ABD dolarının çok üzerinde bir değere sahip olacaktır.

[35] (Çev. notu) Torino: Unione Tipografica Editrice, 1909. Fransızca ve İngilizce çeviriler için yukarıdaki 33 numaralı dipnota bakınız.

[36] C. L OMBROSO , *Ölümden Sonra - Ne?* (Çev. WS Kennedy. Boston: Small, Maynard & Co., 1909), "Önsöz."

[37] *, Spiritüalizm* (özellikle *Yeni Spiritüalizm)* ve *Spiritizm* terimlerini birbirinin yerine kullanmıştır.

[38] (Çev. notu) *Tipoloji* veya *vurmalar,* ruhların mesajlarını iletmek için vurmaları kullandığı erken dönem ruhsal iletişim yöntemlerinden biriydi.

[39] Bkz . *Compte rendu du Congrès Spirite et Spiritualiste International,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902).

[40] (Çev. notu) *Prokrustes yatağı :* çeşitliliğe veya bireyselliğe bakılmaksızın tekdüze bir şekilde uygulanan herhangi bir keyfi standart.

[41] W. Crookes, Russell Wallace, Lodge, Aksakof, Myers, Hodgson, Lombroso ve diğer pek çok kişinin durumu böyledir.

[^ Londra Diyalektik Derneği Komitesi'nin Spiritüalizm Raporu (Londra: Longmans, 1871), s. 168.

[43] . G. DELANNE , *Evidence for a Future Life* (Çev. HA Dallas, Londra: P. Wellby, 1904), bölüm I, bölüm IV, s. 70-98.

[44] *beden dışı deneyim* (BDE) OLARAK ANILMAKTADIR; ROBERT ALLAN MONROE'NUN BEDEN Dışına Yolculuklar (*Garden* City, NY: Doubleday, 1971) adlı kitabından ESİNLENİLMİŞTİR .

[45] Bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* "Reprodüksiyon de formes matérialisées...," s. 154.

[46] Perispirit veya süptil beden kadim insanlar tarafından biliniyordu.

Çoğu Kilise Babası onun varlığını doğrulamaktadır. Bkz . L. DENİS , *Christianisme et Spiritisme* (Yeni Baskı, Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1910), "Notes complémentaires", no. 9, s. 454.

[47] (Çev. notu) *Perispirit için kullanılan bir diğer terim .*

[48] Bkz. H. D URVİLLE , *Le Fantôme des Vivants* (Paris: Librairie du Magnétisme, 1910). Ayrıca bkz . *The Annals of Psychical Science'ın* Nisan sayısı *,* cilt. VII, Londra, Ocak-Aralık. 1908.

[49] "Yankılar ve Haberler" *The Annals of Psychical Science ,* cilt VII, s. 338, Londra, Ocak-Aralık 1908.

[50] *Seanslarla* aynı *,* dolayısıyla *oturanlar* (katılımcılar).

[51] (Çev. notu) Yazarın zamanında, *uyurgezerlik terimi uyurgezerlikle* hiçbir bağlantısı olmayan trans benzeri bir durumu tanımlamak için sıklıkla kullanılıyordu *.*

[52] Bkz. T. F LOURNOY , *Hindistan'dan Mars Gezegenine* (Çev. DB Vermilye, Londra ve New York: Harper & Bros., 1900), *passim .*

[53] Bkz. *Compte rendu du Congrès Spirite et Spiritualiste International,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 349-350.

[54] Bkz. L. DENİS , *Life and Destiny (Çev. EW Wilcox, New York* : GH Doran Co., 1918), bölüm XIII, "Renovation of the Memory", s. 162 *ve devamı.*

[55] (Çev. notu) *Ultraviyole ışık* veya radyasyon için kullanılan eski terim.

[56] Büyük kimyager ve fizikçi W. Crookes, ses titreşimlerinin yoğunluk ve perdelerine göre bir ölçekte 5. dereceden 15. dereceye kadar uzandığı bir sınıflandırma kurdu. Elektrik ve mıknatıslanma 20. dereceden 35. dereceye kadar uzanır. 45. dereceden 50. dereceye kadar ısı ve ışık vardır. 58. derecenin ötesinde, katot ışınları kendini gösterir. Ancak ölçekteki boşluklar, keşfedilmemiş, duyularımıza erişilemeyen birçok enerji türünü gizler.

[57] *uygulama* veya *uygulama* olarak da adlandırılan *, günümüzde popüler olarak* fiziksel nesnelerin *ışınlanması* olarak bilinmektedir .

[58] (Çev. notu) *Psikometri,* bir olay veya kişiyle ilişkili cansız nesnelere dokunarak o olay veya kişi hakkında gerçekleri keşfetme yeteneğidir.

[59] Aşağıdaki X. bölümde, bir medyum haline gelme sürecinde

kullanılan süreçleri görebilirsiniz.

[60] (Çev. notu) *Psikofoni .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[61] Marcus Annaeus Lucanus (MS 39-65), Romalı yazar.

[62] TACTUS , *Geçmiş .;* S UETONİUS , *Augustus ;* GENÇ PLİNİUS , *Mektuplar ,* Kitap VIII ; CİCERO , *Kehanet Üzerine , 2* ; PULEİUS'TAN SOKRATES'İN *Tanrısı Üzerine* ; Ammianus MARCELLİNUS , *Tarih (çev. CD Yonge, Londra :* Bell & Sons, 1902), Kitap XXI, bölüm . 14, par. 5, s. 270

[63] P ROCLUS , *Metafizik Elementler* (Çev. TM Johnson, Osceola, MO: Osceola, 1909), bölüm V, “Ruhun Yükselişinin Etkilendiği Yollar ve Araçlar Üzerine”, s. 175-190

[64] Bkz. Léon D ENİS , *Christianisme et Spiritisme* (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1910), bölüm. V.

[65] Bkz. J. MİCHELET , LA *Sorcière - The Witch* (Londra: Simpkin, Marshall & Co., 1863), PASSİM; JOSEPH FABRE, *Procès de* Condamnation DE JEANNE *d'Arc* (Paris: Delagrave, 1884); FLAMMARİON , M. SAGE'İN *Mrs. Piper* ADLI KİTABININ FRANSIZCA baskısının önsözünde (İngilizce basım çev. N. Robertson, New York: Scott-Thaw, 1904) şöyle diyor: “Büyücülük davalarının son kurbanı , 13 Haziran 1782'de Glarus'ta (İsviçre) idam edilen Anna Goldi'ydi. On dört yüzyıl boyunca, yarım milyondan fazla erkek ve kadın cadılık bahanesiyle idam edildi.” (Çev. notu: A. Goldi'nin idam tarihi, İsviçre'deki Anna-Goldi-Stiftung [Anna Goldi Vakfı] tarafından yapılan yeni bulguları yansıtmak amacıyla yukarıda düzeltilmiştir.)

[66] MS 565 yılında Fransa'da toplanan üçüncü Mâcon Konseyi'nin "kadınların bir ruhu olduğunu reddettiği" varsayılmaktadır. Modern bilim insanları tarafından yanlış kabul edilen bu iddia, daha sonra Protestan filozof ve yazar Pierre Bayle (1647-1706) tarafından Katolik karşıtı broşürlerinde ele alındı ve kullanıldı.

[67] (Çev. notu) Yazar bir Fransız olarak konuştuğu için Keltlere ve Galyalılara sürekli göndermelerde bulunur.

[68] (Çev. notu) *Psikofoni .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[69] C. DAWBARN , *Ruhun Dönüşünün Bilimi* (Springfield, MA: Star Publishing Co., 1899), s. 4-5 .

[70] (Çev. notu) Jacques-Henri BERNARDİN DE SAİNT - PİERRE (1737-1814), *Mauritius'a Yolculuk* (Çev. J. Wilson, Oxford: Signal Books, 2002).

[71] (Çev. notu) Yukarıdaki 57 numaralı dipnota bakınız.

[72] FLORNOY'UN *Hindistan'dan Mars Gezegenine* (Londra ve New York: Harper & Bros., 1900) adlı kitabındaki deneylerine ve Dr. Metzger'in sağduyulu eleştirilerine bakın . (Çev . NOTU: DR. METZGER'İN İTİRAZLARI İÇİN HF ELLENBERGER'İN BİLİNCİN *Keşfi [New York: Basic Books Inc., 1970], s* . 782'ye bakın.)

[73] Yukarıdaki VIII. bölüme bakın, “Ruhsal İletişimin Yasaları.”

[74] A. Russel WALLACE , *Mucizeler ve Modern Spiritüalizm* (gözden geçirilmiş basım, Londra: George Redway, 1896), s. 155 .

[75] Bkz. Robert Dale OWEN , THE *Debatable Land* (New York: GW Carleton & Co., 1872), s. 482 *ve devamı ;* A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme* (Fransızca çev. B. Sandow), s. 547. Başka birçok örnek verilebilir. Berlin'deki *Neue Spiritualistische Blatter'ın* yöneticisi Dr. CYRİAX , MEKANİK YAZIYI ANCAK 21. OTURUMDA ELDE ETTİ. GRUBUMUN BİRKAÇ ÜYESİ , okunabilir mesajlar elde etmeden önce aylarca hazırlık egzersizleri yapmak, işaretleri izlemek ve anlamsız şeyler karalamak zorunda kaldı.

[76] (Çev. notu) Yukarıdaki 38 numaralı dipnota bakınız.

[77] Aşağıdaki İkinci Kısım, XVIII. bölüme bakınız.

[78] (Çev. notu) *Psikofoni .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[79] (Çev. notu) Yukarıdaki 51 numaralı dipnota bakınız.

[80] Aşağıdaki İkinci Bölüm, XIX. bölüme bakınız.

[81] Bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme* (Fransızca çev. B. Sandow), s. 243. Ayrıca bkz. aşağıdaki İkinci Bölüm, XX. bölüm.

[82] (Çev. notu) F. Podmore, *Modern Spiritualism* (Londra: Methuen & Co., 1902), cilt II, Kitap III, “Spiritualism in England,” bölüm IX, “Science and Superstition,” s. 151-160.

[83] Aşağıdaki İkinci Kısım, XXI. bölüme bakınız.

[84] (Çev. notu) 1900'lerin başlarında ve hatta I. Dünya Savaşı'ndan sonra bile İngiltere ve Fransa hâlâ "sınıf bilinci" sorunuyla boğuşuyordu.

[85] (Çev. notu) Seanslarda otomatik yazı yazmak için kullanılan, tekerlekli, üzerinde kalem bulunan küçük tahta.

[86] Bu ismin verilmesinin sebebi, medyumlarımızın bu ruhu mavi bir örtüyle görmüş olmalarıdır.

[87] (Çev. notu) Yukarıdaki 37 numaralı dipnota bakınız.

[88] (Çev. notu) *Beden dışı deneyim* (OBE veya OOBE). Ayrıca yukarıdaki 44 numaralı dipnota bakınız.

[89] *Londra Diyalektik Derneği Komitesi'nin Spiritüalizm Raporu* (Londra: Longmans, 1871), s. 163-164.

[90] (Çev. notu) *Inconnu - The Unknown* (New York ve Londra: Harper & Bros., 1900) s. 339, 341-342, 350-351, 353-354, 365-366, 380-381, 388, 396-397.

[91] cilt II (Londra, 28 Mayıs 1884), s. 159-160.

[9 -^ Inconnu - The Unknown (New York ve Londra: Harper & Bros., 1900) s. 330, 414-417.

[93] (Çev. notu) *The Annals of Psychical Science'da yeniden basılmıştır ,* cilt VIII, no. 50, s. 322-323, Londra, Nisan-Haziran 1909.

[94] Yukarıdaki VIII. bölüme bakınız.

[95] C. F LAMMARİON , *Inconnu - The Unknown* (New York ve Londra: Harper & Bros., 1900) s. 266, 269, vb.

[96] (Çev. notu) Danimarkalı Julius ve Agnes Zancig çifti daha sonra yaptıklarının aslında bir hile olduğunu itiraf ettiler ve gizli kodlarını ve yöntemlerini 1924 yılında bir İngiliz gazetesinde yayımladılar.

[97] D U POTET DE S ENNEVOY'UN deneylerine bakın *(Hôtel-Dieu de Paris'te Manyetik Deneyler , passim);* mıknatıslayıcı L AFONTAİNE *(Şifa Sanatı);* Doktorlar C. RİCHET ve O CHOROWİCZ (*Zihinsel Öneri*) *;* Dr. MOUTİN (*Telkin Edilebilirliğin Teşhisi)* ; Grenoble Akademisi rektörü BAY E. BOİRAC *(Annals of Psychical Sciences , cilt 6, yıl 1896, s* . 56-58); C. FLAMMARİON *(L'Inconnu - Bilinmeyen ,* BÖLÜM VI, s. 228-309).

[98] C. FLAMMARİON , *Ölüm ve Gizemi - Ölümden Önce (Çev. ES Brooks,* LONDRA : T. Fisher Unwin Ltd., 1922), s. 155.

[99] Bkz. Pierre JANET , *Revue de Philosophie , Ağustos* 1886 .

[[199]] *Nancy Psişik Araştırmalar Derneği Bülteni ,* Nisan 1901.

[101] *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VII, hayır. 4, s. 193-194, Paris, Ekim 1901.

[102] Bu nitelikteki vakalar FWH MYERS , G URNEY ve PODMORE , *The Phantasms of the Living* (Londra: Trübner & Co., 1886), s. 179-182, 203'te ve C. F LAMMARİON , L' *Inconnu - The Unknown (* NEW York ve Londra: Harper & Bros., 1900), s. 90-91, 116-117'de bulunabilir.

[103] A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme* (Fransızca çev. B. Sandow, Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1895), s. 485, 490. Ayrıca s. 478, 487 ve 505'teki diğer ilginç vakalara bakınız.

[104] Eugène N us , *Öteki Dünyanın Şeyleri* (Paris: Dentu, 1880), s. 365.

[^ ^ Nancy Psişik Araştırmalar Derneği Bülteni , Nisan 1901.

[106] *Işık* , cilt. III, hayır. 137, s. 366, 18 Ağustos 1883, *apud* A KSAKOF , *Animizm et Spiritisme ,* s. 498.

[107] *Işık Sancağı ,* cilt. XXXVIII, hayır. 11, ön sayfa, Boston, Aralık. 11, 1875 *,* A *ksakof* , A.G.E. *Gitmek. ,* P. 516.

[108] "Çift Görünümün Tekil Vakası" *Spiritual Magazine ,* cilt III, s. 535, Londra, 1862, *apud* A KSAKOF , *a.g.e. ,* s. 520.

[109] FWH MYERS , GURNEY ve PODMORE , *Yaşayanların Hayaletleri* (Londra: Trübner & Co., 1886) .

[110] FWH MYERS , Gurney VE PODMORE , *Yaşayanların* HAYALETLERİ , cilt *.* Ben, Ch. V, mezhep. 6, (30), s. 214.

[111] A KSAKOF , *Animizm ve Spiritizm ,* s. 514-5

[112] *Aynı eser.* , P. 521.

[113] T ACITUS , *Tarihler ,* Kitap IV, bölüm. LXXXII.

[114] J. RİBET , THE DİVİNE *Mysticism* (Paris: Dust, 18 95), cilt. II.

[115] Ayrıca bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 495; ve D ASSİER , *L'Humanité Posthume ,* s. 14 7. M YERS *ve diğerleri , Yaşayanların Hayaletleri* de, ölmekte olan ve ölmüş insanların ölümleriyle aynı zamana denk gelen çok sayıda hayalet vakasını anlatır.

[116] *Revue Spirite* dergisinde Şubat 1909'da yeniden *basılmıştır* .

[117] Allan K ARDEC , *Medyumların Kitabı* (Brasilia: ISC, 2011).

[118] Bkz . AKSAKOF , ANİMİZM *ve Spiritisme ,* s. 509; ROCHAS D' A İGLUN , *Exteriorization de la Motricité* (Misters Lombroso, Schiaparelli, Finzi, Ermacora, Wagner, C. Richet, Rochas d'Aiglun, Flammarion, Lodge, Ochorowicz ve diğerleri tarafından Eusapia ile yapılan deneyler.)

[119] (Çeviri notu) *Psikofoni .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[120] *The Spiritualist ,* s. 97, Londra, 26 Şubat 1875. Ayrıca bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 512, uyurgezer medyum Suzette B— vakası, bu vakada ikizi Dr. Ruffli'ye görünür ve mumunu söndürür.

[121] *Işık* , cilt III, no. 146, s. 458, 20 Ekim 1883; AKSAKOF , *a.g.e. ,* s.

493. Ayrıca bkz . MYERS *ve diğerleri , Yaşayan Hayaletler ,* CİLT II, Ek bölüm, bölüm 2, (685), s. 671-672.

[122] Bkz. *The Spiritist Review* - 1860, s. 129 ve 141, Mart ve s. 307, Haziran 1860 (New York: USSC, 2016); A. K ARDEC , *Heaven and Hell ,* ch. VIII, “Charles de Saint-G—” (New York: SAB, 2003); A KSAKOF , *op. cit. ,* s. 470; *Banner of Light ,* 6 Kasım ve 11 Aralık sayıları, 1875.

[123] Dr. H. B ARADUC , *The Human Soul* (Paris: LIDLPN, GA Mann, 1913). Ayrıca bkz. Humber davası (A KSAKOF , *a.g.e. ,* s. 78); Judge Carter davası *(Banner of Light ,* s. 4, 31 Temmuz 1875); ve Stead davası *(Borderland ,* s. 173-175, Nisan 1896).

[124] [Çeviri notu] *Revue Spirite'den doğrudan alıntılar .*

[125] *Yaratılış* 41:1-32.

[126] (Çev. notu) Bkz. SB OATES , *With Malice Toward None: The Life of A. Lincoln* (New York: Mentor, 1978), s. 462-463.

[127] /rr-> . \ AT 11 1 T'V 1 TA 11-1 1

[127](Çev. notu) Onun onuruna şimdi Domremy-la-Pucelle olarak adlandırılıyor .

[128] Zm *, X* ri rr-iï zi . ï ï • *n* ï *T* ZUT -< z 1 TT • 1 TZ- 1 1 . Tİ 1

[^ ^ (Çev. notu) Bkz. *The Catholic Encyclopedia* (New York: Universal Knowledge Foundation, 1913), cilt VIII, s. 410.

[^ ^ (Çev. notu) *ibid. ,* s. 410-412; RB INCE, *Joan of Arc* (Londra: W. Rider & Son, 1921), s. 31. 1130] (Çev. notu) *Annals'ın* İngilizce baskısında yanlışlıkla “Coste di Porgo [sic]” olarak anılmıştır . [131]

11311 Bkz . *Compte rendu du Congres Spirite et Spiritualiste International,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 520-523.

1132 Ayrıca bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* ss. 605-608, ölen kişilerin, gören medyumlar tarafından tasdik edilen ve transandantal fotoğrafçılık veya yalnızca fotoğrafçılık yoluyla doğrulanan, ölen kişiyi tanıyan herhangi bir kişinin yokluğunda görülen hayaletlerle ilgili birkaç vakayı anlatır; bu da birinin düşüncelerinin okunduğu veya fotoğraflandığı hipotezini dışlar. “O XON ” (S. M OSES), Down, Mrs. Conant, Mrs. Johnstone tarafından bildirilen örnekler. Dr. Thomson, Mr. Dow, Mr.

Evans, Mr. Snipe ve Mrs. Conant tarafından alıntılanan hayaletlerin özdeşliğine dair kanıtlar. Ayrıca bkz. A. Russel WALLACE , MİRACLES *and Modern Spiritualism ,* ss. 72-73.

[1133] *Hıristiyanlık ve Spiritizm* adlı kitabıma bakın *,* bölüm. V ve not 6.

[1134]Joseph FABRE , *Trial of Condemnation of Joan of Arc* (2. baskı, rev. ve cor., Paris: Delagrave, 1884), s . 159.

[1135]Antoinette BOURDİN , LA MÉDİUMNİTÉ AU VERRE D' *Eau* (Paris: Rouge, Dounon & Fresné, 1873), *pasim* .

[1136]*Apud* Jules BOİS , *Le Monde Invisible* (Paris: E. Flammarion, 1902), s. 274, FWH Myers'ın "gizli benlik" kavramını yeniden üretmektedir. Ayrıca, Paris'teki Fen Fakültesi'nde sınav görevlisi olan Dr. A. Berget tarafından aktarılan dikkat çekici bir işitme vakasına da bakınız, C. F LAMMARİON , L' *Inconnu - The Unknown ,* s. 57-59.

[1137]*Mind and Matter'da ,* cilt V, no. 51, s. 2, Philadelphia, PA, 10 Kasım 1883'te yayınlanan "A Memorable Seance" ; *Revue Spirite'de ,* yıl 27, no. 7, s. 228-231, Paris, Nisan 1884'te yayınlanan "Phénomènes du Spiritisme".

[1138] HOLMES'UN *Life of Mozart* (New York: Harper & Bros, 1845) adlı eserinde yayımlanan mektup, s . 329 .

[1139] (Çev. notu) L. Denis, Mozart ve arkadaşına ait apokrif alıntıları ve kızıyla ilgili iddia edilen olayı bu ve bir sonraki paragrafta herhangi bir kaynak göstermeden vermiştir.

[1140]Allan K ARDEC , THE SPİRİTİST Review - 1859 (Çev. Luiz AV Cheim, New York: USSC, 2015), s. 218'de Mozart'ın ruhunun göksel müzik hakkında verdiği şu iletişimi yeniden üretti: "Dünya'da müzik yaratıyorsunuz; burada, tüm doğa melodik sesler üretiyor... Bunu anlamakta zorluk çekerdiniz. Sizde hâlâ olmayan duyulardan zevk alıyoruz."

[1141]. W. CROOKES , *Researches in the Phenomena of Spiritualism* (Londra: J. Burns, 1874), s. 62 VE *devamı ;* Karl REİCHENBACH , *Researches on Magnetism ...* (Çev. W. Gregory, Londra, Taylor, 1850), Bölüm II, *passim .* Ayrıca, Fransa Koleji'nden P ROF . D' ARSONVAL , 28 ARALIK 1903'TE PARİS BİLİMLER AKADEMİSİ'NDE SUNDUĞU BİR NOTTA, "SİNİR SİSTEMİ

TARAFINDAN IŞIN EMİSYONU, BELİRLİ KOŞULLAR ALTINDA , organizmanın -en azından görünürde- ölümünden sonra da devam edebilir ve refleks kökenli uyarımlarla artabilir." dedi. Daha sonra şunları ekledi: "İfade edilmemiş düşüncenin, kişinin dikkatinin ve zihinsel çabasının, fosforesans üzerinde etki eden bir ışın emisyonuna yol açtığına inanmak için nedenlerim var."

[^ (Çev. notu) Yukarıdaki 5-7 numaralı dipnota bakınız.

[1143]Bkz . R OCHAS D' A İGLUN , *L'Extériorisation de la Sensibilité , passim ;* Dr. J. LUYS , "Phénomènes Produits par l'Action des Médicaments à Distance," *L'Encéphale'de ,* 7: 74-81, Paris, 1887. Daha 1860'ta, Allan KARDEC , THE SPİRİTİST Review - 1860 (New York: USSC, 2016), s. 129'da, Dr. Vignal'in ruhunun yaptığı vahiylere göre, bedenlerimizin maddi duyularla görülemeyen ışıklı titreşimler yaydığını ileri sürmüştür. Bilim de bunu doğrulamıştır. Dolayısıyla Spiritizm, bu konuda ve diğer pek çok noktada, bilimin ancak otuz yıl sonra, sürekli olguların baskısı altında kabul ettiği fizik teorilerini ilk öneren olma meziyetine sahiptir.

[1144]Onun sunumuna bakınız, *Uluslararası Spiritist ve Spiritualist Kongresi Raporu,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 99 *ve devamı. .*

[1145] İğnenin sapmalarının parmakların kalorifik hareketiyle açıklanabileceği ileri sürülmüştür. Bu tür bir hareket belli bir dereceye kadar açıktır ancak bunun dışında yalnızca hayati dinamizmle açıklanabilen ikinci bir hareket daha vardır. Aslında, ısının etkisi cihaz ile el arasına yerleştirilen bir alüminyum oksit kalkanı veya bir buz parçasıyla bastırıldığında, iğne sapmaları yine de meydana gelir ve sağ veya sol elin gösterilmesine bağlı olarak zıt yönlerde olur. Her iki durumda da elin pozisyonu aynı olduğundan, bazen bir yönde, bazen diğer yönde etki eden kalorifik titreşimler değildir, çünkü her iki durumda da aynı şekilde aynı şekilde yayılırlar. Dahası, Bay E. Geoffriault'un Annales des Sciences Psychiques'te, cilt 11, s. 340 ve devamında, Paris, 1901'de açıklanan deneyleri, HAYVANSAL *ısının* YANI *sıra* tüm *canlıların çekici* bir HAREKET uyguladığını göstermiştir.

[146] W. CROOKES , *Spiritüalizm Fenomenleri Üzerine Araştırmalar , s* . 37.

[147] Bkz. A KSAKOF , ANİMİSME *et Spiritisme ,* s. 27 *ve devamı .* A KSAKOF'UN KİTABININ sonunda, ruhsal gücün medyumluk masasında nasıl etki ettiğini ve ruhların yönetimi altında nasıl en çeşitli biçimlere bürünebildiğini gösteren bir dizi fotoğraf karesi bulunmaktadır.

[148] Bkz. ROCHAS D' A İGLUN , *L'Extériorization de la Sensibilité .*

[149] Bu deneyi birkaç kez yaptım. Parmak uçları geliştirici banyosuna batırılmış plakaya yerleştirilmelidir. Daha sonra, düşüncelerinizi ateşli, kendiliğinden bir dua ile yükselterek, radyasyonun plaka üzerinde belirli bir biçim alacağını, yani tek bir atışta yükselen bir alev sütunu biçimini alacağını göreceksiniz. Bu, yalnızca düşüncelerimizin sıvılar üzerindeki etkisini değil, aynı zamanda ruhsal eğilimlerimizin içinde çalıştığımız ortamı nasıl etkileyebildiğini ve titreşim koşullarını nasıl değiştirebildiğini de gösterir.

[^ ^ Bulletin de la Société des Études Psychiques de Nancy , Şubat 1901, s. 60.

[151] F LAMMARİON'UN INCONNU - *The Unknown adlı eserinin 412 ve 414. sayfalarında* iki dikkat çekici örnek bulunmaktadır .

[152] (Çev. notu) Yukarıdaki 38 numaralı dipnota bakınız.

[153] Daha fazla ayrıntı için bkz. E. HARDİNGE , *Modern American Spiritualism , passim ;* A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* ss. 255, 293-294; AL UNDERHİLL , *The Missing Link in Modern Spiritualism* (New York: Knox & Co., 1885), s. 48; EW CAPRON , MODERN SPİRİTUALİSM *, Its Facts and Fanaticisms* (Boston: B. Marsh, 1855).

[154] 1837'den 1840'a kadar, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Shaker'lar arasında bir dizi ruhsal tezahür gerçekleşmişti, ancak bunların pek etkisi olmamıştı.

[155] (Çev. notu) Yukarıdaki 85 numaralı dipnota bakınız.

[156] (Çev. notu) Yukarıdaki 75 numaralı dipnotta RD O WEN'E BAKINIZ.

[157] Daha önce atıfta bulunulan kitaplara bakınız.

[158] E. HARDİNGE , *Modern Amerikan Spiritüalizmi ,* s. 90-91 .

[159] *Yukarıda bahsi geçen eser ,* s. 338.

[^ *Op. cit.* s. 97-98.

[161] *poltergeist fenomeni* olarak anılır .

[162] Bkz. Carl DU P REL , *Der Spiritismus* (Leipzig: Reclams Universal-Bibliothek, 1893) ve Alman dergileri *Sphinx* ve *Die Übersinnliche Welt'te yayınlanan perili evlerle ilgili makaleleri . (Çev. notu: Prof.* ARSCHAUER'İN anlatısının ayrıntılı bir İngilizce çevirisi OCCULT *Review ,* cilt XXX, No. 4, New York, Ekim 1919, s. 213-217'de BULUNABİLİR .)

[163] (Çev. notu) Bkz. *Ruhsal Araştırma Derneği Tutanakları ,* cilt XII, 1896-1897, s. 326 *ve devamı ,* Londra, 1897.

[164] *The Spiritist Review'un* (New York: USSC, 2015-2016) 1858 ve 1960 yıl ciltlerine bakınız .

■ t [165]] (Çev. notu) “Inst.” o zaman “cari ayın” anlamına geliyordu.

[166] (Çev. notu) *Apud* C. L OMBROSO , “Perili Evler”, *The Annals of Psychical Science ,* Nisan-Haziran 1909, s. 187.

[167] (Çev. notu) C. L OMBROSO , “Perili Evler”, *The Annals of Psychical Science ,* Ocak-Haziran 1906, s. 370-371.

[168] Sayın'a atfedilen ifade. Daniel Berthelot *, Fransız Le Soir* gazetesinin 20 Aralık 1896 tarihli yazısı.

[169] A. Russel WALLACE , *Mucizeler ve Modern Spiritüalizm ,* s . 170; W. C ROOKES , *Spiritüalizm Olguları Üzerine Araştırmalar ,* s. 62.

[17°] Eugène N US , *Choses de l'Autre Monde ,* s. 331-342; JKF ZÖLLNER , *Wissenschaftliche Abhandlungen* (Leipzig: Staakmann, 1878-1879).

[171] W. C ROOKES , *a.g.e. ,* s. 86-88.

[172] Louis G ARDY , *Daniel Douglas Home, Le Médium: Sa Vie et Son Caractère* (Cenevre ve Paris: C. Eggimann, 189?), s. 41.

[173] Bayan Dunglas EVİ , *Hayatı ve Misyonu* (Londra: Trübner & Co., 1888), bölüm XII, s. 363 .

[174] *Bayan* Dunglas EVİ , A.G.E. *alıntı. ,* Ch. IX, s. 165-166.

[175] Dr. Paul GİBİER , *Le Spiritisme (Fakirisme Occidental)* (*Paris:* Octave Doin, 1896), s. 326.

[176] Bkz. L. D ENİS , *After Death (Çev. GG Fleurot ve J. Korngold, New York: USSC, 2017), bölüm 19, s. 172. Prof.* L OMBROSO , seans tutanaklarında "bir kabinenin ilerlediğini" doğruluyor odanın ortasında tek başına bir kalın derili hayvan gibi.”

[177] Revue *des Études Psychiques ,* Paris, Ocak 1902, s. 13.

T1781 T A -V 7- SAAT 1 *1* Ï» T • *'1* ZT-k

SAAT 1 nnr» Tk • . Tk z~i 1

[178] LA V ASSALLO , *Nel Mondo degh Invisibili* (Roma: Voghera, 1902. Yeniden basım, Roma: Gattopardo, 1972).

[179] (Çev. notu) Heykeltıraşların modelleme yapmak için kullandıkları, kil, yağ, çinko oksit, mum ve kükürt karışımından oluşan madde.

[18°] Bkz . *Annales des Sciences Psychiques ,* cilt. 20, 1910, *pasim .*

[181] R. Dale OWEN , *Tartışmalı Topraklar ,* bölüm IV, ss. 484-485 .

[182] ZT~1 . X 1 T TTT>7'11' ZT ï Ï Zm 71 *JT* Tk A 1

• A /T 1 C»

[182] (Çev. notu) V. HUGO , WİLLİAM *Shakespeare* (Çev. MB Anderson, Chicago: McClurg & Co., 1887), s. 38.

[183] W. C ROOKES , *a.g.e. ,* s. 18-19, 27, 88-89.

[184] (Çev. not) Bkz. *Londra Diyalektik Topluluğu Komitesi'nin Spiritüalizm Raporu* (Londra: Longmans, 1871).

[185] Eugène N US , *Öteki Dünyadan Şeyler ,* s. 3-215.

[186] Bkz. Eugène N US , *Öteki Dünyadan Şeyler ,* s. 92-103.

[187] Bazı eleştirmenler Beaune Sokağı'nda gerçekleşen tezahürleri deneycilerin bilinçsiz veya bilinçaltı eylem teorisiyle açıklamanın mümkün olduğunu düşünmüşlerdir. Elde edilen olguların bazıları bu açıklamayı haklı çıkarıyor gibi görünse de, olguların tümü bu teoriye hiç uymuyor. İletişim kuran ruhun görüşleri, fikirleri ve bilgisi ile deneycilerin görüşleri arasında sık sık çelişkiler yaşanmaktadır.

[188] Bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 437-444, bu iki özdeşlik vakasıyla ilgili tutanakların ve tüm belgelerin bir kopyası. Ayrıca bkz. Louis Constant vakası, Eugène Nus'un La Recherche des Destinées (Paris: Marpon & Flammarion, nd [1891]) kitabında alıntılanmıştır , S . 223-225 .

[189] Yine bkz . AKSAKOF , ANİMİZM *ve Spiritizm ,* s. 437-444.

[190] Bkz . *Uluslararası Spiritist ve Spiritualist Kongresi Raporu,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 108-109. Ayrıca bkz. 110, 120-121, medyumsal tablo aracılığıyla elde edilen diğer dört özdeşlik durumu için.

[191] (Çev. not) Victor Hugo, siyasi nedenlerden dolayı 1852'den 1870'e

kadar Fransa'dan sürgüne gönderildi.

[192] NOTU) C. F LAMMARİON'UN MAKALESİNİN tam bir kopyası için *L'Écho du Merveilleux* dergisinin 6. yılı *, sayı 124, s. 85-88, Paris, Mart 1902'deki baskısına ve Revue Spirite'in 45. yılı , sayı 5, s. 262-268, Paris, Mayıs 1902'deki* kısaltılmış versiyonuna bakınız .

[193] (Çev. notu) C. RİCHET'İN KONUŞMASININ tamamı *Society for Psychical Research'ün Tutanakları'nın XIV . cildinin XXVIII. bölümünün I. kısmında* YER ALMAKTADIR . "Kesinlik Koşulları Üzerine", s. 152-157, Londra, 1899.

[194] (Çev. notu) Günümüzün Spiritizm'inde *psikografi , medyumsal yazıyla* eşanlamlı kullanılsa da yazar bu kitap boyunca psikografiyi yalnızca *doğrudan yazının* eşanlamlısı olarak kullanmaktadır *.*

[195] [*Pozitif Pnömatoloji: Ruh Dünyasının Gerçeği ve Ruhlar Tarafından Doğrudan Yazma Fenomeni]* Bern: KJ Wyss, 1870.

[196] Bkz. *Compte Rendu du Congrès Spirite et Spiritualiste International ,* 1900, s.190-191.

[197] Özellikle bkz. *The Spiritualist,* Londra, 21 Eylül 1877; *Light ,* cilt XX, no. 995, 3 Şubat 1900; *Revue Spirite ,* Paris, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül, Kasım ve Aralık 1900 sayıları. Ayrıca bkz. Eugène NUS , CHOSES *de l'Autre Monde ,* ss. 268-272, 317 *ve devamı .*

[198] (Çev. notu) MA O XON (yani, W. Stainton M OSES), *Psychographie* (2. basım, Londra: Psychological Press Association, 1882), s. 25-26.

[199] (Çev. notu) *Light ,* cilt XX, no. 995, s. 50, 3 Şubat 1900, .

[200] O XON , *Psychoography ,* b. II, s. 55-56. Ayrıca bkz. *The Spiritualist ,* Londra, 3 Kasım 1876, cilt 9, no. 14, s. 163, yazının bir tıpkıbasımıyla birlikte.

[201] (Çev. notu) JJ OWEN , *Psychography: Marvelous Manifestations ...* (San Francisco: Hicks-Judd Co., 1893), s. 207-210.

[202]

L202J Bkz . *Moniteur Spirite et Magnetique ,* Paris, 15 Temmuz 1899.

[^ ^ Paris: Octave Doin, 1896, bölüm 3, bölüm 1, bölüm IV, s. 340-378.

[^ ^ Bkz . *Compte rendu du Congrès Spirite et Spiritualiste International ,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 201; ve *Annales des Sciences Psychiques* cilt. 8, 1898, s. 65 *ve devamı. ,*

arduvaz üzerindeki yazıların ve Bayan Moutonnier'in kopyaları.

[205] Yukarıdaki X. bölümün 85. dipnotuna bakınız.

[206] W. CROOKES , *Spiritüalizm Fenomenleri Üzerine Araştırmalar* (Londra: J. Burns, 1874), s. 87-88

[^ ^ J. C ARDAN , *De Rerum Varietate* [*Şeylerin Çeşitliliği Üzerine*] (Basle: Heinrich Petri, 1557), VIII, *passim* .

[208] 4. İngilizce basım, New York: Peter Eckler, 1891.

[209] Carl DU P REL , *Der Spiritismus ,* s. 44. Alıntı: AKSAKOF , ANİMİSME *et Spiritisme ,* s. 325.

[210] HASDEU'NUN ORİJİNALİNDE Fransızca olarak VERİLEN BİLDİRİ .

[211] *The Annals of Psychical Science'ın VI. cildinden* , Temmuz-Aralık, 1907, s. 441-442'den alınan alıntılar

[212]

[2 12 - 1 W. Stainton M OSES , *Ruh Öğretileri* (Londra: Spiritualist Alliance, 1898)

[212] (Çev. notu) “Spirit-amanuensis” terimi Stainton M OSES TARAFINDAN *ruh kontrolünü* (yani yazılı iletişimlerden sorumlu olan birçok ruh akıl hocasından birini) belirtmek için kullanılmıştır.

[213] Paris: Pommeret ve Moreau, 1859.

[214] Paris: Auguste Ghio. 1883.

[2 16 Paris: Librairie des Sciences Psychologies, 1889.

[217] Paris: Librairie des Sciences Psychiques, 1897.

[218] P. 92 *ve devamı .*

[219]

[219] Bkz. *Uluslararası Spiritist ve Spiritualist Kongresi Raporu ,* 1900, s. 189-190.

[220] (Çeviri notu) Léon Denis aslında Revue *Scientifique et Morale du Spiritisme ,* cilt. XI, hayır. 4, s. 251, Paris, Ekim 1905.

[2 21 (Çev. notu) Orijinal alıntılar *Light ,* cilt XXVIII, sayı 1413, s. 63-64, Londra, 8 Şubat 1908'den yeniden üretilmiştir .

[222] (Çev. notu) WT STEAD , ÖLÜM *Nehrini Köprülemek* (Melbourne: EW Cole, 1918).

[223] *Ruhsal Araştırma Derneği Tutanakları ,* cilt III, 30 Ocak 1885, s. 40-

41, Londra.

[224] Bkz. Fransız gazetesi *L'Éclair ,* 10 Ekim 1900.

[225] (Çev. notu) *Psikofoniler .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[226] (Çev. notu) Ayrıca yukarıdaki 51 numaralı dipnota bakınız.

[227] *SPR Tutanakları ,* cilt XVII, kısım XLIII, Mart 1902, s. 41.

[228] *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme , cilt VI, ss. 213-215, Ekim 1900. Ayrıca FWH* MYERS'İN *Human Personality* (Londra: Longmans, 1903), cilt II, bölüm IX ADLI güzel kitabına da bakınız .

[229] (Chicago: JR Francis, 1904), bölüm V, s. 125.

[23°] Michel SAGE , *Bayan Piper ve Ruhsal Araştırma Derneği* (Çev. N. Robertson, New York: Scott-Thaw, 1904), s. 172 .

[231] (Çev. notu) Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[232] (Çev. notu) *Psikofoni .* Yukarıdaki 18 numaralı dipnota bakınız.

[233]

[233] M. S AGE , *Mrs. Piper* (Çev. N. Robertson, New York: Scott-Thaw, 1904). Ayrıca bkz. *Psişik Araştırmalar Derneği Bildirileri ,* ciltler. XIII-XVI, yıllar 1897-1901, Londra.

[234] (Çev. notu) Bkz. R. H ODGSON , *The Proofs of Life After Death* (Boston: Thompson, 1902), s. 121

[235] (Çev. notu) Uyuyan kişilerin üzerine inip onlarla birlikte yaşayan erkek ve dişi "şeytanları" belirtmek için kullanılan Latince kökenli eski terimler.

[236] Bay S YAŞINDA , *Bayan. Piper* ... (Çev. N. Robertson, New York: Scott-Thaw, 1904), s. 169-187.

[237] M. SAGE , A.G.E. *alıntı. ,* P. 145.

[238] *Aynı eser.* , P. 132.

[239] *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme'de Dr.* D USART TARAFINDAN "Profesör James H. Hylop'un Yeni Gözlemler Dizisi" adlı başka sözcüklerle ifade edildiği ve özetlendiği gibi , uçuş. VII, hayır. 11, s. 665 - 666, Paris, Mayıs 1902.

[24°] Alıntı, s. 666.

[241] (Çev. notu) *The New York World dergisinin* 3 Mart 1900 tarihli makalesi, The Religio-Philosophical Journal dergisinin 37. cildinde, 10. sayısında, 4. sayfada ve 11. sayısında, 2. sayfada alıntılanmıştır *, San*

Francisco , 8 ve 15 Mart 1900.

[242] COLVİLLE'İN Light'ta yayımlanan " Yirmi Beş Yıllık Ruhsal Deneyim" adlı eseri , *cilt* XXII, sayı 1106, s. 140, 22 Mart 1902.

[243] *Le Spiritualiste'in* II. cilt, 4. sayı, 89. sayfa, Nisan 1858, New Orleans'tan alınmıştır ; makale J. B ARTHET TARAFINDAN İMZALANMIŞTIR .

[244] (Çev. notu) Bir generalin çadırı; bir valinin ikametgâhı.

[245] (Çev. notu) Yukarıdaki 86 numaralı dipnota bakınız.

[246] (Çev. not) Psikanalizde *bilinçdışı .*

[247] Bkz. *Uluslararası Spiritist ve Spiritüalist Kongresi Raporu ,* 1900, (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), "Tours'un Çalışmalarının Özeti", s. 520-523.

[248] Bkz. P. JANET , *Psikolojik Otomatizm* (6. baskı, Paris: F. Alcan, 1916), *passim ;* A. BİNET , *Les Altérations de la Personalité* (Paris: F. Alcan, 1892); T. FLOURNOY , *Hindistan'dan Mars Gezegenine (Londra,* VB .: Harper & Bros., 1900); H. TAİNE , *İstihbarat Üzerine (Çev.* TD Haye, New York: Holt & Co., 1889), cilt. ben, s. 3; T. R İBOT , *Les Maladies de la Personalité* (8. baskı, Paris: F. Alcan, 1899), s. 105.

[249] L UYS , FERRİER , BROCA gibi modern fizyologların çalışmaları, her duyum sırasının -görme, duyma, tat alma, koku alma, vb.- beynin özel bir bölümünde yer aldığını göstermiştir. Şimdi, insan bu çeşitli duyumların nasıl olup da HERHANGİ bir kuluçka dönemi olmadan kendiliğinden ikinci bir kişiliği oluşturup ortaya çıkarabildiğini, kendi zevklerine, fantezilerine ve karakterine sahip olduğunu ve daha yumurtadan yeni çıktıktan sonra, hiçbir eğitim veya çalışma yapmadan, beyni ve tüm fiziksel bedeni olan böylesine karmaşık bir organizmayı kullanmayı başarabildiğini, böylece konuşmayı ve el yazısını mükemmel bir kolaylıkla kullanabildiğini merak ediyor. Bu, G. Delanne (Recherches sur la Médiumnité, s. 61-62) ve A ksakof'un (Animisme et Spiritisme) ilan ettiği gibi, gerçekten doğaüstü olurdu . *Ve yine de* bu YARI MUCİZE *, materyalist psikologların* BİR açıklama olarak önerdiği şeydir!

[250] Dr. Gustave G ELEY bir keresinde *L'Être Subconscient - Essai de Synthèse* (2. gözden geçirme, Paris: Alcan, 1905) adlı eserinde, s. 32'de şöyle demişti: "Histerik nöropati oldukça farklıdır: semptomları esasen hareketlidir, değişkendir; ortaya çıkar, kaybolur, bir neden olmaksızın

veya birden fazla nedenin etkisi altında değişir. Anestezi, hiperestezi, kontraktürler ve felç birbirini izler, bir vücut bölgesinden diğerine geçer, kapsam veya süreye dair herhangi bir öngörüden kaçar... Histeri hala tamamen açıklanamamıştır."

[251] *Londra Diyalektik Derneği Komitesi'nin Spiritüalizm Raporu* (Londra: Longmans, 1871), s. 163.

[252] Bkz. *SPR Bildirileri ,* cilt XVII (1901-1903), s. 70.

[253] T. F LOURNOY , *Hindistan'dan Mars Gezegenine,* s. 293-295.

[254] *age* ., bölüm. IV, bölüm. IV, s. 116-138 ve *şifre .*

[255] (Çev. not) *Op. ,* P. 13 ve *şifre .*

[256] Bkz . *Uluslararası Spiritist ve Spiritualist Kongresi Raporu ,* 1900 (Paris, 1902), s. 349.350 .

[257] Bkz. L. DENİS , *Varlık ve Kader Sorunu* (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1908), s . 264 *ve devamı .*

[258] *Evrensel kozmik sıvı* ile aynı *.*

[259] (Çev. notu) Yukarıdaki 57 numaralı dipnota bakınız.

[260] A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 74.

[261] A. Russell WALLACE , MUCİZELER *ve Modern Spiritüalizm ,* (gözden geçirilmiş basım, Londra: George Redway, 1896), s. 19 7.

■ L [262]] *Revue Parisienne ,* Haziran 1899.

[263] A KSAKOF , *a.g.e.* , s. 39.

[264] A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 58-78.

[265] *Aynı eser.* , P. 67.

[266] Bkz. L. DENİS , ÖLÜMDEN *Sonra* (Çev. G. G. Fleurot ve J. Korngold, New York: USSC, 2017), s. 168; W. CROOKES , *Spiritüalizm Olguları Üzerine Araştırmalar , pasim* ; ve AKSAKOF , A.G.E. *alıntı. ,* s. 94 95, 201-206, 255-256.

[267] (Çev. notu) “Başkanın, İngiliz Bilim İlerlemesi Derneği Önündeki Konuşması, Bristol, 1898”, *Science dergisinde ,* cilt VIII, sayı 201, 4 Kasım 1898, s. 609-610.

[268] F. MARRYAT , *Ölüm Yoktur* (New York: National Book Co., [1891]), s. 141, 143 .

[269] . RD OWEN , *The Debatable Land* (New York: GW Carleton & Co., 1872), bölüm IV, ss. 482-501.

[270] . P. JANET (Ed.), *IV e Uluslararası Psikoloji Kongresi* (Paris: Felix Alcan, 1901), s. 675; ayrıca Annales *des Sciences Psychiques ,* cilt. 11, 1901 (Paris: Felix Alcan, 1901), Dr. D ARİEX'İN yönetiminde .

[271] *Annals of Psychical Sciences ,* cilt. 11, s. 69-79.

[272]

[2 72 - 1 (Çev. not) *Annales des Sciences Psychiques , cilt.'e* göre doğru tarihtir . 11, s. 69.

[272] /rn

[273] (Çev. not) *Annals of Psychical Sciences ,* cilt. 11, s. 88.

[274] *Aynı eser.* , P. 90.

[^ -^ Bkz . *Uluslararası Spiritist ve Spiritualist Kongresi Raporu,* 1900 (Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1902), s. 241 *ve devamı.*

[276] (Çeviri not) Bkz. yukarıdaki 5-7 numaralı dipnot.

[277] *Op.,* s. 241-242 .

[278] Bkz. Yukarıda XVII, s. 246 *ve devamı .*

[279] *Il Secolo XIX ,* Cenova, İtalya, 21-25 Haziran 1901 tarihleri arasında yayınlanan makaleler. (Çeviri notu: Yukarıda kısaltılmış ve uyarlanmıştır: L. D ENİS , LA V ASSALLO , *Nel Mondo degli Invisibili'den* [Roma: Voghera, 1902. Yeniden basım, Roma: Leopar, 1972).)

[28°] (Çev. not) Denis bunun yerine Lombroso'dan bahsediyor, ancak *bkz .* LA V ASSALLO , *Görünmezin Dünyasında ,* mezhep. “Dördüncü.”

[281] *Revue des Études Psychiques ,* Eylül. 1902, s. 264. (Çev. not: İngilizce versiyonu için bkz. H.
CARRİNGTON , *Eusapia Palladino [New York: Dodge &* CO. , 1909], bölüm III, ss. 149-151.)

[282] /rr-l

[282J (Çev. notu) Bkz. W. Britton HARVEY , *Science and the Soul* (Warrnambool: Modern Print, 1908), s. 11.

[283] (Çev. notu) C. L OMBROSO , *Ölümden Sonra - Ne?* (Çev. WS Kennedy. Boston: Small, Maynard & Co., 1909), s. 67-69.

[284] L. DENİS , *Hıristiyanlık ve Spiritizm* (Yeni baskı, Paris: Librairie de Sciences Psychiques, 1910), bölüm . IX, “Yeni Vahiy. Spiritizm ve Bilim,” s. 257-258.

[285] Bkz . *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VI, hayır. 11,

s. 669, Paris, Mayıs 1901.

[286] (Trans. not) *Döküm,* bir kişinin veya şeyin (bir kısmının) ve buna bağlı olarak bir ruh hayaletinin kalıbı veya izlenimidir.

[287] Bkz . AKSAKOF , ANİMİZM *ve Spiritizm ,* s. 232-240.

[288] E. D' E SPÉRANCE'IN *Shadow Land* OR Light *from the Other Side* (Londra: George Redway, [1897]) adlı eserine bakınız; bu eserde Leila, Yolande, Y-Ay-Ali vb. gibi maddeleşmiş varlıkların ruh fotoğrafları, s. 310-311, 392-393 ve *çeşitli yerlerdeki levhalarda ve* A KSAKOF'UN giriş yazısı *yer almaktadır* .

[289] Bkz. A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 127-178.

[^ ^ A KSAKOF , *a.g.e. alıntı.* , P. 140.

[2 [91]] (Çev. notu) İngilizce alıntı kısmen Harold HU Cross'un A Cavalcade of the Supernatural (New York: Dutton & Co., 1939) adlı eserinden , S . 121-122'DEN yeniden üretilmiştir.

[^ ^ A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 165.

[293] A KSAKOF , *a.g.e. , s. 57; ve E.* D' E SPÉRANCE , *Shadow Land* adlı eserine önsözü .

[294] . F. MARRYAT , *There is No Death (New York: National Book Co., [* 1891]), bölüm XVI ve *muhtelif yerler ;* ve W. CROOKES , *Researches in the Phenomena of Spiritualism ,* s. 108-112.

[295] A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme , s. 158-159. (Çev. notu: Ayrıca Dr.* TL NİCHOLS'UN THE *Spiritual Record'daki* orijinal İngilizce makalesine de bakınız , s. 377-380, Londra, Aralık 1883.)

[296] *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme ,* Nisan 1905.

[297] *Perispirite* ait veya onunla ilgili .

[298] (Çev. not) F. MARRYAT , *Ölüm Yok ,* s. 141

[299] A KSAKOF , *Animizm ve Spiritizm ,* s. 243.

[300] . Kontes Constance WÄCHTMEİSTER , *Teozofinin Işığında Spiritüalizm* (San Francisco: Mercury Print, 1897).

[301] *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VI, hayır. 11, s. 673, Paris, Mayıs 1901.

[302] *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VIII, hayır. 2, s. 97, Paris, Ağustos 1902.

[3°3] A KSAKOF , *Un Cas de Dématérialization* (Paris: Librairie de l'Art

Indépendante, 1896).

[3 [04]] Bkz . Albay H. S. OLCOTT , *Diğer Dünyadan İnsanlar* (Hartford: American Publishing Co., 1875), s. 484-488.

[3 [05] Bkz . *The Annals of Psychical Sciences ,* Londra, cilt. II, hayır. 6, 1905, s. 392-399.

[3 [06] Aracı, Baptist bir papaz olan Dr. Monck'du. Bkz. G. D ELANNE , *Yaşayanların ve Ölülerin Materyalleşmiş Hayaletleri ,* cilt. II (Paris: Leymarie, 1911), s. 521.

[307]

[307J] (Trans. not) Metal bir tüp içerisine yerleştirilmiş küçük, el tipi, tek parça bir mikroskop.

[308] (Çev. not) Bkz. yukarıdaki 57. dipnot.

[309] E. D' ESPÉRANCE , *Gölge Ülkesi ,* C . XXIII, s. 326-327.

[310]

[310] A. B İNET ve F ERRÉ , *Animal Magnetism ,* s. 146 *ve devamı.* Dr. BEAUNİS , *Uyurgezerliğin Uyarılması ,* S . 24 *ve devamı . Revue de l'Hypnotisme ,* Aralık 1887, s. 183; Nisan 1889, s. 298; Haziran 1890, s. 361. Ayrıca bkz. *Progrès Médical ,* Paris, 11 ve 18 Ekim 1890, öneri yoluyla siyanoz vakasına ilişkin bir rapor.

[311] Bkz. *Journal of Magnetism ,* Paris, cilt. 56, hayır. 2, 1901, s. 53.

[312] *Marsilya Psişik Araştırmalar Derneği Bülteni ,* Aix-en-Provence, Ocak-Şubat. 1903, s. 17.

[3 [13] (Çev. not) M. Sage, *Öteki Dünya ile Bu Dünya Arasındaki Sınır Bölgesi* (Paris: Leymarie, 1903), s. 131.

[314] AKSAKOF , *Animizm ve Spiritizm , s* . 64.

[3 [15] Bkz. G. D ELANNE , *Evidence for a Future Life* (Çev. HA Dallas, Londra: P. Wellby, 1904), bölüm III, bölüm. IV, s. 243.

[3 [16] Bkz. "Le Mesajcı," *Revue Scientifique et Morale du Spiritisme ,* cilt. VIII, hayır. 6, s. 382, Paris, Aralık 1902.

[317] Robert Dale OWEN , *Tartışmalı Topraklar (New York:* GW Carleton & Co., 1872), s. 477.

[318] (Çev. notu) G. MARCONİ , "Gün Işığının Elektromanyetik Darbelerin Yayılması Üzerindeki Etkisine Dair Bir Not", ROYAL *Society Bildirileri ,* cilt

70, s. 344-347, Londra, 12 Haziran 1902.

[319]

[3 [12]] (Çev. notu) *Historic Magazine ve Notes and Queries ,* Cilt 27, Manchester, 1909; ve diğer birkaç yayın.

[319] *Bayan Piper'ın* M.S. dönemindeki PSİŞİK *Araştırma Derneği'nin Tutanakları'ndan* yeniden basılmıştır (Çev. N. Robertson, New York : Scott-Thaw, 1904), bölüm XVIII, s. 172.

I 32 [1] *ibid* .

[322] *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VIII, hayır. 6, s. 239, 371, Paris, Aralık 1902. (Çev. not: Ayrıca bkz. JH HYSLOP , *Science and a Future Life* [Boston: H. Turner & Co., 1905], s. 106-107; 300-301.)

[323] A KSAKOF , *Animizm ve Spiritizm ,* s. 332.

Œ ^ Age. , s. 555-559.

[325] Bkz. G. D ELANNE , *Medyumluk Araştırması ,* s. 463.

[326] Bkz. W. Stainton M OSES , *Spirit Teachings* (Londra: Spiritualist Alliance, 1898), bölüm XII, s. 92-100. Ayrıca bkz. L. D ENİS , *Life and Destiny .*

[327] (Çev. notu) Orijinal olarak Light'ta yayınlanmıştır *, cilt* XIX, sayı 959, sayfa 242-243, Londra, 27 Mayıs 1899. Not: Derginin mevcut bir kopyasında 242-243 sayfaları eksik olduğundan, yukarıdaki İngilizce çeviri L. Denis'in Fransızca alıntısından yeniden ifade EDİLMEK ZORUNDA KALMIŞTIR .

[328] *The Spiritual Record'un* mevcut kopyalarında bulunmamıştır *.* Ölen senatör, Kaliforniya'nın Yedinci Senato Bölgesi'nden William F. Knox olabilir.

[329] Bkz. *SPR Bildirileri ,* cilt XII, XIII, XIV, XV. (Yukarıda bölüm XIX, “Trans ve Katılımlar”da özetlenmiştir.)

[^ (Çev. notu) Minot J. Savage, *Telepati Açıklayabilir mi?* (New York ve Londra: Putnam's Sons, 1902), s. 106, 107-108.

[331]

1331 Bkz *. Annales des Sciences Psychiques ,* cilt. 20, hayır. 7 ve 8, s. 119-120, Paris, 1 ve 16 Nisan 1910.

13321 (Çev. notu) 1910 yılında 75.000 Brezilya *réisi* bugün yaklaşık 580

ABD doları değerindeydi.

1333] «-1A Ï1/-T» T1Ï» 1 *-t rr* 1 -1 n niri- T-»

• ri 1 *-t*

[13331] Bkz . *Annals of Psychical Sciences ,* cilt. 20, hayır. 17 ve 18, s. 275, Paris, 1 ve 16 Eylül 1910. E. BOZZANO tarafından bildirilen 26. ruh kimliği vakası .

[13341] (Çev. not) *Spiritizmin Bilimsel ve Ahlaki İncelemesi ,* cilt. VI, hayır. 9, s. 537-541, Paris, Mart 1901.

[13351] Paris: Charconac, 1908; P. 280 *ve devamı .*

[13361] Bkz. XIX yukarıda, s. 318.

[13371] A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 542.

[13381] *Compte rendu du IV Congrès International de Psychologie ,* Dr. T. P ASCAL'IN raporu, s . 710. Ayrıca bkz . *Le Lotus Bleu ,* cilt. 11, s. 277, Paris, 27 Ekim 1900.

[13391] The *Revue Spirite,* yıl 46, no. 1, s. 29-30, Paris, Ocak 1903.

[13401] (Çev. notu) Burada yeniden üretilen orijinal alıntılar *SPR Tutanakları ,* cilt VIII (1892), s. 249-251'den alınmıştır .

[13411] Benjamin isminin kısa biçimi.

[13421] (Çev. notu) “Ölülerin Geri Döndüğünü Nasıl Anlarım”, yukarıdaki orijinal makale *The Reviews of Reviews'dan yeniden üretilmiştir ,* Ocak 1909.

[13431] (Çev. notu) Almanca orijinalinin mevcut bir kopyası bulunmadığından, DENİS'İN FRANSIZCASINDAN ÇEVRİLEN ALINTI.

[13441] (Çev. notu) Derginin başlığını ve sayısını düzeltin.

[13451] Ayrıca bkz . A KSAKOF , *Animisme et Spiritisme ,* s. 568.

[13461] Ayrıca bkz. Louis G ARDY , *Le Médium DD Home* (Paris: Librairie du Magnétisme, 118961), s. 78 83.

[13471] (Çev. not) Th. D AREL (Adèle Erath-Tissot'un edebi takma adı), *La Folie* (Cenevre: Félix Alcan, 1901), *passim.*

[13481] A. KARDEC , *Medyumlar Kitabı ,* BİRİNCİ bölüm, bölüm. XVIII.

[13491] Eugène N US , *Choses de l'Autre Monde (Paris: Dentu, 1880), s. 138'de, tek başına ve kontrolsüz bir şekilde deney yapmaya devam eden ve sonunda bunak olan Victor Hennequin vakasına* bakın . "Dünyanın Ruhu"nun medyumluk masasından iletişimler aldığını iddia etti ve

kendisinin gezegenin bir "yarı tanrısı" olduğuna inandı. Ancak belki de bu sadece bilinçsiz oto-telkin olgusuydu.

[13501] Bkz . *Le Spiritualisme Moderne ,* Paris, Nisan 1903, s. 57.

[13511] (Çev. notu) İngilizce alıntılar *Psychic Power ,* cilt II, no. 2, Chicago, Mart 1923'ten yeniden üretilmiştir.

[13521] (Çeviri notu) Londra, George Redway, 118971.

[13531] Bkz. 19 yukarıda.

[13541] *Revue Spirite'den* basılmıştır *,* 45, 1902, s. 747

[13551] Moses MAİMONİDES , *Haham Moses Aegyptij Dux veya şüphecilerin veya kafa karıştırıcıların yöneticisi* (Paris: Badius Ascencius, 1520). Trans. Münck, cilt. 1, s. 328

[13561] *Le Gaulois ,* 2 Haziran 1907.

[13571] T. F LOURNOY , *Spirits and Mediums* (Paris: Fischbacher, 1911), s. 340.

[13581] Diğerlerinin yanı sıra, Mgr Méric'ten *La Revue du Monde Invisible ,* Mme Gaston Méry'den *L'Écho du Merveilleux* ve Lyons'lu bir edebiyat doktorunun Lyons Kardinal Başpiskoposu tarafından onaylanan Spiritizm üzerine son broşürüne bakın (Paris: Katolik Kitabevi, 1911).

[359] 2Pet. 3:9.

[^ Kiliseler içinde Spiritizm'in taraftarları vardır. Fransız Rahip Lacordaire, Rahip Didon, Rahip Lebrun of l'Oratoire, Başrahipler Poussin, Lecanu, Marouzeau, saygıdeğer Rahip Grimaud, Rahip Marchal ve onlarla birlikte bir dizi papaz (bkz. L. D ENİS , *Christianisme et Spiritisme ,* Yeni Basım, Paris, 1910, s. 71-74) ruhların tezahürlerinde, insan düşüncesini maddi ufukların üstüne çıkarmak için yeni bir biçimde uygulanan ilahi iradenin bir eylemini görmüşlerdir.

[361] *Işık Bayrağı , cilt* 85, no. 23, 5 Ağustos 1899, Boston, iyi Spiritüalist halkın sömürülmesi için belirli profesyonel medyumlar arasında geniş bir birliğin ele geçirildiğini duyurur. Bu birlik, tüm profesyonel medyumlara, Spiritüalist tezahürleri taklit etmeyi amaçlayan bir dizi enstrüman sunan ve 1 ila 5 dolar arasında değişen fiyatları belirten bir genelge gönderdi.

[362] *Şubat* ve Nisan 1909 tarihli *Revue Spirite'e* bakınız .

[363] Bkz. Annales des Sciences Psychiques, Aralık 1908.

[364] Bu eylem artık yüksek mevkilerde tartışılmıyor. Profesör Falcomer,

resmi bilimin artık bir öznenin başka birinden gelen zihinsel bir telkinle aldatılabileceğini öğrettiğini söylüyor. Profesör Falcomer'ın REVUE SPİRİTE'DEKİ "Phénoménographie "sine bakın , 1903, s. 173.

[365] Gabriel D ELANNE , *Recherches sur la Nédiumnité ,* s. 185.

[366] Stainton M OSES (diğer adıyla MA Oxon), *Ruh Kimliği ,* s. 20.

[367] Bkz. *Light ,* cilt XV, no. 732, s. 29, Londra, 19 Ocak 1895.

[368] Ayrıntılar için bkz . *La Revue des Études Psychiques ,* Paris, Ocak 1903, s. 15 *ve devamı .*

[369] (Çev. notu) Burada kitaplarla sembolize edilen bir sapkının, İspanyol Engizisyonu'nda olduğu gibi, halk önünde yakılarak öldürülmesi.

[370] *Revue Bleue ,* 22 Mart 1902. La Psychologie du Médium.

[^ ^ SPR Tutanakları , cilt XVII, Haziran 1902, s. 71.

[372] T. F LOURNOY , *Hindistan'dan Mars Gezegenine ,* s. 46-48.

[373] Yukarıdaki XIX. bölümün 252. sayfasına bakınız.

[374] *Işık* , Londra, Mars 22, 1902, s. 143.

[375] (Çev. notu) Yukarıdaki 57 numaralı dipnota bakınız.

[376] (Çev. notu) F. von SHLEGEL , *Seçilmiş Fikirler'de (1799-1800)* 43. fikir , ERNST B EHLER *ve diğerleri* tarafından çevrilmiştir .

[377]

[377] Kutsal Yazılara göre, *peygamberlik etmek* yalnızca tahmin etmek veya öngörmek anlamına gelmez, aynı zamanda iyi veya kötü bir ruh tarafından harekete geçirilmek anlamına da gelir (bkz. I, *Reg .,* çev. Glaire, b. XVIII, 10). Aşağıdaki ifadeler peygamberlerin ağzından sıklıkla bulunur: Hezekiel ve Zekeriya peygamberlik ettiklerinde, "Rabbin yükü" veya "Ruh içime girdi" derlerdi (Hez 3:24 *ESV).* Bu terimler transtan önceki hissi ve ardından medyumun ruh tarafından ele geçirilmesini açıkça gösterir. Ve yine: Gördüm ve burada "Onun sözleri..." (aynı anda hem görme hem de duyma medyumlarını belirtir). "Aranızda peygamber varsa, ben, RAB, KENDİMİ ONA bir vizyonda bildiririm." (Nm 12:6) "Sözlerimi onun ağzına koyacağım." (Tes 18:18) "Ruh beni kaldırdı ve aldı." (Hez 3:14) Havari Filipus için de geçerli olan bir levitasyon vakası. Günümüzde olduğu gibi, medyumluk da her iki cinsiyete yayılmıştı. Peygamberler ve peygamber kadınlar vardı. Bunlar arasında en ünlüleri Musa'nın kız kardeşi Meryem; Debora; Holda; Samuel'in annesi Anne;

Abigail; Esther; Sarah; Rebekah; ve Judith'tir.

[378] Peygamber okulları için GR M EİGNAN'IN İYİ BELGELENDİRİLMİŞ ÇALIŞMASINA BAKINIZ , *Les Prophètes d'Israël ,* “Considérations préliminaires” [“Ön değerlendirmeler”] (Paris: Lecoffre, 1894), s. 14 *ve devamı* .

[379] Kehanet vizyonunda, ardışık görsel düzlemler sıklıkla tersine çevrilir ve perspektif yasaları baş aşağı çevrilir. Bu, tüm zamanların kehanet kehanetlerini, özellikle de İncil kehanetlerini bu kadar belirsiz kılan şeydir. Tarihin tüm olayları Tanrı tarafından öngörülür ve onun ışığına kazınır. En büyük zorluk, bunları okuyabilmek ve nasıl okuyacağını bilmektir; çünkü bu kadar hızlı bir vizyonda geçmişi gelecekten ayırt etmek çok zordur. Bu yüzden kehanet, şimdiki zamanda bile her zaman geçmişte konuşur. Böylece, dramaları, çok sayıda ve çok çalkantılı bölümleriyle büyük insanlık destanı, kendisini somutlaştırarak görenin beyninde yansıtabileceği ilahi ışığa yazılmıştır.

[380] (Çev. notu) Yazarın, Afro-Amerikan bir papaz olan Amos Gerry Beman'a (1812-1872) atıfta bulunduğu anlaşılıyor.

[381]

[381] İster bir ses, bir ışık, bir görüntü veya başka bir olgu olsun, gören kişi şöyle bir şey söyler: "Tanrı'yı gördüm." Yakup bir yabancıyla boğuşurken, "Tanrı'yı yüz yüze gördüm." der. (Yaratılış 32:30 *) Başka* bir yerde şunu okuruz: "Ve RAB ONA GÖRÜNDÜ ... günün sıcağında çadırının kapısında oturuyordu. Gözlerini kaldırıp baktı ve işte, önünde üç adam duruyordu." (Yaratılış 18:1-2) Bu adamlar İbrahim'le sohbet eder ve Lut'a eşlik eder. Metnin Tanrı adamları veya ruhlar anlamına geldiği açıktır. "Yeryüzünden çıkan bir tanrı görüyorum." (1Samuel 28:13) der medyum Endor'da Saul'a. Bunun Samuel'in ruhu olduğunu biliyoruz, şüphesiz mümkündür (1Krş.)). Samuel, Saul'a kendisinin ve oğullarının bir sonraki ölümünü önceden bildirdi ve bu olay tamamen gerçekleşti.

[382]

[38 [2] - [1] (Çev. not) L. DENİS TARAFINDAN BAŞKA SÖZCÜKLERLE İFADE EDİLDİĞİ GİBİ .

[382] 2Edras veya 4 Ezra 10:41-44 (bazı bilim adamlarına göre.)

[383] 1Sam 16:14.

[384] L. DENİS , *Hıristiyanlık ve Spiritizm , s* . 57 *ve devamı .*

[385] Muhammed de yazılıyor.

[386] Bkz. Barthélemy SAİNT - H İLAİRE , *Mahomet et le Coran ,* s. 103, 158. “Kur’an, yazıldığı dilin en güzel anıtı olarak kalmıştır ve insanlığın dini tarihinde buna benzer hiçbir şey görmüyorum. Bu, bu kitabın Araplar üzerindeki muazzam etkisini açıklıyor; onlar, öğretisi ilkel olan Muhammed’in böyle bir kitap yazamayacağına ve bunun kendisine bir melek tarafından dikte edildiğine ikna olmuş durumdalar.”

[387] Kuran (Çev. Kasimirski.), b. LIII, 1-11.

[388] Caussin de PERCEVAL , ESSAİ *sur l'Histoire des Arabes .*

[389] E. B ONNEMÈRE , *Ruh ve Tarih Boyunca Tezahürleri* (Paris: Dentu, nd [1881]), s. 210.

[391]

[391] Roselly de L ORGUES , *Christophe Colomb* (Paris: Didier, 1856), s. 465

[392] (Çev. not) Bkz. yukarıdaki 127. dipnot.

[393] Joseph FABRE , *Joan of Arc'ın Davası , cilt* . ben, s. 162-176.

[394] V. HUGO , *Victor Hugo'nun Eserleri: Shakespeare ,* (Çev. Sir FT Marzials: Nottingham Soc., 1907) s. 24.

[395] P. B ERTHELOT , *Louis Ménard ve Son Ouvre ,* s. 64.

[396] Yakın tarihli bir hipoteze göre, Shakespeare'in başlıca eserleri (Francis) Bacon'a atfedilmelidir. Bacon'ın o dönemdeki Okültistler ve Kabalistlerle ilişkilerine dayanan diğer eleştirmenler, Shakespeare'i Bacon'ın medyumu olarak görürler. Her durumda, bildirilen gerçekler tam ilgi ve önemleri. (Çev. notu: Bu tür açıklamalarla L. D ENİS , Shakespeare'in tam çağdaşı olan ve bir takma ad altında yazdığı varsayılan Francis Bacon'dan yüzyıllarca daha yaşlı birini ima ediyor gibi görünüyor, bedensiz bir kişi olarak değil ruh. Neyse bu teori bugün büyük ölçüde çürütüldü. Aşağıdaki 406 numaralı dipnota bakın.)

[397] F. R ABBE , *Shelley ,* cilt. I (Londra: Ward & Downey, 1888).

[398] *Occult Review'a* göre Goethe "Wie ein Schlafwandler (Uyurgezer gibi)" dedi .

[399] *Siyasi ve Edebiyat Yıllıkları ,* 25 Temmuz ve 25 Ağustos. 22, 1897.

[488] P. MARİÉTON , BİR AŞK *Hikayesi ,* 1897, s. 168.

[[401]] G.S VE ELLE VE *Lui (Grenoble: Aurore* - Glénat, 1859), XII.

[402] L. C OLET , *Lui: roman conteporain* (4. baskı, Paris: Michel Lévy, 1883), XXIII, s. 368-369.

[^ Age ., s. 369-381.

[404] G.S VE O *ve O,* CH . VIII ve XI; L. C OLET , *Lui* , ch. VI, VII ve XXIII.

[405] C. F LAMMARİON , *L'Inconnu - The Unknown* (New York ve Londra: Harper & Bros., 1900), s. 308.

[406] (Çev. not) Roger Bacon (c. 1219-1292) , Shakespeare'in tam bir çağdaşı olan ve tartışmalı bir şekilde 19. yüzyılda Shakespeare yazarlığı tartışmasının içine atılan Sir Francis Bacon (1561-1626) ile karıştırılmamalıdır . Bkz. yukarıdaki 396 numaralı dipnot.

[407] Petit de JULLEVİLLE , FRANSIZ *Edebiyatı Tarihi (* PARİS : A. Colon, 1899), ESSARTS'IN CHATEAUBRİAND üzerine MAKALESİ , CİLT . VII, “19. yüzyıl, Romantik dönem (1800-1850),” s. 4.

[408] *Pevue Latine ve Journal des Débats ,* 6 Eylül 1903.

[409] V. HUGO , *William Shakespeare , s* . 49-50.

[410] Yukarıdaki XVII. bölüme bakınız.

[411] , Vatikan şairinin yardımına geldi” - V. Hugo’nun medyumluktan bahsederken kullandığı Latince İFADE .

[412] (Çev. notu) “Yok olanlar mevcuttur.” Latince deyim.

[413] *Echo du Merveilleux dergisinin* III . cildinin 59. sayısının 238. sayfasında 15 Haziran 1899'da yayımlandı.

[414] *Le Journal ,* 5 Ağustos 1899.

[415] *Paix Universelle ,* 15 Kasım 1910.

[416] T ACİTUS , *Tarihler ,* Kitap IV, bölüm. LXXXXI.

[417] , yalnızca bunları karşılayabilecek maddi güce sahip olanları iyileştiren belirli şifa medyumları ve mıknatıslayıcıları tanımlamak için açıkça *thaumaturge* veya *thaumaturgist* terimini kullanmıştır .

[418] (Çev. notu) İncil'de bulunmayan ancak Ascens'te bulunan apokrif ayrıntı. Yeşaya 5:1-16. Ayrıca *bkz* . İbraniler 11:37.

[419] Alphonse de L AMARTİNE (Méditation XI, “l'Enthousiasm”) bu durumu muhteşem dizelerle anlatmıştır:

Böylece ruhuma galip geldiğin zaman,

Ey coşku, muzaffer kartal,

Kutsal bir dehşetle titriyorum,
Alev alev kanatlarının sesiyle;
Senin gücün altında mücadele ediyorum,
Korkarım ki senin varlığın
Ölümlü bir kalbi yok et,
Şimşekle yakılmış bir ateş gibi,
Hiç dışarı çıkmayan ama tüketen
Cenaze ateşi, tapınak ve sunak.
Ama düşüncenin yükselişine boşuna
Duyuların içgüdüleri birbirine zıttır.
Bu tanrının altında ruhum bu kadar yüklendi
Birden ayağa fırlıyor, kontrolü ele geçiriyor ve göğsüme vuruyor.
Şimşekler artık damarlarımda dolaşıyor.
Beni yakan ateşe hayret ediyorum,
Ben onunla savaşıyorum, dolayısıyla onu çileden çıkarıyorum;
Sonra dehamın lavı,
Uyum selinde taşan,
Tüketiyor beni, kaçıp giderken.

[420] (Çev. notu) Bazı Fransız yazarlar arasında, büyük C ile “Kilise” ifadesi, II. Dünya Savaşı’nın sonuna kadar hâlâ egemen olan Katolik kilisesine atıfta bulunmanın geleneksel bir yoluydu.

[421] . L. DENİS , *Christianisme et Spiritisme ,* ch. IV ve V.

[422] Bkz. R. D ECARTES , *Olympiques .* Bay A. F OUİLLÉE , *Descartes* biyografisinde (Paris: Hachette, 1893, s. 12), bu ilham hakkında şunları yazıyor: “O (Descartes) bunu, izlemesi gereken yol hakkındaki hakikat ruhunun bir vahiy olarak görüyordu. Çünkü ateşli bir hayal gücü, Voltaire'in söylediğine göre tekilliğe yaklaşan bir tür içsel coşku vardı! ... Notlarından birinde, ilahi bir ilham aldığına inandığı şey için minnettarlıkla bu belirleyici gün hakkında şunları yazıyor: 'Kasım ayının sonundan önce Lorette'e gideceğim ve Venedik'ten yürüyerek gideceğim.'”